

HELSINGIN KAUPUNGIN
KUNNALLINEN
ASETUSKOKOELMA

HELSINGIN
KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTON
JULKAISEMA

26

1948

AAKKOSELLINEN HAKEMISTO VUOSILTA 1923—1947

HELSINKI 1949
TILGMANNIN KIRJAPAINO OY.

Ajanluvunmukainen hakemisto
Helsingin kaupungin kunnalliseen asetuskokoelmaan vuodelta 1948.

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1948				
Tammikuu	7	Kunnallisverotuksessa tehtävät tulovähennykset; kaupunginvaltuuston päätös	2	2
»	7	Jätteiden kuljetusmaksujen ja katujen puhtaana- pitomaksujen korottaminen; kaupunginvaltuuston päätös	18	11
»	8	Kaupungeille ja kauppaloille kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuodelta 1947 oppilasmäärän mukaan maksettava valtionavustus; valtionneuvoston päätös	65	80
»	8	Menettely rakennustyöluupien ja säännösteltyjen rakennusaineiden myöntämisessä ja rakennustoiminnan säännöstelyn valvonnassa; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös .	66	81
»	9	Laki kunnallishallituksesta kaupungissa annetun asetuksen muuttamisesta	1	1
»	14	Satama- ja liikennemaksutariffien korotukset; sisäasiainministeriön vahvistamat	123	168
»	19	Työmaksut Helsingin kaupungin yleisessä talletusvarastossa; satamalautakunnan päätös ...	124	169
»	22	Lapsilisän maksaminen; kaupunginhallituksen päätös	19	11
»	27	Työehtosopimusta koskevia tulkintakysymyksiä; palkkalautakunnan päätös	10	7
»	27	2. kaupunginosan korttelia n:o 38 a koskevia asemakaavamääräyksiä; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	203	292

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1948				
Tammikuu	27	4. kaupunginosan korttelia n:o 157 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	204	293
»	27	7. kaupunginosan korttelia n:o 105 koskevia asemakaavamääräyksiä; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	205	293
»	28	Helsingin kaupungin nuohousohjesäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	59	77
»	28	Audiometrisestä tutkimuksesta Kivelän sairaalan korva-, nenä- ja kurkkutautien polikliniikassa suoritettava maksu; kaupunginvaltuuston vahvistama	76	92
»	30	Työpalkkojen säännöstelyssä käytettävä paikkakuntaluokittelu; sosiaaliministeriön päätös ...	7	5
»	30	4. kaupunginosan korttelia n:o 76 koskeva asemakaavamääräys; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	206	294
»	31	11. kaupunginosassa sijaitsevaa Harjutoria koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	207	294
»	31	13. kaupunginosan korttelia n:o 428 koskevia asemakaavamääräyksiä; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	208	295
»	31	25. kaupunginosan kortteleita n:o 837 ja 838 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	209	295
Helmikuu	4	Kaupungin viranhaltijain palkkauksen järjestäminen; kaupunginvaltuuston päätös	3	2
»	4	Helsingin kaupungin virkasäännön väliaikaisen muutoksen kumoaminen; kaupunginvaltuuston päätös	4	4
»	4	Helsingin kaupungin viranhaltijain eläkesäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	5	4
»	5	Ylityökorvaukset; kaupunginhallituksen päätös	6	5

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1948				
Helmikuu	5	Ennakkoperintälain täytäntöönpano ja soveltaminen; valtioneuvoston päätös	9	7
»	5	Yleisohjeet matkakustannusten korvaamisesta kansakoulun oppilaille; suomenkielisten kansakoulujen johtokunnan vahvistamat	121	165
»	9	Laiturihuoltotariffi; satamalautakunnan päätös	127	172
»	10	Työehtosopimusta koskevia tulkintakysymyksiä; palkkalautakunnan päätös	10	7
»	10	Kaupungin viranhaltijain luontoisetukorvaukset; palkkalautakunnan päätös	12	8
»	10	Luontoisetuihin kuuluvasta, saamatta jääneestä ruoasta suoritettava korvaus; palkkalautakunnan päätös	13	9
»	10	Palkkojen indeksikorotus; palkkalautakunnan päätös	130	174
»	17	Sairausloman palkan maksaminen työntekijälle, joka suorittaa työtä urakkapalkalla; palkkalautakunnan päätös	11	8
»	17	Helsingin kaupungin kuorma-autotaksa; maistraatin vahvistama	55	68
»	17	Kaupungin jako äänestysalueisiin valtiollisia vaaleja varten; maistraatin päätös	61	78
»	18	Valtion viran tai toimen haltijain kalliinpaikkalisten ja asuntoetujen vastikkeiden määrääminen; valtiovarainministeriön päätös	8	6
»	18	Terveydellisten tutkimusten laboratorion taksan korottaminen; kaupunginvaltuuston päätös ...	77	92
»	18	Maidontarkastusmaksujen korottaminen; kaupunginvaltuuston päätös	78	92
»	18	Terveystieteiden tutkimuslaitoksen välittämien lääkkeiden päivystyskorvaus ja kotikäyntipalkkiot; kaupunginvaltuuston päätös	79	93
»	18	Kodinhoitajien palkkio; kaupunginvaltuuston päätös	80	93

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1948				
Helmikuu	18	Kaupungin opetuslaitoksissa maksettavat tunti-palkkiot; kaupunginvaltuuston päätös	89	121
»	18	Maistraatin lisäjäseneä asemakaava- ja rakennusasioita käsiteltäessä toimivan asiantuntijan palkkio; kaupunginvaltuuston päätös ...	151	240
»	19	Sokeanavustuslain toimeenpano; valtioneuvoston päätös	96	128
»	20	9. kaupunginosan korttelia n:o 204 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	210	296
»	26	Taksa tilapäisestä ruokailusta Helsingin kaupungin sairaaloissa; kaupunginhallituksen vahvistama	15	10
Maaliskuu	2	Omilla autoillaan kaupungin palveluksessa olevien autonkuljettajien palkka; palkkalautakunnan päätös	48	31
»	4	Veronpidätys lapsilisistä; kaupunginhallituksen päätös	20	11
»	4	Eläkkeennauttijoiden valtioneeläkkeet; kaupunginhallituksen päätös	28	20
»	5	Laki kunnallisista terveystoimista annetun lain muuttamisesta	84	109
»	5	Laki kunnan kättilöistä annetun lain muuttamisesta	85	110
»	9	Nuohousmaksujen korottaminen; maistraatin päätös	58	77
»	10	Taksa palolaitoksen sairaankuljetusvaunujen käyttämisestä; kaupunginvaltuuston vahvistama	60	78
»	10	Taksan kaupungingeodeetin tehtävistä suoritettavista maksuista, jotka eivät sisälly jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa maaliskuun 6 päivänä 1936 annetun asetuksen edellyttämään taksaan, korottaminen; kaupunginvaltuuston päätös	70	87

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1948				
Maaliskuu	10	Ajomaksut raitiotielinjoilla; kaupunginvaltuuston päätös	169	256
»	11	Korvaus kaupungin sairaalain viranhaltijain vaatteiden pesusta ja silyksestä; kaupunginhallituksen päätös	14	9
»	11	Luvattomien ilmoitusten poistaminen kaupungin rakennuksista, yleisiltä paikoilta y. m.; kaupunginhallituksen päätös	42	29
»	11	Kansakoulunopettajan oikeus ikälisän ja eläkkeen saamista varten lukea hyväkseen muuta kuin kunnallisessa kansakoulussa virkakelpoisena palvelemana aika; valtioneuvoston päätös	88	120
»	15	Tervalammen työlaitoksen ja alkoholistihuoltolan päiväjärjestys; huoltolautakunnan vahvistama	92	123
»	15	Tervalammen työlaitoksen ja sen yhteydessä toimivan alkoholistihuoltolan järjestyssäntö; huoltolautakunnan vahvistama	93	124
»	19	Laki koiraveron suorittamisesta annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta	29	20
»	22	3. kaupunginosan korttelia n:o 58 koskevia asemakaavamääräyksiä; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	211	296
»	22	8. kaupunginosan korttelia n:o 148 koskeva asemakaavamääräys; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	212	297
»	22	13. kaupunginosan korttelia n:o 430 koskeva asemakaavamuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	213	297
»	22	14. kaupunginosan korttelia n:o 511 koskevia asemakaavamääräyksiä; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	214	297
»	23	Omilla autoillaan kaupungin palveluksessa olevien autonkuljettajien palkka; palkkalautakunnan päätös	48	32
»	25	Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin	31	21

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1948				
Maaliskuu	25	Laki ennakkoperintälain 11 §:n väliaikaisesta muuttamisesta	32	22
»	25	Ennakkoperintälain 11 §:ssä tarkoitetut pidätystaulukot; valtiovarainministeriön päätös	—	22
»	25	Laki veronmaksun laiminlyömisen johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä annetun lain muuttamisesta	33	23
»	25	Laki jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa annetun lain muuttamisesta	67	85
»	25	Laki elatusavustusten korottamisesta	97	129
»	31	Kaupungin opetuslaitoksissa maksettavat tuntipalkkiot; kaupunginvaltuuston päätös	89	122
»	31	Helsingin kaupungin leski- ja orpoeläkekassan hallituksen puheenjohtajan ja jäsenten palkkiot; kaupunginvaltuuston päätös	150	240
»	31	Kaasunsäännöstelymääräykset; kaupunginvaltuuston päätös	157	247
Huhtikuu	5	Työmaksut Helsingin kaupungin yleisessä talletusvarastossa; satamalautakunnan päätös	124	169
»	5	Laiturihuoltotariffi; satamalautakunnan päätös	127	172
»	8	Palkkojen indeksikorotus; kaupunginhallituksen päätös	27	20
»	8	Kansakoulujen vahtimestareille ja siivoojille suoritettavat korvaukset; kaupunginhallituksen vahvistamat	37	26
»	8	Kaasunsäännöstelymääräysten toimeenpano; kaupunginhallituksen päätös	—	248
»	10	Tervalammen työlaitoksen yhteydessä toimivan alkoholistihoitolan ohjesääntö; sosiaaliministeriön vahvistama	94	127
»	12	Tonttijakokarttojen laatiminen; sisäasiainministeriön päätös	68	85
»	17	Asetus veronmaksun laiminlyömisen johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä	34	23

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1948				
Huhtikuu	17	Laki terveydenhoitolain muuttamisesta	86	113
»	17	Keskussairaalalaki	87	115
»	20	Taksan, jonka mukaan Helsingin kaupungissa suoritetaan maksu jakolaitoksesta, tontinmitauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa heinäkuun 17 päivänä 1931 annetun lain ja maaliskuun 6 päivänä 1936 annetun asetuksen mukaisista toimituksista, korottaminen; sisäasiainministeriön vahvistama	69	87
»	21	Helsingin kaupungin matkustussäännön muutos; kaupunginvaltuuston päätös	40	28
»	21	Helsingin kaupungin viranomaisten toimituskirjoista kannettavista lunastuksista vahvistetun taksan korottaminen; kaupunginvaltuuston päätös	45	30
»	21	Vuokrasopimusten indeksimääräysten edellyttämien vuokrankorotuksien toimeenpanon lykkääminen; kaupunginvaltuuston päätös	63	79
»	21	Sähkötariffin korotus; kaupunginvaltuuston päätös	155	245
»	22	Ohjeet lehtien ja kirjallisuuden tilaamisessa noudatettavasta menettelytavasta; kaupunginhallituksen päätös	41	28
»	23	Helsingin kaupungin vapauttaminen kunnanmetsälautakunnan asettamisvelvollisuudesta; Uudenmaan lääninhallituksen päätös	163	253
»	27	Lapsilisän suorittaminen viranhaltijain sijaisille; palkkalautakunnan päätös	21	11
»	27	Linja-, seka- ja johdinauton rakenne ja varusteet; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös	51	59
»	28	Kaupungin eläintenhoitoaseman taksa; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama	113	154
»	29	Sähkövoiman säännöstely; kansanhuoltoministeriön päätös	153	241
»	29	Ajomaksut omnibuslinjoilla; maistraatin vahvistamat	198	291

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1948				
Huhtikuu	30	Autoasetus	50	33
»	30	Laki eläintautilain muuttamisesta	114	155
Toukukuu	3	Tulojen enimmäismäärät perheenasuntoavustuksia myönnettäessä; sosiaaliministeriön päätös	64	79
»	4	4. kaupunginosan korttelia n:o 153 koskevia asemakaavamääräyksiä; sisäasfainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	215	298
»	8	Nuohousmaksujen korottaminen; maistraatin päätös	58	77
»	12	Koiraveron suuruus; kaupunginvaltuuston päätös	30	21
»	12	Lisäeläkkeiden maksaminen kaupungin leski- ja orpoeläkekassasta eläkettä nauttiville; kaupunginvaltuuston päätös	43	29
»	12	Helsingin kaupungin kaduissa tehtävien kaivuiden suoritus- ja valvontataksan muutos; kaupunginvaltuuston päätös	52	64
»	12	Liitosalueella olevien virvoitusjuomakioskien aukioloaika; kaupunginvaltuuston päätös ...	53	64
»	12	Taksa Helsingin kaupungin sairaalalautakunnan alaisia poliklinikkoja varten; kaupunginvaltuuston vahvistama	81	93
»	12	Lukukausimaksut ammattikouluissa; kaupunginvaltuuston päätös	90	122
»	12	Helsingin kaupungin kansanpuistojen järjestys-säännöt; urheilu- ja retkeilylautakunnan vahvistamat	119	159
»	12	Kaasun hinta; kaupunginvaltuuston päätös ...	158	248
»	12	Vesijhtolaitoksen maksut; kaupunginvaltuuston päätös	159	249
»	13	Kaupungin virastojen ja laitosten siivoojien palkkaus; kaupunginhallituksen päätös	38	27
»	13	Kortteleiden numerointi kaupungin asemakaava-alueella; kaupunginhallituksen päätös	202	292

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1948				
Toukokuu	14	Laki kansaneläkelain muuttamisesta	57	74
»	20	Luontoisetukorvaukset ja sijaispalkkiot; kaupunginhallituksen päätös	17	10
»	26	Helsingin kaupungin virkasäännön muutos; kaupunginvaltuuston päätös	22	12
»	26	Helsingin kaupungin työntekijäin lomasääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	26	17
»	26	Vuonna 1948 myönnettävät vuosilomat; kaupunginvaltuuston päätös	—	19
»	26	Osapäivätyö; kaupunginvaltuuston päätös	39	28
»	27	Munkkiniemenkadun nimen muutosta koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	216	298
»	28	Laki eräiden talletusten, obligatioiden ja osuustodistusten omistajille sekä eräiden velkasitoumusten saajille myönnettävästä veronhuojennuksesta	35	23
»	28	Laki työvelvollisuuslain muuttamisesta	131	174
»	28	14. kaupunginosan kortteleita n:o 524 ja 527 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	217	299
Kesäkuu	1	Ohjeet autoasetuksen täytäntöönpanosta; kululaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös	54	65
»	4	Asetus kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkuloosia sairastavien holtolaitoksille ja tuberkuloosin vastustamistyön edistämiseksi annettavasta valtioneuvoston päätöksellä 31 päivänä toukokuuta 1929 annetun lain toimeenpanosta annetun asetuksen muuttamisesta	82	96
»	7	Nosturitaksa; satamalautekunnan vahvistama ..	125	170
»	11	Asetus julkisten huvitilaisuuksien toimeenpanosta pyhäpäivinä annetun asetuksen muuttamisesta	116	156
	14	Kadunnimien vahvistaminen osalle 16. kaupunginosaa; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	218	299

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1948				
Kesäkuu	16	Aluelääkärien palkkiot lääkärinhoodista; kaupunginvaltuuston päätös	170	256
»	17	Sähkövoiman kulutuksen säännöstely; valtioneuvoston päätös	154	242
»	18	Lastensuojeluohjesäännön muutos; sosiaaliministeriön vahvistama	95	128
»	19	Laki rakennuskaaren 17 luvun 14 §:n muuttamisesta	62	78
»	19	13. kaupunginosaa koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	219	300
»	29	Henkilövuokra-autotaksan korotus; maistraatin vahvistama	49	32
»	29	Helsingin kaupunginorkesterin vuokraustariffi; musiikkilautakunnan vahvistama	115	155
»	30	Lukukausimaksut ammattikouluissa; kaupunginvaltuuston päätös	90	122
Heinäkuu	1	Laki asuntotuotannon edistämiseksi myönnettävistä veronhuojennuksista	36	25
»	1	Onnittelu- ja surunvalitusadressien lähettäminen kaupungin viranhaltijoille; kaupunginhallituksen päätös	47	31
»	3	Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon käyttämisestä; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama	74	91
»	3	Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin lihantarkastamon käyttämisestä; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama	75	91
»	6	Pääliikenneväylät Helsingin kaupungissa; maistraatin vahvistamat	23	15
»	22	Moottoriajoneuvojen korkein sallittu nopeus pääväylillä tai eräiden sellaisten osilla; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistama	23	15

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1948				
Heinäkuu	22	Lapsilisälaki	98	130
»	22	Laki työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta	99	133
»	22	Laki kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta	100	135
»	22	Laki ennakkoperintälain väliaikaisesta muuttamisesta	101	138
»	22	Asetus lapsilisälain täytäntöönpanosta	102	138
»	22	Sotilasavustuslaki	106	145
»	22	Sotilasavustusasetus	107	148
»	22	Laki kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta	108	150
»	22	Asetus työajasta valtion virastoissa sekä valtion viran ja toimen haltijain vuosilomista annetun asetuksen muuttamisesta	110	153
»	22	Taksa, jonka mukaan uskottujen miesten palkkiot maanmittaustoimituksissa Helsingin kaupungin alueella lasketaan; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama	164	254
»	26	Ohjeet nuorisotoimiston välinevarastosta lainaksi saatujen välineiden hoidosta; nuorisotyölautakunnan antamat	117	157
»	26	Ohjeet Helsingin kaupungin nuorisotoimiston leiri- ja retkeilyvälineiden lainavaraston hoitoa varten; nuorisotyölautakunnan antamat	118	157
»	29	Irtolaisten työlaitoshoidon päiväkustannuksen määrä; valtioneuvoston päätös	72	89
»	29	Yleiseen alkoholistihuoltolaan määrätyn hoidosta huoltolassa sekä matkasta huoltolaan ja sieltä pois johtuvat kustannukset ja yleisen alkoholistihuoltolan hoitomaksut; valtioneuvoston päätös	73	90
»	29	Laki oppivelvollisuudesta annetun lain muuttamisesta	109	151

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1948				
Elokuu	3	4. kaupunginosan korttelia n:o 69 a koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	220	300
»	3	4. kaupunginosan korttelia n:o 72 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	221	301
»	3	12. kaupunginosan korttelia n:o 384 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	222	301
»	6	Laki kansaneläkelain muuttamisesta	57	76
»	6	Laki täydentävistä säännöksistä maanhankintalakiin perustettaessa asuntotontteja ja asuntoiloja kaupunkeihin ja kauppaloihin	71	87
»	11	Helsingin kaupungin leski- ja orpoeläkekassan sääntöjen muutos; sosiaaliministeriön vahvistama	44	29
»	12	Alusten lastauksessa ja purkauksessa noudatettavat järjestysohjeet; valtioneuvoston päätös	83	97
»	16	Helsingin kaupungin käyttörahaston sääntöjen muutos; sisäasiainministeriön vahvistama ...	16	10
»	17	9. kaupunginosan korttelia n:o 199 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	223	302
»	20	Kaupungille kuuluvien autojen varustaminen kaupungin vaakunakuville; kaupunginhallituksen päätös	25	16
»	20	Laki lapsen elatusavun turvaamisesta eräissä tapauksissa	171	257
»	20	Laki avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain muuttamisesta	172	262
»	25	Taksa Helsingin kaupungin kunnallissairaaloissa suoritettavista hoitomaksuista; kaupunginvaltuuston hyväksymä	120	161

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1948				
Elokuu	25	Asutuslautakunnan puheenjohtajan ja jäsenten palkkiot; kaupunginvaltuuston päätös	152	241
»	26	Kaupungille kuuluvien autojen väri; kaupunginhallituksen päätös	24	16
»	26	Äitiysavustuksen suuruuden vahvistaminen; valtioneuvoston päätös	105	144
»	27	Asetus oppivelvollisuuslain täytäntöönpanoasetuksen muuttamisesta	91	123
»	27	Kunnallislaki	143	193
»	27	Laki kunnallisen vaalilain muuttamisesta	144	226
Syyskuu	1	Ajonopeus Kulosaaren sillalla; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistama	160	250
»	1	13. kaupunginosan korttelia n:o 412 b koskevia asemakaavamääräyksiä; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	224	302
»	2	Työpalkkojen säännöstely; valtioneuvoston päätös	132	175
»	3	Taksa, jonka mukaan aluksille annetusta vedestä kannetaan maksua; satamalautakunnan vahvistama	128	173
»	3	Tuberkuloosilaki	139	177
»	9	Asetus kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen väliaikaisesta muuttamisesta	103	141
»	9	Viranhaltijoiden ulkomaanmatkat; kaupunginhallituksen päätös	135	176
»	9	Lautakuntien toimivalta; kaupunginhallituksen päätös	137	176
»	14	Vuosilomamääräysten tulkitseminen; palkkalautakunnan päätös	136	176
»	15	Helsingin kaupungin raittiuslautakunnan johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama ...	122	166
»	15	Raittiusvalistuslautakunnan muuttaminen raittiuslautakunnaksi; kaupunginvaltuuston päätös	—	166

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1948				
Syyskuu	15	Lapsilisän suorittamista koskevan päätöksen kumoaminen; kaupunginvaltuuston päätös	133	175
»	15	Kouluhammaslääkäreille suoritettava korvaus lastensuojelulautakunnan alaisissa laitoksissa olevien lasten hammashoidosta; kaupunginvaltuuston päätös	141	192
»	20	Pakkahuoneen ulkopuolella punnituksia ja mittauksia toimittavien vaakamestarien tuntipalkkio; satamalautakunnan päätös	129	173
»	23	Asetus työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksuista annetun lain täytäntöönpanosta	104	143
»	23	Laki köyhäinhoitolain muuttamisesta	111	153
»	23	Laki huoneenvuokralain muuttamisesta	112	154
»	23	Ammattiopintojen avustuslain täytäntöönpanosta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttaminen; valtioneuvoston päätös	181	271
»	30	Kaupungeille ja kauppaloille kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuodelta 1948 oppilasmäärän mukaan maksettava valtionavustus; valtioneuvoston päätös	182	272
Lokakuu	1	Tuberkuloosiasetus	140	183
»	1	Asetus oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja postitse annetun asetuksen muuttamisesta	187	278
»	2	Asemakaavan muutos koskeva uurnalehdon järjestämistä 13. kaupunginosassa; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	225	303
»	2	42. ja 43. kaupunginosia koskeva asemakaava; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	226	303
»	2	81. kaupunginosan kortteleita n:o 105 ja 106 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksiin; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	227	304

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1948				
Lokakuu	5	Kaupungin palveluksessa olevien talonmiesten, talonmies-lämmittäjien ja lämmittäjien sunnuntaityökorvaukset; palkkalautakunnan päätös	165	254
»	6	Kaupunginvaltuutettujen poissaolosakot; kaupunginvaltuuston päätös	138	176
»	6	Sähkötariffi; kaupunginvaltuuston vahvistama	156	246
»	6	Kaasun hinta; kaupunginvaltuuston päätös ...	158	249
»	6	Vesijohtolaitoksen maksut; kaupunginvaltuuston päätös	159	249
»	6	Teknillisten laitosten kassa- ja tilitoimistojen yhdistäminen; kaupunginvaltuuston päätös ...	201	292
»	9	Helsingin kaupungin pika-ajuritaksa; maistraatin vahvistama	56	70
»	13	Helsingin kaupungin lastensuojelulautakunnan alaisen Nukarin lastenkodin työohjelma; sosiaaliministeriön vahvistama	176	264
»	13	Helsingin kaupungin lastensuojelulautakunnan alaisen Nukarin lastenkodin ohjesääntö; sosiaaliministeriön vahvistama	177	265
»	14	Vuosilomamääräysten soveltaminen sairaalalaitoksen tehtävissä sodan aikana olleisiin sairaanhoitajattariin; kaupunginhallituksen päätös	46	31
»	18	Taksa autonosturin käyttämisestä; satamalautakunnan vahvistama	126	172
»	18	Pakkahuoneen ulkopuolella punnituksia ja mitauksia toimittavien vaakamestarien tuntipalkkio sekä vuosiloma- ja lapsilisämaksua vastaava korvaus; satamalautakunnan päätös	129	173
»	21	Kuntien viranhaltijain palkkauksen säännöstely; valtioneuvoston päätös	134	175
»	27	Helsingin kaupunginkanslian johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	145	227
»	27	Kaasunsäännöstelymääräykset; kaupunginvaltuuston päätös	157	248

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1948				
Lokakuu	27	Ajomaksut raitiotie linjoilla; kaupunginvaltuuston päätös	169	256
Marraskuu	2	Putkityöntekijäin likaisen työn lisä; palkkalautakunnan päätös	166	255
»	2	14. kaupunginosan korttelia n:o 479 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	228	305
»	3	Mellahdenkadun nimen muutosta koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	229	306
»	3	Nilintien nimen muutosta koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	230	306
»	9	Kaasumaksujen vapauttaminen säännöstelystä; kansanhuoltoministeriön päätös	—	249
»	9	Ajomaksut omnibuslinjoilla; maistraatin vahvistamat	198	291
»	12	Asetus lapsen elatusavun turvaamisesta eräissä tapauksissa	173	263
»	16	Työehtosopimus Helsingin kaupungin ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r.y:n välillä; palkkalautakunnan ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r.y:n allekirjoittama	183	273
»	17	Taksa Helsingin kaupungin kunnallissairaaloissa suoritettavista hoitomaksuista; kaupunginvaltuuston hyväksymä	120	161
»	17	Helsingin kaupungin maistraatin ja raastuvan oikeuden kokoonpanosta ja toiminnasta 19 päivänä joulukuuta 1919 vahvistettujen määräysten muuttaminen; korkeimman oikeuden päätös	149	239
»	17	Kaasunsäännöstelymääräykset; kaupunginvaltuuston päätös	157	248
»	18	Kaasunsäännöstelymääräykset; kaupunginhallituksen päätös	157	248

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1948				
Marraskuu	18	Kaasun hinnan korottamista koskevan päätöksen täytäntöönpano; kaupunginhallituksen päätös	—	249
»	20	Henkilövuokra-autotaksan korotus; maistraatin vahvistama	49	32
»	20	Asetus yleisiin kasvatuslaitoksiin ja valtion ylläpitämiin turvakoteihin hakemuksen perusteella otetuista oppilaista suoritettavista hoitomaksuista annetun asetuksen muuttamisesta	174	264
»	20	Asetus terveydenhoitosäännön muuttamisesta ...	175	264
»	22	Laiturihuoltotariffi; satamalautakunnan päätös	127	172
»	25	Alusten lastauksessa ja purkauksessa noudatettavien järjestysohjeiden soveltaminen; sosiaaliministeriön päätös	162	251
»	29	Sähkövoiman säännöstely; kansanhuoltoministeriön päätös	153	242
Joulukuu	2	Kaasurahakkeiden hinnan korotuksen täytäntöönpano; kaupunginhallituksen päätös ...	—	249
»	3	Laki kunnallishallituksesta kaupungissa annetun asetuksen muuttamisesta	147	237
»	9	Kaupungin töiden antaminen yksityisille urakoitsijoille; kaupunginhallituksen päätös	196	290
»	10	Kuntien viranhaltijain palkka-asiain käsittely valtuustossa; kaupunkiliiton palkka-asiainneuvoston kirjelmä	—	175
»	10	Asetus, joka sisältää väliaikaisia määräyksiä moottoriajoneuvojen tunnusmerkeistä	161	250
»	14	Kaupungin palveluksessa olevien talonmiesten, talonmies-lämmittäjien ja lämmittäjien sunnuntaityökorvaukset; palkkalautakunnan päätös	—	255
»	14	Sairauslomalla olevalle viranhaltijalle osapäivätyöstä suoritettava palkka; palkkalautakunnan päätös	167	255
»	15	Helsingin kaupunginvaltuuston työjärjestys; kaupunginvaltuuston vahvistama	146	229

Vuosi ja kuukausi	Päivä	Asetuksen n:o	sivu	
				Asetuksen
1948				
Joulukuu	15	Taksa maksujen laskemiseksi suolipesimön ja navetan käyttämisestä sekä elävän karjan ja lihan sekä vuotien punnituksesta Helsingin kaupungin teurastamossa; kaupunginvaltuuston vahvistama	188	279
»	15	Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon jäähdyttämön käyttämisestä; kaupunginvaltuuston vahvistama	189	280
»	15	Taksa Helsingin kaupungin teurastamon lihan- tukkumyyntihallin halli-, myynti- y. m. mak- sujen laskemiseksi; kaupunginvaltuuston vah- vistama	190	281
»	15	Maksujen säännöstely; kansanhuoltoministeriön päätös	191	281
»	16	Sähkövoiman kulutuksen säännöstely; valtio- neuvoston päätös	154	242
»	16	Rakennusluontoisten töiden säännöstely; valtio- neuvoston päätös	184	276
»	16	Yksityishälyttimien liittäminen palokunnan palo- hälytysverkostoon; kaupunginhallituksen pää- tös	185	277
»	17	Laki köyhäinhoidollisesta kotipaikkaoikeudesta eräissä tapauksissa annetun lain muuttami- sesta	178	270
»	21	Satama- ja liikennemaksutariffien korotukset; sisäasiainministeriön vahvistamat	123	169
»	23	Kaupungin viranhaltijain vakuuttaminen työ- tapaturman varalta; kaupunginhallituksen päätös	168	255
»	23	Laki alkoholistilain väliaikaisesta muuttamisesta	179	270
»	23	Laki väkijuomayhtiön verottamisesta ja sen vuosivoiton käyttämisestä annetun lain muut- tamisesta	186	278
»	23	Laki invaliidihuoltolain muuttamisesta	195	290
»	28	Linjaliikenteen aloittaminen linjalla n:o 17 Rau- tatientori—Harjutori; maistraatin päätös ...	199	291

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1948				
Joulukuu	29	Työtulospisteen arvo Tervalammen työlaitok- sessa; huoltolautakunnan hallinto-osaston päätös	200	292
»	30	Sairaalamaksujen periminen; kaupunginhallituk- sen päätös	142	192
»	30	Laki väliaikaisista poikkeuksista kansaneläkela- kiin annetun lain voimassaoloajan pitentämi- sistä	148	239
»	30	Asetus alkoholistin määräämisestä yleiseen alko- holistihuoltolaan	180	271
»	30	Laki huoneenvuokrien säännöstelystä	192	283
»	30	Laki tulojen ilmoittamisvelvollisuudesta kunnal- lisverotusta varten annetun lain muuttami- sista	193	285
»	30	Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin	194	287
»	30	Pennimäärien tasoittaminen; kaupunginhalli- tuksen päätös	197	290
		Tonttijaon muutokset vuonna 1948	231	306
		Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokitte- luun vuonna 1948	232	307

Aakkosellinen hakemisto

Helsingin kaupungin kunnalliseen asetuskokoelmaan vuodelta 1948.

Aikakauslehtien tilaaminen kaupungin virastoihin ja laitoksiin	28
Ajomaksut omnibuslinjoilla	291
raitiotielinjoilla	256
Ajonopeus Kulosaaren sillalla	250
moottoriajoneuvojen korkein sallittu	15
Alkoholistihuoltola, Tervalammen työlaitoksen yhteydessä toimiva, sen järjestyssääntö	124
sen ohjesääntö	127
sen päiväjärjestys	123
Alkoholistihuoltola, yleinen, asetus alkoholistin määräämisestä siihen hoitomaksut siihen määrätyn hoidosta	271
hoitomaksut siihen määrätyn hoidosta	90
Alkoholistilain väliaikainen muuttaminen	270
Alkoholistin määrääminen yleiseen alkoholistihuoltolaan, asetus siitä	271
Aluelääkärien palkkiot	256
Alukset, niiden lastauksessa ja purkauksessa noudatettavat järjestyssäännöt	97, 251
niille annetusta vedestä kannettava maksu	173
Ammattikoulut, niiden lukukausimaksut	122
niissä maksettavat tuntipalkkiot	121
Ammattiopintojen avustuslain täytäntöönpanosta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttaminen	271
Asemakaava, 42. ja 43. kaupunginosia koskeva	303
Asemakaava-alue, kortteleiden numerointi sillä	292
Asemakaavanmuutoksia ja asemakaavamääräyksiä, jotka koskevat:	
2. kaupunginosan kortt. n:o 38 a	292
3. » » » 58	296
4. » » » 69 a	300
4. » » » 72	301
4. » » » 76	294
4. » » » 153	298
4. » » » 157	293
7. » » » 105	293
8. » » » 148	297
9. » » » 199	302
9. » » » 204	296
11. » Harjutoria	294
12. » kortt. n:o 384	301
13. » » » 412 b	302
13. » » » 428	295
13. » » » 430	297
13. » Et. Hesperiankatua	300
13. » uurnalehdon järjestämistä	303

14. kaupunginosan kortt. n:o 479	305
14. » » » 511	297
14. » » » 524 ja 527	299
25. » » » 837 ja 838	295
81. » » » 105 ja 106	304
kadunnimien vahvistamista osalle 16. kaupunginosaa	299
Meilahdenkadun nimen muuttamista	306
Munkkiniemenkadun nimen muuttamista	298
Niilintien nimen muuttamista	306
Asetus alkoholistin määräämisestä yleiseen alkoholistihuoltolaan	271
auto-	33
joka sisältää väliaikaisia määräyksiä moottoriajoneuvojen tunnus-	
merkeistä	250
julkisten huvitilaisuuksien toimeenpanosta pyhäpäivinä annetun	
asetuksen muuttamisesta	156
kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen väliaikaisesta	
muuttamisesta	141
kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkuloosia sairastavien hoito-	
laitoksille ja tuberkuloosin vastustamistyön edistämiseksi annetun	
tavasta valtionavusta 31 päivänä toukokuuta 1929 annetun lain	
toimeenpanosta annetun asetuksen muuttamisesta	96
lapsen elatusavun turvaamisesta eräissa tapauksissa	263
lapsilisälain täytäntöönpanosta	138
oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja	
postitse annetun asetuksen muuttamisesta	278
oppivelvollisuuslain täytäntöönpanoasetuksen muuttamisesta	123
sotilasavustus-	148
terveydenhoitosäännön muuttamisesta	264
tuberkuloosi-	183
työajasta valtion virastoissa sekä valtion viran- ja toimenhaltijain	
vuosilomista annetun asetuksen muuttamisesta	153
työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemuksista annetun lain täy-	
täntöönpanosta	143
veronmaksun laiminlyömisestä johdosta suoritettavasta veronlisäyk-	
sestä	23
yleisiin kasvatuslaitoksiin ja valtion ylläpitämiin turvakoteihin	
hakemuksen perusteella otetuista oppilaista suoritettavista	
hoitomaksuista annetun asetuksen muuttamisesta	264
Asiakirjat, asetus oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada sel-	
laisia postitse	278
Asuntoedut, valtion viranhaltijain, niiden vastikkeiden määrääminen	6
Asuntotuotannon edistämiseksi myönnettävät veronhuojennukset	25
Asutuslautakunnan puheenjohtajan ja jäsenten palkkiot	241
Audiometrisestä tutkimuksesta Kivelän sairaalassa suoritettava maksu	92
Aukioloaika, kioskien	64
Autoasetus	33
ohjeet sen täytäntöönpanosta	65
Autonkuljettajat, ks. Kuorma-auton kuljettajat.	
Autonosturitaksa	172
Autotaksa, ks. Henkilövuokra-autotaksa.	
Autot, kaupungin, niiden varustaminen kaupungin vaakunakuvilla ...	16
kaupungin, niiden väri	16
linja-, sekä ja johdin-, niiden rakenne ja varusteet	59
Ks. myös Moottoriajoneuvot.	
Avioliiton ulkopuolella syntyneet lapset, heistä annetun lain muuttami-	
nen	262

Eino Leinon katu , sen nimi	306
Elatusapu , asetus sen turvaamisesta eräissä tapauksissa	263
laki sen turvaamisesta eräissä tapauksissa	257
Elatusavustukset , laki niiden korottamisesta	129
Eläintautilain muuttaminen	155
Eläintenhuoltoasema , kaupungin, sen taksa	154
Eläkesääntö , kaupungin viranhaltijain, sen muutos	4
Eläkkeennauttijoiden valtioneläkkeen nostaminen	20
Eläkkeiden maksaminen leski- ja orpoeläkekassasta eläkettä nauttiville	29
Ennakkoperintälaki , sen täytäntöönpano ja soveltaminen	7
sen väliaikainen muuttaminen	22, 138
Floorantie , sen nimi	306
Henkilövuokra-autotaksan korotukset	32
Hoitomaksut , kunnallissairaalain	161
yleisen alkoholihuoltolan	90
Huoneenvuokralain muuttaminen	154
Huoneenvuokrat , laki niiden säännöstelystä	283
Huvitilaisuudet , julkiset, niistä annetun asetuksen muuttaminen	156
Ilmoitukset , luvattomat, niiden poistaminen kaupungin rakennuksista, yleisiltä paikoilta yms.	29
Indeksikorotus , palkkojen	20, 174
Indeksimääräykset , vuokrasopimusten, niiden edellyttämien vuokran- korotuksien toimeenpanon lykkääminen	79
Invaliidihuoltolain muuttaminen	290
Irtolaisten työlaitoshoidon päiväkustannusten määrä	89
Jakolaitos , siitä annetun lain ja asetuksen mukaisista toimituksista suoritettavan taksan korottaminen	87
sitä annetun lain muuttaminen	85
Johdinauto , ks. Autot.	
Johdosääntö , kaupunginkanslian	227
raittiuslautakunnan	166
Järjestyssäännöt , alusten lastauksessa ja purkauksessa noudatettavat	97, 251
kaupungin kansanpuistojen	159
Tervalammen työlaitoksen ja sen yhteydessä toimivan alkoholihuoltolan	124
Jätteid en kuljetusmaksut	11
Kaasu , sen hinta	248
sen säännöstelyä koskevat määräykset	247
Kadut , niiden nimet, vahvistetut uudet sekä poistetut 295, 299, 300, 304, niiden puhtaanapidosta suoritettavat maksut	11
niissä tehtävien kaivuiden suoritus- ja valvontataksan muutos ..	64
Kansakoululaitos , sen kustannuksista annetun lain muuttaminen	150
sen ylläpitämiseen v:lta 1947 maksettava valtionavustus	80
sen ylläpitämiseen v:lta 1948 maksettava valtionavustus	272
Kansakoulunopettajat , kasvatustalon suorittaminen heille palkkaa pidettäessä	11
oikeus ikälisän ja eläkkeen saamista varten lukea hyväksi muu kuin kunnallisessa kansakoulussa palveltu aika	120
Kansakoulunoppilaat , heidän matkakustannustensa korvaaminen ..	165, 166
Kansakoulut , niiden palveluskunnalle suoritettava korvaus	26
niissä maksettavat tuntipalkkiot	121
Kansaneläkelaki , sen muuttaminen	74, 76, 135
sen toimeenpanoasetuksen muuttaminen	141
väliaikaisista poikkeuksista siihen annetun lain voimassaoloajan pitentäminen	239

Kansaneläkemaksut, työnantajan, niistä annettu laki	133
niistä annetun lain täytäntöönpanoasetus	143
Kansanpuistot, kaupungin, niiden järjestyssäännöt	159
Kassa- ja tilitoimistot, teknillisten laitosten	292
Kasvatuslaitokset, yleiset, niihin otetuista oppilaista suoritettavista hoitomaksuista annetun asetuksen muuttaminen	264
Kaupungingeodeetin tehtävistä suoritettavista maksuista vahvistetun taksan korottaminen	87
Kaupunginkanslian johtosääntö	227
Kaupunginorkesterin vuokraustariffi	155
Kaupunginvaltuuston työjärjestys	229
Kaupunginvaltuutettujen poissaolosakot	176
Keskussairaallaki	115
Kiinteistöjen rekisteröiminen, siitä annetun lain ja asetuksen mukaisista toimituksista suoritettavien maksujen taksan korottaminen ..	87
siitä annetun lain muuttaminen	85
Kioskit, liitosalueella olevat, niiden aukioloaika	64
Kirjallisuuden tilaamisessa kaupungin virastoille ja laitoksille noudatettava menettelytapa	28
Kodinhoitajien palkkio	93
Koiravero, sen suorittamisesta annetun asetuksen muuttaminen	20
sen suuruus	21
Kortteleiden numerointi kaupungin asemakaava-alueella	292
Kotipaikkaoikeus, köyhäinhoidollinen, laki siitä	270
Kouluhammasklinikan lääkäreille suoritettava korvaus lastensuojelulautakunnan alaisissa laitoksissa olevien lasten hammashoidosta ..	192
Kulosaaren sillalla noudatettava ajonopeus	250
Kunnallisasetus v:ltä 1873, sen muuttaminen	1, 237
Kunnallislaki	193
Kunnallisverotus, siinä tehtävät tulovähennykset	2
tulojen ilmoittamisvelvollisuudesta sitä varten annetun lain muuttaminen	285
Kunnanmetsälautakunta, kaupungin vapauttaminen sen asettamisvelvollisuudesta	253
Kuntien kalleusryhmitys, työpalkkojen säännöstelyssä käytettävä	5
Kuorma-autonkuljettajat, kaupungin palveluksessa omin vaunuin olevat, heidän palkkansa	31
Kuorma-autotaksa	68
Kätilöt, kunnan, heistä annetun lain muuttaminen	110
Käyttörahan sääntöjen muutos	10
Köyhäinhoidollinen kotipaikkaoikeus, siitä annetun lain muuttaminen ..	270
Köyhäinhoitolain muuttaminen	153
Laiturihuoltotariffi	172
Laki alkoholistilain väliaikaisesta muuttamisesta	270
asuntotuotannon edistämiseksi myönnettävistä veronhuojennuksista	25
avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain muuttamisesta	262
elatusavustusten korottamisesta	129
eläintautilain muuttamisesta	155
ennakkoperintälain väliaikaisesta muuttamisesta	22, 138
eräiden talletusten, obligatioiden ja osuustodistusten omistajille myönnettävästä veronhuojennuksesta	23
eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin	21, 287
huoneenvuokralain muuttamisesta	154
huoneenvuokrien säännöstelystä	283

invalidihuoltolain muuttamisesta	290
jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa annetun lain muuttamisesta	85
kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta	150
kansaneläkelain muuttamisesta	74, 76, 135
keskussairaala-	115
koiraveron suorittamisesta annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta	20
kunnallis-	193
kunnallisen vaalilain muuttamisesta	226
kunnallishallituksesta kaupungissa annetun asetuksen muuttamisesta	1, 237
kunnallisista terveyssisarista annetun lain muuttamisesta	109
kunnan kättilöistä annetun lain muuttamisesta	110
köyhäinhuollollisesta kotipaikkaoikeudesta eräissä tapauksissa annetun lain muuttamisesta	270
köyhäinhuoltolain muuttamisesta	153
lapsen elatusavun turvaamisesta eräissä tapauksissa	257
lapsilisä-	130
oppivelvollisuudesta annetun lain muuttamisesta	151
rakennuskaaren 17 luvun 14 §:n muuttamisesta	78
sotilasavustus-	145
terveydenhuoltolain muuttamisesta	113
tuberkuloosi-	177
tulojen ilmoittamisvelvollisuudesta kunnallisverotusta varten annetun lain muuttamisesta	285
työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta	133
työvelvollisuuslain muuttamisesta	174
täydentävistä säännöksistä maanhankintalakiin perustettaessa asuntotontteja ja asuntotiloja kaupunkiin ja kauppaloihin ...	87
veronmaksun laiminlyömisestä johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä annetun lain muuttamisesta	23
väkijuomayhtiön verottamisesta ja sen vuosivoiton käyttämisestä annetun lain muuttamisesta	278
väliaikaisista poikkeuksista kansaneläkelakiin annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä	239
Lapset , asetus heidän elatusapunsa turvaamisesta eräissä tapauksissa avioliiton ulkopuolella syntyneet, heistä annetun lain muuttaminen	263
laki heidän elatusapunsa turvaamisesta eräissä tapauksissa	262
257	
Lapsilisä , sen maksaminen palkkaa pidätettäessä	11
sen suorittaminen viranhaltijain sijaisille	11
sen suorittamista koskevan päätöksen kumoaminen	175
veronpidätys siitä	11
Lapsilisälaki	130
asetus sen täytäntöönpanosta	138
Lapsilisämaksu, työnantajan , siitä annettu laki	133
siitä annetun lain täytäntöönpanoasetus	143
251	
Lastaus , alusten, siinä noudatettavat järjestysohjeet	97, 251
Lastenkoti, Nukarin , sen ohjesääntö	265
sen työohjelma	264
Lastensuojeluohjesäännön muutos	128
Lautakunnat , kaupungin, niiden toimivalta	176
Leiri- ja retkeilyvälinevarasto , nuorisotoimiston, sitä koskevia ohjeita	157
Leski- ja orpoeläkekassa, kaupungin , lisäeläkkeiden maksaminen siitä eläkettä nauttiville	29
sen hallituksen puheenjohtajan ja jäsenten palkkiot	240
sen sääntöjen muutos	29

Liikennemaksutariffien korotukset	168, 169
Linja-autot, liikenne linjalla n:o 17 Rautatietori—Harjutori	291
Ks. myös Autot.	
Lisäläkkeiden maksaminen kaupungin leski- ja orpoeläkekassan eläkeennauttijoille	29
Lomasääntö, työntekijäin	17
Lukukausimaksut ammattikouluissa	122
Luontoisetukorvaukset, kaupungin viranhaltijain	8, 9, 10
Maanhankintalaki, täydentäviä säännöksiä siihen perustettaessa asuntontontteja ja -tiloja kaupunkiin	87
Maanmittaustoilmitukset kaupungin alueella, uskottujen miesten palkkiot niissä	254
Maataloustyöntekijät, kaupungin, heidän työehtosopimuksensa	273
Maidontarkastusmaksujen korottaminen	92
Maistraatti, sen kokoonpanosta ja toiminnasta annettujen määräysten muuttaminen	239
sen lisäjäseneä asemakaava- ja rakennusasioita käsiteltäessä toimivan asiantuntijan palkkio	240
Maksut, alkoholistihuoltolan hoito-	90
audiometrisestä tutkimuksesta suoritettavat poliklinikka-	92
jätteiden kuljetuksesta, niiden korottaminen	11
lukukausi-, ammattikouluissa	122
maidontarkastus-, niiden korottaminen	92
niiden säännöstely	281
nuohous-, niiden korottaminen	77
omnibuslinjoilla	291
raitiotielinjoilla	256
sairaala-,	161, 192
työ-, kaupungin yleisessä talletusvarastossa	169
vesijohtolaitoksen	249
Ks. myös Taksa ja Tariffi.	
Matkakustannusten korvaaminen kansakoulunoppilaille	165, 166
Matkustussäännön muutos	28
Meilahdenkadun nimen muutos	306
Mielisairaalan valtionapu	96
Moottorijoneuvot, korkein sallittu nopeus pääväylillä	15
väliaikaisia määräyksiä niiden tunnusmerkeistä	250
Munkkiniemenkadun nimen muutos	298
Niilintien nimen muutos	306
Nosturitaksa	170
Nukarin lastenkoti, sen ohjesääntö	265
sen työohjelma	264
Nuohousmaksujen korottaminen	77
Nuohousohjesäännön muutos	77
Nuorisotoimiston leiri- ja retkeilyvälineiden varasto, sitä koskevia ohjeita	157
Obligaatioiden omistajille myönnettävä veronhuojennus	23
Ohjesääntö, lastensuojelu-, sen muutos	128
Nukarin lastenkodin	265
nuohous-, sen muutos	77
Tervalammen alkoholistihuoltolan	127
Omnibuslinjat, ajomaksut niillä	291
Onnitteluadressien lähettäminen kaupungin viranhaltijoille	31
Opetuslaitokset, kaupungin, niissä maksettavat tuntipalkkiot	121
Oppivelvollisuus, siitä annetun lain muuttaminen	151
siitä annetun lain täytäntöönpanoasetuksen muuttaminen	123

Osapäivätyö, sen hyväksi lukeminen vuosi- ja lomaetuihin nähden	28
siitä suoritettava palkka sairauslomalla olevalle viranhaltijalle	255
Osuustodistusten omistajille myönnettävä veronhuojennus	23
Palkat, niiden indeksikorotus	20, 174
omilla autoillaan kaupungin palveluksessa olevien autonkuljettajien	31
Palkka, sairauslomalla olevalle työntekijälle urakkatyöstä suoritettava	8
sairauslomalla olevalle viranhaltijalle osapäivätyöstä suoritettava	255
Ks. myös Palkkaus, Tuntipalkkiot ja Työpalkat.	
Palkkaus, kaupungin viranhaltijain	2
kuntien viranhaltijain	175
virastojen ja laitosten siivoojien	27
Palkkiot, aluelääkäreille suoritettavat	256
asutuslautakunnan puheenjohtajan ja jäsenten	241
kaupungin opetuslaitoksissa maksettavat	121
kodinhoitajien	93
leski- ja orpoeläkekassan hallituksen puheenjohtajan ja jäsenten	240
maanmittaustoimituksissa olevien uskottujen miesten	254
maistraatin lisäjäseneä asemakaava- ja rakennusasioita käsitel-	
täessä toimivan asiantuntijan	240
terveydenhoitolautakunnan välittämien lääkärien	93
Palokunta, yksityishälyttimien liittäminen palohälytysverkostoon	277
Palolaitoksen sairaankuljetusvaunut, taksa niiden käyttämisestä	78
Pennimäärien tasoittaminen	290
Perheenasuntoavustukset, tulojen enimmäismäärä niitä myönnettäessä	79
Pika-ajuritaksa	70
Poliklinikat, kaupungin sairaalalautakunnan alaiset, niiden taksa	93
Poliklinikka, korva-, nenä- ja kurkkutautien, audiometrisestä tutki-	
muksesta suoritettava maksu	92
Puhtaanapitomaksujen korottaminen	11
Purkaus, alusten, siinä noudatettavat järjestysohjeet	97, 251
Putkityöntekijäin likaisen työn lisä	255
Pääliikenneväylät	15
Raastuvanoikeuden kokoonpanosta ja toiminnasta annettujen määräys-	
ten muuttaminen	239
Raittietelinjat, ajomaksut niillä	256
Raittiuslautakunnan johtosääntö	166
Rakennuskaaren muuttaminen	78
Rakennusluontoisten töiden säännöstely	276
Rakennustoiminnan säännöstelyn valvonta	81
Rakennustyöluopien myöntäminen	81
Ruokailu kaupungin sairaaloissa, tilapäinen, sen taksa	10
Sairaalalaitos, vuosilomamääräysten soveltaminen sen tehtävissä sodan	
aikana olleisiin sairaanhoitajattariin	31
Sairaalat, kaupungin, audiometrisestä tutkimuksesta suoritettava	
maksu	92
korvaus viranhaltijain vaatteiden pesusta	9
niiden hoitomaksujen periminen	192
niiden hoitomaksujen taksa	161
niiden poliklinikkojen taksa	93
taksa tilapäisestä ruokailusta niissä	10
Sairaanhoitajattaret, sairaalalaitoksen tehtävissä sodan aikana olleet,	
vuosilomamääräysten soveltaminen heihin	31
Sairaankuljetusvaunut, taksa niiden käyttämisestä	78
Sairauslomalla olevalle urakkatyöntekijälle suoritettava palkka	8
olevalle viranhaltijalle osapäivätyöstä suoritettava palkka	255

Sanomalehtien tilaaminen kaupungin virastoille ja laitoksille	28
Satamatariffien korotukset	168, 169
Seka-auto, ks. Autot.	
Siivoojat, kaupungin virastojen ja laitosten, heidän palkkauksensa ...	27
Sijaispalkkioiden pyöristäminen palkanmaksussa	10
Sokeanavustuslain toimeenpano	128
Sotilasavustusasetus	148
Sotilasavustuslaki	145
Sunnuntaityökorvaukset, kaupungin talonmiesten ja lämmittäjien	254
Surunvalitusadressien lähettäminen kaupungin viranhaltijain omaisille	31
Sähkötariffi	245, 246
Sähkövoima, sen kulutuksen säännöstely	242
sen säännöstely	241
Säännöstely, huoneenvuokrien, laki siitä	283
kaasun, määräykset siitä	247
kuntien viranhaltijain palkkauksen	175
maksujen	281
rakennusluontoisten töiden	276
rakennustoiminnan	81
sähkövoiman ja sen kulutuksen	241, 242
työpalkkojen	175
Sääntöpalkkaiset virat, muutokset niiden luokitteluun	307
Taksa, aluksille annetusta vedestä	173
autonosturi-	172
eläintenhuoltoaseman	154
henkilövuokra-auto-, sen korotukset	32
jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimistä annetun lain ja asetuksen mukaisista toimituksista, sen korotus	87
kaduissa tehtävien kaivuuden suoritus- ja valvonta-, sen muutos ... kaupungingeodeetin tehtävistä suoritettavista maksuista, sen korotus	64
kuorma-auto-	87
maanmittaustoimituksissa olevien uskottujen miesten palkkioiden laskemiseksi	68
maksujen laskemiseksi lihantarkastamon käyttämisestä	254
maksujen laskemiseksi lihantukkuymyntihallin ym. käyttämisestä	91
maksujen laskemiseksi suolipesimön ja navetan käyttämisestä sekä elävän karjan ja lihan sekä vuotien punnituksesta kaupungin teurastamossa	281
maksujen laskemiseksi teurastamon jäähdyttämön käyttämisestä ...	279
maksujen laskemiseksi teurastamon käyttämisestä	280
nosturi-	91
palolaitoksen sairaankuljetusvaunujen käyttämisestä	170
pika-ajuri-	78
sairaala-	70
sairaalain	161
sairaalalautakunnan alaisia poliklinikkoja varten	93
terveydellisten tutkimusten laboratorion, sen korottaminen	92
tilapäisestä ruokailusta kaupungin sairaaloissa	10
viranomaisten toimituskirjoista kannettavista lunastuksista	30
Talletusten omistajille myönnettävä veronhuojennus	23
Talletusvarasto, yleinen, työmaksut siinä	169
Talonmiehet ja lämmittäjät, kaupungin, heidän sunnuntaityökorvauksensa	254
Tapaturmavakuutus, kaupungin viranhaltijain	255
Tariffi-, kaupunginorkesterin vuokraus-	155

Tariffi-, laiturihuolto-	172
sähkö-	245, 246
Tariffit, satama- ja liikennemaksu-, niiden korotus	168, 169
Teknillisten laitojen kassa- ja tilitoimistojen yhdistäminen	292
Tervalammen työlaitoksen hoidokkien työtulospisteen arvo	292
Tervalammen työlaitos ja alkoholistihoitolta, sen järjestyssääntö	124
sen ohjesääntö	127
sen päiväjärjestys	123
Terveydellisten tutkimusten laboratorion taksa, sen korotus	92
Terveydenhoitolain muuttaminen, laki siitä	113
Terveydenhoitolautekunnan välittämän lääkärin palkkio	93
Terveydenhoitosääntö, asetus sen muuttamisesta	264
Terveyssisarret, kunnalliset, heistä annetun lain muuttaminen	109
Teurastamo, sen jäädyttämön maksujen laskeminen	280
sen käyttämisestä laskettujen maksujen taksa	91
sen lihan tarkastamon taksa	91
sen lihantarkastamon taksa	281
sen suolipesimön ja navetan käyttämisestä laskettujen maksujen taksa	279
Toimituskirjoista kannettavien lunastusten taksa	30
Tontinmittaus, sen taksan korottaminen	87
siitä annetun lain muuttaminen	85
Tonttijakokarttojen laatiminen	85
Tonttijaon muutokset	306
Tuberkuloosiasetus	183
Tuberkuloosilaki	177
Tuberkuloosisairaalan valtionapu	96
Tukholmankatu, sen nimi	298
Tulovähennykset, kunnallisverotuksessa tehtävät	2
Tunnukset, moottoriajoneuvojen, asetus niistä	250
Tuntipalkkiot, kaupungin opetuslaitoksissa maksettavat	121
vaakamestarien	173
Työehtosopimus Helsingin kaupungin ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r. y:n välillä	273
Työehtosopimusta koskevia tulkintakysymyksiä	7
Työjärjestys, kaupunginvaltuuston	229
Työlaitos, irtolaisen päiväkustannukset siinä	89
Työlaitos, Tervalammen, työtulospisteen arvo siinä	292
Työmaksut kaupungin yleisessä talletusvarastossa	169
Työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksut	133, 143
Työntekijät, kaupungin, heidän lomasääntönsä	17
maatalous-, heidän työehtosopimuksensa	273
putki-, heille suoritettava liikaisen työn lisä	255
urakkapalkkaiset, sairausloman palkan maksaminen heille	8
Työpalkat, niiden säännöstely	175
niiden säännöstelyssä käytettävä paikkakuntaluokittelu	5
Työtulospisteen arvo Tervalammen työlaitoksessa	292
Työvelvollisuuslain muuttaminen	174
Työväenopistoissa maksettavat tuntipalkkiot	121
Ulkomaanmatkat, kaupungin viranhaltijain	176
Urakkapalkalla työskenteleville suoritettava sairauslomapalkka	8
Urakoitsijat, kaupungin töiden antaminen heille	290
Vaakamestarit, heidän tuntipalkkionsa sekä vuosiloma- ja lapsilisämaksua vastaava korvaus	173
Vaakunakuvat, kaupungille kuuluvien autojen varustaminen niillä	16
Vaalilaki, kunnallinen, sen muutos	226

Vahtimestarit ja siivoojat, kansakoulujen, heidän korvauksensa	26
Vakuuttaminen, kaupungin viranhaltijain, työtaturman varalta	255
Valtionapu, kansakoululaitoksen ylläpitämiseen v:lta 1947	80
kansakoululaitoksen ylläpitämiseen v:lta 1948	272
mieli- ja tuberkuloosisairaalain	96
Valtioneläkkeet, kaupungin eläkkeennauttijoiden, niiden nostaminen ...	20
Valtuutettujen poissaolosakot	176
työjärjestys	229
Velkasitoumusten saajille myönnettävä veronhuojennus	23
Verolait, väliaikaiset poikkeussäännökset niihin	21, 287
Veronhuojennus, asuntotuotannon edistämiseksi myönnettävä	25
eräiden talletusten, obligatioiden ja osuustodistusten omistajille ...	23
Veronlisäys, veronmaksun laiminlyömissä johdosta suoritettava	23
Veronmaksun laiminlyömissä johdosta suoritettava veronlisäys	23
Vesi, aluksille annettava, siitä kannettava maksu	173
Vesijohtolaitoksen maksut	249
Viranhaltijat, kaupungin, heidän eläkesääntönsä muutos	4
heidän luontoisetukorvauksensa	8, 9, 10
heidän palkkauksensa järjestäminen	2
heidän ulkomaanmatkansa	176
heidän vakuuttamisensa työtaturman varalta	255
heidän virkasääntönsä muutoksia	4, 12
lapsilisän suorittaminen heidän sijaisilleen	11
onnittelu- ja surunvalitusadressien lähettäminen heille ja heidän omaisilleen	31
sairaaloissa toimivat, vaatteiden pesusta ja silityksestä suoritettava korvaus	9
sairauslomalla olevat, heille osapäivätyöstä suoritettava palkka ...	255
Viranhaltijat, kuntien, heidän palkkauksensa säännöstelystä annetun päätöksen muutos	175
Viranhaltijat, valtion, heidän kalliinpaikanlisisensä ja asuntoetujensa vastikkeiden määrääminen	6
heidän vuosilomistaan annetun asetuksen muuttaminen	153
Virastot, kaupungin, niiden siivoojien palkkaus	27
Virat, sääntöpalkkaiset, muutokset niiden luokitteluun	307
Virkasäännön muutoksia	4, 12
Virvoitusjuomakioskit, liitosalueen, niiden aukioloaika	64
Vuokra-autotaksan korottaminen	32
Vuokrankorotukset, vuokrasopimusten indeksimääräysten edellyttämät, niiden toimeenpanon lykkääminen	79
Vuokrasopimusten indeksimääräysten edellyttämien vuokrankorotuksien toimeenpanon lykkääminen	79
Vuosilomamääräykset, niiden soveltaminen sairaalalaitoksen tehtävissä sodan aikana olleisiin sairaanhoitajattariin	31
niiden tulkitseminen	176
Vuosilomat, v. 1948 myönnettävät	19
valtion viran ja toimen haltijain, niistä annetun asetuksen muuttaminen	153
Väkiuomayhtiö, sen verottamisesta annetun lain muuttaminen	278
Ylityökorvaukset	5
Äitiysavustuksen suuruuden vahvistaminen	144
Äänestysalueet, kaupungin jako niihin valtiollisia vaaleja varten	78

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1948

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o I.

Sisällys: 1. Laki kunnallishallituksesta kaupungissa annetun asetuksen muuttamisesta, s. 1. — 2. Kunnallisverotuksessa tehtävät tulovähennykset, s. 2. — 3. Kaupungin viranhaltijain palkkauksen järjestäminen, s. 2. — 4. Helsingin kaupungin virkasäännön väliaikaisen muutoksen kumoaminen, s. 4. — 5. Helsingin kaupungin viranhaltijain eläkesäännön muutos, s. 4. — 6. Ylityökorvaukset, s. 5. — 7. Työpalkkojen säännöstelyssä käytettävä paikkakunta-luokittelu, s. 5. — 8. Valtion viran tai toimen haltijan kalliinpaikanlisien ja asuntoetujen vastikkeiden määrääminen, s. 6. — 9. Ennakkoperintälain täytäntöönpano ja soveltaminen, s. 7. — 10. Työehtosopimuksia koskevia tulkintakysymyksiä, s. 7. — 11. Sairausloman palkan maksaminen työntekijälle, joka suorittaa työtä urakkapalkalla, s. 8. — 12. Kaupungin viranhaltijain luontoisetukorvaukset, s. 8. — 13. Luontoisetuihin kuuluvasta, saamatta jääneestä ruoasta suoritettava korvaus, s. 9. — 14. Korvaus sairaalain viranhaltijain vaatteiden pesusta ja silyksestä, s. 9. — 15. Taksa tilapäisestä ruokailusta Helsingin kaupungin sairaaloissa, s. 10. — 16. Helsingin kaupungin käyttörahaston sääntöjen muutos, s. 10. — 17. Luontoisetukorvaukset ja sijaispalkkiot, s. 10. — 18. Jätteiden kuljetusmaksujen ja katujen puhtaanapito-maksujen korottaminen, s. 11. — 19. Lapsilisän maksaminen, s. 11. — 20. Veronpidätys lapsilisistä, s. 11. — 21. Lapsilisän suorittaminen viranhaltijain sijaisille, s. 11. — 22. Helsingin kaupungin virkasäännön muutos, s. 12. — 23. Pääliikenneväylät Helsingin kaupungissa ja moottoriajoneuvojen korkein sallittu nopeus niillä tai erällä niiden osilla, s. 15. — 24. Kaupungille kuuluvien autojen väri, s. 16. — 25. Kaupungille kuuluvien autojen varustaminen kaupungin vaakanakuvilla, s. 16.

1. Laki kunnallishallituksesta kaupungissa annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu tammikuun 9 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 3/48)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 103)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 8 päivänä joulukuuta 1873 kunnallishallituksesta kaupungissa annettuun asetukseen näin kuuluva uusi 60 a §:

60 a §. Sitten kun taksoitus on toimitettu ja edellisen vuoden tilinpäätös valmistunut, kaupunginvaltuusto voi kaupunginhallituksen ehdotuksesta vahvistaa talousarvioon muutoksen noudattamalla soveltuvien kohdin, mitä varsinaisen talousarvion vahvistamisesta on säädetty. Näin vahvistettu verotuksella koottava määrä siltä vuodelta on jaettava verovelvollisten maksettavaksi niinkuin 60 §:ssä on sanottu.

Tämä laki on voimassa vuoden 1950 loppuun.

2. Kunnallisverotuksessa tehtävät tulovähennykset.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 7 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 20)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että vuonna 1948 toimitettavassa kunnallistaksoituksessa lapsivähennys on oleva 18,000 mk ja tulosta tehtävä perusvähennys 24,000 mk, kun tulo ei ole yli 30,000 mk:n.

3. Kaupungin viranhaltijain palkkauksen järjestäminen.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 4 p:ltä 1948. (Lyhennysote)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

1) että kaupungin sääntöpalkkaisia virkoja varten vahvistetaan alla oleva hinta- ja palkkaneuvoston päätöksen mukainen luokitusjärjestelmä peruspalkkoineen ja neljine ikälisineen, jotka viimeksi mainitut lasketaan 6 %:n mukaan pyöristämällä summat lähimpään 10 mk:aan;

2) että nykyisiin palkkaluokkiin sijoitetut virat siirretään uuden palkkaluokittelun mukaisiin palkkaluokkiin alla olevan taulukon osoittamalla tavalla;

3) että niille jatkokoulun, yläkoulun ja apukoulun opettajille, joiden peruspalkka lain määräyksen mukaan nousee 17,094 mk:aan, maksetaan uuden 28. palkkaluokan mukainen peruspalkka ja ikälisät, samalla kun kaikkien kansakoulunopettajien kasvatusapu vahvistetaan, kuten muiden viranhaltijain, 500 mk:ksi 17 vuotta nuorempaa lasta kohden;

4) — — — — —

5) että tilapäisten viranhaltijain palkat nostetaan samalla tavoin kuin vastaavissa palkkaluokissa olevien sääntöpalkkaisten viranhaltijain palkat nousevat; ellei palkkasäännön puitteissa palkattu tilapäinen viranhaltija ole saanut palkkaa määrätyn palkkaluokan mukaan, on palkkaus muutettava siten, että palkkaluokittelua seurataan; palkkaluokittelun alapuolella palkattujen tilapäisten viranhaltijain palkat korotetaan 40 % :lla siitä, mitä ne olivat syyskuussa 1947; liikennelaitoksen linja-autonkuljettajien palkka määrätään yhtä palkkaluokkaa korkeammalle kuin raitiovaununkuljettajien palkka;

6) että vahvistetuille palkoille maksetaan indeksilisäystä siten, että viranhaltijain palkkauksen yleinen tarkistus toirritetaan neljännesvuosittain kunkin vuosineljänneksen alussa sosiaaliministeriön palkkaosaston antamien ohjeiden mukaan ja noudattaen lähinnä samoja perusteita, joita valtion työntekijäin palkkauksen tarkistuksessa noudatetaan; korotus suoritetaan ensimmäisen kerran tammikuun 1 päivästä 1948 alkaen 5.6 %:n suuruisena;

7) — — — — —

8) että kaupungin viranhaltijoille ja työntekijöille myönnettujen eläkkeiden eläkepohjat nostetaan nyt vahvistettujen palkkojen mukaiselle tasolle, ja että näin uudelleen lasketuille eläkkeille maksetaan vastaavanlaiset indeksikorotukset kuin palkoillekin;

9) -----

10) että edellä mainitut päätökset ovat voimassa lokakuun 1 päivästä 1947 alkaen -----

11—12) -----

Helsingin kaupungin sääntöpalkkaisten viranhaltijain palkkaluokat sekä kuukautiset peruspalkat ja ikäkorotukset.

Palkkaluokka		Peruspalkka, mk	Peruspalkka				Ikäkorotus, mk
Uusi	Entinen		1	2	3	4	
		ikäkorotuksineen, mk					
1	(—)	6,400	6,780	7,160	7,540	7,920	380
2	(—)	6,700	7,100	7,500	7,900	8,300	400
3	(56—55)	7,000	7,420	7,840	8,260	8,680	420
4	(54)	7,300	7,740	8,180	8,620	9,060	440
5	(53)	7,600	8,060	8,520	8,980	9,440	460
6	(52)	7,900	8,370	8,840	9,310	9,780	470
7	(51)	8,200	8,690	9,180	9,670	10,160	490
8	(50)	8,500	9,010	9,520	10,030	10,540	510
9	(49)	8,800	9,330	9,860	10,390	10,920	530
10	(48—47)	9,100	9,650	10,200	10,750	11,300	550
11	(46)	9,400	9,960	10,520	11,080	11,640	560
12	(45—44)	9,700	10,280	10,860	11,440	12,020	580
13	(43)	10,000	10,600	11,200	11,800	12,400	600
14	(42)	10,400	11,020	11,640	12,260	12,880	620
15	(—)	10,800	11,450	12,100	12,750	13,400	650
16	(41—40)	11,200	11,870	12,540	13,210	13,880	670
17	(39)	11,600	12,300	13,000	13,700	14,400	700
18	(38)	12,000	12,720	13,440	14,160	14,880	720
19	(37)	12,500	13,250	14,000	14,750	15,500	750
20	(36)	13,000	13,780	14,560	15,340	16,120	780
21	(35)	13,500	14,310	15,120	15,930	16,740	810
22	(34)	14,000	14,840	15,680	16,520	17,360	840
23	(33)	14,500	15,370	16,240	17,110	17,980	870
24	(32)	15,100	16,010	16,920	17,830	18,740	910
25	(31)	15,700	16,640	17,580	18,520	19,460	940
26	(30—29)	16,300	17,280	18,260	19,240	20,220	980
27	(28)	16,900	17,910	18,920	19,930	20,940	1,010
28	(27)	17,500	18,550	19,600	20,650	21,700	1,050
29	(26)	18,200	19,290	20,380	21,470	22,560	1,090
30	(25)	18,900	20,030	21,160	22,290	23,420	1,130
31	(24)	19,600	20,780	21,960	23,140	24,320	1,180
32	(23)	20,300	21,520	22,740	23,960	25,180	1,220
33	(22)	21,000	22,260	23,520	24,780	26,040	1,260
34	(21)	21,800	23,110	24,420	25,730	27,040	1,310
35	(20)	22,600	23,960	25,320	26,680	28,040	1,360
36	(19)	23,400	24,800	26,200	27,600	29,000	1,400

N:o 3 (jatk.)

Palkkaluokka		Peruspalkka, mk	Peruspalkka				Ikäkorotus, mk
Uusi	Entinen		1	2	3	4	
		ikäkorotuksineen, mk					
37	(18)	24,200	25,650	27,100	28,550	30,000	1,450
38	(17—16)	25,000	26,500	28,000	29,500	31,000	1,500
39	(15)	25,900	27,450	29,000	30,550	32,100	1,550
40	(14)	26,800	28,410	30,020	31,630	33,240	1,610
41	(13)	27,700	29,360	31,020	32,680	34,340	1,660
42	(12)	28,600	30,320	32,040	33,760	35,480	1,720
43	(11)	29,600	31,380	33,160	34,940	36,720	1,780
44	(10)	30,600	32,440	34,280	36,120	37,960	1,840
45	(9)	31,600	33,500	35,400	37,300	39,200	1,900
46	(8)	32,600	34,560	36,520	38,480	40,440	1,960
47	(7)	33,700	35,720	37,740	39,760	41,780	2,020
48	(6)	34,800	36,890	38,980	41,070	43,160	2,090
49	(5)	35,900	38,050	40,200	42,350	44,500	2,150
50	(4)	37,000	39,220	41,440	43,660	45,880	2,220
51	(—)	38,200	40,490	42,780	45,070	47,360	2,290
52	(3)	39,400	41,760	44,120	46,480	48,840	2,360
53	(—)	40,600	43,040	45,480	47,920	50,360	2,440
54	(—)	41,800	44,310	46,820	49,330	51,840	2,510
55	(—)	43,100	45,690	48,280	50,870	53,460	2,590
56	(2)	44,500	47,170	49,840	52,510	55,180	2,670
57	(—)	46,000	48,760	51,520	54,280	57,040	2,760
58	(—)	48,000	50,880	53,760	56,640	59,520	2,880
59	(—)	50,000	53,000	56,000	59,000	62,000	3,000
60	(1)	53,000	56,180	59,360	62,540	65,720	3,180

4. Helsingin kaupungin virkasäännön väliaikaisen muutoksen kumoaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 4 p:itä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 188)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä kumota Helsingin kaupungin virkasäännön 13 § :ään helmikuun 24 päivänä 1947 lisätyn työajan pidennystä koskevan väliaikaisen 2. momentin.

5. Helsingin kaupungin viranhaltijain eläkesäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama helmikuun 4 p:nä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 16)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa toukokuun 12 päivänä 1943 vahvistamansa viranhaltijain eläkesäännön 8 § :n 1 momentin näin kuuluvaksi:

8 §. Täyden eläkkeen määrä on 60 % viranhaltijain palkkaeduista eroamishetkellä, kuitenkin siten, että 20. palkkaluokasta alkaen alaspäin sanottu prosenttimäärä kohoaa yhdellä kultakin palkkaluokalta enintään 80 %:iin. Alemmassa palkkaluokassa älköön kuitenkaan maksettako suu-
rmpaa eläkettä kuin ylemmässä.

6. Ylityökorvaukset.

Kaupunginhallituksen päätös helmikuun 5 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1942 : 5 ja 1947 : 62)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että sellaisten viranhaltijain ylityökorvaus, joiden työaika on 6 1/2 tuntia, maksetaan helmikuun 1 päivästä 1948 alkaen jälleen siten, että asianomaisen kuukausipalkka jaetaan 160:lla.

7. Työpalkkojen säännöstelyssä käytettävä paikkakuntaluokittelu.

Sosiaaliministeriön päätös tammikuun 30 p:ltä 1948. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 84/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 48)

Sosiaaliministeriö on hinta- ja palkkaneuvostoa kuultuaan valtioneuvoston lokakuun 3 päivänä 1947 työpalkkojen säännöstelystä antaman päätöksen (738/47) 7 § :n nojalla määrännyt:

1 §. Maan kunnat kuuluvat paikkakuntaluokkiin I-IV, joista I luokka on elinkustannuksiltaan kallein ja IV luokka huokein, seuraavasti:

Kunnan nimi	Paikka- kunta- luokka
<i>Kaupungit:</i>	
Helsinki	I

2 §. Tämä päätös, jolla kumotaan 17 päivänä helmikuuta 1947 annettu sosiaaliministeriön päätös työpalkkojen säännöstelyssä käytettävästä paikkakuntaluokittelusta (150/47), tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1948 lukien.

8. Valtion viran tai toimen haltijain kalliinpaikanlisien ja asuntoetujen vastikkeiden määrääminen.

Valtiovarainministeriön päätös helmikuun 18 p:ltä 1948.

(*Suomen as.-kok. 140/48*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 48 ja 49*)

Valtiovarainministeriö on valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta 19 päivänä tammikuuta 1943 annetun asetuksen 12 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 12 päivänä joulukuuta 1947 annetussa asetuksessa (881/47), päättänyt, että viran tai toimen haltijoille suoritettavaa kalliinpaikanlisää määrättäessä on noudatettava sosiaaliministeriön työpalkkojen säännöstelystä 3 päivänä lokakuuta 1947 annetun valtioneuvoston päätöksen (738/47) 7 §:n nojalla vahvistamaa paikkakuntaluokittelua siten, että palkkausasetuksen I kalleusryhmää vastaa sosiaaliministeriön kulloinkin voimassa olevan päätöksen IV paikkakuntaluokka, II kalleusryhmää III paikkakuntaluokka, III kalleusryhmää II paikkakuntaluokka sekä IV kalleusryhmää I paikkakuntaluokka. Sosiaaliministeriön päätöksen mukaan IV paikkakuntaluokkaan kuuluvissa kunnissa tai kuntien osissa ei viran eikä toimen haltijoille suoriteta kalliinpaikanlisää. Paikkakuntaluokassa III suoritetaan palkkausasetuksen 12 §:ssä säädettyin tavoin palkkausluokasta riippuen kalliinpaikanlisää 4,800, 6,000 tai 8,400 markkaa, paikkakuntaluokassa II 7,200, 8,400 tai 10,800 markkaa ja paikkakuntaluokassa I 9,600, 12,000 tai 14,400 markkaa vuodessa.

Lisäksi valtiovarainministeriö on valtion viran tai toimen haltijain virka-asunnoista ja luontoisetujen vastikkeista 19 päivänä tammikuuta 1943 annetun valtioneuvoston päätöksen 3 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 12 päivänä joulukuuta 1947 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (883/47), päättänyt, että asuntoetujen vastike on toistaiseksi laskettava sanotussa pykälässä olevan I asuntoryhmän mukaan niillä paikkakunnilla, jotka kuuluvat 1 momentissa tarkoitettun sosiaaliministeriön vahvistaman paikkakuntaluokittelun I paikkakuntaluokkaan, II asuntoeturyhmän mukaan niillä paikkakunnilla, jotka kuuluvat II paikkakuntaluokkaan, ja III asuntoeturyhmän mukaan niillä paikkakunnilla, jotka kuuluvat III ja IV paikkakuntaluokkaan.

Tällä valtiovarainministeriön päätöksellä, jota sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1948 lukien, kumotaan 12 päivänä joulukuuta 1947 valtion viran tai toimen haltijain kalliinpaikanlisien ja asuntoetujen vastikkeiden määräämisestä annettu valtiovarainministeriön päätös (884/47).

9. Ennakkoperintälain täytäntöönpano ja soveltaminen.

Valtioneuvoston päätös helmikuun 5 p:ltä 1948.

(*Suomen as.-kok. 98/48*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 125*)

Valtioneuvosto on valtiovarainministeriön esittelystä muuttanut 21 päivänä marraskuuta 1946 ennakkoperintälain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen (802/46) 39 §:n näin kuuluvaksi:

39 §. Markan osat, jotka syntyvät laskettaessa korosta tai osingosta tehtävää pidätystä, jätetään lukuun ottamatta.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1948.

10. Työehtosopimusta koskevia tulkintakysymyksiä.

Palkkalautakunnan päätökset tammikuun 27 p:ltä ja helmikuun 10 p:ltä 1948.

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 187*)

Palkkalautakunta päätti, että vaikka työaikalain mukaisten enimmäistuntien puitteissa tehtyä työtä arkipyhinä ei voida katsoa ylityöksi, matkakorvaus voidaan, milloin tällaiseen pyhätyöhön erityisesti kutsutaan, vanhan tavan mukaisesti suorittaa työehtosopimuksen 6 §:n 3 mom:ssa määrätyllä tavalla. *Palkkalautakunta 27/1 1948.*

Palkkalautakunta päätti:

että urakkapalkkaa maksetaan ennen urakan päättymistä urakatyöhön käytetyn tuntimäärän ja vastaavan työstä sovitun kokonais-tuntipalkan mukaan;

että yksityisten työehtosopimuksiin sisältyviä yksityiskohtaisia määräyksiä likaisen ja raskaan työn lisän maksamisesta pidetään yleisenä ohjeena, joita voidaan soveltaa ei vain samoihin vaan myös vastaavansiisiiin kaupungin töihin;

että indeksikorotus on maksettava kunkin korotuksen tultua voimaan niin pian kuin mahdollista ja viimeistään sanottua ajankohtaa seuraavan kolmannen tiliviikon aikana;

että työehtosopimuksen ohella laitoksille annettuja ohjeita täydennetään rakennusalan hinnoittelemattomien urakoiden tuntiansiolisän osalta sosiaaliministeriön kirjelmän joulukuun 5 p:ltä 1947 mukaisesti eli siten, että sanottu lisä on 7:50 mk tunnilta; sekä

että sellaisille autonkuljettajille ja autonapumiehille, jotka ovat urakkatyöntekijäin kanssa samassa työssä, voidaan harkinnan mukaan maksaa aikaisemman prosenttiurakkakorotuksen asemesta 15 %:n urakkahyvitys. *Palkkalautakunta 10/2 1948.*

11. Sairausloman palkan maksaminen työntekijälle, joka suorittaa työtä urakkapalkalla.

Palkkalautakunnan päätös helmikuun 17 p:ltä 1948.

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä, että urakkapalkkaiselle työntekijälle on hänen sairauslomansa ajalta suoritettava 3 edellisen kuukauden keskiansion perusteella laskettava palkka, kuitenkin siten, että siihen lisätään yleisen palkkojen korotuksen tapahtuessa näiden aikana tuntipalkan nousua vastaava määrä kerrottuna suhdeluvulla, jonka osoittajana on tuntimäärä, josta puheena olevana aikana on maksettu korottamaton palkka, ja nimittäjänä sanotun kolmen kuukauden työtuntien summa, ja muuten noudattaen työntekijäin sairausapua koskevia määräyksiä. Jos palkkojen korotus tapahtuu sairausloman aikana, on edellämainittuun palkkaan korotuksen voimaan astumisesta lukien lisättävä tuntipalkkojen nousua vastaava määrä.

12. Kaupungin viranhaltijain luontoisetukorvaukset.

Palkkalautakunnan päätös helmikuun 10 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 60)

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa luontoiseduista perittävät korvausmäärät seuraavan suuruisiksi huomioonottaen, että mikäli virka-asuntoihin hankitaan uutta kalustoa, korvauskysymys on kalustonimikkeen osalta alistettava palkkalautakunnan uudelleen käsiteltäväksi:

	mk	m ² :ltä
Vuokra	15:—	»
Kesku lämpö	11:—	»
Puulämpö	9:—	»
Valo	2:50	»
Kaasu	1:40	»
Lämminvesi	3:80	»

Kalusto: 100 mk huonetta kohden; kahden tai useamman henkilön asumassa huoneessa 60 mk henkilöä kohden ja palveluskunnalta 50 mk henkilöä kohden.

Vuodevaatteet: 100 mk henkilöä kohden, paitsi palveluskunnalta 70 mk henkilöä kohden.

Siivoaminen: 250 mk huoneesta; kahden tai useamman henkilön asumassa huoneessa 150 mk ja palveluskunnalta 100 mk henkilöä kohden.

Ruoka: 2,000 mk henkilöä kohden.

Keittopuu: 220 mk kuukaudelta.

Palkkalautakunta päätti lisäksi poistaa pesun ja silytyksen luontoiseduista sekä määrätä, että edellämainitut luontoisetukorvaukset tulevat voimaan taannehtivasti marraskuun 1 päivästä 1947 alkaen ja että ruoasta perittävä vastike korotetaan indeksin perusteella samassa suhteessa kuin palkat nousevat.

13. Luontoisetuihin kuuluvasta, saamatta jääneestä ruoasta suoritettava korvaus.

Palkkalautakunnan päätös helmikuun 10 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 61)

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä selvittää maaliskuun 18 päivänä 1947 antamaansa päätöstään luontoisetuihin kuuluvasta, saamatta jääneestä ruoasta suoritettavasta korvauksesta siten, että niille viranhaltijoille, jotka nauttivat luontoisetuna ruoan, suoritetaan vain niiltä säännöllisiltä vapaapäiviltä ja vapaapäiviin liittyviltä matkustuspäiviltä, jolloin asianomaiset eivät ruokaile laitoksessa, päivittäistä ruokakorvausta vastaava hyvitys, kuitenkin vähennettynä 10 mk:lla päivää kohden, mikäli asianomainen virkailija on etukäteen saanut voim ja sokerin niiltäkin päiviltä, jolloin hän ei ruokaa nauti.

14. Korvaus kaupungin sairaalain viranhaltijain vaatteiden pesusta ja silytyksestä.

Kaupunginhallituksen päätös maaliskuun 11 p:ltä 1948.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä oikeuttaa kaupungin sairaalat huhtikuun 1 päivästä 1948 alkaen kantamaan korvauksena viranhaltijain omalla kustannuksellaan pesettävien vaatteiden pesusta ja silytyksestä sairaalain pesuloissa 30 mk kiloilta sekä siihen saakka 200 mk kuukaudessa henkeä kohden. Samalla kaupunginhallitus päätti ilmoittaa pitävänsä oikeana, että viranhaltijain käytettäväksi luovutetut sairaalavaatteet pesetetään sairaalain pesulassa ja pannaan pesuun niin ajoissa kuin puhtauden ylläpito sairaalassa edellyttää.

15. Taksa tilapäisestä ruokailusta Helsingin kaupungin sairaaloissa.

Kaupunginhallituksen vahvistama helmikuun 26 p:nä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 43)

Kaupunginhallitus vahvisti tilapäisestä ruokailusta Helsingin kaupungin sairaaloissa suoritettavat maksut maaliskuun 1 päivästä 1948 lukien seuraaviksi:

Korvike	15	mk
Aamiainen, kerralta	50	»
Päivällinen, kerralta	50	»
Aamiainen, kuukaudelta	1,250	»
Päivällinen, kuukaudelta	1,250	»
Kaikki ateriat, kuukaudelta	2,400	»

Sairaalan viranhaltijan perheeseen kuuluvat 15 vuotta nuoremmat lapset suorittavat puolet edellä mainituista maksuista.

16. Helsingin kaupungin käyttörahaston sääntöjen muutos.

Sisäasiainministeriön vahvistama elokuun 16 p:nä 1948.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä kesäkuun 30 p:nä 1948)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1935 : 4)

Sisäasiainministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston kesäkuun 30 päivänä 1948 tekemän päätöksen, jolla tammikuun 29 päivänä 1935 vahvistettujen Helsingin kaupungin käyttörahaston sääntöjen 2 ja 3 § muutettiin näin kuuluviksi:

2 §. Rahastoa kootaan siirtämällä siihen talousarvion kautta kaupunginvaltuuston kulloinkin päättämä määrä.

3 §. Siirrot rahastoon keskeytetään, kun sen pääoma on noussut 600 miljoonaan markkaan.

17. Luontoisetukorvaukset ja sijaispalkkiot.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 20 p:ltä 1948.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että kesäkuun 1 päivästä alkaen luontoisetukorvaukset ja sijaispalkkiot palkanmaksuissa pyöristetään lähimpään 5 tai 10 markkaan.

18. Jätteiden kuljetusmaksujen ja katujen puhtaanapitomaksujen korottaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 7 p:ltä 1948.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 151)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa maksun jätteiden kuljetuksesta ja hävittämisestä 200 mk:ksi m²:ltä ja katujen puhtaanapidosta 7:50-60 mk:ksi m²:ltä vuodessa.

19. Lapsillisän maksaminen.

Kaupunginhallituksen päätös tammikuun 22 p:ltä 1948.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 98)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että niissä tapauksissa, jolloin viranhaltijan palkan osittainen tai kokonaispidätys tulee kysymykseen, lapsilisät rinnastetaan ikäkorotuksiin. Samalla kaupunginhallitus päätti, muuttaen syyskuun 4 päivänä 1947 tekemäänsä päätöstä, että vastaavaa periaatetta noudatetaan myöskin kansakoulunopettajain kasvatusavun maksamiseen nähden.

20. Veronpidätys lapsilisistä.

Kaupunginhallituksen päätös maaliskuun 4 p:ltä 1948.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 78)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä:

että lapsilisä on suoritettava kunkin kuukauden viimeisen palkanmaksun yhteydessä taikka, jos työsuhte katkeaa sitä ennen, viimeisen palkanmaksun yhteydessä;

että veronpidätys lapsilisästä kuukausipalkkaa nauttivien osalta on toimitettava siten, että lapsilisä lisätään varsinaiseen palkkaan ja yhteissummasta lasketaan pidätys verokirjaan liitetyn taulukon mukaan; sekä

että veronpidätys lapsilisästä, milloin palkka maksetaan kuukautta lyhyemmin väliajoin, suoritetaan siten, että maksettavasta lapsilisästä pidätetään kymmenen sadalta.

21. Lapsillisän suorittaminen viranhaltijain sijaisille.

Palkkalautakunnan päätös huhtikuun 27 p:ltä 1948.

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä, muuttaen huhtikuun 13 päivänä 1948 antamaansa kiertokirjettä, että sairas-, loma- ja kesälomasijaisille y. m. s. tilapäisille viranhaltijoille suoritetaan lapsilisää vain, mikäli viransijaisuus on vähintään yhden kuukauden kestävä ja että lapsilisien myöntämisen ratkaisevat asianomaiset laitokset tarpeelliset todistukset vaadittuaan.

22. Helsingin kaupungin virkasäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 26 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 175 ja 1947 : 188)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä lisätä toukokuun 27 päivänä 1931 vahvistamaansa Helsingin kaupungin virkasääntöön 26 a §:n ja muuttaa sen 19, 26, 27 ja 30 §:n, sellaisina kuin ne ovat valtuuston toukokuun 12 päivänä 1943 sekä toukokuun 28 päivänä ja marraskuun 13 päivänä 1946 tekemien päätösten mukaan, näin kuuluviksi:

19 §. Virkavuotia laskettaessa ikäkorotuksen saamiseksi luetaan palvelusajaksi:

vuosiloma;

sairaus- tai synnytyysloma;

aika, jona asianomainen on ollut reserviharjoituksissa tahi ylimääräisessä palveluksessa, tahi ollut ennen kaupungin palvelukseen tuloaan tai siinä ollessaan sotatilan aikana sotapalveluksessa, taikka työvelvollisuus- tai muun sellaisen lain nojalla annetun määräyksen perusteella työssä;

julkisen tehtävän suorittamista varten myönnetty virkavapaus;

yksityisten asioiden vuoksi myönnetty virkavapaus siltä osalta, joka 12 kuukauden kuluessa ei ylitä 2 kuukautta; sekä

aika, jona viranhaltija on ollut pidätetty virantoimituksesta, edellyttäen, ettei häntä ole erotettu.

Virantoimituksen keskeytymisen jatkuessa edellä mainittua aikaa kauemmin on sitä ylittävä aika vähennettävä.

Viranhaltija on oikeutettu ikäkorotuksen saamiseksi tässä säännössä mainittujen perusteiden mukaan lukemaan hyväkseen ne ikäkorotuksen saamiseen oikeuttavat virkavuodet, jotka hän ennen tämän säännön voimaantumista on kaupunkia palvellut.

Ikäkorotus suoritetaan sen jälkeisen kuukauden 1 päivästä jona korotuksen saantiin tarpeelliset ehdot on täytetty.

26 §. Viranhaltijalla on kalenterivuositain oikeus saada vuosilomaa täysin palkkaeduin:

a) kuusi viikkoa, jos viranhaltija syyskuun loppuun mennessä on ollut vähintään viisitoista vuotta kaupungin palveluksessa;

b) yksi kuukausi, jos viranhaltija on ollut vähintään kaksi vuotta kaupungin palveluksessa;

c) kolme viikkoa, jos viranhaltija on ollut vähintään vuoden kaupungin palveluksessa;

d) kaksi viikkoa, jos viranhaltija on ollut vähintään puoli vuotta kaupungin palveluksessa.

Jos lomanantovuoden päättyessä seitsemäätoista vuotta nuorempi viranhaltija on ollut kaupungin palveluksessa yhtä vuotta lyhyemmän ajan, kuuluu hänelle työntekijäin vuosilomalain 3 §:n 1 mom:n 2 kohdan mukainen vuosiloma, ellei hän virkasäännön 26 §:n 1 mom:n nojalla ole

oikeutettu vuosilomalaissa säädettyä pitempään lomaan. Jos muu viranhaltija on ollut kaupungin palveluksessa puolta vuotta lyhyemmän ajan, on hänelle myönnettävä vuosilomalain 3 §:n 1 mom:n 3 kohdassa säädetty loma.

Opetuslaitoksissa palvelevien henkilöiden lomasta on voimassa, mitä siitä on erikseen säädetty tai määrätty.

Viranhaltija on oikeutettu loman saantia varten laskemaan hyväkseen koko sen ajan, jonka hän on ollut kaupungin palveluksessa tahi työssä, kuitenkin huomioonottamalla mitä ylempänä 19 §:n 1 mom:n kohdalla on sanottu virkavuosien laskemisesta.

Viranhaltija, joka 18 §:n 4 mom:n nojalla on oikeutettu ikäkorotuksia varten laskemaan hyväkseen yksityisen yhtiön palveluksessa saamiaan palvelusvuosia, olkoon oikeutettu lukemaan hyväkseen vastaavan ajan myös vuosiloman pituutta määrättäessä.

Jos kaupunki ottaa välittömästi palvelukseensa sen haltuun siirtyvän yrityksen henkilökuntaa, luetaan vuosilomaa varten hyväksi aika, jonka asianomainen on ollut yrityksen palveluksessa.

Viranhaltijalla on hänelle kuuluvan vuosiloman pituutta määrättäessä oikeus lukea hyväkseen se aika, jonka hän 18 §:n 3 mom:n mukaan saa laskea hyväkseen ikäkorotuksia varten, sekä lisäksi se muu aika, jonka hän täytettyään 21 vuotta on ennen kaupungin palvelukseen siirtymistään ollut peruspalkkaisen viran haltijana taikka muussa päätoimeksi katsottavassa valtion, toisen kunnan tai kuntayhtymän palveluksessa, kuitenkin yhteensä enintään 10 vuotta ja vain, mikäli tällainen palvelussuhde on jatkunut vähintään yhden vuoden.

Viranhaltijalle, joka vuosilomansa alkaessa viimeksi kuluneiden kahdentoista kuukauden aikana on yksityisasioitaan varten saanut virkavapautta pitemmäksi aikaa kuin kuudeksi kuukaudeksi, annetaan vuosilomaa soveltamalla tämän säännön 26 a §:ssä säädettyjä, loman korvaamista virkasuhteen päättyessä koskevia perusteita.

Mitä edellisessä momentissa on määrätty, sovellettakoon myös viranhaltijaan, joka vuosilomansa alkaessa viimeksi kuluneiden kahdentoista kuukauden aikana on ollut kuutta kuukautta lyhyemmän ajan kaupungin palveluksessa, mutta jonka yhteenlaskettu palvelusaika tämän pykälän 4, 5 tai 7 mom:n mukaan on vähintään kuusi kuukautta.

26 a §. Virkasuhteen päättyessä suoritetaan viranhaltijalle loman korvausta huomioonottaen työntekijäin vuosilomalain säännökset, kuitenkin siten, että korvaus kutakin laissa tarkoitettua kuukautta kohden virkasäännön 26 §:n 1 mom:n a) kohdassa mainitussa tapauksessa vastaa 3 työpäivän palkkaa, b) kohdassa $2\frac{1}{4}$ ja c) kohdassa $1\frac{1}{2}$ työpäivän palkkaa. Puolen vuoden palveluksesta suoritettava korvaus ei saa olla kahden viikon palkkaa pienempi. Palvelusaikaa laskettaessa noudatetaan virkasäännön 26 §:n määräyksiä. Korvaus suoritetaan myös virkasuhteen päättyessä viranhaltijan kuoleman johdosta.

N:o 22 (jalk.)

Vuosilomalain 8 §:n 4 mom:n säännöstä sovellettaessa lasketaan 25 työpäivää kuukautta kohti.

Jos aika, jolta korvaus on suoritettava, jo on 26 §:n 1 mom:n perusteella kokonaan tai osaksi otettu huomioon viranhaltijan lähinnä edellistä vuosilomaa määrättäessä, vähennetään korvauksesta hänen siten saamansa lisäloman palkkaa vastaava määrä.

27 §. Vuosilomien järjestämisestä päättää asianomainen lautakunta tai johtokunta.

Vuosiloma on yleensä annettava kesäkuun 1 päivän ja syyskuun 30 päivän välisenä aikana, ellei virkatehtävien laatu vaadi sen sijoittamista muuhun saman kalenterivuoden aikaan. Mikäli vuosiloma ylittää yhden kuukauden, voidaan se ylimenevältä osaltaan lomista päättävän viranomaisen harkinnan mukaan ja mikäli tällainen järjestely on katsottava viranhoidon kannalta tarkoituksenmukaiseksi, myöntää osittain tai kokonaan muunakin aikana kalenterivuoden kuluessa. Tältä ajalta ja myös mikäli loma muultakin osaltaan viranhaltijan suostumuksella ja äskensmainituin edellytyksin myönnetään muuna aikana ennen seuraavan vuoden toukokuun 31 päivää, se on annettava puolella pidennettynä, mikä pidennys saadaan lukea hyväksi enintään vuosiloman puolesta määrstä. Puolia päiviä ei lomaa myönnettäessä oteta huomioon.

Vastoin viranhaltijan tahtoa vuosilomaa ei voida antaa kahta useammassa tahi viikkoa lyhyemmissä osissa.

Lomia järjestävän viranomaisen on määrättävä, kenen on hoidettava lomalla olevan tehtävät, ja on tähän määrättävä, mikäli se työn tasaista kulkua haittaamatta käy päinsä, joku saman laitoksen viranhaltija. Viranhaltijat ovat velvolliset alistumaan tästä aiheutuvaan virkatehtävien järjestelyyn.

Ellei vuosilomaa voida järjestää palkkaamatta kaupungin varoilla erityistä sijaista, on lomaa järjestävän viranomaisen, tehdessään ehdotuksen talousarvioksi, pyydettävä määrärahan varaamista tarkoitukseen talousarviossa. Viransijaisen palkkaamiseksi varattu palkkio on osoitettava maksettavaksi ainoastaan virkaa hoitamaan määrätylle sijaiselle.

30 §. Viranhaltijalla olkoon raskauden ja synnytyksen vuoksi oikeus saada virkavapautta kuusi viikkoa ennen synnytystä ja kuusi viikkoa sen jälkeen. Tänä aikana suoritettakoon hänelle täydet palkkaedut kahden kuukauden ajalta ja muulta ajalta kaksikolmannesta pohjapalkasta sekä ikä- ja lapsilisät, määrärahapalkkaiselle viranhaltijalle kuitenkin vain, jos hän on ollut kaupungin palveluksessa vähintään kuusi kuukautta. Tällaisen virkavapauden myöntäminen ei vähennä viranhaltijan oikeutta saada muita tässä virkasäännössä mainittuja etuja.

19 §:n 1 mom:n muutos tulee ikäkorotusten osalta voimaan kesäkuun 1 päivästä 1948 alkaen. *Kaupunginvaltuusto 26/5 1948.*

23. Pääliikenneväylät Helsingin kaupungissa ja moottoriajoneuvojen korkein sallittu nopeus niillä tai erällä niiden osilla.

I. Pääväylät.

Maistraatin vahvistamat heinäkuun 6 p:nä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 2)

Maistraatti on mainittuna päivänä, kumoten maaliskuun 3 päivänä 1938 antamansa, pääväyliä koskevan päätöksen, julistanut pääväyliksi Helsingin kaupungissa olevien liikenneväylien seuraavat osat:

1) *Hämeentien* Siltasaarenkadun risteyksestä Malmin hautausmaan lounaiskulmaan saakka;

2) *Mäkelänkadun* Sturenkadun risteyksestä loppuun saakka sekä lisäksi sen jatkeena olevan Hyrylätien Vantaan sillan eteläpään saakka;

3) *Mannerheimintien* Pohjoisen Rautatiekadun kulmasta lähtien kokonaan sekä sen jatkeena olevan Turuntien aina kaupungin rajaan saakka Pitäjänmäelle;

4) *Helsingintien* Hämeentiestä aina Hyrylän tienhaaran lähellä olevan sillan Malmin puoleiseen päähän; ja

5) *Lautatarhankadun* Hämeentien risteyksestä ja sen jatkeena olevat kadut Kulosaaressa sekä uuden Porvoontien kaupungin rajaan saakka.

II. Moottoriajoneuvojen korkein sallittu nopeus pääväylillä tai eräiden sellaisten osilla.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistama heinäkuun 22 p:nä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 1 ja 2; 1947 : 138)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on mainittuna päivänä vahvistanut maistraatin päätöksen kesäkuun 29 päivästä 1948, jolla maistraatti, kumoten tammikuun 18 päivänä ja maaliskuun 3 päivänä 1938 antamansa päätökset moottoriajoneuvojen suurimmasta sallitusta nopeudesta, määräsi, että moottoriajoneuvojen suurin sallittu nopeus on Helsingin kaupungissa 50 km tunnissa, kuitenkin niin, että allamainittujen liikenneväylien seuraavilla osilla muiden kuin kuorma-autojen suurin sallittu nopeus on 70 km tunnissa:

Hämeentiellä: Vantaanjoen sillan pohjoispäästä Viikin kylän pohjoisrajaan;

Vanhalla Porvoontiellä: Vanhan Puodinkyläntien risteyksestä kaupungin rajaan;

Hyrylän tiellä: Käpylän sillan pohjoispäästä Vantaanjoen sillan eteläpään; ja

Uudella Porvoontiellä: Naurissaarensillan itäpäästä kaupungin rajaan.

24. Kaupungille kuuluvien autojen väri.

Kaupunginhallituksen päätös elokuun 26 p:ltä 1948.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä kehoittaa kaikkia kaupungin lautakuntia, joilla on punaisiksi maalattuja autoja, maalauttamaan ne toisen värisiksi, sitä mukaa kuin niiden maalaus on uusimisen tarpeessa.

25. Kaupungille kuuluvien autojen varustaminen kaupungin vaakunakuvilla.

Kaupunginhallituksen päätös elokuun 20 p:ltä 1948.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä kehoittaa kaikkia kaupungin laitoksia varustamaan autonsa kaupungin vaakunakuvilla, joita on saatavissa rakennustoimiston korjauspajalla.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1948

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 2.

Sisällys: 26. Helsingin kaupungin työntekijäin lomasääntö, s. 17. — 27. Palkkojen indeksikorotus, s. 20. — 28. Eläkkeennauttijoiden valtioneläkkeet, s. 20. — 29. Laki koiraveron suorittamisesta annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta, s. 20. — 30. Koiraveron suuruus, s. 21. — 31. Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin, s. 21. — 32. Laki ennakkoperintälain 11 §:n väliaikaisesta muuttamisesta, s. 22. — 33. Laki veronmaksun laiminlyömisestä, s. 23. — 34. Asetus veronmaksun laiminlyömisestä suorittavasta veronlisäyksestä, s. 23. — 35. Laki eräiden talletusten, obligatioiden ja osuustodistusten omistajille sekä eräiden velkasitoumusten saajille myönnettävästä veronhuojennuksesta, s. 23. — 36. Laki asuntotuotannon edistämiseksi myönnettävistä veronhuojennuksista, s. 25. — 37. Kansakoulujen vahtimestareille ja siivoojille suoritettavat korvaukset, s. 26. — 38. Kaupungin virastojen ja laitosten siivoojien palkkaus, s. 27. — 39. Osapäivätyö, s. 28. — 40. Helsingin kaupungin matkustussäännön muutos, s. 28. — 41. Ohjeet lehtien ja kirjallisuuden tilaamisesta noudatettavasta menettelytavasta, s. 28. — 42. Luvattomien ilmoitusten poistaminen kaupungin rakennuksista, yleisiltä paikoilta y.m., s. 29. — 43. Lisäeläkkeiden maksaminen kaupungin leski- ja orpoeläkekassasta eläkettä nauttiville, s. 29. — 44. Helsingin kaupungin leski- ja orpoeläkekassan sääntöjen muutos, s. 29. — 45. Helsingin kaupungin viranomaisten toimituskirjoista kannettavista lunastuksista vahvistetun taksan korottaminen, s. 30. — 46. Vuosilomamääräysten soveltaminen sairaalalaitoksen tehtävissä sodan aikana olleisiin sairaanhoitajattariin, s. 31. — 47. Onnitelu- ja surunvalitusadressien lähettäminen kaupungin viranhaltijoille, s. 31. — 48. Omilla autoillaan kaupungin palveluksessa olevien autonkuljettajien palkka, s. 31. — 49. Henkilövuokra-autotaksan korotukset, s. 32.

26. Helsingin kaupungin työntekijäin lomasääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama toukokuun 26 p:nä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 20 ja 60, 1945 : 48, sekä 1946 : 18, 19 ja 108)

1 §. Kaupungin palveluksessa oleva sukeltaja, sähkölaitoksen ja liikennelaitoksen akkumulaattoriasentaja sekä teknillisten laitosten vuorotyöntekijä, jonka työsuhde syyskuun loppuun mennessä on keskeytymättä jatkunut vähintään viisitoista vuotta, saa vuosittain 32 työpäivän vuosiloman. Jos työsuhde samoin on jatkunut vähintään kymmenen vuotta, saa hän vuosittain 28 ja jos työsuhde on jatkunut vähintään kolme vuotta, 21 työpäivän vuosiloman.

2 §. Tuntipalkalla palveleva esimies ja koneenkäyttäjä, jonka työsuhde syyskuun loppuun mennessä on keskeytymättä jatkunut vähintään viisitoista vuotta, saa vuosittain 28 työpäivän vuosiloman. Jos työ-

N:o 26 (jatk.)

suhde samoin on jatkunut vähintään kymmenen vuotta, saa hän 24 ja jos se on jatkunut vähintään kolme vuotta, 21 työpäivän loman.

3 §. Muihin kaupungin palveluksessa oleviin työntekijöihin, joiden työsuhde keskeytymättä on jatkunut vähintään kolme vuotta, sovelletaan 2 §:n määräyksiä, kuitenkin siten, että heille kolmen vuoden keskeytymättömän työsuhteen jälkeen tulee 18 työpäivän loma.

4 §. Jos edellä 1 tai 2 §:ssä mainittu työntekijä on ollut kaupungin palveluksessa vähintään kolme vuotta, mutta sanotuissa määräyksissä edellytetyssä työssä kuutta kuukautta lyhyemmän ajan tahi, jos hän vuosiloman myöntämisen aikana on muunlaisessa työssä eikä ennen lomavuoden toukokuun 1 päivää ole vuoden aikana ollut kuutta kuukautta 1 tai 2 §:ssä tarkoitetussa työssä, noudatettakoon 3 §:n määräyksiä.

5 §. Työntekijälle, joka tämän lomasäännön 1—4 §:n määräysten nojalla ei ole oikeutettu vuosilomaan, myönnetään vuosiloma työntekijäin vuosilomalain säännösten mukaan, kuitenkin huomioonottaen, mitä alempana 6 ja 7 §:ssä on säädetty.

6 §. Työssäolon ajaksi luetaan:

vuosiloma;

sairaus- tai synnytysloma;

aika, jona asianomainen on ollut reserviharjoituksissa tahi ylimääräisessä palveluksessa, tahi ollut ennen kaupungin palvelukseen tuloaan tai siinä ollessaan sotatilain aikana sotapalveluksessa, taikka työvelvollisuustai muun sellaisen lain nojalla annetun määräyksen perusteella työssä;

julkisen tehtävän suorittamista varten myönnetty loma;

säännöllisesti uusiutuvasta työvoiman vähentämisestä aiheutunut poissaolo työstä, ellei se ylitä 3 kuukautta;

yksityisten asioiden vuoksi myönnetty loma siltä osalta, joka 12 kuukauden kuluessa ei ylitä 2 kuukautta; sekä

työstä pois jääminen ilman lupaa, ellei se ole kestänyt 3 päivää kauempaa.

Jos sellainen työntekijästä riippumaton syy, jota tässä pykälässä ei ole mainittu, estää hänet olemasta työssä kauintaan kuukauden ajan, noudatettakoon työntekijäin vuosilomalain 6 §:n 1 mom:n säännöstä.

7 §. Työntekijällä, joka vähintään kuusi kuukautta keskeytyksettä on ollut kaupungin palveluksessa, olkoon oikeus vuosiloman pituuden määräämiseksi lukea hyväkseen ennen aikaisempien työsuhteittensa keskeytymistä vuosilomaan oikeuttaneet työsuhteensa kaupunkiin ja ajat, jotka tämän säännön mukaan on luettava hänen työssäolonsa ajaksi.

Jos sellainen työntekijästä riippumaton syy, jota tämän lomasäännön 6 §:ssä ei ole mainittu, on kuukautta pitemmän ajan estänyt häntä olemasta työssä, noudatettakoon työntekijäin vuosilomalain 6 §:n 3 mom:n säännöstä.

Siinä tapauksessa, että kaupunki ottaa välittömästi palvelukseensa sen haltuun siirtyvän yrityksen työntekijöitä, luetaan kunnalliseksi palvelusajaksi aika, jonka asianomainen on ollut yrityksen palveluksessa.

Työntekijä, joka on ollut vähintään puoli vuotta kaupungin palveluksessa, on oikeutettu loman saantia varten laskemaan hyväkseen ajan, jonka hän ennen kaupungin palvelukseen siirtymistään on 21 vuotta täytettyään ollut peruspalkkaisen viran haltijana taikka muussa päätoimeksi katsottavassa valtion, toisen kunnan tai kuntayhtymän palveluksessa, ei kuitenkaan kymmentä vuotta pitempää aikaa ja vain, mikäli tällainen palvelussuhde on kestänyt vähintään yhden vuoden.

8 §. Vuosiloma voidaan työntekijän suostumuksella lomista päättävän viranomaisen harkinnan mukaan myöntää osittain tai kokonaan n.s. talvilomana lokakuun 1 päivän ja seuraavan vuoden huhtikuun 30 päivän välisenä aikana, mikäli tällainen järjestely on katsottava työn suorituksen kannalta tarkoituksenmukaiseksi. Talviloma annetaan puolella pidentettynä, mikä pidennys saadaan lukea hyväksi enintään vuosiloman puolesta määrästä. Puolia päiviä ei lomaa myönnettäessä oteta huomioon. Tämän momentin määräykset eivät koske maanviljelys- ja muita työntekijäin vuosilomalain 4 §:n 1 mom:n 1 kohdassa tarkoitettuja kausiluontoisia töitä.

9 §. Työsuhteen päättyessä suoritetaan työntekijälle loman korvausta huomioonottaen voimassa olevan lain säännökset, kuitenkin siten, että korvaus kutakin laissa tarkoitettua kuukautta kohden vastaa hänen palkkaansa

2 ³ / ₄	työpäivältä	jos loma	koko	vuodelta	olisi	32	työpäivää
2 ¹ / ₄	»	»	»	»	»	28	»
2	»	»	»	»	»	24	»
1 ³ / ₄	»	»	»	»	»	21	»
1 ¹ / ₂	»	»	»	»	»	18	»

Palvelusaikaa laskettaessa noudatetaan 6 ja 7 §:n määräyksiä.

Korvaus suoritetaan myös työsuhteen päättyessä työntekijän kuoleman johdosta.

Jos aika, jolta korvaus on suoritettava, jo on 1, 2 tahi 3 §:n säännöksen perusteella kokonaan tahi osaksi otettu huomioon työntekijän lähinnä edellistä vuosilomaa määrättäessä, vähennetään korvauksesta hänen siten saamansa lisäloman palkkaa vastaava määrä.

10 §. Työntekijällä olkoon raskauden ja synnytyksen vuoksi oikeus saada lomaa kuusi viikkoa ennen synnytystä ja kuusi viikkoa sen jälkeen. Tänä aikana suoritettakoon työntekijälle, jonka työsuhde on keskeytymättä jatkunut kuusi kuukautta, täysi palkka ja lapsilisä kahden kuukauden ajalta sekä muulta ajalta kaksikolmannelta hänen palkastaan ja lapsilisä. Tällaisen loman myöntäminen ei vähennä työntekijän oikeutta saada muita tähän lomasääntöön tahi kaupungin työntekijäin sairaus- ja hautausapua koskeviin määräyksiin perustuvia etuja.

Kaikki vuonna 1948 myönnettävät vuosilomat on laskettava uusien määräysten mukaisesti. *Kaupunginvaltuusto 26/5 1948.*

27. Palkkojen indeksikorotus.

Kaupunginhallituksen päätös huhtikuun 8 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 57)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että viranhaltijain hinta- ja palkkaneuvoston joulukuun 22 päivänä 1947 antaman päätöksen mukaisesti järjestettyihin peruspalkkoihin kuin myöskin ikälisiin erillisenä indeksilisanä suoritetaan 5.5 %:n asemesta 11 %:n korotus huhtikuun 1 päivästä 1948 alkaen.

28. Eläkkeennauttijoiden valtioneläkkeet.

Kaupunginhallituksen päätös maaliskuun 4 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 16, 10 §)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä oikeuttaa rahatoimiston, hankittuaan sellaisilta eläkkeennauttijoilta, jotka kunnallisen eläkkeen lisäksi saavat eläkettä valtionvaroista siihen valtuutuksen, nostamaan heidän valtioneläkkeensä valtiokonttorista ja maksamaan kaupungin eläkkeet bruttona.

29. Laki koiraveron suorittamisesta annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta.

Annettu maaliskuun 19 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 229/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1942 : 31)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan koiraveron suorittamisesta 14 päivänä joulukuuta 1894 annetun asetuksen 1 §, sellaisena kuin se on 30 päivänä huhtikuuta 1942 annetussa laissa (330/42), näin kuuluvaksi:

1 §. Koirasta on sen omistajan vuosittain maksettava kunnalle veroa, maalla vähintään viisisataa ja enintään tuhatviisisataa markkaa sekä kaupungissa ja kauppalassa vähintään tuhat ja enintään kolmetuhatta markkaa, ja on kuntien asiana mainituissa rajoissa määrätä veron suuruus.

Veroa ei kuitenkaan suoriteta koirista, jotka omistaa valtio tai joiden elatuskustannukset suoritetaan valtion varoista, eikä koirista, joita käytetään porojen paimentamiseen, ei myöskään invaliidien ja aistiviallisten apu- ja opaskoirista eikä niistä palveluskoirista, jotka todistettavasti koulutetaan maanpuolustustehtäviin sodan aikana tähän tarkoitukseen luovutettaviksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1948.

30. Koiraveron suuruus.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 12 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944 : 65)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa verovelvollisten heinäkuun 1 päivän 1948 jälkeen omistamista koirista suoritettavan veron 3,000 mk:ksi vuodessa.

31. Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin.

Annettu maaliskuun 25 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 240/48)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Sen estämättä, mitä voimassa olevassa verolainsäädännössä on säädetty, on vuoden 1947 tulon ja omaisuuden perusteella toimitettavassa tulo- ja omaisuusverotuksessa sekä vuonna 1948 toimitettavassa kunnallisverotuksessa noudatettava seuraavia säännöksiä:

1 §. Veronalaisena tulona ei ole pidettävä:

1) sellaista rahana tai muuna etuutena kuukausipalkan, huoltorahan tai muulla nimellä saatua avustusta, joka valtion varoista on annettu asevelvollisten taikka asepalvelukseen vapaaehtoisina osallistuneiden henkilöiden omaisille taikka väestönsiirron tapahtuessa toiselle paikkakunnalle siirtyneille tai muuhun sellaiseen henkilökohtaiseen huoltoon käytettäväksi;

2) korvausta, mikä on kertakaikkisena tahi jatkuvana suoritettu sotapalveluksesta taikka muuten sotatoimesta tahi työntekijälle työstä aiheutuneen ruumiinvamman, sairauden tahi kuolemantapauksen johdosta joko valtion tai yleishyödyllisten yhtymäin varoista taikka työntekijäin tapaturmavakuutuksen perusteella vahingoittuneelle tai sairastuneelle itselleen taikka hänen omaisilleen;

3) puolustusvoimain palveluksessa olleille valtion varoista suoritettua päivärahaa;

4) vuonna 1947 nostettua 13 päivänä elokuuta 1942 annetun korvauslain (656/42) nojalla annettujen korvausobligatioiden korkoa 12 päivän maaliskuuta 1940 ja 12 päivän maaliskuuta 1946 väliseltä ajalta eikä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun toisen korvauslain (390/45) nojalla annettujen korvausobligatioiden korkoa 1 päivän elokuuta 1944 ja 1 päivän elokuuta 1946 väliseltä ajalta; eikä

5) korvausosakkeiden hallintoyhteisöstä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetussa laissa (392/45) tarkoitetun yhteisön osuustodistusten eikä välirauhansopimuksen mukaan Sosialististen neuvostotasavaltain liitolle palautetun omaisuuden korvaamisesta 18 päivänä lokakuuta 1945

N:o 31 (jatk.)

annetun lain (1021/45) mukaisten valtion velkasitoumusten korkoa vuodelta 1945.

Veronalaisena omaisuutena ei ole pidettävä oikeutta 10 päivänä helmikuuta 1947 tehdyllä rauhansopimuksella luovutetulle tai vuokratulle alueelle jääneestä omaisuudesta saatavaan korvaukseen.

2 §. Verovelvollisella, joka sotapalveluksessa tai muutoin sotatoimessa on saanut ruumiinvamman tai sairauden, on oikeus, muiden lain sallimien vähennysten lisäksi, tulostaan vähentää, jos hänen työkyvyttömyysasteensa valtion tapaturmatoimiston käyttämien arvioimisperusteiden mukaan on sata prosenttia, viisikymmentätuhatta markkaa tai, jos sanottu prosenttimäärä on pienempi, prosenttimäärää vastaava osa viidestäkymmenestä tuhannesta markasta.

Milloin verovelvollisen veronmaksukyky, muulla kuin 1 momentissa mainitulla tavalla, on sodasta aiheutuneen onnettomuuden tähden olennaisesti vähentynyt, voidaan tuloa, sen jälkeen kuin muut lain sallimat vähennykset on toimitettu, harkinnan mukaan vähentää enintään viidelläkymmenellä tuhannella markalla.

3 §. Verovelvollinen, jolla on hänen omaisuuttaan kohdanneen sotavahingon perusteella saatava sotavahinkoyhdistykseltä, saa omaisuuden perusteella toimitettavassa verotuksessa tämän saatavan arvosta verovapaana vähentää kolmesataatuhatta markkaa sekä tämän määrän ylittävältä osalta puolet, ei kuitenkaan enempää kuin kaikkiaan kaksi miljoonaa markkaa.

4 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa valtiovarainministeriö.

32. Laki ennakkoperintälain 11 §:n väliaikaisesta muuttamisesta.

Annettu maaliskuun 25 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 241/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 112)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 4 päivänä lokakuuta 1946 annetun ennakkoperintälain (696/46) 11 § näin kuuluvaksi:

11 §. Valtiovarainministeriö vahvistaa 7 §:n 1 momentin mukaan toimitettavaa palkanpidätystä varten tarvittavat taulukot.

Tämä laki, jota sovelletaan vuonna 1948 toimitettaviin palkanpidätyksiin, on voimassa vuoden 1948 loppuun, minkä jälkeen ennakkoperintälain 11 § tulee jälleen voimaan sellaisena kuin se oli ennen tämän lain voimaantuloa.

Toimitettaessa ennakkoperintälain 7 §:n 1 momentissa tarkoitettua, tammikuun 1 päivästä 1948 alkaen voimassa olevien palkanpidätystaulukoiden mukaista ennakon pidättämistä palkasta, eläkkeestä ja elinkorosta, on taulukkojen mukaista pidätysmäärää 1 päivästä huhtikuuta 1948 alkaen alennettava kahdelläkymmenellä sadalla. Valtiovarainministeriö 25/3 1948.

33. Laki veronmaksun laiminlyömissä johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä annetun lain muuttamisesta.

Annettu maaliskuun 25 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 243/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943: 141)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan veronmaksun laiminlyömissä johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä 30 päivänä joulukuuta 1943 annetun lain (1077/43) 1 § näin kuuluvaksi:

1 §. Joka laiminlyö valtiolle tai kunnalle suoritettavan veron maksamisen määräaika, olkoon velvollinen suorittamaan erääntyneelle veromäärälle siitä päivästä, jona vero viimeistään olisi ollut maksettava, maksupäivään veronlisäyksenä kultakin täydeltä sadalta markalta vuotuisen koron, jonka suuruus määrätään asetuksella. Tämä korko olkoon kuitenkin enintään neljä sadalta suurempi kuin Suomen pankin alin diskonttokorko.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1948, ja sovelletaan sitä sen jälkeen myös aikaisemmin syntyneisiin verovelkoihin.

34. Asetus veronmaksun laiminlyömissä johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä.

Annettu huhtikuun 17 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 301/48)

Valtiovarainministerin esittelystä säädetään veronmaksun laiminlyömissä johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä 30 päivänä joulukuuta 1943 annetun lain (1077/43) 1 §:n nojalla, sellaisena kuin se on sanotun lain muuttamisesta 25 päivänä maaliskuuta 1948 annetussa laissa (243/48), että sanotussa laissa säädettyinä veronlisäyksenä on suoritettava kultakin täydeltä sadalta markalta yhdentoista prosentin vuotuinen korko.

35. Laki eräiden talletusten, obligatioiden ja osuustodistusten omistajille sekä eräiden velkasitoumusten saajille myönnettävästä veronhuojennuksesta.

Annettu toukokuun 28 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 413/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946: 129)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Kotimaiseen pankkiin, säästöpankkiin, osuuskassaan, postisäästöpankkiin tai osuuskunnan säästökassaan muille kuin shekki- ja

N:o 35 (jatk.)

niihin verrattaville tileille sijoitetun talletuksen, valtion antaman Suomen markan määräisen obligation sekä korvausosakkeiden hallintoyhteisöstä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetussa laissa (392/45) tarkoitetun yhteisön osuustodistuksen omistaja samoin kuin 28 päivänä kesäkuuta 1940 annetun siirtoväen pika-asutuslain (346/40), 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun maanhankintalain (396/45) ja siihen liittyvän lainsäädännön sekä välirauhansopimuksen mukaan Sosialististen neuvostotasavaltain liitolle palautetun omaisuuden korvaamisesta 18 päivänä lokakuuta 1945 annetun lain (1021/45) mukaisen valtion velkasitoumuksen saaja on oikeutettu valtiolle, kunnalle tai seurakunnalle vuosien 1948—1955 tulojen perusteella toimitettavassa verotuksessa näistä talletuksista, obligatioista, osuustodistuksista tai velkasitoumuksista saamistaan korkotuloista verovapaana vähentämään niiden yhteisen määrän kolmeen kymmeneentuhanteen markkaan saakka sekä viimeksi mainitun määrän ylittävältä osalta puolet, ei kuitenkaan enempää kuin kaikkiaan sataviisikymmentätuhatta markkaa.

Niinikään on 1 momentissa tarkoitetun talletuksen, obligation tai osuustodistuksen omistaja sekä velkasitoumuksen saaja oikeutettu sanotussa momentissa mainituilta vuosilta omaisuuden perusteella toimitettavassa verotuksessa talletustensa, obligatioittensa, osuustodistustensa ja velkasitoumustensa arvosta verovapaana vähentämään niiden yhteisen arvon viiteensataantuhanteen markkaan asti sekä tämän määrän ylittävältä osalta puolet, ei kuitenkaan enempää kuin kaikkiaan kaksi miljoonaa markkaa.

Mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty, ei koske rahalaitoksen toiseen rahalaitokseen tekemää talletusta, rahalaitoksen omistamia obligatioita ja osuustodistuksia eikä näistä talletuksista, obligatioista ja osuustodistuksista saatuja korkotuloja.

2 §. Vuosina 1948—1955 älköön valtion antamien Suomen markan määräisten obligatioiden tai 1 §:n 1 momentissa mainittujen valtion velkasitoumusten koroista toimitettako sellaista ennakon pidättämistä, kuin 4 päivänä lokakuuta 1946 annetussa ennakkoperintälaissa (696/46) säädetään.

3 §. Valtiovarainministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta.

Tämä laki, jolla kumotaan eräiden talletusten ja obligatioiden omistajille myönnettävästä veronhuojennuksesta 11 päivänä lokakuuta 1946 annettu laki (706/46), mikäli sanottu laki koskee vuosilta 1948—1955 toimitettavia verotuksia tai mainittuina vuosina toimitettavaa ennakon pidättämistä, tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1948.

36. Laki asuntotuotannon edistämiseksi myönnettävistä veronhuojennuksista.

Annettu heinäkuun 1 p:nä 1948.

(Suomen as.-koh. 520/48)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Verovelvollinen on vapaa suorittamasta valtiolle ja kunnalle tulon ja omaisuuden perusteella vuosilta 1948—1958 maksettavia välitömiä veroja sellaisesta pääasiallisesti asuntotarkoitukseen käytettävästä rakennuksesta, jonka rakentaminen on aloitettu 1 päivän syyskuuta 1947 jälkeen, mutta ennen 31 päivää joulukuuta 1953.

Mitä 1 momentissa on säädetty, on voimassa myös tontista tai maa-alueesta, joka on hankittu 1 päivän tammikuuta 1947 jälkeen ja käytetty mainitussa momentissa tarkoitetun rakennuksen tonttimaaksi.

Edellä tässä pykälässä säädetty verosta vapautuminen ei koske manttaalikunnalle suoritettavaa manttaalimaksua.

2 §. Verovelvollinen on vapaa suorittamasta 1 §:ssä tarkoitettuja veroja myös osakkeesta ja osuudesta osakeyhtiössä ja osuuskunnassa, joiden kokonaisvaroista vähintään kolme neljättäosaa on 1 §:ssä tarkoitettuja verosta vapaita rakennuksia, tontteja tai maa-alueita.

Niinikään on verovelvollinen vapaa suorittamasta 1 §:ssä tarkoitettuja veroja saamisesta, joka on syntynyt sellaisen, sanotun pykälän 2 momentissa tarkoitetun tontin tai maa-alueen luovutuksesta, jolle rakentaminen on aloitettu 1 päivän huhtikuuta 1948 jälkeen, samoin kuin 1 päivän huhtikuuta 1948 jälkeen syntyneestä kiinnityslainasta, joka on käytetty saman pykälän 1 momentissa tarkoitetun rakennuksen rakentamiseen.

3 §. Pääasiallisesti asuntotarkoitukseen käytettävänä, 1 §:ssä mainittuna rakennuksena pidettäköön vain sellaista rakennusta,

1) jonka huoneistojen yhteenlasketusta lattiapinta-alasta vähintään neljä viidettäosaa on asuinhuoneistoja; ja

2) jonka 1 kohdassa tarkoitettujen asuinhuoneistojen lattiapinta-alasta vähintään kolme neljättäosaa kuuluu enintään kahdeksankymmenen neliömetrin suuruisiin huoneistoihin.

4 §. Edellä 1 §:n 2 momentissa tarkoitettuna verosta vapaana tonttina tai maa-alueena pidettäköön enintään sille rakennettun, saman pykälän 1 momentissa mainitun rakennuksen pohjapinta-alan viisinkertaista määrää. Varsinaisella maaseudulla pidettäköön kuitenkin verosta vapaana tonttina tai maa-alueena vähintään kahdentuhannen neliömetrin suuruinen alue.

Milloin asemakaavoitetulla alueella oleva tontti on rakennettu täyteen sallittuun määräänsä, pidettäköön koko tonttia, 1 momentissa säädetyn rajoituksen estämättä, verosta vapaana.

5 §. Milloin ennestään rakentamaton tontti tai maa-alue on 1 päivän huhtikuuta 1948 jälkeen hankittu sellaisen rakennuksen rakentamista

N:o 36 (jatk.)

varten kuin 1 §:ssä tarkoitetaan, on lainhuudatusta haettaessa tai vuokraoikeuden siirrosta ilmoitettaessa vuosien 1948—1958 aikana suoritettu leimavero hakemuksesta palautettava veron suorittajalle takaisin, jos rakennus on valmistunut asuttavaan kuntoon kahden vuoden kuluessa tontin tai maa-alueen hankkimisesta.

Mitä 1 momentissa on säädetty, sovellettakoon myös 2 §:n 1 momentissa tarkoitettun osakekirjan antamisesta ja siitä siirrosta, jolla yhtiön tai osuuskunnan perustajana ollut osakkeen- tai osuudenomistaja ensi kerran siirtää tällaisen osakekirjan tai osuuden uudelle omistajalle, suoritettuun leimaveroon, samoin kuin siihen leimaveroon, mikä on maksettu haettaessa kiinnitystä 2 §:n 2 momentissa tarkoitettun saamisen tai lainan suorittamisen vakuudeksi.

6 §. Edellä 1 §:ssä tarkoitettu veronhuojennus myönnetään siltä verovuodelta, jona rakennus on valmistunut asuttavaan kuntoon, sekä seuraavilta verovuosilta asianomaiselta vuodelta toimitettavassa verotuksessa. Milloin verovelvollisella on oikeus sellaiseen veronhuojennukseen joltakin aikaisemmalta verovuodelta, palautetaan maksettu vero hakemuksesta.

7 §. Veronpalautusta, josta on säädetty 5 ja 6 §:ssä, haetaan, mikäli hakemus koskee valtion veroa, asianomaiselta lääninhallitukselta sekä, mikäli se koskee kunnallisveroa, asianomaiselta kaupungin- tai kauppalanhallitukselta tai kunnallislautakunnalta.

Joka on tyytymätön kunnan viranomaisen veronpalautusasiassa tämän lain mukaan antamaan päätökseen, saa siitä valittaa lääninhallituksen kolmenkymmenen päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaantipäivästä.

Lääninhallituksen tässä pykälässä tarkoitettuun päätökseen saadaan hakea muutosta korkeimmassa hallinto-oikeudessa, niinkuin valittamisesta lääninhallituksen päätöksestä on säädetty.

8 §. Saadakseen tässä laissa säädetyn verovapauden verovelvollisen tulee vuosittain veroviranomaisille esittää sellainen selvitys kuin valtiovarainministeriö määrää.

9 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa valtiovarainministeriö.

10 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1948.

37. Kansakoulujen vahtimestareille ja siivoojille suoritettavat korvaukset.

Kaupunginhallituksen vahvistamat huhtikuun 8 p:nä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 100)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että kaupungin kansakoulujen vahtimestarit ja siivoojat ovat oikeutetut laskuttamaan kouluilla klo 18 jälkeen arki-iltoina tai pyhäpäivinä tapahtuvasta toiminnasta tammikuun 1 päivästä 1948 alkaen seuraavan taksan mukaisesti:

1. Vahtimestarit 80 mk tunnilta yhden, 100 mk tunnilta kahden, 140 mk tunnilta kolmen, 160 mk tunnilta neljän ja 30 mk tunnilta jokaiselta seuralta tai ryhmältä sitä useamman opinto- ja harjoitus- tai kokousryhmän samanaikaisesti eri huoneissa kokoontuessa, koulun omat toimintaryhmät palkkionjaossa mukaan lukien. Klo 21.30 jälkeen tapahtuvasta toiminnasta maksetaan palkkiot 50 % :lla korotettuina.

Milloin koulun sisäänkäytävät ja huoneistot jakaantuvat siten, että yksi henkilö ei voi valvontaa hoitaa, voidaan toiseksi valvojaksi määrätä koulun johtajan ja taloudenhoitajan hyväksymä henkilö ja laskutus jakaa hänen ja vahtimestarin kesken siten, että kumpikin laskuttaa valvomiensa ryhmien osalta erillisesti edellä olevan taksan mukaisesti.

2. Siivooja voimistelusalin ylimääräisestä siivouksesta 100 mk voimistelukerralta, veistoon käytetyn veistosalin siivouksesta 80 mk ja luokkahuoneen tai muun siihen verrattavan huoneen siivouksesta 40 mk kokoon-
tuniskerralta, jos ylimääräinen siivous sen johdosta suoritetaan.

3. Lauantai-iltoina tai sunnuntaina järjestettävistä tilaisuuksista suoritetaan edellä mainitut korvauspalkkiot 100 %:lla korotettuina, ei kuitenkaan koulun opettajan valvonnassa toimivien kerhojen ja toimintaryhmien osalta, ellei koulun johtajan harkinnan mukaan erikoista syytä siihen ole.

4. Kouluilla mahdollisesti järjestettävistä suurista juhlista suoritetaan korvaukset koulun johtajan hyväksymän sopimuksen mukaan.

38. Kaupungin virastojen ja laitosten siivoojien palkkaus.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 13 p:itä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 68)

Kaupunginhallitus vahvisti mainittuna päivänä huhtikuun 1 päivästä 1948 lukien noudatettaviksi seuraavat virastojen ja laitosten siivouksista suoritettavat korvaukset:

keskuslämmitys,	pieni liike,	6 pv.	viikossa	15: 45 mk	m ² :ltä	kk:ssa
»	suuri	» 6	»	18: — »	»	»
»	pieni	» 7	»	18: — »	»	»
»	suuri	» 7	»	20: 60 »	»	»
uunilämmitys,	pieni	» 6	»	18: — »	»	»
»	suuri	» 6	»	20: 60 »	»	»
»	pieni	» 7	»	20: 60 »	»	»
»	suuri	» 7	»	23: 15 »	»	»
portaat	pieni	»		20: 60 »	»	»
»	suuri	»		23: 15 »	»	»

39. Osapäivätyö.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 26 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 76)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä peruuttaa marraskuun 5 päivänä 1947 tekemänsä päätöksen, jonka mukaan kokopäivätyössä oleva viranhaltija ei ollut oikeutettu vuosi- ja muihin lomaetuihin nähden lukemaan hyväkseen aikaa, jona hän kaupungin palveluksessa on suorittanut osapäivätyötä.

40. Helsingin kaupungin matkustussäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 21 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 74)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa toukokuun 12 päivänä 1943 vahvistetun matkustussäännön syyskuun 3 päivänä 1947 muutetun 12 §:n näin kuuluvaksi:

12 §. Päivärahaa suoritetaan seuraavien perusteiden mukaan:

I luokassa	650	mk
II »	550	»
III »	450	»

Päiväraha lasketaan 50 %:lla korotetuin määrin kaupungissa ja kauppalassa sekä taajaväkisessä yhdyskunnassa. Korotettu päiväraha suoritetaan jokaiselta vuorokaudelta, jonka aikana asianomainen on korotukseen oikeuttavalla paikkakunnalla tehtävän suorittamisen, yöpymisen tai muun pätevän syyn vuoksi oleskellut vähintään kuusi tuntia.

Muutos astuu voimaan toukokuun 1 päivästä 1948 alkaen.

41. Ohjeet lehtien ja kirjallisuuden tilaamisessa noudatettavasta menettelytavasta.

Kaupunginhallituksen päätös huhtikuun 22 p:ltä 1948.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä huomauttaa kaikille lauta- ja johtokunnille:

- 1) että kaikki sanoma- ja aikakauslehtien tilaukset on toimitettava painatus- ja hankintatoimiston välityksellä;
- 2) että asianomaisten virastojen ja laitosten johtajat ja esimiehet ovat oikeutettuja tilaamaan virastoon tai laitokseen sanoma- ja aikakauslehtiä ainoastaan, mikäli lehtien voidaan harkita olevan viraston tai lai-

toksen kannalta välttämättömiä. Muussa tapauksessa tulee asianomaisen lautakunnan päättää tilauksesta, jolloin kuitenkin on otettava huomioon, että tilattavat lehdet joka tapauksessa ovat asianomaisen viraston tai laitoksen kannalta tarpeellisia tai muuten omiaan edistämään laitoksen hoitoa tai työn suorittamista p. o. toimialalla; sekä

3) että makulatuurin käytössä ja luovutuksesta on sovittava painatus- ja hankintatoimiston kanssa.

42. Luvattomien ilmoitusten poistaminen kaupungin rakennuksista, yleisiltä paikoilta y.m.

Kaupunginhallituksen päätös maaliskuun 11 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 140)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä huomauttaa kaikille kaupungin virastoille ja laitoksille, että kaupunginhallituksen syyskuun 12 päivänä 1946 tekemää, ilmoitusten asettamista kaupungin rakennuksiin ja yleisille paikoille koskevaa päätöstä on tulkittava siten, ettei poliisiviranomaisia ole pyydettyä poistamaan luvattomasti kiinnitettyjä ilmoituksia, vaan että poistaminen on suoritettava kaupungin viranomaisen toimesta ja että poliisia on pyydettyä suojelemaan asianomaisia poistajia silloin, kun heitä väkivalloin yritetään estää täyttämästä tehtäviään.

43. Lisäeläkkeiden maksaminen kaupungin leski- ja orpoeläkekassasta eläkettä nauttiville.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 12 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 53)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä maksaa, toukokuun 1 päivästä 1948 alkaen, Helsingin kaupungin leski- ja orpoeläkekassasta eläkettä nauttiville niin suuret lisäeläkkeet kassan sääntöjen mukaisiin peruseläkkeisiin, että eläkkeet kokonaisuudessaan kulloinkin ovat kaupungin omien vastaavien peruseläkkeiden korotettujen määrien suuruiset.

44. Helsingin kaupungin leski- ja orpoeläkekassan sääntöjen muutos.

Sosiaaliministeriön vahvistama elokuun 11 p:nä 1948.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä toukokuun 12 p:nä 1948)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 132 ja 1947 : 59)

Sosiaaliministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston toukokuun 12 päivänä 1948 tekemän päätöksen, jolla joulukuun 30 päivänä 1946 vahvistettujen leski- ja orpoeläkekassan sääntöjen 5 §:n 1

N:o 44 (jalk.)

momentti, sellaisena kuin se on sosiaaliministeriön lokakuun 15 päivänä 1947 tekemän päätöksen mukaan, päätettiin muuttaa seuraavasti:

Jäsenet jaetaan heidän palkkaluokkiensa mukaan seuraaviin eläkeluokkiin:

I luokka.	Palkkaluokat	1. —	alle	19.
II	»	»	»	25.
III	»	»	»	30.
IV	»	»	»	38.
V	»	»	—	

45. Helsingin kaupungin viranomaisten toimituskirjoista kannettavista lunastuksista vahvistetun taksan korottaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 21 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 28)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa Helsingin kaupungin viranomaisten toimituskirjoista kannettavat lunastusmaksut seuraavan suuruisiksi:

<i>Pöytäkirjanote:</i>		I	II
ensimmäiseltä lehdeltä	80 mk		120 mk
kultakin seuraavalta lehdeltä	50 »		75 »

Asiakirjajäljennös:

ensimmäiseltä lehdeltä	60 mk	90 mk
kultakin seuraavalta lehdeltä	40 »	60 »

Todistukset:

1. Katumaan korvausvelvollisuutta koskevasta todistuksesta	100 mk
2. Vuokraoikeuden haltijaa koskevasta todistuksesta	70 »
3. Todistuksesta kaupungilla vakuutena olevien haltijavelkakirjojen luovuttamisesta muulle kuin velalliselle	80 »
4. Muusta todistuksesta, joka pyynnöstä annetaan	50 »
Jos edellä 4. kohdassa tarkoitetun todistuksen antaminen vaatii asiakirjojen tarkastamista useammalta kuin yhdeltä vuodelta, on siitä perittävä jokaiselta lisävuodelta tai sen osalta	15 »
kuitenkin enintään	150 »

Sarakkeeseen I merkittyä lunastusta kannetaan, milloin kullekin täydelle standardikokoiselle sivulle on kirjoitettu vähemmän kuin kolmekymmentä riviä, sarakkeeseen II merkittyä lunastusta, milloin sivulle on kirjoitettu vähintään kolmekymmentä riviä. Jos toimituskirja ei ole yhtä sivua pitempi, kannetaan kuitenkin sarakkeeseen I merkittyä lunastusta.

46. Vuosilomamääräysten soveltaminen sairaalalaitoksen tehtävissä sodan aikana olleisiin sairaanhoitajattariin.

Kaupunginhallituksen päätös lokakuun 14 p:ltä 1948.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että virkasäännön 19 §:n 1 momentin määräystä viranhaltijan oikeudesta ikälisiä varten lukea hyväksensä aika, jonka hän ennen kaupungin palvelukseen tuloaan tai siinä ollessaan on sotatilan aikana työvelvollisuus- tai muun sellaisen lain nojalla annetun määräyksen perusteella ollut työssä, on elokuun 1 päivästä 1948 lukien sovellettava myöskin sairaanhoitajattariin, jotka Suomen punaisen ristin hoitajatarreserviin kuuluvina saamansa määrärahyksen perusteella ovat sotatilan aikana työskennelleet päätoimeksi katsottavassa toimessa sotasairaalassa tahi puolustusvoimain muodostelmassa.

47. Onnittelu- ja surunvalitusadressien lähettäminen kaupungin viranhaltijoille.

Kaupunginhallituksen päätös heinäkuun 1 p:ltä 1948.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä oikeuttaa eri lauta- ja johtokunnat kukin tarverahatiliään käyttäen sähköillä onnittelemaan alaisiaan viran- ja toimenhaltijoita, jotka pitemmän ajan ovat palvelleet kaupunkia taikka muuten osoittautuneet erittäin ansiotuneiksi, heidän täyttäessään 60 vuotta sekä tarvittaessa lähettämään surunvalittelu-sähkeen eläkkeelle joutuneen viran- tai toimenhaltijan kuollessa tämän omaisille.

48. Omilla autoillaan kaupungin palveluksessa olevien autonkuljettajien palkka.

Palkkalautakunnan päätökset maaliskuun 2 ja 23 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 187)

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä, että työlistalla oleville omilla autoillaan kaupungin palveluksessa oleville autonkuljettajille tulee suorittaa työehtosopimuksen palkkahinnoittelun mukaisen tuntipalkan ja ennen lokakuun 1 päivää 1947 voimassa olleen tuntipalkan välinen ero takautuvasti lokakuun 1 päivästä 1947 lukien. Muussa suhteessa on maistraatin helmikuun 17 päivänä 1948 vahvistamaa kuormautotaksaa sovellettava helmikuun 24 päivästä 1948 lukien. *Palkkalautakunta 2/3 1948.*

N:o 48 (jalk.)

11 % indeksikorotus on suoritettava huhtikuun 1 päivästä 1948 lukien myöskin kaupungin palveluksessa omilla autoilla työskentelevien autonkuljettajien taksaan sisältyviin palkkoihin kysymyksen ollessa loma-ajan palkasta, lomakorvauksesta, sairauslomapalkasta sekä eläkey.m. sosiaalisista eduista, vahvistettua takkaa silti korottamatta. *Palkkalautakunta 23/3 1948.*

49. Henkilövuokra-autotaksan korotukset.

Maistraatin vahvistamat kesäkuun 29 p:nä ja marraskuun 20 p:nä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 114)

Maistraatti päätti muuttaa henkilövuokra-autotaksaa heinäkuun 1 päivästä 1948 lukien seuraavasti:

Taksamittarin osoittama määrä peritään seitsemänkertaisena, alimman kyytimaksun ollessa 50 mk.

Liitosalueelle tapahtuvasta yhdensuuntaisesta matkasta taksamittarin osoittama määrä peritään kahdeksankertaisena kyydinotopaikasta laskeen, kuitenkin huomioonottaen, että alemmaa takkaa on sovellettava idässä Kulosaaren—Herttoniemen sillalle saakka, koillisessa Vanhankaupungin sillalle sekä Koskelantien ja Oulunkylään johtavan vanhan tien risteykseen saakka, pohjoisessa Vuorelankadun ja pääradan risteykseen sekä Käpyläntien jatkeen ja pääradan risteykseen saakka ja luoteessa Haagassa Mannerheimintien varrella olevan Osuusliike Elanto r. l:n myymälärakennuksen kohdalle. Alemmaa takkaa on lisäksi noudatettava Munkkiniemeen ja Lauttasaareen tapahtuvissa ajoissa.

Rautatieasemalta, linja-autoasemalta tai Eteläsatamassa olevan tullipaviljongin luota otetusta tai tilatusta kyydistä saadaan periä 20 mk:n lisämaksu. *Maistraatti 29/6 1948.*

Maistraatti päätti muuttaa henkilövuokra-autotaksaa joulukuun 1 päivästä 1948 lukien siten, että klo 24-6 välisenä aikana tapahtuvista kuljetuksista sekä sunnuntai- ja pyhäpäivinä klo 6-24 välisenä aikana tapahtuvista ajoista saadaan periä 30 markan suuruinen lisämaksu, *Maistraatti 20/11 1948.*

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSET

1948

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 3.

Sisällys: 50. Autoasetus, s. 33. — 51. Linja-, seka- ja johdinauton rakenne ja varusteet, s. 59. — 52. Helsingin kaupungin kaduissa tehtävien kaivuiden suorit- ja valvontataksan muutos, s. 64. — 53. Liitosalueen virvoitusjuomakioskien aukioloaika, s. 64.

50. Autoasetus.

Annettu huhtikuun 30 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 349/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 83, 1940 : 97, 1941 : 15, 1945 : 12 ja 72, 1946 : 178 sekä 1947 : 127)

Kulklaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä säädetään moottoriajoneuvoliikenteestä 21 päivänä toukokuuta 1926 annetun lain (156/26) 14 §:n nojalla:

I L u k u.

Yleiset määräykset.

1 §. 1. Moottoriajoneuvoliikenne on sallittu yleisellä tiellä, kadulla, torilla ja muulla yleisellä paikalla noudattamalla, mitä tässä asetuksessa tai sen nojalla määrätään.

2. Tämän asetuksen säännöksiä sovellettakoon myös moottoriajoneuvoliikenteeseen jäällä ja yksityisellä tiellä, jolla yleisesti ajetaan.

2 §. 1. Moottoriajoneuvoliikenteen yleinen valvonta kuuluu läänissä lääninhallitukselle.

2. Moottoriajoneuvoliikenteen lähin valvonta kuuluu poliisiviranomaisille, katsastusmiehille ja varakatsastusmiehille.

3. Kulklaitosten ja yleisten töiden ministeriö voi lisäksi määrätä tie- ja vesirakennushallinnon palveluksessa olevia henkilöitä valvomaan moottoriajoneuvoliikennettä. Ministeriön on annettava heille virkamerkki ja määräys, jotka vaadittaessa on valvontatoiminnassa näytettävä. Määräyksestä on tieto toimitettava sisäasiainministeriölle.

4. Moottoriajoneuvoliikennettä koskevia asioita varten voidaan kulklaitosten ja yleisten töiden ministeriön palvelukseen ottaa liikennetarkastajia, joiden asettamisesta ja toiminnasta määrätään erikseen.

5. Liikennettä valvoessaan on katsastusmiehellä, varakatsastusmiehellä sekä 3 ja 4 momentissa mainitulla liikennevalvojalla ja liikennetarkastajalla poliisimiehen oikeudet ja velvollisuudet.

N:o 50 (jatk.)

3 §. 1. Autolla tarkoitetaan moottoriajoneuvoa, jonka rakenteeseen kiinteästi kuuluu vähintään kolme pyörää. Auto, joka on tarkoitettu henkilökuljetukseen, on *henkilöauto*, kun siinä on paikkoja enintään yhdeksälle henkilölle, kuljettaja mukaan luettuna ja *linja-auto*, kun paikkojen lukumäärä on sanottua suurempi. Sähkökäyttöinen, voimansiirtojohtimen varassa kulkeva linja-auto on *johdinauto*. Yksinomaan tavarankuljetukseen tarkoitettu auto on *pakettiauto*, kun sen kokonaispaino on enintään 2,6 tonnia ja konealustan rakenne samanlainen kuin henkilöautossa, muuten *kuorma-auto*. Sekä henkilöiden että tavarankuljetukseen tarkoitettu auto on *seka-auto*. *Palo-, sairas-, ruumis- ja hinausauto* on yksinomaan näitä tarkoituksia varten rakennettu ja varustettu auto.

2. Kaksipyöräistä moottoriajoneuvoa sanotaan *moottoripyöräksi* ja alaksilla kulkevaa *moottorireeksi*. Milloin *traktoria* yleisellä tiellä käytetään kuljetukseen, on sitäkin pidettävä moottoriajoneuvona, paitsi, jos sitä käytetään pääasiassa maataloustarkoituksiin sen kunnan alueella, jossa sen haltija harjoittaa maataloutta, tahi tien tekoon tai korjaukseen.

3. *Perävaunu* tai *peräreki* on moottoriajoneuvon vedettäväksi tarkoitettu vaunu tai reki.

4. Epätietoisissa tapauksissa tai, jos muunlaisen kuin tässä pykälässä mainitun moottoriajoneuvon käyttäminen on kysymyksessä, määrää kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö, mihin ryhmään ajoneuvo on luettava, tai antaa tarpeellisia ohjeita sen käyttämisestä.

5. Mitä moottoriajoneuvon omistajasta säädetään, koskee, kun ajoneuvo on luovutettu toisen pysyväiseen hallintaan, myös sen haltijaa.

6. Tässä asetuksessa tarkoitetaan ministeriöllä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriötä.

2 L u k u.

Auto ja sen varusteet.

4 §. 1. Auton *omalla painolla* tarkoitetaan auton painoa täydessä ajokunnossa kaikkine varusteineen, tarpeelliset työkalut, vararenkaat, polttoaineet, öljy ja vesi mukaan luettuna.

2. Auton *kantavuus* on sen suurin sallittu tavara- ja henkilökuormitus. Tätä määrättäessä on sekä auton kuljetushenkilöt että suurin sallittu matkustajamäärä otettava huomioon siten, että kunkin henkilön painoksi luetaan 75 kiloa.

3. Oman painon ja kantavuuden summa on auton *kokonaispaino*.

4. Auton *akselipaino* on se paino, joka auton kokonaispainosta kohdistuu sen johonkin akseliin.

5. Linja-, kuorma-, paketti- ja seka-automallin suurimman kokonaispainon ja suurimmat akselipainot sekä kuorma- ja pakettiauton suurimman lavaylityksen ministeriö vahvistaa auton valmistajan tai maahan-tuojan hakemuksesta. Tähän hakemukseen on liitettävä valmistajan todistus hänen auton käyttöä varten takaamistaan kokonaispainoista, suu-

rimmista akselipainoista ja konealustan painon jakautumisesta eri akselleille, niin myös, kun auto tuodaan ulkomaalta, ministeriön hyväksymä virallinen todistus siitä, mikä paino auton valmistusmaassa on vahvistettu sen kokonaispainoksi, sekä selvä piirustus mittoineen.

6. Auton kantavuuden määrää katsastusmies vahvistetun kokonaispainon puitteissa.

5 §. 1. Auton tulee olla rakenteeltaan täysin turvallinen ja muutoin tarkoitukseensa sopiva.

2. Autossa tulee olla:

a) vasemmalla puolella oleva ohjauslaite;

b) joko kaksi toisistaan riippumatonta jarrujärjestelmää tai yksi järjestelmä, joka saadaan toimimaan kahdella toisistaan siten riippumattomalla laitteella, että toinen voi toimia vaikka toinen joutuisi epäkuntoon, ja tulee sekä käyttö- että seisontajarrujen olla tarkoitukseensa kyllin tehokkaat;

c) polttomoottoria käytettäessä tehokas äänenvaimentaja;

d) sopiva äänimerkinantolaite ja peruutuspeili, jonka avulla kuljettaja voi tarkata liikennettä auton takana, ja tulee peruutuspeilin muussa kuin henkilöautossa olla vasemmalla, korin ulkopuolella;

e) edessä, auton kummallakin puolella, valkoista tai keltaista valoa heittävät *kaukovalot*, jotka valaisevat tietä vähintään 100 metriä auton edessä ja häikäisemättömät *lähivalot* sekä niihin yhdistettyinä tai niistä erillään häikäisemättömät *seisontavalot*, niin myös *takavallo*, joka valkoisella valolla hyvin valaisee auton tunnusmerkin ja näyttää punaista valoa taaksepäin;

f) takana joko e kohdassa mainittuun takavaloon yhdistettynä tai siitä erillään selvästi näkyvä punainen tai punakeltainen *jarruvalo*;

g) ministeriön hyväksymän mallin mukainen suuntaviitta;

h) kuorma- ja pakettiautossa ohjaamoon kummallekin puolelle selvästi merkittynä auton kantavuus, kokonais- ja suurin akselipaino; sekä

i) laitteet, jotka pitävät tuulilasia kuljettajan edessä läpinäkyvinä.

3. Autossa ei saa olla mitään, mikä kuljettajan paikalta estää näkemästä ajotietä eteen ja sivuille.

4. Moottorista ei saa päästä savua eikä pölyhajuista kaasua siinä määrin tai siten, että siitä syntyy haittaa.

5. Pyöräakselien päät eivät saa ulottua auton ääriiviivojen ulkopuolelle, eikä myöskään korissa saa olla siten ulkonevia lukonripoja, hakoja tai muita laitteita, että niistä voi olla vaaraa tai haittaa liikenteessä.

6. Auton rungon jatkaminen ja muu alustan rakenteen muuttaminen ei ole sallittu ilman ministeriön suostumusta.

7. Linja- ja seka-auton rakenteesta ja varusteista ministeriö antaa lisämääräykset.

8. Ammattimaisessa liikenteessä käytetyssä henkilöautossa tulee olla keskellä tuulilasin yläpuolella auton vapaana oloa osoittava keltainen merkkivalo.

N:o 50 (jatk.)

9. Ministeriö voi myöntää poikkeuksia tämän pykälän määräyksistä.

6 §. 1. Auton pyörissä on käytettävä ilmarenkaita.

2. Renkaiisiin saa tilapäisesti asettaa sellaisia liukuvastuksia, jotka eivät vahingoita tietä.

3. Ilmarenkaan tulee olla mitoiltaan sellainen, että auton suurimmasta sallitusta kokonaispainosta siihen kohdistuva rasitus ei ylitä renkaalle valmistajan ohjeiden tai ministeriön määräyksen mukaan sallittua kuormitusta.

4. Renkaan sisäinen ylipaine saa olla enintään 6 ilmakehää, jollei ministeriö jostakin autosta tai automallista toisin määrää.

3 L u k u.

Katsastusmiehet ja katsastus.

7 §. 1. Moottoriajoneuvojen katsastuksien ja muiden tässä asetuksessa mainittujen tehtävien suorittamista varten asetetaan tarpeellinen määrä katsastusmiehiä. Ministeriö jakaa maan katsastusalueisiin sekä määrää katsastusmiesten lukumäärän ja sijoituspaikat kussakin alueessa. Ministeriö voi tarvittaessa asettaa varakatsastusmiehiä katsastusmiesten avuksi.

2. Ministeriön määräyksestä asianomainen lääninhallitus julistaa katsastusmiehentoimen haettavaksi kolmenkymmenen päivän kuluessa. Hakemuskirjat on osoitettava ministeriölle ja jätettävä lääninhallitukseseen, joka toimittaa ne omine lausuntoineen ministeriölle. Ministeriö määrää katsastusmiehen ja lääninhallituksen esityksestä ilman hakemusta varakatsastusmiehen. Nämä määräykset ministeriö voi peruuttaa, milloin siihen harkitaan olevan syytä.

3. Katsastusmies ja varakatsastusmies ovat lähinnä lääninhallituksen valvonnan alaisia. Virkavapautta enintään kuukaudeksi myöntää heille lääninhallitus, joka samalla määrää viransijaisen. Pitempiaikaisen virkavapauden myöntää ministeriö.

8 §. 1. Kelpoisuusehtona katsastusmiehen toimeen vaaditaan, että asianomainen on suorittanut insinööritutkinnon Teknillisen korkeakoulun koneinsinööriosastossa tai kotimaisen teknillisen opiston konerakennusosaston täydellisen oppikurssin, että hän esittämillään todistuksilla on osoittanut olevansa hyvin perehtynyt autoalaan ja liikennesäännöksiin sekä että hänellä on kuorma-auton kuljettamiseen oikeuttava ammattajakortti. Ministeriö voi näistä kelpoisuusehdoista myöntää erivapauksia. Varakatsastusmiehellä tulee olla kuorma-auton ajokortti ja kokemusta autoalalla.

2. Katsastusmies ja varakatsastusmies eivät saa missään muodossa harjoittaa moottoriajoneuvojen tai niiden osien valmistusta, korjausta, kauppaa tai vakuutusta eikä muuta liikettä tai tointa, joka on katsottava

soveltumattomaksi katsastusmiehen tehtävään. Katsastusmies ei saa ministeriön suostumuksetta pitää muutakaan tointa.

3. Tarkemmat määräykset katsastusmiehistä ja varakatsastusmiehistä sekä heidän toiminnastaan antaa ministeriö. Katsastusmiehille ja varakatsastusmiehille tulevasta palkkauksesta sekä heidän virkatoimistaan suoritettavista maksuista säädetään erikseen.

9 §. 1. Ennenkuin ilmoitus auton rekisteröimistä varten tehdään, on auto katsastettava ja tässä *ensikatsastuksessa* hyväksyttävä. Uuden auton ensikatsastuksen saa toimittaa minkä alueen katsastusmies tahansa, ei kuitenkaan ammattimaisessa liikenteessä käytettävän linja-, seka- tai kuorma-auton ensikatsastusta, joka on auton 14 §:n 3 momentissa sanotun kotipaikan katsastusmiehen toimitettava. Rekisteristä poistetun tai muun käytetyn auton ensikatsastuksen toimittaa niinkään mainitussa momentissa tarkoitetun kotipaikan katsastusmies.

2. Ensikatsastuksessa on auton omistajan toimesta katsastusmiehelle annettava kaikki tarpeelliset tiedot ja ajoneuvo tuotava katsastettavaksi. Toimituksesta annetaan katsastuskirja, joka on kirjoitettava kaksin kappalein. Ministeriö määrää ne tiedot, jotka katsastuskirjan tulee sisältää.

3. Katsastusmiehellä on oikeus autoa katsastamatta ja koeajoa suorittamatta antaa katsastuskirja uudesta, tunnetun tehtaan valmistamasta henkilöautosta.

4. Katsastuskirja on kahden päivän kuluessa katsastuksesta lukien pidettävä auton omistajan saatavana.

10 §. 1. Auto on vuosittain ennen kesäkuun loppua omistajan toimesta tuotava *uusintakatsastukseen*. Määräaikaan nähden katsastusmies voi kuitenkin myöntää yksityistapauksissa poikkeuksia, mikäli katsastustoimitusten järjestely sitä vaatii.

2. Katsastusmies määrää uusintakatsastuksen ajan ja paikan sekä, milloin autoa käytetään ammattimaiseen liikenteeseen, toimittaa katsastuksen yhdessä poliisiviranomaisen kanssa. Jos auto siten määrättyä katsastusaikana kuitenkin on kotipaikan katsastusalueen ulkopuolella eikä kohtuudella voida vaatia, että se ennen kesäkuun loppua on tuotava kotipaikkaansa katsastettavaksi, saadaan auton katsastus toimittaa myös muualla. Tästä katsastajan on ilmoitettava auton kotipaikan katsastusmiehelle.

3. Linja- ja seka-autot on uusintakatsastettava kaksi kertaa vuodessa, huhti—kesäkuun ja syys—marraskuun aikana.

4. Jos autoa on siten muutettu, että siitä aiheutuu muutoksia autorekisterin merkintöihin, tai jos on syytä epäillä, ettei auto ole säädettyssä kunnossa, on se viipymättä katsastettava.

5. Toimitettuaan katsastuksen on katsastusmiehen tehtävä siitä merkintä rekisteriotteeseen.

11 §. 1. Milloin samalla omistajalla on hallinnassaan vähintään kolmekymmentä autoa ja näiden hoidon valvontaa varten erityinen tarkastaja, voi ministeriö hakemuksesta määrääjäksi kerrallaan määrätä

N:o 50 (jatk.)

tällaisen sopivaksi katsomansa henkilön toimittamaan 40 §:n 1 ja 3 momentin edellyttämät hakijan autojen uusintakatsastukset.

2. Toimittamistaan uusintakatsastuksista tulee 1 momentissa mainitun autotarkastajan tehdä ilmoitus asianomaiselle katsastusmiehelle.

12 §. 1. Ellei auto ole säädettyssä kunnossa, ei sitä saa käyttää ennenkuin vika on korjattu, ja ottakoon katsastusmies tai poliisiviranomainen pois auton tunnusmerkit ja rekisteriotteen, kunnes vika on korjattu ja auto uudessa katsastuksessa hyväksytty liikenteeseen käytettäväksi. Jos puutteellisuus on sen laatuinen, ettei siitä ole välitöntä vaaraa liikenneturvallisuudelle, olkoon katsastusmiehellä kuitenkin oikeus, ennenkuin auton käyttämistä ryhdytään estämään, määrätä aika, jonka kuussa puutteellisuus on korjattava.

2. Milloin tunnusmerkit ja rekisteriote on otettu pois, voidaan auton omistaja kuitenkin oikeuttaa kuljettamaan auto sen omalla koneella korjauspajaan tai auton kotipaikalle ja korjauksen jälkeen uudelleen katsastettavaksi. Tunnusmerkkien ja rekisteriotteen pois ottamisesta on tässä tapauksessa annettava todistus, jossa on mainittava, minne auto saadaan kuljettaa ja kuinka kauan todistus on voimassa.

13 §. Poliisiviranomaisen tulee ottamalla pois tunnusmerkit tai muulla sopivalla tavalla estää sellaisen auton käyttö, jota ei ole säädettyssä järjestyksessä uusintakatsastettu.

4 L u k u.

Auton rekisteröiminen ja tunnusmerkit.

14 §. 1. Ennenkuin auto on asianmukaisesti rekisteröity ja sille annettu tunnusmerkit, älköön sitä käytettävä liikenteeseen muissa kuin 22, 42 ja 43 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa.

2. Autorekisteriä pitää lääninhallitus, ja on auto rekisteröitävä siinä läänissä, jossa sen kotipaikka on.

3. Auton kotipaikkana on pidettävä sitä paikkakuntaa, missä sitä pääasiallisesti käytetään.

15 §. 1. Ilmoitus auton rekisteröimisistä varten on omistajan tehtävä kirjallisesti lääninhallitukselle. Ilmoitukseen on liitettävä omistusoikeuden selvittämiseksi luovutuskirja tai kahden luotettavan henkilön antama kirjallinen todistus, auton katsastuskirja kaksin kappalein ja asianmukainen todistus säädetyn vakuutuksen ottamisesta.

2. Jos omistaja on selvittänyt omistusoikeutensa autoon ja tämä on asianmukaisesti vakuutettu sekä katsastuskirjan mukaan liikenteeseen hyväksytty, eikä auton akselipaino ja leveys ylitä 30 §:n 1 ja 2 momentissa mainittuja enimmäismääriä, on auto rekisteröitävä ja omistajalle kirjoitettava rekisteriote.

3. Rekisteriin on kustakin autosta merkittävä rekisteröimispäivä ja rekisterinumero, katsastuskirjaan merkityt tiedot, tiedot vakuutuk-

sesta vakuutuslaitoksen antaman todistuksen mukaan, päivä, jona rekisteriote on annettu, sekä sellaiset tiedot auton verottamisesta kuin erikseen on määrätty.

4. Auton rekisteröimisestä on lääninhallituksen tehtävä merkintä rekisteri-ilmoitusta seuranneeseen katsastuskirjan kaksoiskappaleeseen sekä viikon kuluessa rekisteröimisestä lähetettävä se auton kotipaikan katsastusmiehelle.

5. Autoa koskevan rekisteriotteen tulee olla ilmoituksen tekijän saatavana viikon kuluessa rekisteröimisilmoituksen saapumisesta lääninhallitukseen. Jos rekisteröimisilmoitus jätetään poliisiviranomaiselle, tulee tämän viikon kuluessa toimittaa asiakirjat edelleen lääninhallitukselle.

16 §. 1. Rekisteröidylle autolle annetaan tunnusmerkki kaksin kappalein, jotka on kiinnitettävä autoon, toinen eteen ja toinen taakse, näkyville paikoille.

2. Tasavallan presidentin autojen tunnusmerkinä on Suomen vaakuna.

3. Tunnusmerkit annetaan autolle samalla kuin rekisteriote lunastetaan.

4. Jos auton tunnusmerkit ovat kadonneet tai turmeltuneet, on auton omistajan poliisiviranomaisen välityksellä hankittava uudet merkit säädettyä korvausta vastaan.

5. Ministeriö antaa tunnusmerkeistä ja niiden valmistamisesta tarkemmat ohjeet ja määrää korvauksen, joka auton omistajan on niistä suoritettava.

17 §. 1. Milloin rekisteröidyn auton omistaja haluaa käyttää autoaan kalenterivuoden alusta, on hänen ennen edellisen vuoden lokakuun loppua toimitettava auton kotipaikan poliisiviranomaiselle tämän toimesta viikon kuluessa lääninhallitukselle lähetettäväksi auton rekisteriote asianomaisen katsastusmiehen merkintöineen siitä, että uusintakatsastus siltä vuodelta on toimitettu, niin myös, jos vakuuttamisvelvollisuus on olemassa, asianomaisen vakuutusyhtiön antama kuitti tai todistus siitä, että vakuutusmaksu sen vuoden vakuutuskaudelta on autosta suoritettu. Lääninhallituksen tulee tehdä tarpeelliset merkinnät rekisteriotteeseen niin hyvissä ajoin, että se on hakijan saatavana joulukuun kuluessa. Jos rekisteriote toimitetaan poliisiviranomaiselle marras- tai joulukuussa, on auton omistajalla oikeus saada se vasta tammikuun kuluessa.

2. Jos rekisteröidyn auton omistaja haluaa ottaa autonsa käytäntöön vasta myöhemmin kuin 1 momentissa on sanottu, on hänen hyvissä ajoin toimitettava lääninhallitukselle 1 momentissa mainitut asiakirjat. Jos poliisiviranomaisen välitystä käytetään, tulee tämän viikon kuluessa toimittaa asiakirjat edelleen lääninhallitukselle. Lääninhallituksen tulee tehdä tarpeelliset merkinnät sinne saapuneeseen rekisteriotteeseen tai kirjoittaa uusi rekisteriote kahden viikon tai, jos asiakirjat ovat saapuneet tammikuussa, yhden kuukauden kuluessa niiden saapumisesta. Jos

N:o 50 (jatk.)

auto halutaan ottaa käytäntöön touko- tai kesäkuussa, on asiakirjat toimitettava lääninhallitukselle vähintään kuukautta ennen aiottua käytäntöönottoa.

3. Jollei rekisteröityä autoa kahden perättäisen kalenterivuoden kuluessa ilmoiteta käytäntöön otettavaksi, on se rekisteristä poistettava.

18 §. 1. Jos rekisteröity auto siirtyy uudelle omistajalle samassa läänissä, on entisen omistajan luovutettava auton tunnusmerkit ja rekisteriote uudelle omistajalle. Tämän on kahden viikon kuluessa siitä, kun hän tuli auton omistajaksi, tehtävä lääninhallitukselle omistusoikeuden siirtymisestä ilmoitus, johon on liitettävä selvitys omistusoikeudesta, rekisteriote ja vakuutustodistus. Jos omistusoikeus on siirtynyt perinnön tai testamentin kautta, lasketaan tämä aika perinnönjaon päättymisestä tai, jollei perinnönjakoa toimiteta, perunkirjoituspäivästä sekä testamenttiin nähden siitä päivästä, jona se on saanut lainvoiman. Lääninhallituksen on tehtävä omistusoikeuden siirtymisestä merkintä rekisteriin ja rekisteriotteeseen.

2. Milloin auton kotipaikka muuttuu toiseen lääniin, on omistaja velvollinen kahden viikon kuluessa ilmoittamaan autonsa uuden läänin lääninhallitukselle rekisteröitäväksi ja uusien tunnusmerkkien saamista varten, jolloin myös autoa koskeva rekisteriote ja, jos auto on siirtynyt uudelle omistajalle, selvitys omistusoikeudesta ja vakuutuksesta, vastaavasti noudattamalla 1 momentin määräyksiä, on sinne annettava. Saadessaan uuden rekisteriotteen ja uudet tunnusmerkit on omistajan luovutettava auton aikaisemmat tunnusmerkit lääninhallitukselle. Rekisteröimisestä sekä auton uudesta kotipaikasta ja tunnusmerkeistä on lääninhallituksen tehtävä ilmoitus aikaisemman rekisteröimisläänin lääninhallitukselle, jonka tulee rekisteristään poistaa auto ja lähettää sitä koskeva, 15 §:n 1 momentissa mainittu vakuutustodistus uuden rekisteröimisläänin lääninhallitukselle sekä määrätä auton entisen kotipaikan katsastusmies toimittamaan kortistonsa tätä autoa koskeva kortti auton uuden kotipaikan katsastusmiehelle.

3. Auton omistajan vaihtuessa on entisellä omistajalla oikeus ilmoittaa asianomaiselle lääninhallitukselle auton luovutuksesta. Jos hän samalla on todistanut omistusoikeuden siirron joko luovutuskirjalla tai kahden luotettavan henkilön antamalla todistuksella, josta käy selville uuden omistajan täydellinen nimi ja osoite, merkittäköön ilmoitus rekisteriin. Tällainen ilmoitus ei kuitenkaan vapauta uutta omistajaa ilmoitusvelvollisuudesta.

4. Milloin rekisteriin merkityissä seikoissa on tapahtunut muunlainen kuin edellä tässä pykälässä mainittu muutos, on auton omistajan kahden viikon kuluessa ilmoitettava se asianomaiselle lääninhallitukselle rekisteriin ja rekisteriotteeseen merkittäväksi.

5. Kun rekisteriote on tässä luvussa mainitussa tarkoituksessa luovutettu viranomaiselle ja auton käyttö muuten on sallittu, tulee viranomaisen antaa luovutuksesta kuitti, joka väliaikaisesti käy rekisteriotteesta.

19 §. Jos rekisteröity auto on tuhoutunut tai sitä muusta syystä ei enää käytetä, on omistajan kuukauden kuluessa siitä, kun autoa lakattiin käyttämästä, tehtävä kirjallinen ilmoitus siitä lääninhallitukselle auton poistamista varten rekisteristä. Ilmoitukseen on liitettävä auton rekisteriote ja tunnusmerkit.

20 §. 1. Poliisiviranomaisen ja katsastusmiehen tulee, kummankin erikseen, pitää luetteloja tai korttirekisteriä autoista, joiden kotipaikka on heidän virka-alueellaan.

2. Milloin auto on rekisteristä poistettu, ilmoittakoon lääninhallitus siitä viikon kuluessa asianomaiselle katsastusmiehelle.

21 §. 1. Autojen rekisteriotteet ja tunnusmerkit antaa lääninhallitus muualla, paitsi Helsingin kaupungissa, poliisiviranomaisille auton omistajan saatavana pidettäväksi ja on rekisteriote ulosoton uhalla lunastettava kuukauden kuluessa siitä, kun se on ollut näin saatavana.

2. Auton omistaja voi muualta kuin läänin pääkaupungista lähettää poliisiviranomaisen välityksellä lääninhallitukselle ne kirjalliset ilmoitukset, jotka hän on velvollinen lääninhallitukselle tekemään.

3. Poliisiviranomaisilla ei ole oikeutta kantaa korvausta edellä mainituista eikä muistakaan tämän asetuksen edellyttämistä välitystoimistaan.

22 §. 1. Rekisteröimätöntä autoa saa kuljettaa sen oman koneen avulla koenumerokilpiä käyttäen, ehdolla että auto on asianmukaisesti vakuutettu, seuraavissa tapauksissa:

a) kun on kysymys autoja valmistavan tai korjaavan liikkeen koeajoon käytettävästä autosta tai autosta, jota autokauppaa harjoittava liike pitää myytävänä, ja liike on tarkoitukseen lääninhallitukselta luvastanut koenumerokilvet;

b) ennenkuin auto on ehditty rekisteröidä ja sille hankkia tunnusmerkit, kuitenkin enintään kolme viikkoa;

c) tuotaessa rekisteristä poistettua autoa katsastettavaksi; sekä

d) muissakin tapauksissa, joissa poliisiviranomainen harkitsee koenumerokilpien käyttämisen välttämättömäksi.

2. Asianomainen poliisiviranomainen antaa 1 momentin b, c ja d kohdassa mainituissa tapauksissa koenumerokilvet ja määrää d kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa myös kuinka kauan koenumerokilpiä saa käyttää. Käyttöaika on määrättävä mahdollisimman lyhyeksi. Koenumerokilpien käyttämisoikeudesta asianomainen saa siltä viranomaiselta, joka sen on antanut, todistuksen, joka on ajettaessa pidettävä mukana.

3. Koenumerokilvet annetaan käksin kappalein, jotka kiinnitetään autoon sillä tavoin, kuin tunnusmerkeistä on määrätty. Kun koenumerokilpien käyttöaika on päättynyt, on ne viikon kuluessa palautettava sille viranomaiselle, joka ne on antanut.

4. Tarkemmat määräykset koenumerokilpien valmistamisesta antaa ministeriö. Lääninhallituksen toimesta on poliisiviranomaiselle hankittava tarpeellinen määrä sellaisia koenumerokilpiä, joita heidän on annettava.

5 L u k u.

Auton kuljettaja.

23 §. 1. Autoa saa, 24 §:n 5 momentissa ja 25 §:n 5 momentissa mainituin poikkeuksin, kuljettaa ainoastaan se, jolla on voimassa oleva ajokortti.

2. Ajokortti on *yksityis-* tai *ammattiajokortti*, ja se annetaan viideksi vuodeksi. Yksityisajokortti annetaan yksityistä ajoa varten. Ammattiajokortti tulee olla sillä, joka kuljettaa autoa ammattimaisessa liikenteessä tai hankkii pääasiallisen ansionsa toimimalla autonkuljettajana toisen palveluksessa.

3. Kuljettajatutkinnon ajokokeessa käytetyn auton laadusta riipuen annetaan 2 momentissa mainittuja ajokortteja, jotka oikeuttavat kuljettamaan:

- a) henkilö- ja pakettiautoa,
- b) kuorma-autoa, tai
- c) linja- ja seka-autoa,

jolloin c kohdan ajokortti oikeuttaa myös a ja b kohdassa mainittujen autojen kuljettamiseen ja b kohdan ajokortti myös a kohdassa mainittujen autojen kuljettamiseen.

4. Hinattavan auton ohjaajasta on soveltuvin kohdin voimassa, mitä auton kuljettajasta on säädetty.

24 §. 1. Kuljettajaopetusta annetaan tässä pykälässä mainituin poikkeuksin autokoulussa.

2. Lupa autokoulun pitämiseen on hankittava sen läänin lääninhallitukselta, jossa koulutoimintaa aiotaan harjoittaa. Mikäli autokoulun perustaminen paikkakunnalle katsotaan tarpeelliseksi, lääninhallitus kuultuaan asianomaista katsastusmiestä myöntää tällaisen luvan sellaiselle hakijalle, jolla se harkitsee olevan tarpeelliset edellytykset koulun pitämiseen. Koulun opetustoiminnasta vastaavalla johtajalla tulee olla voimassa oleva yksityisajokortti. Opettajalla, joka antaa ajo-opetusta, tulee olla voimassa oleva ammattiajokortti ja ammattienedistämislaitoksen antama todistus kuljettajaopetustutkinnon suorittamisesta. Autokoulun opettajakunnasta ja siinä tapahtuvista muutoksista on viipymättä toimitettava tieto katsastusmiehelle selvityksineen opettajien pätevydestä.

3. Ennen opetustoiminnan alkamista tulee autokoulussa olla asianomaisen katsastusmiehen hyväksymät opetusvälineet.

4. Poliisiviranomainen voi, milloin on erityisiä syitä, oikeuttaa piirissään asuvan sopivan henkilön, jolla on voimassa oleva ajokortti ja vähintään kahden vuoden ajokokemus, antamaan määrätylle henkilölle opetusta yksityisajokortin saamiseksi. Tällainen opetuslupa on annettava kirjallisesti.

5. Oppilas saakoon harjoitella ajoa opettajan ollessa hänen vieressään, ja on tällöin opettajaa pidettävä kuljettajana. Harjoitteluautoissa

tulee edessä ja takana olla näkyvälle paikalla kiinnitetty valkoinen, tasasivuisen kolmion muotoinen kilpi, jonka sivun pituus on 25 senttiä.

6. Kun auton kuljettajaksi aikova on autokoulussa tai yksityisesti saanut kuljettajatutkinnon edellyttämän opetuksen, antakoon koulun johtaja tai yksityisopettaja hänelle siitä todistuksen. Viimeksi mainitun todistus on kirjoitettava poliisiviranomaisen antamaan opetuslupaun.

7. Jollei opetusta tarkoituksenmukaisesti hoideta tai jos muuta syytä on, voi lääninhallitus peruuttaa 2 momentin nojalla antamansa koulunpitoluvan. Niinikään voi poliisiviranomainen peruuttaa 4 momentin nojalla antamansa opetusluvan. Jos autokoulu on ollut yhtämittaisesti kaksitoista kuukautta toimimatta, on lupa ilman muuta rauennut.

8. Autokoulu on asianomaisen katsastusmiehen valvonnan alainen.

9. Opetuksen järjestelystä ministeriö antaa tarkemmat ohjeet.

25 §. 1. Kuljettajatutkinto suoritetaan erikseen yksityisajokortin ja ammattiajokortin saantia varten. Sen suorittamisen edellytyksenä vaaditaan:

a) että asianomainen on autokoulun tai yksityisopettajan enintään kolme kuukautta aikaisemmin antamalla opetustodistuksella osoittanut saaneensa kuljettajaopetusta ja, milloin ammattiajokortin saaminen on kysymyksessä, että hänellä on katsastusmiehen hyväksymä, vähintään kahden kuukauden harjoittelu autokorjaamossa tai vähintään vuoden kokemus kuorma-auton apumiehenä; tai

b) että asianomainen on puolustuslaitoksen enintään kolme kuukautta aikaisemmin antamalla opetustodistuksella osoittanut saaneensa puolustuslaitoksen autokoulussa vastaavan kuljettajaopetuksen ja suorittaneensa puolustuslaitoksen autontarkastajalle hyväksytyyn kuljettajatutkinnon.

2. Ilman vastaavaa opetustodistusta saa tutkinnon ammattiajokortin saantia varten suorittaa:

a) se, jolla on ollut yksityisajokortti vähintään neljä vuotta ja joka on sinä aikana todistettavasti ajanut autoa ja itse huolehtinut sen hoidosta; tai

b) se, joka on työskennellyt asentajana tai asentajaoppilana vähintään kaksi vuotta ja jolla on voimassa oleva yksityisajokortti tai sitä vastaava opetustodistus.

3. Kuljettajatutkinto on suoritettava sen alueen katsastusmiehelle, missä kokelas on saanut opetuksen, tai milloin opetustodistusta ei vaadita, sen alueen katsastusmiehelle, jossa hän asuu. Tutkintoa varten kokelaan on katsastusmiehelle jätettävä opetustodistus tai muu 1 taikka 2 momentissa mainittu selvitys-tutkinnon suorittamisoikeudesta ja esitettävä virallinen ikä- ja mainetodistus, lääkärintodistus sekä valokuva, jonka taakse hän itse ja katsastusmies kirjoittavat nimensä.

4. Jos tutkittava on ajokokeessa ja suullisessa kuulustelussa osoittanut kykenevänsä varmasti hallitsemaan autoa ja tuntevansa autoliikenteestä annetut säännökset ja yleiset liikennemääräykset ja, milloin am-

N:o 50 (jatk.)

mattiajokortista on kysymys, myös olevansa hyvin perillä auton rakenteesta ja huollosta, antakoon katsastusmies hänelle tutkinnosta todistuksen, jossa on mainittava ajokokeessa käytetyn auton laatu sekä, onko tutkinto suoritettu yksityis- vai ammattiajokortin saantia varten, ja katsastusmiehen käsitys tutkittavan soveliaisuudesta auton kuljettajaksi.

5. Tutkittava on velvollinen hankkimaan ajokokeessa käytettävän auton. Ajokokeen aikana hänet katsotaan kuljettajaksi.

26 §. 1. Ajokorttia haetaan kirjallisesti sen paikkakunnan poliisiviranomaiselta, missä hakija asuu, tai, kun on kysymys ammattiajokortista, sen paikkakunnan poliisiviranomaiselta, missä hakija aikoo toimia autonkuljettajana.

2. Ajokortin saamisen ehtona on:

a) että hakija on suorittanut 25 §:n mukaisen kuljettajatutkinnon tai että hän puolustuslaitoksen joukko-osastossa palvellessaan on siellä suorittanut vastaavan kuljettajatutkinnon ja toiminut vähintään kolme kuukautta autonkuljettajana;

b) että hakija on täyttänyt 18 vuotta tai, kun on kysymys ammattiajokortista, 20 vuotta ja ettei häntä hänen henkilökohtaisten ominaisuuksiensa takia voida katsoa sopimattomaksi toimimaan autonkuljettajana;

c) että hakija on tunnetusti raitis ja säännöllinen sekä ettei hänessä ole sellaista tautia tai ruumiinvikaa, joka oleellisesti vähentää hänen kykyään kuljettaa autoa, että näön tarkkuus, sitten kun mahdollisesti esiintynyt taittovika on korjattu, on toisella silmällä vähintään $\frac{4}{5}$ ja toisella vähintään $\frac{2}{5}$ ja että hän ainakin toisella korvalla hyvin kuulee tavallisen puheäänän 4 metrin etäisyydeltä;

d) ettei hakijaa ole tuomittu rangaistukseen moottoriajoneuvon kuljettamisesta juopuneena tai väkijuomien vaikutuksen alaisena;

e) että hakija, milloin hakemus tarkoittaa ammattiajokorttia, nauttii kansalaisluottamusta ja että, jos hän on kansalaisluottamusta menettänyt tuomittu rangaistukseen rikoksesta, jonka laadun vuoksi hänet on katsottava sopimattomaksi toimimaan ammattiautonkuljettajana, vähintään kolme vuotta on kulunut rangaistuksen kärsimisestä; sekä

f) että hakijalla on lisäksi, milloin on kysymys linja- ja seka-auton kuljettamiseen oikeuttavasta ajokortista, viimeisten viiden vuoden aikana saavutettu vähintään kahden vuoden ajokokemus kuorma-auton kuljettajana ammattimaisessa liikenteessä tai toisen palveluksessa, sekä että hakija on suorittanut tällaisella autolla ajokokeen.

3. Hakemuksessa, joka 1 momentissa mainitulle poliisiviranomaiselle annetaan, on ilmoitettava, onko hakija aikaisemmin saanut ajokortin tai hakenut sitä, ja siihen on liitettävä enintään kolme kuukautta aikaisemmin annettu todistus siitä, että hakija täyttää 2 momentin a kohdassa säädetyt vaatimukset, virallinen selvitys hakijan iästä ja maineesta, laillistetun lääkärin enintään kolme kuukautta aikaisemmin antama todistus hakijan terveydentilasta, näöstä ja kuulosta, niin myös ajokorttiin kiinnitettäväksi sopiva hakijan valokuva kaksin kappalein, joista toi-

seen on merkitty sekä hakijan että kuljettajatutkintotodistuksen antaneen omakätiset nimikirjoitukset.

4. Jollei hakija asu sen poliisiviranomaisen piirissä, jolta ajokorttia haetaan, tai jos hän yhtä vuotta lyhyemmän ajan on siinä asunut, tulee poliisiviranomaisen, milloin se ei tunne hakijan elämäntapoja ja henkilökohtaisia ominaisuuksia, näistä pyytää lausunto hakijan kotipaikan tai entisen kotipaikan poliisiviranomaiselta. Milloin hakemus tarkoittaa ammattiajokorttia, on myös hakijaa koskeva rikosrekisteriote hankittava.

5. Jos hakemuskirjat ja ehkä hankittu lisäselvitys osoittavat, että hakija täyttää säädetyt ehdot, antakoon poliisiviranomainen hänelle ministeriön vahvistaman kaavakkeen mukaisen ajokortin. Milloin hakijalla vain silmälaseja käyttämällä on riittävä näön tarkkuus, on ajokorttiin merkittävä, että hänen on ajaessaan käytettävä silmälaseja.

6. Poliisiviranomainen voi, hankittuaan katsastusmiehen lausunnon, oikeuttaa autoliikkeen, -tehtaan tai -korjaamon tai huoltoaseman palveluksessa olevan henkilön, jolla on kuorma-auton kuljettamiseen oikeuttava ajokortti, kuljettamaan koeajoa ja tilapäistä siirtoa varten myös linja- ja seka-autoa. Tällainen oikeus annetaan ajokortin voimassaoloajan rajoissa.

7. Ministeriöllä on oikeus hakemuksesta myöntää poikkeuksia tämän pykälän määräyksistä.

27 §. 1. Ajokortin uudistamista on haettava sen paikkakunnan poliisiviranomaiselta, missä hakija asuu tai, kun on kysymys ammattiajokortista, toimii autonkuljettajana. Hakemukseen on liitettävä entinen ajokortti tai sen virallinen jäljennös ja, jollei poliisiviranomainen tunne hakijan ajotaitoa, selvitys siitä, että hakija on autoa kuljettamalla ylläpitänyt ajotaitonsa. Jos on syytä otaksua, ettei hakija enää pysty varmasti hallitsemaan autoa, vaatikoon poliisiviranomainen, olosuhteista riippuen, joko uuden tutkinnon suorittamisen katsastusmiehelle tai uuden lääkärintodistuksen tai molemmat.

2. Kun se, jolla on voimassa oleva ajokortti, haluaa saada oikeuden kuljettaa muunlaista autoa kuin minkä kuljettamiseen kortti oikeuttaa, hakekoon täydennettyä ajolupaa 1 momentissa mainitulta poliisiviranomaiselta ja liittäköön hakemuskirjaan ajokorttinsa ja asianomaisen katsastusmiehen todistuksen suoritetusta lisätutkinnosta. Annetusta lisäluvasta tulee poliisiviranomaisen tehdä merkintä hakijan ajokorttiin. Täten täydennetty ajolupa ei kuitenkaan pitennä ajokortin alkuperäistä voimassaoloaika.

3. Jos autonkuljettaja, jolla on voimassa oleva ammattiajokortti, haluaa siirtyä kaupunkiin tai kaupungista toiseen toimimaan ammattikuljettajana, hakekoon ajolupaa kaupungin poliisiviranomaiselta ja liittäköön hakemuskirjaan ajokorttinsa. Poliisiviranomainen voi harkintansa mukaan, milloin kaupungissa on vähintään 25,000 asukasta, velvoittaa hakijan suorittamaan lisätutkinnon alueen katsastusmiehelle. Annetusta luvasta on merkintä tehtävä ajokorttiin.

N:o 50 (jatk.)

28 §. Poliisiviranomaisen tulee antamistaan ajokorteista ja ajoluvista pitää luetteloja tai korttirekisteriä, johon on merkittävä ajokortin numero ja antopäivä sekä kortin omistajan nimi, syntymäaika ja -paikka, ammatti ja osoite. Siihen sekä ajokorttiin on merkittävä ne rangaistukset autoliikenteestä ja yleisestä liikenteestä annettujen määräysten rikkomisesta, joihin kortin omistaja on tuomittu, sekä rangaistukset juopumuksesta ja auton kuljettamisesta juopuneena tai väkijuomien vaikutuksen alaisena ja juopumuksen vuoksi sattuneet pidätykset, niin myös, milloin on kysymys ammattiajokortista, 26 §:n 2 momentin e kohdassa mainituista rikoksista tuomitut rangaistukset.

29 §. 1. Ahvenanmaan maakuntalakien mukaisesti sikäläisen viranomaisen antama voimassa oleva ajokortti oikeuttaa yksityisajossa kuljettamaan autoa valtakunnan koko alueella.

2. Siitä, missä laajuudessa Norjassa, Ruotsissa ja Tanskassa annettu ajokortti oikeuttaa kuljettamaan autoa Suomessa, on voimassa, mitä siitä on määrätty mainittujen maiden kanssa tehdyissä sopimuksissa.

3. Kansainvälistä liikennettä varten annettujen ajokorttien käyttämisestä ja voimassaolosta Suomessa on säädetty autoliikennettä koskevassa kansainvälisessä sopimuksessa.

4. Milloin henkilö, jolla on muunlainen ulkomailla annettu ajokortti kuin 2 ja 3 momentissa mainittu, haluaa kuljettaa autoa Suomessa, hankkioon tässä luvussa säädettyssä järjestyksessä ajokortin sen paikkakunnan poliisiviranomaiselta, missä hän oleskelee. Jos ainoastaan henkilöauton kuljetusta yksityisessä liikenteessä tarkoitetaan, olkoon poliisiviranomaisella kuitenkin oikeus harkintansa mukaan ilman kuljettajatutkintoa ja määrättyä muuta selvitystä antaa hakijalle ajolupa enintään kolmen kuukauden ajaksi.

6 L u k u.

Autolla ajaminen.

30 §. 1. Autoa käytettäessä ovat sen suurin sallittu akselinpaino ja leveys seuraavat:

a) kestopeitteisellä tiellä ja kadulla akselinpaino 7.2 tonnia ja leveys 2.4 metriä;

b) sorapäälysteisellä kadulla, valta- ja A-kantatiellä vastaavasti 6.4 tonnia ja 2.3 metriä;

c) muunlaisella tiellä vastaavasti 5.0 tonnia ja 2.3 metriä.

2. Millcin autossa on taka-akselin sijasta kaksiakselin *tehi*, ovat 1 momentissa mainitut akselinpainot vastaavasti 5.0, 4.2 ja 3.4 tonnia.

3. Auton kokonaispaino ei kuitenkaan saa ylittää siltojen ja lossien liikennemerkillä osoitettua kantavuutta.

4. Maan jäätäneenä ollessa voidaan 3 momentissa mainituin edellytysin 1 momentin c kohdassa mainitulla tiellä käyttää autoa, jonka

akselipaino on enintään 6.4 tonnia ja, mikäli autossa on kaksiakselinen teli, enintään 4.2 tonnia.

5. Auton leveyttä määrättäessä ei peruutuspeiliä eikä suuntaviittaa oteta huomioon.

6. Jos autossa, jonka vahvistettu kokonaispaino tai suurin akselipaino on jollakin tiellä, kadulla, sillalla tai lossilla yleensä sallittua tai 34 §:n nojalla rajoitettua suurempi, on kantavuutta niin paljon pienempi kuormitus, ettei auton todellinen kokonaispaino tai akselipaino ylitä tätä määrää, saadaan siten kuormitettua autoa kuljettaa kysymyksessä olevalla tiellä, kadulla, sillalla tai lossilla, jollei muuta estettä ole.

7. Ministeriö voi hakemuksesta, kuultuaan tie- ja vesirakennushallitusta, myöntää poikkeuksia 1, 2 ja 3 momentin säännöksistä. Samoin on maistraatilla oikeus, kuultuaan kaupunginhallitusta ja poliisiviranomaista, sallia näistä määräyksistä poikkeuksia kaupunkialueella. Niinikään voi tie- ja vesirakennushallinnon asianomainen piiri-insinööri enintään neljäksi kuukaudeksi kerrallaan määrätyn kuljetustehtävän suorittamiseksi ja nimismies tilapäistä matkaa varten piirissään olevalla tiellä myöntää luvan sellaisen auton käyttämiseen, joka ei vastaa sanottuja määräyksiä, kuitenkin siten, että jos tie tai silta tällöin vahingoittuu, on asianomaisen korvattava syntynyt vahinko.

8. Auto, jota täysin kuormattuna saadaan käyttää yksinomaan 1 momentin a kohdassa mainitulla tiellä, on varustettava keltaisella, tuulilasien oikeaan alakulmaan maalattavalla 8 sentin läpimittaisella, pyöreällä merkillä ja auto, jota saadaan käyttää yksinomaan 1 momentin a ja b kohdassa mainituilla teillä, samanlaisella punaisella merkillä.

31 §. 1. Nopeus on autolla ajettaessa sovittava liikenneturvallisuuden vaatimusten mukaan ja siten, että kuljettaja kaikissa tilanteissa varmasti hallitsee ajoneuvonsa.

2. Pakettiauton, linja-auton ja seka-auton nopeus ei saa ylittää 70 eikä kuorma-auton 50 kilometriä tunnissa.

3. Ajettaessa on erityisesti otettava huomioon: että suurta nopeutta saadaan käyttää vain silloin, kun ajorata on kyllin leveä, näköala selvä ja liikenne yleensä helposti arvioitavissa; että nopeutta on vähennettävä pimeässä ja sumussa sekä koulujen, sairaaloiden ja siltojen kohdalla ja muuten vaarallisilla paikoilla, niin myös siellä, missä liikennemerkkien mukaan nopeutta on rajoitettava tai erityistä varovaisuutta yleensä noudatettava; että kaupungissa kadun kulmissa ja muissa liikenneväylien risteyksissä tai ajoradan ollessa sellainen, että auto helposti liukuu, ei saa käyttää suurempaa nopeutta kuin että auto tarpeen vaatiessa voidaan saada riittävän nopeasti pysähtymään; ja että maaseudulla tien kaarteissa ja harjanteelle noustaessa sekä muulloinkin, milloin näköala ei ole selvä, on ajettava mahdollisimman lähellä tien oikeaa reunaa ja tällöin, samoin kuin liikenneväylien risteyksissä, muita ajajia kohdattaessa tai ohiajattaessa ja liukkaan kelin aikana nopeutta tarpeen mukaan vähennettävä.

N:o 50 (jatk.)

32 §. 1. Auton omistajan ja kuljettajan on huolehdittava siitä, että auton varusteet ovat tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen määräysten mukaiset ja että tunnusmerkit, merkinanto-, valo-, ohjaus-, jarru- ja muut laitteet ovat hyvässä kunnossa. Rekisteriote tai rekisteriotteesta väliaikaisesti käypä kuitti sekä ajokortti on ajettaessa pidettävä mukana.

2. Kaupungin, kauppalan tahi maaseudun taajaväkisen asutuskeskuksen tai kylän taajaan rakennetulla alueella on äänimerkkien anto kielletty, paitsi milloin päälleajon tai yhteenajon vaara uhkaa. Kuitenkin annettakoon sairasta kuljettavaa autoa tai kiireellisellä virkamatkalla olevaa poliisiautoa tahi palopaikalle kiiruhtavaa palolaitoksen autoa kuljetettaessa, milloin erikoisen suuri nopeus on kysymyksessä, sellaisia äänimerkkejä, että muut liikennöitsijät tulevat riittävästi varotetuiksi. Tällöin saatakoon käyttää räikeätäkin ääntä antavaa laitetta. Äänimerkkien antamisesta muualla samoin kuin merkin antamisesta pysähdyttäessä ja kulkusuuntaa muutettaessa noudatettakoon, mitä yleisessä liikennejärjestyssäännössä määrätään.

3. Auton valaistuslaitteiden tulee sekä edessä että takana olla sytyttyinä ajettaessa sumussa tahi hämärän tai pimeän aikana. Tämän pykälän 2 momentissa mainituilla alueilla älköön häikäisevää valoa käytettävä muulloin kuin lyhyen merkin antamiseen auton lähestyessä risteystä eikä sitä muuallakaan saa käyttää vastaantulevia ajoneuvoja kohdattaessa.

33 §. 1. Kuljettaja älköön polttako tupakkaa ammattimaisessa liikenteessä henkilöitä kuljettaessaan.

2. Lähestyessään henkilöitä, jotka ajavat hevosella tai kuljettavat kotieläimiä, tulee autonkuljettajan noudattaa erityistä varovaisuutta ja, jos vastaantulija antaa siihen kehoitusmerkin, pysäyttää auto sekä tarpeen vaatiessa myös moottori. Pehmeällä tai likaisella tiellä on kuljettajan niin vähennettävä nopeutta, etteivät muut tiellä kulkijat joudu alttiiksi liian roiskumiselle.

3. Kuljettaja valvokoon, ettei autossa ole enemmän henkilöitä tai suurempaa kuormaa kuin auton kantavuus ja suurin sallittu akselinpaino rekisteriotteen mukaan edellyttävät. Matkustajamäärää laskettaessa ei neljää vuotta nuorempaa lasta, joka istuu saattajansa sylissä, oteta lukuun, ja kahden kahtatoista vuotta nuoremman lapsen katsotaan vastaavan yhtä täysikasvuista matkustajaa. Niinikään on kuljettajan katsottava, ettei kuorman leveys ylitä auton leveyttä.

4. Paitsi sitä tai niitä henkilöitä, jotka rekisteriotteen mukaan saavat istua kuljettajan vieressä, älköön kuorma-autossa yleensä kuljetettako henkilöitä ilman ministeriön antamaa lupaa. Kuitenkin saadaan autolla maksutta kuljettaa työväkeä taikka auton kuormaamiseen tai kuorman purkamiseen tarvittavaa apuväkeä työ- tai määräpaikalle ja sieltä takaisin, ehdolla että poliisiviranomaisen tällaisia kuljetuksia varten antamia ohjeita noudatetaan. Siitä, missä tapauksissa ja millä ehdoilla kuorma-autoa saadaan poliisiviranomaisen luvalla tai poikkeustapauk-

sisä ilman sitä tilapäisesti käyttää henkilökuljetukseen, antaa ministeriö tarkemmat määräykset.

5. Auton liikkeessa älköön kukaan olko auton katolla, astuinlaudalla, puskurilla taikka muulla varsinaisen autokorin ulkopuolella olevalla telineellä tai laitteella.

34 §. 1. Missä paikalliset olosuhteet vaativat, olkoon lääninhallitus maaseutua ja kauppalaa varten ja kaupungissa maistraatti oikeutettu:

a) kieltämään määrätynlaisen moottoriajoneuvoliikenteen määräajaksi;

b) rajoittamaan määrätyllä kadulla, tiellä, tienosalla tai alueella nopeutta, akselipainoa, kokonaispainoa ja leveyttä sekä kuorman pituutta ja perävaunun käyttöä; sekä

c) antamaan määräyksiä siitä, missä järjestyksessä moottoriajoneuvot saavat ylittää lossiväylän tai kapean sillan.

Tämän momentin b kohdan nojalla annetut määräykset on alistettava ministeriön vahvistettaviksi.

2. Tien kunnossapitäjän toimesta ja kustannuksella on asetettava ministeriön vahvistamat liikennemerkit niille kaduille ja teille sekä niiden alueiden rajoille, joita rajoitukset koskevat.

7 L u k u.

Perävaunu, moottoripyörä ja eräät muut moottoriajoneuvot.

35 §. Perävaunu, joka on vetoautoon kytketty siten, että oleellinen osa sen kuormituksesta rasittaa vetoautoa, on *puoliperävaunu*, ja perävaunu, jota sen kuormitus rasittaa kokonaan tai melkein kokonaan, on *varsinainen perävaunu*.

36 §. 1. Perävaunua ei saa käyttää henkilökuljetukseen, eikä autoon saa kerrallaan olla kytkettynä useampaa kuin yksi perävaunu, mutta samaa perävaunua saa käyttää eri vetoautojen kanssa, niin myös samaa autoa eri perävaunujen vetämiseen.

2. Kuorma-autoon saadaan kytkeä:

a) puoliperävaunu, jonka todellinen akselipaino on enintään sitä vetävän auton akselipainon suuruinen;

b) kaksiakselinen varsinainen perävaunu, jonka todellinen kokonaispaino on enintään sitä vetävän auton kokonaispainon suuruinen, tahi yksiakselinen varsinainen perävaunu, jonka todellinen kokonaispaino on enintään puolet sitä vetävän auton kokonaispainosta.

3. Henkilö- ja pakettiautoon saadaan kytkeä yksiakselinen varsinainen perävaunu, jonka todellinen kokonaispaino on enintään puolet sitä vetävän auton omasta painosta.

4. Linja- ja seka-autoon saadaan kytkeä yksiakselinen varsinainen perävaunu, jonka todellinen kokonaispaino on enintään kolmasosa sitä vetävän auton kokonaispainosta.

N:o 50 (jatk.)

5. Ministeriö voi myöntää poikkeuksia tämän pykälän säännöksistä ja määrätä, millä ehdolla perävaunua saadaan käyttää muitten moottoriajoneuvojen yhteydessä.

37 §. 1. Perävaunuja käytettäessä on kuorma-autoja koskevia määräyksiä soveltuvin kohdin noudatettava seuraavin poikkeuksin ja lisäyksin:

a) Perävaunun ja vetoauton välisten kytkinlaitteiden tulee olla kesätävät ja tarkoituksenmukaiset sekä katsastusmiehen hyväksymät.

b) Perävaunu saa vain ministeriön antamalla luvalla olla vetävää autoa leveämpi.

c) Puoliperävaunussa kuorma tai kuormalava saa ulottua enintään 20 % pituudestaan kääntöpisteen etupuolelle.

d) Kaksiakselisessa perävaunussa tulee olla tehokas itsetoimiva tai vetävän auton kuljettajan hoidettava jarrulaite, ja tulee perävaunun ilman itsenäistä ohjausta seurata vetoautoa.

e) Kuorma-autossa, jonka yhteydessä käytetään perävaunua, tulee olla keskellä tuulilasien yläpuolella sininen merkkivalo.

f) Ajettaessa kuorma-autolla siihen kytkettyine varsinaisine perävaunuineen saa nopeus olla enintään 40 kilometriä tunnissa.

2. Lääninhallitus pitää pysyväiseen käyttöön tarkoitetuista perävaunuista eri rekisteriä. Perävaunuun kiinnitettävästä tunnusmerkistä antaa ministeriö eri määräykset.

3. Liikenteessä jäällä sekä traktorin yhteydessä on perävaunun sijasta perärekeen kytkeminen sallittu. Peräreki on tällöin sivullepäin liukumisen estämiseksi varustettava sopivalla laitteella, joka ei vahingoita tietä. Muuten on perärekeen vastaavasti sovellettava perävaunua koskevia määräyksiä.

38 §. Tämän asetuksen määräykset yksityisliikenteessä käytettävästä henkilöautosta koskevat soveltuvin kohdin myös moottoripyörää, kuitenkin seuraavin poikkeuksin ja lisäyksin:

a) Moottoripyörässä tulee olla ainakin yksi jarrujärjestelmä. Peruu- tuspeilin, suuntaviitan ja jarruvalon käyttäminen ei ole pakollinen.

b) Moottoripyörässä tulee olla kauko- ja lähivalot sekä takavallo ja sivuvaunua käytettäessä sen ulkoreunassa merkkivalo, joka näyttää valkoista valoa eteen ja punaista taakse.

c) Moottoripyöristä on pidettävä eri rekisteriä. Moottoripyörien tunnusmerkeistä ministeriö määrää erikseen.

d) Moottoripyörää varten annetaan erityinen ajokortti ja sen saamiseen vaaditaan, että hakija on täyttänyt vähintään 16 vuotta. Pyydettyä tutkintoa moottoripyörän kuljettamiseen oikeuttavaa ajokorttia varten ei opetustodistuksen esittäminen ole tarpeen. Auton ajokortti oikeuttaa kuljettamaan myös moottoripyörää.

e) Poliisiviranomaisen antamalla luvalla saadaan moottoripyörään kytkeä peräreki.

f) Moottoripyörää ei tarvitse uusintakatsastaa, jollei siihen ilmaannu erityistä syytä.

39 §. Milloin traktoria, joka tämän asetuksen 3 §:n 2 momentin mukaan on rekisteröitävä, käytetään perävaunulla varustettuna tavaran-kuljetukseen, olkoon siihen nähden noudatettava tämän asetuksen kuorma-autoa koskevia ja traktoriin sovellettavissa olevia säännöksiä seuraavin poikkeuksin:

a) Traktorissa saa talviliikenteessä käyttää myös puolitäysiä kumirenkaita tai telaketjuja.

b) Käytettäessä traktoria siihen kytkettyine perävaunuineen liikenteessä yleisellä tiellä olkoon ajonopeus enintään 20 kilometriä tunnissa.

40 §. Moottorirekettä saadaan käyttää henkilöiden tai tavaran kuljettamiseen ainoastaan ministeriön antamalla luvalla.

8 L u k u.

Ulkomaalta tilapäistä käyttöä varten tuotu auto.

41 §. Joka ulkomaalta saapuu Suomeen autolla, olkoon oikeutettu siinäkin tapuksessa, että autosta puuttuvat tunnus- ja kansallisuusmerkit, jatkamaan matkaansa lähimpään paikkaan, jossa on poliisiviranomainen.

42 §. 1. Jos ulkomaalla vakinaisesti asuvalla henkilöllä on hänen kotimaassaan olevan Suomen konsulin tai maansa poliisiviranomaisen taikka sitä maata Suomessa edustavan konsulin antama todistus siitä, että auto, jonka hän tilapäistä tarvettaan varten on tänne mukanaan ulkomaalta tuonut, on sellainen, että sitä hänen omassa maassaan voimassa olevien määräysten mukaan sallitaan siellä käyttää liikenteessä, ei auton katsastus ja rekisteröiminen ole tarpeen, vaan on ainoastaan mainittu todistus esitettävä poliisiviranomaiselle ensimmäisellä Suomen paikkakunnalla, missä ajoneuvoa aiotaan käyttää. Jos todistus on asianmukainen tai, jollei sitä ole, auton omistaja tai haltija esittää asianomaisen katsastusmiehen antaman todistuksen siitä, että auto täyttää tämän asetuksen määräykset, antakoon poliisiviranomainen luvan auton tilapäiseen käyttämiseen Suomessa. Tällainen lupa on voimassa kolmen kuukauden ajan auton maahantuonnista lukien, ja lupatodistus on autoa käytettäessä aina pidettävä mukana.

2. Poliisiviranomaisen tulee antamastaan luvasta viipymättä toimittaa tieto lääninhallitukselle. Milloin syytä on, voi lääninhallitus peruuttaa sellaisen luvan.

3. Auto, jota 1 momentissa tarkoitetaan, on ensimmäisellä paikkakunnalla, missä sitä aiotaan käyttää, merkittävä poliisiviranomaisen luetteloon, jossa omistajan ilmoituksen mukaan mainitaan auton laatu sekä sen omistajan tai haltijan nimi, ammatti ja osoite. Autoon on kiinnitettävä kaksi tunnusmerkkiä, joihin mustin kirjaimin ja numeroin on valkoiselle

N:o 50 (jalk.)

pohjalle maalattu X kirjain ja järjestysnumero. Sellaisia tunnusmerkkejä tulee lääninhallituksen toimittaa rajaseutujen ja satamakaupunkien poliisiviranomaisille lääninhallituksen määrättävää maksua vastaan asianomaiselle annettavaksi.

4. Poliisiviranomaisen tulee pitää huolta siitä, että jos tässä pykälässä tarkoitettua autoa Suomessa käytetään kauemmin kuin kolme kuukautta, se asianmukaisessa järjestyksessä katsastetaan, rekisteröidään ja säädetty rekisteriote sille lunastetaan, ennenkuin auto maasta viedään.

43 §. 1. Milloin ulkomaalta saapunut auto on varustettu autoliikennettä koskevassa kansainvälisessä sopimuksessa edellytetyillä rekisteröimismerkeillä ja kansainvälisellä tuntomerkillä ja sille on annettu sanotun sopimuksen mukainen lupakirja kansainvälistä liikennettä varten, älköön, jos tullikäsitteystä voimassa olevia määräyksiä on noudatettu ja asianomainen tulliviranomainen on kansainväliseen lupakirjaan merkinnyt päivän, jona auto on Suomeen saapunut, poliisiviranomaisten puolelta muissa kuin samassa sopimuksessa mainituissa tapauksissa estetäkö käyttämästä autoa Suomessa enintään kolmen kuukauden aikana.

2. Jos tulliviranomainen, kun 1 momentissa mainittu auto aiotaan viedä maasta, huomaa sitä käytetyn Suomessa kauemmin kuin kolme kuukautta, on siitä heti tehtävä ilmoitus asianomaiselle poliisiviranomaiselle 42 §:n 4 momentissa tarkoitettuja toimenpiteitä varten.

44 §. 1. Suomen Automobiili Klubi, Yleinen Autoliitto r.y. ja Maa-seudun Autonomistajain Liitto r.y. ovat oikeutetut Suomessa antamaan autoliikennettä koskevassa kansainvälisessä sopimuksessa mainittuja kansainvälisiä lupakirjoja. Sellaista lupakirjaa älköön kuitenkaan annettako muuta kuin autoa varten, joka on asianmukaisesti rekisteröity ja jolle on annettu tunnusmerkit. Autoa varten, jota lupakirja koskee, on annettava kansainvälisessä sopimuksessa mainittu erityinen tuntomerkki.

2. Edellä 1 momentissa mainituilla järjestöillä on myös oikeus antaa kansainvälisessä sopimuksessa edellytetyjä ajokortteja kansainvälistä liikennettä varten. Tällainen ajokortti voidaan antaa ainoastaan 18 vuotta täyttäneelle henkilölle, jolla on voimassa oleva ajokortti.

3. Tämän pykälän mukaisesti annetut kansainväliset lupakirjat ja ajokortit ovat voimassa ainoastaan Helsingin kaupungin poliisilaitoksen varmentamina. Kustakin antamastaan kansainvälisestä lupakirjasta tai ajokortista saa asianomainen järjestö kantaa tuhannen markan suuruisen maksun.

9 L u k u.

Ammattimainen autoliikenne.

45 §. 1. Sen, joka aikoo korvausta vastaan palvella yleisöä tai määrättyä toimeksiantajaa kuljettamalla autollaan henkilöitä tai tavaraa tai molempia, on tällaisen *ammattimaisen liikenteen* harjoittamiseen hankittava lupa.

2. Ammattimaista autoliikennettä voidaan harjoittaa joko *linjaliikenteenä* tai *alueliikenteenä*. Linjaliikenteellä tarkoitetaan säännöllistä liikennettä määrättyllä reitillä, alueliikenteellä vuokra- tai tilausajoa määrättyllä alueella. Linja- ja seka- auton käyttäminen alueliikenteessä on rajoitettava matkailun tai muun erikoisen liikennetarpeen tyydyttämiseen.

46 §. 1. Lupaa linjaliikenteen harjoittamiseen on haettava ministeriöltä, paitsi milloin on kysymys tällaisen liikenteen harjoittamisesta kaupunkialueella, mistä säädetään 53 §:ssä.

2. Hakemuksessa on ilmoitettava liikennelinja, liikenteen laatu, siinä käytettävien autojen lukumäärä ja laji sekä päivittäiset tai viikottaiset kulkuvuorot, niin myös, aiotaanko liikennettä harjoittaa kautta ajovuoden vaiko ainoastaan sen määrättyinä aikoina. Hakemuksen on liitettävä ehdotukset liikennetaksaksi ja aikatauluksi, karttalehti kolmin kappalein, joihin linja on tarkasti merkitty, hakemuksen ja aikataulun jäljennökset viitenä kappaleena, sekä, jollei hakijana ole valtion laitos tai kunta, selvitys hakijan maineesta ja siitä, että hän hallitsee itseään ja omaisuuttaan tai, milloin hakijana on yhtiö tai osuuskunta, kaupparekisteriote ja yhtiöjärjestys tai osuuskunnan säännöt. Yksinomaan tavaraliikennettä koskevassa hakemuksessa on, jollei täsmällistä aikataulua aiota liikenteessä noudattaa, ilmoitettava vuorojen lukumäärä päivässä tai viikossa.

3. Hakemuksesta hankkii ministeriö tarvittaessa lausunnon asianomaisilta poliisi- ja muilta viranomaisilta, järjestöiltä ja kunnilta.

4. Linjaluvan myöntämisestä harkittaessa otettakoon huomioon, onko suunniteltu liikenne yleisen edun kannalta ja olevia liikenneyhteyksiä silmällä pitäen tarpeellinen ja tarkoituksenmukainen, niin myös hakijan luotettavuus, vakavaraisuus ja kyky asianmukaisesti hoitaa liikennettä.

5. Ajovuosi lasketaan kesäkuun 1 päivästä seuraavan kesäkuun 1 päivään.

47 §. 1. Linjaluvan ministeriö antaa toistaiseksi tai määräajaksi ja määrää samalla tähän lupaan liittyvät ehdot ja *liikenteen valvontapaikan* sekä vahvistaa liikennetaksan ja aikataulun.

2. Linjalupaan sisältyy velvoitus sekä liikenneluvan mukaisen ajon suorittamiseen että, siinä määrin kuin ministeriö tarpeelliseksi ja sopivaksi harkitsee, rautatie- ja postilähetysten kuljettamiseen sellaista korvausta vastaan, josta asianomaiset ovat tehneet sopimuksen tai, jollei sopimusta saada aikaan, jonka ministeriö määrää. Niinikään on linjaliikenteessä olevassa autossa annettava maksuton kuljetus tätä liikennettä valvovalle poliisiviranomaiselle, virkamatkalla alueellaan olevalle katsastusmiehelle ja ministeriön määräämälle liikennetarkastajalle.

3. Linjaluvasta ministeriö lähettää jäljennöksen linjan osoittavine karttoineen ja aikatauluineen valvontapaikan poliisiviranomaiselle sekä tarpeen vaatiessa myös muille viranomaisille ja järjestöille.

4. Ministeriö voi antaa alkuperäisestä luvasta poikkeavia lisämääräyksiä liikenteen harjoittamisesta.

5. Liikenteen valvontapaikan poliisiviranomainen voi hakemuksesta

N:o 50 (jatk.)

sallia, että linjaa talven aikana lyhennetään tai liikenne keskeytetään lumi- tai muiden pakottavien esteiden johdosta.

48 §. 1. Linjaluvan saajan tulee ennen liikenteen alkamista esittää linjalupansa valvontapaikan poliisiviranomaiselle.

2. Jos luvansaaja ilman pätevää syytä laiminlyö liikenteen aloittamisen linjaluvassa määrättyä aikana, on lupa katsottava rauenneeksi. Tästä on valvontapaikan poliisiviranomaisen viipymättä ilmoitettava ministeriölle.

3. Linjaluvan saaneet valtion laitokset eivät ole tämän pykälän säännösten alaiset.

49 §. 1. Joka vuosi on niiden luvansaajain, jotka aikovat seuraavana ajovuonna jatkaa linjaliikennettään, ministeriön kulloinkin erikseen määrääminä aikoina ja paikoissa pidettävissä aikataulukokouksissa, joissa myös posti- ja lennätinhallituksen ja rautatiehallituksen sekä valvontapaikan poliisiviranomaisen tulee olla edustettuina, esitettävä aikataulu-ehdotuksensa seuraavaa ajovuotta varten ja toimitettava ehdotuksensa, ministeriölle osoitettuna, viikon kuluessa aikataulukokouksen päättymisestä, valvontapaikan poliisiviranomaiselle, jonka tulee kahden viikon kuluessa lähettää nämä ehdotukset oman lausuntonsa ohella ministeriölle. Linjaliikennettä harjoittavat valtion laitokset lähettävät aikataulu-ehdotuksensa kahden viikon kuluessa aikataulukokouksen päättymisestä suoraan ministeriölle.

2. Aikatauluhakemukset, joita ei ole esitetty aikataulukokouksessa, käsitellään samassa järjestyksessä kuin linjalupahakemukset.

3. Aikataulukokousten ajasta ja paikasta annetaan luvansaajille kirjallinen ilmoitus.

4. Ministeriö vahvistaa ennen ajovuoden alkua aikataulut, ottaen huomioon muut liikenneyhteydet ja valvoen, etteivät saman linjan liikennevuorot vaikuta häiritsevästi toisiinsa. Tarpeen vaatiessa voi ministeriö ajovuoden aikana muuttaa vahvistamaansa aikataulua.

5. Luvansaajain tulee sopivalla tavalla saattaa vahvistetut aikataulunsa ja taksansa yleisön tietoon.

6. Linjaliikenteen harjoittajan tulee linjalupansa menettämisen uhalla antaa liikenteestä tilastotietoja ministeriön vahvistamien ohjeiden mukaan. Näin kerättyjä tietoja on pidettävä luottamuksellisina.

50 §. Luvansaajalla on oikeus liikenteen valvontapaikan poliisiviranomaisen kirjallisella luvalla vuokrata linja-autonsa tilapäistä retkeilyä tai matkaa varten varsinaisen kulkureitin ulkopuolelle, jollei siitä aiheudu häirtää säännölliselle linjaliikenteelle.

51 §. 1. Poliisiviranomaisen tulee piirissään tarkoin seurata, miten asianomaiset linjaliikenteen harjoittajat hoitavat liikennettään.

2. Valvontapaikan poliisiviranomaisen on valvottava liikenteen aikataulun, taksan ja voimassa olevain liikenne-ehdojen noudattamista sekä pidettävä silmällä liikenteessä käytettyjen vaunujen siisteyttä ja siinä tarkoituksessa aika ajoin toimitettava tarkastuksia.

3. Jos linjaluvan saaja ei enää täytä luvan saannin edellytyksiä tai jos lupaehtoja ei noudateta tahi liikennettä muutoin asianmukaisesti hoideta, voi ministeriö peruuttaa linjaluvan.

52 §. 1. Kun linjaluvan uudistamista tai muuttamista halutaan, on sitä koskeva hakemus tehtävä siinä järjestyksessä kuin luvan hakemisesta 46 §:ssä on määrätty. Hakemukseen on liitettävä linjaa osoittavat karttalehdet sekä hakijalle annettu lupa tai sen jäljennös.

2. Jos luvansaaja kuolee, on kuolinpesällä oikeus jatkaa liikennettä enintään kuusi kuukautta, kuitenkin ehdolla, että kuolinpesä viipymättä ilmoittaa ministeriölle luvansaajan velvollisuuksista vastaavan henkilön, jonka ministeriö voi hyväksyä.

53 §. 1. Lupaa linjaliikenteen harjoittamiseen kaupunkialueella haetaan maistraatilta.

2. Hakemukseen on liitettävä liikennesuunnitelma, taksaehdotus ja ne hakijaa koskevat selvitykset, jotka mainitaan 46 §:n 2 momentissa.

3. Hankittuaan kaupunginhallituksen ja poliisiviranomaisen lausunnot maistraatti, ottaen huomioon 46 §:n 4 momentissa mainitut seikat, ratkaisee asian.

4. Linjaluvan maistraatti antaa toistaiseksi tai määräajaksi, vahvistaa aikataulun ja taksan sekä määrää muut ehdot, joita liikenteessä on noudatettava. Maistraatti voi myös peruuttaa linjaluvan 51 §:n 3 momentissa mainituissa tapauksissa.

54 §. 1. Lupaa alueliikenteen harjoittamiseen maalla tai kauppalassa on haettava ministeriöltä, jos hakemus tarkoittaa linja- tai seka-auton käyttämistä, muuten lääninhallitukselta. Tällaisen liikenteen harjoittamisesta kaupunkialueella säädetään 56 §:ssä.

2. Hakemus on tehtävä kirjallisesti ja siinä mainittava, missä kunnissa ja minkälaista liikennettä aiotaan harjoittaa ja monellako autolla, niin myös, minne liikenteeseen käytettävä auto aiotaan sijoittaa, eli sen *asemapaikka*. Hakemukseen on liitettävä ehdotus liikennetaksaksi sekä, jollei hakijana ole valtion laitos tai kunta, selvitys hakijan maineesta ja siitä, että hän hallitsee itseään ja omaisuuttaan tai, jos hakijana on yhtiö tai osuuskunta, kaupparekisteriote ja yhtiöjärjestys tai osuuskunnan säännöt.

3. Alueliikenneluvan myöntämistä harkittaessa otettakoon huomioon hakijan luotettavuus ja sopivaisuus sellaisen liikenteen harjoittajaksi, niinkään, onko aiottu liikenne jo olevia liikennemahdollisuuksia silmällä pitäen tarpeellinen.

55 §. 1. Alueliikenneluvan myöntää ministeriö tai ministeriön tarvittaessa antamien yleisten ohjeiden mukaisesti lääninhallitus enintään viideksi vuodeksi ja määrää samalla liikennealueen, liikenteessä käytettävien autojen lukumäärän ja asemapaikan, liikenteen alkamisajan ja lupaehdot sekä vahvistaa liikennetaksan.

2. Ennen liikenteen alkamista on liikennelupa esitettävä asemapaikan poliisiviranomaiselle, jonka tulee tehdä auton rekisteriotteeseen

N:o 50 (jalk.)

merkintä siitä, että autoa saa alueliikenteessä käyttää luvassa mainitulla alueella, minkä merkinnän edellytyksenä kuitenkin on, ettei autoa jo ole merkitty toisella alueella käytettäväksi. Edelleen on poliisiviranomaisen valvottava, että autc pidetään siistinä, ja sitä varten toimitettava ajoittain tarkastuksia.

3. Jollei voittamattomia esteitä tai muita päteviä syitä ole, on alueliikenneluvan saaja velvollinen pyydettäessä suorittamaan liikennelupansa mukaisen ajon.

4. Alueliikennelupaan sisältyy myös oikeus suorittaa tilapäinen ajo liikennealueen ulkopuolelle. Auto on tällöin ilman viivytystä tuotava takaisin asemapaikkaansa, ja voi kuljettaja silloin ottaa suorittaakseen kuljetuksia paluumatkan suuntaan.

5. Asemapaikan poliisiviranomainen voi oikeuttaa alueliikenteessä olevan kuorma-auton omistajan, milloin alueen oma liikennetarve sen sallii, määrääjäksi ja enintään neljäksi kuukaudeksi kerrallaan siirtämään auton alueen ulkopuolella olevan määrätyn työmaan töihin. Luvansaa-jalla ei tällöin ole oikeutta vieraalla alueella harjoittaa muuta liikennettä.

6. Jos luvansaaaja ei enää täytä liikenneluvan saannin edellytyksiä tai jos lupaehtoja ei noudateta tahi liikennettä muutoin asianmukaisesti hoideta, voi se viranomainen, joka luvan on antanut, peruuttaa liikenneluvan määrääjäksi tai kokonaan.

56 §. 1. Alueliikennettä varten kaupunkialueella vahvistaa maistraatti liikennetaksan.

2. Lupaa alueliikenteen harjoittamiseen kaupunkialueella haetaan poliisiviranomaiselta. Hakemus on tehtävä kirjallisesti ja siinä on mainittava, minkälaista liikennettä aiotaan harjoittaa ja monellako autolla, ja siihen on liitettävä 54 §:n 2 momentissa mainitut selvitykset hakijasta.

3. Jos hakija on luotettava ja alueliikenteen harjoittajaksi sopiva ja jos aiottu liikenne jo olevia liikennemahdollisuuksia silmällä pitäen katsotaan tarpeelliseksi, myöntää poliisiviranomainen ministeriön tarvittaessa antamien yleisten ohjeiden mukaisesti liikenneluvan enintään viideksi vuodeksi ja määrää samalla lupaehdot.

4. Luvansaaajaan sovellettakoon vastaavasti, mitä 55 §:n 2, 3, 4, 5 ja 6 momentissa on määrätty.

57 §. 1. Poiketen siitä, mitä tässä luvussa on liikenneluvasta säädetty, on postilaitoksella oikeus lupaa hankkimatta käyttää autoa postin kuljettamiseen.

2. Samoin olkoon valtionrautateillä oikeus lupaa hankkimatta käyttää autoa kuljettaakseen rautatielähettyksiä määräasemalta vastaanottajalle ja lähettäjäältä rautatieasemalle tai korvatakseen kannattamattomaksi käyneet junavuorot jollakin rataosalla.

3. Jos ammattimaista liikennettä harjoitetaan muulla moottoriajoneuvolla kuin autolla, noudatettakoon silloinkin tämän luvun määräyksiä soveltuvin kohdin.

10 L u k u.

Erinäiset säännökset.

58 §. Joka rikkoo tätä asetusta tai ministeriön tahi muun viranomaisen sen nojalla antamia määräyksiä, rangaistakoon, jollei rikkomuksesta ole moottoriajoneuvoliikennettä koskevassa laissa tai muualla säädetty ankarampaa rangaistusta, enintään viidelläkymmenellä päiväsakolla. Kuitenkin olkoon se, jolla moottoriajoneuvoa kuljettaessaan ei ole ollut 32 §:n 1 momentissa mainittuja asiakirjoja mukana ja joka viimeistään kolmantena arkipäivänä sen jälkeen esittää nämä asianomaiselle poliisiviranomaiselle, rangaistuksesta vapaa, jos asianhaaroista käy ilmi, että rikkomus on johtunut tilapäisestä huomaamattomuudesta.

59 §. 1. Milloin kuljettaja on lainvoiman saaneella päätöksellä tuomittu rangaistukseen moottoriajoneuvon kuljettamisesta juopuneena tai väkijuomien vaikutuksen alaisena ja ammattikuljettaja 26 §:n 2 momentin e kohdassa mainitusta rikoksesta, on ajokortti peruutettava kokonaan.

2. Ajokortti on peruutettava joko kokonaan tai määräajaksi, milloin kuljettajaa vastaan on ilmennyt seikkoja, jotka 26 §:n 2 momentin c kohdan mukaan ovat ajokortin saannin esteenä.

3. Jos kuljettaja muulla tavoin kuin 1 momentissa on sanottu, on rikkonut moottoriajoneuvoliikenteestä voimassa olevaa lakia taikka tätä asetusta tai sen nojalla annettuja tahi yleisen liikennejärjestyssäännön määräyksiä, voidaan hänen ajokorttinsa peruuttaa määräajaksi tai kokonaan.

4. Poliisiviranomainen peruuttaa ajokortin 1 ja 2 momentissa mainituissa tapauksissa. Niillä perusteilla, jotka 3 momentissa on mainittu, voi poliisiviranomainen peruuttaa ajokortin enintään kuuden kuukauden ajaksi tai, jos ajokortin voimassaoloajasta on jäljellä mainittu tai sitä lyhyempi aika, kokonaan, mutta oikeus päättäköön virallisen syyttäjän vaatimuksesta ajokortin peruuttamisesta sitä pitemmäksi ajaksi sekä toimittakoon peruuttamispäätöksestä tiedon ajokortin antaneelle poliisiviranomaiselle.

5. Sen, jonka ajokortin poliisiviranomainen on peruuttanut, tulee heti jättää se peruuttamispäätöksen tehneelle viranomaiselle, jonka, jollei ajokortti ole sen antama, tulee peruuttamispäätöksen saatua lainvoiman heti toimittaa tieto peruutuksesta ja itse ajokortti sille poliisiviranomaiselle, joka on ajokortin antanut. Jos oikeus on tehnyt peruuttamispäätöksen, tulee ajokortin omistajan päätöksen saatua lainvoiman heti jättää ajokorttinsa viimeksi mainitulle poliisiviranomaiselle.

6. Poliisiviranomainen voi asian laadusta riippuen jo ennenkuin päätös ajokortin peruuttamisesta on tehty tai saanut lainvoiman, väliaikaisesti ottaa pois ajokortin. Jos oikeus hylkää syytteen siitä rikoksesta, jonka tähden ajokortti on väliaikaisesti otettu pois, on se heti palautettava omistajalleen, vaikka oikeuden päätöksestä valitetaankin. Ajokortin

N:o 50 (jatk.)

väliaikaisesta poisottamisesta ja sen palauttamisesta on poliisiviranomaisen, jolle ajokortti ole sen antama, heti ilmoitettava ajokortin antaneelle poliisiviranomaiselle.

7. Milloin ajokortti on peruutettu vähintään yhdeksi vuodeksi tai kokonaan, on siitä poliisiviranomaisen toimesta viipymättä ilmoitettava Poliisisanomissa.

60 §. 1. Maistraatin tai poliisiviranomaisen tämän asetuksen tai sen nojalla annettujen määräysten mukaan tekemästä päätöksestä voidaan viidentoista päivän kuluessa valittaa lääninhallitukseen, jonka päätöksestä saa kolmenkymmenen päivän kuluessa valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

2. Edellä 1 momentissa mainittujen viranomaisten päätöksiä on noudatettava huolimatta siitä, että muutosta niihin haetaan.

3. Katsastusmiehen toimenpiteestä voidaan kolmenkymmenen päivän kuluessa valittaa ministeriöön.

4. Tässä pykälässä mainitut valitusajat luetaan siitä päivästä, jolloin asianomainen on saanut tiedon päätöksestä tai toimenpiteestä.

61 §. Tätä asetusta ei ole sovellettava erityisiin sotilaallisiin tai poliisitarkoituksiin rakennettuihin, valtiolle kuuluviin moottoriajoneuvoihin, eikä tämän asetuksen määräyksiä katsastuksesta, rekisteröimisestä tai ajokorttien antamisesta sovelleta puolustuslaitokselle kuuluvien muihinkaan moottoriajoneuvoihin tai niiden kuljettajiin eikä niihin moottoriajoneuvoihin, joita käytetään yksinomaan rautatie- tai tehdas-alueella tahi muulla senlaatuksella aidatulla alueella.

62 §. Ministeriö antaa tarvittaessa ohjeita asetuksen täytäntöönpanosta.

63 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1948, ja sillä kumotaan moottoriajoneuvoliikenteestä 30 päivänä joulukuuta 1937 annettu asetus (491/37) siihen tehtyine muutoksineen, kuitenkin seuraavin poikkeuksin:

a) Aikaisemman asetuksen 2 §:n 3 momentin nojalla annetut liikennevalvojan määräykset lakkaavat olemasta voimassa tämän asetuksen voimaan tullessa.

b) Ennen kesäkuun 30 päivää 1948 maahan tuotettuja, oikeanpuoleisella ohjauslaitteella varustettuja autoja saadaan 5 §:n 2 momentin a kohdan määräyksestä huolimatta käyttää edelleen liikenteessä kuitenkin sillä edellytyksellä, että muut kuin henkilöautot vuoden kuluessa asetuksen voimaantulopäivästä lukien on varustettu peruutuspeilillä korin kummallakin puolella.

c) Tämän asetuksen voimaan tullessa liikenteessä olevien autojen osalta on 5 §:n 2 momentin g ja h kohtien sekä 8 momentin määräykset suuntaaviitasta, akselipainon merkitsemisestä ja keltaisesta merkkivalosta pantava täytäntöön vuoden kuluessa asetuksen voimaantulopäivästä lukien.

d) Puolitäydet kumirenkaat on vuoden kuluessa asetuksen voimaantulopäivästä lukien vaihdettava ilmarenkaiksi.

e) Nykyiset toimessaan olevat katsastusmiehet, jotka aikaisemmin voimassa olleiden säännösten mukaan ovat suorittaneet katsastusmies-tutkinnon, ovat edelleen pätevät katsastusmiehen toimeen heille annettujen tutkintotodistusten mukaan.

f) Aikaisemman asetuksen 16 §:n määräykset tunnusmerkeistä ovat voimassa siksi kunnes ministeriö niistä erikseen määrää.

g) Ministeriön ennen tämän asetuksen voimaantuloa myöntämät erivapaudet aikaisemman asetuksen 30 §:n säännöksistä lakkaavat kokonais- ja akselipainon osalta olemasta voimassa vuoden kuluttua asetuksen voimaantulopäivästä. Tämän asetuksen 30 §:n 8 momentin määräykset tuulilasiin maalattavasta merkistä on pantava täytäntöön kolmen kuukauden kuluessa asetuksen voimaantulopäivästä lukien.

h) Puutavara-ajoihin maaseudulla käytettyihin perävaunuihin on vuoden kuluessa asetuksen voimaantulopäivästä lukien hankittava jarruvalo.

i) 37 §:n 1 momentin e kohdan määräys sinisestä merkkivalosta on pantava täytäntöön vuoden kuluessa asetuksen voimaantulopäivästä lukien.

51. Linja-, seka- ja johdinauton rakenne ja varusteet.

Kululaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös huhtikuun 27 p:ltä 1948.

(Suomen as.-kok. 348/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 25)

Kululaitosten ja yleisten töiden ministeriö on moottoriajoneuvo-liikenteestä 30 päivänä joulukuuta 1937 annetun asetuksen (491/37) 5 §:n 6 momentin nojalla vahvistanut seuraavat määräykset linja-, seka- ja johdinauton rakenteesta ja varusteista:

Linja-autot.

1 §. 1. Auton rungon tulee olla siten taivutettu, että auton painopiste on mahdollisimman alhaalla, ja jousien tulee taata autolle tasainen kulku. Autossa tulee sekä edessä että takana olla vahvarakenteinen pus-kuri.

2. Pienin kääntösäde, mitattuna sisäraiteessa, ei saa olla yli 11 metriä.

3. Autossa, jonka kokonaispaino on yli 7.0 tonnia, tulee jalkajarrujen olla varustettuja tehostajalla.

2 §. 1. Autossa tulee olla umpinainen kori.

2. Auton taka-akselin tai telin keskivälin ja takapuskurin uloimman kohdan väli saa olla enintään 3.20 metriä. Koriylitystä määrättäessä on

N:o 51 (jalk.)

otettava huomioon kuormituksen jakautuminen korin koko pohjapinnalle siten, että alustalle vahvistettuja suurimpia sallittuja akselinpainoja ei ylitetä ja että enintään 80 sadalta kokonaispainosta kohdistuu taka-akselille tai telille.

3. Maaseutuliikenteessä käytettyyn autoon on raskaamman matkatavaran kuljetusta varten varattava erillinen tila joko itse korissa tai takaseinän ulkopuolella, jolloin ulkopuolinen, enintään 160 senttiä leveä tavarateline saa ulottua 60 senttiä takapuskurin ulkopuolelle.

4. Auton katolle, akselien väliselle osalle, saa sijoittaa keveää matkatavaraa, jos katolla on tarpeelliset kaitteet. Tavara ei saa nousta katosta 60 senttiä korkeammalle.

5. Auton eteen, korin ulkopuolelle, ei saa sijoittaa minkäänlaista tavaraa.

6. Tämän pykälän 2 momentin edellyttämässä kuormituslaskelmissa on otettava huomioon auton oman painon jakautuminen eri akseleille, sen henkilökuormituksen todellinen sijoitus sekä raskaampi matkatavara paikalleen sijoitettuna, jolloin matkustajaa kohden lasketaan 5 kilon määrä tällaista tavaraa.

3 §. 1. Autossa on matkustajapaikat järjestettävä kuljetettävien mukavuutta ja turvallisuutta silmälläpitäen yleensä poikittaiseen suuntaan. Sellaista sovitusta, jossa poikittaisistuin jatkuu pitkittäissuunnassa, ei sallita. Istuimet on pehmustettava tai muuten tehtävä joustaviksi ja niissä tulee olla lujat, pehmustetut selkänöjat. Jokaisen istuinpaikan tulee olla vähintään 42.5×42.5 senttiä mitattuna vaakasuorassa tasossa.

2. Mikään istuin ei saa ulottua kuljettajan istuimen etureunan etupuolelle.

3. Poikittaisten istuinten välisen pitkittäiskäytävän leveyden tulee olla vähintään 35 senttiä istuinten kohdalla ja 45 senttiä selkänöjan korkeudella mitattuna. Istuinten ollessa peräkkäin, tulee istuimen selkänöjan ja edessä olevan istuimen taustan vapaan välin, vaakasuorasti mitattuna, olla joka kohdassa vähintään 65 senttiä ja istuimen edessä lattialla olevan vapaan jalkatilan vähintään 30×30 senttiä. Jos istuimet ovat vastakkain, tulee istuinten vapaan välin olla vähintään 40 senttiä. Useammalle kuin kahdelle matkustajalle tarkoitetun istuimen edessä olevan käytävän leveyden tulee olla vähintään 45 senttiä tai, milloin siihen on sijoitettu seisomapaikkoja, 60 senttiä.

4. Muunlaisissa istuinpaikkojen sijoituksissa on soveltuvasti otettava huomioon, mitä tässä pykälässä on välimitoista sanottu.

4 §. 1. Seisomapaikkoja saa olla vain sellaisessa autossa, jota käytetään liikenteessä yksinomaan kaupungissa tai kauppalassa tahi näiden ja ulkopuolella olevien tehdas- tai huvilayhdyskuntien välillä.

2. Seisomapaikkoja varten on autoon varattava erityinen tukikaiteilla tai tangoilla varustettu osasto, jossa kutakin henkilöä varten on seisomatilaa vähintään 0.18 m^2 .

5 §. 1. Auton sisäisen vapaan korkeuden tulee etuoven ja taka-akselin välisellä osalla, käytävän kohdalla, olla vähintään 175 senttiä. Seisomapaikkojen kohdalla tulee korkeuden olla vähintään 190 senttiä. Porrasaskelman korkeus saa olla enintään 40 senttiä.

2. Autossa tulee ovien olla oikealla puolella. Etuoven vapaan aukon tulee olla vähintään 70 senttiä ja muiden ovien 55 senttiä. Vasemmalle puolelle ehkä sijoitettavat varaovet on pidettävä liikenteessä suljettuina. Ulospäin aukeavien ovien saranat on kiinnitettävä etupään puoleiseen pieleen. Milloin autossa on vain yksi ovi, tulee sen katossa, korin takaosassa olla helposti ja varmasti avattava luukku, vähintään 50×50 sentin suuruisin vapain aukoin. Edellä 4 §:ssä mainitussa autossa tulee olla kaksi ovea.

3. Maaseutuliikenteessä käytetyssä autossa tulee olla helposti rikottavalla lasilla varustettu, vähintään 100 senttiä leveä ja 40 senttiä korkea takaikkuna sekä korin takaosassa kummallakin sivulla tai, milloin korissa on useampia osastoja, jokaisessa osastossa ainakin sen vasemmalla puolella niin myös osastojen väliseinissä helposti ja varmasti avattava ikkuna, jonka vapaa aukko on vähintään 40×60 senttiä. Tässä mainitut sivuikkunat on varustettava erityisellä, niiden avaamista hätätilanteessa selostavalla kilvellä.

6 §. 1. Autossa, joka on liikenteessä kautta vuoden, tulee olla tulenvarmat ja, milloin pakokaasulämmitystä käytetään, välittömältä kosketukselta suojatut lämmityslaitteet, jotka eivät savua eivätkä anna pahaa hajua.

2. Maaseutuliikenteessä käytetyssä autossa tulee olla tehokas tuuletus ja sitä varten laitteet, jotka ainakin auton liikkeellä ollessa ylläpitävät ylipainetta korin sisäpuolella. Tuuletuslaitteissa on maan pinta-ollessa käytettävä pölysuodatinta ja kylmänä vuodenaikana sopivaa lämmitystä.

3. Polttoainesäiliö on sijoitettava paloturvallisuuden vaatimusten mukaisesti ja sen täyttöaukon tulee olla korin ulkopuolella, vähintään 0.5 metrin etäisyydellä lähimmästä oviaukosta.

4. Autossa tulee olla tarpeellinen sisävalaistus. Valaisimet on siten asennettava tai verhottava, ettei niiden valo suoraan tai heijastumalla voi häiritä kuljettajaa. Auton tunnusvaloina on kaksi, sinistä valoa näytävää, korin eteen, sen yläkulmauksiin asetettua lyhtyä. Kennosto on sijoitettava erityiseen suojukseen korin sisätilan ulkopuolelle.

5. Auton etuosassa olevat kulma- ja sivuikkunat on kummallakin puolella ainakin kuljettajan istuimen etureunan kohdalla saakka varustettava ilmatiiviisti toisiinsa liitetyin, kaksinkertaisin lasein tai irroitettavin, koko ikkuna-aukkojen levyisin huurrelasein, jotka on kylmänä vuodenaikana pidettävä asennettuina, taikka laittein, jotka lämmitetyllä ilmalla pitävät ikkunat läpinäkyvinä.

7 §. 1. Muiden säädettyjen varusteiden lisäksi tulee autossa olla:

a) tarpeelliset työkalut, käsilamppu, väkivipu, kirves, käsisaha ja tarkoituksenmukainen lapio;

N:o 51 (jatk.)

b) vähintään 8 m pituinen ja 12 mm läpimittainen teräsköysi, jonka molemmissa päissä on vahvat rautakoukut tai silmukat;

c) tehokas, polttoainepalon sammuttamiseen tarkoitettu sammutuslaite kuljettajan välittömässä läheisyydessä sekä näkyvälle, suojatulle paikalle kiinnitetty, sen valmistajan, apteekin tai katsastusmiehen sinitöimä tapaturman ensiaputarpeet sisältävä laatikko;

d) ainakin yksi varapyörä renkaineen;

e) korin edessä, tuulilasin yläpuolelle sijoitettu ja hyvin valaistu kilpi, johon autolinjan päätepaikkain nimet on merkitty, sekä auton sisällä kilvet, jotka oscittavat tupakanpolton kieltoa tai tämän sallimista eri osastossa, jos tällainen on autoon järjestetty;

f) kojetauluun kiinnitettyinä nopeus- ja matkamittarit;

g) auton sisällä, tuulilasin yläpuolella auringonvarjostin, peili, josta kuljettaja voi nähdä koko auton sisustan, aikaa osoittava kello ja katsastustodistus kehystettynä sekä vasemmalla, korin ulkopuolella vähintään 12×20 sentin suuruinen peruutuspeili;

h) tuulilasissa ulkopuolella vähintään kaksi koneellista pyyhkijää sekä sisäpuolella joko 6 §:n 2 kohdassa mainittuun tuuletusjärjestelmään liittyvä tai siitä riippumaton laite, joka muun kuin moottorin tuulettimen avulla koneellisesti puhaltamalla lämmitettyä ilmaa pitää tuulilasin läpinäkyvänä koko sen leveydeltä ja riittävältä osalta sen korkeutta, tahi muu vastaava laite, joka pitää tuulilasin läpinäkyvänä ja estää sen ulkopuolisen jäätyksen; sekä

i) milloin autossa on eri osastoja, niistä kuljettajan paikalle johtavat, sopivat hälytyslaitteet.

2. Auto, jota käytetään yksinomaan kaupungin tai kauppalan rakennetulla asemakaava-alueella, saadaan hyväksyä liikenteeseen ilman tässä pykälässä mainittua kirvestä, sahaa, lapiota, teräsköyttä, ensiapulaatikkoa, vararengasta ja kelloa.

3. Autossa tulee olla mukana voimassa oleva aikataulu ja taksa.

4. Korin ulkopuolelle ei saa maalata eikä kiinnittää ilmoituksia.

8 §. 1. Auton korin rakentamista tai rakenteen muutosta koskevat piirustukset on 2 §:n 2 momentin edellyttämine kuormituslaskelmineen alustan maahantuojan tai korin rakentajan toimesta jätettävä kaksin kappalein valojäljennöksinä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistettaviksi.

9 §. Auton rakennekatsastuksen toimittaa korin rakennuspaikkakunnan katsastusmies. Rakennekatsastuksessa, jota varten katsastusmiehelle on esitettävä asianmukaisesti vahvistettu piirustus tai sen virallinen jäljennös, on auton paino määrättävä punnitsemalla ja todettava, että kori on vahvistetun piirustuksen mukainen, niin myös laskeamalla todettava, että kokonaispaino ja akselipainot eivät ylitä sallittuja määriä. Rakennekatsastuksesta on laadittava katsastuskirja kolmena kappaleena, joista yksi jää katsastusmiehelle, yksi on lähetettävä kulku-

laitosten ja yleisten töiden ministeriölle ja yksi annettava auton omistajalle tai haltijalle, jonka on se ensikatsastuksessa esitettävä auton kotipaikan katsastusmiehelle.

Seka- ja johdinautot.

10 §. Tämän päätöksen määräykset koskevat soveltuvin kohdin myös seka- ja johdinautoja, kuitenkin seuraavin poikkeuksin ja lisäyksin:

a) Seka-autossa tulee olla eri osastot matkustajia ja tavaraa varten ja saa sen tavaraosasto olla avonainen.

b) Seka-auton taka-akselin ja korin takaosan uloimman kohdan väli saa olla enintään 40 sadalta akselinvälistä.

c) Seka-autossa, jossa on tilaa enintään 13 matkustajalle, tulee sisäkorkeuden olla vähintään 160 senttiä.

d) Seka-autossa, jonka korissa on vain yksi ovi, ei tarvitse olla 5 §:n 2 momentissa mainittua luukkuja katossa, jos autossa on tilaa enintään 13 matkustajalle.

e) Seka-auton takaikkunan tulee olla vähintään 40 × 60 senttiä.

f) Johdinautojen sähkölaitteista on voimassa, mitä tällaisista laitteista on erikseen säädetty.

11 §. Tämä päätös tulee voimaan 30 päivänä kesäkuuta 1948, ja sillä kumotaan kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön 22 päivänä helmikuuta 1938 omnibusauton ja seka-auton rakenteesta ja varusteista antama päätös (93/38), kuitenkin seuraavin poikkeuksin:

a) Tämän päätöksen 6 §:n 1, 2 ja 5 momentin määräykset lämmitys- ja tuuletuslaitteista sekä kulma- ja sivuikkunoista ja 7 §:n 1 momentin g ja h kohdan määräykset kellosta ja tuulilasin sisäpuoleisista varusteista tulevat voimaan vuoden kuluttua päätöksen voimaantulosta.

b) Linja-, seka- ja johdinautoa, jonka kori on valmistunut ennen päätöksen voimaan tuloa, saadaan edelleen käyttää liikenteessä, mikäli se rakenteeltaan ja varusteiltaan täyttää aikaisemman päätöksen määräykset, kuitenkin ehdolla, että sellaiseen autoon nähden, jonka korin rakennekatsastus on toimitettu tammikuun 1 päivän 1946 jälkeen, on noudatettava a kohdan määräyksiä.

c) Ennen tämän päätöksen voimaan tuloa rakennetuissa autoissa saadaan käyttää 2 §:n 3 momentin mukaista tavaratelinettä ja tarvittaessa ylittää autolle vahvistettua suurinta kokonaispainoa saman pykälän 6 momentin edellyttämällä määrällä.

52. Helsingin kaupungin kaduissa tehtävien kaivuiden suoritus- ja valvontataksan muutos.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 12 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944 : 158)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, muuttaen marraskuun 22 päivänä 1944 asiasta tekemäänsä päätöstä, että tiedonannoista, joita rakennustoimisto Uudenmaan läänin maaherran huhtikuun 22 päivänä 1920 vahvistaman, Helsingin kaupungin yksityisten viemärijohtojen sekä taloihin ja tonteille rakennettavien johtojen teettämistä koskevan ohjesäännön mukaan antaa, saadaan periä 100 mk:n suuruinen maksu sekä että Uudenmaan läänin maaherran tammikuun 31 päivänä 1924 vahvistaman, Helsingin kaupungin kaduissa tehtävien kaivuiden suoritus- ja valvontataksan 2 momentin määräämät valvontamaksut korotetaan 300 mk:aan tarkastavalle insinöörille ja 150 mk:aan valvovalle rakennusmestarille.

53. Liitosalueella olevien virvoitusjuomakioskien aukioloaika.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 12 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1935 : 9)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä lisätä maaliskuun 27 päivänä 1935 vahvistamiinsa määräyksiin kioskeissa ja niihin verrattavissa myyntipaikoissa sekä ulkosalla kaupungin alueella harjoitettavasta kaupasta sekä muusta ansiotoiminnasta seuraavan väliaikaisen 7 §:n:

7 §. Kaupunkiin vuoden 1946 alusta yhdistetyllä alueella muiden kuin kaupungin omistamalla maalla olevissa kioskeissa saadaan harjoittaa kauppaa vuoden 1949 loppuun asti huhtikuun 15 ja lokakuun 15 päivän välisenä aikana klo 7-22.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSET

1948

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 4.

Sisällys: 54. Ohjeet autoasetuksen täytäntöönpanosta, s. 65. — 55. Helsingin kaupungin kuorma-autotaksa, s. 68. — 56. Helsingin kaupungin pika-ajuritaksa, s. 70. — 57. Laki kansaneläkelain muuttamisesta, s. 74. — 58. Nuohousmaksujen korottaminen, s. 77. — 59. Helsingin kaupungin nuohousohjesäännön muutos, s. 77. — 60. Taksa palolaitoksen sairaankuljetusvaunujen käyttämisestä, s. 78. — 61. Kaupungin jako äänestysalueisiin valtiollisia vaaleja varten, s. 78. — 62. Laki rakennuskaaren 17 luvun 14 §:n muuttamisesta, s. 78. — 63. Vuokrasopimusten indeksimääräysten edellyttämien vuokrankorotuksien toimeenpanon lykkääminen, s. 79. — 64. Tulojen enimmäismäärät perheenasuntoavustuksia myönnettäessä, s. 79. — 65. Kaupungeille ja kauppaloille kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuodelta 1947 oppilasmäärän mukaan maksettava valtionavustus, s. 80.

54. Ohjeet autoasetuksen täytäntöönpanosta.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös kesäkuun 1 p:ltä 1948.

(*Suomen as.-kok. 425/48*)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on 30 päivänä huhtikuuta 1948 annetun autoasetuksen (349/48) 62 §:n nojalla antanut seuraavat mainitun asetuksen toimeenpano-ohjeet:

1 §. Aikaisemmin hyväksytyjä suuntaviittoja saadaan edelleen käyttää.

Joka haluaa saada uuden suuntaviittatyypin hyväksytyksi, tehkään siitä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle kirjallisen hakemuksen ja antakoon samalla kaksi suuntaviitan näytekappaletta ministeriön tarkastettavaksi. Kun asia on ratkaistu, palautetaan näytekappalet hakijalle.

2 §. Autoasetuksen 5 §:n 2 momentin h kohdassa mainitut, auton ohjaamoon tehtävät merkinnät kantavuudesta, kokonaispainosta ja akselipainosta on tässä järjestyksessä maalattava vähintään 6 sentin korkuisilla numeroilla.

3 §. Auton lavan tai korin leveys saa autoasetuksen 30 §:n 1 momentin rajoissa olla enintään 40 senttiä suurempi kuin auton leveys on etulokasiipien kohdalla.

4 §. Katsastusmiehen tulee tehdä perävaunun rekisteriotteeseen merkintä niistä vetoautoista, joiden yhteydessä perävaunu on hyväksytty käytettäväksi sekä perävaunulle tällöin sallitusta suurimmasta kuormasta.

N:o 54 (jatk.)

5 §. Ammattimaisessa liikenteessä käytetyssä henkilöautossa tulee tunnusmerkkien ympärillä olla punainen 1 sentin levyinen reunus.

6 §. Autokoulun opetushuoneen tulee olla riittävän tilava sekä täyttää siisteyteen, valaistukseen, ilmanvaihtoon ja lämmitykseen nähden kohtuulliset vaatimukset. Jos autokoulussa annetaan opetusta myös ammattiajokortin saamista varten, tulee opetushuoneen kalustoon kuulua riittävä määrä istuimia ja tarpeeksi suuri pöytä opetusvälineiden näyttämistä varten.

Autokoulussa tulee olla ainakin seuraavat koulun toimintaa valvovan katsastusmiehen hyväksymät opetusvälineet:

jos siinä annetaan opetusta vain yksityisajokortin saamista varten,

a) kuvataulut moottorista, sähkö-, ohjaus- ja jarrulaitteista, kaasuttajasta, vaihdelaatikosta, kytkimestä sekä tasaus- ja vetopyörästöstä, niin myös seinätaulu; ja

b) harjoitteluauto, jossa tulee olla opettajaa varten kytkin- ja jarrupoljin, äänimerkin painokytkin ja peruutuspeili; sekä,

jos koulussa annetaan opetusta myös ammattiajokortin saamista varten, näiden lisäksi

c) auton alusta moottoreineen, akseleineen, pyörineen ja voimansiirtolaitteineen, jolloin kytkimen, vaihdelaatikon, kardaaniakselin, takaakselin, tasauspyörästön, jarrujen ja moottorin tulee olla sopivasti aukileikatut niiden toiminnan ymmärtämisen helpottamiseksi;

d) joko erilleen tai c kohdassa mainittujen laitteiden yhteyteen järjestetty sähköjärjestelmä, johon kuuluvat toimiva virtalähde, kaikki sytytyslaitteet ja ainakin yksi lamppu, jolloin eri virtapiirit on selvennettävä käyttämällä erivärisiä johtimia;

e) aukileikattu sytytyskela ja kennosto;

f) vähintään kaksi erilaista kaasuttajaa; sekä

g) kaksi erilaista pyörää, joissa on erilainen renkaan kiinnitys.

Harjoitteluautona käytettävän henkilöauton oman painon tulee olla vähintään 1,200 kiloa ja kuorma-auton kokonaispainon vähintään 6 tonnia ja akselivälin vähintään 3.9 metriä.

7 §. Opetus autokouluissa on järjestettävä kurseittain ja saadaan samalle kurssille ottaa enintään 20 oppilasta.

Ajo-opetusta on annettava puolen tunnin erissä, henkilöauton ajokorttia varten vähintään 12 tuntia ja kuorma-auton ajokorttia varten vähintään 15 tuntia.

Autoasetuksen ja liikennesääntöjen opetusta on annettava vähintään 10 tuntia.

Yksityisajokorttia varten on auton toimintatavan ja huollon opetusta annettava vähintään 5 tuntia ja ammattiajokorttia varten rakenteen, toiminnan ja huollon opetusta vähintään 40 tuntia.

Henkilölle, jolla on aikaisemmin ollut ajokortti tai joka aikaisemmin on saanut asetuksen mukaista kuljettajaopetusta, saadaan 1 momentissa

mainittujen kurssien ulkopuolella antaa kuljettajatutkinnon edellyttämää, täydentävää opetusta.

8 §. Autokoulussa on pidettävä asianomaisen katsastusmiehen hyväksymään muotoon laadittua luetteloä kouluun otetuista, siinä opiskelevista ja sieltä todistuksen saaneista oppilaista. Koulussa opiskelevista oppilaista ja opetuksen järjestelystä on katsastusmiehelle annettava ne tiedot, jotka tämä katsoo valvonnan kannalta tarpeellisiksi.

9 §. Autossa katsotaan kahden henkilön voivan istua kuljettajan vieressä, jos etäisyys ohjauspyörän keskiön kohdalta oikeaan etuoveen tai seinään istuimen keskiviivaa pitkin mitattuna on vähintään 110 senttiä.

10 §. Umpinaiseen pakettiautoon saadaan sen kantavuuden rajoissa tilapäisesti ottaa kuljettajan lisäksi enintään kahdeksan matkustajaa, mikäli autossa on katsastusmiehen tällaista kuljetusta varten hyväksymät istuimet.

11 §. Kuorma-autoa saadaan poliisiviranomaisen kulloinkin antamalla luvalla tilapäisesti käyttää henkilöiden kuljettamiseen sellaisiin hartaus-, juhla-, esitelmä- ynnä muihin vastaavanlaisiin tilaisuuksiin, joihin paikallisväestön on mahdotonta muunlaisin kulkuneuvoin ja kohtuullisin kustannuksin päästä. Tällaista lupaa annettaessa on huomioon otettava:

a) että käytettävä auto on kuljetettavien turvallisuutta silmällä pitäen tarkoitukseen sopiva ja että, jos autolla yleensä harjoitetaan linja- tai alueliikennettä, pyydetty tilapäiskuljetus ei tuota haittaa mainitulle liikenteelle;

b) että lupa annetaan vain yhtä, aikaan ja paikkaan nähden tarkoin määrättyä matkaa varten;

c) että autoa ajaa sen vakinainen kuljettaja, jolla tulee olla vähintään kahden vuoden ajokokemus kuorma-auton kuljettajana ammattimaisessa liikenteessä tai toisen palveluksessa;

d) että auto on kuljetusta varten varustettu selkänöjallisilla, kuormalavaan lujasti kiinnitetyillä penkeillä ja riittävän tukevilla ja korkeilla kaiteilla;

e) että luvassa on määrättävä autossa kuljetettavien henkilöiden suurin sallittu lukumäärä, huomioonottaen, että jokaista kuljetettavaa henkilöä kohden on varattu 0.4×0.7 metrin lavatila ja että kuljetettavien ei sallita seistä lavalla; sekä

f) että, mikäli kuljetuksesta peritään maksu, auto on vakuutettu myös henkilökuljetusta varten.

Tilapäisluvan myöntää käytettävän auton kotipaikan tai, jos alue- tai linjaliikenteessä käytetystä autosta on kysymys, sen asemapaikan tai liikenteen valvontapaikan poliisiviranomainen.

12 §. Säälittävissä tapauksissa olkoon kuorma-auton kuljettaja oikeutettu ottamaan tien varrelta enintään viisi jalankulkijaa kuormalavalle maksutta kuljetettavaksi, kuitenkin edellytyksellä, että lava on varustettu laidoilla, ja että kuljetettavat vaaratta voivat siellä istua.

N:o 54 (jatk.)

13 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1948, ja sillä kumotaan 22 päivänä helmikuuta 1938 annettu kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös, sisältävä moottoriajoneuvoliikenteestä annetun asetuksen toimeenpano-ohjeet (91/38), kuitenkin siten, että aikaisemmin hyväksytyt harjoitteluautoja, jotka eivät täytä tämän päätöksen 6 §:n 3 momentin vaatimuksia, saadaan edelleen käyttää yhden vuoden aikana tämän päätöksen voimaantulopäivästä lukien.

55. Helsingin kaupungin kuorma-autotaksa.

Maistraatin vahvistama helmikuun 17 p:nä 1948.

1 §. Autot jaetaan viiteen maksuluokkaan seuraavasti:

I luokka: moottoriajoneuvoliikenteestä 30 päivänä joulukuuta 1937 annetun asetuksen 3 §:ssä tarkoitetut pakettiautot;

II luokka: kuorma-autot, kantavuudeltaan enintään 2 tonnia;

III luokka: kuorma-autot, kantavuudeltaan yli 2 tonnia ja enintään 3.8 tonnia;

IV luokka: kuorma-autot, kantavuudeltaan yli 3.8 tonnia ja enintään 5 tonnia;

V luokka: kuorma-autot, kantavuudeltaan yli 5 tonnia, ja hinausautot.

Jos kuorma-autoon kuuluu perävaunu, määräytyy auton maksuluokka vetoauton kantavuuden mukaan.

2 §. Kuljetusmaksu lasketaan joko tunti- tai kilometrimaksuna ja ellei ennen ajon suorittamista ole sovittu kumpaako maksutapaa käytetään, olkoon kuljettaja oikeutettu valitsemaan maksuperusteen. Tuntiajossa saadaan veloittaa enintään seuraavat maksut:

I luokassa	210	markkaa	tunnilta
II »	250	»	»
III »	280	»	»
IV »	320	»	»
V »	360	»	»

Maksu lasketaan kuormauksen alkamisen ja purkamisen päättymisen välisen ajan mukaan kultakin alkaneelta puolelta tunnilta kuitenkin niin, että työaikaan, jos se on 6 tuntia lyhyempi lisätään $\frac{1}{2}$ tuntia paluumatkaa. Vähimpänä maksuna saadaan periä yhtä täyttä tuntia vastaava maksu.

Ajalta, jona autoa kuljetuksen antajasta riippumattomasta syystä ei käytetä hänen lukuunsa, ei maksua saa häneltä periä.

Mikäli kaatolaitteella (kipillä) varustettua autoa käytetään ajossa, jossa kaatolaitetta tarvitaan, tai jos auto on umpinainen, luetaan auto

lähinnä korkeampaan maksuluokkaan ja mikäli tällaisen auton kantavuus on yli 5 tonnia saadaan maksu korottaa IV ja V luokan erotuksella.

3 §. Kilometrijossa veloittakoon, jollei jäljempänä toisin määrätä, kuljetuksen suorittamiseksi tarpeellisen, ajetun matkan perusteella enintään seuraavat maksut:

I luokassa	18	markkaa	kilometriltä
II »	21	»	»
III »	24	»	»
IV »	27	»	»
V »	30	»	»

Milloin maksu lasketaan tämän pykälän mukaisesti, saadaan siltä osalta yhteenlaskettua kuormaus- ja purkusaikaa, joka ylittää yhden tunnin, periä enintään puolet 2 §:n mukaisesta tuntimaksusta.

4 §. Suoritettaessa 2 ja 3 §:ssä tarkoitettuja kuljetuksia perävau- nullisella kuorma-autolla, saadaan edellä vahvistettuja maksuja korot- taa enintään 50 prosentilla huomioon ottaen, mitä 1 §:n 2 momentissa on määrätty.

5 §. Suoritettaessa 2 ja 3 §:ssä tarkoitettuja kuljetuksia tilaajan määräyksestä arkipäivinä kello 18 ja 6 välisenä aikana taikka sunnun- taisin, pyhäpäivisin tai lainmukaisina vapaapäivinä, saadaan mainituissa pykälissä tarkoitettun maksun lisäksi periä enintään 60 markkaa tunnilta.

6 §. Milloin tavaraa 2, 3, 4 ja 5 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa kul- jetetaan samassa kuormassa eri vastaanottajille, jaettakoon maksu ta- varaerien painon, koon tai muun sopivan perusteen mukaan vastaanot- tajien kesken.

7 §. Polttopuun ja muun pinopuun kuljetuksesta saadaan kuutio- metriä ja kuormattuna ajettua kilometriä kohden veloittaa enintään 6 markkaa. Kuitenkin saadaan 15 kilometriä ylittävältä kuljetusmatkan osalta ottaa enintään 5 markkaa 50 penniä ja 30 kilometriä ylittävältä kuljetusmatkan osalta enintään 5 markkaa kuutiometriltä kuormattuna ajettua kilometriä kohden.

Vähimpänä kuljetusmaksuna saadaan periä 55 markkaa kuutiomet- riltä.

8 §. Tukkien, pylväiden ja paalujen ylin kuljetusmaksu on 4 markkaa 50 penniä kuutiojalalta lisättynä 10 kilometriä ylittävän kuljetusmatkan osalta 45 pennillä kuutiojalkaa ja kutakin ylittävää kilometriä kohden.

9 §. Sahatavaran ja veistetyin puutavaran ylin kuljetusmaksu on 3 markkaa 20 penniä kuutiojalalta lisättynä 10 kilometriä ylittävän matkan osalta 32 pennillä kuutiojalkaa ja kutakin ylittävää kilometriä kohden.

10 §. Milloin puutavaran kuljetus tien ja varastopaikan laadusta johtuen joudutaan suorittamaan auton kuntoon nähden sen kohtuullista kuormauskykyä pienemmin kuormin, maistraatti voi hakemuksesta korottaa 7, 8 ja 9 §:ssä tarkoitettuja maksuja.

11 §. Kivihiilen ja koksen kuljetuksesta saadaan veloittaa enintään 138 markkaa tonnilta. Kuljetusmatkan ylittäessä 5 kilometriä saadaan

N:o 55 (jatk.)

maksuun kuitenkin lisätä enintään 16 markkaa tonnia ja sanotun matkan jälkeen alkanutta kuormattuna ajettua kilometriä kohden. Maksu laskeaan kultakin alkaneelta 100 kilon erältä, kuitenkin niin, että vähimpänä maksuna saadaan periä 100 markkaa.

Jos kivihiiltä tai koksia toimitetaan varastosta, saadaan kuormauksesta veloittaa kivihiilestä 75 markkaa ja koksista 85 markkaa tonnilta. Toimituksen tapahtuessa suoraan laivasta älköön kuormauksesta veloitettako eri maksua.

12 §. Viljan, viljatuotteiden, perunan, juurikasvien, väkirehujen ja väkilannoitteiden kuljetuksesta saadaan veloittaa enintään seuraavat maksut:

Kuljetusmatka	Maksu kilolta
alle 3 km	10 penniä
vähintään 3 km mutta alle 6 km	12 »
» 6 » » » 11 »	16 »
» 11 » » » 16 »	22 »
» 16 » » » 21 »	25 »
» 21 » » » 26 »	30 »

Kuljetusmatkan ollessa vähintään 25 kilometriä on maksu 1.3 penniä kiloa ja alkanutta kilometriä kohden.

Paalatun korsirehun kuljetuksesta saadaan periä 1 ja 2 momentissa vahvistettu maksu korotettuna enintään 40 prosentilla.

13 §. Näissä ohjeissa tarkoitetut maksut edellyttävät, että autoa seuraa kuljettaja, joka osallistuu kuormaus- ja purkaustyöhön. Mikäli kuormaamiseen tai purkamiseen tarvitaan apuyäkeä, saadaan siitä veloittaa palkkasäännöstelymääräysten mukaiset työpalkat lisättyinä enintään 25 prosentilla.

56. Helsingin kaupungin pika-ajuritaksa.

Maistraatin vahvistama lokakuun 9 p:nä 1948.

(Vrt. kunn. as.-koh. 1946 : I)

Maksut matkan mukaan vyöhykealueella.

Ajomaksu samassa vyöhykkeessä on 50 mk. Jokaisen seuraavan vyöhykkeen osalta suoritettava lisämaksu on 30 mk.

Karipunkki on jaettu seuraaviin 28:aan vyöhykkeeseen:

I. vyöhyke: E t e l ä r a j a : Merimiehenkatu—Punanotkonpuisto—Punanotkonkatu—Tähtitorninvuori—Eteläsatama (meri). I t ä r a j a : Katajanokan silta ja muualla meri. P o h j o i s r a j a : Siltavuoren satama — Pitkäsilta — Kaisaniemenlahti — Eläintarhanlahti — Töölönlahden eteläpää. L ä n s i r a j a : Töölön tavara-aseman alue — Pohj. Rautatienkatu — Fredrikinkatu.

2. *vyöhyke*: Katajanokka.

3. *vyöhyke*: Etelä- ja itäraja: meri. Pohjoisraja: 1. vyöhykkeen eteläraja — Merimiehenkatu — Fredrikinkatu — Bulevardi — Hietalahden allas. Länsiraja: Telakkakatu.

4. *vyöhyke*: Munkkisaari ja Hernesaari.

5. *vyöhyke*: Jätkäsaari.

6. *vyöhyke*: Eteläraja: Bulevardi. Itäraja: Fredrikinkatu. Pohjoisraja: Pohj. Rautatienkatu — Leppäsuu. Länsiraja: Kalmistokatu — Länsisataman silta.

7. *vyöhyke*: Etelä-, länsi- ja pohjoisraja: meri. Itäraja: 6. vyöhykkeen länsiraja.

8. *vyöhyke*: Eteläraja: Leppäsuu — Pohj. Rautatienkatu. Itäraja: Töölön tavara-aseman rautatiealue — Töölönlahden eteläpää. Pohjoisraja: Pohj. Hesperiankatu. Länsiraja: Mechelininkatu.

9. *vyöhyke*: Etelä- ja länsiraja: meri. Pohjoisraja: Pohj. Hesperiankatu Taivallahteen saakka. Itäraja: Mechelininkatu.

10. *vyöhyke*: Eteläraja: 8. ja 9. vyöhykkeen pohjoisraja. Itäraja: Töölönlahti. Pohjoisraja: Helsinginkadun rautatien alikäytävä — Eläintarhantie — Stadionintie — Meilahdenkatu — Humalistonkatu — Rajasaarentie Rajasaaren sillalle saakka. Länsiraja: Humallahti.

11. *vyöhyke*: Eteläraja: 10. vyöhykkeen pohjoisraja. Itäraja: päärata. Pohjoisraja: Nordenskiöldinkatu — Reijolankatu — Stenbäckinkatu — Humallahti. Länsiraja: Humallahti.

12. *vyöhyke*: Eteläraja: 11. vyöhykkeen pohjoisraja. Itäraja: Mannerheimintie. Pohjoisraja: Valpurintie ja sen jatke Seurasaa-
rentien ruutikellarin kohdalle.

13. *vyöhyke*: Eteläraja: 12. vyöhykkeen pohjoisraja. Itäraja: Mannerheimintie. Pohjoisraja: Munkkiniemen silta ja meri sekä Tilkan sairaala-alueen pohjoisraja. Länsiraja: meri.

14. *vyöhyke*: Eteläraja: Reijolankatu — Nordenskiöldinkatu. Itäraja: päärata. Pohjoisraja: Esterinkadun eteläpuolelta vedetty suora Mannerheimintielle Valpurintien ja Mannerheimintien risteykseen. Länsiraja: Mannerheimintie.

15. *vyöhyke*: Eteläraja: 14. vyöhykkeen pohjoisraja. Itäraja: päärata — Hannankatu. Pohjoisraja: Hannankadun pohjoispäästä vedetty suora Mannerheimintielle Tilkan sairaala-alueen pohjoispään. Länsiraja: Mannerheimintie.

16. *vyöhyke*: Eteläraja: 15. vyöhykkeen pohjoisraja. Itäraja: Hannankadun suuntaisesti vedetty suora ent. Haagan kauppalan rajalle. Länsiraja: ent. Haagan kauppalan raja.

17. *vyöhyke*: Eteläraja: 1. vyöhykkeen pohjoisraja. Itäraja: Kaarlenkatu — Viides linja — Haapaniemenkatu — meri. Pohjoisraja: Helsinginkatu. Länsiraja: Töölönlahti.

N:o 56 (jatk.)

18. *vyöhyke*: Eteläraja: meri. Itäraja: Pääskylänkatu. Pohjoisraja: Lautatarhankatu — Teollisuuskatu. Länsiraja: Fleminginkatu — Kaarlenkatu — Viides linja — Haapaniemenkatu.

19. *vyöhyke*: Eteläraja: Helsinginkatu. Itäraja: Fleminginkatu. Pohjoisraja: Teollisuuskatu — Tuusulankatu. Länsiraja: päärata.

20. *vyöhyke*: Eteläraja: Lautatarhankatu — Pääskylänkatu. Itäraja: Kulosaaren huvilakaupungin raja Kulosaaren sillalla ja meri. Länsiraja: keskusvankila-alueen länsipuolella oleva tie — Hämeentie.

21. *vyöhyke*: Eteläraja: Teollisuuskatu. Itäraja: 20. vyöhykkeen länsiraja. Pohjoisraja: Vallilan siirtolapuutarha-alueen eteläpuolelta kulkeva mereen päättyvä raja ja Kumpulantie.

22. *vyöhyke*: Eteläraja: Vallilan siirtolapuutarha-alueen eteläraja ja sen jatke mereen saakka. Itäraja: meri. Pohjoisraja: Niilintie ja sen jatkeesta Vuoksentien suunnassa kulkeva raja. Länsiraja: Vallilan siirtolapuutarha-alueen länsirajalta vedetty raja 23. vyöhykkeen pohjoisrajan risteykseen.

23. *vyöhyke*: Eteläraja: 21. vyöhykkeen pohjoisraja 22. vyöhykkeen länsirajan risteykseen. Itäraja: Vallilan siirtolapuutarha-alueen länsiraja. Pohjoisraja: Sofianlehdon ja pyöräilystadionin pohjoispuolitse vedetty raja. Länsiraja: päärata.

24. *vyöhyke*: Eteläraja: 23. vyöhykkeen pohjoisraja. Itäraja: Vuoksentie ja sen pohjoispäästä vedetty raja n. k. Kumpulan ryhmäpuutarhan itäpuolitse Koskelantielle. Pohjoisraja: Kumpulan ryhmäpuutarhan pohjoisraja ja Olympiakylän n. s. harjoituskenttien pohjoispuolitse kulkeva raja.

25. *vyöhyke*: Eteläraja: 22. ja 24. vyöhykkeen pohjoisrajat. Itäraja: meri. Pohjoisraja: Kaironkatu ja sen länsipäästä vedetty raja Koskelantielle. Länsiraja: Koskelantie sekä sen ja Käpyläntien risteyksestä vedetty raja n. s. Kumpulan ryhmäpuutarhan pohjoiskärkeen.

26. *vyöhyke*: Eteläraja: 24. vyöhykkeen pohjoisraja Keijontien risteykseen saakka sekä 25. vyöhykkeen pohjoisraja Kumpulan ryhmäpuutarhan pohjoiskärjestä Arabiankadun jatkeen risteykseen saakka. Pohjoisraja: Arabiankatu ja sen jatke Koskelantielle saakka. Länsiraja: Keijontie ja sen jatke Arabiankadun jatkeen risteykseen saakka.

27. *vyöhyke*: Eteläraja: 25. vyöhykkeen pohjoisraja Koskelantien risteykseen saakka. Itäraja: Vantaanjoki ja meri. Pohjoisraja: Koskelantie.

28. *vyöhyke*: Eteläraja: Arabiankatu ja Koskelantie. Itäraja: Vantaanjoki ja ent. Oulunkylän kunnan raja. Pohjoisraja: ent. Oulunkylän kunnan raja ja päärata.

Vyöhykerajaa ei katsota ylitetyksi, jos osa ajosta tapahtuu vyöhykkeiden rajalla tai jos ajo sellaisella rajalla päättyy.

Ajosta paikasta tai paikkaan, joka on edellämainittujen vyöhykkeiden ulkopuolella, lasketaan maksu ajan mukaan.

Erikoismääräyksiä.

1. Yöajosta (klo 23.00—6.00) saadaan periä 50 %:n korotus.
2. Mikäli ajo on aloitettu 10 min. ennen klo 23.00 ja päättyy klo 23.00 jälkeen suoritetaan maksu yökorotuksin.
3. Ajosta rautatieasemalta ja laivarannasta saa ajuri periä lisämaksua 20 mk.
4. Ajuria noudettaessa tai puhelimitse tilattaessa lähimmältä ajuri-asemalta on suoritettava 20 mk:n lisämaksu. Noudettaessa tai tilattaessa kauempana sijaitsevilta ajuriasemilta suoritetaan täysi ajomaksu.
5. Jos ajuri noudetaan tai puhelimitse tilataan määräpaikkaan, mutta hän ei saakaan kyytiä, on hänellä oikeus periä täysi ajomaksu siitä paikasta lukien, josta hänet on noudettu tai tilattu.
6. Jos kyydittävä kulkiessaan ilmoitettuun paikkaan kerran on poistunut ajoneuvoista korkeintaan 10 minuutin ajaksi tai 10 minuutin pysähdys on tapahtunut, suoritetaan ajomaksu niinkuin yhdestä ainoasta matkasta. Yli 10 minuutin pysähdyksen jälkeen katsotaan uuden matkan jo alkaneen.
7. Kun ajuria käytetään ruumissaattueessa tai kyydittävä muutoin kehoittaa ajamaan käyden, saadaan ajomaksu periä ajan mukaan.
8. Ajuri ei ole velvollinen ajamaan sellaisiin paikkoihin, joihin ei ole viitoitettua tai muuten ajokelpoista tietä.
9. Pika-ajuri ei ole velvollinen toimittamaan kyyditystä 5 tuntia kauemmin keskeytyksin eikä 3 tuntia kauemmin keskeytyksittä.

Pika-ajurimaksut ajosta ajan mukaan:

Aika	Päivällä		Yöllä	
	Keskeytyksin	Keskeytyksittä	Keskeytyksin	Keskeytyksittä
1/2 tuntia	135 mk	160 mk	185 mk	215 mk
1 »	240 »	290 »	320 »	385 »
1 1/2 »	360 »	435 »	480 »	575 »
Jokaiselta seuraavalta 1/2 t:lta	100 »	130 »	155 »	200 »

Maksu lasketaan täydeltä puolelta tunnilta siinäkin tapauksessa, että ajo on kestänyt lyhyemmän ajan.

Odotusmaksut.

Yli 10 minuutin odotusajalta saadaan periä seuraava maksu vuoro-
kauden ajasta riippumatta:

½ tuntia	90 mk
1 »	180 »
Jokaiselta seuraava-	
valta ½ t:ita	90 »

10 minuuttia pitemmästä ja 30 minuuttiin saakka kestävästä odotus-
ajasta saadaan periä täyden puolen tunnin maksu ja sen yli jatkuvasta
odotuksesta 90 mk puolelta tunnilta tai sen osalta.

Pika-ajuri ei ole velvollinen odottamaan 5 tuntia kauemmin.

57. Laki kansaneläkelain muuttamisesta.

Annettu toukokuun 14 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 372/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 33, 1943 : 159 ja 1946 : 114)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 31 päivänä toukokuuta
1937 annetun kansaneläkelain 28, 35 ja 39 §, 28 ja 35 § sellaisina kuin ne
ovat 11 päivänä lokakuuta 1946 annetussa laissa (713/46) ja 39 § sellaisena
kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1943 annetussa laissa (1094/43), näin
kuuluviksi:

28 §. Työkyvyttömyyseläkkeen pohjaosana suoritetaan vuosittain,
jos vakuutettu oli hänen vakuutuksensa alkaessa:

1) kaksikymmentäviisi vuotias tai sitä nuorempi, viisituhatta mark-
kaa;

2) kaksikymmentäkuusi vuotta täyttänyt, mutta neljäkymmentä-
yhtä vuotta nuorempi, neljätuhattakaksisataaviisikymmentä markkaa;
tahi

3) neljäkymmentäyksi vuotias tai sitä vanhempi, kolmetuhattaviisi-
sataa markkaa;

kuitenkin huomioon ottaen, että:

a) jos 1 kohdassa mainitulle vakuutetulle myönnetään työkyvyttö-
myyseläke sen kalenterivuoden jälkeen, jona hän täyttää viisikymmentä
vuotta, on työkyvyttömyyseläkkeen pohjaosa yhtä monta viidestoista-
osaa täydestä pohjaosasta kuin kuudenkymmenenviiden ja hänen täysien
ikävuosiensa lukumäärän välinen erotus on sinä kalenterivuotena, jona
eläke hänelle myönnetään;

b) jos 2 kohdassa mainitulle vakuutetulle myönnetään työkyvyttö-
myyseläke sen kalenterivuoden jälkeen, jona hän täyttää viisikymmentä-

kolme vuotta, on työkyvyttömyyseläkkeen pohjaosa yhtä monta kahdestoistaosaa täydestä pohjaosasta kuin kuudenkymmenenviiden ja hänen täysien ikävuosiensa lukumäärän välinen erotus on sinä kalenterivuotena, jona eläke hänelle myönnetään; sekä

c) jos 3 kohdassa mainitulle vakuutetulle myönnetään työkyvyttömyyseläke sen kalenterivuoden jälkeen, jona hän täyttää viisikymmentäviisi vuotta, on työkyvyttömyyseläkkeen pohjaosa yhtä monta kymmenesosaa täydestä pohjaosasta kuin kuudenkymmenenviiden ja hänen täysien ikävuosiensa lukumäärän välinen erotus on sinä kalenterivuotena, jona eläke hänelle myönnetään.

Jos 37 a §:ssä (1094/43) mainittu vakuutetulle määrätty keskimaksu on eläkettä myönnettäessä pienempi kuin kahdeksänkymmentä sadalta vakuutusmaksun vähimmäismäärästä, on eläkkeen pohjaosa kuusikymmentä sadalta 1 momentissa mainitusta pohjaosasta.

35 §. Milloin työkyvyttömyys- tai vanhuuseläke edellä mainitulla tavalla laskettuna on pienempi kuin suurin mahdollinen eläke, johon eläkkeenhakijalla 37 a §:ssä (1094/43) mainitun suoritetun keskimaksun perusteella olisi ollut oikeus, jos hän ennen sattunutta vakuutus tapahtumaa olisi tullut eläkkeeseen oikeutetuksi, korotetaan eläke viimeksi mainitun suuruiseksi, kuitenkin vähintään kolmeksituhanneksiviideksisadaksi markaksi.

Jos työkyvyttömyyseläkkeen pohjaosa on määrätty 28 §:n 2 momentin mukaisesti, sovellettakoon 1 momentin säännöstä sillä poikkeuksella, että pohjaosan oletetaan koko vakuutusajan olleen 28 §:n 2 momentin mukainen. Eläke korotetaan tällöin kuitenkin vähintään kolmentuhannen markan suuruiseksi.

39 §. Jos vakuutettu tai eläkkeeseen oikeutettu kuolee, suoritetaan hakemuksesta palautuksena seitsemänkymmentä sadalta vakuutetun 37 a §:n mukaan laskettujen suoritettujen keskimaksujen summasta, kuitenkin vähintään viisisataa ja enintään kolmekymmentätuhatta markkaa, hänen leskelleen ja kahdeksatoista vuotta nuoremmille tai sitä vanhemmille työkyvyttömille rintaperillisilleen heidän kesken jaettavaksi, kuten laillisesta pesänosituksesta on säädetty.

Mitä 1 momentissa on säädetty, sovellettakoon myös, jos eläkkeensaaja kuolee, ennen kuin vuosi on kulunut siitä, kun eläke hänelle myönnettiin. Tällöin älköön kuitenkaan palautettako enempää kuin puolet 1 momentin mukaan suoritettavista määristä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1948.

Ennen heinäkuun 1 päivää 1948 myönnetyn työkyvyttömyyseläkkeen täydennysosa korotettakoon kaksi- ja puolikertaiseksi tammikuun 1 päivästä 1948 lukien. Täydennysosan korotusta ei kuitenkaan suoriteta, jos eläkettä ei enää makseta tämän lain voimaan tullessa.

Annettu elokuun 6 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 585/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 33 ja 1943 : 159)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 31 päivänä toukokuuta 1937 annetun kansaneläkelain 41 §, sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1943 annetussa laissa (1094/43), näin kuuluvaksi:

41 §. Lisäeläke maksetaan täysimääräisenä, jos eläkkeensaajalla voidaan edellyttää olevan vuosituloja:

ensimmäisessä kuntaryhmässä enintään kaksituhatta markkaa; toisessa kuntaryhmässä enintään tuhatneljäsataa markkaa; sekä kolmannessa kuntaryhmässä enintään tuhat markkaa.

Jos eläkkeensaajalla on yhteinen talous puolisonsa kanssa, katsotaan hänen vuositulokseen puolet puolisoiden yhteisistä vuosituloista, ja eläke maksetaan täysimääräisenä, kun eläkkeensaajan täten määrätty vuositulo on enintään kahdeksankymmentä sadalta 1 momentissa tarkoitetusta vuositulosta.

Jos eläkkeensaajalla on kuuttatoista vuotta nuorempia lapsia, korotetaan 1 ja 2 momentissa mainittuja tulomääriä kutakin tällaista lasta kohti määrällä, joka vastaa kahtakymmentä sadalta suurimmasta täyteen lisäeläkkeeseen oikeuttavasta vuositulosta samassa kuntaryhmässä. Jos molemmat puoliset saavat lisäeläkettä, tehdään korotus vain toisen, suurempaa lisäeläkettä saavan puolison kohdalta.

Jos eläkkeensaajan vuositulon määrä on suurempi kuin täyteen lisäeläkkeeseen 1, 2 ja 3 momentin mukaan oikeuttava suurin vuositulon määrä, vähennetään lisäeläkkeestä puolet näiden määrien erotuksesta.

Jos vakuutusmaksun suorittamisessa on tapahtunut laiminlyöntiä, vähennetään lisäeläkettä samojen perusteiden mukaan kuin 37 §:ssä on säädetty eläkkeen täydennysosan vähentämisestä.

Vuositulolla tarkoitetaan tässä pykälässä sitä tuloa, jota eläkkeensaaja ja hänen puolisonsa voidaan kohtuullisen arvion mukaan edellyttää jatkuvasti saavan vuosittain. Vuosituloksi ei kuitenkaan lueta tämän lain mukaan maksettavaa lisäeläkettä, lapsilisälain mukaan maksettavaa lapsilisää, perhelisälain mukaan maksettavaa perhelisää eikä köyhäinhuoltolain mukaan työnantajalta, hänen perillisiltään taikka liikkeen tai yrityksen omistajalta saatavaa elatusta.

58. Nuohousmaksujen korottaminen.

Maistraatin päätökset maaliskuun 9 p:ltä ja toukokuun 8 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 84)

Maistraatti päätti korottaa Kanta-Helsingin nuohoustariffin tammi-kuun 1 päivästä 1948 lukien 140 %:lla eli siten, että se tulee olemaan 484 % tariffin perusmaksuista. *Maistraatti 9/3 1948.*

Maistraatti päätti korottaa kaupungin liitosalueella voimassa olevat nuohousmaksut siten, että sanotulla alueella, Munkkiniemeä lukuunottamatta, saadaan huhtikuun 1 päivästä 1948 lukien peria hinta- ja palkkaneuvoston lokakuun 31 päivänä 1947 antamien nuohousmaksuja koskevien yleisten ohjeiden mukaiset enimmäismaksut, korotettuna 10 %:lla. *Maistraatti 8/5 1948.*

59. Helsingin kaupungin nuohousohjesäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama tammikuun 28 p:nä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1942 : 19 ja 1946 : 44)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa huhtikuun 1 päivänä 1942 vahvistamansa, nuohousohjesäännön 4 ja 5 §:n, edellisen sellaisena kuin se on valtuuston toukokuun 8 päivänä 1946 tekemän päätöksen mukaan, näin kuuluviksi:

4 §. Piirinuohoojan tulee palkata avukseen vähintään yksi etumies ja yksi nuohooja. Kuitenkin voi palolautakunta pakottavista syistä oikeuttaa piirinuohoojan palkkaamaan avukseen vain yhden etumiehen.

Kaikkien nuohoustoimeen osallistuvien tulee olla rehellisiä, luotettavia ja raittiina esiintyviä miehiä. Piirinuohooja on velvollinen erottamaan palveluksestaan työntekijän, joka ei täytä näitä vaatimuksia.

Piirinuohoojan tulee itse säännöllisesti ottaa osaa nuohoustyöhön. Hänen tulee olla nuohoojamestarin tutkinnon suorittanut ja toiminut Helsingissä nuohoojana vähintään kymmenen vuoden ajan, siitä kaksi vuotta etumiehenä, ellei palolautakunta erityisten syiden takia myönnä poikkeusta viimeksimainituista ehdoista.

Etumiehen tulee olla nuohoojakisällin tutkinnon suorittanut ja toiminut nuohoojana vähintään kahdeksan vuoden ajan, oppilasaika siihen luettuna, ja siitä Helsingin kaupungissa vähintään kahden vuoden ajan, ellei palolautakunta myönnä tästä poikkeusta. Piirinuohoojan ollessa tilapäisesti sairaana tai palojärjestyksen määräämissä muissa virkatehtävissä huolehtii ja vastaa etumies nuohouksen suorittamisesta. Etumiehen tulee olla palolautakunnan hyväksymä.

Nuohoojan tulee olla toiminut ammatissaan vähintään viiden vuoden ajan, oppilasaika siihen luettuna.

Piirinuohoojan anomuksesta voi palolautakunta hyväksyä nuohoojan asemesta pidettäväksi yhden oppilaan kussakin nuohouspiirissä.

N:o 59 (jatk.)

5 §. Piirinuohoojien tulee pitää kaupungin palojärjestyksen 37 §:ssä mainittua nuohouluetteloa, johon merkitään kulloinkin suoritettut nuohoustyöt ja mahdolliset muistutukset. Ote luettelosta on nuohoustyön suorituksen yhteydessä annettava talon omistajalle tai hänen valtuutetun henkilölle.

60. Taksa palolaitoksen sairaankuljetusvaunujen käyttämisestä.

Kaupunginvaltuuston vahvistama maaliskuun 10 p:nä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 83)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa maksut palolaitoksen sairaankuljetusvaunujen käyttämisestä kansanhuoltoministeriön päätöksen mukaan seuraavan suuruisiksi:

- 1) Jokaisesta kuljetuksesta kaupungin alueella kaupungin tai valtion sairaaloihin tai niistä 350 mk. Kuljetuksesta rautatieasemalle, lentoasemalle ja linja-autoasemalle sekä laivarantaan tai sieltä taikka yksityissairaaloihin tai niistä 450 mk. Tapaturmatapauksissa on kuljetus maksuton.
- 2) Kuljetuksesta kaupungin alueen ulkopuolella kaupungin rajalle 400 mk; rajalta edelleen juoksukilometriltä 25 mk.

Kaupunginvaltuuston 28/1 1948 vahvistamaa taksa ei kansanhuoltoministeriö katsonut voivansa hyväksyä.

61. Kaupungin jako äänestysalueisiin valtiollisia vaaleja varten.

Maistraatin päätös helmikuun 17 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 32)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä muuttaa marraskuun 11 päivänä 1947 tekemäänsä, kaupungin jakoa äänestysalueisiin valtiollisia vaaleja varten koskevaa päätöstään siten, että 94. äänestysalueeseen kuuluvista Pirkkolan ja Maunulan asuntoalueista muodostetaan uusi 108. äänestysalue.

62. Laki rakennuskaaren 17 luvun 14 §:n muuttamisesta.

Annettu kesäkuun 19 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 485/48)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan rakennuskaaren 17 luvun 14 §, sellaisena kuin se on 23 päivänä heinäkuuta 1902 annetussa laissa (31/02), näin kuuluvaksi:

14 §. Kalatiessä ja sadan metrin matkalla sen suista olkoon kaikki kalastaminen kielletty, älköönkä sadan metrin matkalla koko vesistön poikki rakennetun padon alapuolella tahi kanavassa, vesirännissä tai vesijohdossa harjoitettako muuta kalastusta kuin onkimista.

Edellä 1 momentissa mainittu kielto ei koske tätä ennen laillisesti rakennettuja kalastuslaitteita.

Maatalousministeriöllä on kuitenkin valta asettamallaan ehdoilla antaa lupa 1 momentissa kielletyn kalastuksen harjoittamiseen määrättyssä paikassa.

63. Vuokrasopimusten indeksimääräysten edellyttämien vuokrankorotuksien toimeenpanon lykkääminen.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 21 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 73)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että niin kauan kuin huoneenvuokrasäännöstely jatkuu, kuitenkin kauintaan maaliskuun 31 päivään 1951 asti, vuokrasopimusten indeksimääräysten edellyttämia vuokrankorotuksia ei toimeenpanna asunto-osakeyhtiöille ja Helsingin kaupungin rakennusosakeyhtiö n:o 4 nimiselle yhtiölle vuokrattuihin tontteihin nähden.

64. Tulojen enimmäismäärät perheenasuntoavustuksia myönnettäessä.

Sosiaaliministeriön päätös toukokuun 3 p:ltä 1948.

(Suomen as.-kok. 366/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 101 ja 1946 : 120)

Sosiaaliministeriö on kumoten 16 päivänä syyskuuta 1946 tulojen enimmäismääristä perheenasuntoavustuksia myönnettäessä antamansa päätöksen (692/46) perheenasuntolainoista, perheenasuntotakuista ja perheenasuntoavustuksista 19 päivänä joulukuuta 1940 annetun lain 7 §:n (776/40) nojalla päättänyt:

1 §. Perheenasuntoavustusta myönnettäessä katsotaan perheenjäsenen tuloksi perheen jäsenmäärän osoittama osuus siitä yhteenlasketusta tulomäärästä, josta samassa taloudessa eläville perheenjäsenille viimeksi toimitetussa kunnallisverotuksessa on maksuunpanttu kunnallisvero.

2 §. Perheenasuntoavustuksen saamisen ehtona olevan tulorajan määräämistä varten kunnat jaetaan neljään ryhmään siten kuin 17 päi-

N:o 64 (jatk.)

vänä joulukuuta 1945 kuntien kalleusryhmityksestä annetussa (1229/45) ja 4 päivänä joulukuuta 1946 (827/46) sekä 25 päivänä marraskuuta 1947 (853/47) muutetussa sosiaaliministeriön päätöksessä on määrätty.

3 §. Perheenjäsenille asetettujen veroäyriä yhteinen määrä saa neljännessä ryhmässä olla enintään 1020 äyriä, kolmannessa ryhmässä 890 äyriä, toisessa ryhmässä 820 äyriä ja ensimmäisessä ryhmässä 770 äyriä korotettuna kahdellakymmenelläviidellä sadalta kutakin perheen huoltettavana olevaa kuuttatoista vuotta nuorempaa lasta kohden.

65. Kaupungeille ja kauppaloille kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuodelta 1947 oppilasmäärän mukaan maksettava valtionavustus.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 8 p:ltä 1948.

(Suomen as.-kok. 10/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944 : 71)

Kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta 1926 annetun lain 15 ja 17 §:n nojalla, sellaisina kuin nämä lainkohdat ovat muutettuina edellinen 31 päivänä maaliskuuta 1944 (221/44) ja jälkimmäinen 11 päivänä joulukuuta 1931 (346/31) annetussa laissa sekä molemmat uudelleen muutettuina 23 päivänä joulukuuta 1947 annetussa laissa (933/47), valtioneuvosto on opetusministeriön esittelystä määrännyt, että valtion varoista kansakoululaitoksen ylläpitämiseen maksettava vuotuinen avustus, jonka kaupunkikunta saa mainitun lain 17 §:n mukaan, on vuodelta 1947 suoritettava vuoden kahden ensimmäisen kolmanneksen ajalta laskettuna viidensadan markan ja viimeisen kolmanneksen ajalta kahdentuhannenviidensadan markan mukaan kutakin oppilasta kohden, sekä se vuotuinen avustus, jonka kauppalakunta saa saman lain 15 §:n 2 momentin mukaan, vuoden kahden ensimmäisen kolmanneksen ajalta laskettuna seitsemänkymmenen markan ja viimeisen kolmanneksen ajalta kolmensadan markan mukaan oppilasta kohden.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1948

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 5.

Sisällys: 66. Menettely rakennustyöluopien ja säännösteltyjen rakennusaineiden myöntämisessä ja rakennustoiminnan säännöstelyn valvonnassa, s. 81. — 67. Laki jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa annetun lain muuttamisesta, s. 85. — 68. Tonttijakokarttojen laatiminen, s. 85. — 69. Taksan, jonka mukaan Helsingin kaupungissa suoritetaan maksu jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa heinäkuun 17 päivänä 1931 annetun lain ja maaliskuun 6 päivänä 1936 annetun asetuksen mukaisista toimituksista, korottaminen, s. 87. — 70. Taksan kaupungingeodeetin tehtävistä suoritettavista maksuista, jotka eivät sisälly jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa maaliskuun 6 päivänä 1936 annetun asetuksen edellyttämään taksaan, korottaminen, s. 87. — 71. Laki täydentävistä säännöksistä maanhankintalakiin perustettaessa asuntotontteja ja asuntotiloja kaupunkiin ja kauppaloihin, s. 87. — 72. Irtolaisten työlaitoshoidon päiväkustannuksen määrä, s. 89. — 73. Yleiseen alkoholistihuoltolaan määrätyn hoidosta huoltolassa sekä matkasta huoltolaan ja sieltä pois johtuvat kustannukset ja yleisen alkoholistihuoltolan hoitomaksut, s. 90. — 74. Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon käyttämisestä, s. 91. — 75. Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin lihantarkastamon käyttämisestä, s. 91. — 76. Audiometrisestä tutkimuksesta Kivelän sairaalan korva-, nenä- ja kurkkutautien poliklinikassa suoritettava maksu, s. 92. — 77. Terveydellisten tutkimusten laboratorion taksan korottaminen, s. 92. — 78. Maidontarkastusmaksujen korottaminen, s. 92. — 79. Terveystieteiden tutkimuslaitoksen välittämien lääkäreiden päivystyskorvaus ja kotikäyntipalkkiot, s. 93. — 80. Kodinhoitajien palkkio, s. 93. — 81. Taksa Helsingin kaupungin sairaalalautakunnan alaisia poliklinikkoja varten, s. 93. — 82. Asetus kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkuloosia sairastavien hoitolaitoksille ja tuberkuloosin vastustamistyön edistämiseksi annettavasta valtionavusta 31 päivänä toukokuuta 1929 annetun lain toimeenpanosta annetun asetuksen muuttamisesta, s. 96.

66. Menettely rakennustyöluopien ja säännösteltyjen rakennusaineiden myöntämisessä ja rakennustoiminnan säännöstelyn valvonnassa.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös tammikuun 8 p:ltä 1948.

(Suomen as.-kok. 24/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 222 ja 1946 : 123)

Työvoima-asiain piiri- ja paikallishallinnosta 2 päivänä marraskuuta 1945 annetun asetuksen (1071/45) ja rakennusluontoisten töiden säännöstelystä 22 päivänä elokuuta 1946 annetun valtioneuvoston päätöksen (638/46) perusteella kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on määrännyt seuraavaa:

1 L u k u.

Viranomaiset.

1 §. Rakennustoiminnan ja rakennusaineiden säännöstelyn johto ja valvonta kuuluu kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön rakennusasiain osastolle.

Rakennusasiain osaston kokoonpanosta ja tehtävistä on erikseen määrätty.

2 §. Rakennusasiain osaston alaisina ja sen antamien ohjeiden mukaan huolehtii rakennustoiminnan ja rakennusaineiden säännöstelystä alueellaan työvoima-asiain piiritoimisto.

Näiden asiain hoitamista varten on piiritoimistossa apulaispiiripäällikkö, rakennusasiaintarkastajia ja muita toimen haltijoita.

Piiritoimiston apuna rakennusasioita käsiteltäessä on piiritoimiston yhteyteen asetettu neuvottelukunta.

Neuvottelukunnan puheenjohtajana toimii apulaispiiripäällikkö sekä jäsenenä työvoimapiirin päällikkö, joka puheenjohtajan poissa tai estyneenä ollessa toimii myös varapuheenjohtajana, sekä työvoimapiirin alueen maanviljelys- tai talousseurojen, maataloustuottajajärjestöjen, teollisuus- ja liikelaitosten, kaupunkien ja kauppaloiden, maalaiskuntien sekä ammattijärjestöjen edustaja. Jokaisella jäsenellä tulee olla varamies. Jäsenet neuvottelukuntaan määrää kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö sen jälkeen kun sanotuilla järjestöillä on ollut tilaisuus esittää ehdokkaansa.

Tehtävänsä suorittamista varten voi neuvottelukunta jakautua jaostoihin.

3 §. Edellä 1 ja 2 §:ssä mainittuja tehtäviä hoitaa maalaiskunnassa työasiainlautakunta ja kaupungeissa ja kaupaloissa rakennustoimikunta.

2 L u k u.

Menettely rakennustyölupaa haettaessa ja viranomaisten tehtävät.

4 §. Uusien huonerakennustöiden tai muiden rakennusluontoisten töiden aloittamiseen ja vanhojen rakennusten laajentamiseen tai muuttamiseen on hankittava lupa siten kuin tässä jäljempänä määrätään.

Vanhojen rakennusten kunnossapitokorjausten suorittamiseen, jos siinä ei käytetä enempää kuin kolmea työntekijää eikä työ kestä 14 päivää kauempaa, ei tarvita rakennustyölupaa. Milloin kuitenkin korjaustyön suorittamiseen tarvitaan säännösteltyjä rakennusaineita, myöntää ostoluvan niille 3 §:ssä mainittu työasiainlautakunta tai rakennustoimikunta.

5 §. Anomus rakennustyön aloittamiseksi on tehtävä vahvistettua lomaketta käyttäen ja on siihen liitettävä tarpeelliset piirustukset kaksin

kappalein ja yksilöity luettelo tarvittavista rakennusaineista sekä hakijan mahdollisesti tarpeelliseksi katsoma muu selvitys.

Anomus on jätettävä maalaiskunnassa työasiainlautakunnalle ja kaupungissa ja kauppalassa rakennustoimikunnalle.

6 §. Työasiainlautakunnan ja rakennustoimikunnan tulee:

a) käsitellä toimikunnalle jätetyt rakennustyöluapa-anomukset sekä antaa lausuntonsa niiden tärkeys- ja kiireellisyysjärjestyksestä sekä lähettää ne työvoimapiirin piiritoimistolle;

b) anomuksesta myöntää ostoluvat kunnossapitokorjauksiin tarvittaville rakennusaineille kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön antamien ohjeiden mukaan ja käytettävissä olevien rakennusainekiin-
tiöiden puitteissa;

c) antaa lausuntoja niistä rakennustoimintaa ja rakennusaineiden säännöstelyä koskevista kysymyksistä, joissa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö tai työvoimapiirin piiritoimisto katsoo sen tarpeelliseksi;

d) tehdä esityksiä kunnan alueella tapahtuvaan rakennustoimintaan liittyvistä kysymyksistä;

e) seurata, että rakennustoiminta kunnan alueella tapahtuu annettujen määräysten mukaisesti ja, mikäli rikkomuksia tai luvatonta rakentamista tulee sen tietoon, ilmoittaa siitä työvoimapiirin piiritoimistolle; sekä

f) suorittaa ne muut rakennustoiminnan säännöstelyyn liittyvät tehtävät, jotka kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö tai työvoimapiirin piiritoimisto katsoo tarpeelliseksi.

7 §. Työvoimapiirin piiritoimiston tulee:

a) ohjata rakennustoimintaa alueellaan kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön antamien ohjeiden mukaan;

b) tarkastaa ja käsitellä kaikki piiritoimistolle saapuvat rakennustyöluapa-anomukset;

c) esitellä saapuneet anomukset piiritoimiston neuvottelukunnalle;

d) myöntää tarvittavat rakennusaineet sellaisia rakennustöitä varten, joihin neuvottelukunta on valtuuksiensa nojalla myöntänyt rakennustyöluvan;

e) huolehtia, että ministeriön ratkaistavat rakennustyöluapa-anomukset työasiainlautakunnan tai rakennustoimikunnan sekä piiritoimiston neuvottelukunnan lausunnoilla varustettuina lähetetään ministeriölle;

f) käsitellä ja ratkaista sellaisia kunnossapitokorjaustöitä koskevat rakennustyöluapa-asiat, joita 4 §:n mukaan ei saada ilman rakennustyö-
lupaa suorittaa ja joissa ministeriö ei ole pidättänyt ratkaisovaltaa, sekä myöntää niitä varten säännöstellyt rakennusaineet;

g) tarkastajiensa avulla valvoa, että rakennustoiminnassa noudatetaan annettuja määräyksiä ja ettei luvatonta rakennustoimintaa esiinny eikä säännösteltyjä rakennusaineita käytetä ilman asianmukaista lupaa, sekä, milloin rikkomuksia näissä suhteissa ilmenee, tehdä siitä ilmoitus rakennusasiain osastolle;

N:o 66 (jatk.)

h) valvoa, että työasiainlautakunnat ja rakennustoimikunnat suorittavat niille kuuluvat tehtävät;

i) suorittaa omasta aloitteestaan tai ministeriön määräyksestä rakennustyömaiden tarkastuksia;

j) huolehtia, että myönnettyistä rakennustyöluvista ja rakennustarvikkeista pidetään tarpeelliset kortistot ja tilastot; sekä

k) huolehtia niistä muista tehtävistä, joita kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö määrää.

8 §. Piiritoimiston neuvottelukunnan tulee:

a) käsitellä ja ratkaista ne rakennustyöluva-anomukset, joihin näiden kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on antanut neuvottelukunnalle ratkaisuvallan;

b) antaa lausuntonsa ministeriön ratkaistavien rakennustyöluva-anomuksien kiireellisyys- ja tärkeysjärjestyksestä;

c) antaa lausuntonsa työvoimapiirin alueella tapahtuvaa rakennustoimintaa ja säännösteltyjen rakennusaineiden jakelua koskevista periaatteellisista kysymyksistä sekä tehdä niistä esityksiä ministeriölle;

d) valvoa, että rakennustoiminnan säännöstelyssä ja säännösteltyjen rakennusaineiden jakelussa piirin alueella noudatetaan annettuja määräyksiä; sekä

e) huolehtia niistä muista rakennustoimintaan liittyvistä tehtävistä, joita kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö sille mahdollisesti antaa.

3 L u k u .

Erinäisiä määräyksiä.

9 §. Kunnan tulee huolehtia siitä, että rakennustyöluva-anomuksia voidaan vähintään kaksi kertaa viikossa jättää työasiainlautakunnalle ja rakennustoimikunnalle, ja on jättöajasta ja paikasta ilmoitettava kunnan ilmoitustaululla.

10 §. Piiritoimiston neuvottelukunnan jäsenille ei suoriteta palkkiota valtion varoista.

11 §. Milloin erikoisesta syystä katsotaan tarpeelliseksi, voi kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö antaa kaupungin ja kauppalan rakennustoimikunnalle alueellaan samanlaiset oikeudet kuin piiritoimistolla ja sen neuvottelukunnalla on.

12 §. Tarkemmat menettelyohjeet rakennustoiminnan ja rakennusaineiden säännöstelyssä työasiainlautakunnalle, rakennustoimikunnalle, työvoimapiirin piiritoimistolle ja piiritoimiston neuvottelukunnalle annetaan erikseen.

13 §. Tämä päätös ei koske maanhankintalain edellyttämää rakennustoimintaa, vaan on siitä voimassa, mitä siitä erikseen on määrätty tai sovittu.

67. Laki jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa annetun lain muuttamisesta.

Annettu maaliskuun 25 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 257/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1931 : 23)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa 17 päivänä heinäkuuta 1931 annetun lain (232/31) 7 § näin kuuluvaksi:

7 §. Maanmittauskonttorin tulee, hyväksyttyään sellaisen kaupunki- aluetta koskevan jakotoimituksen, jonka hyväksymistä kaupunginhallitus on vastustanut, viipymättä antaa siitä tieto kaupunginhallitukselle. Jollei kaupunginhallitus ole vastustanut toimituksen hyväksymistä, saadaan toimitus heti merkitä maarekisteriin.

68. Tonttijakokarttojen laatiminen.

Sisäasiainministeriön päätös huhtikuun 12 p:ltä 1948.

(Suomen as.-kok. 315/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 100)

Sisäasiainministeriö on 29 päivänä tammikuuta 1932 annetun rakennussäännön 111 §:n 1 mom. nojalla vahvistanut seuraavat määräykset tonttijakokarttoja laadittaessa käytettävistä merkinnöistä:

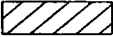
Tonttijakokartan otsikossa on mainittava kaupunki, kauppala, kaupunginosa, kauppalanosa ja kortteli, jota tonttijako tai tonttijaon muutos koskee. Lisäksi on tonttijakokartassa mainittava se asemakaava tai asemakaavan muutos, johon tonttijako liittyy.

Tonttijakokartta on asianomaisen tontinmittaajan allekirjoitettava ja varustettava päiväyksellä ja merkkien selityksellä. Tonttijakokartta on lisäksi varustettava siihen tekstattavalla tai erillisesti kirjoitetulla tonttijaon selityksellä, joka on laadittava yhtä monena kappaleena kuin tonttijakokarttakin.

Karttaa piirrettäessä on käytettävä seuraavia merkintöjä:

- Tontin uusi raja.
- — — — —○ Uuden tontin raja, joka yhtyy ennen vahvistetun toteuttamattoman tonttijaon mukaiseen rajaan.
- — — — —○ Uuden tontin raja, joka yhtyy kiinteistörajaan.
- — — — —○ Säilyvän tontin raja.

N:o 68 (jatk.)

— — — —	Maarekisteriyksiköiden välinen raja.
6	Uuden tontin numero.
(6)	Tontinmuodostusluetteloon merkityn tontin numero.
⑥	Tonttirekisteriin merkityn tontin numero.
RN:1 ^{III}	Maarekisteriyksikön numero.
×	Risti merkinnän päällä osoittaa sen poistamista.
A·1000,0 m ²	Tontin pinta-ala.
— — — —	Rakennusraja.
	Kivirakennus.
	Puurakennus.
Ar	Asuinrakennus.
Tr	Talousrakennus.
Ts	Tehdas.
Vr	Varastorakennus.
— ⊙ —	Monikulmiopiste.

Tarpeen vaatiessa voidaan edellisten lisäksi käyttää muitakin merkintöjä, jolloin merkinnöissä on soveltuvin kohdin otettava huomioon 29 päivänä kesäkuuta 1943 annettu sisäasiainministeriön päätös asema-kaavoja ja rakennussuunnitelmia piirrettäessä käytettävistä merkinnöistä (553/43).

Tämä päätös tulee heti voimaan. Kuitenkin voidaan ne tonttijakokartat, joista vahvistamista varten tarvittavat kappaleet ovat jo tätä ennen valmiiksi piirretyt, jättää sellaisina vahvistettaviksi, vaikka niihin sisältyvät merkinnät ovat tässä päätöksessä vahvistetuista merkinnöistä ja määräyksistä poikkeavat.

69. Taksan, jonka mukaan Helsingin kaupungissa suoritetaan maksu jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa heinäkuun 17 päivänä 1931 annetun lain ja maaliskuun 6 päivänä 1936 annetun asetuksen mukaisista toimituksista, korottaminen.

Sisäasiainministeriön vahvistama huhtikuun 20 p:nä 1948.
(*Kaupunginvaltuuston päätös maaliskuun 10 p:ltä 1948*)
(*Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 70*)

Kaupunginvaltuuston kesäkuun 22 päivänä 1938 hyväksymän ja sisäasiainministeriön lokakuun 1 päivänä 1938 vahvistaman taksan, jonka mukaan Helsingin kaupungissa suoritetaan maksut jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa heinäkuun 17 päivänä 1931 annetun lain ja maaliskuun 6 päivänä 1936 annetun asetuksen mukaisista toimituksista, osoittamat maksut korotetaan 350 %:illa.

70. Taksan kaupungingeodeetin tehtävistä suoritettavista maksuista, jotka eivät sisälly jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa maaliskuun 6 päivänä 1936 annetun asetuksen edellyttämään taksaan, korottaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös maaliskuun 10 p:ltä 1948.
(*Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 71*)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaupunginvaltuuston kesäkuun 22 päivänä 1938 hyväksymän taksan kaupungingeodeetin tehtävistä suoritettavista maksuista, jotka eivät sisälly jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa maaliskuun 6 päivänä 1936 annetun asetuksen edellyttämään taksaan, osoittamat maksut korotetaan 350 %:lla.

71. Laki täydentävistä säännöksistä maanhankintalakiin perustettaessa asuntotontteja ja asuntotiloja kaupunkiin ja kauppaloihin.

Annettu elokuun 6 p:nä 1948.
(*Suomen as.-kok. 601/48*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1931 : 20, 1938 : 44, 1939 : 37, 1940 : 36 sekä 1945 : 104, 106 ja 118*)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, säädetään:

1 §. Asuntotontteja ja asuntotiloja maanhankintalain (396/45) nojalla perustettaessa kaupunkiin ja kauppaloihin otetaan valtion maasta tai pakkolunastetaan tai ostetaan valtiolle samalla, mikäli katumaata

N:o 71 (jatk.)

tai tiemaata ei omista se kunta, jossa perustamistoimitus tapahtuu, asemakaavoitetulla alueella olevaa asuntotonttia ja asuntotilaa varten sen edustalla oleva asemakaavalain (145/31) mukainen katumaa, kuitenkin siinä tapauksessa, että asuntotontti tai asuntotila rajoittuu sellaiseen osaan toria, puistoa tai muuta niiden kaltaista yleistä paikkaa, joka on tarkoitettu katuna käytettäväksi, 18 metrin leveyteen asti korttelin rajasta lukien tai poikkeustapauksessa, ja riippuen asemakaavallisista seikoista, sitäkin enemmän, ja asemakaavan ulkopuolella olevaa asuntotonttia ja asuntotilaa varten tarpeellinen tiemaa. Pakkolunastetusta ja ostetusta maasta suoritetaan maanhankintalain 65 §:n 1 momentin mukainen hinta siltä osalta, jolta tontinomistaja asemakaavalain mukaan on velvollinen kaupungille korvaamaan katumaan arvon, sekä sitä ylittävältä osalta luovutushetken käypää kohtuullista korvausta vastaava hinta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun katumaan ja tiemaan maatalousministeriö luovuttaa kaupungille tai kauppalalle lunastuksetta siltä osalta, jolta maanomistajalle suoritetaan 1 momentin mukaan maanhankintalain mukainen hinta, ja tämän yli menevältä osalta luovutushetken käypää kohtuullista korvausta vastaan, minkä korvauksen kaupunki tai kauppalalla on velvollinen vaadittaessa suorittamaan.

Kaupungille tai kauppalalle 2 momentin mukaan korvauksetta luovutettavan katumaan ja tiemaan hinta lisätään asutettavalta perittävään asuntotontin tai asuntotilan myyntihintaan.

2 §. Mikäli pakkolunastettavan tai valtiolle ostettavan alueen omistaa se kunta, jossa alue sijaitsee, jätetään 1 §:n 1 momentissa tarkoitettu katumaa tai tiemaa pakkolunastamatta tai ostamatta, mutta sen maanhankintalain (396/45) 65 §:n 1 momentin mukaan laskettava arvo, ellei kysymyksessä ole asemakaavalain (145/31) 22 §:ssä tarkoitettu tiemaa, lisätään siltä 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua määrää vastaavalta osalta, jolta tontinomistaja asemakaavalain mukaan on velvollinen kaupungille korvaamaan katumaan arvon, sekä kaupungille tai kauppalalle maksettavaan lunastus- tai luovutushintaan että myös asutettavalta perittävään asuntotontin tai asuntotilan maapohjan myyntihintaan.

Milloin kunta luovuttaa asuntotontin tai asuntotilan suoraan asutettavalle, voidaan katumaan tai tiemaan hinta 1 momentin mukaisesti lisätä myyntihintaan.

3 §. Tontinomistajan asemakaavalain (145/31) mukaiset velvollisuudet korvata kadun ja viemärijohdon rakentamisesta johtuvat kustannukset on maanhankintalain (396/45) tai maan vapaaehtoisen hankkimisen järjestelystä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun lain (397/45) mukaan muodostetun asuntotontin tai asuntotilan omistajan tai, jos siitä on voimassa maanhankintalain 98 §:n 1 momentissa tarkoitettu hallintasopimus, sanotun sopimuksen haltijan täytettävä. Mainitut kustannukset on korvattava silloinkin, kun kaupunki tai kauppalalla on aikaisemmin tonttina omistanut kysymyksessä olevan asuntotontin tai

asuntotilan, samoin kuin siinäkin tapauksessa, että uudisrakennus on rakennettu maanhankintalain voimaantulon jälkeen, mutta ennen asemakaavan vahvistamista.

Kaupungille tai kauppalalle on maksettava korvaus kadun tai kadunosan rakentamiskustannuksista, sitten kun katu tai kadunosa on luovutettu yleiseen käyttöön ja asuntotontille tai asuntotilalle on rakennettu uudisrakennus. Viemärijohtoon rakentamiskustannukset on korvattava niin pian kuin viemärijohto ja edellä mainittu uudisrakennus ovat rakennetut.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu asuntotontti tai asuntotila on kadun ja viemärijohtoon rakentamisesta johtuvien kustannusten panttina, mistä seikasta ulosmitattujen kiinteistöjen luetteloon tehtävää merkintää varten maanlunastuslautakunnan on ilmoitettava asianomaiselle tuomiokunnan tuomarille tai raastuvanoikeudelle. Mainitut kustannukset saadaan, riippumatta siitä, kuinka kauan ne ovat olleet maksamatta, periä asuntotontista tai asuntotilasta samalla etuoikeudella kuin kiinnityksestä kiinteään omaisuuteen 9 päivänä marraskuuta 1868 annetun asetuksen 22 §:n 4 momentissa, sellaisena kuin sanottu momentti on 17 päivänä maaliskuuta 1939 annetussa laissa (77/39), on kiinteistöstä menevästä ulosteesta säädetty. Asuntotontilla ja asuntotilalla saadaan rakentaa asemakaavalain 13 §:n f kohdan määräyksestä riippumatta.

4 §. Mitä edellä 3 §:ssä on säädetty, noudatettakoon soveltuvin osin myös silloin, kun asuntotontti tai asuntotila on perustettu tai luovutettu ennen tämän lain voimaantuloa.

5 §. Tarkemmat määräykset tämän lain toimeenpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

72. Irtolaisten työlaitoshoidon päiväkustannuksen määrä.

Valtioneuvoston päätös heinäkuun 29 p:ltä 1948.

(Suomen as.-kok. 602/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 113)

Valtioneuvosto on, sosiaaliministeriön esittelystä, 17 päivänä tammikuuta 1936 annetun irtolaislain 41 §:n 5 momentissa olevan säännöksen nojalla sekä huomioonottaen irtolaisen pitämisestä työlaitoksessa aiheutuvien kustannusten laskemisesta ja tilityksestä sekä niiden korvauksen maksamisesta 17 päivänä joulukuuta 1936 annetun valtioneuvoston päätöksen (407/36) 1 §:ssä määrätty perusteet, määrännyt, että se päiväkustannus, jonka perusteella kunta on velvollinen suorittamaan valtiolle tai valtio on velvollinen kunnalle suorittamaan edellämainitussa lainkohdassa säädetyn korvauksen irtolaisen pitämisestä työlaitoksessa aiheutuvista kustannuksista, on 1 päivästä heinäkuuta 1948 oleva kaksisataakymmenen markkaa.

73. Yleiseen alkoholistihuoltolaan määrätyn hoidosta huoltolassa sekä matkasta huoltolaan ja sieltä pois johtuvat kustannukset ja yleisen alkoholistihuoltolan hoitomaksut.

Valtioneuvoston päätös heinäkuun 29 p:ltä 1948.

(Suomen as.-kok. 603/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 110)

Valtioneuvosto on, sosiaaliministeriön esittelystä, 17 päivänä tammiukuuta 1936 annetun alkoholistilain 38 §:n 2 momentin (60/36) nojalla päättänyt:

1 §. Yleiseen alkoholistihuoltolaan määrätyn hoitokustannuksiksi huoltolassa lasketaan asunnon, ravinnon, vaatetuksen, ohjauksen ja valvonnan sekä tilapäisen sairauden aiheuttamat kustannukset.

Pitempiaikaisen sairauden samoin kuin sellaisen sairauden, jota huollettava poti jo huoltolaan tullessaan, aiheuttamat hoito- ja muut kustannukset on joko huollettavan itsensä taikka asianomaisen köyhähoidon suoritettava.

Jos huollettava tilapäisesti on poissa huoltolasta viittä päivää pitemmän ajan, eikä huoltolalla sinä aikana ole hänen hoidostaan kustannuksia, ei viiden päivän yli menevältä ajalta suoriteta hoitomaksua.

2 §. Hoitomaksu yleisessä alkoholistihuoltolassa on kaksisataakymmenen markkaa vuorokaudelta.

Sosiaaliministeriöllä on oikeus harkintansa mukaan alentaa sellaisen alkoholistin hoitomaksua, joka vapaaehtoisen sopimuksen nojalla on huoltolaan otettu, tai sääliittävässä tapauksessa kokonaan vapauttaa sellainen alkoholisti hoitomaksun suorittamisesta.

3 §. Yleiseen alkoholistihuoltolaan määrätyn matkasta sinne ja sieltä pois aiheutuneiksi kustannuksiksi katsotaan matkakustannusten korvaamisesta ja päivärahasta annetussa asetuksessa määrätyn kolmannen luokan mukainen maksu kuljetuksesta rautatiellä tai muulla kulkuvälineellä asianomaisen asuinpaikkakunnalta huoltolaan ja takaisin. Niinikään luetaan sellaisiksi kustannuksiksi matkalla tarvittava ruoka, josta suoritetaan korvausta sata markkaa vuorokaudelta tai enemmän kuin kuusi tuntia kestäneeltä vuorokauden osalta. Jos yösiija matkalla on välttämätön, on siitä suoritettava ainoastaan todellisten, kohtuullisina pidettävien kustannusten korvaus.

Milloin huollettavan huoltolaan viemiseksi saattaja on tarpeen, tulee hänelle matkakustannusten korvausta ja päivärahaa matkakustannusten korvauksesta ja päivärahasta annetussa asetuksessa määrätyn kolmannen luokan mukaan.

4 §. Kunnan maksettava hoitokustannusten osuus on suoritettava asianomaiselle huoltolalle vuosineljänneksittäin. Vapaaehtoisen sopimuksen nojalla huoltolassa hoidettavan puolesta on hoitomaksu suoritettava etukäteen kuukausittain.

Kunnan maksettava huollettavien matkakustannusten osuus on suoritettava asianomaisen huoltolan johtajalle kahden viikon kuluessa laskun saapumisesta lukien. Huoltolautakunnan toimesta tehdyistä matkoista kunnalle tuleva valtion osuus maksetaan niiden laskujen perusteella, joita kunnat sosiaaliministeriölle vuosineljänneksittäin lähettävät, ja on viimeisen vuosineljänneksen lasku lähetettävä ennen seuraavan tammikuun 10 päivää.

5 §. Tämä päätös, jota sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 1948 lukien, kumoaa yleiseen alkoholistihuoltolaan määrätyn hoidosta huoltolassa sekä matkasta huoltolaan ja sieltä pois johtuvista kustannuksista ja yleisen alkoholistihuoltolan hoitomaksuista 14 päivänä elokuuta 1947 annetun valtioneuvoston päätöksen (667/47).

74. Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon käyttämisestä.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama heinäkuun 3 p:nä 1948.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä maaliskuun 31 p:nä 1948)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 174)

Nauta, ruhopaino yli 150 kg	195 mk
» » 80— 150 »	150 »
» » 30— 80 »	105 »
Vasikka, paino alle 30 kg	45 »
Lammas ja vuohi	45 »
Sika, ruhopaino yli 50 kg	225 »
» » enintään 50 kg	115 »
Hevonen	195 »
Lihan erikoiskäsittely (suolaaminen, keittäminen t.m.s.), ruholta tai sen osalta	150 »

Mikäli teurastus toimitetaan erikoisten uskonnollisten menojen mukaisesti, korotetaan teurastamomaksut kaksinkertaisiksi.

75. Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin lihantarkastamon käyttämisestä.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama heinäkuun 3 p:nä 1948.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä maaliskuun 31 p:nä 1948)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 174)

Nauta, ruhopaino yli 150 kg	195 mk
» » 80— 150 »	150 »
» » 30— 80 »	105 »

N:o 75 (jatk.)

Vasikka, paino alle 30 kg	45 mk
Lammas ja vuohi	45 »
Sika, ruhopaino yli 50 kg	225 »
» » enintään 50 kg	115 »
Hevonen	195 »
Lihan erikoiskäsittely (suolaaminen, keittäminen t.m.s.), ruholta tai sen osalta	150 »
Suolatus, savustetun tai muulla tavalla kestäväksi tehdyn lihan tarkastus, kilolta	5 »
kuitenkin vähintään	25 »

76. Audiometrisestä tutkimuksesta Kivelän sairaalan korva-, nenä- ja kurkkutautien poliklinikassa suoritettava maksu.

Kaupunginvaltuuston vahvistama helmikuun 28 p:nä 1948.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa audiometrisestä tutkimuksesta Kivelän sairaalan korva-, nenä- ja kurkkutautien poliklinikassa suoritettavan maksun 300 mk:ksi.

77. Terveydellisten tutkimusten laboratorion taksan korottaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 18 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 64 ja 1945 : 301)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä korottaa kesäkuun 16 päivänä 1943 vahvistetussa terveydellisten tutkimusten laboratorion taksassa mainitut maksut nelinkertaisiksi.

78. Maidontarkastusmaksujen korottaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 18 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 44 ja 45)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä korottaa maidontarkastusmaksut ja korvauksen navettahygienisestä valvonnasta seuraavalla tavalla:

Maitonäyte astiaan kohden	20 mk
Kermanäyte astiaan kohden	40 »
Meijerinäyte	15 »
Meijerinäyte tilapäisistä meijereistä	10 »
Tilausmaidon näyte astiaan kohden	20 »
Tarkastusmaidon näyte astiaan kohden	40 »
Korvaus navettahygienisestä valvonnasta:	
Eläinlääkärin suorittamasta tarkastuksesta	200 »
Terveydenhoidonkatsastajan suorittamasta tarkastuksesta	50 »

79. Terveystoimilautakunnan välittämien lääkäreiden päivystyskorvaus ja kotikäyntipalkkiot.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 18 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 46)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

että lääkäripäivystyksestä maksetaan erityinen päivystyspalkkio vain silloin kun lääkärin on päivystyksen aikana oltava terveydenhoitolautakunnan määräämässä paikassa, jolloin päivystyskorvaus on 2,000 mk kerralta;

että terveydenhoitolautakunnan toimesta potilaan luokse lähetetyn lääkärin palkkio on 400 mk päiväkäynniltä ja 800 mk yökäynniltä, jolloin yöajaksi lasketaan klo 20—8 välinen aika; sekä

että tämä päätös, joka ei koske lääkäripäivystystä Suomenlinnassa, on voimassa maaliskuun 1 päivästä 1948 lähtien toistaiseksi.

80. Kodinhoitajien palkkio.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 18 p:ltä 1948.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaupungin palkkaamia kodinhoitajia maksukykyisiin perheisiin lähetettäessä on näiltä perheiltä perittävä korvauksena: täysin maksukykyisiltä 60 mk tunnilta ja vähävaraisilta 30 mk tunnilta. Varattomat saavat edelleenkin kodinhoitajan maksuttomasti käytettäväkseen.

81. Taksa Helsingin kaupungin sairaalalautakunnan alaisia poliklinikkoja varten.

Kaupunginvaltuuston vahvistama toukokuun 12 p:nä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 50)

1) Pohjamaksut:

Potilaat, jotka esittävät kaupungin huoltolautakunnan antaman varattomuustodistuksen, ovat vapautetut poliklinikkamaksuista.

Muut potilaat suorittavat poliklinikoissa tehdystä tutkimuksesta ja annetusta hoidosta maksuja seuraavasti:

Ensimmäisen käynnin pohjamaksu	100 mk
Seuraavat käynnit saman taudin tai vamman takia:	
Pohjamaksu käynniltä	60 »
Kaupungin sairaalan antaman reseptin uudistamisesta	20 »

N:o 81 (jatk.)

2) *Sisätautiin poliklinikassa* suoritetaan pohjamaksujen lisäksi tutkimus- ja hoitotoimenpiteistä:

Hermoston tutkiminen (aivohermo-oireet, liikunta- ja tuntohäiriöt y. m. s.)	100 mk
Nesteen poistaminen ruumiinontelosta	100 »
Laskimonsisäinen lääkeruiske	40 »

3) *Kirurgisessa poliklinikassa* suoritetaan pohjamaksujen lisäksi hoitotoimenpiteistä:

Yksinkertaiset toimenpiteet, kuten pienen haavan ompelu, aukaisu (incisio), katetrointi y. m. s.	100 mk
Isohkot toimenpiteet, kuten ison haavan ompelu, yhden jänteen ompelu, koepalan otto y. m. s.	200 »
Helposti korjattavat murtumat ja sijoiltaanmenot, monen jänteen ompelu y. m. s.	400 »
Vaikeasti korjattavat murtumat ja sijoiltaanmenot y. m. s.	600 »
Näiden lisäksi tulee:	
Täysinukutus	200 »
Huumaus tai paikallispuudutus j. n. e.	100 »

4) *Korva-, nenä- ja kurkkulautien poliklinikassa* suoritetaan pohjamaksujen lisäksi tutkimus- ja hoitotoimenpiteistä:

Yksinkertaiset toimenpiteet, kuten siteenmuutto, katetrointi, toistuva maxillarisunktio, otsalokeron sondeeraus y. m. s. ..	40 mk
Isohkot toimenpiteet, kuten paresenteesi, attikuksen huuhtelu, korva- tai nenäpolyyppin poisto, molemminpuolinen maxillarisunktio, aukaisu (incisio), koepalan otto, laaja siteenmuutto (radikaalinen korva) y. m. s.	100 »
Perusteellinen kuulo- tai tasapainoelimen funktiotutkimus, takatamponatio, elektrokauterisatio, syväpisto, vieraan esineen poisto y. m. s.	200 »
Audiometrinen tutkimus	300 »
Kitarisanleikkaus (abrasio tonsillae pharyngis), nielurisojen pienentäminen (tonsillotomia)	300 »
Molemmat edelliset yhdessä	400 »
Tonsillektomia, autoskopia, bronchoskopia, oesophagoskopia, septuminleikkaus, ethmoidektomia, mastoidektomia y.m.s.	600 »

Tämän lisäksi tulee:

Täysinukutus	200 »
Huumaus tai paikallispuudutus	100 »

5) *Silmätautiin poliklinikassa* suoritetaan pohjamaksujen lisäksi tutkimus- ja hoitotoimenpiteistä:

Silmälasien määrääminen	100 mk
Yksinkertaiset toimenpiteet ilman puudutusta, kuten luomirauhasen aukaisu (incisio), kyynelpisteen halkaisu y. m. s. ..	100 »

Trakomarullaus, luomirakkulan poisto, epilatio elektrolyyttisesti tai diatermialla, kyynelteiden väkivaltainen sondeeraus y.m.s.	200 mk
Luomien plastiset leikkaukset, siipikalvon kyynelpussin tai kyynelrauhaseen poisto, sarveiskalvon tatuatio, tenotomia, etukammion parasenteesi, takasklerotomia y. m. s.	400 »
Tämän lisäksi tulee:	
Täysinukutus	200 »
Huumaus tai paikallisuudutus	100 »
6) <i>Laboratoriotutkimuksista</i> suoritetaan pohjamaksujen lisäksi:	
Koeamiainen	100 mk
Ulosteen tutkiminen:	
Kemiallinen	20 »
Mikroskooppinen	20 »
Virtsan tutkiminen:	
Ominaispaino, reaktio, albumin Nylander, sedimentti	40 »
Ketoniaineet	20 »
Sappiväriaineet	20 »
Valkuaisen tai sokerin kvantitatiivinen määrittäminen	20 »
Katetroidun virtsan tutkiminen	100 »
Veren tutkiminen:	
Hemoglobiinin määrittäminen	40 »
Punasolujen laskeminen	60 »
Valkosolujen laskeminen	60 »
Valkosolujen differentiointi	60 »
Täydellinen verokuva	180 »
Laskeutumisarvon määrittäminen	40 »
Hyytymis- ja vuotoajan määrittäminen	80 »
Veriryhmän tutkiminen	120 »
Malariaplasmoidien etsiminen	60 »
Verensokerin määrittäminen	100 »
» » sarjakokeessa	50 »
Bilirubiinin määrittäminen	80 »
Jäännöstypen määrittäminen	160 »
Yskösten tutkiminen mikroskooppisesti	40 »
Selkäydinnesteen tutkiminen	100 »
Perusaineenvaihdunnan määrittäminen	200 »
Elektrokardiografia	100 »
Bakteerivalmisteen tutkiminen:	
Bakteerin värjäys tutkimisineen	40 »
Bakteerin viljely tutkimisineen	100 »
Serologinen koe	100 »
Eläinkoe	400 »
7) <i>Röntgentutkimuksesta ja -hoidosta</i> suoritetaan sairaalapoliklinikoissa seuraavat lisämaksut:	
Rinnan tai raajojen läpivalaisu	100 mk

N:o 81 (jatkk.)

Kuvia otettaessa lisätään seuraaviin maksuihin filmin ja varjoaineen hinta:

Rinta, nenän sivuontelot, korvat, ruokatorvi, raajojen osat	100 mk
Kallo, aivot, selkäranka, lantiot, keuhkot ja sydän lisäkuvineen	200 »
Mahalaukku, munuaiset, sappi, laskimonsisäinen pyelografia, suolisto	300 »
Hoito, kerralta	100 »

Pohjamaksuja lukuunottamatta on edellä oleva taksa katsottava ohjeen luontoiseksi sikäli, että muista kuin siinä luetelluista tutkimus- ja hoitotoimenpiteistä potilaita veloitetaan lueteltuihin verrattavissa olevin maksuin.

Tapaturmia koskevat maksut peritään vakuutusyhtiöiltä Suomen lääkäriliiton ja Suomen tapaturmavakuutuslaitosten liiton keskenään tekemän sopimuksen mukaisia maksuja noudattaen.

82. Asetus kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkuloosia sairastavien hoitolaitoksille ja tuberkuloosin vastustamistyön edistämiseksi annettavasta valtioneuvasta 31 päivänä toukokuuta 1929 annetun lain toimeenpanosta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu kesäkuun 4 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 439/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 53)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkuloosia sairastavien hoitolaitoksille ja tuberkuloosin vastustamistyön edistämiseksi annettavasta valtioneuvasta 31 päivänä toukokuuta 1929 annetun lain toimeenpanosta 31 päivänä heinäkuuta 1929 annetun asetuksen (270/29) 9 §:n 9 kohta, sellaisena kuin se on 3 päivänä tammikuuta 1946 annetussa asetuksessa (5/46), näin kuuluvaksi:

9 §.

9) etteivät sairasmaksut saa olla korkeammat kuin sairasmaksut vastaavissa valtion sairaalalaitoksissa, lukuun ottamatta sairaalan varsinaiseen piiriin kuulumattomilta potilailta perittäviä hoitopäivämaksuja, jotka lääkintöhallitus voi vahvistaa enintään 75 sadalta valtion sairaalalaitosten vastaavia maksuja suuremmiksi, sekä että, mikäli on kysymys tuberkuloosisairaaloista ja -parantoloista, vähintään puolet sairaansijoista on vapaapaikkoja sellaisia viranomaisten vähävaraisiksi tai varattomiksi todistamia sairaita varten, joita ei hoideta kunnallisen köyhäinhoidon kustannuksella.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1948.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSET

1948

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 6.

Sisällys: 83. Alusten lastauksessa ja purkauksessa noudatettavat järjestysohjeet, s. 97. — 84. Laki kunnallisista terveystoimista annetun lain muuttamisesta, s. 109. — 85. Laki kunnan kättilöistä annetun lain muuttamisesta, s. 110.

83. Alusten lastauksessa ja purkauksessa noudatettavat järjestysohjeet.

Valtioneuvoston päätös elokuun 12 p:ltä 1948.

(*Suomen as.-kok. 604/48*)

Valtioneuvosto on työturvallisuudesta alusten lastaus- ja purkauksessa 2 päivänä elokuuta 1946 annetun lain (607/46) 4 §:n nojalla sosiaaliministeriön esittelystä vahvistanut seuraavat alusten lastauksessa ja purkauksessa noudatettavat järjestysohjeet:

1 L u k u.

Yleiset määräykset.

1 §. Näissä järjestysohjeissa tarkoitetaan

a) *satamalla* meri- tai sisävesisatamaa, satama-allasta, laituria ja muuta senkaltaista paikkaa;

b) *työllä* työtä, joka satamassa, maissa tai aluksessa, suoritetaan meri- tai sisävesiliikenteeseen käytettävän aluksen lastauksessa tai purkauksessa taikka polttoainetta alukseen otettaessa; ja

c) *työntekijällä* henkilöä, jota käytetään b kohdassa mainittuun työhön.

2 §. 1. Nämä järjestysohjeet eivät koske

a) valtion alusta, jota käytetään puolustus- tai hallinnollisiin tarkoituksiin, mikäli lastauksessa tai purkauksessa ei käytetä laivan ulkopuolista palkattua työvoimaa;

b) kauppa-alusta, jonka nettovetoisuus on enintään 19 rekisteritonnia; eivätkä

c) kalastus- tai pyyntialusta, kun sitä sellaisena käytetään, eivätkä alusta, jota käytetään kalastukseen tai pyyntiin suoranaisesti liittyvään toimintaan.

2. Näitä järjestysohjeita sovelletaan valtioneuvoston erikseen määrittämiin satamiin ainoastaan niiltä osin kuin valtioneuvosto päättää.

Näitä järjestysohjeita sovelletaan seuraaviin satamiin: *Helsingin merenkulkupiirissä*: — — — Helsingissä muihin satamiin paitsi Merisatamaan, Pohjoissatamaan, Ruoholahteen, Hakaniemenrantaan ja kaikkiin satamaltaiisiin — — — *Valtioneuvosto 12/8 1948.*

Työpaikat ja kulkutiet.

3 §. 1. Säännöllisessä käytössä olevat kulkutiet, jotka johtavat sataman kautta ja joita työntekijäin on käytettävä mennäkseen työpaikkaan tai sieltä palatakseen, sekä työpaikat maissa on pidettävä työntekijäin turvallisuuden vaatimassa kunnossa.

2. Tällöin on erityisesti otettava huomioon:

a) että maissa olevat työpaikat ja lähimmältä yleiseltä tieltä niihin johtavien edellä mainittujen kulkuteiden vaaralliset osat on tehokkaasti ja turvallisesti valaistava;

b) että, jos laiturin reunaan on jätetty tilaa, tämä tila on oleva vähintään 90 senttimetriä leveä ja pidettävä vapaana muista esteistä, paitsi kiinteistä rakenteista ja käytössä olevista laitteista ja välineistä;

c) että edellä mainittujen kulkuteiden ja työpaikkojen vaaralliset kohdat, kuten katkeamat, kulmat ja reunat, on, sikäli kuin liikenne ja työskentely sallivat, varustettava vähintään 90 senttimetrin korkuisilla kaiteilla; sekä

d) että siltojen, arkkujen ja allasporttien yli vievät vaaralliset tiet on, sikäli kuin liikenne ja työskentely sallivat, molemmin puolin varustettava vähintään 90 senttimetrin korkuisilla kaiteilla, joiden tulee kummassakin päässä jatkoa riittävän pitkälle.

3. Tämän pykälän 2 momentin c ja d kohtien mittamääräykset, mikäli ne koskevat näiden järjestysohjeiden voimaan tullessa käytännössä olevia laitteita, katsotaan täytetyiksi, kun käytännössä olevien laitteiden mitat eivät ole enempää kuin 10 prosenttia sanotuissa kohdissa mainittuja mittoja pienemmät.

4 §. 1. Aluksen ollessa työn suorittamista varten kiinnitettynä laituriin tulee työntekijäin käytettävänä olla turvalliset kulkuvälineet silloin kun heidän on alukseen tultava tai sieltä poistuttava, jolleivät olosuhteet ole sellaiset, että työntekijät, vaikkei erityisiä laitteita olekaan, eivät joudu aiheuttomasti vaaralle alttiiksi.

2. Edellä 1 momentissa tarkoitettuina kulkuvälineinä tulee olla:

a) milloin käytännössä kohtuudella voidaan vaatia, aluksen laskuportaat, kulkusilta tai muu sellainen laite; ja

b) muissa tapauksissa portaat.

3. Tämän pykälän 2 momentin a kohdassa mainittujen välineiden tulee olla vähintään 55 senttimetriä leveät ja niissä tulee koko pituudella molemmin puolin olla joka kohdalta vähintään 82 senttimetrin korkuiset kaiteet. Milloin aluksen laskuportaita käytetään, riittää kuitenkin, että niissä on sanotun korkuiset kaiteet vain toisella sivulla, jos aluksen kylki tarpeeksi suojaa toista sivua. Kulkuvälineiden tulee olla tehdyt hyvistä aineista ja olla hyvässä kunnossa ja ne on niin kiinnitettävä, että ne eivät pääse siirtymään eivätkä ole liian kaltevassa asennossa.

4. Sellaisia, 2 momentin a kohdassa mainittuja välineitä, jotka näiden järjestysohjeiden voimaan tullessa jo ovat käytännössä, saatakoon edelleenkin käyttöä:

a) siksi kun kaiteet uusitaan, jos välineissä on molemmin puolin vähintään 80 senttimetrin korkuiset kaiteet;

b) kahden vuoden aikana näiden ohjeiden voimaan tulosta, jos välineissä on molemmin puolin vähintään 75 senttimetrin korkuiset kaiteet.

5. Tämän pykälän 2 momentin b kohdassa mainittujen portaiden tulee olla kyllin pitkä ja kestävä sekä sopivasti kiinnitetyt.

6. Kun alus työn suorittamista varten on kiinnitetty toiseen alukseen ja työntekijäin tulee päästä aluksesta toiseen, on 1, 2, 3 ja 4 momentissa olevia määräyksiä vastaavasti sovellettava. Jos toisen aluksen kylki on toisen kylkeä korkeampi, on kulkuväline tällöin kiinnitettävä korkeampaan alukseen.

7. Tämän pykälän 2 momentin a kohdan määräystä ei sovelleta purjealukseen tai proomuun, jonka bruttovetoisuus on enintään 300 rekisteritonnia, eikä koneelliseen alukseen, jonka bruttovetoisuus on enintään 200 rekisteritonnia. Muita poikkeuksia edellä tässä pykälässä olevista määräyksistä voi tarkastusviranomainen myöntää, jos laitteet hänen mielestään eivät ole työntekijäin turvallisuudelle välttämättömät.

8. Tämän pykälän määräyksiä ei sovelleta lastitelineisiin tai -siltoihin, milloin niitä käytetään yksinomaan työn suorittamiseen.

5 §. Milloin työntekijöitä työn suorittamista varten on vesitse kuljetettava alukseen tai sieltä pois, on kuljetus sopivin toimenpitein järjestettävä täysin turvallisesti ja sen takia käytettävä kuljetukseen ainoastaan sellaisia aluksia, jotka on säädettyssä järjestyksessä tällaista kuljetusta varten katsastettu. Jos kuljetusmatka on pitkäkö, tulee aluksessa olla suoja huonon sään varalta. Tällaista suojaa ei kuitenkaan ole lupa rakentaa ilman asianomaisen katsastajan suostumusta.

6 §. 1. Lastisuojaan, jonka syvyys aluksen kannelta lastisuojan pohjaan on yli 1.5 metrin, tulee kannelta olla turvalliset kulkuvälineet.

2. Edellä 1 momentissa tarkoitettuina kulkuvälineinä tulee olla portaat, joita pidetään turvallisina vain ehdoin:

a) että portaissa on jalalle tukea niin, että astuimen ja sen takana olevan tilan yhteenlaskettu syvyys on vähintään 11.5 senttimetriä ja astuimen leveys vähintään 25 senttimetriä, sekä että portaissa on tukeva kädensija;

b) että portaita ei ole sijoitettu kauemmaksi kannen alle kuin kohdulla voidaan vaatia, jotta ne eivät olisi haittana luukkuaukeamassa;

c) että portaiden jatkona luukun kehyksessä on niiden kanssa samassa linjassa olevia laitteita varmaa käden- ja jalansijaa varten, kuten astuimia tai syvennyksiä;

d) että edellä c kohdassa mainitut laitteet antavat jalalle tuen, jonka syvyys lisättynä näiden laitteiden takana olevalla tilalla on yhteensä vähintään 11.5 senttimetriä ja leveys vähintään 25 senttimetriä; sekä

N:o 83 (jatk.)

e) että, jos alempien kansien välillä on eri portaat, nämä portaat, mikäli mahdollista, ovat ylimmältä kannelta johtavien portaiden kanssa samassa linjassa.

3. Tarkastusviranomaisella on, jollei portaita, aluksen rakennetta silmälläpitäen, voida kohtuudella vaatia, oikeus sallia muitakin kulkuvälineitä käytettävän, jos ne soveltuvin kohdin täyttävät edellä 2 momentissa määrättyt ehdot.

4. Luukun kehyksen välittömään läheisyyteen älköön kannelle sijoitettako kiinteitä laitteita niin, että ne estävät turvallisen pääsyn kulkuvälineille.

5. Aluksen lastisuojaossa olevan akselitunnelin molemmin puolin tulee olla sopivat käden- ja jalansijat, niin että kulku yli tunnelin on helppoa ja vaaratonta.

6. Jos kannettoman aluksen lastisuojaossa tai hiilisäiliössä portaat ovat tarpeelliset, on sellaiset asetettava työntekijäin käytettäväksi. Portaiden yläpäässä tulee olla koukut tai muunlaiset varmat kiinnityslaitteet.

7. Niissä aluksissa, jotka näiden järjestysohjeiden voimaan tullessa jo ovat valmiiksi rakennetut, katsotaan tämän pykälän 2 momentin a ja d kohdissa mainitut mittavaatimukset täytetyiksi, kunnes portaat ja laitteet uusitaan, jolleivät todelliset mitat ole enempää kuin 10 prosenttia sanotuissa kohdissa mainittuja mittoja pienemmät.

8. Alukset, jotka jo ovat valmiiksi rakennetut, ovat neljän vuoden aikana näiden järjestysohjeiden voimaantulosta vapautetut tämän pykälän 2 momentin a ja d kohdissa olevista mittavaatimuksista sekä 5 momentin määräyksestä.

7 §. 1. Työtä aluksessa suoritettaessa tulee alukseen johtavien kulkuvälineiden ja niiden aluksen paikkojen, joissa työntekijöitä työskentelee tai mihin heitä työn suorituksen yhteydessä saatetaan määrätä, olla tehokkaasti valaistu.

2. Valaistus on niin järjestettävä, ettei se tuota vaaraa työntekijäin turvallisuudelle eikä häiritse muiden alusten kulkua.

8 §. 1. Luukunkannet ja luukun peittämiseen käytettävät palkit on pidettävä hyvässä kunnossa.

2. Luukunkansissa tulee olla niiden kokoa ja painoa vastaavat kädensijat, mikäli ei luukkujen tai luukunkansien rakenne ole sellainen, että kädensijat ovat tarpeettomat.

3. Luukun peittämiseen käytettävissä palkeissa tulee olla sellaiset laitteet, että palkit voidaan asettaa paikoilleen tai poistaa työntekijäin tarvitsematta laitteiden kiinnittämistä tai irrottamista varten nousta palkeille.

4. Luukunkansissa ja palkeissa tulee, jolleivät ne ole vaihdettavia, olla selvät merkit, jotka osoittavat, mille kannelle ja mihin luukkuun ne kuuluvat, sekä niiden paikan luukussa.

3 L u k u.

Nostolaitteet.

9 §. Nostolaitteita tai niiden kiinteitä tai irtaimia apulaitteita älköön käytettäväksi työhön, jolleivät ne ole luotettavassa kunnossa.

10 §. 1. Ennen kuin nostolaitteet ja aluksessa olevat, nostolaitteiden tarpeisiin kuuluvina pidettävät kiinteät apulaitteet sekä nosto- ja apulaitteiden yhteydessä käytettävät irtonaiset apulaitteet, kuten ketjut, teräsköydet, koukut, renkaat, sakkelit, väkipyörät ja pyöriöt, olivatpa ne maissa tai aluksessa, otetaan käytäntöön, tulee niiden suurimman sallitun kuormituksen olla laskettu, jota paitsi nosto- ja apulaitteiden tulee olla koetettu ja huolellisesti tarkastettu. Milloin ketjuja, koukkuja, renkaita, sakkeleita tai pyöriöitä on uuttaamalla pidennetty, muutettu tai korjattu, on ne, ennen kuin ne sen jälkeen otetaan käytäntöön, uudelleen koetettava ja huolellisesti tarkastettava.

2. Nostolaitteet ja aluksessa olevat, nostolaitteiden tarpeisiin kuuluvina pidettävät kiinteät apulaitteet on käytäntöön ottamisen jälkeen tarkastettava seuraavasti:

a) lastipuomit sekä hanhenkaulat, masto- ja puomirenkaat, silmukat, puominkannattimet ja muut sellaiset kiinteät apulaitteet, joiden irrottaminen on erikoisen vaikeaa, on perusteellisesti tarkastettava joka neljäs vuosi ja tarkastettava joka kahdestoista kuukausi; sekä

b) nostolaitteet, kuten nostokurjet ja vintturit, sekä väkipyörät, sakkelit ja muut apulaitteet, joita ei tarkoiteta a kohdassa, on perusteellisesti tarkastettava joka kahdestoista kuukausi.

3. Edellä 1 momentissa mainittuja irtonaisia apulaitteita älköön käytettäväksi, jollei niitä ole viimeksi kuluneiden kolmen kuukauden aikana tarkastettu.

11 §. 1. Nostamiseen tai laskemiseen käytettävät ketjut ja muut senkaltaiset apulaitteet, kuten koukut, renkaat, sakkelit ja pyöriöt, on sen jälkeen kun ne on otettu käytäntöön, hehkutettava seuraavasti:

a) enintään 12,5 millimetrin vahvuiset, säännöllisessä käytössä olevat ketjut ja muut apulaitteet ainakin joka kuudes kuukausi; sekä

b) kaikki muut säännöllisessä käytössä olevat ketjut ja muut apulaitteet, niihin luettuina puominkannattimien ketjut, mutta ei mastoihin ja lastipuomeihin kiinnitettyjä ketjulenkkejä (bridle chains), ainakin joka kahdestoista kuukausi.

2. Milloin 1 momentissa mainittuja apulaitteita käytetään yksinomaan käsivoimin toimivissa nostolaitteissa, on sanotun momentin a kohdassa määrätty hehkuttaminen toimitettava ainakin joka kahdestoista kuukausi ja b kohdassa määrätty ainakin joka kahdeskymmenesneljäs kuukausi.

3. Sosiaaliministeriö voi, ottaen huomioon tässä pykälässä mainittujen apulaitteiden rakenteen ja aineen, vapauttaa määrätynlaiset apulaitteet hehkutuksesta, kuitenkin ehdolla, että siten vapautetut apulaitteet perusteellisesti tarkastetaan vähintään joka kahdestoista kuukausi.

N:o 83 (jatk.)

4. Jos tarkastusviranomainen, ottaen huomioon tässä pykälässä mainittujen apulaitteiden mittasuhteet, rakenteen, aineen tai vähäisen käytön, katsoo, että hehkutusmääräysten noudattaminen johonkin apulaitteeseen nähden ei ole työntekijäin turvallisuudelle välttämätöntä, voi sanottu viranomainen kirjallisella todistuksella, joka saadaan harkinnan mukaan peruuttaa, myöntää poikkeuksia mainittujen määräysten soveltamisesta todistuksessa ehkä määrätyin ehdoin.

12 §. 1. Nostokurjissa, lastipuoimeissa ja ketjulingoissa sekä muissa samankaltaisissa apulaitteissa tulee olla selvä merkintä suurimmasta sallitusta kuormituksesta. Ketjulinkojen suurin sallittu kuormitus on selvin numeroin tai kirjaimin merkittävä linkoon tai siihen hyvin kiinnitettyyn, kestävästä aineesta tehtyyn laattaan tai renkaaseen.

2. Nostokurjissa, joiden nostokyky muuttuu ulokkivarren kääntösäteen tai ulottuvaisuuden mukaan, tulee olla taulu tai itsetoimiva osoitin, joka näyttää ulokkivarren kutakin eri kääntösädetä tai ulottuvaisuutta vastaavan suurimman kuormituksen.

13 §. 1. Köyttä älköön käytettävä nostamiseen tai laskemiseen, ellei se ole tarkoitukseen sopivaa ja vapaa ilmeisistä virheistä sekä, kun on kysymys teräsköydestä, sitä ole koetettu ja tarkastettu.

2. Teräsköysi, jota käytetään nostamiseen tai laskemiseen, on tarkastettava vähintään joka kolmas kuukausi; kuitenkin on teräsköysi, jos siinä jokin metallilanka on katkennut, tarkastettava vähintään kerran kuukaudessa.

3. Teräsköyttä älköön käytettävä nostamiseen tai laskemiseen, jos köydessä sen kahdeksan läpimitan pituisella osalla näkyy katkenneita teräslankoja enemmän kuin 10 prosenttia köyden teräslankojen kokonaisuudesta taikka jos köydessä on havaittavissa merkkejä erittäin runsaasta kulumisesta tai syöpymisestä tai muista vioista, jotka tekevät sen käyttökelvottomaksi.

4. Teräsköyteen tehdyssä silmuri- tai silmupujokkeessa tulee olla vähintään kolme pujotusta koko säikeellä ja kaksi pujotusta säikeellä, jonka langoista puolet on poistettu. Tämän momentin määräykset älkööt kuitenkaan estääkö käyttämästä muunlaista pujoketta, jos se voidaan todeta yhtä tehokkaaksi kuin tässä mainittu.

14 §. 1. Nostokurjet ja vintturit on varustettava sellaisilla laitteilla, jotka tekevät taakan tapaturmaisen putoamisen vaaran mahdollisimman pieneksi. Erittäin on nostokurkien ja vintturien vaihdevivut varustettava luotettavilla jousi- tai muilla lukkolaitteilla.

2. Nostokurjista ja vinttureista virtaava pakohöyry sekä, mikäli mahdollista, niihin virtaava painehöyry on sopivin toimenpitein estettävä haittaamasta näkyvyyttä työpaikassa, jossa työntekijöitä on työssä.

3. Moottorit, hammasratat, ketju- ja kitkavoimansiirtäjät, akselit, höyryputket ja virtajännitteiset sähköjohdot, olivatpa ne maissa tai aluksessa, on varustettava tehokkailla suojalaitteilla, sikäli kuin se on mahdollista aluksen turvallisen käytön sen johdosta vaikeutumatta.

4. Lastipuomin jalan tapaturmainen irtaantuminen sen jalustasta on sopivin toimenpitein estettävä.

5. Konevoimin käyvän laitteen kuljettajan korokkeen tulee olla aidattu ja pääsyn sinne olla turvallinen ja esteistä vapaa. Milloin kulkuvälineinä ovat portaat, tulee portaiden sivujen ulottua riittävästi korokkeen yläpuolelle, jollei muuta sopivaa kädensijaa ole.

15 §. 1. Tässä luvussa määrätyt koetukset, tarkastukset ja hehkutukset toimittaa se, jonka sosiaaliministeriö, kuultuaan merenkulkuhallitusta, siihen tehtävään hyväksyy. Hyväksymisen voi sosiaaliministeriö, milloin syytä on, peruuttaa.

2. Edellä 10 §:n 2 ja 3 momentissa, 11 §:n 3 momentissa ja 13 §:ssä tarkoitetut tarkastukset, mikäli ne koskevat aluksessa olevia laitteita, saakoon toimittaa myös aluksen päällikkö tai se, jonka hän on siihen määrännyt.

3. Edellä 10 §:n 3 momentissa ja 13 §:ssä tarkoitetut tarkastukset, mikäli ne koskevat maissa olevia laitteita, saakoon toimittaa myös se, jonka asianomainen tarkastusviranomainen on siihen hyväksynyt.

16 §. 1. Tässä luvussa määrätyistä koetuksista, tarkastuksista ja hehkutuksista on pidettävä sosiaaliministeriön vahvistaman kaavan mukaista rekisteriä; ja on näistä toimituksista viipymättä annettava sosiaaliministeriön niinkään vahvistaman kaavan mukainen, rekisteriin liitettävä todistuskirja tai kirjoitettava todistus rekisteriin. Koetuksesta ja sen yhteydessä toimitetusta tarkastuksesta annettavassa todistuskirjassa on mainittava kysymyksessä olevan nosto- tai apulaitteen suurin sallittu kuormitus.

2. Edellä 1 momentissa mainitut rekisteri todistuksineen ja todistuskirjat on se aika, jonka ne ovat voimassa, säilytettävä, nosto- tai apulaitteiden sijaitsemispaikan mukaan, maissa tai aluksessa ja vaadittaessa näytettävä asianomaiselle tarkastusviranomaiselle tai työnjohtajalle.

17 §. 1. Tässä luvussa olevat määräykset koetuksesta, tarkastuksesta ja hehkutuksesta eivät koske aluksia, joiden bruttovetoisuus on alle 300 rekisteritonnin.

2. Tämän luvun määräykset rekisteristä, todistuskirjoista ja todistuksista eivät myöskään koske 10 §:n 3 momentissa tarkoitettuja tarkastuksia.

4 L u k u.

Työn suorittamista koskevat määräykset.

18 §. 1. Työssä älköön käytettävä kulkua- tai lastisiltaa tai telinettä, joka ei ole rakenteeltaan vankka ja luja sekä asianmukaisesti tuettu ja tarvittaessa vahvasti kiinnitetty.

2. Edellä 1 momentissa mainituille laitteille on työntekijäin luiskahamisen estämiseksi tarvittaessa levitettävä hiekkaa tai muuta sopivaa ainetta.

N:o 83 (jatk.)

3. Tavarankuljetukseen älköön käytettävä rattaita kulkusillalla tai muulla kulkutiellä, jonka kaltevuus tekee kuljetuksen vaaralliseksi.

19 §. 1. Tilapäisiin kulkuteihin nähden noudatettakoon soveltuvin osin 3 §:n määräyksiä.

2. Laituri on pidettävä niin vapaana tavaroista, että pääsy 4 §:ssä mainituille kulkuvälineille on esteetön.

20 §. Työntekijä älköön käyttäkö älköönkä häntä vaadittako käyttämään muita kuin näissä ohjeissa määrättyjä tai sallittuja kulkuvälineitä.

21 §. 1. Milloin työntekijäin turvallisuus vaatii, on ryhdyttävä sopiviin varovaisuustoimenpiteisiin onnettomuuksien välttämiseksi tavarankuljetuksessa, ahtamisessa, latomaisissa ja ahtausten purkamisessa ja niihin liittyvässä muussa tavarankuljetuksen käsittelyssä.

2. Milloin työntekijäin on työssään käsiteltävä vanhigollisia aineita tai kun heidän on työskenneltävä sellaisissa paikoissa, jossa tällaisia aineita on säilytetty, on ryhdyttävä sopiviin toimenpiteisiin, jotta työntekijät ovat, kussakin tapauksessa vallitsevat asianhaarat huomioonottaen, asianmukaisesti turvatut.

22 §. Kun puutavaraa lastataan lauttaa käyttäen, tulee lautan olla niin tarkoituksenmukaisesti rakennettu ja kiinnitetty, etteivät työntekijät joudu vaaralle alttiiksi. Jollei lautta ole riittävän suuri, on sen yhteyteen järjestettävä sopivat pakosillat.

23 §. 1. Ennen työn alkamista lastiluukulla on luukun kannet ja palkit poistettava tai irtaantumisen estämiseksi vahvasti kiinnitettävä.

2. Palkkeja ja kansia ei saa poistaa eikä paikalleen asettaa, silloin kun lastisuojoissa luukun alla työskennellään. Ennen tällaiseen toimenpiteeseen ryhtymistä on lastisuojoissa työskenteleville annettava siitä ilmoitus.

24 §. 1. Työntekijäin ollessa aluksessa työn suorittamista varten tulee lastisuojojen luukkuaukeaman, jolle työntekijät voivat päästä ja jonka syvyys kannelta lastisuojojen pohjaan on yli 1.5 metrin ja jota ei suojaa vähintään 75 senttimetrin korkuinen luukunkehys, olla varustettu lujalla, vähintään 90 senttimetrin korkuisella kaiteella tai turvallisesti suljettu, milloin sen kautta ei kuljeteta lastia, hiiliä tai muuta tavaraa.

2. Samanlaisin toimenpitein on tarvittaessa suojattava muut kannessa olevat aukot, jotka saattavat olla työntekijöille vaarallisia.

3. Tämän pykälän 1 ja 2 momentin määräykset eivät koske:

a) enintään 1.5 tuntia kestävää ruokailuaikaa eivätkä muita lyhyitä työkeskeytyksiä eivätkä myöskään

b) enintään 200 rekisteritonin bruttovetoisia aluksia, joissa on vain yksi luukku.

4. Luukunkansia älköön käytettävä telineiden rakentamiseen älköönkä muuhun tarkoitukseen, joka voi saattaa ne vahingoittumiselle alttiiksi.

5. Luukun kehyksen välittömään läheisyyteen on jätettävä riittävä tila esteetöntä pääsyä varten kannelta lastisuojojen ja sieltä takaisin.

25 §. Jos työpaikkana aluksen lastisuojassa on ainoastaan luukkuaukeaman alla oleva ala, älköön, paitsi milloin tavaraa irroitetaan tai kootaan taakoiksi,

a) nostolaitteen koukkuja kiinnitettävä paperia, paperimassaa, puuvillaa, villaa, korkkia, tyhjiä juutesäkkejä tai muuta sellaista tavaraa sisältävien paalien vöihin tai siteisiin; älköönkään

b) uurrehakoja käytettävä tynnyreitä lastattaessa tai purettaessa, mikäli tynnyrien rakenne ja laatu sekä uurrehakojen sijoitus ja kunto eivät salli sitä vaaratta tehdä.

26 §. On ryhdyttävä tarpeellisiin varovaisuustoimenpiteisiin, jotta lastisuojassa tai välikansilla hiilen tai muun kaatolastin lastausta tai purkausta suorittavat työntekijät voivat sieltä helposti poistua.

27 §. 1. Nostolaitteita tahi ketjuja tai muita apulaitteita älköön kuormitettako yli suurimman sallitun määrän; kuitenkin olkoon nostokurjen ylikuormitus poikkeustapauksissa sallittu sen käyttäjän tai muun pätevän henkilön hyväksymin ehdoin, jos nostokurjen omistaja on kulakin kerralla erikseen antanut siihen kirjallisen suostumuksen ja kaikista ylikuormituksista pidetään luetteloa.

2. Taakkaa älköön jätettävä nostolaitteeseen riippumaan, ellei laite taakan riippuessa ole pätevän henkilön tehokkaassa hoidossa.

3. Milloin työntekijän turvallisuus vaatii, on määrättävä henkilö antamaan tarpeellisia merkkejä nosto- tai kuljetuslaitteen käyttäjälle. Kun lastaus- tai purkaustyötä suoritetaan luukkuaukeamassa nostoköyttä käyttäen, on merkinantajaa aina käytettävä, ja tulee, milloin useampaa nostoköyttä käytetään, kutakin nostoköyttä kohdi olla eri merkinantaja; jos proomua tai muuta siihen verrattavaa alusta lastattaessa tai purettaessa nostokurjen tai vintturin käyttäjä selvästi ja esteettä näkee ne lastisuojan osat, joissa työtä suoritetaan, älköön merkinantajan käyttäminen olko välttämätöntä.

4. Nosto- tai kuljetuslaitteen käyttäjäksi, merkinantajaksi tai lastinostoköyisien hoitajaksi vintturin tukissa tai nokassa määrättävä vain luotettava ja pätevä henkilö. Tällaiseen tehtävään älköön käytettävä kahdeksaatoista vuotta nuorempaa henkilöä.

28 §. Ketjuja älköön solmulla lyhennettävä. Sopivin toimenpitein on estettävä terävät särvät vahingoittamasta ketjuja sekä teräs- ja muita köysiä.

29 §. Työn suorituksessa käytettyjen valaistuslaitteiden joutuessa epäkuntoon on työ keskeytettävä, kunnes valaistus jälleen on täysin tyydyttävä.

30 §. Sellaisessa paikassa, jossa on herkästi syttyvää tai räjähtävää pölyä tai kaasua taikka missä säilytetään tai kuljetetaan tavaraa, joka voi synnyttää sellaista pölyä tai kaasua, älköön valaistukseen käytettävä muuta kuin varmuuslamppua.

31 §. Tupakointi on kielletty aluksen lastisuojassa, niin myös 30 §:ssä tarkoitettussa paikassa, olkoonpa se maissa tai aluksessa.

5 L u k u.

Ensiapu, hengenpelastusvälineet ja huolto.

32 §. 1. Satamassa tulee olla riittävä määrä ensiapulaatikoita, joihin on selvästi merkitty, että laatikko sisältää ensiavun antamiseen tarpeellisia lääkkeitä ja välineitä. Laatikko on työaikana pidettävä saatavissa lähellä työpaikkaa. Samoin tulee siellä olla loukkaantuneita ja sairaita varten tarkoituksenmukaiset parit.

2. Ensiapulaatikko on pidettävä hyvässä kunnossa ja riittävästi varustettuna, älköönkään siinä säilytettävä muita kuin ensiaputarvikkeita. Satamassa tulee olla ensiavun antamiseen perehtynyt henkilö, joka hoitaa laatikkoa sekä vastaa siitä. Sosiaaliministeriön asiana on, kuultuaan lääkintöhallitusta, määrätä, mitä ensiapulaatikossa tulee olla.

3. Työpaikalla satamassa tulee olla selvästi näkyvä ilmoitus ensiapulaatikon ja parien sijoituspaikasta sekä laatikkoa hoitavasta henkilöstä.

33 §. Milloin lastaus- tai purkaustyötä tehdään aluksessa, josta ei ole suoranaista yhteyttä maihin, tulee aluksessa tai sen lähellä työnteon aikana olla loukkaantuneen tai sairaan kuljetukseen sopiva, käyttövalmis vene.

34 §. Laiturilla, jossa työtä usein suoritetaan, tulee olla tarpeellisia hengenpelastuslaitteita helposti saatavissa.

35 §. Satamassa on pidettävä työntekijöitä varten saatavana raitista juomavettä.

36 §. 1. Se, jolle sataman hallinto kuuluu, on, riippumatta siitä, kenen toimesta satamassa tehtäviä töitä suoritetaan, velvollinen järjestämään satamaan suojat työntekijäin ruokailua ja oleskelua sekä peseytymistä ja pukeutumista varten, niin myöskin mukavuuslaitokset. Pukeutumisen- ja peseytymishuoneet ja mukavuuslaitokset on järjestettävä erikseen nais- ja miespuolisia työntekijöitä varten.

2. Ennen kuin 1 momentissa mainittujen suojien rakentamiseen ryhdytään, on rakennuttajan laadittava rakennussuunnitelma, joka on alistettava sosiaaliministeriön vahvistettavaksi. Sosiaaliministeriö vahvistakoon suunnitelman, mikäli sen mukaan rakennettavat suojat, paikalliset olosuhteet huomioonottaen, täyttävät jäljempänä mainittavat vaatimukset.

3. Jos satamassa jo on 1 momentissa mainitut, näissä järjestysohjeissa säädetyt vaatimukset täyttävät, tarpeelliset suojat, ei sataman haltijalla ole rakentamisvelvollisuutta, elleivät muuttuneet olosuhteet anna siihen aihetta.

37 §. 1. Edellä 36 §:ssä mainitut suojat on rakennettava niiden käytön kannalta sopivaan paikkaan huomioonottaen terveydelliset seikat ja tulee niiden olla riittävän tilavat sekä varustetut tarpeellisilla lämmitys- ja valaistuslaitteilla.

2. Ellei muuta ole sovittu, on suojan omistajan huolehdittava sen kunnossapidosta ja järjestyksen säilymisestä siellä samoin kuin suojan lämmittämisestä, puhtaanapidosta ja tuulettamisesta.

38 §. 1. Pesuhuoneessa tulee olla riittävä määrä pesutelineitä sekä, milloin tarpeelliseksi katsotaan, vedenlämmityslaitteet.

2. Pukeutumishuoneessa tulee olla lukolla suljettavat kaapit vaatteiden säilyttämistä varten.

3. Ruokailusuojan tulee olla sellainen, että siellä tarpeen mukaan voidaan valmistaa ja nauttia ruoka tai suorittaa mukana tuodun ruoan lämmittäminen.

39 §. 1. Työnantajat, joiden työssä olevat työntekijät käyttävät 36 §:ssä mainittuja suoja, ovat velvolliset suorittamaan siitä korvausta, joka määräytyy, ellei toisin ole sovittu, kunkin työnantajan lastauskauden aikana työntekijöilleen työstä suorittamien palkkojen yhteenlasketun määrän mukaan.

2. Korvauksen suuruutta määrättäessä saadaan ottaa huomioon suojien kunnossapito-, hoito- ja kuoletuskustannukset samoinkuin rakennuksia varten tarvittavan maa-alueen kohtuullinen vuokra.

40 §. Kun lastaus- tai purkaustyötä suoritetaan paikalla, missä ei ole riittävästi saatavissa asuntoja työntekijöille niin lähellä työpaikkaa, että heidän voidaan kohtuudella vaatia käyvän siellä yöpymässä, on työntekijöille järjestettävä työpaikalle tai sen läheisyyteen tarpeelliset asu-
mukset, erikseen miehille ja erikseen naisille.

6 L u k u.

Erinäiset määräykset.

41 §. 1. Se, jolle sataman hallinto kuuluu, huolehtikoon sen lisäksi, mitä edellä on säädetty, näiden järjestysohjeiden määräysten täyttämistä, mikäli ne koskevat satamaa ja siihen kuuluvia laitteita. Jos jollakulla on yksinomainen oikeus pitää hallussaan jotakin sataman osaa ja tämän osan hallinto kuuluu hänelle, tulee hänen tältä kohdalta myös huolehtia sanottujen määräysten täyttämistä.

2. Laivanisännän, päällikön tai muun henkilön, jonka huostassa alus on, tulee huolehtia näiden ohjeiden määräysten täyttämistä, mikäli ne koskevat alusta ja siihen kuuluvia laitteita.

3. Työnantajan tai hänen edustajansa on huolehdittava näiden ohjeiden määräysten täyttämistä, mikäli ne koskevat muita kuin satamaan tai alukseen kuuluvia laitteita, niin myös työn suorittamista koskevien sekä 5, 33 ja 40 §:ssä olevien määräysten täyttämistä.

4. Työntekijäin on kunkin kohdaltaan nuodatettava näissä ohjeissa olevia, työn suorittamista koskevia määräyksiä.

42 §. 1. Näiden järjestysohjeiden noudattamista valvoo ammattientarkastus.

2. Tarkastusviranomaisella tarkoitetaan näissä ohjeissa ammattientarkastajaa.

N:o 83 (jatk.)

43 §. Älköön kukaan poistako tai siirtäkö kaidetta, portaita, hengenpelastus- tai valaistuslaitetta, kilpeä tai merkkiä, telinettä, välinettä tai muuta esinettä, josta näissä järjestysohjeissa määrätään, ellei hän ole siihen asianmukaisesti valtuutettu tai siihen ole pakkoa; poistetut esineet on sen ajan päätyttyä, joksi ne oli poistettava, pantava takaisin paikoilleen.

44 §. Nämä järjestysohjeet on pidettävä nähtävillä näkyvillä paikoilla satamissa.

45 §. Joka rikkoo näitä järjestysohjeita, rangaistakoon niinkuin työturvallisuudesta alusten lastaus- ja purkaustyössä annetun lain 7 §:ssä on säädetty.

46 §. 1. Näissä järjestysohjeissa mainittujen todistuskirjojen ja todistusten sijasta hyväksytään sellaisessa maassa, jossa sovelletaan alusten lastauksessa tai purkauksessa työskentelevien työntekijäin suojelemista tapaturmilta vuonna 1932 tehtyä kansainvälistä sopimusta, asianmukaisesti annetut vastaavat todistuskirjat ja todistukset. Jos asianomainen esine otetaan alukseen sellaisen maan satamassa, jossa sanottua sopimusta ei sovelleta, saa 10 §:n 1 momentissa mainitut toimitukset suorittaa ja niistä todistuskirjan antaa myös se, jonka Suomen konsuli on siihen hyväksynyt.

2. Asianomaisen tarkastusviranomaisen harkinnan mukaan voidaan hyväksyä myös Suomessa ennen näiden ohjeiden voimaantuloa annetut vastaavat todistuskirjat ja todistukset.

47 §. Tarkemmat määräykset näiden järjestysohjeiden soveltamisesta antaa sosiaaliministeriö.

48 §. 1. Nämä järjestysohjeet tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 1949, kuitenkin niin, että niitä määräyksiä, jotka koskevat aluksen rakennetta tai pysyviä varusteita, on, näissä ohjeissa määrättyjä poikkeuksia lukuunottamatta, viimeistään neljän vuoden kuluttua mainitusta päivästä lukien sovellettava sellaisiin aluksiin, jotka on valmiiksi rakennettu tai joiden rakentaminen on pantu alulle ennen sanottua päivää. Sitä ennenkin on mainittuja määräyksiä sovellettava tällaisiin aluksiin, mikäli se on kohtuullista ja käytännössä toteutettavissa.

2. Edellä 36 §:ssä mainittuja suoja koskevia määräyksiä on sovellettava viimeistään neljän vuoden kuluttua ensimmäisessä momentissa mainitusta päivästä, ellei sosiaaliministeriö sille tehdystä hakemuksesta myönnä pitennystä tähän määräaikaan.

84. Laki kunnallisista terveystoimista annetun lain muuttamisesta.

Annettu maaliskuun 5 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 181/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944 : 50)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kunnallisista terveystoimista 31 päivänä maaliskuuta 1944 annetun lain (220/44) 10 §:n 1 ja 4 momentti, 17 §:n 2 momentti ja 18 § sekä lisätään mainittuun lakiin 10 a § seuraavasti:

10 §. Terveystoimi, joka tämän lain mukaan on maalaiskunnan palveluksessa, saakoon kunnalta peruspalkkana vähintään sen määrän, joka tulee valtion viran tai toimen haltijalle yhdeksännessä palkkausluokassa. Sen ohessa on terveystoimi saapa kalliipaikkalisää, milloin sellaista lisää suoritetaan vastaaville valtion viran tai toimen haltijoille. Peruspalkan lisäksi saakoon terveystoimi kunnallisen, vähintään yhden huoneen, keittiön ja eteisen käsittävän kalustetun asunnon lämpöineen tai pilkoituine polttopuineen ja valoineen, osuuden kellariin ja tarpeellisiin ulko-huoneisiin sekä saunan tai sen käyttöoikeuden tahi kylpyhuoneen taikka näitä luontoisetuja paikkakunnan hintatason mukaan vastaavan rahallisen korvauksen. Samalla on terveystoimien käytettäväksi asetettava, mikäli se on kohtuullisin kustannuksin mahdollista, vapaa puhelin.

Kunnalliselle terveystoimille maalaiskunnassa maksetaan vuotuista ikälisää samojen perusteiden mukaan kuin valtion viran tai toimen haltijalle yhdeksännessä palkkausluokassa. Ikälisän saamista varten on sellainen terveystoimi oikeutettu lukemaan hyväkseen myös sen ajan, jonka hän on ollut koulutettuna terveystoimena, sairaanhoitajattarena tai kättilönä valtion, toisen kunnan, kuntayhtymän, yhtiön tai muun yhteisön taikka laitoksen palveluksessa.

10 a §. Sodan hävittämien Pohjois- ja Itä-Suomen kuntien osalta voidaan 10 §:n 3 momentissa säädetyn paikallislisän ylin määrä korottaa aina viiteenkymmeneen prosenttiin siinä tarkoitettusta peruspalkasta niin kauaksi aikaa kuin valtioneuvosto harkitsee sen sodan aiheuttamien olosuhteiden johdosta tarpeelliseksi.

17 §.

Kunnallinen terveystoimi, joka nuhteettomasti on palvellut terveystoimena kolmekymmentä vuotta ja saavuttanut kuudenkymmenen vuoden iän, olkoon toimestaan erottuaan oikeutettu saamaan valtion varoista elinkautisena vuotuisena eläkkeenä sen määrän, joka yhdeksännessä palkkausluokassa suoritetaan valtion viran tai toimen haltijalle täytenä eläkkeenä. Eläkkeeseen oikeuttaviksi vuosiksi on terveystoimi oikeutettu lukemaan myös sen ajan, joka 10 §:n 4 momentin mukaan on otettava huomioon ikälisää määrättäessä.

N:o 84 (jatk.)

18 §. Jos valtion viran tai toimen haltijain palkkausta korotetaan tai alennetaan voimassa olevien säännösten nojalla virallisen elinkustannusindeksin kohoamisen tai alenemisen johdosta, on tämän lain perusteella myönnettävä tai myönnetty eläke valtioneuvoston antamien tarkempien ohjeiden mukaisesti korotettava tai alennettava vastaavasti noudattamalla sanottuja säännöksiä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1948. Kuitenkin on 10 §:n säännöksiä sovellettava 1 päivästä tammikuuta 1947 lukien.

Kunnalliselle terveystieteelle, joka tämän lain voimaan tullessa nauttii valtion varoista vakinaista eläkettä, korotetaan sanottu eläke 1 päivästä tammikuuta 1947 lukien siten, että aikaisempi täysi 18,720 markan suuruinen eläke tulee samansuuruiseksi kuin kunnallisen terveystietearen täysi eläke 17 §:n 2 momentissa määrättyin perustein laskettuna on ollut tai on, ja osaeläke yhtä suureksi osaksi viimeksi mainitun suuruudesta eläkkeestä kuin aikaisempi osaeläke oli 18,720 markasta. Täten järjestettyyn eläkkeeseen on sovellettava, mitä 18 §:ssä on säädetty.

Tämän lain mukaan virallisen elinkustannusindeksin kohoamisen tai alenemisen johdosta korotettu tai alennettu vuotuinen peruspalkka ja eläke tasoitetaan lähimpään sellaiseen lukuun, jonka kahdestoistaosa on kahdellakymmenelläviidellä jaollinen, sekä ikälisä vastaavasti sellaiseen lukuun, jonka kahdestoistaosa on viidellä jaollinen.

Lain säännökset kunnalliselle terveystieteelle suoritettavan peruspalkan, ikälisän ja eläkkeen korottamisesta tai alentamisesta virallisen elinkustannusindeksin kohoamisen tai alenemisen johdosta ovat noudatettavina vain niin kauan kuin valtion viran tai toimen haltijain palkkausten yleinen tarkistus voimassa olevien säännösten mukaan toimitetaan virallisen elinkustannusindeksin perusteella.

85. Laki kunnan kättilöistä annetun lain muuttamisesta.

Annettu maaliskuun 5 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 182/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944 : 54)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kättilöistä 31 päivänä maaliskuuta 1944 annetun lain (223/44) 10 §:n 1 ja 4 momentti sekä 16 ja 17 § ja lisätään mainittuun lakiin 10 a § seuraavasti:

10 §. Kättilö, joka tämän lain mukaan on maalaiskunnan palveluksessa, saakoon kunnalta peruspalkkana ylemmässä palkkaluokassa vähintään sen määrän, joka tulee valtion viran tai toimen haltijalle yhdeksännessä palkkausluokassa, ja alemmassa palkkaluokassa vähintään määrän, joka tulee valtion viran tai toimen haltijalle kahdeksännessä

palkkausluokassa. Sen ohessa on kunnan kättilö saapa kalliinpaikanlisää, milloin sellaista lisää suoritetaan vastaaville valtion viran tai toimen haltijoille. Peruspalkan lisäksi tulee kättilön saada kunnollinen, vähintään yhden huoneen, keittiön ja eteisen käsittävä asunto lämpöineen tai pilkottuine polttopuineen ja valoineen, osuus kellariin ja tarpeellisiin ulkokuoneisiin sekä sauna tai sen käyttöoikeus tahti kylpyhuone taikka näitä luontoisetuja paikkakunnan hintatason mukaan vastaava rahallinen korvaus. Samalla on kättilön käytettäväksi asetettava vapaa puhelin, mikäli se on kohtuullisin kustannuksin mahdollista.

Kunnan kättilölle maksetaan maalaiskunnassa vuotuista ikälisää samojen perusteiden mukaan kuin valtion viran tai toimen haltijalle asianomaisessa, 1 momentissa mainitussa palkkausluokassa. Ikälisän saamista varten on sellainen kättilö oikeutettu lukemaan hyväkseen myös sen ajan, jonka hän on ollut koulutettuna kättilönä, sairaanhoitajattarena tai terveystisarena valtion, toisen kunnan, kuntayhtymän, yhtiön tai muun yhteisön taikka laitoksen palveluksessa.

10 a §. Sodan hävittämien Pohjois- ja Itä-Suomen kuntien osalta voidaan 10 §:n 3 momentissa säädetyn paikallislisän ylin määrä korottaa aina viiteenkymmeneen prosenttiin siinä tarkoitetusta peruspalkasta niin kauaksi aikaa, kuin valtioneuvosto harkitsee sen sodan aiheuttamien olosuhteiden johdosta tarpeelliseksi.

16 §. Kättilö, joka on tämän lain alainen, on kuudenkymmenen vuoden ikäiseksi tultuaan velvollinen luopumaan toimestaan. Kuitenkin voi lääkintöhallitus oikeuttaa kättilön pysymään toimessaan aina kuudenkymmenenviiden vuoden ikään.

Kunnan kättilö, joka nuhteettomasti on palvellut kättilönä kolmekymmentä vuotta ja saavuttanut kuudenkymmenen vuoden iän, olkoon toimesta erottuaan oikeutettu saamaan valtion varoista elinkautista vuotuista eläkettä sen määrän, joka asianomaisessa, 10 §:n 1 momentissa mainitussa palkkausluokassa suoritetaan valtion viran tai toimen haltijalle täytenä eläkkeenä. Eläkkeeseen oikeutettaviksi vuosiksi on kättilö oikeutettu lukemaan myös sen ajan, joka 10 §:n 4 momentin mukaan on otettava huomioon ikälisää määrättäessä.

Jos kättilö ennen edellä säädettyä aikaa tulee pysyväesti toimeensa kykenemättömäksi tai jos hänellä luopuessaan ikänsä perusteella toimestaan ei vielä ole kolmekymmentä eläkevuotta, oikeuttaa kymmenen eläkevuotta kymmeneen kolmaskymmenesosaan täyden eläkkeen määrästä ja jokainen niitä seuraava täysi eläkevuosi lisäksi yhteen kolmaskymmenesosaan siitä, kunnes täysi eläkemäärä saavutetaan. Jos kättilö sairastuu tautiin, josta on ympäristölle vaaraa, ja hänen on siitä syystä erottava, voi sisäasiainministeriö hakemuksesta tai lääkintöhallituksen esityksestä myöntää hänelle määräaikaisen hoitoavun tai kohtuullisen eläkkeen eläkevuosista riippumatta.

N:o 85 (jatk.)

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään, on vastaavasti sovellettava 3 §:n 2 momentissa mainittuun kätilöön.

17 §. Jos valtion viran tai toimen haltijain palkkausta korotetaan tai alennetaan voimassa olevien säännösten nojalla virallisen elinkustannusindeksin kohoamisen tai alenemisen johdosta, on tämän lain perusteella myönnettävä tai myönnetty eläke valtioneuvoston antamien tarkempien ohjeiden mukaisesti korotettava tai alennettava vastaavasti noudattamalla sanottuja säännöksiä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1948. Kuitenkin on 10 §:n säännöksiä sovellettava 1 päivästä tammikuuta 1947 lukien.

Kunnan kätilölle, joka tämän lain voimaan tullessa nauttii valtion varoista vakinaista eläkettä, korotetaan sanottu eläke 1 päivästä tammikuuta 1947 lukien siten, että

1) aikaisempi täysi 17,640 markan suuruinen eläke tulee olemaan samansuuruinen kuin valtion viran tai toimen haltijan täysi eläke on ollut tai on kahdeksannessa palkkausluokassa, ja osaeläke yhtä suuri osa viimeksi mainitun suuruudesta eläkkeestä kuin aikaisempi osaeläke oli 17,640 markasta, sekä

2) aikaisempi täysi 18,720 markan suuruinen eläke tulee olemaan samansuuruinen kuin valtion viran tai toimen haltijan eläke on ollut tai on yhdeksännessä palkkausluokassa, ja osaeläke yhtä suuri osa viimeksi mainitun suuruudesta eläkkeestä kuin aikaisempi osaeläke oli 18,720 markasta.

Täten järjestettyyn eläkkeeseen on sovellettava, mitä 17 §:ssä on säädetty.

Tämän lain mukaan virallisen elinkustannusindeksin kohoamisen tai alenemisen johdosta korotettu tai alennettu vuotuinen peruspalkka ja eläke tasoitetaan lähimpään sellaiseen lukuun, jonka kahdestoistaosa on kahdellakymmenelläviidellä jaollinen, sekä ikälisä vastaavasti sellaiseen lukuun, jonka kahdestoistaosa on viidellä jaollinen.

Lain säännökset kunnan kätilölle suoritettavan peruspalkan, ikälisän ja eläkkeen korottamisesta tai alentamisesta virallisen elinkustannusindeksin kohoamisen tai alenemisen johdosta ovat noudatettavina vain niin kauan kuin valtion viran tai toimen haltijain palkkausten yleinen tarkistus voimassa olevien säännösten mukaan toimitetaan virallisen elinkustannusindeksin perusteella.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1948

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 7.

Sisällys: 86. Laki terveydenhoitolain muuttamisesta, s. 113. — 87. Keskussairaalaalaki, s. 115. — 88. Kansakoulunopettajan oikeus ikälisän ja eläkkeen saamista varten lukea hyväkseen miuta kuin kunnallisessa kansakoulussa virkakelpoisena palvelemana aika, s. 120. — 89. Kaupungin opetuslaitoksissa maksettavat tuntipalkkiot, s. 121. — 90. Lukukausimaksut ammattikouluissa, s. 122. — 91. Asetus oppivelvollisuuslain täytäntöönpanoasetuksen muuttamisesta, s. 123. — 92. Tervalammen työlaitoksen ja alkoholistihuoltolan päiväjärjestys, s. 123. — 93. Tervalammen työlaitoksen ja sen yhteydessä toimivan alkoholistihuoltolan järjestyssääntö, s. 124. — 94. Tervalammen työlaitoksen yhteydessä toimivan alkoholistihuoltolan ohjesääntö, s. 127. — 95. Lastensuojeluhjesäännön muutos, s. 128. — 96. Sokeanavustuslain toimeenpano, s. 128.

86. Laki terveydenhoitolain muuttamisesta.

Annettu huhtikuun 17 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 311/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927 : 65 ja 1937 : 25)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 1 päivänä heinäkuuta 1927 annettuun terveydenhoitolakiin (192/27) uusi 18 a § ja muutetaan sanotun lain 16, 17 ja 18 §, viimeksi mainittu pykälä sellaisena kuin se on 18 päivänä kesäkuuta 1937 annetussa laissa (284/37), seuraavasti:

16 §. Kunnan velvollisuudesta hankkia pysyviä kulkutautisairaansijojia on säädetty keskussairaalaissa.

Yleisvaarallisen tarttuvan taudin vuoksi sairaalaan toimitettavien henkilöiden tilapäistä säilyttämistä varten tulee kunnalla olla lääninlääkäriin hyväksymät eristyshuoneet, jollei lääkintöhallitus ole myöntänyt vapautusta sanotusta velvollisuudesta.

Sen varalta, että käytettävissä olevat pysyvät sairaansijat poikkeuksellisesti osoittautuvat riittämättömiksi tai niitä kuljetusesteiden vuoksi ei voida käyttää, tulee kunnan laatia suunnitelma sairaanhoidon järjestämisestä. Tässä suunnitelmassa on mainittava ne huoneet, joihin tilapäisiä hoitopaikkoja järjestetään, sekä miten varusteet ja hoitohenkilöt sellaisia hoitopaikkoja varten hankitaan. Suunnitelma on laadittava niin, että se vaikeuksitta ja viivytyksittä voidaan panna täytäntöön siinä laajuudessa kuin olot kulloinkin vaativat, ja siinä mainittujen hoitopaikojen tulee olla käytettävissä heti, kun lääninlääkäri katsoo sen tarpeelli-

N:o 86 (jatk.)

säksi. Suunnitelmalle sekä siihen tehtäville muutoksille on hankittava lääninlääkäriin hyväksyminen.

17 §. Milloin henkilöä, joka on sairastunut yleisvaaralliseen tarttuvaan tautiin, ei voida muutoin sopivasti eristää, on hänet viipymättä toimitettava kulkutautisairaalaan tai tilapäiseen hoitopaikkaan.

Mitä 1 momentissa on säädetty, noudatettakoon myös, kun henkilön epäillään saaneen siinä mainitun taudin tartunnan tai olevan sellaisen tartunnankantajana ja hänen eristämisenä sen vuoksi on tarpeen vaatima.

18 §. Henkilölle, joka 17 §:ssä mainitusta syystä otetaan keskus- tai kulkutautipiirisairaalaan taikka 16 §:ssä mainittuun eristyshuoneeseen tai tilapäiseen hoitopaikkaan, on siellä annettava maksuton hoito ja ylläpito, niin myös järjestettävä maksuton kuljetus sinne ja suoritettava sairaalasta paluusta aiheutuvat välttämättömät matkakustannukset.

Keskus- tai kulkutautipiirisairaalaan 17 §:n mukaisesti toimitettavan henkilön kuljetuksesta on sairaalan huolehdittava.

18 a §. Edellä 18 §:ssä mainitusta hoidosta ja ylläpidosta sekä henkilön toimittamisesta kunnan eristys- ja hoitopaikkaan aiheutuvista kuljetuskustannuksista vastaa se kunta, jossa potilas sairastuessaan oleskelee tai jossa 17 §:n 2 momentissa mainittuun henkilöön nähden on ryhdyttävä eristämistoimenpiteisiin.

Keskus- tai kulkutautipiirisairaalalle 18 §:n mukaan aiheutuvien kuljetus- ja matkakustannusten suorittamisesta on voimassa, mitä siitä on erikseen säädetty tai määrätty.

Jos henkilö valtion, kunnan tai kuntien yhtymän taikka näiden yhteisesti ylläpitämässä hoito-, huolto- tai muussa laitoksessa hoidettavana, huollettavana tai säilytettävänä ollessaan sairastuu yleisvaaralliseen tarttuvaan tautiin, suorittaa laitos hänestä aiheutuneet, 1 momentissa mainitut kustannukset.

Tässä pykälässä mainitut kustannukset, jotka ovat aiheutuneet asevelvollisuuttaan suorittavasta henkilöstä, suoritetaan valtion varoista.

Kunnalle annetaan 16 §:n 2 ja 3 momentissa mainittujen eristys- ja hoitopaikkojen perustamiseen ja ylläpitoon sekä hoidettavien niihin toimittamisesta aiheutuviin kuljetuskustannuksiin valtionapua sen mukaan kuin lääkintöhallitus valtion tulo- ja menoarvion rajoissa määrää.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1949.

Mitä edellä 18 §:n 2 momentissa ja 18 a §:n 2 momentissa on säädetty, ei kuitenkaan ole sovellettava kuntaan, ennen kuin se keskussairaalan kulkutautiosasto tai kulkutautipiirisairaala, josta kunta on velvollinen hankkimaan pysyvät kulkutautisairaansijat, on avattu käytettäväksi.

Kulkutautisairaala, joka kunnalla on tämän lain voimaan tullessa, on pidettävä toiminnassa, kunnes kunnan kulkutautisairaansijat keskus- tai kulkutautipiirisairaalassa ovat käytettävissä. Tällöin tulee kunnalla myös olla käytettävissä lain 16 §:n 2 momentissa mainitut eristys- ja hoitopaikat.

87. Keskussairaallaki.

Annettu huhtikuun 17 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 312/48)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Milloin valtio perustaa keskussairaaloita, jotka käsittävät vähintään kolme yleisen sairaanhoidon lääketieteellistä erikoisalaa ja kulkutautiosaston, ottavat kunnat keskussairaaloitten rakentamiseen, ylläpitoon, hallintoon ja käyttöön osaa tässä laissa säädettyjen perusteiden mukaan.

2 §. Kun valtio rakennuttaa uuden 1 §:n mukaisen keskussairaalan tai laajentaa sellaiseksi aikaisemmin toiminnassa olevan sairaalan, määrää valtioneuvosto, sitten kun kuntia on kuultu, keskussairaalan nimen, sijaitsemispaikan sekä mitkä kunnat yleistä sairaanhoitoa varten kuuluvat keskussairaalan toiminta-alueeseen ja, samassa yhteydessä tai erikseen, mitkä kunnat ovat velvolliset keskussairaalaan hankkimaan 4 §:ssä edellytetyt kulkutautisairaansijat.

3 §. Sen jälkeen kun valtioneuvosto on antanut 2 §:ssä mainitun määräyksen keskussairaalan toiminta-alueesta, on siihen kuuluva kunta velvollinen hankkimaan yleisiä sairaansijoja siten, että kunta joko omassa tai toisten kuntien taikka valtion kanssa yhteisessä tai muussa lääkintöhallituksen hyväksymässä yleisessä sairaalassa yhteensä omistaa tai pysyvän oikeuden nojalla saa käyttöönsä, maalaiskunta yhden sairaansijan täyttä seitsemäsataaviittäkymmentä ja kaupunki ja kaupala yhden sairaansijan täyttä kolmeasataaseitsemääkymmentäviittä henkikirjoitettua asukasta kohden ja että sairaansijoista vähintään yksi jokaista alkavaa neljätuhatta asukasta kohden on sairaalassa tai sairaalaryhmässä, joka käsittää vähintään kolme lääketieteen erikoisalaa.

Milloin kunnalla on käytettävänään yleisiä sairaansijoja 1 momentin mukaisesti siinä mainitussa sairaalassa tai jos kunta voi niiden hankkimisesta keskussairaalan ulkopuolelta esittää lääkintöhallituksen hyväksymän suunnitelman, ei kunta ole velvollinen niitä varaamaan keskussairaalassa, vaan annetaan sille näiden sairaansijojen perustamiseen ja ylläpitoon valtionapua, sen mukaan kuin lääkintöhallitus valtion tulo- ja menoarvion rajoissa määrää.

Jollei voida sopia, kuinka monta sairaansijaa kunnan on varattava keskussairaalassa, määrää siitä valtioneuvosto lääkintöhallitusta ja kuntaa kuultuaan.

4 §. Jokaisella kunnalla tulee olla pysyviä kulkutautisairaansijoja keskussairaalassa tai tämän lain mukaan järjestetyssä kunnallisessa kulkutautipiirisairaalassa, maalaiskunnalla yksi sairaansija kutakin alkavaa kahtatuhatta sekä kaupungilla ja kauppalalla yksi sairaansija kutakin alkavaa tuhattakahtasataa henkikirjoitettua asukasta kohden. Valtioneuvosto voi kuitenkin erityisestä syystä vahvistaa kunnan sairaansijojen määrän pienemmäksi.

N:o 87 (jatk.)

5 §. Keskussairaalaan osallistuva kunta on velvollinen kertakaikkisena osallistumismaksuna suorittamaan kutakin kunnalle tulevaa sairaansijaa kohden viisikymmentä sadalta sairaalan sairaansijaan kohdistuvista perustamiskustannuksista, jotka 7 §:n 3 momentissa mainituissa tapauksissa määrätään siinä säädetyllä tavalla.

Keskussairaalan vuotuisia kunnossapito- ja käyttökustannuksia, joihin luetaan myös korjauksista aiheutuvat menot, on kunnan suoritettava valtiolle kultakin kunnan sairaansijalla hoidetun, 10 §:n 1 momentissa tarkoitetun potilaan hoitopäivältä viisikymmentä sadalta määrästä, joka sairaalassa annettua hoitopäivää kohden keskimäärin jää jäljelle sairaalan tulojen tultua sanotuista kustannuksista vähennetyiksi. Jos sairaalassa on vapaapaikkoja, on niihin kohdistuvat kustannukset, laskettuina valtion siviilisairaaloissa voimassa olevan alimman hintaluokan mukaisena maksuna hoitopäivältä, pidettävä sanottua määrää arvioitaessa sairaalan tuloina.

Kunnat, jotka 2 §:ssä mainitun määräyksen mukaisesti ovat velvolliset kulkutautisairaanhoidoa varten osallistumaan keskussairaalaan, suorittavat valtiolle vuosittain viisikymmentä sadalta kustannuksista, joita sairaalalla on 10 §:n 1 momentissa tarkoitettujen kulkutautipotilaiden sairaalaan kuljetuksesta ja sieltä paluusta. Kuntien vastattava kustannusosuus on jaettava niiden maksettavaksi sen mukaan kuin kullakin kunnalla on sairaalassa kulkutautisairaansijoja.

Heikossa taloudellisessa asemassa olevan kunnan voi valtioneuvosto anomuksesta vapauttaa joko kokonaan tai osaksi 1 momentissa mainitusta osallistumis- sekä määrääjäksi 2 ja 3 momentissa säädetyistä vuotuisesta maksusta maksujen jäädessä tällöin valtion suoritettaviksi.

6 §. Keskussairaalaan osallistuvien kuntien kanssa on valtion tehtävä perustamiskirja, jossa määrätään:

- 1) mitä lääketieteen erikoisaloja sairaala käsittää;
- 2) kuinka monta yleistä ja kulkutautisairaansijaa sairaalassa vähintään on, huomioon ottaen, että valtiolla tulee olla kummankinlaatuisia sairaansijoja vähintään kolmannes niiden yhteisestä määrästä;
- 3) kuinka moneen yleiseen ja kulkutautisairaansijaan kukin osallistuva kunta saa käyttöoikeuden;
- 4) milloin ja missä erissä osallistumismaksu on suoritettava;
- 5) milloin sairaala on avattava käytettäväksi;
- 6) kuinka monta lisäjäsentä on lisätyssä johtokunnassa; sekä
- 7) muista seikoista, joista perustamiskirjassa katsotaan tarpeelliseksi määrätä.

Perustamiskirjan allekirjoittavat valtion puolesta sen edustajat ja kunkin kunnan puolesta siihen valtuutetut edustajat.

Milloin keskussairaalaan myöhemmin perustetaan kulkutautiosasto tai sairaalaa muuten laajennetaan, on uusista sairaansijoista tehtävä niitä varanneiden kuntien ja valtion välillä täydentävä perustamiskirja noudattamalla soveltuvilta kohdin, mitä perustamiskirjasta edellä on säädetty.

7 §. Keskussairaalan perustamiskirjan tultua allekirjoitetuksi on sairaalan rakentamisen suunnittelua, rakennustyön valvomista ja rakentamisesta syntyneiden tilien tarkastamista varten asetettava rakennustoimikunta. Rakennussuunnitelman ja siihen liittyvät piirustukset vahvistaa sisäasiainministeriö.

Rakennustoimikunnassa on puheenjohtaja ja neljä jäsentä, joista sisäasiainministeriö määrää puheenjohtajan ja lääkintöhallitus kaksi jäsentä sekä sairaalaan osallistuvat kunnat valitsevat kaksi jäsentä varamiehineen.

Mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty keskussairaalan perustamisesta, koskee myös aikaisemman valtion sairaalan tai valtion tarkoitusta varten hankkiman kunnallisen tai muun sairaalan muuttamista tai laajentamista keskussairaalaksi tai sen osastoksi. Näissä tapauksissa on kuntien osallistumismaksua laskettaessa muuttamisesta tai laajentamisesta aiheutuviin kustannuksiin lisättävä sairaalan käytettäväksi aikaisemmasta sairaalasta siirtyvien rakennusten ja kaluston arvo. Tämän arvioinnin toimittaa rakennustoimikunta.

Keskussairaala laajennettaessa on kuntien kustakin varaamastaan uudesta sairaansijasta suoritettava 5 §:n 1 momentin mukaan laskettava osallistumismaksu. Jos osallistumismaksu täten laskettuna jää pienemmäksi kuin se määrä, joka ottaen huomioon sekä uudet että entiset kuntien sairaansijat olisi sairaansijaa kohti maksettava, on myöskin tämä erotus suoritettava jaettavaksi sairaalaan aikaisemmin osallistuneille kunnille niillä olleiden sairaansijojen luvun mukaan.

8 §. Keskussairaalan omistaa valtio.

Sairaalan hallintoa varten on johtaja, johtokunta ja lisätty johtokunta.

Sairaalan johtajaksi määrää lääkintöhallitus yhden ylilääkäreistä enintään viideksi vuodeksi kerrallaan. Jos sairaalan suuruus tai laatu niin vaatii, voi sairaalassa kuitenkin olla erityinen johtajanvirka.

Johtokunnan puheenjohtajana on sairaalan johtaja ja tämän estetynä ollessa hänen sijaisensa. Johtokunnassa on lisäksi neljä jäsentä varamiehineen. Lisättyyn johtokuntaan kuuluu johtokunnan lisäksi perustamiskirjassa vahvistettu määrä lisäjäsieniä varamiehineen. Johtokunnan jäsenistä ja lisätyn johtokunnan lisäjäsienistä sekä kumpaistenkkin varamiehistä lääkintöhallitus määrää puolet ja osallistuvat kunnat valitsevat samoin puolet kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Kuntien valitsmien lisäjäsenten varamiehineen tulee tasapuolisesti edustaa sairaalan toiminta-alueen eri osia.

Johtajan, johtokunnan ja lisätyn johtokunnan tehtävistä ja sairaalan muusta hallinnosta sekä siitä, mitä sairaanhoidossa on noudatettava, säädetään asetuksella.

9 §. Edellä 7 §:n 2 momentissa ja 8 §:n 4 momentissa mainittujen kuntia edustavien jäsenten ja varamiesten vaalit toimittaa keskussairaalaan osallistuvien kuntien edustajain kokous, jossa voidaan ottaa kä-

N:o 87 (jatk.)

siteltäväksi myös muita keskussairaalaan osallistumisesta johtuvia kuntien yhteisiä asioita. Edustajain kokouksesta, jossa kunkin kunnan edustajalla on niin monta ääntä kuin kunnalla on keskussairaalaissa sairaansijoja, on muuten soveltuvilta kohdin voimassa, mitä siitä erikseen on säädetty.

10 §. Keskussairaalaan osallistuvalla kunnalla on pysyvä oikeus käyttää sairaalaa kunnan sairaansijojen lukumäärän mukaan, ja otetaan kunnan yleisille sairaansijoille hoidettavaksi niitä sairaita, joiden puolesta kunta on antanut maksusitoumuksen tai joilla on kunnassa koti-paikkaoikeus, sekä kulkutautisairaansijoille niitä yleisvaaralliseen tarttuvaan tautiin sairastuneita tai sellaisen taudin vuoksi eristettäviä, joiden hoidosta kunta on velvollinen vastaamaan.

Mikäli tila sallii, otetaan sairaalan muillekin sairaansijoille sellaisia sairaita, jotka 1 momentissa mainitaan.

Kulkutautipotilas voidaan lääkintöhallituksen ohjeiden mukaisesti siirtää valtion kulkutautisairaansijalle toiseen keskussairaalaan. Valtion sairaansijoille voidaan myös, sen mukaan kuin keskussairaalan johtokunta siitä määrää, siirtää erikoishoitoa tarvitsevia potilaita kulkutautipiirisairaalaan.

11 §. Kunnan keskussairaalaan varaamien sairaansijojen käyttämisestä peritään valtion siviilisairaaloissa voimassa olevan alimman maksuluokan mukainen maksu.

Velvollisuudesta suorittaa kulkutautipotilaasta aiheutunut, 1 momentissa mainittu maksu on voimassa, mitä siitä on erikseen säädetty.

12 §. Keskussairaalan toiminta-alueeseen kuuluva kunta voi valtioneuvoston luvalla lunastaa valtiolta yleisen sairaansijan, niin myös hankkia toiselta kunnalta yleisen sairaansijan, jonka kunta saatuaan lääkintöhallituksen luvan haluaa luovuttaa.

Kulkutautisairaansija voidaan 1 momentin säätämällä tavalla siirtää kunnalle, joka 2 §:ssä mainitun määräyksen mukaisesti on velvollinen kulkutautisairaanhoidon osallistumaan keskussairaalaan.

Kunnallisen jaoituksen muutoksessa voidaan sairaansija siirtää kunnalta toiselle ilman 1 ja 2 momentissa säädettyä lupaa.

13 §. Valtioneuvosto voi valtion sairaansijoista luovuttaa keskussairaalaan sairaansijoja puolustuslaitoksen käyttöön. Niinikään voi valtioneuvosto sopia muun julkisen tai yksityisen laitoksen osallistumisesta keskussairaalaan. Yleistä sairaan- ja kulkutautisairaanhoidon varten varattu valtion sairaansijojen luku alkoon kuitenkin tässä tai 12 §:ssä tarkoitettujen luovutuksen tai sopimuksen johdosta vähentykö pienemmäksi kuin neljännekköön sairaalan kaikista kummankinlaatuista sairaansijoista.

Sairaalan käytöstä ei 1 momentissa mainituissa tapauksissa saa aiheutua sairaalaan osallistuville kunnille lisäkustannuksia, ja jää valtion vastattavaksi että laitokset suorittavat säädettyt hoitomaksut ja täyttävät muut velvollisuutensa.

14 §. Jos kunta katsoo, että siltä 5 §:n mukaan vaadittu maksu on liian korkea tai että keskussairaalan hallinnossa muutoin on loukattu kunnan oikeutta taikka etua, voi kunta yhdeksänkymmenen päivän kuluessa siitä, kun kunta on saanut tiedon maksua koskevasta vaatimuksesta tai oikeutensa tai etunsa loukkauksesta, saattaa asian lääninhallituksen ratkaistavaksi.

Lääninhallituksen päätökseen tyytymättömällä asianosaisella on oikeus hakea siihen muutosta korkeimmassa hallinto-oikeudessa, kuten siitä erikseen on säädetty.

Muutoksenhausta 11 §:ssä tarkoitetun maksun maksuunpanosta on säädetty erikseen.

15 §. Milloin keskussairaalassa on erityisiä osastoja mielitauti- tai tuberkuloosi- taikka muita potilaita varten, joiden sairaalahoidosta on erikseen säädetty, eivät tämän lain säännökset koske sellaisia osastoja eikä niitä myöskään ole luettava tässä laissa tarkoitettuja lääketieteen erikoisaloja edustaviksi.

16 §. Ennen kuin sairaala, josta kunta 3 §:n 2 momentin mukaisesti hankkii saman pykälän 1 momentissa säädettyjä sairaansijoja, perustetaan tai sitä muutetaan taikka laajennetaan, on rakennuspiirustuksille hankittava lääkintöhallituksen vahvistus. Laitosta älköön otettako käytäntöön, ennen kuin lääkintöhallitus on sen tarkoitukseensa hyväksynyt.

17 §. Kunta, jota ei ole 2 §:n mukaisesti määrätty hankkimaan kulkutautisairaansijoja keskussairaalasta, muodostaa, sen mukaan kuin valtioneuvosto siitä määrää, joko yksinään tai yhdessä muiden kuntien kanssa kulkutautisairaalaapiirin.

Ehdotuksen kulkutautisairaalaapiiriksi laatii lääkintöhallitus. Piiriin kuuluviksi aiottuja kuntia on ehdotuksesta kuultava.

18 §. Kulkutautipiirisairaalan perustaminen ja ylläpitäminen on piiriin kuuluvien kuntien asia. Milloin näitä on useita, on kuntien yhteistoiminnasta voimassa olevia säännöksiä noudatettava.

Piirisairaalan perustamiseen ja ylläpitoon sekä sairaalan potilaiden kuljetus- ja matkakustannuksiin annetaan valtionapua, niinkuin 3 §:n 2 momentissa on säädetty. Valtionavun ehdoista säädetään asetuksella.

19 §. Mitä 16 §:ssä on säädetty, on vastaavasti noudatettava kulkutautipiirisairaala perustettaessa ja sitä muutettaessa tai laajennettaessa.

Piirisairaalan tulee sijaita lääkintöhallituksen hyväksymässä paikassa, ja voidaan se perustaa muun kunnallisen sairaalan yhteyteen.

20 §. Milloin kuntien 4 §:n mukaisia kulkutautisairaansijoja ei ole määrätty hankittavaksi keskussairaalasta, on kuntien toimenpiteet kulkutautisairaalalaitoksen järjestämiseksi tämän lain mukaisesti loppuun suoritettava viimeistään kahdeksan vuoden kuluessa lain voimaantulosta lukien.

Milloin kuitenkin katsotaan, että kunnan tulee varata edellisessä momentissa mainitut sairaansijat myöhemmin perustettavasta keskus-

N:o 87 (jalk.)

sairaalasta, tai milloin lykkäystä muusta syystä pidetään välttämättömänä, voi valtioneuvosto lääkintöhallituksen tai kunnan esityksestä pidentää 1 momentissa mainittua määräaikaa enintään viidellä vuodella. Jos kunta on tehnyt tästä esityksen, on lääkintöhallitusta sen johdosta kuultava.

21 §. Keskussairaaloihin, jotka on perustettu 7 päivänä toukokuuta 1943 annetun keskussairaalan lain (413/43) nojalla, sovelletaan tämän lain säännöksiä.

22 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1949, ja sillä kumotaan 7 päivänä toukokuuta 1943 annettu keskussairaalan laki (413/43).

88. Kansakoulunopettajan oikeus ikälisän ja eläkkeen saamista varten lukea hyväkseen muuta kuin kunnallisessa kansakoulussa virkakelpoisena palvelemaansa aika.

Valtioneuvoston päätös maaliskuun 11 p:ltä 1948.

(Suomen as.-kok. 215/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1926 : 24)

Opetusministeriön esittelystä säädetään kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta 1926 annetun lain (180/26) 30 §:n nojalla:

1 §. Kansakoulunopettajalla on oikeus ikälisän saamista varten lukea hyväkseen koko se aika, jonka hän kaksikymmentäyksi vuotta täytettyään on ollut päätoimeksi katsottavassa valtion palveluksessa.

Ikälisää varten saakoon kansakoulunopettaja lukea hyväkseen myös kaiken sen ajan, jonka hän ennen virkakelpoisuuden saavuttamistaan on päätehtävänä hoitanut kunnallisen kansakoulunopettajan virkaa, josta hänellä on ollut vähintään kahdenkymmenen viikkotunnin opetusvelvollisuus.

Siitä ajasta, jonka kansakoulunopettaja, täytettyään kaksikymmentäyksi vuotta ja kulloinkin kysymyksessä olevaan virkaan tai toimeen pätevä, on ollut uskonnollisen yhdyskunnan palveluksessa taikka opettajana yksityisessä korkeakoulussa, yksityisessä kansakoulussa tai valtionavustusta nauttivassa yksityisessä oppi- tai kasvatuslaitoksessa taikka opettajana muussa kunnallisessa valtionapua nauttivassa laitoksessa kuin kansakoulussa, hän saa ikälisää varten lukea hyväkseen enintään kymmenen vuotta, jos kysymyksessä on päätoimi, joka on käsittänyt vähintään kahdenkymmenen viikkotunnin opetusvelvollisuuden tai sitä vastaavaksi katsottavan muun työvelvollisuuden.

Opetusministeriö voi erityisestä syystä oikeuttaa kansakoulunopettajan lukemaan hyväkseen ikälisää laskettaessa muunkin palvelusajan, kuitenkin enintään kahdeksan vuotta.

Eri palvelusajoja ikälisiä varten yhteenlaskettaessa otetaan huomioon vain täydet kuukaudet.

Palvelusajan jakautuessa lukukausiin lasketaan yhden lukukauden virantoimitus kuudeksi kuukaudeksi. Kotitalousoppilaitoksien viiden kuukauden kesäkurssilla taikka kansan- tai työväenopistossa lukuvuoden opettajana palveltu aika lasketaan ikälisään nähden vastaavan puolta vuotta.

2 §. Eläkettä varten kansakoulunopettajalla on oikeus, 2 momentissa mainituin rajoituksin, lukea hyväkseen se aika, jonka hän kolmekymmentä vuotta täytettyään on ollut sellaisessa palveluksessa, joka 1 §:n mukaan lasketaan hänelle hyväksi ikälisän saamista varten.

Edellisessä momentissa mainittu oikeus on vain sillä kansakoulunopettajalla, jolla tultuaan eläkeikään tai erotessaan sitä ennen kunnallisen kansakoulun palveluksesta on tämän palveluksen perusteella vähintään kymmenen eläkevuotta.

3 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1948. Samalla kumotaan valtion, uskonnollisen yhdyskunnan tai yksityisestä toimesta kunnallisen kansakoulun palvelukseen siirtyneen opettajan oikeudesta palvelusajan lukemiseen ikälisän ja eläkkeen saamista varten 30 päivänä syyskuuta 1926 annettu valtioneuvoston päätös (256/26), kuitenkin siten, että jos tätä ennen ikälisää myönnettäessä on sovellettu viimeksi mainitun valtioneuvoston päätöksen säännöksiä, täten saavutettu oikeus palvelusajan lukemiseen pysytetään edelleen voimassa, jos se on opettajalle edullisempi.

Maalaiskuntain alakansakoulujen opettajain oikeudesta eräissä tapauksissa lukea virkavuotia lisäpalkkiota ja eläkettä varten on noudatettava, mitä 23 päivänä joulukuuta 1921 annetussa asetuksessa (287/21) siitä on säädetty.

89. Kaupungin opetuslaitoksissa maksettavat tuntipalkkiot.

Kaupunginvaltuuston päätökset helmikuun 18 p:itä ja maaliskuun 31 p:itä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 93)

Kaupunginvaltuusto vahvisti seuraavat, kaupungin kansa- ja ammattikouluissa lokakuun 1 päivästä 1947, ja työväenopistoissa vuoden 1948 alusta suoritettavat tuntipalkkiot, jotka ensin mainituissa kouluissa sidotaan elinkustannusindeksiin samalla tavoin vaihteleviksi kuin viranhaltijoille maksettavat kuukausipalkat:

N:o 89 (jatk.)

Kansakouluissa.

Ala- ja yläkoulussa	173 mk
Apukoulussa	200 »
Jatkokoulussa ja kerhotyössä	215 »

Ammattikouluissa.

Korkeakoulututkinnon suorittaneet opettajat	275 mk
Voimistelunopettajat ja insinöörit	225 »
Kansakoulunopettajat	215 »
Epäpätevät tilapäisopettajat	200 »
Ammatinopettajat, jotka antavat opetusta myöskin teoreettisissa aineissa	215 »
Vakinaiset työopettajat	160 »
Ylimääräiset työopettajat	135 »
Korjaustunnilta korkeakoulututkinnon suorittaneille	200 »
Korjaustunnilta kansakoulunopettajille	160 »

Kaupunginvaltuusto 18/2 1948.

Työväenopistoissa.

Opintopiiritunti	250 — 270 mk
Korjaustunti	150 — 180 »
Luentopiiritunti	700 »
Kuoron ja orkesterin johto, 2 tunnilta	800 — 1,000 »
Luentolauluilta, 2 tunnilta	400 »
Luento tai alustusesitelmä	1,000 — 1,800 »
Kaksoisluento	2,300 — 2,800 »
Elokuvien ja varjokuvien näyttäjät	150 »
Järjestysmies, luentovahtimestari ja lukukausi-ilmoitusten vastaanottajat, 4 tunnilta	300 »
Päällysvaatteiden vastaanottaja ja vartija	5,625 mk/kk
Tilapäinen kanslia-apulainen ruotsinkielisessä opistossa 8 kuukauden ajan	6,750 »

Kaupunginvaltuusto 31/3 1948.

90. Lukukausimaksut ammattikouluissa.

Kaupunginvaltuuston päätökset toukokuun 12 p:ltä ja kesäkuun 30 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 110)

Kaupunginvaltuusto päätti, että lukukausimaksut poikien ja tyttöjen ammattikouluissa ovat syyslukukauden 1948 alusta lukien 150 mk kaupunkilaisilta ja 300 mk ulkokuntalaisilta. *Kaupunginvaltuusto 12/5 1948.*

Kaupunginvaltuusto päätti, että kaupungin yleisen ammattikoulun ammattikurssien oppilailta on syyslukukauden 1948 alusta perittävä

300 mk:n suuruinen lukukausimaksu, ollen ammattiopetuslaitosten johdokunnalla kuitenkin oikeus harkinnan mukaan myöntää vapautus tästä lukukausimaksusta. *Kaupunginvaltuusto 30/6 1948.*

91. Asetus oppivelvollisuuslain täytäntöönpanoasetuksen muuttamisesta.

Annettu elokuun 27 p:nä 1948. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 631/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1931 : 19 ja 1934 : 82)

Opetusministerin esittelystä muutetaan oppivelvollisuuslain täytäntöönpanosta 1 päivänä heinäkuuta 1921 annetun asetuksen 6 ja 8 §, sellaisina kuin ensiksi mainittu on 14 päivänä joulukuuta 1934 annetussa asetuksessa (437/34) ja viimeksi mainittu 4 päivänä kesäkuuta 1931 annetussa asetuksessa (192/31), näin kuuluviksi:

6 §. — — — — —

8 §. Kansakoulun ensimmäisen luokan viikkotuntimäärä on 20—24, toisen 24, kolmannen 28—30 sekä neljännen, viidennen, kuudennen ja seitsemännen 30—32.

Päiväjatko-opetuksen viikkotuntimäärä on 30—36.

92. Tervalammen työlaitoksen ja alkoholihuoltolan päiväjärjestys.

Huoltolautakunnan vahvistama maaliskuun 15 p:nä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 230 ja 1947 : 191)

Herätys ja aamutarkastus	klo	7.00	
Aamuaskareet	»	7.00	— 7.30
Aamuhartaus ja aamiainen	»	7.30	— 8.00
Työaika	»	8.00	— 12.00
Päivällisaika:			
Siistiytyminen	»	12.00	— 12.15
Ruoka-aika	»	12.15	— 13.00
Työaika	»	13.00	— 17.00
Siistiytyminen	»	17.00	— 17.30
Iltahartaus ja illallinen	»	17.30	— 18.00
Levollemeno ja iltatarkastus	»	21.00	

Työaika on lauantaina yhtä tuntia lyhyempi.

Yllä olevaa päiväjärjestystä noudatetaan kaikkina muina vuodenaikoina, paitsi touko-, kesä-, heinä-, elo- ja syyskuussa, jolloin levollemeno ja iltatarkastus tapahtuu klo 22.15.

Iltatarkastuksen jälkeen sammutetaan valot ja alkaa ehdoton yörauha.

93. Tervalammen työlaitoksen ja sen yhteydessä toimivan alkoholisti-huoltolan järjestyssääntö.

Huoltolautakunnan vahvistama maaliskuun 15 p:nä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 51)

1 §. Huoltolaitokseen saapuvan huollettavan on alistuttava terveys-tarkastukseen, jonka tuloksista on tehtävä asianmukaiset merkinnät huollettavaa koskeviin henkilöasiakirjoihin.

Huollettavan mukanaan tuoma omaisuus on luetteloitava ja hinnoiteltava; omaisuusluettelo on huollettavan allekirjoitettava ja vastaanottajan varmennettava. Ne varusteet, joita huollettavan ei katsota huoltolaitoksessa tarvitsevan, puhdistetaan ja säilytetään huollettavan nimellä varustetussa paperipussissa. Arvoesineet ja rahat, jotka huollettavalla on mukanaan, jätetään säilytettäväksi huoltolaitoksen kassaan.

2 §. Huollettava on oikeutettu:

1) saamaan huoltolaitoksessa oikeudenmukaisen ja hänen parastaan tarkoittavan käsittelyn;

2) saamaan huoltolaitokselta kohtuuden vaatimukset täyttävän ylläpidon;

3) saamaan sairaustapauksissa asiallisen hoidon;

4) saamaan huoltolaitoksessa tilaisuuden uskontunnustuksensa mukaisiin hartaushetkiin, joista poisjääminen on sallittu vain huoltolaitoksen johtajan luvalla, jota kielletessä on otettava huomioon mitä uskonnonvapauslaissa on säädetty;

5) käyttämään vapaa-aikansa hyödylliseen askarteluun, opintoihin, yhteisiin rientoihin huoltolaitoksessa, urheilutoimintaan ja muuhun näihin verrattavaan, mahdollisuuksien rajoissa järjestettävään toimintaan;

6) käyttämään huoltolaitoksen kirjastoa lainaamalla sieltä kirjallisuutta tarkemmin määrätyn ehdoin ja rajoituksin sekä lukemaan huoltolaitoksen puolesta hankittuja sanomalehtiä ja aikakausjulkaisuja;

7) hankkimaan johtajan luvalla sopivaa kirjallisuutta sekä sanoma- ja aikakausjulkaisuja;

8) tapaamaan lähimpiä omaisiaan (puoliso, lapsi, isä, äiti, veli ja sisar) huoltolaitoksen johtajan kussakin eri tapauksessa etukäteen antaman luvan perusteella ja johtajan osoittamassa paikassa, ja voidaan tällainen tapaamisoikeus myöntää vain hyvin käyttäytyneille huollettaville ja vain mikäli tapaamiset eivät tuota häiriötä tai hankaluutta huoltolaitokselle; milloin erityistä perusteltua syytä on, johtaja voi myöntää tapaamis-oikeuden harkintansa mukaan muissakin tapauksissa;

9) saamaan valituksen laatimista tai muuta sellaista kirjallista tehtävää varten avustusta huoltolaitoksen johtajalta tai hänen määräämältään;

10) saamaan kuntoisuus- ja palkkiorahaa, jota hän saa johtajan luvalla käyttää kohtuullisen mieliteon tyydyttämiseen, mukavuuksien hankkimiseen tai muuhun siihen verrattavaan, kuten tupakoimistarvik-

keiden, kirjoitusvälineiden ja postimerkkien, kirjallisuuden ja opiskeluvälineiden, erikoistyövälineiden, puhtaus- ja siistimisvälineiden sekä hedelmien, marjojen, vihannesten y. m. s. hankkimiseen;

11) vastaanottamaan hänen nimellään saapuvia lähetyksiä sen jälkeen kun huoltolaitoksen johtaja tai hänen määräämänsä henkilö ensin on tarkastanut niiden sisällön;

12) liikkumaan vapaa-aikoinaan ulkosalla sinä aikana ja sillä aluella, jonka johtaja tarkemmin määrää.

Edellämainitut, 5)–8) ja 10)–12) kohdissa mainitut etuudet tai jokin niistä voidaan menettää määrääjäksi, jos niitä väärin käytetään tai jos huollettavalle määrätään kurinpitorangeistus.

3 §. Huollettavan on:

1) noudatettava järjestystä, puhtautta, rauhallisuutta sekä kaikkea, mikä kuuluu hyvään tapaan, niin myös tarkoin seurattava järjestysääntöä, päiväjärjestystä ja esimiesten antamia määräyksiä;

2) aamuisin herätysmerkin jälkeen noustava ripeästi vuoteesta, pukeuduttava, kunnostettava vuoteensa ohjeiden mukaiseen kuntoon, peseudyttävä ja huolehdyttävä siitä, että huoneessa on raitis ilma, hyvä järjestys ja puhtaus;

3) ruokailtava määrättyssä järjestyksessä rauhallisesti, hyviä ruokailutapoja noudattaen;

4) mentävä heti merkin kuultuaan määrätylle paikalle työhön lähtöä varten;

5) kuljettava työmaalle ja sieltä takaisin määrättyssä järjestyksessä välttämättä tarpeetonta puhelua;

6) suoritettava hänelle osoitettua työtä ahkerasti ja huolellisesti, myöskin urakkatyönä, päiväjärjestyksen määrääminä aikoina sekä taloudenhoitoon ja puhtaanapitoon kuuluvia ja satunnaisia tehtäviä määräysten mukaan muulloinkin;

7) käsiteltävä työvälineitä ja kaikkea huoltolaitoksen omaisuutta huolellisesti ja säästäen, sekä työn päätyttyä asetettava työvälineet puhdistettuina määräpaikoilleen;

8) vähintään kerran viikossa määrättyinä aikoina pölytettävä ja tuuletettava käyttämänsä makuu- ja pitovaatteet;

9) siirtyessään työmaalta asuin- ja ruokailuhuoneisiin siistittävä pukunsa ja jalkineensa sekä peseudyttävä, niin myös kerran viikossa kylvettävä huoltolaitoksen saunassa;

10) suoritettava vapaa-aikoina yksinkertaiset vaatetuksensa kunnossapitoa koskevat työt ohjeiden mukaisesti;

11) huolehdyttävä, että järjestys ja siisteys asunnoissa ei häiriidy ruoka- ja vapaa-aikoinakaan;

12) noudatettava huoltolaitoksen huoneissa olevia tupakoimiskieltoja ja esimiesten tupakoinnin sallimisesta antamia lähempiä määräyksiä;

13) pyydyttävä johtajan puheille pääsyä esimieheltä, ja on johtajalla oikeus rajoittaa turhissa tapauksissa puheille pääsyä;

N:o 93 (jatk.)

14) noudatettava tervehtimisessä ja esiintymisessä kohteliaisuutta ja huoltolaitoksessa annettavia käyttäytymisohjeita; sekä

15) seistävä esimiehiä puhutellessaan ryhdikkäänä ja esitettävä asiansa lyhyesti ja selvästi.

4 §. Huollettavaa on kielletty:

1) luvatta poistumasta huoltolaitoksesta ja työpaikalta;
2) luvatta oleskelemasta asuinhuoneissa ja käytävissä työaikana;
3) käyttämästä omia vaatteitaan ja jalkineitaan ilman johtajan antamaa lupaa;

4) käsittelemästä tulta tulenaroissa paikoissa;

5) heittämästä tupakanporoa sekä savukkeen- ja tulitikunpätkiä lattialle, pihamaalle sekä huoltolaitosalueen käytävälle ja teille;

6) sylkemästä lattialle ja käytävälle sekä yleensäkin sellaisiin paikkoihin, joissa siitä voi aiheutua vaaraa terveydelle;

7) oleskelemasta sisällä luvatta lakki päässä ja makaamasta vuoteella kengät tai saappaat jalassa tai tahraantunein vaattein;

8) viemästä sanomalehtiä ja kirjoja niille määrätystä huoneesta, taikka ruokaa ja ruokailuvälineitä aterialta muualle;

9) pitämästä hallussaan rahaa ja luvattomia esineitä;

10) tuomasta päihdyttäviä juomia huoltolaitokseen ja nauttimasta niitä;

11) kerjäämästä;

12) harjoittamasta uhkapeliä, kortinpeluuta ja muita sopimattomia pelejä;

13) käymästä kauppaa toisten huollettavien, huoltolaitoksen henkilökunnan ja ulkopuolisten kanssa;

14) ilman johtajan lupaa oleskelemasta huoltolaitoksen henkilökunnan ja ulkopuolisten henkilöiden perheissä sekä suorittamasta heidän töitään;

15) luvatta seurustelemasta huoltolaitoksen ulkopuolella olevien henkilöiden kanssa;

16) pilkkaamasta, hännäämästä ja kiusaamasta toista huollettavaa; sekä

17) puhelemasta äänekkäästi iitarkastuksen jälkeen.

5 §. Niskoittelu, laiskuus, sairauden liioitteleminen, karkaaminen ja muu järjestyksen rikkominen sekä laitoksen omaisuuden vahingoittaminen, kavaltaminen ja hävittäminen rangaistaan lain ja huoltolaitoksen ohjesäännön määräysten mukaan. Huoltolaitoksen omaisuudelle aiheuttamansa vahinko on huollettavan lain mukaan korvattava.

6 §. Jos huollettava lain suomaa oikeutta käyttäen lähettää suljetun kirjeen huoltolaitosta valvovalle viranomaiselle, on hänen oltava tietoinen siitä, että hän vastaa sen sisällön totuudenmukaisuudesta ja asiallisuudesta. Nimettömiä kirjeitä eivät viranomaiset tutki.

7 §. Huoltolaitoksesta ehdollisesti tai lopullisesti pääsevä huollettava saa kuittausta vastaan huoltolaitokseen tuomansa ja sinne saamansa omaisuuden, niin myös siellä ansaitsemansa rahavarat. Mikäli matka työ- tai kotipaikkakunnalle kestää yli 6 tuntia, annetaan huoltolaitoksesta pääsevälle huollettavalle tarpeellinen matkamuona.

94. Tervalammen työlaitoksen yhteydessä toimivan alkoholistihuoltolan ohjesääntö.

Sosiaaliministeriön vahvistama huhtikuun 10 p:nä 1948.

(Huoltolautakunnan hyväksymä maaliskuun 15 p:nä 1948)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 16, 17 ja 79, 1937 : 66, 1938 : 43, 1939 : 31, 1942 : 43, 1943 : 26 ja 1945 : 266)

1 §. Alkoholistihuoltolan tehtävänä on tarkoituksenmukaisen hoidon ja ohjauksen antaminen alkoholistilain mukaan huoltolaan määrätuille ja otetuille henkilöille. Huollettavien ruumiillisen ja henkisen työskentelyn ja toiminnan avulla huoltolassa pyritään antamaan sellainen ruumiillinen ja henkinen perusta ja siveellinen tahdon suunta, joka on omiaan palauttamaan huollettavat raittiiseen ja säännölliseen elämäntapaan.

2 §. Alkoholistihuoltolan johtokuntana toimii Tervalammen työlaitoksen johtokunta, jonka tulee huolehtia niistä tehtävistä, jotka alkoholistilaissa, alkoholistiasetuksessa sekä joulukuun 21 päivänä 1936 vahvistetussa Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten huoltolaitosten ohjesäännössä on johtokunnan tehtäväksi määrätty.

3 §. Huoltolan viranhaltijain tehtävistä on voimassa, mitä Tervalammen työlaitoksen viranhaltijoista kesäkuun 14 päivänä 1937 vahvistetussa Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten viranhaltijain johtosäännössä, sellaisena kuin se on muutettuna huoltolautakunnan myöhemmin tekemillä päätöksillä, on määrätty.

4 §. Huollettavan on noudatettava huoltolan järjestyssääntöä ja huoltolan johtajan sekä muiden viranhaltijoiden johtajan määräyksestä hänelle antamia käskyjä ja ohjeita.

5 §. Huollettavalle, joka on hyvin käyttäytynyt, maksetaan hänen tililleen kuukauden lopussa johtokunnan hyväksymien perusteiden mukaan työstään palkkiota, joka määrätään hänen ahkeruutensa ja työtulostensa sekä käytöksensä nojalla.

6 §. Huollettavan oikeuksista ja velvollisuuksista on voimassa, mitä alkoholistilaissa ja alkoholistiasetuksessa sekä Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten huoltolaitosten ohjesäännössä ja huoltolan järjestyssäännössä on määrätty.

95. Lastensuojeluohjesäännön muutos.

Sosiaaliministeriön vahvistama kesäkuun 18 p:nä 1948.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä huhtikuun 21 p:nä 1948)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 99)

Sosiaaliministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston huhtikuun 21 päivänä 1948 tekemän päätöksen, jolla syyskuun 3 päivänä 1943 vahvistetun lastensuojeluohjesäännön 26 § muutettiin seuraavasti:

26 §. Aviottomien lasten huoltotoimiston, jota johtaa lastenvalvoja, tulee:

1) hoitaa kaikki ne tehtävät, jotka avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetussa laissa ja näitten lasten valvontaa koskevassa asetuksessa on lastenvalvojalle määrätty, ylläpitäen tarpeen vaatimaa yhteyttä turvattomien lasten huoltotoimiston sekä asianomaisten koulu- ja huoltoviranomaisten kanssa;

2) tiedottaa toimenpiteistään elatusavun hankkimiseksi lapsensyntyäjälle ja avioliiton ulkopuolella syntyneille lapsille huoltoviraston asiamiestoimistolle korvauksen velkomista varten sekä toimittaa sille kaupungin edun valvomista varten tarpeelliset tiedot;

3) edistää avioliiton ulkopuolella syntyneiden lasten ottamista kasvatteiksi ja ottolapsiksi;

4) valmistella aviottomien lasten hoidon valvontaa koskevat asiat erityishuolto-osastolle esiteltäviksi; sekä

5) valvoa asianomaisen lapsen huoltajan tai huoltoviranomaisten pyynnöstä asumus- ja avioerolasten hoitoa ja kasvatusta sekä taloudellisia etuja soveltamalla tällöin niitä määräyksiä, joita on annettu avioliiton ulkopuolella syntyneitten lasten valvonnasta.

96. Sokeanavustuslain toimeenpano.

Valtioneuvoston päätös helmikuun 19 p:ltä 1948.

(Suomen as.-kok. 138/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 118 ja 119 sekä 1945 : 70 ja 71)

Sosiaaliministeriön esittelystä valtioneuvosto on 16 päivänä toukuuta 1941 annetun sokeanavustuslain 5 ja 19 §:n nojalla, sellaisena kuin ensiksi mainittu pykälä on maaliskuun 14 päivänä 1945 annetussa laissa, muuttanut sokeanavustuslain toimeenpanosta 14 päivänä maaliskuuta 1945 antamansa päätöksen (262/45) 2 §:n näin kuuluvaksi:

2 §. Vakinaisena jatkuvan sokeanavustuksen vuotuinen määrä on 12,000 markkaa. Mainittuun määrään vuodessa korotetaan myös sokeanavustuslain 20 §:ssä tarkoitetut kuusikymmentäviisi vuotta täyttäneiden sokeiden vuonna 1941 saamat jatkuvat avustukset.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1948 lukien.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1948

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 8.

Sisällys: 97. Laki elatusavustusten korottamisesta, s. 129. — 98. Lapsilisäläki, s. 130. — 99. Laki työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta, s. 133. — 100. Laki kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta, s. 135. — 101. Laki ennakkoperintälain väliaikaisesta muuttamisesta, s. 138. — 102. Asetus lapsilisälain täytäntöönpanosta, s. 138. — 103. Asetus kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen väliaikaisesta muuttamisesta, s. 141. — 104. Asetus työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksuista annetun lain täytäntöönpanosta, s. 143. — 105. Äitiysavustuksen suuruuden vahvistaminen, s. 144.

97. Laki elatusavustusten korottamisesta.

Annettu maaliskuun 25 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 256/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 297)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, säädetään:

1 §. Milloin joku on avioliittolain tai avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain mukaisesti velvoitettu tai sitoutunut suorittamaan määrääjain elatusapua, korotettakoon elatusapumaksut, jos elatusavun määrä on päätöksellä tai sopimuksella viimeksi vahvistettu ennen 1 päivää heinäkuuta 1947, rahanarvon alentumisen johdosta seuraavasti:

Aika, jolloin elatusavun määrä on päätöksellä tai sopimuksella viimeksi vahvistettu	Korotuksen määrä elatusavustuksen ollessa elatuksen saajaa kohden kuukaudessa			
	alle 1,000 mk	1,000—1,999 mk	2,000—3,999 mk	4,000 mk tai enemmän
ennen 1. 1. 1940	600 %	480 % vähint. 6,000 mk	360 % vähint. 9,600 mk	240 % vähint. 14,400 mk
vuonna 1940	500 %	400 % vähint. 5,000 mk	300 % vähint. 8,000 mk	200 % vähint. 12,000 mk
vuonna 1941	400 %	320 % vähint. 4,000 mk	240 % vähint. 6,400 mk	160 % vähint. 9,600 mk
vuosina 1942 ja 1943	300 %	240 % vähint. 3,000 mk	180 % vähint. 4,800 mk	120 % vähint. 7,200 mk
1. 1. 1944—30. 6. 1945	250 %	200 % vähint. 2,500 mk	150 % vähint. 4,000 mk	100 % vähint. 6,000 mk
1. 7. 1945—31. 12. 1946	80 %	65 % vähint. 800 mk	50 % vähint. 1,300 mk	30 % vähint. 2,000 mk
1. 1. 1947—30. 6. 1947	40 %	30 % vähint. 400 mk	25 % vähint. 600 mk	15 % vähint. 1,000 mk

N:o 97 (jatk.)

Jos elatusapua maksetaan muunlaisin määräajoin kuin kuukausittain, lasketaan korotus elatusavusta kuukautta kohden tulevan määrän mukaan.

Mitä 1 ja 2 momentissa on sanottu, sovellettakoon vastaavasti myös elatusapuun, jota työntekijä tekemättä sitä vastaan työtä saa köyhäinhuitolain 5 §:n nojalla.

2 §. Edellä 1 §:ssä tarkoitettu, lapselle tuleva ja köyhäinhuitolain 5 §:n nojalla maksettava elatusapu on suoritettava ensiksi mainitussa pykälässä säädetyin tavoin korotettuna 1 päivästä huhtikuuta 1948.

Milloin muu kuin 1 momentissa tarkoitettu henkilö haluaa saada 1 §:ssä mainitun elatusavun korotetuksi sillä tavoin kuin sanotussa pykälässä on säädetty, tehkään siitä ilmoituksen elatusvelvolliselle tai, jos elatusapua koskeva päätös tai sopimus on annettu täytäntöönpanoa varten täytäntöönpanoviranomaiselle, sanotulle viranomaiselle. Korotettu elatusapu on suoritettava niiden erien osalta, jotka erääntyvät sen jälkeen, kun ilmoitus on annettu elatusvelvolliselle tai täytäntöönpanoviranomaiselle saapunut.

3 §. Sen estämättä, mitä 1 ja 2 §:ssä on säädetty, voi tuomioistuिन tai, milloin kysymys on köyhäinhuitolain 5 §:n nojalla suoritettavasta elatusavusta, lääninhallitus elatusavun saajan tai elatusvelvollisen vaatimuksesta korottaa tai alentaa niitä määriä, joilla elatusapua ensiksi mainittujen pykälien nojalla on korotettu, milloin elatusvelvollisen varallisuusolot tai muut seikat antavat siihen aihetta.

Jos elatusavun määrää alennetaan, harkittakoon samalla, onko elatusvelvollinen saapa takaisin, mitä hän jo on suorittanut, tai osan siitä.

4 §. Jos joku on rikoslain 9 luvun säännösten nojalla ennen 1 päivää heinäkuuta 1947 velvoitettu määräajoin suorittamaan vahingonkorvauksena elatusapua, tuomioistuिन voi elatusavun saajan vaatimuksesta rahanarvon alentumisen johdosta korottaa elatusavun määrää sen mukaan kuin elatusvelvollisen kykyyn ja muihin seikkoihin katsoen harkitaan kohtuulliseksi. Korotusta älköön kuitenkaan vahvistettako suuremmaksi kuin 1 §:ssä on sanottu, ellei siihen ole erittäin painavia syitä. Tässä tarkoitettu kanne on ajettava oikeudenkäymiskaaren 10 luvun 1 §:n 1 momentissa mainitussa tuomioistuimessa.

5 §. Edellä 2 §:ssä mainittu ilmoitus on tehtävä ja 4 §:ssä tarkoitettu kanne pantava vireille ennen 1 päivää huhtikuuta 1949.

98. Lapsilisälaki.

Annettu heinäkuun 22 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 541/48)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Lapsen elatusta ja kasvatusta varten suoritetaan, sen mukaan kuin tässä laissa säädetään, valtion varoista lapsilisää 7,200 markkaa vuodessa jokaisesta Suomessa asuvasta ja Suomen kansalaisuuden omaa-

vasta, kuuttatoista vuotta nuoremasta lapsesta. Työkyvyttömästä lapsesta suoritetaan lapsilisä kuitenkin seitsemäntoista vuoden ikärajaan saakka.

Niin kauan kuin erälle evankelisluterilaisen kirkon papeille ja kanttori-urkureille suoritetaan kasvatusapua siitä 29 päivänä joulukuuta 1944 annetun lain (1033/44) nojalla, älköön tätä lakia heidän lapsiinsa sovellettako.

2 §. Lapsilisä suoritetaan sen vuosineljänneksen alusta lukien, joka seuraa vuosineljänneestä, minkä kuluessa lapsi tai oikeus lapsilisään on syntynyt, sen vuosineljänneksen loppuun saakka, jonka kuluessa lapsi täyttää kuusitoista vuotta.

Jos lapsilisään oikeutettu lapsi kuolee tai jos olosuhteissa tapahtuu sellainen muutos, että oikeus lapsilisään sen johdosta lakkaa, lopetetaan lapsilisän suorittaminen sen vuosineljänneksen alusta lukien, joka seuraa vuosineljänneestä, minkä kuluessa kuolemantapaus tai olosuhteiden muutos sattui.

3 §. Jos vanhemmat huoltavat lasta yhteisesti, kuuluu oikeus lapsilisän nostamiseen lapsen äidille tai, jos äiti poissaolon, sairauden tai muun syyn vuoksi on pitkähkön ajan estynyt ottamasta osaa lapsen huoltoon, isälle sekä muussa tapauksessa sille, jonka huollossa lapsi on.

Oikeus lapsilisän nostamiseen kasvattilapsesta kuuluu, jollei huoltolautakunta toisin määrää, kasvattajalle.

Jos oikeus lapsilisän nostamiseen kasvattilapsesta siirtyy toiselle henkilölle, huoltolautakunta voi, jos siihen harkitaan erityistä syytä olevan, ottaa haltuunsa kulumassa olevan vuosineljänneksen lapsilisän ja jakaa sen lapsilisään oikeutettujen kesken.

4 §. Jos huoltolautakunta erityisistä syistä katsoo, että lapsilisän nostamiseen oikeutettu henkilö ei ole siihen sopiva, huoltolautakunta voi määrätä, että lapsilisä on suoritettava toiselle vanhemmista, lastenvalvojalle tai muulle sopivalle henkilölle.

Jos lapsilisän ilmeistä väärinkäyttöä havaitaan tai jos huoltolautakunta muuten painavista syistä harkitsee lapsen edun sitä vaativan, lautakunta voi ottaa lapsilisän haltuunsa ja määrätä sen käytöstä lapsen edun vaatimalla tavalla.

5 §. Lapsilisää ei suoriteta vuosineljännekseltä, jonka alkaessa lapsi on hoidettavana laitoksessa, jossa valtio kokonaan suorittaa hänen hoitokustannuksensa.

6 §. Jos lapsi vuosineljänneksen alussa on kunnan kustannuksella hoidettavana muussa kuin 5 §:ssä mainitussa laitoksessa, suoritetaan lapsilisä tältä vuosineljännekseltä sille kunnalle, joka ensi sijassa vastaa hänen hoitokustannuksistaan. Lapsilisällä on tällöin hyvitettyä niitä hoitokustannuksia, joista yksityinen henkilö, toinen kunta tai valtio on vastuussa. Mahdollinen ylijäämä on tilitettävä lapsilisään oikeutetulle.

7 §. Henkilön, joka haluaa nostaa lapsilisää, on tehtävä siitä ilmoitus sen kunnan huoltolautakunnalle, jossa lapsi on merkitty kirkonkirjoihin tai vastaavaan rekisteriin.

N:o 98 (jatk.)

Jos lapsi on merkitty kirkonkirjoihin tai rekisteriin, joka käsittää useampia kuntia, on ilmoitus kuitenkin tehtävä sen kunnan huoltolautakunnalle, jossa lapsi asuu.

Ilmoituksen lapsilisän saamiseksi tietyllä lapselle voi tehdä muikin henkilö kuin lapsen huoltaja, niin myös laitos, jossa lapsi on hoidettavana, tai huoltolautakunta.

8 §. Sitten kuin 7 §:ssä mainittu ilmoitus on tehty, huoltolautakunnan on, tarkistettuaan ilmoituksessa annetut tiedot, päätettävä, onko lapsilisää suoritettava sekä kuka on oikeutettu nostamaan lapsilisän.

Huoltolautakunnan siihen tehtävään määräämä lautakunnan jäsen tai lautakunnan alainen viranhaltija voi käyttää huoltolautakunnan päätösvaltaa asiassa, jossa tehdään myönteinen päätös lapsilisän suorittamisesta tietyistä lapsesta hänen 3 §:n 1 momentissa mainitulle huoltajalleen.

9 §. Jos 7 §:ssä mainittu ilmoitus tehdään niin myöhään, että lapsilisää tulisi suoritettavaksi useammalta vuosineljännekseltä takakäteen, älköön sitä suoritettako vuosineljännekseltä, joka on päättynyt kuusi kuukautta aikaisemmin kuin ilmoitus tehtiin.

10 §. Lapsilisä suoritetaan vuosineljänneksittäin huoltolautakunnan toimesta postisiirtoliikkeen välityksellä. Lapsilisän suorittamisen tavasta ja ajasta määrätään lähemmin asetuksella.

Jollei lapsilisää ole nostettu kuuden kuukauden kuluessa sen vuosineljänneksen päättymisestä, jonka aikana lapsilisä on ollut suoritettavana asianomaisessa postitoimipaikassa, olkoon oikeus siihen menetetty.

11 §. Joka vääriä tietoja antamalla tai salaamalla todellisen asianlaidan on saanut aikaan sen, että lapsilisää on suoritettu oikeudettomasti, taikka joka muuten on nostanut lapsilisää oikeudettomasti, vaikka hänen kohtuudella olisi pitänyt se tietää, rangaistakoon niinkuin rikoslaissa petoksesta on säädetty.

Liikaa suoritettulla määrällä, jollei siitä muuten saada korvausta, kuitataan lapsilisän seuraavia maksueriä.

12 §. Lapsilisä on vapaa valtiolle ja kunnalle tulon perusteella suoritettavista veroista.

Sopimus, joka tarkoittaa lapsilisän siirtämistä toiselle henkilölle, on mitätön.

Lapsilisää ei saa ulosmitata.

13 §. Elinkustannusten noustessa valtioneuvostolla on oikeus korottaa 1 §:ssä mainittua lapsilisän määrää enintään tämän lain voimaantulosta alkaen laskettua elinkustannusten nousua vastaavaksi.

14 §. Tämän lain ja sen nojalla annettujen määräysten noudattamista valvoo sosiaaliministeriö, jolla siinä tarkoituksessa on oikeus antaa huoltolautakunnille neuvoja ja ohjeita.

Huoltolautakunta on velvollinen vuosittain antamaan sosiaaliministeriölle kertomuksen lapsilisäasiain käsittelystä sekä muutenkin antamaan ministeriölle tarpeellisia tietoja ja vaadittaessa esittämään minis-

terion edustajalle valvontaa varten tarpeelliset asiakirjat ja muut selvitykset.

15 §. Huoltolautakunnan tämän lain 3, 4 ja 8 §:n nojalla tekemästä päätöksestä on asianomaisella oikeus kirjallisesti valittaa sosiaaliministeriöön. Valituskirjelmä on toimitettava viimeistään kolmantenakymmenentenä päivänä siitä lukien, kun asianomainen sai päätöksestä tiedon, sitä päivää lukuun ottamatta, huoltolautakunnalle, jonka tulee viipymättä lähettää kirjelmä omine lausuntoineen sosiaaliministeriölle.

Huoltolautakunnan päätös menköön täytäntöön valituksesta huolimatta.

Sosiaaliministeriön tämän lain nojalla antamaan päätökseen ei saa hakea muutosta.

16 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

17 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1948. Lain täytäntöönpanoa ja soveltamista varten tarpeelliset valmistavat toimenpiteet voidaan kuitenkin suorittaa jo sitä ennen.

99. Laki työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta.

Annettu heinäkuun 22 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 544/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 33 sekä 1946 : 112 ja 125)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Sen mukaisesti kuin tässä laissa säädetään on työnantajan suoritettava lapsilisä- ja kansaneläkemaksua, josta yksi viidesosa käytetään työnantajan kansaneläkemaksuna kansaneläkelaisissa (248/37) säädetyllä tavalla ja neljä viidettäosaa lapsilisälain aiheuttamien menojen peittämiseen.

Julkisoikeudellisen virkasuhteen osapuolista on voimassa, mitä tässä laissa on työnantajasta ja työntekijästä säädetty. Evankelisluterilaisten seurakuntien papiston, kanttori-urkurien ja kirkonpalvelijain osalta noudatettakoon kuitenkin, mitä erikseen on säädetty.

2 §. Työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun suuruus on viisi markkaa sadalta markalta tai sen osalta työntekijänsä palkan määrästä.

Palkalla tarkoitetaan tässä laissa ennakoperintälain (696/46) 4 §:ssä mainittua palkkaa. Palkkaan kuuluvat luontoisedut arvioidaan niin kuin ennakoperintälaisissa on säädetty.

Työnantajalla tarkoitetaan tässä laissa ennakoperintälain 57 §:ssä mainittua työnantajaa.

3 §. Työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun maksamisen tulee tapahtua ainakin kerran kuukaudessa siten, että työnantaja kiinnit-

N:o 99 (jatk.)

tää työntekijän verokirjaan tai palkanpidätystodistukseen lapsilisä- ja kansaneläkemaksua vastaavan määrän veromerkkejä. Veromerkkien määrä merkitään verokirjaan tai palkanpidätystodistukseen työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksuksi, ja veromerkkeihin, jotka on tehtävä kelpaamattomiksi, on merkittävä suorituspäivä.

Työnantaja, jolla ennakoperintälain mukaan on oikeus toimittaa palkanpidätys veromerkkejä käyttämättä, suorittaa lapsilisä- ja kansaneläkemaksunsa siten, että hän tekee siitä merkinnän työntekijän verokirjaan tai palkanpidätystodistukseen ja tilittää sen pidättämiensä veronakkojen yhteydessä sillä tavoin kuin siitä on erikseen määrätty.

4 §. Verolautakunnan puheenjohtajan ja muun viranomaisen tulee valvoessaan ennakoperintälaissa sekä sen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä (802/46) annettujen palkanpidätystä koskevien säännösten ja määräysten noudattamista valvoa myös, että työnantajat noudattavat tässä laissa annettuja säännöksiä ja määräyksiä.

5 §. Työnantaja on valtiolle vastuussa lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta, jonka hän tämän lain mukaan on velvollinen suorittamaan.

Milloin työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksu on osaksi tai kokonaan jäänyt suorittamatta eikä verokirjaa tai palkanpidätystodistusta vielä ole annettu verolautakunnalle, on virheen oikaisemiseksi ja puuttuvan määrän ulosottamiseksi meneteltävä niinkuin ennakoperintälaissa on palkanpidätyksen laiminlyönnin oikaisemisesta ja ulosottamisesta säädetty.

6 §. Jos verolautakunta verotusta toimittaessaan havaitsee, että työnantaja ei ole lapsilisä- ja kansaneläkemaksuna suorittanut 2 §:ssä mainittua määrää, on puuttuva määrä lautakunnan toimesta pantava työnantajan maksettavaksi.

Jollei 1 momentissa mainittua työnantajaa voida verokirjassa tai palkanpidätystodistuksessa olevien merkintöjen perusteella saada selville, on työntekijä kehoituksesta velvollinen verolautakunnalle antamaan tarpeelliset tiedot työnantajan selvittämiseksi. Jos työntekijä laiminlyö tämän velvollisuutensa tai jollei työnantajaa hänen antamiensa tietojen nojalla saada selvitettyksi eikä puuttuvaa määrää tämän johdosta voida panna työnantajan maksettavaksi, pantakoon se lautakunnan toimesta työntekijän maksettavaksi. Työntekijällä on oikeus saada näin suorittamansa määrä työnantajalta takaisin.

Tässä pykälässä mainittuun perimiseen alköön ryhdyttävä, jos maksettavaksi pantu määrä on pienempi kuin sata markkaa.

Perityistä varoista on yksi viidesosa tilitettävä työnantajan kansaneläkemaksuna kansaneläkelaitokselle.

7 §. Edellä 6 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettu, laiminlyöty lapsilisä- ja kansaneläkemaksu peritään ilman tuomiota ja päätöstä siinä järjestyksessä kuin ulostekojen, yleisten maksujen, toimituskirjain lunastuksen tai muun sellaisen ulosotosta on erikseen säädetty.

8 §. Jos työnantaja on suorittanut lapsilisä- ja kansaneläkemaksua liikaa, on hänellä oikeus saada hakemuksesta lääninhallitukselta liikaa suoritettu tai veromerkkien arvoa vastaava määrä takaisin. Jos verokirja tai palkanpidätystodistus on annettu verolautakunnalle, menettelylän liikaa suoritettun määrän takaisin maksamisessa sillä tavoin kuin siitä asetuksella erikseen määrätään.

9 §. Joka on tyytymätön verolautakunnan tämän lain nojalla antamaan, häntä koskevaan päätökseen, saa siitä valittaa tulo- ja omaisuusverolaissa (888/43) mainittuun tarkastuslautakuntaan.

Valituskirja on kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä päivästä, jona valittaja on saanut päätöksestä tiedon, sitä päivää lukuun ottamatta, toimitettava verolautakunnalle.

Valituksesta huolimatta menee päätös täytäntöön.

Tarkastuslautakunnan päätökseen älköön muutosta haettako.

10 §. Työnantajaa tai hänen edustajaansa, joka on jättänyt noudattamatta hänelle tässä laissa säädetyn velvollisuuden, rangaistakoon, jollei siitä muualla laissa ole säädetty ankarampaa rangaistusta, sakolla tai, jos asianhaarat ovat erittäin raskauttavat, enintään kuuden kuukauden vankeudella.

11 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

12 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1948 ja on voimassa vuoden 1950 loppuun. Lain täytäntöönpanoa ja soveltamista varten tarpeelliset valmistavat toimenpiteet voidaan kuitenkin suorittaa jo ennen lain voimaantuloa.

100. Laki kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta.

Annettu heinäkuun 22 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 545/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 114)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 31 päivänä toukokuuta 1937 annetun kansaneläkelain 8, 11, 13, 15, 16, 23, 86 ja 95 §, sellaisina kuin ne ovat 11 päivänä lokakuuta 1946 annetussa laissa (713/46), väliaikaisesti näin kuuluviksi:

8 §. Vakuutetun on suoritettava vakuutusmaksun ennakkona siten kuin siitä ennakkoperintälaissa säädetään.

Työnantajan vakuutusmaksuosuutena on työntekijän ja julkisoikeudellisen virkasuhteen osapuolen vakuutusmaksuksi käytettävä työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain (544/48) mukaisesti peritty työnantajan kansaneläkemaksu, ei kuitenkaan siltä osalta, millä se ylittää puolet 3 §:ssä (1094/43) edellytetystä enimmäismäärästä.

N:o 100 (jatk.)

11 §. Jos 8 §:n 2 momentin mukainen työnantajan vakuutusmaksuosuus on enemmän kuin puolet vakuutetun 3 §:n (1094/43) mukaan suoritettavasta vakuutusmaksusta sen vuoksi, että vakuutetun palkka sinä kalenterivuotena, jona pidätys on tapahtunut, on ollut suurempi kuin hänen 4 §:n (1094/43) mukaan määrätty vuositulonsa, on hänen vakuutusmaksukseen määrättävä työnantajan vakuutusmaksuosuus kaksinkertaisena.

13 §. Työntekijällä, joka sen johdosta, että työnantaja on laiminlyönyt lapsilisä- ja kansaneläkemaksun suorittamisen, on joutunut suorittamaan vakuutusmaksustaan enemmän kuin hänen osuutensa lain mukaan olisi ollut, on oikeus saada takaisin liikaa suorittamansa määrä työnantajalta.

15 §. Jos vakuutettu ei ole tuloilmoitukseensa liittänyt verokirjaa tai muuta palkanpidätyksestä annettua todistusta eikä ennakkoa ole otettu huomioon vakuutusmaksua määrättäessä, on työnantajan vakuutusmaksuosuutta vastaavan määrän takaisin maksamisesta voimassa, mitä ennakkoperintälaisissa on pidätetyn palkan takaisin maksamisesta vastaavasti säädetty.

16 §. Sen kunnan taksoituslautakunnan, jossa vakuutettu on asuntonsa ja kotipaikkansa mukaan verovelvollinen, tulee vuosittain kunnallisverojen taksoituksen yhteydessä määrätä vakuutetun edellisen kalenterivuoden vakuutusmaksu. Näin määrätyn vakuutusmaksun suorituksiksi on työnantajan vakuutusmaksuosuuden lisäksi käytettävä tarpeellinen määrä kunnallisveroa ja vakuutusmaksua varten pidätetystä tai ennakolta suoritetusta määrästä. Jos vakuutetun on 7 §:n mukaan maksettava puolisonsa vakuutusmaksu, käytettäköön kunnallisveroa ja vakuutusmaksua varten pidätetty tai ennakolta suoritettu määrä sen jälkeen puolison vakuutusmaksun suorituksiksi.

Jos vakuutusmaksu on jäänyt määräämättä tai se on määrätty liian pieneksi, on taksoituslautakunnan määrättävä vakuutetun suoritettavaksi se vakuutusmaksu tai vakuutusmaksun osa, joka on jäänyt hänelle määräämättä, ei kuitenkaan pitemmältä ajalta kuin kolmelta lähinnä edelliseltä vuodelta.

23 §. Kannetut vakuutusmaksut on vuosittain, asetuksessa annettavien tarkempien määräysten mukaisesti, lähetettävä tilityksineen eläkelaitokselle.

Vakuutusmaksut, joiden suoritus on laiminlyöty, on kunnan toimesta perittävä.

Lääninhallituksen tulee, maksaessaan ennakkoperintälain mukaan kunnalle etukäteen toimitettavaa suoritusta, kunakin kalenterivuonna suorittaa yhdeksänkymmentä sadalta edellisenä vuonna toimitetun lopullisen tilityksen mukaisesta työnantajien kansaneläkemaksujen yhteismäärästä.

Kunnan tulee kunakin kalenterivuonna maksaa eläkelaitokselle etukäteen yhdeksänkymmentä sadalta edellisenä vuonna määrättyjen vakuutusmaksujen ennakon koko määrästä.

Edellä 3 ja 4 momentissa tarkoitetut määrät on maksettava vuosineljänneksittäin.

86 §. Työkyvyttömyys- ja vanhuuseläkkeiden korotusrahaston tulee olla niin suuri, että sen voidaan katsoa riittävän turvaamaan eläkkeiden korotuksien jatkuvan suorittamisen.

Rahastoon siirretään vuosittain:

1) se osa laskuperusteiden mukaan kuolleilta vakuutetuilta vapautuneista varoista, jota 39 §:n (1094/43) säännösten perusteella ei palauteta;

2) korotusten suorittamista varten 29 §:n mukaan vakuutusmaksuista vähennetyt osat;

3) se osa työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksua koskevan lain (544/48) nojalla tulevista työnantajan kansaneläkemaksuista, joka jää jäljelle, kun 8 §:n 2 momentin mukaiset vakuutusmaksuosuudet on niistä vähennetty;

4) rahaston korot; sekä

5) valtuutettujen vahvistama osa eläkelaitoksen ylijäämästä.

Rahastosta maksetaan työkyvyttömyys- ja vanhuuseläkkeiden korotukset.

95 §. Joka tahallisesti on antanut tämän lain mukaan annettavan tiedon väärin tai on vaadittaessa kieltänyt sellaista tietoa antamasta, rangaistakoon, ellei teosta muualla laissa ole säädetty ankarampaa rangaistusta, sakolla tai, jos asianhaarat ovat erittäin raskauttavat, enintään kuuden kuukauden vankeudella.

Joka vääriä tietoja antamalla tai muutoin vilpillisesti pidättää tai yrittää pidättää eläkelaitokselta, mitä hänen tämän lain mukaan tulee ennakkona suorittaa, rangaistakoon niinkuin rikoslaissa sanotaan, ja oikoon velvollinen eläkelaitokselle suorittamaan kaksinkertaisesti sen määrän, jonka hän on yrittänyt salata.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1948 ja on voimassa vuoden 1950 loppuun, minkä jälkeen tässä muutetut pykälät tulevat jälleen voimaan sellaisina kuin ne olivat ennen tätä lakia. Sinä aikana, jona tämä laki on voimassa, ei kansaneläkelain 8 a, 9, 10, 12 ja 103 §:ää sovelleta.

Tätä lakia on vuoden 1950 jälkeenkin sovellettava vakuutusmaksuihin ja vakuutusmaksun ennakkoihin, joita on määrätty tai määrätään tämän lain voimassaoloajalta.

Vakuutusmaksu vuodelta 1948 määrätään tämän lain mukaisesti. Tällöin on edellä 8 §:n 2 momentissa mainittuna työnantajan kansaneläkemaksuna huomioon otettava myös ne työnantajan vakuutusmaksuosuudet, jotka on suoritettu ennen tämän lain voimaantuloa.

Kansaneläkelaitokselle vuoden 1948 viimeiseltä neljännekseltä tämän lain 23 §:n 3 momentin mukaan tulevan etumaksun määrän vahvistaa valtiovarainministeriö eläkelaitosta kuultuaan.

101. Laki ennakkoperintälain väliaikaisesta muuttamisesta.

Annettu heinäkuun 22 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 546/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 112)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 4 päivänä lokakuuta 1946 annetun ennakkoperintälain (696/46) 48 § väliaikaisesti näin kuuluvaksi:

48 §. Verolautakunnan puheenjohtajan tulee, kun veroilmoitukset ovat lautakunnalle saapuneet, valtiovarainministeriön vahvistamien taulukkojen mukaan laatia luettelo, josta selviää kultakin verovelvolliselta pidätetyt ennakot sekä mikä osa niistä on käytettävä tulo- ja omaisuusveron ja mikä osa yhteensä kunnallisveron ja verovelvollisen itsensä suoritettavan kansaneläkevakuutusmaksun lyhennykseksi. Luetteloon on myös merkittävä työnantajan suorittamasta lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta yksi viidesosa työnantajan kansaneläkemaksuksi ja neljä viidettäosaa valtiolle kuuluvaksi lapsilisäosuudeksi, josta on säädetty lapsilisälaisissa (541/48).

Edellä 1 momentissa mainitun luettelon perusteella verolautakunnan puheenjohtajan on lääninhallitukselle ilmoitettava kullekin kunnalle kunnallisveron ja kansaneläkevakuutusmaksun lyhennykseksi toimitettujen pidätysten yhteismäärä sekä työnantajan lapsilisäosuuksien ja kansaneläkemaksujen yhteismäärät ynnä lähetettävä otteet luettelosta pidätyksiä ja työnantajan kansaneläkemaksuja koskevilta osilta asianomaisille taksoituslautakunnille.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1948 ja on voimassa vuoden 1950 loppuun, minkä jälkeen ennakkoperintälain 48 § tulee jälleen voimaan sellaisena kuin se oli ennen tätä lakia.

102. Asetus lapsilisälain täytäntöönpanosta.

Annettu heinäkuun 22 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 547/48)

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään 22 päivänä heinäkuuta 1948 annetun lapsilisälain (541/48) 16 §:n nojalla:

1 §. Suomen valtion palveluksessa ulkomailla olevan henkilön lapsi, joka on Suomen kansalainen, katsotaan lapsilisälakia sovellettaessa Suomessa asuvaksi, vaikka hän oleskellisikin isänsä tai äitinsä mukana ulkomailla.

2 §. Lapsilisälain 7 §:ssä mainittu ilmoitus on laadittava sosiaaliministeriön vahvistamalle lomakkeelle. Sosiaaliministeriö toimittaa lo-

makkeet huoltolautakunnalle maksutta, ja tulee lautakunnan pitää niitä maksutta ilmoituksen tekijän saatavana.

3 §. Sitten kun 2 §:ssä mainittu ilmoitus on tehty, huoltolautakunnan on kirkonkirjan tai sitä vastaavan rekisterin perusteella tarkistettava, että ilmoituksessa annetut tiedot lapsen ja vanhempien nimestä, syntymääjasta ja seurakunnasta tai rekisteristä, johon lapsi on merkitty, ovat oikeat. Lautakunnan on myös tarkistettava, että lapsesta ei ole tehty lautakunnalle toista ilmoitusta, sekä ettei tällaista ilmoitusta ole tehty myöskään muulle huoltolautakunnalle, jonka alueella lapsi on ollut kirkonkirjaan tai sitä vastaavaan rekisteriin merkittynä syyskuun 1 päivän 1948 jälkeen.

Seurakunnan kirkkoherran ja muun tämän asetuksen 14 §:ssä mainitun rekisterinpitäjän on avustettava 1 momentissa mainitun tarkistuksen toimittamista sekä tehtävä lapsilisäilmoitukseen tarkistusmerkintä ja kirkonkirjaan tai rekisteriin lapsen kohdalle merkintä siitä, että lapsilisää koskeva ilmoitus on tarkistettu sekä minkä huoltolautakunnan toimesta tarkistus on tapahtunut.

4 §. Seurakunnan kirkkoherran ja muun tämän asetuksen 14 §:ssä mainitun rekisterinpitäjän on kymmenen päivän kuluessa kunkin kuukauden päättymisestä huoltolautakunnalle ilmoitettava kuukauden aikana tapahtuneesta alle kuusitoistavuotiaan lapsen kuolemasta.

Edellä mainittu ilmoitus on tehtävä sille huoltolautakunnalle, jonka toimesta lasta koskeva lapsilisäilmoitus on tarkistettu, ja on ilmoituksessa mainittava myöskin lapsen vanhempien nimet ja syntymäajat.

Edellä 1 momentissa mainittu viranomaisen on velvollinen pyynnöstä antamaan huoltolautakunnalle muitakin lapsilisäasiain käsittelyssä tarpeellisia tietoja.

5 §. Evankelisluterilaisen seurakunnan kirkkoherranviraston on kunkin vuotena ennen kesäkuun ja joulukuun 15 päivää kunnan huoltolautakunnalle ilmoitettava niiden henkilöiden nimet, jotka seurakunnan palveluksessa olevina saavat kasvatustapaa siitä 29 päivänä joulukuuta 1944 annetun lain nojalla (1033/44).

6 §. Huoltolautakunnan lapsilisälain 8 §:n nojalla tekemä päätös on merkittävä ilmoituslomakkeelle.

Päätöksestä, jolla lapsilisä on myönnetty suoritettavaksi, lautakunnan on kirjallisesti ilmoitettava sille, joka on oikeutettu nostamaan lapsilisän. Ilmoituksessa on mainittava, monestako lapsesta lapsilisä suoritetaan sekä mistä postitoimipaikasta ja milloin lapsilisän saa nostaa.

Päätöksestä, jolla oikeus lapsilisään on evätty tai jolla oikeutta lapsilisän nostamiseen ei ole myönnetty ilmoituksessa esitetyle henkilölle, on todistettavasti annettava tieto ilmoituksen tekijälle.

7 §. Huoltolautakunnalle saapuneet ilmoitukset on numeroitava ja säilytettävä numerojärjestyksessä.

N:o 102 (jatk.)

Ilmoitusten perusteella lautakunnan on laadittava aakkosellinen kortisto lapsilisän nostamiseen oikeutetuista henkilöistä. Sosiaaliministeriö antaa tarkemmat määräykset kortiston pidosta.

8 §. Kun huoltolautakunta saa tietoonsa, että lapsi, josta lautakunta suorittaa lapsilisän, on muuttanut toiseen kuntaan, lautakunnan on ilmoitettava siitä sen kunnan huoltolautakunnalle, jonne lapsi on muuttanut, sekä lähetettävä sille 2 §:ssä mainittu ilmoitus alkuperäisenä tai, milloin kaikki siinä mainituista lapsista eivät muuta, lautakunnan oikeaksi todistamana jäljennöksenä. Jos alkuperäinen ilmoitus lähetetään, lautakunnan on otettava siitä itselleen jäljennös.

Vuosineljännekseltä, jonka kuluessa lapsi on muuttanut kunnasta toiseen, suorittaa lapsilisän sen kunnan huoltolautakunta, josta lapsi muutti.

9 §. Lapsilisän suorittaminen tapahtuu tarkoitusta varten paineilla lapsilisän maksukorteilla, jotka huoltolautakunta täyttää ja joita postisäästöpankin siirtokonttori toimittaa lautakunnille.

Huoltolautakunnan on vuosineljänneksittäin ennen tammi-, huhti-, heinä- ja lokakuun 25 päivää toimitettava lapsilisän maksukortit ja niistä kahtena kappaleena laaditut koontiluettelot postitoimipaikkaan. Jos lapsilisä on suoritettava henkilölle, joka ei voi nostaa sitä kunnan alueella olevasta postitoimipaikasta, maksetaan se hänelle tavallisella posti-siirtoliikkeen tililtäottokortilla. Tililtäottokortit on eri koontiluetteloi-neen lähetettävä postisiirtokonttoriin ennen edellä mainittuja päivämääriä.

Lapsilisälain 4 §:n nojalla huoltolautakunnan haltuun otettaviksi päätetyt tai 6 §:n nojalla kunnalle suoritettavat lapsilisät suoritetaan huoltolautakunnan asettamalla tilisiirtokortilla.

Lapsilisän maksaminen postitoimipaikoista alkaa helmi-, touko-, elo- ja marraskuun 2 päivänä tai, sen sattuessa pyhäpäiväksi, seuraavana arkipäivänä ja jatkuu kuukauden 21 päivään saakka. Jollei lapsilisää ole nostettu edellä mainittuna aikana, voidaan se nostaa postitoimipaikasta vielä seuraavan kalenterikuukauden 5—31 päivinä.

Lapsilisän nostokorttia ei saa kirjoittaa lapsesta, josta huoltolautakunnalla ei ole 2 §:ssä mainittua ilmoitusta alkuperäisenä tai toisen huoltolautakunnan oikeaksi todistamana jäljennöksenä.

10 §. Lapsilisän nostajan on viipymättä tehtävä lapsilisän suorittavalle huoltolautakunnalle ilmoitus, jos

- 1) lapsilisään oikeutettu lapsi kuolee,
- 2) lapsilisän nostajan tai lapsen osoite muuttuu,
- 3) lapsi annetaan kasvattilapseksi, sekä
- 4) jos lapsilisään oikeutetun lapsen huolto erillään asumisen, avioeron, ottolapseksi ottamisen tai muun syyn vuoksi on siirtynyt lapsilisän nostajalta toiselle henkilölle.

Lapsilisän nostajan kuolemasta on sen, jonka hallussa kuolinpesä on, ilmoitettava huoltolautakunnalle.

11 §. Kun alioikeus avioero- tai muussa asiassa on antanut päätöksen, joka koskee alle kuusitoistavuotiaan lapsen huoltoa, tai kun alioikeus on antanut suostumuksensa sellaisen lapsen ottolapseksi ottamiseen, on päätöksestä neljäntoista päivän kuluessa ilmoitettava lapsiläilain 7 §:ssä mainitulle huoltolautakunnalle.

12 §. Alle kuusitoistavuotiaan lapsen ottamisesta lapsiläilain 5 tai 6 §:ssä mainittuun laitokseen on sen johtajan, jos hoidon voidaan otaksua kestävän vähintään kuusi kuukautta, ilmoitettava sille huoltolautakunnalle, joka lapsiläilain suorittaa. Samoin on meneteltävä lapsen lopullisesti poistuessa laitoksesta.

13 §. Mitä lapsiläiläissa ja tässä asetuksessa on säädetty lapsesta ja vanhemmista, sovellettakoon vastaavasti ottolapseen ja ottovanhempiin.

14 §. Tämän asetuksen 3 ja 4 §:ssä tarkoitetaan rekisterinpitäjällä siviilirekisterin pitäjää, kreikkalaiskatolisen seurakunnan esimiestä sekä sellaisen uskonnollisen yhdyskunnan tai rekisteröidyn seurakunnan johtajaa, jonka velvollisuus on pitää jäsenluetteloa.

15 §. Postisäästöpankki saa tässä asetuksessa mainittujen tehtävien hoitamisesta valtion varoista korvauksen, jonka valtioneuvosto postisäästöpankin laskelman ja ehdotuksen saatuaan vuosittain vahvistaa.

16 §. Tarkempia ohjeita lapsiläilain ja tämän asetuksen täytäntöönpanosta antaa tarvittaessa sosiaaliministeriö.

103. Asetus kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen väliaikaisesta muuttamisesta.

Annettu syyskuun 9 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 651/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 28 ja 1946 : 142)

Sosiaaliministerin esittelystä muutetaan kansaneläkelain toimeenpanosta 1 päivänä huhtikuuta 1938 annetun asetuksen 11, 18, 21 ja 23 §, sellaisina kuin ne ovat 20 päivänä joulukuuta 1946 annetussa asetuksessa (870/46), väliaikaisesti näin kuuluviksi:

11 §. Työntekijän, joka kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta 22 päivänä heinäkuuta 1948 annetun lain (545/48) 13 §:ssä mainitussa tapauksessa pyytää työnantajalta takaisin liikaa suorittamansa vakuutusmaksun osaa tai sen perimistä työnantajalta ulosottoteitse, on esitettävä hakemuksensa tueksi verolautakunnan puheenjohtajan todistus, josta ilmenee työnantajan nimi ja suorittamatta jääneen työnantajan kansaneläkemaksun määrä.

N:o 103 (jatk.)

18 §. Lääninhallituksen tulee maksaessaan kunnalle ennakoperintälain (696/46) 49 §:n mukaan tulevan osuuden pidätyksestä suoritettavasta määrästä samalla maksaa työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain (544/48) mukaiset työnantajien kansaneläkemaksut vähentämällä kunnalle kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta 22 päivänä heinäkuuta 1948 annetun lain (545/48) 23 §:n mukaan etukäteen maksetut määrät.

21 §. Milloin vakuutettu voi tehdä uskottavaksi, että hänen verokirjansa tai ennakoperintälain 12 §:n 2 momentissa tarkoitettu pidätystodistus on turmeltunut, hävinnyt tai joutunut hukkaan, on hänen saadakseen lukea vakuutusmaksukseen myös työnantajan suorittaman vakuutusmaksuosuuden, liitettävä veroilmoitukseensa työnantajan todistus tämän vakuutetulle suorittamista määristä ja niistä maksetuista työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksuista. Mikäli työnantaja on käyttänyt veromerkkejä, on hänen sitä paitsi mainitussa todistuksessa annettava vakuutus siitä, että hän on vakuutetun verokirjaan tai pidätystodistukseen kiinnittänyt työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksua vastaavan määrän veromerkkejä sekä tehnyt ne ennakoperintälain 14 §:ssä määrätyn tavoin kelpaamattomiksi.

23 §. Työnantajan kansaneläkemaksu tai sen osa, jota kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain (545/48) 8 §:n 2 momentin mukaisesti ei käytetä vakuutusmaksuksi, on kunnan tilitettävä eläkelaitokselle sen antamien ohjeiden mukaan.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1948 ja on voimassa vuoden 1950 loppuun, minkä jälkeen tässä muutetut pykälät tulevat jälleen voimaan sellaisina kuin ne olivat ennen tätä asetusta. Sinä aikana, jona tämä asetus on voimassa, ei kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen (147/38) 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19 ja 20 §:ää sovelleta.

Tätä asetusta on vuoden 1950 jälkeenkin sovellettava vakuutusmaksuihin ja vakuutusmaksun ennakkoihin, joita on määrätty tai määrätään tämän asetuksen voimassaoloajalta.

Kansaneläkelain 8 ja 9 §:n, sellaisina kuin ne ovat 11 päivänä lokakuuta 1946 annetussa laissa (713/46), mukaisesti suoritettavat työnantajan vakuutusmaksuosuudet heinä-, elo- ja syyskuulta 1948 on maksettava seuraavan lokakuun 20 päivään mennessä siten kuin viimeksi mainitussa pykälässä on säädetty.

104. Asetus työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksuista annetun lain täytäntöönpanosta.

Annettu syyskuun 23 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 694/48)

Valtiovarainministerin esittelystä säädetään 22 päivänä heinäkuuta 1948 työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain (544/48) 11 §:n nojalla:

1 §. Työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksua maksettaessa on työntekijän verokirjaan merkittävä, mikäli jäljempänä 2 §:ssä ei toisin määrätä, seuraavat tiedot:

- 1) palkkamäärä, josta työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksu on maksettava;
- 2) työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun määrä; sekä
- 3) aika, jolta palkka on maksettu, tai suoritettun palkkamäärän peruste tai laatu.

Työnantajan, joka ei ole ennakkoperintälain (696/46) mukaan oikeutettu toimittamaan palkanpidätystä veromerkkejä käyttämättä, on 1 momentissa mainittujen tietojen lisäksi verokirjaan merkittävä myös postiosoitteensa.

Ennakkoperintälain 12 §:n 2 momentissa tarkoitettuun palkanpidätystodistukseen on edellä 1 ja 2 momentissa mainittujen tietojen lisäksi merkittävä palkansaajan täydellinen nimi sekä arvo tai ammatti.

2 §. Työnantajalla on, mikäli pidätys tapahtuu veromerkkejä käyttämättä, oikeus verovuoden viimeisen suorituksen yhteydessä tai, jos palkansaaja eroaa virka- tai työpaikastaan verovuoden aikana, ennen verokirjan tai pidätystodistuksen hänelle luovuttamista yhdellä kertaa siihen merkitä suoritettujen lapsilisä- ja kansaneläkemaksujen yhteismäärä ja aika, jolta palkat on maksettu.

3 §. Milloin työnantaja on suorittanut lapsilisä- ja kansaneläkemaksua liikaa, on hänellä oikeus korjata tekemänsä virhe myöhemmin tapahtuvan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun suorittamisen yhteydessä, kuitenkin niin, että virhe saadaan oikaista vain saman kalenterivuoden palkkaan kohdistuvan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun maksamisen yhteydessä.

4 §. Työnantajan, jolla on oikeus toimittaa palkanpidätys veromerkkejä käyttämättä, tulee maksaa työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksut valtion postisiirtotilille sillä tavoin kuin palkasta pidätettyjen määrien maksamisesta on erikseen määrätty.

Verolautakunnalle annettavaan tilitykseen on merkittävä kalenterivuonna suoritettujen palkkojen ja niistä toimitettujen pidätysten yhteismäärän lisäksi työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksujen yhteismäärä.

Lapsilisä- ja kansaneläkemaksujen määrä voidaan 1 momentissa mainituissa tapauksissa laskea työnantajan kalenterikuukauden aikana

N:o 104 (jatk.)

suorittamien palkkojen yhteismäärän perusteella. Tällöin on kalenterivuoden aikana suoritettujen erien yhteismäärän ja työntekijöiden verokirjoihin merkittyjen lapsilisä- ja kansaneläkemaksujen yhteismäärän välinen mahdollinen ero otettava huomioon valtion postisiirtotilille kalenterivuodelta suoritettavassa viimeisessä maksuerässä.

5 §. Siihen luetteloon, kirjaan tai kortistoon, jota työnantaja ennakoperintälain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen (802/46) 17 §:n mukaan pitää kullekin palkansaajalle eri aikoina suoritetuista palkoista ja niistä tehdyistä pidätyksistä, on merkittävä lisäksi työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksu.

6 §. Verolautakunnan puheenjohtajan tulee liittää verokirjaan ohjeet työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun suorittamisesta.

7 §. Siihen luetteloon tai kortistoon, jota verolautakunnan on pidettävä niistä työnantajista, joille verolautakunta on myöntänyt oikeuden toimittaa palkanpidätyksen veromerkkejä käyttämättä, on merkittävä kulloinkin suoritettut ja tilitetyt työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksut.

8 §. Hakiessaan lääninhallitukselta takaisin liikaa suorittamaansa lapsilisä- ja kansaneläkemaksua, työnantajan on, jos verokirja tai palkanpidätystodistus on jo annettu verolautakunnalle, hakemukseensa liitettävä verolautakunnan puheenjohtajan todistus, josta selviää työnantajan ja työntekijän nimi, työntekijälle suoritettujen palkan määrä, työaika ja työnantajan suorittaman lapsilisä- ja kansaneläkemaksun määrä.

105. Äitiysavustuksen suuruuden vahvistaminen.

Valtioneuvoston päätös elokuun 26 p:ltä 1948.

(Suomen as.-kok. 633/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 42)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä vahvistanut 13 päivänä kesäkuuta 1941 annetun äitiysavustuslain 4 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 15 päivänä joulukuuta 1945 annetussa laissa (1206/45), valtion varoista suoritettavan äitiysavustuksen suuruuden kutakin syntynyttä lasta kohden neljäksituhanneksiviideksisadaksi markaksi, minkä lisäksi valtion varoista suoritetaan luontoismuodossa myönnettävästä äitiysavustusmääräerästä menevä liikevaihtovero ja rahtikustannukset.

Tämä päätös, jolla kumotaan äitiysavustuksen suuruuden vahvistamisesta 23 päivänä joulukuuta 1947 annettu valtioneuvoston päätös (1012/47), tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1949.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1948

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 9.

Sisällys: 106. Sotilasavustuslaki, s. 145. — 107. Sotilasavustusasetus, s. 148. — 108. Laki kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta, s. 150. — 109. Laki oppivelvollisuudesta annetun lain muuttamisesta, s. 151. — 110. Asetus työajasta valtion virastoissa sekä valtion viran ja toimen haltijain vuosilomista annetun asetuksen muuttamisesta, s. 153. — 111. Laki köyhäinhuoltolain muuttamisesta, s. 153. — 112. Laki huoneenvuokralain muuttamisesta, s. 154. — 113. Kaupungin eläintenhuoltoaseman taksa, s. 154. — 114. Laki eläintautilain muuttamisesta, s. 155. — 115. Helsingin kaupunginorkesterin vuokraustariffi, s. 155. — 116. Asetus julkisten huvitilaisuuksien toimeenpanosta pyhäpäivinä annetun asetuksen muuttamisesta, s. 156. — 117. Ohjeet nuorisotoimiston välinevarastosta lainaksi saatujen välineiden hoidosta, s. 157. — 118. Ohjeet Helsingin kaupungin nuorisotoimiston leirija retkeilyvälineiden lainavaraston hoitoa varten, s. 157. — 119. Helsingin kaupungin kansanpuistojen järjestyssäännöt, s. 159.

106. Sotilasavustuslaki.

Annettu heinäkuun 22 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 566/48)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 1450)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Yleiset säännökset.

1 §. Vakinaisessa palveluksessa olevan asevelvollisen omaiselle annetaan valtion varoista avustusta, sen mukaan kuin jäljempänä säädetään.

Mitä tässä laissa on säädetty vakinaisessa palveluksessa olevan asevelvollisen omaisen oikeudesta saada avustusta, koskee myös sotapalveluksen sijasta valtion etua välittömästi tai välillisesti tarkoittavaan työhön määrätyn henkilön omaisia, niin myös reservin kertausharjoitukseen tai ylimääräiseen palvelukseen kutsutun omaisia.

2 §. Omaisella tarkoitetaan tässä laissa:

1) asevelvollisen vaimoa, lasta, ottolasta, pysyvästi hänen huollettavanaan olevaa kasvattilasta ja vaimon lasta sekä sellaista avioliiton ulkopuolella syntynyttä lasta, johon nähden asevelvollinen on elatusvelvollinen;

2) asevelvollisen vanhempia, ottovanhempia ja sellaisia kasvatusvanhempia, jotka ovat huoltaneet asevelvollista vähintään kymmenen vuoden ajan, sekä hänen isä- ja äitipuoltaan; ynnä

3) asevelvollisen isovanhempia ja sisarusia.

3 §. Avustuksen saamisen yleisenä edellytyksenä on, että sotapalvelus on heikentänyt avustukseen oikeutetun toimeentulomahdollisuuksia sekä että hän on avustuksen tarpeessa.

Isovanhemmille, sisaruksille, kasvatusvanhemmille sekä isä- ja äiti- puolelle annetaan avustusta kuitenkin vain, jos heidän toimeentulonsa ennen asevelvollisen sotapalvelukseen astumista oli ollut olennaisesti riippuvainen hänen antamastaan avusta.

Avustuksen määrä.

4 §. Avustuksena annetaan sen saajalle tarpeen mukaan elatus ja hoito, enintään kuitenkin niin paljon kuin asevelvollinen todennäköisesti olisi sanottuun tarkoitukseen antanut.

Elatuksella ja hoidolla tarkoitetaan tässä laissa avustuksen antamista ravinto-, asunto-, vaatetus-, sairaus- ja hautausmenojen ynnä raskauden- tilasta ja alaikäisen lapsen kasvattamisesta aiheutuvien menojen suorittamista varten.

5 §. Avustusta annetaan sen kuukauden alusta, jona sitä on haettu, ellei hakemuksen viivästymiseen ole riittävää aihetta, aikaisintaan kuitenkin palvelukseenastumiskuukauden 15 päivästä lukien.

Avustusta suoritetaan, jollei 6 §:n säännöksistä muuta johdu, sen kalenterikuukauden loppuun, jona asevelvollinen on kotiutettu tai hänen sotapalveluksensa on keskeytynyt.

Avustus maksetaan kuukausittain etukäteen.

Reservin kertausharjoituksiin tai ylimääräiseen palvelukseen kutsutun asevelvollisen omaiselle annetaan avustusta koko palvelusajalta ja suoritetaan se jälkikäteen joko kuukausittain tai kertakaikkiaan.

6 §. Avustuksesta on vähennettävä sitä aikaa vastaava osa, minkä avustuksen saaja:

- 1) on kärsimässä vapausrangaistusta;
- 2) on määrättyä työ- tai kasvatuslaitokseen; tai
- 3) muutoin saa valtion tai kunnan varoista elatuksen ja hoidon.

Samoin on vähennettävä avustuksesta sitä neljäätoista vuorokautta ylittävää aikaa vastaava osa, minkä asevelvollinen yhtäjaksoisesti on tai on ollut:

- 1) kärsimässä vapaus- tai tuomioistuimen tuomitsemaa arestirangaistusta;
- 2) muusta syytä kuin asepalveluksen aiheuttaman vamman tai sairauden johdosta myönnettyllä lomalla;
- 3) ilman pätevää syytä poissa palveluksesta; taikka
- 4) tahallisesti itse aiheuttamansa vamman tai sairauden vuoksi palvelukseen kykenemätön.

7 §. Oikeus maksettavaksi erääntyneeseen avustukseen on menetetty, jollei sitä nosteta kuuden kuukauden kuluessa erääntymispäivästä lukien.

Avustusasiain käsittely.

8 §. Tässä laissa tarkoitettua avustusta on haettava sen kunnan huoltolautakunnalta, jonka alueella avustukseen oikeutetulla on vakinaisen asuntonsa.

9 §. Huoltolautakunnan tulee:

- 1) käsitellä ja ratkaista sotilasavustuksia koskevat asiat;
- 2) suorittaa sotilasavustukset;
- 3) pitää luetteloja sotilasavustuksen saajista ja suoritetuista avustuksista;
- 4) viipymättä toimittaa asianomaisen sotilassiirin esikunnalle ilmoitus asevelvollisen omaiselle myönnetystä sotilasavustuksesta;
- 5) vuosittain viimeistään 15 päivään maaliskuuta mennessä tehdä lääninhallitukselle tilitys edellisen kalenterivuoden aikana suorittamistaan sotilasavustuksista;
- 6) antaa avustuksen hakijalle tarpeellisia neuvoja ja ohjeita sekä huolehtia muistakin tämän lain täytäntöönpanoon kuuluvista tehtävistä kunnassa; sekä
- 7) toimittaa sosiaaliministeriölle, lääninhallitukselle ja sotilasviranomaisille niiden vaatimat sotilasavustusta koskevat selvitykset ja lausunnot.

10 §. Joka ei tyydy huoltolautakunnan päätökseen, saa hakea siihen muutosta lääninhallitukselta kolmenkymmenen päivän kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan. Valituskirjelmä voidaan jättää myös huoltolautakunnalle, jonka tulee siihen merkitä, milloin valituskirjelmä on sille jätetty, ja viipymättä lähettää se pöytäkirjanotteineen ja omine lausuntoineen lääninhallitukselle.

Lääninhallituksen tämän lain nojalla antamaan päätökseen ei saa hakea muutosta.

11 §. Huoltolautakunnan tulee ottaa jo ratkaisemansa avustusasiat uudelleen käsiteltäväksi:

- 1) jos aikaisempi päätös perustuu erehdyttävään tietoon;
- 2) jos avustukseen vaikuttavissa olosuhteissa on tapahtunut olennainen muutos; tai
- 3) jos lääninhallitus sille toimitetun tilityksen tai suoritettujen tarkastusten johdosta taikka muuten havaitsee siihen olevan perusteltua syytä.

12 §. Tässä laissa tarkoitettut asiat on käsiteltävä kiireellisinä.

Erinäiset säännökset.

13 §. Tämän lain täytäntöönpanosta kunnalle aiheutuvat hallintomenot kustantaa kunta.

14 §. Lääninhallitus antaa tarvittaessa kunnalle ennakolta varoja tässä laissa tarkoitettuja avustuksia varten.

15 §. Sotilasavustus ei ole verotettavaa tuloa eikä sitä saada ulosmitata eikä myöskään pidättää avustuksen saajan tai hänen perheen-

N:o 106 (jatk.)

jäsenensä köyhäinhoidon taikka muun yhteiskunnallisen huollon kustannusten korvaamiseen.

Sopimus, joka tarkoittaa avustuksen siirtämistä toiselle, on mitätön.

16 §. Milloin valtakunta tai osa siitä on julistettu sotatilaan, voi valtioneuvosto antaa tästä laista poikkeavia määräyksiä.

17 §. Tämän lain täytäntöönpanon valvonta kuuluu sosiaaliministeriölle ja sen alaisille tarkastusviranomaisille.

18 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

19 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1948, ja sillä kumotaan avustuksen suorittamisesta erälle vakinaisessa palveluksessa olevain asevelvollisten omaisille 23 päivänä syyskuuta 1919 annettu laki (121/19) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, kuitenkin niin, että niiden hakemusten perusteella, jotka silloin ovat kuukausipalkkalautakunnassa ja kuukausipalkkojen tarkastuslautakunnassa vielä ratkaisematta ja jotka näiden on siirrettävä asianomaisen huoltolautakunnan käsiteltäviksi, voidaan antaa tässä laissa tarkoitettua avustusta lain voimaantuloa edeltäneeltäkin ajalta. Sama on voimassa puolustusministeriössä ratkaisematta olevista hakemuksista, jotka sen on siirrettävä asianomaisen lääninhallituksen käsiteltäviksi.

Henkilö, joka tämän lain voimaan tullessa oli oikeutettu saamaan sotilasavustusta vastaavia aikaisempia etuja, saa sotilasavustuksena mainittujen etujen yhteenlasketun määrän, jollei tämän lain säännöksistä muuta johdu.

107. Sotilasavustusasetus.

Annettu heinäkuun 22 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 567/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 69, 179, 180, 181 ja 182 sekä 1945 : 148)

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään sotilasavustuksesta 22 päivänä heinäkuuta 1948 annetun lain (566/48) 18 §:n nojalla:

1 §. Milloin sotilasavustuslain 8 §:ssä tarkoitettu huoltolautakunta harkitsee siihen syytä olevan, voidaan sotilasavustus antaa luontaisuuksena, niin myös suorittaa avustukseen oikeutetun elatusta ja hoitoa varten muulle kuin hänelle itselleen.

2 §. Sotilasavustuslain 6 §:ssä tarkoitettu vähentäminen toimitetaan siitä avustuksesta, joka maksetaan lähinnä sen jälkeen kun huoltolautakunta on saanut vähennysperusteesta tiedon.

3 §. Perusyksikön, jossa asevelvollinen suorittaa sotapalvelustaan, tai sitä vastaavan päällikön tulee:

1) pyynnöstä lähettää asianomaisen sotilaspiirin esikunnalle todistus asevelvollisen palvelukseen astumisesta;

2) tehdä sotilaspiirin esikunnalle vähintään 14 päivää ennen asevelvollisen kotiuttamista siitä ilmoitus;

3) ilmoittaa sotilaspiirin esikunnalle sotilasavustuslain 6 §:n 2 momentissa mainituista sotilasavustuksen vähennysperusteista;

4) pitää luetteloja niistä asevelvollisista, joiden omaiset saavat sotilasavustusta; sekä

5) tehdä asevelvollisen kantakorttiin avustuspäätöstä koskeva merkintä.

Sotilaspiirin esikunnan tulee viipymättä:

1) toimittaa asianomaiselle huoltolautakunnalle yksikön päällikön esikunnalle lähettämät 1 momentin 1, 2 ja 3 kohdassa mainitut todistukset ja ilmoitukset; sekä

2) toimittaa asianomaisen yksikön päällikölle kunnalliselta viranomaiselta saapunut sotilasavustusta koskeva ilmoitus.

4 §. Sotilasavustusta voi hakea asevelvollinen, hänen avustukseen oikeutettu omaisensa, tämän huoltaja sekä avioliiton ulkopuolella syntyneen lapsen puolesta myös lastenvalvoja.

Hakemukseen, joka on laadittava sosiaaliministeriön vahvistamalle lomakkeelle, on liitettävä:

1) asianomaisen rekisteriviranomaisen antama todistus, josta selviävät avustukseen oikeutetun perhesuhteet sekä hänen suhteensa asevelvolliseen;

2) milloin avustusta haetaan avioliiton ulkopuolella syntyneelle lapselle, elatusvelvollisuuden vahvistamista koskeva oikeuden lainvoimainen päätös, asianmukaisesti vahvistettu elatussopimus alkuperäisenä tai lastenvalvojan tahi muun viranomaisen oikeaksi todistamana jäljennöksenä;

3) lääkärintodistus, jos avustusta perustellaan sairauden- tai raskaudentilalla; sekä

4) muu selvitys, jolla hakija anomustansa perustelee tai jonka huoltolautakunta katsoo tarpeelliseksi.

5 §. Huoltolautakunnan tulee ennen hakemuksen ratkaisemista tarkistaa hakemuksessa esitetyt tiedot sekä tarpeen mukaan hankkia muutakin selvitystä asiaan.

Milloin avustusta haetaan muun kunnan kuin asevelvollisen vakinaisen asuinpaikkakunnan huoltolautakunnalta, on hakemuksesta hankittava viimeksi mainitun lausunto.

6 §. Sotilasavustus myönnetään, huomioonottaen sotilasavustuslain 5 §:n säännökset, yleensä toistaiseksi. Avustus tai osa siitä voidaan kuitenkin myöntää myös määräajaksi tai kertakaikkisena avustuksena.

7 §. Sotilasavustuksen saajalle annetaan sosiaaliministeriön vahvistaman kaavan mukainen avustuskirja, johon merkitään suoritettut avustukset.

Yhteistaloudessa asuville avustuksen saajille voidaan kuitenkin antaa yhteinen avustuskirja.

N:o 107 (jatk.)

8 §. Lääninhallituksen tulee kunnan esittämien ja lääninhallituksen tarkastamien tilitysten perusteella suorittaa kunnalle korvaus sotilasavustuksista.

Kunnalle ennakolta avustuksia varten annetut varat on korvauksesta vähennettävä.

9 §. Jos avustuksen saaja siirtyy vakinaisesti asumaan toiselle paikkakunnalle ja tahtoo siellä nostaa avustuksen, tulee avustusta aikaisemmin maksaneen viranomaisen, saatuaan asiasta ilmoituksen, toimittaa tarpeelliset asiakirjat sekä selvitys myönnetyn avustuksen määrästä ja ajasta, mihin saakka sitä on maksettu, uuden asuinpaikkakunnan huoltolautakunnalle. Maksupaikkakunnan muuttamisesta on heti ilmoitettava myös sotilaspiirin esikunnalle.

10 §. Tarkemmat ohjeet tämän asetuksen täytäntöönpanosta antaa sosiaaliministeriö.

11 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1948, ja sillä kumotaan puolustusvoimissa sodanaikaisessa palveluksessa olevalle suoritettavasta päivärahasta ja eräistä muista eduista 9 päivänä heinäkuuta 1943 annettu asetus (591/43) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, mikäli se koskee kuukausipalkkaa, sekä seuraavat valtioneuvoston 9 päivänä joulukuuta 1943 antamat päätökset, niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen:

1) huoltorahan suorittamisesta sotapalveluksessa olevien asevelvollisten omaisille (965/43);

2) sotapalveluksessa olevien asevelvollisten, suojeluskuntalaisten ja vapaaehtoisten vähävaraisille äideille eräissä tapauksissa suoritettavasta huoltorahasta (966/43) sekä

3) puolustusvoimissa sodanaikaisessa palveluksessa oleville suoritettavasta vuokratrahasta (967/43).

12 §. Kuukausipalkkalautakunnan ja kuukausipalkkojen tarkastuslautakunnan tulee viipymättä siirtää arkistonsa sotilasavustuslain 8 §:ssä tarkoitettulle huoltolautakunnalle.

108. Laki kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta.

Annettu heinäkuun 22 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 543/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 94)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä säädetyllä tavalla, muutetaan kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta 1926 annetun lain 7, 9 ja 16 §, sellaisina kuin ne ovat 23 päivänä joulukuuta 1947 annetussa laissa (933/47), näin kuuluviksi:

7 §. Rahassa saa yläkansakoulunopettaja:

a) peruspalkkaa: naimisissa oleva tai ollut, jonka opettajanpalkka on perheen toimeentulon pääasiallinen lähde ja jolla on yksi tai useampia lapsia, 126,600 markkaa sekä muu opettaja 114,600 markkaa vuodessa;

b) ikälisää kolmivuotiskaudelta, kerrallaan viisi sadalta rahassa maksettavasta peruspalkasta ja viisi eri kertaa.

Edellä mainittujen palkkaetujen lisäksi maksetaan yläkansakoulun opettajalle, jonka toimipaikka on elinkustannuksiin nähden suhteellisen kalliilla paikkakunnalla, kalliinpaikanlisää 4,800, 3,600 tai 2,400 markkaa vuodessa, sen mukaan kuin valtioneuvosto määrää. Kalliinpaikanlisää ei suoriteta opettajalle, joka saa 15 §:n 5 momentissa mainittua lisäpalkkiota.

9 §. Rahapalkkaa saa alakansakoulun opettaja: peruspalkkaa naimisissa oleva tai ollut, jonka opettajanpalkka on perheen toimeentulon pääasiallinen lähde ja jolla on yksi tai useampia lapsia, 99,000 markkaa ja muu opettaja 94,200 markkaa vuodessa sekä ikälisää ja kalliinpaikanlisää samojen perusteiden mukaan kuin 7 §:ssä on yläkansakoulun opettajasta säädetty.

16 §. Kaupungilla on oikeus itse järjestää kansakoulunopettajiensa palkkaus, kuitenkin niin, että sen tulee nousta, kouluhallituksen vahvistaman kaupunkien kalleusryhmittymyksen mukaan, vähintään seuraaviin määriin:

halvimpaan kalleusryhmään kuuluvissa kaupungeissa 50 %,

keskimmäiseen ryhmään kuuluvissa kaupungeissa 56 % sekä

kalleimpaan ryhmään kuuluvissa kaupungeissa 62 % korkeammaksi kuin vastaavasti maalaiskuntien kansakoulunopettajille tämän lain mukaan maksettava rahapalkkaus, kalliinpaikanlisää ja 15 §:n 5 momentissa mainittua lisäpalkkiota mukaan laskematta, mutta 22 §:n 2 momentissa säädetty mahdolliset korotukset ja alennukset huomioon otettuina.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1948.

109. Laki oppivelvollisuudesta annetun lain muuttamisesta.

Annettu heinäkuun 29 p:nä 1948. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 568/48)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 1231)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan oppivelvollisuudesta 15 päivänä huhtikuuta 1921 annetun lain (101/21) 3 ja 7 §, viimeksi mainittu sellaisena kuin se on 28 päivänä huhtikuuta 1923 annetussa laissa (116/23), sekä 8 §, sellaisena kuin se on 17 päivänä huhtikuuta 1931 annetussa laissa (134/31), näin kuuluviksi:

N:o 109 (jatk.)

3 §. Oppivelvollisuus alkaa syyslukukauden alusta sinä kalenterivuonna, jonka kuluessa lapsi täyttää seitsemän vuotta, ja päättyy kevätlukukauden loppuun sinä vuonna, jonka kuluessa hän täyttää viisitoista vuotta tai, 2 §:ssä määrättyjen tieto- ja taitomäärien suorituksien kesken jäädessä, kuusitoista vuotta.

Edellisessä momentissa mainittu oppivelvollisuus aika siirtykään yhtä vuotta myöhemmäksi, jos lapsen huoltaja tai kansakoulun johtokunta lapselle edulliseksi harkitsee.

Ikään katsomatta pidettäkään lapsi oppivelvollisuutensa täyttäneenä niin pian kuin hän on saanut kansakoulun päästökirjan tai muuten osoittanut suorittaneensa vastaavat oppimäärät.

7 §. Kansakoulu toimii joko täydellisenä kansakouluna, joka jakautuu ala- ja yläkansakouluun, tai supistettuna kansakouluna.

Täydellisessä kansakoulussa on seitsemän vuosiluokkaa, joista kaksi tai kolme alinta muodostaa ala- ja neljä tai viisi ylempää vuosiluokkaa yläkansakoulun. Supistetussa kansakoulussa on samoin seitsemän vuosiluokkaa, mutta se toimii yhden opettajan varassa siten, että osa opetusajasta käytetään kolmen alemman ja toinen osa neljän ylempään vuosiluokan opettamiseen. Kummassakin koulumuodossa annetaan jatkoopetusta yhden vuoden aikana.

Yläkansakoulu on aina kiinteä. Sen oppiaika on kolmekymmentäkuusi viikkoa vuodessa; kuitenkin voidaan kahden ylimmän vuosiluokan oppilaat syksyisin, maatalous- tai muiden väestön vakinaiseen elinkeinon kuuluvien kiireellisten töiden sitä vaatiessa, johtokunnan päätöksellä vapauttaa koulunkäynnistä enintään viideksitoista koulutyöpäiväksi. Johtokunnan päätöksestä on viipymättä ilmoitettava tarkastajalle.

Alakansakoulu on joko kiinteä, jossa tapauksessa opettaja toimii joko yhdessä tai myös vuoroin kahdessa piirissä, taikka kiertävä, jolloin opettaja toimii vuoroin kahdessa paikassa koulupiirin sisällä. Oppiaika on kolmekymmentäkuusi viikkoa, jos opettaja toimii yhdessä opetuspaikassa, sekä kahdeksantoista viikkoa, jos sama opettaja toimii kahdessa opetuspaikassa.

Supistettu kansakoulu on aina kiinteä. Sen opetusaika on neljäkymmentä viikkoa.

Varsinainen kansakoulu on kuusivuotinen, jos kunta on järjestänyt kaksivuotisen päiväjatko-opetuksen.

8 §. Kaupunkikunnassa, kauppalassa ja taajaväkisessä yhdyskunnassa tulee olla riittävä määrä kansakouluihin liittyviä, pääasiallisesti käytännölliseen elämään valmistavia, päiväkouluiksi järjestettyjä jatko- luokkia.

Kouluhallituksen luvalla voidaan erityisissä tapauksissa päiväkoulujärjestyksestä poiketa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1948. Kunnalla on kuitenkin oikeus, jos varsinaisen kansakoulun muuttaminen seitsenvuotiseksi vaatisi kouluhoneyeistojen laajentamista, lykätä muutosta enintään kymmenen vuotta.

110. Asetus työajasta valtion virastoissa sekä valtion viran ja toimen haltijain vuosilomista annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu heinäkuun 22 p:nä 1948. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 570/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947:79)

Valtioneuvoston kanslian toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan työajasta valtion virastoissa sekä valtion viran ja toimen haltijain vuosilomista 9 päivänä toukokuuta 1947 annetun asetuksen (350/47) 7 § seuraavasti:

Vuosilomat.

7 §.

Kunnan, kuntien keskusjärjestön, kuntien yhtymien tai uskonnollisen yhdyskunnan toimesta tahi valtion avustusta nauttivan järjestön taikka yksityisen laitoksen palveluksesta valtion virkaan tai toimeen siirtynyt on oikeutettu vuosiloman saamista varten lukemaan hyväkseen aikaisemmin palvelemais ajan samoilla ehdoilla kuin mitä ikälisän saamista varten on säädetty.

111. Laki köyhäinhuitolain muuttamisesta.

Annettu syyskuun 23 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 687/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 14)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 1 päivänä kesäkuuta 1922 annetun köyhäinhuitolain 3 §, sellaisena kuin se on 7 päivänä huhtikuuta 1933 annetussa laissa (112/33), näin kuuluvaksi:

1 L u k u.

Köyhäinhoito ja yksityisten elatusvelvollisuus.

3 §. Kukin on tarvittaessa velvollinen kykynsä mukaan pitämään huolta vanhemmistaan ja isovanhemmistaan, samoin vanhemmat lapsistaan ja lastensa lapsista näiden kuudentoista vuoden ikään tultuakin

N:o 111 (jatk.)

sekä aviopuoliso, avioliiton aikana, myös toisen aviopuolison alaikäisistä lapsista, mikäli nämä ovat syntyneet ennen puolisoiden avioliittoa ja ovat otetut heidän yhteisessä kodissaan tai muutoin yhteisesti elätettäviksi.

Aviotonta lasta älköön velvoitettako pitämään huolta isästään, ellei lapsi ole kasvanut isänsä hoidon ja huolenpidon alaisena.

Mitä vanhempain ja lasten elatusvelvollisuudesta sekä aviopuolison velvollisuudesta pitää huolta toisen aviopuolison alaikäisistä lapsista 1 momentissa on säädetty, sovellettakoon myös ottovanhempiin ja ottolapsiin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1948.

112. Laki huoneenvuokralain muuttamisesta.

Annettu syyskuun 23 p:nä 1948.

(*Suomen as.-kok. 688/48*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1925 : 21*)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 12 päivänä toukokuuta 1925 annettuun huoneenvuokralakiin näin kuuluva 13 a §:

13 a §. Tuomitessaan asumuseroon tai julistaessaan avioliiton puretuksi oikeus voi määrätä, kumpi puolisoista saa jatkaa vuokrasuhdetta, sekä vapauttaa toisen puolison vuokrasuhteesta johtuvista velvollisuuksista. Tällaista määräystä älköön kuitenkaan annettako, jos vuokranantaja saattaa todennäköiseksi, että hän määräyksen johdosta joutuisi kärsimään vahinkoa tai tuntuva haittaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1948.

113. Kaupungin eläintenhuoltoaseman taksa.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama huhtikuun 28 p:nä 1948.

(*Kaupunginvaltuuston päätös maaliskuun 10 p:ltä 1948*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 119*)

1) Maksu eläintenhuoltoasemalle otetusta pikku eläimestä, kuten koirasta ja kissasta, on 200 mk sekä hevosesta ja lehmästä 400 mk kertakaikkiaan.

2) Maksu eläintenhuoltoasemalla hoidetusta, vahingoittuneesta tai eristetystä pikku eläimestä on 75 mk sekä hevosesta ja lehmästä 150 mk vuorokaudelta.

114. Laki eläintautilain muuttamisesta.

Annettu huhtikuun 30 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 360/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 50)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 21 päivänä elokuuta 1937 annetun eläintautilain (302/37) 6 § näin kuuluvaksi:

6 §. Eläimestä, joka 3 §:n säännöksen nojalla on tapettu tai joka asianomaisen viranomaisen määräämän suojelustutuksen johdosta on kuollut, on eläimen omistaja saapa korvausta valtion varoista. Korvauksena suoritetaan, sitten kun eläin on arvioitu siihen käyttöarvoon, mikä sillä olisi ollut terveenä,

koko arvioimisarvo:

eläimestä, joka raadonavauksessa on havaittu vapaaksi siitä taudista, mikä siinä epäiltiin olevan;

suojelustutuksen johdosta kuolleesta eläimestä; sekä

karjaruton tai suu- ja sorkkataudin takia tapetusta eläimestä;

kolme neljännestä arvioimisarvosta:

muun 1 §:ssä mainitun taudin takia tapetusta eläimestä.

Valtioneuvosto päättää, onko ja missä määrin korvausta maksettava eläimestä, joka on tapettu sellaisen taudin takia, jonka vastustamiseksi valtioneuvosto 1 §:n 2 momentin mukaan on määrännyt ryhdyttäväksi toimenpiteisiin.

Jos eläin raadonavauksessa on havaittu vapaaksi siitä taudista, mikä siinä epäiltiin olevan, mutta eläimessä sitä vastoin on huomattu olevan muuta vikaa, joka melkoisesti alentaa sen arvoa, suoritetaan korvaus sen mukaan vähennettynä.

Tapetusta eläimestä, joka kokonaan tai osaksi voidaan hyödyksi käyttää, suoritetaan korvaus tämän mukaisesti vähennettynä.

Mitä tässä laissa on säädetty korvauksen suorittamisesta omistajalle tapetusta eläimestä, on soveltuvin kohdin voimassa, milloin mehiläisyhdyskunta 2 momentissa mainitusta syystä hävitetään.

115. Helsingin kaupunginorkesterin vuokraustariffi.

Musiikkilautakunnan vahvistama kesäkuun 29 p:nä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 81)

a) Sävellyskonsertit, kotimaiset:	Mk
2 harjoitusta	10,000: —
Ylimääräinen harjoitus	2,000: —
b) Sävellyskonsertit, ulkomaalaiset:	
2 harjoitusta	25,000: —
Ylimääräinen harjoitus	5,000: —

N:o 115 (jatk.)

c) Kotimaisten johtajien konsertit:	
2 harjoitusta	25,000: —
Ylimääräinen harjoitus	5,000: —
d) Ulkomaalaisten johtajien konsertit:	
2 harjoitusta	40,000: —
Ylimääräinen harjoitus	5,000: —
e) Kuorojen konsertit, kotimaiset konsertinantajat:	
1 harjoitus	20,000: —
Ylimääräinen harjoitus	5,000: —
f) Säestyskonsertit, kotimaiset konsertinantajat ¹⁾ :	
1 harjoitus	30,000: —
Ylimääräinen harjoitus	5,000: —
g) Säestyskonsertit, ulkomaalaiset konsertinantajat ¹⁾ :	
1 harjoitus	40,000: —
Ylimääräinen harjoitus	5,000: —
h) Kotimaiset yhdistykset ja yksityiset ¹⁾ :	
1 harjoitus	25,000: —
Ylimääräinen harjoitus	5,000: —

Tariffi on voimassa syyskuun 1 päivästä 1948 lukien.

116. Asetus julkisten huvitilaisuuksien toimeenpanosta pyhäpäivinä annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu kesäkuun 11 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 461/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 30)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan julkisten huvitilaisuuksien toimeenpanosta pyhäpäivinä 8 päivänä huhtikuuta 1938 annetun asetuksen (155/38) 2 § näin kuuluvaksi:

2 §. Lääninhallituksella on valta anomuksesta myöntää poikkeuksia 1 §:ssä olevista määräyksistä, mikäli koskee muuna aikana kuin pitkäperjantain, ensimmäisen pääsiäispäivän ja ensimmäisen joulupäivän aattoillasta kello kahdeksastatoista lukien neljänkolmatta tunnin aikana toimeenpantavia tilaisuuksia.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1948.

¹⁾ Johtajan palkkion suorittaa vuokraaja henkilökohtaisen sopimuksen mukaan. Tariffista voidaan vain erikoistapauksissa musiikkilautakunnan harkinnan mukaan poiketa.

117. Ohjeet nuorisotoimiston välinevarastosta lainaksi saatujen välineiden hoidosta.

Nuorisotyölautakunnan antamat heinäkuun 26 p:nä 1948.

- 1) Teräaseita ei saa jättää ulos yöksi eikä sateeseen. Ruostuneista työvälineistä on ruoste heti hangattava pois ja ne voideltava suolattomalla rasvalla.
- 2) Teräaseet on luovutettava varastoon ruostumattomina ja hienosti voideltuina suolattomalla rasvalla.
- 3) Teltat on aina kuljetettava pusseissaan.
- 4) Teltat on ennen kokoonkäärimistä puhdistettava pölystä ja roskista. Ne on myöskin perusteellisesti kuivattava, koska ne homehtuvat ja saattavat mennä kokonaan pilalle, jos ne kääritään kokoon kosteina.
- 5) Pusseihin ei saa panna juuri maasta irroitettuja kiinnityspuita. Ne on ensin puhdistettava mullasta sekä kuivattava täysin kuiviksi.
- 6) Valurautaisia pannuja ja patoja ei saa luovuttaa ruostuneina varastoon.
- 7) Kaikki astiat on puhdistettuina ja kuivina palautettava varastoon.
- 8) Nokisia astioita ei oteta vastaan varastoon.
- 9) Yöksi ja sateen aikana on telttaköydet höllättävä ja tarpeen vaatiessa telttapuiden alapääät laskettava pieneen telttapuun juuren viereen kaivettuun kuoppaan.

118. Ohjeet Helsingin kaupungin nuorisotoimiston leiri- ja retkeilyvälineiden lainavaraston hoitoa varten.

Nuorisotyölautakunnan antamat heinäkuun 26 p:nä 1948.

1 L u k u.

1 §. Lainavarasto toimii nuorisotyölautakunnan valvonnassa ja nuorisotoimiston välittömässä hoidossa. Lautakunta vastaa varaston kustannuksista.

2 §. Varastoa hoitaa nuorisotyölautakunnan valtuuttama varastonhoitaja. Hänen velvollisuutensa on:

- 1) pitää luetteloa varastossa olevista välineistä erikseen annettavien ohjeiden mukaan;
- 2) ottaa vastaan varastoon tulevia välineitä;
- 3) huolehtia varaston järjestyksestä ja siisteydestä;
- 4) tarpeen vaatiessa huolehtia vahingoittuneiden välineiden korjaamisesta ja kunnostamisesta;
- 5) vastata välineiden asianmukaisesta säilytyksestä varastossa;
- 6) pitää luetteloa lainatuista välineistä erikseen annettavien ohjeiden mukaan;

N:o 118 (jatk.)

- 7) tehdä ehdotuksia varaston täydentämisestä, välttämättömistä korjauksista ja poistoista; sekä
- 8) jättää tammikuussa nuorisotyölautakunnalle vuosikertomus varaston käytöstä ja hoidosta edellisen vuoden aikana.

3 §. Suurempia laina-anomuksia käsittelevät ja ratkaisevat yhdessä nuorisoasiamies ja apulaisnuorisoasiamies. Toisen heistä ollessa estettynä lautakunnan puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja toimii estyneen tilalla. Kun on kysymys pienemmistä lainauksista tai tilapäiskäyttöön tarvittavista välineistä, voi nuorisoasiamies tai apulaisnuorisoasiamies yksin ratkaista laina-anomukset. Jos leirivälineitä aiotaan käyttää valtakunnan rajojen ulkopuolella on siitä anomuksessa mainittava, jolloin anomus esitetään lautakunnan harkittavaksi.

4 §. Varastoa täydennetään ja korjauksia suoritetaan ainoastaan lautakunnan suostumuksella ja tarkoitusta varten saatujen määrärahojen puitteissa.

5 §. Lainauksista on pidettävä luetteloa, josta käy ilmi kunkin lainauksen juokseva numero, lainaajan nimi ja osoite, sen henkilön nimi, joka lainaajan puolesta käy noutamassa välineet varastosta, lainausaika, välineiden kunto niitä lainaajalle luovutettaessa, lainattujen välineiden laatu ja kappalemäärä tai varastonumero, luovutuspäivä ja vastaanottajan kuittaus.

6 §. Lainaksi annettavia välineitä luovutetaan ainoastaan lainaajan valtuuttamalle henkilölle, jonka tulee välineitä noutaessaan esittää lainaajan valtakirja.

2 L u k u.

7 §. Kaikki ne nuorisojärjestöt ja niihin verrattavat yhteenliittymät, joiden nimet esiintyvät nuorisotoimiston luetteloissa, ovat oikeutettuja ainoastaan omaan käyttöönsä saamaan välineitä lainaksi korvauksetta. Urheiluvälineitä ei kuitenkaan luovuteta urheilujärjestöille.

8 §. Leirivälineitä tarvitsevien järjestöjen tulee jättää nuorisotoimistolle osoitetut yksityiskohtaiset ja perustellut laina-anomuksensa hyvissä ajoin ja viimeistään kuukautta ennen kuin niitä tarvitaan. Hahuttaessa lainata muita välineitä voidaan anomus jättää myöhemmin.

9 §. Leirivälineiden lainausajasta sovitaan kussakin tapauksessa erikseen. Muut välineet luovutetaan kertakäyttöön, jolloin ne on palautettava varastoon heti käytön jälkeen.

10 §. Lainanottajan tulee itse tai valtuutettunsa kautta noutaa välineet varastosta, jolloin noutaja yhdessä varastonhoitajan kanssa toteaa saamiensa välineiden kunnan sekä vahvistaa lainausluettelon nimikirjoituksellaan.

11 §. Lainanottaja suorittaa itse kaikki välineiden lainauksesta aiheutuvat kustannukset.

12 §. Lainanottaja on velvollinen nuorisotoimiston harkinnan mu-

kaan vakuuttamaan lainaamansa leirivälineet nuorisotyölautakunnan vahvistamien arvomääräysten mukaan.

13 §. Välineitä varastoon palautettaessa luovuttaja yhdessä varastonhoitajan kanssa toteaa niiden kunnon. Välineille sattuneet vahingot on lainanottaja velvollinen korvaamaan. Hävinneistä tai korjauskelvottomiksi käyneistä välineistä lainanottaja on velvollinen suorittamaan korvausta nuorisotyölautakunnan vahvistamien hintojen mukaan.

14 §. Välineiden luovuttaja on oikeutettu saamaan kuitenkin varastoon vastaanotetuista välineistä. Kuittia ei anneta vahingoittuneista välineistä, jollei niitä ole korjattu hyväksyttävään kuntoon.

119. Helsingin kaupungin kansanpuistojen järjestyssäännöt.

Urheilu- ja retkeilylautakunnan vahvistamat toukokuun 12 p:nä 1948.

1 §. Helsingin kansanpuistojen tarkoituksena on tarjota lepoa ja virkistystä pääkaupungin asukkaille. Tämän takia on kansanpuistojen oleskelu- ja telttailualueilla välttämätöntä noudattaa seuraavia ohjeita ja määräyksiä.

2 §. a) Telttailupaikat vuokrataan yhdeksi telttailukaudeksi kerrallaan. Kesäksi luovutettu telttapaikka ei oikeuta saamaan samaa paikkaa seuraavana kesänä, ellei asiasta ole erikseen sovittu.

b) Telttailukausi kestää toukokuun 15 ja syyskuun 15 päivien välisen ajan. Ennen tätä aikaa alueelle ei saa pystyttää majoja, telttoja tai niiden osia. Telttailukauden päättyessä on majat ja teltat urheilu- ja retkeilylautakunnan vaatiessa poistettava, muussa tapauksessa ne siirtyvät kaupungin omiksi. Jos majan tai teltan alustoja tai muita osia asianomaisella luvalla on säilytetty alueella määrättyssä paikassa yli talven, on ne hävittämisen uhalla viimeistään seuraavan vuoden kesäkuun 15 päivään mennessä asetettava paikoilleen tai toimitettava pois alueelta.

c) Telttailualueelle saa pystyttää vain kangasteltoja taikka koottavista levyistä rakennettuja, helposti purettavia ja siirrettäviä majoja, ja on niiden suurin sallittu pituus 312 cm, leveys 250 cm ja korkeus räystään kohdalta 175 cm sekä harjan kohdalta 240 cm.

d) Maja tai telta on sijoitettava niin, ettei se tuota häiriötä muille. Telttapaikkojen valinnassa, majojen ja teltojen pystyttämisessä ja niiden välisten etäisyyksien määrittämisessä on noudatettava kaitsijan ja vartijoiden ohjeita ja määräyksiä.

e) Telttapaikkaa ei telttailija saa myydä tai vuokrata toiselle.

f) Telttapaikkamaksut on suoritettava kesäkuun 15 päivään mennessä.

3 §. Kansanpuistoalueella on noudatettava järjestystä, puhtautta ja hyviä tapoja.

a) Alusten kiinnittämisessä alueen laitureihin ja muuallekin on noudatettava mahdollisesti annettavia erikoismääräyksiä tai kaitsijan an-

N:o 119 (jatk.)

tamia ohjeita. Asiaton oleskelu laivasilloilla tai niiden käyttäminen uimaja kalastuspaikkoina on kiellettyä. Uimapaikoilla on noudatettava niitä varten vahvistettuja erikoismääräyksiä.

b) Julkisten kokousten ja huvien pitäminen, kaupustelu, mainoslehtien jakelu ja kaikenlainen rahapeli on kiellettyä, samoin myös pyöräily, ratsastus sekä auto- ja muu ajelu ilman erikoislupaa. Pallopelit ja muu urheilu eivät ole sallittuja sellaisilla paikoilla, missä ne voivat aiheuttaa häiriötä ja vaaraa yleisölle. Ampuma-aseitten ja räjähdysainetten tuominen kansanpuistoalueelle on kiellettyä.

c) Tulentekeko on sallittua vain priimuskeittiötä tai vaaratonta kamiinaa käytettäessä. Jokainen on velvollinen huolellisesti käsittelemään tulta ja hehkuvia esineitä.

d) Jokaisen telttailijan velvollisuus on pitää oma telttapaikkansa majoineen siistinä. Paperi- y.m. jätteet on korjattava niitä varten varattuihin säiliöihin tai rikkatunkiolle. Kaivovettä on käytettävä säästeliäästi. Kaivoja ei saa käyttää ruoan säilytyspaikkana eikä niiden kantta tai vesipostien lähistöä pesupaikkana.

e) Kansanpuistoalueella ei saa esiintyä häiritsevästi tai päihtyneenä. Kello 23:n ja 7:n välisenä aikana on kaikenlainen meluaminen, äänekäs keskustelu, laulu ja soitto kiellettyä. Telttailijoiden tulee muutenkin noudattaa kaikin puolin hyviä tapoja. Heidän tulee vaadittaessa ilmoittaa täydellinen nimensä ja osoitteensa alueen kaitsijalle.

4 §. Kansanpuistot ovat rauhoitettuja alueita, ja niillä on noudatettava luonnonsuojelua niin kasvillisuuteen kuin eläimiin nähden. Kukien poimiminen, oksien taittaminen, sammalen ja kaislan kiskominen samoin kuin istutusten ja suojustettujen nurmikoiden tallaaminen tai vaatteiden asettaminen niille tai puiden oksille on kiellettyä. Erikoisesti on varottava häiritsemästä alueen lintuja ja vahingoittamasta niiden pesiä. Koiria tai muita eläimiä ei saa tuoda alueelle.

5 §. Kaupunki ei vastaa varkauden johdosta tai muulla tavoin hukkaan joutuneesta omaisuudesta. Löytötavarat on jätettävä alueen kaitsijalle, jolta myös voidaan tiedustella kadonneita esineitä. Ensiavun saantia varten käännyttäköön samoin kaitsijan puoleen.

6 §. Alueen henkilökunta on velvollinen valvomaan järjestystä, turvallisuutta, puhtautta ja hyviä tapoja alueella. Henkilökunnan antamia määräyksiä on ehdottomasti toteltava.

7 §. Mahdolliset valitukset ja kyselyt on tehtävä alueen kaitsijalle tai kaupungin urheilu- ja retkeilytoimistoon.

8 §. Henkilö, joka ei noudata näitten järjestyssääntöjen määräyksiä, poistetaan alueelta ja vuokrasopimus katsotaan rauenneeksi. Vahingonteosta ja ilkeväkuisuudesta saatetaan syyllinen vastuuseen. Telttailijat ovat vastuussa myös vieraittensa käyttäytymisestä.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1948

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 10.

Sisällys: 120. Taksa Helsingin kaupungin kunnallissairaaloissa suoritettavista hoitomaksuista, s. 161. — 121. Yleisohjeet matkakustannusten korvaamisesta kansakoulun oppilaille, s. 165. — 122. Helsingin kaupungin raittiuslautakunnan johtosääntö, s. 166. — 123. Satama- ja liikennemaksutariffien korotukset, s. 168. — 124. Työmaksut Helsingin kaupungin yleisessä talletusvarastossa, s. 169. — 125. Nosturitaksa, s. 170. 126. Taksa autonosturin käyttämisestä, s. 172. — 127. Laiturihuoltotariffi, s. 172. — 128. Taksa, jonka mukaan aluksille annettusta vedestä kannetaan maksua, s. 173. — 129. Pakkahuoneen ulkopuolella punnituksia ja mittauksia toimittavien vaakamestarien tuntipalkkio sekä vuosiloma- ja lapsilisämaksua vastaava korvaus, s. 173. — 130. Palkkojen indeksikorotus, s. 174. — 131. Laki työvelvollisuuslain muuttamisesta, s. 174. — 132. Työpalkkojen säännöstely, s. 175. — 133. Lapsilisän suorittamista koskevan päätöksen kumoaminen, s. 175. — 134. Kuntien viranhaltijain palkkauksen säännöstely, s. 175. — 135. Viranhaltijoiden ulkomaanmatkat, s. 176. — 136. Vuosilomamääräysten tulkitseminen, s. 176. — 137. Lautakuntien toimivalta, s. 176. — 138. Kaupunginvaltuutettujen poissaolosakot, s. 176.

120. Taksa Helsingin kaupungin kunnallissairaaloissa suoritettavista hoitomaksuista.

Kaupunginvaltuuston hyväksymä elokuun 25 p:nä ja marraskuun 17 p:nä 1948.

Lääkintöhallituksen vahvistama tuberkuloosisairaalan osalta syyskuun 16 p:nä 1948 ja mielisairaaloiden osalta lokakuun 26 p:nä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947:36)

Kaupunginvaltuusto hyväksyi mainittuina päivinä, kansanhuolto-ministeriön hintaosaston tekemän päätöksen mukaisesti, seuraavan tak-san Helsingin kaupungin kunnallissairaaloissa suoritettavista hoitomak-suista:

A. Marian sairaala ja kaupungin sairaansijat Suomen punaisen ristin sairaalassa.

Kaupunkikuntalaiset:

1) yhden hengen huoneessa	400 mk
2) kahden hengen huoneessa	300 »
3) useamman kuin kahden hengen huoneessa:	
a) aikuiset	140 »
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	80 »

N:o 120 (jatk.)

Vieraskuntalaiset:

1) yhden hengen huoneessa	700 mk
2) kahden hengen huoneessa	500 »
3) useamman kuin kahden hengen huoneessa:	
a) aikuiset	350 »
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	250 »

B. Kulkutautisairaala.

Kaupunkikuntalaiset:

a) Sairastumispaikasta riippumatta:	
1) yhden hengen huoneessa	400 mk
2) kahden hengen huoneessa	300 »
3) useamman kuin kahden hengen huoneessa	—
b) Potilaan omainen, joka ylilääkärin suostumuksella on päässyt sairaalaan:	
1) yhden hengen ja kahden hengen huoneessa, potilaan huonetoverina	500 »
2) useamman kuin kahden hengen huoneessa	300 »

Vieraskuntalaiset:

a) Helsingin kaupungissa sairastuneet:	
1) yhden hengen huoneessa	700 mk
2) kahden hengen huoneessa	500 »
3) useamman kuin kahden hengen huoneessa	—
b) Toisella paikkakunnalla sairastuneet:	
1) yhden hengen huoneessa	700 »
2) kahden hengen huoneessa	500 »
3) useamman kuin kahden hengen huoneessa:	
a) aikuiset	350 »
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	250 »
c) Potilaan omainen, joka ylilääkärin suostumuksella on päässyt sairaalaan:	
1) yhden hengen ja kahden hengen huoneessa, potilaan huonetoverina	800 »
2) useamman kuin kahden hengen huoneessa	600 »

Edellä mainittuja hoitomaksuja suorittavat yleisvaarallista tarttuvaa tautia sairastavat kaupunkikuntalaiset ja vieraskuntalaiset sekä hinkuyskää tai tuhkarokkoa sairastavat kaupunkikuntalaiset. Jälkimmäisiin tauteihin täällä sairastuneet vieraskuntalaiset suorittavat hoidostaan kulkutautisairaalaissa Marian sairaalan taksan mukaisen hoitomaksun, kun sitä vastoin toisella paikkakunnalla näihin tauteihin sairastuneet vieraskuntalaiset suorittavat hoidostaan kulkutautisairaalaissa saman suuruisen hoitomaksun kuin yleisvaarallista tarttuvaa tautia

sairastavan vieraskuntalaisen on suoritettava hoidostaan kulkutautisairaalassa. Mikäli on tarpeen ja mahdollista järjestää kulkutautisairaalassa hoitoa muuta kuin yleisvaarallista tarttuvaa tautia, hinkuyskää tai tuhkarokkoa sairastavia varten, suorittavat nämä hoidostaan tässä sairaalassa Marian sairaalan taksan mukaisen hoitomaksun.

C. Kivelän sairaala.

Mielitautien osasto.

Kaupunkikuntalaiset:

I luokassa	250 mk
II luokassa:	
a) aikuiset	130 »
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	75 »
I luokassa parempi ruoka.	

Vieraskuntalaiset:

I luokassa	400 mk
II luokassa:	
a) aikuiset	225 »
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	130 »
I luokassa parempi ruoka.	

Sisä- ja silmä- sekä korva-, nenä- ja kurkkutautien osastot.

Kaupunkikuntalaiset:

1) yhden hengen huoneessa	400 mk
2) kahden hengen huoneessa	300 »
3) useamman kuin kahden hengen huoneessa:	
a) aikuiset	140 »
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	80 »

Vieraskuntalaiset:

1) yhden hengen huoneessa	700 mk
2) kahden hengen huoneessa	500 »
3) useamman kuin kahden hengen huoneessa:	
a) aikuiset	350 »
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	250 »

D. Nikkilän sairaala.

Kaupunkikuntalaiset:

I luokassa	250 mk
------------------	--------

N:o 120 (jatk.)

II luokassa:		
a) aikuiset	130	mk
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	75	»
I luokassa parempi ruoka.		

Vieraskuntalaiset:

I luokassa	400	mk
II luokassa:		
a) aikuiset	225	»
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	130	»
I luokassa parempi ruoka.		

E. *Tuberkuloosisairaala.*

Kaupunkikuntalaiset:

a) aikuiset	140	mk
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	80	»

Vieraskuntalaiset:

Hoitomaksu sairaansijalta	245	mk
Puolet sairaansijoista on vapaasioja.		

F. *Malmin sairaala.*

Kaupunkikuntalaiset:

1) yhden hengen huoneessa	400	mk
2) kahden hengen huoneessa	300	»
3) useamman kuin kahden hengen huoneessa:		
a) aikuiset	140	»
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	80	»

Vieraskuntalaiset:

1) yhden hengen huoneessa	700	mk
2) kahden hengen huoneessa	500	»
3) useamman kuin kahden hengen huoneessa:		
a) aikuiset	350	»
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	250	»

Hoitomaksu suoritetaan tulo-, mutta ei lähtöpäivältä, elleivät ne ole samat.

Kaupunkikuntalainen, jota on hoidettu 30 päivää yhteen jaksoon, suorittaa sen jälkeiseltä ajalta hoidostaan useamman kuin kahden hengen huoneessa ainoastaan 75 % edellä mainituista maksuista. Jos potilas siirretään kaupungin toisesta kunnallisesta sairaalasta toiseen, luetaan hänelle tässä kohden hyväksi se aika, jona häntä on edellisessä hoidettu. Alennusta laskettaessa korotetaan alennettu hoitopäivämaksu lähinnä ylempään täyteen markkalukuun.

Kaupungin viranhaltijat, työntekijät ja eläkkeennauttijat, samoin kuin heidän huollettavinaan olevat perheen jäsenet, katsotaan, heidän asuin- ja henkikirjoituspaikkakunnastaan riippumatta, hoitomaksujen suhteen kaupunkikuntalaisten vertaisiksi.

Kaupunkikuntalaiselta, joka tarjoutuu suorittamaan hoitomaksun hänen täällä olevassa kotitaloudessaan palvelevan, mutta toisella paikkakunnalla henkikirjoissa olevan potilaan puolesta, kannettakoon ainoastaan kaupunkikuntalaiselle vahvistettu hoitomaksu. Sama koskee myös liikkeenharjoittajaa, joka tarjoutuu suorittamaan hoitomaksun täällä toimivassa yrityksessään palvelevan, mutta toisella paikkakunnalla henkikirjoissa olevan potilaan puolesta.

Edellä yhden hengen ja kahden hengen huoneen sairaansijasta vahvistettuja hoitomaksuja ei ole sovellettava potilaaseen, joka sijoitetaan tällaiseen huoneeseen sen johdosta, että useamman kuin kahden hengen huoneessa on tilanpuutetta tai ettei häntä haitatta hänelle itselleen tai muille potilaille katsota voitavan hoitaa tällaisessa huoneessa.

Leikkaussalin käytöstä on potilaan, jonka hoitoon kuuluu kirurginen käsittely, vahvistetun päivämaksun lisäksi suoritettava 400 mk kerta kaikkiaan, ei kuitenkaan tuberkuloosisairaalassa.

Potilaan omainen, joka ylläikäärin kehoituksesta otetaan lastaan hoitamaan, suorittaa käyttämälleen paikalle säädetyn hoitomaksun, kuitenkin vähintään 150 mk vuorokaudelta.

Kaupunginvaltuusto oli jo 12/5 1948 hyväksynyt uuden sairaalataksan, mutta kansanhuoltoministeriö ei katsonut voivansa sitä sellaisenaan vahvistaa.

121. Yleisohjeet matkakustannusten korvaamisesta kansakoulun oppilaille.

Suomenkielisten kansakoulujen johtokunnan vahvistamat helmikuun 5 p:nä 1948.

1) Ellei oppilas ole ilmoittautunut tai lukukauden alkaessa siirtynyt lähimpään hänelle sopivaan kouluun, ei koulun puolesta osallistuta hänen matkakulujensa korvaamiseen, vaikkakin matkat ovat niin pitkiä, että ne siihen muuten oikeuttaisivat.

2) Matkakulujen korvaaminen joko osaksi tai kokonaan voi tulla kysymykseen yleensä vain, jos matka kodista tai majapaikasta kouluun on vähintään 3 kilometriä. Erikoisista syistä, kuten lasten heikkouden, raajarikkoisuuden tai muun vajaakykyisyyden vuoksi voidaan harkinnan mukaan myöntää matka-avustusta, lähinnä raitioteiden ja omnibuslinjojen vapaalippuja, lyhyempiäkin koulumatkoja varten.

3) Oppilaille pakollisia tai kouluviranomaisten muuten ehdottamia lääkärintarkastuksia ja lääkärinhoidossa käyntejä sekä koulutoimintaan liittyviä, tarkastajan hyväksymiä ja opettajan johdolla tapahtuvia ret-

N:o 121 (jatk.)

keilyjä varten myönnetään vapaalippuja tai muuta matkakorvausta samoin perustein kuin edellisessä kohdassa mainittuja koulumatkoja varten.

4) Milloin vapaalippuja oppilaille annetaan, saadaan niitä jakaa vain yksi lippu kutakin yksitahoista matkaa varten, ellei kävelymatka tämän johdosta muodostu kolmea kilometriä pitemmäksi tai 2) kohdassa mainitut erikoissyyt aiheuta poikkeamia tästä ohjeesta.

5) Milloin pidetään tarpeellisena poiketa edellä yleiseksi ohjeeksi määritellyistä matkaraajoista tai muuten epätietoisuutta esiintyy, tulee koulun johtajan neuvotella asiasta taloudenhoitajan kanssa, ennenkuin matkakorvauksia luvataan tai vapaalippuja jaetaan.

Ruotsinkielisten kansakoulujen johtokunta on tammikuun 30 p:nä 1948 vahvistanut vastaavat ohjeet.

122. Helsingin kaupungin raittiuslautakunnan johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 15 p:nä 1948.

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 218*)

Raittiusvalistuslautakunta muutetaan 1/1 1949 alkaen raittiuslautakunnista 15/4 1932 annetussa asetuksessa mainituksi kunnalliseksi raittiuslautakunnaksi. *Kaupunginvaltuusto 15/9 1948.*

1 §. Raittiuden edistämiseksi sekä väkijuomista annetun lain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamisen valvomista varten toimii Helsingin kaupungissa kaupunginvaltuuston asettama ja kaupunginhallituksen alainen raittiuslautakunta sen mukaan kuin raittiuslautakunnista 15 päivänä huhtikuuta 1932 annetussa asetuksessa ja sosiaaliministeriön sen nojalla antamissa ohjeissa sekä tässä johtosäännössä sanotaan.

2 §. Lautakuntaan kuuluu yhdeksän kaupunginvaltuuston kahdeksi vuodeksi valitsemaa jäsentä, joista ensimmäisen vuoden lopussa eroaa arvan perusteella neljä ja sen jälkeen vuoroonsa viisi ja neljä.

Lautakunta valitsee vuosittain keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan.

Jos jäsen eroaa ennen toimikautensa päättymistä, valitaan toinen henkilö eronneen tilalle toimikauden jäljelläolevaksi ajaksi.

Lautakunnan jäsenten tulee olla hyvämaineisia, elämässään nuhteettomiksi ja raittiiksi tunnettuja sekä raittiuden edistämistä harrastavia henkilöitä.

Lautakunta valitsee joko keskuudestaan tai lautakunnan ulkopuolelta sihteerin. Puheenjohtajan ja sihteerin ristimä- ja sukunimet, ammatti ja osoite on viipymättä ilmoitettava sosiaaliministeriön raittius- ja

alkoholiasianosastolle, kaupungin poliisilaitokselle ja kaupunginhallitukselle.

Kaupunginvaltuusto voi, lautakuntaa kuultuaan, kesken toimikauden erottaa lautakunnan jäsenen, jos käy ilmi, ettei hän täytä tämän pykälän 4 momentissa mainittuja pätevyyssehtoja tai jos hän muulla tavoin osoittautuu tähän tehtävään sopimattomaksi.

Lautakunnan jäseneksi alköön ketään valittako ilman hänen suostumustaan.

3 §. Lautakunta kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta. Sekä puheenjohtajan että varapuheenjohtajan ollessa estyneenä olemasta kokouksessa saapuvilla valitaan tilapäinen puheenjohtaja kokousta varten.

Lautakunta on päätösvaltainen, kun vähintään kuusi jäsentä, kokouksen puheenjohtaja heihin luettuna, on saapuvilla.

Päätökset tehdään yksinkertaisella ääntenemmistöllä. Äänten jakautuessa tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni, vaaleissa kuitenkin arpa.

4 §. Lautakunnan kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset sekä, milloin erimielisyyksiä on ilmennyt, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset.

Pöytäkirja tarkistetaan lautakunnan päättämällä tavalla.

Lautakunnan kirjelmät allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa sihteeri.

5 §. Lautakunnan kokouksista samoin kuin niissä käsiteltäviksi tulevista asioista on hyvissä ajoin ilmoitettava kaupunginjohtajalle, asianomaiselle apulaiskaupunginjohtajalle ja kaupunginhallituksen edustajalle lautakunnassa. Päätöksistä on kaupunginhallitukselle annettava tieto kaupunginhallituksen määräämässä ajassa ja sen määräämällä tavalla.

Päätöksiin nähden, jotka saatetaan alistaa kaupunginhallituksen tutkittavaksi, on lautakunnan noudatettava, mitä kaupunkien kunnallislaissa ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä on säädetty ja määrätty.

6 §. Lautakunnan tehtävänä on edistää raittiutta kaupungissa järjestämällä valistustoimintaa ja tukemalla sitä harjoittavien yhdistysten toimintaa. Sitä varten lautakunnan tulee:

1) olla yhteistoiminnassa kaupungissa toimivien raittius- ja muiden kansalaisjärjestöjen kanssa järjestämällä yhteisiä neuvottelukokouksia ja ohjelmallisia tilaisuuksia sekä muilla tavoin;

2) huolehtia siitä, että raittiusasia otetaan huomioon eri kansalaisjärjestöjen harjoittamassa valistustyössä ja tarpeen vaatiessa toimittaa luennoitsijoita niiden järjestämiin tilaisuuksiin;

3) järjestää raittiuskirjallisuuden ja -lehtien levitystä kaupungin alueella, mikäli tarkoitukseen on varoja myönnetty; sekä

4) raittiusyötä tekevien järjestöjen anomusten perusteella tehdä kaupunginvaltuustolle ja kaupunginhallitukselle esityksiä varojen myön-

N:o 122 (jatk.)

tämisestä raittiuden edistämiseen ja sitä varten laatia yhtenäinen, koko kaupunkia ja sen eri osia käsittävä toimintasuunnitelma, niin myös, sikäli kuin kaupunginvaltuusto sen on lautakunnan tehtäväksi uskonut, toimittaa tarkoitukseen myönnettyjen varojen jako eri järjestöille tai eri raittiustarkoituksiin tai, mikäli nämä varat on myönnetty kaupunginhallituksen käytettäväksi, antaa lausuntonsa niiden käytöstä.

Lautakunnan tehtävänä on niinkään tehdä esityksiä viranomaisille ja väkijuomayhtiölle toimenpiteistä juoppouden ja sen turmiollisten vaikutusten ehkäisemiseksi. Sitä varten lautakunnan tulee:

5) seurata väkijuomaoloja ja niiden kehitystä paikkakunnalla;

6) tehdä havaitsemistaan epäkohdista ilmoituksia ja esityksiä väkijuomaimmyyntipaikan hoitajalle tai kunnalliselle väkijuomaliikkeen tarkastajalle; sekä

7) antaa kaupungin viranomaisille väkijuomien myyntiä ja anniskelua koskevia lausuntoja sekä toimittaa niille raittiusoloja koskevia tilasto- ja muita tarpeellisia tietoja.

Edelleen lautakunnan tulee valvoa, että ne varat, jotka on myönnetty raittiustyötä tekeville järjestöille avustuksena, tarkoituksenmukaisesti käytetään ja aikanaan tilitetään.

7 §. Lautakunnan tulee pitää kirjaa sille uskotuista varoista sekä vuosittain tehdä niistä tili ja antaa kaupunginvaltuustolle ja sosiaaliministeriön raittius- ja alkoholi-asianosastolle ennen huhtikuun loppua toiminnastaan kertomus, josta tulee käydä selville lautakunnan toimenpiteet raittiuden edistämiseksi kaupungissa.

Muuten on lautakunnan noudatettava talousarvioehdotuksen laadinnassa, ennakovarain säilytyksessä, tilityksessä ja kirjanpidossa, las-kujen hyväksymisessä ja kirjaamisessa, inventtauksessa sekä kalustoluetteloiden laadinnassa kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön määräyksiä.

123. Satama- ja liikennemaksutariffien korotukset.

Sisäasiainministeriön vahvistamat tammikuun 14 p:nä 1948.

(Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 17 p:ltä 1947)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 156)

Sisäasiainministeriön elokuun 8 päivänä 1924 vahvistaman tariffin, jonka mukaan aluksista kannetaan satamamaksuja Helsingin kaupungissa, 1, 2, 3 ja 4 §:ssä määrätyt maksut sekä ministeriön toukokuun 24 päivänä 1939 vahvistamassa Helsingin kaupungin liikennemaksutaksassa tarkemmin määrätyt maksut kannetaan tammikuun 1 päivästä 1948 lukien 500 %:lla korotettuina.

Sisäasiainministeriön vahvistamat joulukuun 21 p:nä 1948.

(Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 17 p:ltä 1948)

Sisäasiainministeriön elokuun 8 päivänä 1924 vahvistaman tariffin, jonka mukaan aluksista kannetaan satamamaksuja Helsingin kaupungissa, 1, 2, 3 ja 4 §:ssä määrätyt maksut sekä ministeriön toukokuun 24 päivänä 1939 vahvistamassa Helsingin kaupungin liikennemaksutaksassa tarkemmin määrätyt maksut kannetaan tammikuun 1 päivästä 1949 lukien 600 %:lla korotettuina.

124. Työmaksut Helsingin kaupungin yleisessä talletusvarastossa.

Satamalautakunnan päätös tammikuun 19 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 138)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa seuraavat työmaksut Helsingin kaupungin yleisessä talletusvarastossa:

1) Tavarain sisäänottamisesta tai ulosantamisesta työmaksu on 100 mk tunnilta tai tonnilta. Vähin maksu sisäänjättämisestä on 45 mk ja ulosantamisesta 50 mk.

2) Rautatievaunujen purkamisesta tai kuormaamisesta, tavaran punritus mukaanluettuna, työmaksu on 115 mk, sekä ilman punnitusta 105 mk tunnilta tai tonnilta.

Ylityöajalta veloitetaan työaikalain mukaiset prosenttuaaliset korotukset.

Satamalautakunnan päätös huhtikuun 5 p:ltä 1948.

Satamalautakunta päätti vahvistaa mainittuna päivänä seuraavat työmaksut Helsingin kaupungin yleisessä talletusvarastossa:

1) Tavarain sisäänottamisesta tai ulosantamisesta työmaksu on 110 mk tonnilta tai tunnilta; vähin maksu on 55 mk.

2) Rautatievaunujen purkamisesta tai kuormaamisesta työmaksu on 150 mk tonnilta tai tunnilta.

3) Punnitsemisesta veloitetaan lisämaksua 25 mk tonnilta.

Ylityöajalta suoritetaan työaikalain mukaiset korotukset.

125. Nosturitaksa.

Satamalautakunnan vahvistama kesäkuun 7 p:nä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 160)

TAKSA I.**25 tonnin nosturi.**

Tavaran paino	Maksu tunnilta tai sen osalta var- sinaisella työ- ajalla
Enintään 5 tonnia	310 mk
Yli 5, mutta enintään 10 tonnia	400 »
» 10 » » 15 »	560 »
» 15 » » 20 »	680 »
» 20 » » 25 »	790 »

Ylityöajalta veloitetaan lisämaksuna nosturihenkilökunnalle makset-
tava ylityökorvaus.

Odotusajalta eli siltä ajalta, joka kuluu tilatun ajan alkamisesta
nosturin käyttämisen alkamiseen, raukeamiseen tai peruuttamiseen,
maksu varsinaisena työaikana on 190 mk tunnilta tai sen osalta. Ylityö-
ajalta veloitetaan tämän maksun lisäksi nosturihenkilökunnalle makset-
tava ylityökorvaus.

TAKSA II.**Kappaletavaranosturit.***Kappaletavara.*

Tavaran paino	Maksu tunnilta tai sen osalta var- sinaisella työ- ajalla
Enintään 2.5 tonnia	190 mk
Yli 2.5, mutta enintään 5 tonnia	310 »

	Maksu yhdeltä nostolta varsi- naisella työajalla
Enintään 2.5 tonnia	125 mk
Yli 2.5, mutta enintään 5 tonnia	230 »

N:o 125 (jatk.)

Maksu tunnilta tai sen osalta taikka yhdeltä nostolta käytettäessä kahta 5 tonnin nosturia yhdessä varsinaisella työajalla

Enintään 7.5 tonnia — 2×290 mk 580 mk

Joukkotavara.

Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisella työajalla

390 mk

Ylityöajalta veloitetaan lisäksi nosturihenkilökunnalle maksettava ylityökorvaus.

Odotusajan osalta noudatetaan taksassa n:o I olevia määräyksiä.

TAKSA III.

Hiilisataman nosturit.

	Maksu tonnilta	
	<i>Hiili</i>	<i>Koksi</i>
Aluksesta tai varastosta rautatievaunuun tai autoon .	21 mk	29 mk
Aluksesta varastoon tai varastosta alukseen	25 »	33 »
Jos samalla suoritetaan punnitus, veloitetaan edellä mainittujen maksujen lisäksi	2 »	3 »

Ylityöajalta veloitetaan lisäksi nosturihenkilökunnalle maksettava ylityökorvaus.

Odotusajan osalta noudatetaan taksassa n:o I olevia määräyksiä.

Mikäli nostureita käytetään muun joukkotavaran purkamiseen tai lastaamiseen, noudatetaan taksaan n:o II sisältyviä joukkotavaran maksuja.

Taksa on voimassa kesäkuun 1 päivästä 1948 lukien. Palkkojen nousussa elinkustannusindeksin nousun perusteella satamalautakunta saa korottaa nosturien tuntimaksuja tuntipalkkojen nousua vastaavalla markkamäärällä.

126. Taksa autonosturin käyttämisestä.

Satamalautakunnan vahvistama lokakuun 18 p:nä 1948.

Satamalautakunta vahvisti mainittuna päivänä taksan satamalaitoksen autonosturin käyttämisestä 600 mk:ksi tunnilta ja 350 mk:ksi puolelta tunnilta. Jos nosturia käytetään ylityöaikana, on tilaajan suoritettava nosturihoitajalle maksettava ylityökorvaus.

127. Laiturihuoltotariffi.

Satamalautakunnan päätös helmikuun 9 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 168)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä, että hintaviranomaisien vahvistettua ahtaajaliikkeiden tariffin eräiden tavaranimikkeiden korotukset, ahtaajien tariffista riippuvat laiturihuoltotariffin maksut korotetaan vastaavasti.

Satamalautakunnan päätös huhtikuun 5 p:ltä 1948.

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa laiturihuollon perustariffin, jossa maksut on laskettu siten, että joulukuun 31 päivänä 1947 voimassa olleen tariffin mukaisia maksuja on korotettu keskimäärin 14.4 %, minkä jälkeen näin saatuihin maksuihin on lisätty kansanhuoltoministeriön tammikuun 24 päivänä 1948 antamassa päätöksessä tarkoitettujen tavaralaatujen kohdalla siinä mainitut markkamäärät. Lastauttajain maksujen noustessa niistä erikseen annettujen määräysten mukaisesti muusta syystä kuin elinkustannusindeksiin sidottujen työpalkkojen nousun perusteella, saadaan perustariffiin sisältyviä vastaavia maksuja korottaa samalla markkamäärällä.

Työpalkkojen noustessa elinkustannusindeksin vaihteluiden mukaan saadaan maksuja korottaa siten, että kutakin työpalkkoissa tammikuun 1 päivänä 1948 tai sen jälkeen tapahtunutta 5.5 %:n suuruista nousua vastaa maksuissa 5 %:n korotus.

Päätöstä saadaan soveltaa kesäkuun 1 päivästä 1948 lähtien.

Satamalautakunnan päätös marraskuun 22 p:ltä 1948.

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa laiturihuollon talvitaksan voimassaoloajan 16/11—31/3 väliseksi ajaksi.

128. Taksa, jonka mukaan aluksille annetusta vedestä kannetaan maksua.

Satamalautakunnan vahvistama syyskuun 3 p:nä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 159)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa taksan, jonka mukaan aluksille annetusta vedestä kannetaan maksua, lokakuun 1 päivästä 1948 lukien seuraavaksi:

Satamavesiposteista satamalaitoksen letkuilla annettaessa kannetaan 60 mk kuutiometriltä ja aluksen omilla letkuilla annettaessa 40 mk kuutiometriltä. Alin kertamaksu on 300 mk.

Vesiproomua ja satamahinaajaa käytettäessä vedenantoon kannetaan 60 mk kuutiometriltä sekä lisämaksuna kuljetuksesta ja pumppuamisesta 140 mk kuutiometriltä.

Vesiproomu on tilattava vähintään 12 tuntia ennen toimitusaikaa.

Kun vesi otetaan ylityöaikana taikka sunnuntai- tai juhlapäivänä, on vedenottajan korvattava tästä aiheutuva ylityö- tai sunnuntaityökorvaus voimassa olevan työaikalain mukaisesti.

129. Pakkahuoneen ulkopuolella punnituksia ja mittauksia toimittavien vaakamestarien tuntipalkkio sekä vuosiloma- ja lapsilisämaksua vastaava korvaus.

Satamalautakunnan päätös syyskuun 20 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 167)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa pakkahuoneen ulkopuolella punnituksia ja mittauksia toimittavien vaakamestarien tuntipalkkion 115 mk:ksi tunnilta.

Satamalautakunnan päätös lokakuun 18 p:ltä 1948.

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä oikeuttaa pakkahuoneen ulkopuolella punnitsemisia toimittavat vaakamestarit kantamaan syyskuun 20 päivänä 1948 vahvistetun taksan lisäksi 4 %:n suuruisen, lapsilisämaksua vastaavan korvauksen sekä samoin 4 %:n suuruisen, vuosiloman aikaista palkkaa vastaavan korvauksen, mitkä korvaukset he ovat velvolliset työntekijäinsä puolesta suorittamaan.

130. Palkkojen indeksikorotus.

Palkkalautakunnan päätös helmikuun 10 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 49 ja 50)

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä saattaa kaikkien lauta- ja johtokuntien tietoon, että palkkasäännöstelypäätöksen 8 ja 9 §:n edellyttämä ja sosiaaliministeriön joulukuun 22 päivänä 1947 antaman päätöksen määräämällä tavalla tapahtuva elinkustannusindeksin nousuun perustuva palkkojen korotus koskee kaikkia sekä tunti- että urakka-työntekijöitä. Milloin kuitenkin urakkahinnoittelu ilmeisesti on suoritettu vastoin palkkasäännöstelypäätöksen 4 §:n 1 mom:n määräystä, mistä todisteena voidaan pitää m. m. sitä, että urakkatyöntekijäin keskimääräinen urakkavoitto jatkuvasti nousee suuremmaksi kuin 70 %, on hinnoittelu asianmukaisesti oikaistava.

131. Laki työvelvollisuuslain muuttamisesta.

Annettu toukokuun 28 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 407/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1942 : 40)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 22 päivänä toukokuuta 1942 annetun työvelvollisuuslain (418/42) 5 § näin kuuluvaksi:

5 §. Työvelvollisuussuhde alkaa, jos työvelvollinen määrätään työhön oleskelupaikkakunnallaan, siitä ajankohdasta, josta lähtien hänet on työhön määrätty, sekä, jos työvelvollisen on matkustettava toiselle paikkakunnalle, siitä ajankohdasta, jona hän määräyksen mukaisesti on saapunut siinä mainittuun lähtöpaikkaan. Työvelvollisuussuhde lakkaa, kun työntekijä vapautetaan työmääräyksessä mainitusta työstä, ei kuitenkaan, jos hän määräyksen mukaisesti on tullut työpaikkakunnalle muualta ja jos hän välittömästi matkustaa sieltä lähtö- tai asuinpaikkakunnalleen, ennen kuin hän on jälleen saapunut perille sanotulle paikkakunnalle.

Mikä sopimukseen perustuvassa työsuhteessa on lakina työnantajan ja työntekijän oikeuksista ja velvollisuuksista, sovellettakoon vastaavasti, jollei tässä laissa toisin säädetä, työvelvollisuussuhteessa. Jos työvelvollinen on määrätty valtion, kunnan tai muun julkisen yhdyskunnan taikka julkisen laitoksen työhön ja häntä on siinä pidettävä viran tai toimen haltijaan verrattavana, olkoon, mikäli tässä laissa ei toisin säädetä, työvelvollisuussuhteessa lakina, mitä ylimääräiseen viran tai toimen haltijaan nähden on säädetty. Tässä tarkoitetut oikeudet ja velvollisuudet syntyvät ja lakkaavat samalla kuin työvelvollisuussuhde.

Puolustuslaitoksen työhön tämän lain nojalla määrätyn henkilön oikeudesta saada korvausta häntä kohdanneen ruumiinvamman tai sairauden johdosta säädetään erikseen.

132. Työpalkkojen säännöstely.

Valtioneuvoston päätös syyskuun 2 p:ltä 1948.

(Suomen as.-kok. 661/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 49)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä kumonnut työpalkkojen säännöstelystä 3 päivänä lokakuuta 1947 annetun valtioneuvoston päätökseen (738/47) 8 päivänä marraskuuta 1947 annetulla valtioneuvoston päätöksellä (808/47) lisätyn 10 a §:n 1 päivästä lokakuuta 1948.

133. Lapsilisän suorittamista koskevan päätöksen kumoaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 15 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 78)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä kumota joulukuun 17 päivänä 1947 tekemänsä päätöksen lapsilisän suorittamisesta kaupungin viranhaltijoille, lokakuun 1 päivästä 1948 lukien.

134. Kuntien viranhaltijain palkkauksen säännöstely.

Valtioneuvoston päätös lokakuun 21 p:ltä 1948.

(Suomen as.-kok. 761/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 52)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä muuttanut kuntien viranhaltijain palkkauksen säännöstelystä 25 päivänä huhtikuuta 1947 antamansa päätöksen (334/47) 2 §:n näin kuuluvaksi:

2 §. Päätöstä, jolla muutetaan kunnan viranhaltijain palkkausta, alköön kunta tehkö, ennenkuin se on hankkinut muutoksille sosiaaliministeriön palkkaosaston hyväksymisen.

Päätöksen sanamuoto ei estä valtuustoa käsittelemästä kaupunginhallituksen asiassa tekemää ehdotusta, mutta valtuusto ei voi siitä tehdä lopullista päätöstä, vaan ainoastaan ehdotuksen sosiaaliministeriön palkkaosastolle. Tällainen ehdotus voidaan tietenkin tehdä yksinkertaisella enemmistölläkin, mutta sosiaaliministeriön palkkaosaston ratkaisun saavuttua, jolloin valtuusto lopullisesti päättää asiasta, on päätös tehtävä määräänemistöllä, jos on kysymys uuden viranhaltijan palkasta tai korotettavasta palkasta. *Kaupunkiliiton palkka-asiainneuvoston kirjelmä 10/12 1948.*

135. Viranhaltijoiden ulkomaanmatkat.

Kaupunginhallituksen päätös syyskuun 9 p:ltä 1948.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä kiinnittää lautakuntien huomiota siihen, ettei niillä ole oikeutta lopullisesti päättää alaiensa viranhaltijoiden lähettämistä opinto- tai virkamatkalle ulkomaille, ellei lautakunnan käytettäväksi talousarvioon ole otettu määrärahaa kulloinkin kysymyksessä olevan opinto-, virka- tai tutkimusmatkan kustannusten suorittamista varten.

136. Vuosilomamääräysten tulkitseminen.

Palkkalautakunnan päätös syyskuun 14 p:ltä 1948.

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä, että niissä tapauksissa, jolloin asianomainen viranhaltija tai työntekijä saa lukea hyväkseen vuosilomaansa nähden aikaisemman työnantajansa palvelusta, tämän hänelle erotessa maksamaa lomakorvausta vastaava aika on vähennettävä kaupungin antamasta lomasta, minkä asianomainen ensi kerran saa, mikäli asianomaisen aikaisemmalta työnantajaltaan erotessa saama lomakorvaus kohdistuu eroamista lähinnä edeltäneen toukokuun 1 päivän ja eroamisen väliseen aikaan.

137. Lautakuntien toimivalta.

Kaupunginhallituksen päätös syyskuun 9 p:ltä 1948.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä kehoittaa lautakuntia jokaisessa käsiteltävänä olevassa asiassa harkitsemaan kuuluuko asia lautakunnan vaiko jonkun muun viranomaisen lopullisesti ratkaistaviin ja tehtävä päätöksensä tämän mukaisesti. Mikäli lautakunta katsoo, että päätäntävalta asiassa kuuluu esim. kaupunginhallitukselle, on sen oman lausuntonsa ohella lähetettävä asia kaupunginhallituksen ratkaistavaksi.

138. Kaupunginvaltuutettujen poissaolosakot.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 6 p:ltä 1948.

Kaupunginvaltuusto määräsi mainittuna päivänä, että estettä ilmoittamatta kokouksesta poisjääneet ja kesken kokousta poistuneet valtuutetut ovat kaupunkien kunnallislain 19 §:n mukaan velvolliset suorittamaan 10 mk:n sakon.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1948

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o II.

Sisällys: 139. Tuberkuloosilaki, s. 177. — 140. Tuberkuloosiasetus, s. 183. — 141. Kouluhammaslääkäreille suoritettava korvaus lastensuojelulautakunnan alaisissa laitoksissa olevien lasten hammashoidosta, s. 192. — 142. Sairaalamaksujen periminen, s. 192.

139. Tuberkuloosilaki.

Annettu syyskuun 3 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 649/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927 : 67, 1929 : 18, 1944 : 52 ja 191 sekä 1945 : 252)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 L u k u.

Tuberkuloosin vastustamistyön järjestysmuoto.

1 §. Tuberkuloosilla tässä laissa tarkoitetaan ihmisessä tavattavaa tuberkuloositautia. Ilmeisesti parantuneesta tuberkuloosista jääneitä merkkejä ei katsota tuberkuloosiksi.

Tartunnanvaarallisella tuberkuloosilla ymmärretään sellaista tuberkuloositautia, jossa tartunnanvaara on ilmeinen tai hyvin todennäköinen.

2 §. Tuberkuloosin vastustamistyötä johtaa ja valvoo lääkintöhallitus.

3 §. Tuberkuloosin vastustamistyön järjestämistä varten maa jaetaan tuberkuloosipiireihin.

Tuberkuloosipiiriin kuuluu lääkintöhallituksen esityksestä valtioneuvosto.

4 §. Tuberkuloosin vastustamistyön järjestäminen tuberkuloosipiirissä on kuntien asia.

Milloin tuberkuloosipiiriin kuuluu useampia kuntia, huolehtii tuberkuloosin vastustamistyöstä näiden muodostama kuntain liitto.

Kunnan ja kuntain liiton tulee ylläpitää tuberkuloositoimistoa ja keskusparantolaa, jonka kunta tai kuntain liitto omistaa tai sitä pysyvän oikeuden nojalla hallitsee. Niiden osastoja voi olla toisella paikkakunnalla.

N:o 139 (jatk.)

Keskusparantolaan voi liittyä erillisinä parantolaosastoina työhoito-osasto ja tuberkuloosi-invaliidien ammattioppilaitos.

Yliopistollisen tuberkuloosiopetuksen järjestämisestä tuberkuloosipiirissä voidaan määrätä asetuksella.

5 §. Keskusparantolan ja tuberkuloositoimiston lääkärin valitsee kunta tai kuntain liitto. Valitulle lääkintöhallitus antaa määräyksen virkaan. Jos valittu ei ole siihen sopiva tai jos hänet suoritettujen opinnäytteiden, muutoin osoitetun taidon tai aikaisemman virkatoiminnan perusteella on katsottava kanssahakijoitaan huomattavasti heikommaksi, lääkintöhallituksella on valta määrätä, että uusi vaali on toimitettava. Milloin hakijoiden joukossa ei ole virkaan sopivaa henkilöä, lääkintöhallitus määrätköön, että virka on uudelleen julistettava haettavaksi.

Keskusparantolan ylilääkäri toimii tuberkuloosipiirin johtavana lääkärinä.

6 §. Tuberkuloosipiirin keskusparantolassa tulee jokaisella piiriin kuuluvalla kunnalla olla käytettävänäään hoitopaikkoja määrä, minkä valtioneuvosto lääkintöhallituksen esityksestä, sitten kuin asianomaista kuntaa tai kuntain liittoa on kuultu, vahvistaa. Valtioneuvosto voi kuitenkin erityisestä syystä oikeuttaa kunnan pitämään hoitopaikkoja muunkin tuberkuloosipiirin keskusparantolassa.

7 §. Kunnat voivat keskusparantolan ohella yhteisesti tai yksinään ylläpitää muitakin tuberkuloosihoitolaitoksia sekä kunnansairaalan yhteyteen perustettuja tuberkuloosiosastoja.

8 §. Terveystoimintalautakunnalle sekä muille kunnan terveydenhoitoviranomaisille tuberkuloosin vastustamistyössä kuuluvista tehtävistä määrätään asetuksella.

Kaupungin- ja kunnanlääkärille voidaan asetuksella antaa tehtäviä tuberkuloosin vastustamistyössä.

9 §. Erikoislaitoksia, joita keskusparantolain lisäksi tarvitaan tuberkuloosin vastustamistyössä, ylläpitää valtio tai yhteisö, jolle valtioneuvosto on sellaisen tehtävän uskonut.

10 §. Yleinen valistustoiminta taistelussa tuberkuloosia vastaan ja erikoiset vastustamistoimenpiteet voidaan uskoa tuberkuloosistyössä toimivan yhteisön hoidettaviksi.

2 L u k u.

Yksilöä koskevat säännökset.

11 §. Vastustuskyvyn lisäämiseksi tuberkuloosia vastaan voidaan järjestää vapaaehtoista suojarokotusta siihen liittyvine kokeineen.

12 §. Jokainen viisitoista vuotta täyttänyt henkilö on velvollinen julkisesti tiedoksi annetusta tai terveydenhoitolautakunnalta saamastaan henkilökohtaisesta kutsusta saapumaan asuinpaikallaan järjestettävään

joukkotarkastukseen sen selvittämiseksi, onko hänen keuhkoissaan todettavissa tuberkuloosiin viittaavia muutoksia.

13 §. Henkilö, joka sairastaa tuberkuloosia tai jonka syystä voidaan epäillä sitä sairastavan, on velvollinen alistumaan tarpeelliseksi katsottavaan tutkimukseen sekä tartunnan leviämisen estämiseksi noudattamaan lääkärin tai terveydenhoitoviranomaisen määräämiä varovaisuustoimenpiteitä.

14 §. Tuberkuloosia sairastava henkilö, joka on katsottava ympäristölleen tartunnanvaaralliseksi ja joka laiminlyö noudattaa hänelle ympäristön suojelemiseksi annettuja määräyksiä ja ohjeita, on velvollinen alistumaan tartunnan leviämistä ehkäisevään hoitoon.

Tällainen henkilö voidaan terveydenhoitolautakunnan määräyksestä sijoittaa parantolaan tai muuhun hoitolaitokseen, vaikka se hänen tautinsa hoitamista varten ei muutoin olisikaan tarpeellista.

15 §. Jos 14 §:n nojalla parantolaan tai muuhun hoitolaitokseen määrätty henkilö syyllistyy laitoksen järjestyssääntöjen törkeään tai jatkettuun rikkomiseen taikka luvattomasti poistuu laitoksesta, voi lääninhallitus parantolan tai laitoksen ylilääkärin tai johtajan taikka terveydenhoitolautakunnan esityksestä määrätä hänet sijoitettavaksi niskoitteleville keuhkotautisille järjestettyyn erikoishoitolaitokseen.

Määräyksen lääninhallitus voi antaa asianosaista kuulematta väliaikaisesti noudatettavaksi, kunnes asia on ratkaistu.

Lääninhallituksen määräys voidaan valituksesta huolimatta panna heti täytäntöön.

16 §. Niskoitteleville keuhkotautisille järjestetyssä erikoishoitolaitoksessa on potilas pidettävä vähintään kolme kuukautta ja siihen saakka, kunnes on ilmeistä, että hän alistuu noudattamaan järjestystä muussakin hoitolaitoksessa, kuitenkin enintään yksi vuosi taikka, jos häntä lähinnä edellisten viiden vuoden aikana jo on laitoksessa hoidettu, enintään kolme vuotta.

Potilaan päästämisestä laitoksesta ennen 1 momentissa tarkoitettuja pisimpiä määräaikoja päättää lääkintöhallitus. Täten laitoksesta päästetyn voi lääkintöhallitus yhden vuoden aikana palauttaa sinne takaisin. Tällöin häntä pidettäköön laitoksessa enintään se aika, mikä 1 momentissa säädettyistä pisimmistä määräajoista oli jäljellä, kun hänet sieltä päästettiin, mutta vähintään kuitenkin kolme kuukautta.

17 §. Lapsi, jota kodissa uhkaa ilmeinen tuberkuloositartunnan vaara, voidaan heti syntymänsä jälkeen sijoittaa tällaisten lasten erikoishoitolaitokseen sekä pitää siellä enintään ensimmäisen ikävuotensa loppuun, jollei lasta muutoin voida sopivasti eristää.

18 §. Henkilö, joka sairastaa tartunnanvaarallista tuberkuloosia, älköön ottako vastaan lastenhoitajan tointa.

19 §. Suojarakottamatonta tuberkuliinikielteistä henkilöä älköön otettako hoitoon perheeseen, jossa perheen jäsen tai muu perheessä asuva henkilö sairastaa tartunnanvaarallista tuberkuloosia, älköönkä

N:o 139 (jatk.)

tartunnanvaarallista tuberkuloosia sairastavaa henkilöä perheeseen, jossa on suojarokottamattomia tuberkuliinikielteisiä henkilöitä.

20 §. Asuntoa, jossa tartunnanvaarallista tuberkuloosia sairastava on asunut, sekä hänen taudin aikana käyttämiään pito- ja makuuvaatteita ei saa luovuttaa toisen käyttöön eikä toinen niitä vastaanottaa, ennen kuin ne on asianmukaisesti desinfioitu.

21 §. Henkilöä, joka ei ole esittänyt lääkärin perusteellisen tutkimuksen nojalla antamaa todistusta siitä, ettei hän sairasta tartunnanvaarallista tuberkuloosia, älköön otettako:

1) toimihenkilöksi lastenkotiin, lastenseimeen, lastentarhaan tai muuhun laitokseen, jossa on lapsia;

2) opettajaksi tai muuksi toimihenkilöksi kansa- tai oppikouluun, ammattikouluun tahi kansan- tai työväenopistoon taikka muuhun niihin verrattavaan oppilaitokseen;

3) oppilaaksi sisäoppilaitokseen; älköönkä

4) sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin määrätään, muuhun sellaiseen toimeen, jossa seuraukset mahdollisen tuberkuloositartunnan leviämisestä voivat olla erikoisen tuhoisat.

Jos edellä tässä pykälässä tarkoitettun henkilön myöhemmin todetaan sairastavan tartunnanvaarallista tuberkuloosia, ei hän saa jatkaa toimensa tai tehtävänsä hoitamista, ennen kuin esittää terveydentilastaan 1 momentin mukaisen lääkärintodistuksen.

Oppilaitoksen oppilas, joka sairastaa tartunnanvaarallista tuberkuloosia, ei saa osallistua säännölliseen koulutyöhön terveiden oppilaiden joukossa.

22 §. Suojarokottamatonta tuberkuliinikielteistä henkilöä älköön otettako:

1) lääketieteen kandidaattina opiskelutarkoituksessa sairaanhoitolaitokseen;

2) oppilaaksi sairaanhoitajien, mielisairanhoitajien tai kätilöiden opetuslaitokseen;

3) sairaalan, mielisairaalan tai muun sellaisen hoitolaitoksen jatkuvaan toimeen tai työhön; taikka

4) tuberkuloosihoitolaitoksen toimeen tai työhön.

3 L u k u.

Korvaukset ja kustannukset.

23 §. Potilaan on suoritettava, mikäli jäljempänä ei toisin säädetä, hoidostaan keskusparantolassa tahi muussa hoitolaitoksessa vahvistettu päivämaksu.

Tuberkuloositoimiston toimesta annettu hoito ja todistus ovat maksettomat.

Varattoman henkilön hoidon ja matkan kustannuksista on voimassa, mitä köyhäinhoidosta on säädetty.

24 §. Muusta kuin 23 §:ssä mainitusta tämän lain mukaisesta toimenpiteestä älköön perittäkö korvausta, ellei sitä ole suorittanut lääkäri yksityisesti potilaan pyynnöstä.

25 §. Keskusparantolain sekä muiden kunnallisten ja valtion tuberkuloosihoitolaitosten päivämaksut vahvistaa sisäasiainministeriö lääkintöhallituksen esityksestä.

Keskusparantolain päivämaksujen tulee olla yhtenäiset koko maassa. Toisesta tuberkulosipiiniestä olevan potilaan päivämaksu voidaan määrätä enintään 50 sadalta suuremmaksi.

26 §. Keskusparantolan hoitopaikoista on vähintään puolet oleva vapaapaikkoja vähävaraisille tai sellaisille varattomille potilaille, jotka eivät muusta syystä ole köyhäinhoidon tarpeessa.

27 §. Keskusparantolan ja tuberkuloositoimiston perustamiskustannuksiin annetaan valtionapua kolme neljäsosaa kustannusten määrästä. Valtionapu maksetaan, sitten kuin sisäasiainministeriö, lääkintöhallituksen esityksestä, on hyväksynyt perustamistyöt otettaviksi valtionapua koskevaan yleiseen suunnitelmaan, ja siinä järjestyksessä kuin rakennustyöt suoritetaan.

Perustamiskustannuksina pidetään myös laajentamisesta tai peruskorjauksista aiheutuneita kustannuksia.

28 §. Keskusparantolan vuotuisiin kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annetaan valtionapua hoitopäivää kohden määrä, joka vastaa puolta kaikkien keskusparantolain hyväksyttävien kunnossapito- ja käyttökustannusten keskimäärästä.

Hoitopäivältä suoritettavan valtionavun määrä vahvistetaan asetuksella.

29 §. Tuberkuloositoimiston kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annetaan valtionapua puolet hyväksyttävien todellisten kustannusten määrästä.

30 §. Edellä 7 §:ssä tarkoitettulle hoitolaitokselle annetaan valtionapua vuotuisiin kunnossapito- ja käyttökustannuksiin hoitopäivää kohden puolet keskusparantolalle hoitopäivältä suoritettavasta määrästä.

Hoitolaitoksen perustamiskustannuksiin annetaan valtionapua, mikäli tulo- ja menoarviossa on osoitettu siihen varoja.

31 §. Maan pohjoisten ja vähävaraisten seutujen osalta valtioneuvosto voi yksityistapauksessa korottaa 27—30 §:ssä mainittujen valtionapujen määrää.

32 §. Yhteisölle ja yksityiselle annetaan valtionapua tuberkuloosin vastustamiseen ja tuberkuloosipotilaiden hoitoon ja jälkihoitoon, mikäli tulo- ja menoarviossa on niihin osoitettu varoja.

33 §. Niskoitteleville keuhkotautisille järjestettyä erikoishoitolaistosta ylläpitää valtio.

Laitoksessa on perittävä sama päivämaksu kuin keskusparantolassa.

N:o 139 (jatk.)

34 §. Milloin kaupungin-, kunnan- tai aluelääkäri taikka muu siihen määrätty lääkäri suorittaa tuberkuloositoimiston toimeksiannosta jatkuvia tuberkuloositarkastuksia ja -tutkimuksia, suorittaa kuntain liitto hänelle niistä korvauksen taksan mukaan, jonka sisäasiainministeriö lääkintöhallituksen esityksestä vahvistaa.

35 §. Kunnissa suoritetuista yleisistä tuberkuloositarkastuksista ja -tutkimuksista kuntain liitolle aiheutuneet menot on jaettava kuntien kesken tarkastusten ja tutkimusten lukumäärän perusteella.

36 §. Suojarokotukseen tarvittavaa rokkoainetta pitää valtio maksuttomasti saatavana. Rokottajalle voidaan valtion varoista kunnan välityksellä suorittaa palkkio, sen mukaan kuin asetuksella määrätään.

37 §. Tuberkuloosin johdosta toimitettavan desinfiomisen kustannukset on kunnan suoritettava.

4 L u k u.

Erinäisiä säännöksiä.

38 §. Kunta, jota valtioneuvosto ei ole oikeuttanut pitämään muun tuberkuloosipiirin keskusparantolassa olevia hoitopaikkojaan, on velvollinen 39 §:ssä säädettyä korvausta vastaan luovuttamaan ne sanottuun piiriin kuuluvalle kunnalle, jolla ei ole 6 §:n mukaista määrää hoitopaikkoja keskusparantolassa. Jos useat kunnat tahtovat käyttää lunastusoikeutta, määrää valtioneuvosto, ottaen huomioon kuntien hoitopaikkojen tarpeen ja taloudellisen aseman, mille kunnalle lunastusoikeus on annettava.

39 §. Kunnan suoritettava korvaus 38 §:n mukaan lunastetusta hoitopaikasta määrätään siten, että hoitopaikan kunnan osalle tulevista, lunastuksen ajankohtana arvioitavista perustamiskustannuksista vähennetään kohtuullinen arvonalennus. Jollei korvauksesta sovita, on sen vahvistaminen jätettävä välmiesten ratkaistavaksi.

40 §. Kunnan tulee kahdentoista vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta hankkia 6 §:ssä säädetty määrä tuberkuloosipiirin keskusparantolan hoitopaikkoja.

41 §. Lääkäriin tai sairaanhoitajaan, joka tämän lain voimaan tullessa on Suomen Tuberkuloosin Vastustamisyhdistys r. y:n palveluksessa, voi lääkintöhallitus, kuntain liittoa kuultuaan, siirtää kuntain liiton palvelukseen, jollei lääkäri tai sairaanhoitaja sitä vastusta. Siirtyessään kuntain liiton palvelukseen lääkäriille tai sairaanhoitajalle on annettava ne oikeudet, mitkä hänelle olisivat kuuluneet, jos hän olisi ollut kuntain liiton palveluksessa sen ajan, jonka hän on ollut yhdistyksen palveluksessa.

42 §. Jos henkilö, joka tämän lain mukaan on velvollinen tulemaan tarkastukseen tai tutkimukseen tahi on otettava keskusparantolaan tai

muuhun hoitolaitokseen, sitä vastustaa, tulee poliisiviranomaisen antaa tarpeellista virka-apua hänen toimittamisekseen toimitukseen tai laitokseen.

Jos niskoitteleville keuhkotautisille järjestettyyn erikoishoitolaitokseen otettu henkilö luvatta poistuu sieltä, on poliisiviranomainen velvollinen antamaan virka-apua hänen palauttamisekseen laitokseen.

43 §. Terveydenhoitolautakunnan tämän lain tai sen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun asetuksen nojalla antamaan päätökseen voidaan hakea muutosta lääninhallituksessa kirjallisella valituksella, joka on valituksenalaisen päätöksen ohella viimeistään kello 12 kolmantenakymmenentenä päivänä päätöksen tiedoksi saamisesta lukien annettava lääninhallituksen kirjaajankonttoriin, mutta menee päätös, jos terveydenhoitolautakunta niin määrää, valituksesta huolimatta heti täytäntöön.

44 §. Joka rikkoo tätä lakia taikka sen nojalla annettuja määräyksiä, rangaistakoon, jolle siitä ole muualla säädetty ankarampaa rangaistusta, sakolla tai enintään kuuden kuukauden vankeudella.

45 §. Lääkintöhallitukseen voidaan tämän lain täytäntöönpanoa varten perustaa peruspalkkainen tuberkuloositarkastajan virka.

46 §. Tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

47 §. Sisäasiainministeriö voi myöntää lykkäystä 4 §:ssä tarkoitetun kuntain liiton toiminnan aloittamisesta ja muutoinkin antaa yksityistapauksessa lievennyksiä tämän lain säännöksistä.

48 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1949. Sillä kumotaan 11 päivänä marraskuuta 1927 annettu tuberkuloosiasetus (298/27) ja kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkuloosia sairastavien hoitolaitoksille ja tuberkuloosin vastustamistyön edistämiseksi annettavasta valtionavusta 31 päivänä toukokuuta 1929 annettu laki (269/29) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, mikäli se koskee tuberkuloosia sairastavien hoitolaitoksille ja tuberkuloosin vastustamistyön edistämiseksi annettavaa valtionapua. Ennen ensiksi mainittua päivää voidaan kuitenkin ryhtyä tuberkuloosipiiriin vahvistamiseen ja 4 §:ssä tarkoitetun kuntain liiton uudelleen muodostamiseen tai perustamiseen sekä muihin valmistaviin toimenpiteisiin tämän lain täytäntöön panemista varten.

140. Tuberkuloosiasetus.

Annettu lokakuun 1 p:nä 1948.

(Suomen as.-koh. 726/48)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään 3 päivänä syyskuuta 1948 annetun tuberkuloosilain (649/48) 46 §:n nojalla:

1 L u k u.

Tuberkuloosipiirijako.

1 §. Tuberkuloosipiirijakoa määrättäessä on seurattava kunnallista jaoitusta ja kiinnitettävä huomiota maan muuhun hallinnolliseen jaoitukseen, niin myös kuntien liikenneyhteyksiin sekä niiden taloudellisen ja sivistyksellisen elämän suuntautumiseen.

2 §. Ennenkuin lääkintöhallitus tekee esityksen tuberkuloosipiirijaksi, on sen varattava kunnille tilaisuus lausunnon antamiseen lääkintöhallituksen alustavasta ehdotuksesta.

Tuberkuloosipiirijakoa muutettaessa on kuntainliittoa ja kuntaa, joita muutos koskee, kuultava.

2 L u k u.

Järjestysmuoto.

3 §. Tuberkuloosin vastustamistyötä varten perustettavaan kuntainliittoon nähden on noudatettava, mitä kuntainliitosta erikseen on säädetty.

4 §. Keskusparantolan ja tuberkuloositoimiston sijoituspaikka, niin myös niiden osastojen sijoittamisesta toiselle paikkakunnalle on määrättävä kuntainliiton perussäännössä.

5 §. Keskusparantolan ja tuberkuloositoimiston ohjesäännöt sekä lääkärien johtosäännöt on alistettava lääkintöhallituksen vahvistettaviksi.

6 §. Keskusparantolan ja tuberkuloositoimiston rakennusten piirustukset on lääkintöhallituksen hyväksyttävä. Lääkintöhallitus vahvistaa parantolan hoitopaikkojen lukumäärän.

7 §. Tuberkuloosipiiriin johtavana lääkärinä keskusparantolan ylläkäarin tulee valvoa tuberkuloosipiiriin hallintotehtävien hoitamista silmälläpitäen, että keskusparantolan ja tuberkuloositoimiston välillä vallitsee kiinteä yhteistoiminta.

8 §. Keskusparantolan tehtävänä on:

1) järjestää parantolahoitoa tarvitseville tuberkuloosia sairastaville tarpeellinen hoito;

2) suorittaa sellaisten henkilöiden tutkimuksia, joiden syystä epäillään sairastavan tuberkuloosia, milloin tutkimusta ei voida suorittaa tuberkuloositoimistossa;

3) toimia eristyspaikkana ympäristölleen vaarallisille tuberkuloosia sairastaville, mikäli siten ei estetä parantolahoitoon sopivien potilaiden hoitoon pääsyä; sekä

4) suorittaa potilaiden keskuudessa opetus- ja valistustyötä ja järjestää heille mahdollisuuksien mukaan työhoitoa ja ammattiopetusta.

Keskusparantolassa on myös annettava hoitoa sellaiselle iho-, luu- tai niveltuberkuloosia sairastavalle, joka ei ole erikoishoitolaitoksessa annettavan hoidon tarpeessa.

Parantolan tehtävät ja toiminta määrätään tarkemmin parantolan ohjesäännössä.

9 §. Tuberkuloositoimiston tehtävänä on:

- 1) järjestää tarkastuksia uusien tuberkuloositapausten toteamiseksi;
- 2) huolehtia pienoiströntgenkuvauksen ja muiden joukkotutkimusten suorittamisesta;
- 3) pitää huolta tuberkuloosisuojarokotuksen järjestämisestä ja suorittamisesta;
- 4) antaa hoitoa verensyöky-, spontaani-ilmarinta- ja tyhjentämistä vaativissa keuhkopussintulehdustapauksissa sekä muissa tuberkuloosista johtuvissa, ensiavunluontoista hoitoa vaativissa tautitiloissa;
- 5) ryhtyä toimenpiteisiin tuberkuloosia sairastavien sijoittamiseksi keskusparantolaan tai muihin hoitolaitoksiin;
- 6) huolehtia yhteistoiminnassa keskusparantolan kanssa parantolasta vapautuvien jälkihuollon järjestämisestä;
- 7) valvoa ja tarkastaa yhteistoiminnassa keskusparantolan kanssa kunnallisten ja yhteisöjen tai yksityisten omistamien tuberkuloosihoitolaistosten toimintaa;
- 8) tarkastaa ja ohjata kuntien terveydenhoitohenkilökuntaan kuuluvien toimintaa tuberkuloosin vastustamistyössä;
- 9) pitää luetteloa tuberkuloosia sairastavista ja tuberkuloosia vastaan rokotetuista ja toimittaa lääkintöhallituksen määräämät tilastolliset tiedot; sekä
- 10) tehdä tuberkuloosia koskevaa valistustyötä.

Toimiston tehtävät ja toiminta määrätään tarkemmin tuberkuloositoimiston ohjesäännössä.

10 §. Perusteet, joiden mukaan keskusparantolan hoitopaikat on jaettava eri kunnista oleville potilaille, on määrättävä parantolan ohjesäännössä.

11 §. Valtioneuvoston on ainakin joka kymmenes vuosi vahvistettava se hoitopaikkojen lukumäärä, mikä jokaisella tuberkuloosipiiriin kuuluvalla kunnalla tulee olla keskusparantolassa käytettävään.

12 §. Tuberkuloosilain 7 §:ssä tarkoitettut kunnalliset hoitolaitokset on lääkintöhallituksen hyväksyttävä tarkoitukseensa. Lääkintöhallituksen tulee vahvistaa myös laitosten hoitopaikkojen lukumäärä.

13 §. Terveydenhoitolautakunnan tulee:

- 1) valvoa tuberkuloosin vastustamistyötä kunnassa;
- 2) järjestää tuberkuliinikokeita ja tuberkuloosisuojarokotusta;
- 3) määrätä pakollisen joukkotarkastuksen toimittamisesta kunnassa;
- 4) ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin, milloin tuberkuloosia sairastava ei noudata tartunnan leviämisen estämiseksi määrättyjä varovaisuustoimenpiteitä;

N:o 140 (jatk.)

5) velvoittaa henkilö alistumaan tuberkuloosilain 13 §:n mukaiseen tutkimukseen ja 14 §:n mukaiseen hoitoon;

6) huolehtia lapsen eristämisestä ja siirtämisestä erikoishoitolaitokseen tuberkuloosilain 17 §:n nojalla;

7) huolehtia desinfiomisesta tuberkuloosia sairastaneen jälkeen lääkintöhallituksen ohjeiden mukaan; sekä

8) suorittaa ne muut tehtävät tuberkuloosin vastustamistyössä, mitkä erikseen määrätään terveydenhoitolautakunnalle.

14 §. Milloin kaupungin-, kunnan-, alue- tai muu lääkäri osallistuu tuberkuloosin vastustamistyöhön, voidaan hänen suoritettavakseen antaa soveltuvin kohdin 9 §:ssä mainittuja tehtäviä.

15 §. Terveysisaren tehtävistä on säädetty erikseen.

16 §. Eri tuberkuloosipiirinä olevan kaupungin tuberkuloosin vastustamistyötä järjestettäessä on soveltuvin osin noudatettava, mitä edellä 5—14 §:ssä on säädetty.

17 §. Tuberkuloosilain 9 §:ssä tarkoitettujen erikoislaitosten ohjesäännöt on alistettava lääkintöhallituksen vahvistettaviksi.

18 §. Lääkintöhallitus määrää, mitä tehtäviä tuberkuloosin vastustamistyössä uskotaan yhteisöjen hoidettaviksi. Lääkintöhallituksen tulee antaa niitä koskevat ohjeet yhteisöille sekä valvoa niiden toimintaa.

3 L u k u.

Tuberkuloosisuojarokotus.

19 §. Yleisestä sekä kunnallisessa tai yhteisön tai yksityisen omistamassa sairaanhoito-, synnytys-, huolto- tai opetuslaitoksessa järjestettävästä suojarokotuksesta huolehtii kunta valtion viranomaisten valvonnan alaisena.

Valtion sairaanhoito-, synnytys-, huolto- ja opetuslaitoksissa, puolustusvoimissa, rajavartiolaitoksessa sekä vankeinhoitohallinnon alaisissa ja muissa niihin verrattavissa laitoksissa järjestettävästä suojarokotuksesta huolehtivat lääkintöhallituksen valvonnan alaisina asianomaiset valtion viranomaiset, jotka tarvittaessa ovat oikeutetut saamaan apua asianomaiselta tuberkuloositoimistolta.

20 §. Terveidenhoitolautakunnan tulee ainakin kerran vuodessa järjestää yleinen suojarokotustilaisuus tuberkuliinikokeineen kunnan asukkaille sekä huolehtia siitä, että kunnan asukkailla on jatkuvasti tilaisuus itsensä rokotuttamiseen.

21 §. Suojarokotuksen on oikeutettu toimittamaan lääkäri tai kaupungin- tai kunnanlääkärin taikka aluelääkärin valvonnan alaisena lääkintöhallituksen siihen hyväksymä sairaanhoitaja tai kätilö.

Suojarokotuksesta on lähetettävä vahvistetun kaavakkeen mukainen ilmoitus siihen tuberkuloositoimistoon, jonka alueella rokotettu vakinaisesti asuu. Rokottajan on pyydettäessä annettava rokotuksesta maksutta todistus.

22 §. Suojarokotus on toimitettava lääkintöhallituksen ohjeiden mukaan.

Suojarokotetuksi tuberkuliinikielteiseksi henkilöksi tuberkuloosilain 19 ja 22 §:n tarkoittamassa mielessä katsotaan henkilö, joka vähintään kaksi kertaa toimitetusta suojarokotuksesta huolimatta ei ole muuttunut tuberkuliinimyönteiseksi.

Suojarokottamattomaksi tuberkuliinikielteiseksi henkilöksi on katsottava myös sellainen tuberkuliinikielteenen henkilö, joka oltuaan suojarokotuksen jälkeen tuberkuliinimyönteinen on jälleen muuttunut tuberkuliinikielteiseksi.

23 §. Suojarokotus, joka toimitetaan 19 §:ssä mainitussa laitoksessa, tuberkuloositoimistossa tai lastenneuvolassa, koululääkärin vastaanotolla taikka erityisesti järjestetyssä rokotustilaisuudessa, sekä siihen liittyvä tuberkuliinikoe on rokotettavalle maksuton.

4 L u k u.

Joukkotarkastus.

24 §. Julkinen kutsu joukkotarkastukseen on julkaistava vähintään seitsemän päivää ennen toimitusta niin kuin kunnallisten ilmoitusten tiedoksiantamisesta on määrätty ja ainakin yhdessä paikkakunnalla yleisesti leviävässä sanomalehdessä. Sen lisäksi kutsu voidaan tiedottaa muullakin soveliaalla tavalla.

Henkilökohtainen kutsu joukkotarkastukseen tai muuhun tuberkuloosilaisissa tarkoitettuun tutkimukseen on annettava tiedoksi todisteellisesti.

25 §. Vapautettu saapumasta pienoisoröntgenkuvaukseen ja muuhun joukkotarkastukseen on se, jonka asunnosta toimituspaikkaan on matkaa enemmän kuin kymmenen kilometriä, paitsi milloin hän on laiminlyönyt käydä asuinpaikallaan järjestetyssä toimituksessa.

26 §. Joukkotarkastukseen ei ole velvollinen saapumaan henkilö, jos hänen terveydentilastaan viimeistään sanotussa tilaisuudessa esitetään keuhkosairauksien erikoislääkärin antama todistus, joka ei ole kolmea kuukautta vanhempi.

27 §. Terveydenhoitolautakunnan on valvottava, että pakolliseen joukkotarkastukseen saapuvat kaikki ne henkilöt, jotka siihen on kutsuttu.

Jos henkilö estettä ilmoittamatta jää toimitukseen saapumatta, terveydenhoitolautakunnan tulee velvoittaa hänet, noudattamalla terveydenhoitolain säännöksiä, sakon uhalla saapumaan johonkin seuraavaan tarkastustilaisuuteen tai ryhtyä toimiin hänen tuottamiseksi toimitukseen.

28 §. Milloin joukkotarkastuksessa henkilön epäillään sairastavan keuhkotuberkuloosia, tulee hänen henkilökohtaisesta kutsusta saapua piirinsä tuberkuloositoimistoon tai keskusparantolaan tarkemmin tutkittavaksi, jollei hän voi esittää tuberkuloositoimiston hyväksymää lääkärintodistusta terveydentilastaan.

5 L u k u.

Ilmoittamisvelvollisuus.

29 §. Jos lääkäri syystä epäilee tarkastamansa tai hoitamansa henkilön sairastavan tuberkuloosia, tulee hänen, milloin siihen on aihetta, kehoittaa potilasta määräämässään kohtuullisessa ajassa menemään tarkemmin tutkittavaksi siihen tuberkuloositoimistoon, jonka piirin alueella potilas asuu, tai toimittamaan toimistolle hyväksyttävä lääkärintodistus. Antamastaan kehoituksesta lääkärin tulee vahvistetulla kaavakkeella viipymättä ilmoittaa tuberkuloositoimistoon.

Jollei potilas noudata lääkärin kehoitusta eikä määräajassa ilmoita estettä, tuberkuloositoimiston tulee ilmoittaa asiasta potilaan asuinpaikan terveydenhoitolautakunnalle.

30 §. Millcin lääkäri toteaa tarkastamansa tai hoitamansa henkilön sairastavan tuberkuloosia, tulee hänen potilaille ilmoittaa taudin laatu ja sen tarttuvaisuus sekä antaa ohjeet tarpeellisista varovaisuustoimenpiteistä. Lääkärin tulee myös mahdollisuuden ja asianbaarain mukaan huolehtia siitä, että annettuja ohjeita noudatetaan.

Edellä 1 momentissa mainitusta ilmoittamisvelvollisuudesta lääkäri voi poiketa, jos potilaan terveydentilan tai muiden olosuhteiden on katsottava ehdottomasti vaativan, ettei taudin laatua toistaiseksi hänelle ilmoiteta.

31 §. Saatuaan selville tuberkuloositapauksen, jota toinen lääkäri ei tiettävästi ole aikaisemmin todennut, lääkärin tulee viipymättä ja viimeistään seitsemän päivän kuluessa siitä ilmoittaa vahvistetulla kaavakkeella siihen tuberkuloositoimistoon, jonka piirin alueella potilas asuu.

32 §. Milloin sairaalasta tai parantolasta poistetaan henkilö, joka on sairastanut tai jonka on epäilty sairastavan tuberkuloosia, on siitä vahvistetulla kaavakkeella heti ilmoitettava siihen tuberkuloositoimistoon, jonka alueella potilas asuu.

33 §. Tuberkuloositoimistossa on pidettävä vahvistetun kaavakkeen mukaista luetteloa kaikista toimiston tietoon tulleista henkilöistä, joiden on todettu tai epäilty sairastavan tuberkuloosia, niin myös tuberkuloosia vastaan rokotetuista henkilöistä.

Luettelosta on poistettava henkilö, joka on kuollut tai todettu terveeksi tahi muuttanut tuberkuloositoimiston alueelta. Toisen toimiston alueelle muuttaneesta on tälle tehtävä vahvistetulla kaavakkeella ilmoitus.

34 §. Kun henkilö, joka on sairastanut tuberkuloosia, on kuollut, tulee kuolintodistuksen antaneen lääkärin taikka, milloin rekisteriviranomainen kuolinilmoitusta laatiessaan saa selville, että kuolema on aiheutunut tuberkuloosista, rekisteriviranomaisen siitä viipymättä ilmoittaa tuberkuloositoimistoon.

Ilmoituksesta tuberkuloositoimiston on annettava tieto terveydenhoitolautakunnalle.

35 §. Milloin lääkäri saa tietää, että potilas, joka on ympäristölleen tartunnanvaarallinen, ei noudata hänelle ympäristön suojelemiseksi annettuja määräyksiä ja ohjeita, hänen tulee ilmoittaa siitä terveydenhoitolautakunnalle.

36 §. Kun terveydenhoitolautakunta on saanut 35 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen tai muutoin todennut, että tuberkuloosia sairastava, joka on ympäristölleen tartunnanvaarallinen, laiminlyö noudattaa hänelle ympäristön suojelemiseksi annettuja määräyksiä ja ohjeita, voi lautakunta, hankittuaan tuberkuloositoimiston lausunnon, määrätä potilaan sairaalaan, parantolaan tai muuhun hoitolaitokseen.

6 L u k u.

Valtionapu.

37 §. Perustamiskustannuksiksi, joihin tuberkuloosilain 27 §:in mukaan annetaan valtionapua, luetaan menot keskusparantolan ja sen työhoito- ja muiden osastojen sekä tuberkuloositoimiston ja sen osastojen rakennustontin ja hoidolliselta kannalta tarpeellisen maa-alueen ostosta, tontin raivauksesta ja tasoituksesta, tarpeellisten parantola-, toimisto-, talous- ja asuinrakennusten rakentamisesta ja täyteen kuntoon saattamisesta, vedenhankinta-, sähkö- ja muista voimalaitteista, teiden, aitausten ja muiden kiinteistöön kuuluvien laitteiden rakentamisesta, parantolan ympäristön saattamisesta laitoksen tarvetta vastaavaan kuntoon ynnä huone- ja talouskalujen, vaateustarvikkeiden, lääkärinkojeiden sekä muiden sellaisten varusteiden hankkimisesta, jotka ovat tarpeen laitoksen saattamiseksi toimintakelpoiseksi.

Mitä 1 momentissa on määrätty, noudatettakoon vastaavasti laajentamisesta ja peruskorjauksista aiheutuviin kustannuksiin annettavaan valtionapuun nähden. Peruskorjauksena on pidettävä myös sellaista uudistusta, joka tarkoittaa vanhentuneiden laitteiden ja menettelytapojen korvaamista hoidollisesti tai taloudellisesti edullisemmilla menetelmillä.

38 §. Perustamiskustannuksiin annettavaa valtionapua on haettava lääkintöhallitukselta ennen töiden aloittamista.

Hakemukseen on liitettävä:

- 1) perustamissuunnitelma, josta käy selville parantolan hoitopaikkojen lukumäärä ja niiden jakaantuminen kuntien kesken;
- 2) selostus keskusparantolan tai tuberkuloositoimiston paikasta ja alueesta sekä rakennuksista ja niiden keskinäisestä sijoituksesta alueella;
- 3) rakennusten piirustukset, joista käy selville huoneitten sijoitus ja korkeus, eri huoneisiin sijoitettavien sairaansijojen lukumäärä, ikkunain rakenne sekä valaistus-, sähkö-, lämmitys- ja ilmanvaihtolaitteet;
- 4) kustannuslaskelmat, joista eriteltyinä käyvät selville 37 §:ssä edellytetyt menot;

N:o 140 (jatk.)

5) rakennus- ja hankintasuunnitelma, josta käy selville, minkä ajan kuluessa ja missä järjestyksessä rakennustyöt sekä tarpeellisten varusteiden hankinnat aiotaan suorittaa; sekä

6) hankkeen rahoitussuunnitelma.

39 §. Milloin keskusparantolain keskimääräiset vuotuiset kunnossapito- ja käyttökustannukset ovat muuttuneet enemmän kuin viisi sadalta, tulee lääkintöhallituksen tehdä sisäasiainministeriölle perusteltu esitys valtionavun määrän korottamisesta tai alentamisesta sitä seuraavan vuoden alusta lukien.

40 §. Tuberkuloositoimiston kustannuksiksi, joihin annetaan valtionapua, luetaan menot tuberkuloositoimiston lääkärin ja toimiston muun henkilökunnan palkkauksesta ja matkakuluista, toimiston rakennusten kunnossapitokustannukset, vuokra-, lämmitys-, valaistus- ja siivousmenot, posti-, puhelin-, kirjeenvaihto-, painatus- ja muut kansliamenot, tuberkuloosilain 34 §:ssä tarkoitetut palkkiot, pienoisoröntgenkuvauksen kustannukset sekä laboratorion ja muiden tarpeellisten laitteiden ja varusteiden käyttökustannukset.

41 §. Asianomainen kunta tai kuntainliitto, joka tahtoo saada keskusparantolan vuotuisiin kunnossapito- ja käyttökustannuksiin ja tuberkuloositoimiston kustannuksiin annettavaa valtionapua, hakekoon sitä lääkintöhallitukselta vuosineljänneksittäin seuraavan vuosineljänneksen kuluessa.

Hakemukseen on liitettävä keskusparantolan osalta selvitys hoitopäivien lukumäärästä ja tuberkuloositoimiston osalta selvitys 40 §:ssä mainituista menoista lääkintöhallituksen ohjeiden mukaan ryhmiteltyinä.

42 §. Keskusparantolan ja tuberkuloositoimiston perustamiskustannuksiin sekä kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annettavan valtionavun myöntää lääkintöhallitus.

Tulo- ja menoarviossa perustamiskustannuksiin myönnettyjen määrärahojen käyttämisestä lääkintöhallituksen tulee vuoden alussa laatia suunnitelma, joka on alistettava sisäasiainministeriön vahvistettavaksi.

43 §. Tuberkuloosilain 7 §:ssä tarkoitetun kunnallisen hoitolaitoksen vuotuisiin kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annettavaa valtionapua on haettava lääkintöhallitukselta puolivuositain seuraavan vuosineljänneksen kuluessa. Hakemukseen on liitettävä selvitys hoitopäivien lukumäärästä.

44 §. Haettaessa korotettua valtionapua tuberkuloosilain 31 §:n nojalla on yksityiskohtaisesti perusteltu hakemus valtioneuvostolle osoitettuna toimitettava lääkintöhallitukselle.

Lähetettäessään hakemuksen sisäasiainministeriölle lääkintöhallituksen on liitettävä siihen lausuntonsa.

45 §. Tuberkuloosityössä toimivalle yhteisölle annettavaa valtionapua on haettava lääkintöhallitukselta vuosittain tammikuun kuluessa.

Hakemukseen on liitettävä kysymyksessä olevaa vuotta varten vahvistettu yhteisön talousarvio.

Valtionavun myöntää lääkintöhallitus tulo- ja menoarvioon otettujen määrärahojen rajoissa ja määrää samalla, millä ehdoilla ja minkälaisissa erissä valtionapu on suoritettava.

46 §. Yhteisön tai yksityisen omistamalle tuberkuloosityössä toimivalle hoitolaitokselle annettavaa valtionapua on, mikäli tulo- ja menoarviossa on tarkoitusta varten osoitettu varoja, haettava lääkintöhallitukselta vuosittain tammikuun kuluessa.

Hakemukseen on liitettävä selvitys laitoksen taloudellisesta asemasta ja hoitopäivien lukumäärästä edellisen vuoden aikana.

Valtionapua myöntäessään määrää lääkintöhallitus, millä ehdoilla ja minkälaisissa erissä valtionapua suoritetaan.

7 L u k u.

Erinäisiä määräyksiä.

47 §. Lääkäri taikka tuberkuloositoimiston tai terveydenhoitolautakunnan jäsen tai muu näihin kuuluva toimihenkilö älköön sivulliselle ilmaisko, mitä hän toimessaan on saanut tietää tuberkuloosia sairastavasta henkilöstä.

48 §. Kun lääkäri antaa tuberkuloosilain 21 §:ssä mainitun todistuksen, on hänen toimitettava potilaan röntgentutkimus ja, milloin syytä on, bakteriologinen tutkimus.

Todistus on voimassa kolme kuukautta.

49 §. Tässä asetuksessa mainittuja määräyksiä, todistuksia, ilmoituksia ja luetteloita varten tarvittavat kaavakkeet vahvistaa lääkintöhallitus.

Kaavakkeita on lääkintöhallituksen pidettävä maksutta asianomaisen saatavana.

50 §. Mielisairaaloissa, tylsämielisten hoitolaitoksissa, vankiloissa ja pidätettyjen suojissa, työ- ja kasvatustaloksissa, alkoholistihuoltoloissa, kunnalliskodeissa, lastenkodeissa ja muissa niihin verrattavissa laitoksissa on tuberkuloosia sairastavien henkilöiden osalta ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin tartunnan leviämisen ehkäisemiseksi.

51 §. Lääkintöhallitus voi antaa ohjeita ja määräyksiä, joita tuberkuloosin leviämisen ehkäisemiseksi on noudatettava 50 §:ssä tarkoitetuissa laitoksissa, työhuoneissa, hovi- ja kokoushuoneistoissa sekä kulku-neuvoissa.

52 §. Tuberkuloosipiirin kuntainliiton perussääntö tai sen muutokset on alistettava lääninhallituksen vahvistettaviksi vuoden kuluessa tuberkuloosilain voimaantulosta.

53 §. Jos sisäasiainministeriö myöntää lykkäystä tuberkuloosipiirin kuntainliiton tai sen tuberkuloositoimiston toiminnan aloittamisessa, on samalla määrättävä, minne piirin tuberkuloositoimistolle lähetettävät ilmoitukset on osoitettava.

N:o 140 (jatk.)

54 §. Tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta antaa sisäasiainministeriö.

55 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1949.

141. Kouluhammaslääkäreille suoritettava korvaus lastensuojelulautakunnan alaisissa laitoksissa olevien lasten hammashoidosta.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 15 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 117)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että lastensuojelulautakunnan alaisissa laitoksissa annettava säännöllinen hammashoito järjestetään tapahtuvaksi kouluhammasklinikan toimesta työaikana ilman eri palkkiota, jolloin kaupungin ulkopuolella oleviin laitoksiin matkustaville hammaslääkäreille maksetaan matkakulut ja päivärahat matkustussäännön mukaisesti. Tämä järjestely otetaan käytäntöön lokakuun 1 päivästä 1948 alkaen.

142. Sairaalamaksujen periminen.

Kaupunginhallituksen päätös joulukuun 30 p:ltä 1948.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä hyväksyä sairaalain tiliviraston antamat ohjeet, joiden mukaan niissäkin tapauksissa, jolloin suorittamattoman sairaalamaksun lasku on jo jätetty kaupunginvoudille perittäväksi, sairaalan taloudenhoitaja voi ottaa suorituksen vastaan sillä ehdolla, että hän maksun lisäksi perii myös ulosottoapulaiselle tulevan palkkion. Sairaalan suhteen on päävelallisina pidettävä potilaita. Milloin maksua tai huoltolautakunnan maksusitoumusta ei ole saatu, on suorittamattomien sairaalamaksujen lasku lähetettävä pakkoperintään potilaan päästyä sairaalasta tai pitkäaikaisissa sairaustapauksissa aina vuosineljänneksittäin. Jos sairaalan tiedossa on, että potilas on työnantajan toimesta tapaturmavakuutettu, on sairaalan kannalta tällaisessakin tapauksessa potilasta itseään pidettävä päävelallisena, joten hänen selvitettäväkseen jää vakuutusyhtiöltä hänelle mahdollisesti tuleva korvaus. Milloin tällaisessa tapauksessa sairaalamaksun lasku lähetetään pakkoperintään, on ensisijaiseksi merkittävä tällöinkin potilas itse ja sen jälkeen vasta mahdollisesti kysymykseen tuleva vakuutusyhtiö. Tällöin kaupunginvoudin asiana on yrittää ensin periä maksu asianomaiselta potilaalta ja, jollei hänellä ole varallisuutta, kääntyä sitten asianomaisen vakuutusyhtiön puoleen ja periä, mikäli mahdollista, siltä sairaalamaksu perimispalkkioineen. Olosuhteiden niin vaatiessa voidaan yksityistapauksissa harkinnan mukaan poiketa yleisestä säännöstä.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1948

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 12.

Sisällys: 143. Kunnallislaki, s. 193. — 144. Laki kunnallisen vaalilain muuttamisesta, s. 226. — 145. Helsingin kaupunginkanslian johtosääntö, s. 227. — 146. Helsingin kaupunginvaltuuston työjärjestys, s. 229. — 147. Laki kunnallishallituksesta kaupungissa annetun asetuksen muuttamisesta, s. 237. — 148. Laki väliaikaisista poikkeuksista kansaneläkelakiin annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä, s. 239. — 149. Helsingin kaupungin maistraatin ja raastuvanoikeuden kokoonpanosta ja toiminnasta 19 päivänä joulukuuta 1919 vahvistettujen määräysten muuttaminen, s. 239. — 150. Helsingin kaupungin leski- ja orpoeläkekassan hallituksen puheenjohtajan ja jäsenten palkkiot, s. 240. — 151. Maistraatin lisäjäseneä asemakaava- ja rakennusasioita käsiteltäessä toimivan asiantuntijan palkkio, s. 240.

143. Kunnallislaki.

Annettu elokuun 27 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 642/48)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 103 ja kunn. as.-kok. 1927 : 60, 1932 : 32 ja 33, 1934 : 27 ja 28, 1935 : 19, 1937 : 35, 1938 : 70, 1943 : 9 ja 127, 1944 : 133, 1945 : 8, 1946 : 113 sekä 1947 : 22)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 L u k u.

Yleisiä säännöksiä.

1 §. Suomi jakautuu kuntiin, joilla on itsehallinto.

2 §. Kunnat ovat maalaiskuntia, kaupunkeja tai kauppaloita.

3 §. Tätä lakia, jollei sen säännöksissä tai muutoin toisin sanota, on noudatettava kaikissa kunnissa. Kauppalasta olkoon, samoin rajoituksin, soveltuville kohdiltaan voimassa, mitä kaupungista on säädetty.

Mitä säännöksiä muista kunnallisista yhdyskunnista on voimassa, sanotaan jokaisesta niistä erikseen.

4 §. Kunnan on tämän lain mukaan ja lain muutoin säätämässä rajoissa hoidettava yhteiset talous-, järjestys- ja muut asiansa, mikäli ne voimassa olevain lakien ja asetusten mukaan eivät ole muun kuin kunnallisen viranomaisen käsiteltäviä.

Kunnan oikeuksia tahi lailla kunnalle annettuja tehtäviä älköön siltä siirrettävä muutoin kuin lain nojalla, älköön myöskään uusia velvollisuuksia tai tehtäviä muulla tavalla kunnalle säädettyä.

N:o 143 (jatk.)

5 §. Jokaisella kunnalla on rajoiltaan määrätty alueensa.

Kunnan alueen muuttamisesta on voimassa, mitä siitä on erikseen säädetty.

6 §. Kunnan jäsen on jokainen,

1. jolla siinä kunnassa on laillinen kotipaikka;
2. joka siellä omistaa tai hallitsee kiinteätä omaisuutta; taikka
3. joka siellä harjoittaa liikettä tai ammattia.

Laillinen kotipaikka katsotaan henkilöllä olevan siellä, missä hän on oleva henkikirjoitettuna.

Julkisesta yhdyskunnasta sekä yhtiöstä, yhdistyksestä, säätiöstä ja muusta yhtymästä on vastaavasti voimassa, mitä 1 momentissa on sanottu.

7 §. Kunnan päätösvaltaa käyttää kunnallisvaltuusto, mikäli ei ole toisin säädetty.

Toimeenpano ja hallinto on kunnallishallituksen sekä, tämän valvonnan alaisena, erityisten lautakuntien ja viranhaltijain asiana, sen mukaan kuin tässä laissa tahi muualla säädetään.

Valtuustona on maalla kunnanvaltuusto, kaupungissa kaupunginvaltuusto ja kauppalassa kauppalanvaltuusto, kunnallishallituksena taas maalla kunnanhallitus, kaupungissa kaupunginhallitus ja kauppalassa kauppalanhallitus.

8 §. Kuntien edustajain kokouksen ja kuntainliiton sekä taajaväkisen yhdyskunnan asiain päättämisestä ja toimeenpanosta säädetään 7 ja 9 luvussa.

9 §. Valtuutetut, kuntain yhteistoimintaa varten valitut edustajat sekä kunnallishallituksen ja kunnallisten lautakuntain jäsenet ovat kunnallisia luottamusmiehiä. Kaupunginjohtaja, apulaiskaupunginjohtaja, kauppalanjohtaja ja kunnanjohtaja kuuluvat kuitenkin kunnan viranhaltijoihin.

Viranhaltijat ovat julkisessa kunnan virassa olevia. Niiden lisäksi voi kunnan palveluksessa olla tilapäistä henkilökuntaa sekä työsopimuslain alaisia työntekijöitä.

10 §. Hallintonsa saa kukin kunta tarkemmin järjestää siinä noudatettavilla ohje- ja johtosäännöillä. Ohjesääntö kunnallishallituksen kokoonpanosta sekä tehtävistä ja toimivallasta on valtuuston hyväksyttävä sekä alistettava kaupungissa sisäasiainministeriön ja maalaiskunnassa lääninhallituksen vahvistettavaksi. Johtosäännöt lautakuntia ja viranhaltijoita varten sekä virkasäännön antaa, jollei niistä ole laissa tai asetuksessa säädetty, kunnallisvaltuusto.

Muun kuin kunnallishallituksen ohjesäännön vahvistettavaksi alistamisesta on erikseen säädetty.

11 §. Kunnallishallituksen ohjesäännöllä saadaan valtuuston päätösvaltaa siinä erikseen mainittavissa asioissa siirtää kunnallishallitukselle. Päätösvaltaa älköön kuitenkaan siten siirrettäkö asioissa, joissa

päätöksen tekoon vaaditaan määräenemmistö tahi asia lain mukaan on valtuuston päätettävä.

Kunnallishallitukseen ja kunnallisiin lautakuntiin voidaan ohje- tai johtosäännöllä järjestää osastoja, jaostoja tai toimistoja niille kuuluvien asiain valmistelua ja toimittamista varten.

12 §. Kunnallisvaltuusto voi hyväksyä kunnallissääntöjä siveellisyyden, raittiuden, yleisen järjestyksen ja turvallisuuden, terveydenhoidon ja satamaolojen edistämiseksi kunnassa sekä näiden sääntöjen rikkomisesta sopivia uhkasakkoja. Kun päätös koskee satamaoloja, on se alistettava sisäasiainministeriön sekä muutoin lääninhallituksen vahvistettavaksi.

13 §. Ohjesääntöjen sekä kunnallissääntöjen vahvistaminen on saatettava yleisön tiedoksi sillä tavalla kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan, sekä lisäksi noudattaen mitä siitä ehkä on erikseen säädetty. Tiedoksiannossa on myös mainittava, missä sääntö on yleisön nähtävänä sekä mistä se on kohtuullisesta hinnasta saatavana.

Jollei säännön voimaantuloaikaa ole määrätty, on sitä noudatettava siitä päivästä, jona sääntö on 1 momentissa mainitulla tavalla tiedoksi annettu.

14 §. Uhkasakkoihin 12 §:ssä mainittujen kunnallissääntöjen rikkomisesta tuomitsee yleinen oikeus tai kaupungissa, mikäli asiaa ei ole säädetty yleisessä tuomioistuimessa käsiteltäväksi, maistraatti ja kauppalassa samoin edellytyksin järjestysoikeus.

15 §. Kunnallinen äänioikeus on jokaisella miehellä ja naisella, joka vaalivuoden alussa oli kunnan jäsen ja vähintään kaksikymmentäyksi vuotta täyttänyt sekä on viimeksi toimitetussa henkikirjoituksessa kunnassa henkikirjoitettu tai ollut henkikirjoitettava.

Äänioikeutta vailla on kuitenkin:

1. se, joka ei ole Suomen kansalainen;
2. se, joka on holhouksen alaisena;
3. se, joka oikeuden lainvoimaisen päätöksen mukaan on kansalaisluottamusta vailla taikka kelvoton maan palvelukseen tai toisen asiaa ajamaan; sekä
4. se, joka on todistettu syypääksi siihen, että hän kunnallisissa vaaleissa on ostanut tai myynyt ääniä tai sitä yrittänyt tahi äänestänyt useammassa kuin yhdessä paikassa taikka väkivallalla tai uhkauksella häirinnyt vaalivapautta, aina kuudennen kalenterivuoden loppuun siitä lukien, kun lopullinen tuomio asiasta annettiin.

16 §. Vaalikelpoinen kunnan luottamustoimiin on, mikäli niistä ei ole erikseen säädetty, jokainen kunnassa asuva henkilö, jolla 15 §:n mukaan on äänioikeus.

17 §. Kunnallisvaltuuston jäsenet on kunnan äänioikeutettujen jäsenten valittava välittömällä, suhteellisilla ja salaisilla vaaleilla

Vaaleissa on kaikilla äänioikeutetuilla yhtäläinen äänioikeus.

Älköön vaalioikeutta asiamiehen kautta käytettävä.

N:o 143 (jatk.)

Vaaleista ja niiden toimittamisesta säädetään tarkemmin kunnallisessa vaalilaissa (108/17).

18 §. Kunnalliseen luottamustoimeen valitulla on oikeus kieltäytyä,

1. jos hän on täyttänyt kuusikymmentä vuotta; taikka

2. jos hän kolmen lähinnä edellisen vuoden ajan on toiminut valtuuston, kunnallishallituksen tai kunnallisen lautakunnan puheenjohtajana taikka mainitun ajan muutoin samassa tai samaan viranomaiseen kuuluvassa kunnan luottamustoimessa.

Jos kieltäytymisen perusteeksi ilmoitetaan kivulloisuus, perheolot tahi julkinen virka tai toimi taikka jokin muu syy, tutkikoon valtuusto ilmoitetun esteen ja hyväksyköön sen, jos este on katsottava päteväksi.

19 §. Jos tehdään valitus vaalista kunnalliseen luottamustoimeen tahi siitä, että toimesta kieltäytymistä ei ole hyväksytty, hoitakoon valittu kuitenkin tointa, kunnes valitus on lopullisesti ratkaistu ja, jos uusi vaali määrätään toimitettavaksi, toinen on valittu.

20 §. Kun se, joka on valittu kunnalliseen luottamustoimeen, menettää vaalikelpoisuutensa, lakkaa hänen toimensa.

21 §. Mikäli ei toisin ole säädetty, pysyy kunnallisessa luottamustoitimessa oleva toimestaan sen määräajan, joksi hänet on valittu, ja sen jälkeenkin, kunnes toinen on valittu hänen sijaansa.

22 §. Vaalit, jotka ovat valtuuston, kunnallishallituksen tahi lautakuntain asiana, toimitettakoon suhteellista vaalitapaa noudattaen, jos valittavia on kaksi tai useampia ja jos neljännes vaaliin osallistuvista sitä vaatii.

Jos yksi on valittava taikka enemmistövaalitapaa muutoin käytetään, tulee valituksi se tai ne, jotka vaalissa ovat saaneet enimmät äänet.

Suhteelliset ja vaadittaessa muutkin vaalit toimitetaan suljetuilla lipuilla.

Äänten mennessä tasan ratkaisee arpa.

23 §. Jos valtuustossa, kunnallishallituksessa tai lautakunnassa puheenjohtajana tai varapuheenjohtajana oleva luottamusmies kuolee taikka muuttaa pois tai muun syyn takia eroaa, valittakoon toinen hänen sijaansa jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

Milloin sekä puheenjohtaja että varapuheenjohtajat eroavat siten kuin 1 momentissa on sanottu, on uusi vaali toimitettava jäljellä olevaksi toimikaudeksi, kokouksen siksi kerraksi valitseman puheenjohtajan johdolla.

24 §. Valtuuston puheenjohtaja ja jäsen on esteellinen ottamaan osaa häntä henkilökohtaisesti koskevan päätöksen tekemiseen. Kunnallishallituksen ja lautakunnan puheenjohtajan ja jäsenen esteellisyydestä on soveltuvin osin voimassa, mitä tuomarin esteellisyydestä on säädetty.

Kun puheenjohtaja esteellisyyden tahi muun syyn takia on tilapäisesti estyneenä, astuu hänen sijaansa varapuheenjohtaja. Jos tämäkin

samoin on estyneenä, johdetaan asian käsittelyä 23 §:n 2 momentissa säädetyllä tavalla.

Kunnallishallituksen tai lautakunnan jäsen, joka on esteellinen tai muutoin estynyt olemasta asiaa käsittelemässä, kutsukoon sijaansa varajäsenen.

25 §. Kunnallisvaltuusto älköön ottako asiaa käsiteltäväksi älköönkä tehkö päätöstä, ellei vähintään kaksi kolmannelta valtuutettujen koko silloisesta lukumäärästä ole saapuvilla.

Kunnallishallitus on päätösvaltainen, kun saapuvilla on enemmän kuin puolet jäsenmäärästä.

26 §. Jos valtuuston tahi kunnallishallituksen puheenjohtaja, varapuheenjohtaja tai jäsen ilman pätevää estettä jää tulematta kokoukseen taikka ilman sellaista syytä lähtee kesken pois, maksakoon sakkoa kokoukselta tulevaa palkkiota vastaavan määrän, puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja kuitenkin vähintään viisikymmentä ja jäsen kolmekymmentä markkaa. Jos kokous läsnäolevien vähälukuisuuden vuoksi jää pitämättä tahi on kesken lopetettava, olkoon sakko kaksinkertainen.

27 §. Valtuuston, kunnallishallituksen ja lautakunnan kokouksessa johtaa keskustelua puheenjohtaja.

Sitten kun asiasta on keskusteltu ja puheenjohtaja on julistanut keskustelun päättyneeksi, tehköön hän sellaisen äänestysesityksen, että vastaus »jaa» taikka »ei» ilmaisee päätöksen. Jollei puheenjohtaja määrää heti toimitettavaksi nimenhuutoäänestystä, voidaan äänestys toimittaa seisomaan nousemalla, käden nostolla tai muulla puheenjohtajan määräämällä tavalla. Milloin äänestys on toimitettu muulla tavalla kuin nimenhuudolla, on vaadittaessa, tai jos äänestys puheenjohtajan mielestä ei ole antanut selvää vastausta, vielä toimitettava uusi äänestys julkisesti nimenhuudolla.

Se mielipide, jonka puolesta enimmäkseen äännet on annettu, tulee päätökseksi, paitsi milloin puheenjohtaja katsoo päätöksen tekoon lain mukaan vaadittavan määränemmistön. Äänten jakautuessa tasan tulee se mielipide päätökseksi, jonka puolesta puheenjohtaja on äänestänyt. Kun äänestyksen tulos on saatu selville, julistakoon puheenjohtaja päätöksen. Milloin päätös on yksimielinen tai tehtyä vastaehdotusta ei ole kannatettu, todetkoon puheenjohtaja sen ja vahvistakoon päätöksen ilman äänestystä.

28 §. Kunnallisvaltuuston kokoukset ovat julkiset, mutta valtuusto voi kuitenkin jonkin erityisen asian osalta siitä toisin päättää.

Kunnallishallituksen sekä lautakuntain ja valiokuntain kokoukset eivät ole julkisia, ellei joistakin asioista ole toisin säädetty. Valtuuston puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja saavat kuitenkin olla läsnä kunnallishallituksen kokouksissa ja ottaa osaa keskusteluun, mutta eivät päätöksen tekoon. Sama olkoon lakina lautakunnassa ja muussa kuin hallintoa tarkastavassa valiokunnassa kaupunginjohtajasta, apulaiskau-

N:o 143 (jatk.)

punginjohtajasta ja kunnanjohtajasta sekä sinne edustajaksi määrätystä kunnallishallituksen jäsenestä.

29 §. Valtuuston, kunnallishallituksen ja lautakuntain kokouksessa on pidettävä pöytäkirjaa, jonka kirjoittaa puheenjohtaja tai hänen johdollaan kunnan- tai kaupunginsihteeri tai viranomaisen ottama muu pöytäkirjan pitäjä. Sen allekirjoittaa puheenjohtaja sekä varmentaa se, joka on pitänyt pöytäkirjan.

Pöytäkirja tarkistetaan joko heti tai seuraavassa kokouksessa taikka sen tarkistaa kaksi kullakin kerralla sitä varten valittua jäsentä, jotka hekin silloin allekirjoittavat pöytäkirjan. Jos pöytäkirjan tarkistaja ei hyväksy pöytäkirjaa, on se tarkistettava seuraavassa kokouksessa.

30 §. Sitten kun valtuuston pöytäkirja on tarkistettu, pidettäköön pöytäkirja, johon on liitetty osoitus, miten siinä mainittuihin päätöksiin haetaan muutosta, edeltäpäin ilmoitettuna päivänä kunnan- tai kaupungintalossa tai muussa valtuuston määrättävässä paikassa yleisesti nähtävänä. Sama olkoon lakina myös kunnallishallituksen pöytäkirjasta.

Edellä 1 momentissa säädetyllä tavalla voidaan pitää yleisesti nähtävänä myös kunnallisen lautakunnan pöytäkirja, milloin lautakunta tai sen puheenjohtaja sen katsoo tarpeelliseksi asian laatuun nähden taikka jotta päätös saisi lainvoiman.

31 §. Jos valtuuston, kunnallishallituksen tai kunnallisen lautakunnan päätös koskee jotakuta yksityisesti ja tämä voi sillä perusteella päätöksestä valittaa, on se todistettavasti annettava hänelle tiedoksi kokouksen pöytäkirjanotteella, johon on liitettävä osoitus, miten päätökseen haetaan muutosta. Tiedoksiannon toimittajan on pöytäkirjanotteeseen merkittävä tiedoksiantopäivä sekä nimensä, ammattinsa ja osoitteensa.

Muiden yksityistä koskevain päätösten tiedoksi antaminen voidaan järjestää ohje- tai johtosäännössä.

Valtuuston päätöksestä, josta toisella kunnalla on oikeus valittaa, on pöytäkirjanotteella annettava tieto sille kunnalle. Sama olkoon lakina, mikäli ei ole toisin säädetty, vastaavasti kunnallishallituksen ja kunnallisen lautakunnan päätöksestä.

32 §. Kunnalliset ilmoitukset saatetaan kuntalaisten tiedoksi julkaisemalla ne erityisellä taululla julkisten kuulutusten ilmoituspaikassa.

Valtuusto päättäköön, onko kunnalliset ilmoitukset muullakin tavoin saatettava kuntalaisten tiedoksi.

33 §. Valtuuston, kunnallishallituksen ja lautakunnan toimituskirjan allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa pöytäkirjan pitäjä, jollei ohje- tai johtosäännössä ole toisin määrätty.

Pöytäkirjanotteen todistaa oikeaksi pöytäkirjan pitäjä.

34 §. Kunnan puhevaltaa käyttää sekä sopimukset ja muut oikeustoimet sen puolesta tekee kunnallishallitus, jollei siitä laissa tai asetuksessa taikka ohje- tai johtosäännöllä ole toisin säädetty.

Kunnallishallituksen puheenjohtajalla on oikeus käyttää kunnallishallituksen puhevaltaa.

35 §. Tiedoksiannot vastaanottaa kunnan puolesta kunnallishallituksen puheenjohtaja taikka niissä asioissa, joissa lautakunnalla lain mukaan on itsenäinen toimivalta, tämän lautakunnan puheenjohtaja. Puheenjohtajan on sitten viipymättä toimitettava tiedoksianto sen kunnallisen viranomaisen kokouksessa esiteltäväksi, jolle asia kuuluu.

Lain, asetuksen taikka ohje- tai johtosäännön nojalla voi erityinen henkilö olla asetettu puheenjohtajan ohella hänen puolestansa vastaanottamaan tiedonantoja.

Tiedonannon katsotaan tulleen kunnan ja kuntalaisten tietoon sinä päivänä, jolloin se on vastaanotettu. Kunnallisvaltuuston päätöksen, josta toisella kunnalla on oikeus valittaa, niinkuin siitä on erikseen säädetty, on kuitenkin katsottava tulleen viimeksi mainitun kunnan ja kuntalaisten tietoon sinä päivänä, jona päätös on esitetty valtuuston kokouksessa.

2 L u k u.

Kunnallisvaltuusto.

36 §. Valtuutettuja valitaan kunnassa, jonka väkiluku henkikirjan mukaan on

	1,000 tai vähemmän	13
yli	1,000 mutta ei yli	2,000 15
»	2,000 » » »	3,000 17
»	3,000 » » »	4,000 19
»	4,000 » » »	6,000 21
»	6,000 » » »	8,000 23
»	8,000 » » »	10,000 27
»	10,000 » » »	15,000 31
»	15,000 » » »	20,000 35
»	20,000 » » »	50,000 41
»	50,000 » » »	100,000 47
»	100,000 » » »	150,000 53
»	150,000 » » »	200,000 59
»	200,000 » » »	300,000 65
»	300,000 » » »	400,000 71
»	400,000	77

37 §. Kunnanvaltuusto voi, jos siihen katsotaan olevan erityistä syytä, päättää valittavaksi valtuutettuja pienemmänkin määrän kuin 36 §:ssä on säädetty, ei kuitenkaan vähempää kuin kolmetoista. Päätös on alistettava sisäasiainministeriön vahvistettavaksi.

N:o 143 (jatk.)

38 §. Valtuutettujen varajäseniä valitaan niin monta kuin kunnallisessa vaalilaissa (108/17) on säädetty.

39 §. Valtuutetut ja heidän varajäsenensä valitaan joka kolmas vuosi toimitettavissa varsinaisissa vaaleissa kolmeksi vuodeksi. Heidän toimikautensa kestää sen kalenterivuoden loppuun, jolloin seuraava valtuutettujen varsinaisen vaali on toimitettava, kuitenkin noudattaen, mitä 21 §:ssä on säädetty.

Muiden kuin varsinaisten vaalien toimittamisesta säädetään kunnallisessa vaalilaissa (108/17) ja kunnallisen jaoituksen muuttamisesta annetussa laissa (180/25).

40 §. Valtuustoon voidaan valita se, joka 16 §:n mukaan on vaalikelpoinen kunnalliseen luottamustoimeen. Älköön kuitenkaan valtuutetuksi valittako:

1. maaherraa eikä lääninneuvosta, lääninkamreeria, lääninsihteeriä eikä lääninreviisoria, älköönkä

2. kaupunginjohtajaa, apulaiskaupunginjohtajaa tai kunnanjohtajaa eikä kunnallisvaltuuston, kunnallishallituksen tai kunnallisen lautakunnan alaista, toimestaan tilivelvollista viranhaltijaa.

Kun valtuutettu, tultuaan nimitetyksi tai valituksi 1 momentissa mainittuun virkaan, ryhtyy sitä hoitamaan, on hänen luovuttava valtuuston jäsenyydestä.

41 §. Valtuutetut saavat, valtuuston harkinnan mukaan, kukin yhtä suuren kokouspalkkion. Valtuusto harkitkoon myös, onko valtuutetuille maksettava korvausta matkakustannuksista ja matkapäiviltä sekä kuinka paljon.

42 §. Valtuutetuilla on, mikäli siitä ei ole toisin säädetty, oikeus saada kunnan viranomaisilta asiakirjoja nähtäväkseen sekä tietoja, joita he pitävät tarpeellisina.

43 §. Valtuutetut valitsevat vuosittain keskuudestaan puheenjohtajan sekä yhden tai kaksi varapuheenjohtajaa. Jos varapuheenjohtajia on kaksi, on toinen heistä valittava ensimmäiseksi ja toinen toiseksi varapuheenjohtajaksi. Vaalista antakoon valtuusto lääninhallitukselle kirjallisen ilmoituksen.

Jos valtuuston puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja valitaan kunnallishallituksen jäseneksi, tulee hänen luopua puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan toimesta.

Valtuuston asiana on puheenjohtajansa palkkion määrääminen.

44 §. Kunnallishallituksen on valmistettava ne asiat, jotka se valtuustolle lähettää.

Valtuuston kokouksessa älköön otettako päätettäväksi asiaa, jota kunnallishallituksella ei ole ollut tilaisuutta käsitellä. Kunnanvaltuustolla on kuitenkin oikeus, jos valtuusto sen yksimielisesti päättää, ottaa ratkaistavaksi kiireellinen asia.

45 §. Lausuntojen antamista ja hallinnon tarkastamista varten voi valtuusto asettaa valiokuntia.

46 §. Muiden kuin hallintoa tarkastavien valiokuntain kokouksista on annettava tieto kunnallishallitukselle.

47 §. Valtuuston kokoukset pidetään kunnan- tai kaupungintalossa tahi muussa valtuuston määrättävässä soveliaassa paikassa.

48 §. Valtuuston tulee kokoontua:

1. milloin puheenjohtaja katsoo asiain käsittelemistä varten sen tarpeelliseksi;
2. kun kunnallishallitus tai vähintään neljännes valtuutetuista sitä puheenjohtajalta on pyytänyt; tai
3. kun lääninhallitus on määrännyt valtuuston kokouksen pidettäväksi.

49 §. Valtuuston on kokoonnuttava ainakin:

1. tammikuussa, jolloin edellisen vuoden lopussa avoimiksi tullesiin toimiin valitaan valtuuston puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja, vuosi-tilintarkastajat ja varavuosi-tilintarkastajat, kunnallishallituksen jäsenet sekä muut luottamusmiehet, ei kuitenkaan taksoitus- eikä tutkijalautakunnan jäseniä;

2. viimeistään kesäkuussa taikka kaupungissa sisäasiainministeriön, valtuuston esityksestä, määrättävänä aikana myöhemmin päättämään edellisen vuoden hallinnosta annetuista kertomuksista sekä tileistä, tilinpäätöksen hyväksymisestä ja vastuuvapauden myöntämisestä;

3. syyskuussa, jolloin on valittava jäsenet taksoitus- ja tutkijalautakuntaan ja tehtävä ehdotus veroäyrin hinnasta ennakkoperintälain (696/46) mukaan; sekä

4. joulukuussa, jolloin on päätettävä kunnan talousarvion hyväksymisestä seuraavaksi vuodeksi.

50 §. Jollei valtuusto voi jotakin 49 §:ssä mainittua asiaa käsitellä säädettynä aikana, on valtuuston puheenjohtajan niin pian kuin mahdollista määrättävä kokouspäivä asian käsittelemistä varten.

51 §. Valtuutetut kutsuu kokoukseen puheenjohtaja. Jos puheenjohtaja esteellisyyden tai muun syyn tähden ei voi antaa kutsua, antakoon sen varapuheenjohtaja tahi, jos hänkin on estyneenä, kunnallishallituksen puheenjohtaja.

Kutsu, jossa tulee olla ilmoitus kokouksen ajasta ja paikasta ynnä kokouksessa käsiteltäviksi tulevista asioista, on valtuuston määrättävällä tavalla julkaistava ja valtuutetuille ilmoitettava. Kokouksesta ja siinä käsiteltävistä asioista annettakoon myös kirjallinen tieto kunnallishallitukselle sekä sen puheenjohtajalle ja jäsenille.

52 §. Valtuuston kokous maalaiskunnassa pidetään aikaisintaan kymmenentenä päivänä, lukien sen päivän aamusta, jona kutsu on julkaistu. Jos asia on tavallista kiireellisempi eikä tarkoita uutta määrärahaa tai entisen korottamista, saa sen ottaa käsiteltäväksi aikaisintaan kuudentena päivänä kutsun julkaisemisesta.

53 §. Kaupungissa on vähintään seitsemän päivää ennen annettava kutsu valtuuston kokoukseen, jossa tulee käsiteltäväksi:

N:o 143 (jalk.)

1. kaupunginjohtajan tai apulaiskaupunginjohtajan taikka kaupunginhallituksen jäsenen vaali;

2. kysymys kaupunginjohtajan tai apulaiskaupunginjohtajan erottamisesta virasta;

3. vuositilintarkastajain ja varavuositilintarkastajain taikka taksoituslautakunnan jäsenten lukumäärän vahvistaminen;

4. edellisessä kohdassa mainitun luottamusmiehen tai tutkijalautakunnan jäsenen vaali;

5. seuraavan vuoden talousarvio, kun sitä käsitellään ensimmäisen kerran;

6. ehdotus veroäyriin hinnasta ennakkoperintälain (696/46) mukaan; tai

7. tilintarkastajain kertomus.

Kutsu muihin valtuuston kokuksiin on, mikäli ei ole toisin säädetty, annettava viimeistään kokouksen edellisenä päivänä.

54 §. Valtuusto voi, milloin katsoo sen välttämättömäksi, ottaa sellaisenkin asian, jota ei ole kutsussa mainittu, käsiteltäväkseen, jos asian kiireellisyys sitä vaatii.

55 §. Kaupunginjohtajan, kunnanjohtajan ja muun kunnallishallituksen puheenjohtajan sekä sen tai niiden jäsenten, jotka kunnallishallitus siihen on keskuudestaan määrännyt, on oltava saapuvilla valtuuston kokouksissa antamassa tarpeellisia tietoja. Jos he eivät kokoukseen saavu, älköön se estäkö asiain käsittelyä ja päättämistä. Myöskin muilla kunnallishallituksen jäsenillä on oikeus olla valtuuston kokouksissa saapuvilla.

Valtuuston kokouksissa saavat kunnallishallituksen puheenjohtaja ja jäsenet ottaa osaa keskusteluun, mutta eivät päätöksen tekoon, elleivät ole valtuuston jäseniä.

56 §. Puheenjohtajan tulee valtuuston kokouksessa esitellä asiat ja katsoa, ettei muita kuin kutsussa mainittuja taikka 54 §:n mukaan ilman sitä käsiteltäväksi sallittuja asioita päätetä.

Puheenjohtaja pitääkään kokouksessa myös huolta järjestyksestä, ja hän saa, varoitettuansa, toimituttaa pois sen, joka käyttäytyy sopimattomasti. Jos syntyy epäjärjestys, jota puheenjohtaja ei voi ehkäistä, hajoittakoon hän kokouksen.

57 §. Päätöksen tekoon vaaditaan, että vähintään kaksi kolmannelta saapuvilla olevista valtuutetuista sitä kannattaa asioissa, jotka koskevat:

1. kiinteän omaisuuden ostamista, myymistä tai vaihtamista, paitsi mitä rakennustontteihin sekä asemakaavalainsäädännöllä järjestettyihin asioihin tulee;

2. kunnan hoidettavain lainajyvästöjen sekä kunnan tuloista muodostettavain pysyvien rahastojen perustamista tai lakkauttamista taikka niiden sääntöjen muuttamista taikka varojen osoittamista tällaisesta rahastosta, niin myös verotuksella koottavan määrän korottamista;

3. määrärahaan myöntämistä, mikäli on päätettävänä määrärahaan korottaminen tai kokonaan uusien määrääminen;

4. uuden viran perustamista;

5. lainojen ottamista tai uudistamista taikka saadun lainan maksuajan pidentämistä, jolloin kuitenkin maksusuunnitelma vahvistetaan yksinkertaisella äänten enemmistöllä; tahi

6. takaussitoumuksia.

58 §. Valtuuston toimitettavissa vaaleissa noudatettakoon, mitä 22 §:ssä on säädetty.

Suhteellisissa vaaleissa annetaan ehdokaslistat valtuuston puheenjohtajalle valtuuston määrättävänä aikana, ja keskuslautakuntana toimii valtuuston valitsema vaalilautakunta. Muutoin on soveltuville kohdin noudatettava kunnallisen vaalilain (108/17) säännöksiä.

59 §. Jos valtuuston kokouksessa jotakin asiaa ei saada määröpäivänä loppuun käsitellyksi, esittäköön puheenjohtaja päätettäväksi toisen päivän asian käsittelyn jatkamista varten. Siitä ei tarvitse silloin erikseen ilmoittaa.

60 §. Sillä, joka on ollut valtuuston kokouksessa asiaa päättämässä, on oikeus heti ilmoittaa eriävä mielipiteensä tehtyä päätöstä vastaan. Jos hän tahtoo saada sen perusteltuna pöytäkirjaan liitetyksi, antakoon sen kirjallisesti laadittuna pöytäkirjan pitäjälle viimeistään pöytäkirjaa tarkistettaessa.

61 §. Puheenjohtaja pitääköön huolta siitä, että valtuuston päätökset ratkaistuista asioista, niin pian kuin pöytäkirja on tarkistettu, joutuisesti toimitetaan kunnallishallitukselle.

Päätöksen tiedoksi antamisesta yksityiselle ja toiselle kunnalle on säädetty 31 §:ssä.

3 L u k u.

Kunnanhallitus.

62 §. Jokaisessa maalaiskunnassa on oleva kunnanhallitus.

63 §. Kunnanhallituksessa on puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja sekä, kunnanvaltuuston päätöksen mukaan, vähintään neljä jäsentä, jotka kaikki ynnä tarpeel isen määrän varajäseniä valtuusto valitsee.

Puheenjohtajaa ei kuitenkaan valita, jos kunnassa on kunnanjohtaja, josta säädetään 67 §:ssä.

64 §. Kunnanhallituksen puheenjohtajaksi, varapuheenjohtajaksi tai jäseneksi älköön valittako nimismiestä tai muuta ulosottomiestä taikka poliisia, älköön myöskään kunnanhallituksen tai kunnallisen lautakunnan alaista, toimestaan tilivelvollista viranhaltijaa.

Jos kunnanhallituksen puheenjohtaja, varapuheenjohtaja tahi jäsen on valittu valtuuston puheenjohtajaksi tai varapuheenjohtajaksi, on hänen luovuttava kunnanhallituksesta.

N:o 143 (jatk.)

65 §. Puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja jäsenet kunnanhallitukseen on valittava kolmeksi vuodeksi.

Kunnanhallituksen jäsenistä eroaa vuosittain kolmannes, ensimmäisen ja toisen vuoden lopussa ne, jotka valtuusto määrää, ja sitten vuoroonsa. Jos jäsenten luku ei ole jaollinen kolmella, tasoittaa valtuusto niiden jaon ensimmäisinä kolmena vuonna eroavain kesken.

Toimittamastaan kunnanhallituksen puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan vaalista lähettäköön valtuusto lääninhallitukselle kirjallisen ilmoituksen.

66 §. Kunnanhallituksen puheenjohtaja ja jäsenet saavat toimestaan palkkiota valtuuston päättämän määrän.

67 §. Maalaiskunnassa voi olla kunnanjohtaja. Tämä toimii silloin kunnanhallituksen puheenjohtajana ja hoitaa myös muut tehtävät, jotka kunnanhallituksen ohjesäännössä on hänen asiakseen säädetty.

68 §. Kunnanjohtajan virka perustetaan valtuuston päätöksellä. Valtioneuvosto voi, kunnanvaltuustoa kuultuaan, myös määrätä, että kuntaan on perustettava kunnanjohtajan virka.

Jos kunnanjohtajan virka päätetään lakkauttaa, on päätös alistettava valtioneuvoston vahvistettavaksi.

Kun kunnanjohtaja ensimmäisen kerran ryhtyy virkaansa hoitamaan, katsotaan kunnanhallituksen puheenjohtajaksi valitun toimikausi päättyneeksi.

69 §. Kunnanjohtajan valitsee valtuusto määräämättömäksi ajaksi. Vaalikelpoinen virkaan on kunnallishallintoon perehtynyt henkilö, joka käytännössä saavutetun kokemuksen perusteella tai suoritetuilla opinäytteillä on osoittautunut tehtävään päteväksi ja täyttää muut kelpoisuusehdot, mikäli niitä ohjesäännöllä on säädetty. Vaalikelpoinen on toisessakin kunnassa asuva Suomen kansalainen.

70 §. Virkaeron kunnanjohtajalle myöntää pyynnöstä valtuusto. Valtuusto voi erottaa kunnanjohtajan virastaan, jos hän yhtämittaa vuoden ajan on sairauden tai ruumiinvian takia ollut kykenemätön virkaansa hoitamaan ja havaitaan vastaisuudessakin siihen kykenemättömäksi.

Jos valtuusto muulla perusteella tahtoo erottaa kunnanjohtajan virastaan, on päätös tehtävä kolmen neljänneksen äänten enemmistöllä ja alistettava lääninhallituksen vahvistettavaksi.

71 §. Missä järjestyksessä kunnanjohtajan virka on täytettävä, virkavapauden myöntämisestä kunnanjohtajalle, viran hoitamisesta kunnanjohtajan poissa ollessa, esteellisyyden sattuessa tahi viran ollessa avoimena sekä kunnanjohtajan virka-ajasta on säädetty ohjesäännöllä.

72 §. Kunnanjohtajasta on, mikäli ei tässä laissa tai sen nojalla toisin säädetä, soveltuvin osin noudatettava, mitä kunnanhallituksen puheenjohtajasta on voimassa.

73 §. Kunnanhallituksen on huolehdittava kunnan hallinnosta, valvottava sen etuja, valmistettava valtuuston käsiteltävät asiat sekä pantava täytäntöön valtuuston päätökset ja määräykset.

Kunnanhallitukselle kuuluvaa hallintoa varten on valtuuston jaettava kunta piireihin, joista jokainen on hallituksen jonkun jäsenen valvonnan alaisena.

Jos kunnanhallitus havaitsee, että valtuuston päätös on syntynyt laista poikkeavassa järjestyksessä tai menee valtuuston toimivaltaa ulommaksi tai muutoin on lain tai asetuksen vastainen, olkoon velvollinen jättämään päätöksen toimeenpanematta ja ilmoittakoon viipymättä valtuustolle, minkä vuoksi päätöstä ei voida panna täytäntöön. Jos valtuusto pysyy päätöksessään, pyytäköön lääninhallituksen toimenpidettä sen täytäntöön panemiseksi, ja on lääninhallituksen, jos se katsoo kunnanhallitukselta puuttuneen laillista aihetta kieltoonsa, määrättävä, että kunnanhallituksen on pantava päätös täytäntöön. Sellaista määräystä älköön lääninhallitus antako, ennen kuin aika valituksen tekemiseen valtuuston päätöksestä on kulunut umpeen.

74 §. Kunnanhallitus kokoontuu niinä aikoina ja siinä paikassa kuin se itse määrää, niin myös milloin puheenjohtaja katsoo kokouksen tarpeelliseksi tahi sen jäsenten enemmistö siitä tekee puheenjohtajalle esityksen.

Kokouksen kutsuu kokoon puheenjohtaja kunnanhallituksen päättämällä soveliaalla tavalla.

75 §. Kunnanhallituksen puheenjohtaja pitää huolta, käyttäen apunaan kunnansihteeriä, jos sellainen on, kunnanhallituksen toimistotehtävistä, sen mukaan kuin ohje- tai johtosäännössä tarkemmin määrätään.

76 §. Jollei kunnan yhteisen kiinteän ja irtaimen omaisuuden hoitoa ja hallintoa ole annettu erityisen lautakunnan tehtäväksi, tulee kunnanhallituksen pitää siitä huolta. Tässä toimessa on kunnanhallituksen erittäin valvottava, että kunnan maaomaisuutta hyvin hoidetaan, että kunnan rakennukset kelvollisesti rakennetaan ja pidetään kunnossa, niin myös, että kunnan lainajyvastöjä ja muita laitoksia, kassoja, rahastoja, lahjoituksia ynnä muita varoja asianmukaisesti hoidetaan ja käytetään.

77 §. Kunnanhallituksen asiana on myös yhdessä järjestysviranomaisten kanssa valvoa järjestystä kunnan alueella sekä estää ilkivaltaa ja yleisen lain tahi kunnallissääntöjen rikkomista. Sitä varten kunnanhallitus saakoon apua kunnan viranhaltijoilta ja jäseniltä siinä järjestyksessä ja sillä tavalla kuin valtuusto määrää.

78 §. Se, joka kunnassa asuu tai oleskelee, on velvollinen saapumaan kunnanhallitukseen, kun hänen kuulustamistansa järjestysasioissa taikka asioissa, joista hän on velvollinen kunnanhallitukselle tekemään tiliä, pidetään tarpeellisena. Hänen tulee kuitenkin kunnanhallituksen jäsenen tahi kunnanhallituksen määräämän muun henkilön välityksellä todis-

N:o 143 (jatk.)

tajan läsnä ollessa saada ilmoitettua asiaa varten kutsu vähintään neljä päivää ennen.

79 §. Jos 78 §:n mukaisesti kutsuttu jää tulematta eikä näytä lailista estettä, maksakoon sakkoa sata markkaa ja olkoon kahdensadan markan sakon uhalla velvollinen tulemaan saapuville uutena määräpäivänä.

Jos niskoittelevalle on tästä kunnallishallituksen päätöksestä todistettavasti annettu tieto eikä hän sittenkään ole saapunut, pyytäköön kunnanhallitus poliisiviranomaiselta virka-apua poisjääneen noutamiseksi.

80 §. Kunnanhallituksen velvollisuuksista, mikäli ne koskevat terveyden- ja sairaanhoitoa, holhoustointa, henkikirjoitusta ja eräitä muita aloja, on erikseen säädetty.

81 §. Kunnanhallituksen tulee avustaa viranomaisia tilastollisten tietojen kokoamisessa niiden ohjeiden mukaan, joista määräyksiä on olemassa tai joita asianomaiset sille toimittavat.

82 §. Kunnanhallituksen puheenjohtaja antaa tarvittaessa niiden tietojen nojalla, joita hänellä on kunnassa asuvain kuntalaisten tilasta ja oloista, täysivaraisuuden tai varattomuuden todistuksia sekä muita todistuksia, joista erikseen on säädetty. Todistus on kunnanhallituksen sinetillä vahvistettava.

83 §. Toimestansa on kunnanhallituksen vuosittain ennen toukuu-kuun 15 päivää annettava valtuustolle kertomus viimeksi kuluneelta kalenterivuodelta, valtuuston tarkempain määräysten mukaan.

4 L u k u.

Kaupunginhallitus.

84 §. Jokaisessa kaupungissa on oleva kaupunginhallitus.

85 §. Sen lisäksi, mitä tässä laissa on sanottu, säädetään kaupunginhallituksen kokoonpanosta sekä sen tehtävistä ja toimivallasta ohjesäännössä, joka vahvistetaan niinkuin 10 §:ssä on säädetty.

Ohjesäännössä on mahdollisimman tarkkaan luettelava ne kaupunginvaltuuston päätösvallasta siirretyt asiat, jotka kaupunginhallitus saa ratkaista. Siinä voidaan myös kaupunginjohtajalle taikka kaupunginhallituksen jaostolle tai jäsenelle antaa oikeus hallituksen puolesta päättää vähemmän tärkeitä asioita, jotka on ohjesäännössä mainittava. Kaupunginhallituksen kokouksessa on kuitenkin käsiteltävä kaupunginvaltuustolle esitettävät ja valtuuston päätösten toimeenpanoa koskevat asiat.

86 §. Kaupunginhallituksessa tulee olla sen puheenjohtajana toimiva kaupunginjohtaja ja vähintään neljä jäsentä sekä, jos kaupunginhallituksen ohjesäännössä niin määrätään, yksi tai useampia apulaiskaupunginjohtajia, jotka toimivat myöskin kaupunginhallituksen varapuheenjohtajina. Kaupunginjohtaja ja apulaiskaupunginjohtajat eivät kuitenkaan saa muodostaa enemmistöä kaupunginhallituksessa.

Kelpoisuusehdot kaupunginjohtajan ja apulaiskaupunginjohtajan virkoihin vahvistettakoon kaupunginhallituksen ohjesäännössä. Vaalikelpoinen näihin virkoihin on toisessakin kunnassa asuva Suomen kansalainen. Muiden jäsenten vaalikelpoisuudesta on voimassa, mitä valtuutetuista 40 §:ssä on säädetty.

87 §. Kaupunginjohtajan ja apulaiskaupunginjohtajan valitsee valtuusto määräämättömäksi ajaksi sekä kaupunginhallituksen muut jäsenet vuodeksi kerrallaan.

88 §. Kun kaupunginjohtajan virka on täytettävä, tulee kaupunginhallituksen julistaa se haettavaksi kolmenkymmenen päivän kuluessa, luettuna päivästä, jona päätös siitä tehtiin. Hakemukset on annettava kaupunginhallitukselle, joka hakuajan kuluttua toimittaa ne vaalia varten valtuustolle. Sellainenkin henkilö, joka ei ole virkaa hakenut, voidaan siihen valita, jos hän suostuu. Vaali toimitetaan suljetuilla lipuilla, ja valituksi on katsottava se, joka on saanut enemmän kuin puolet annetuista äänistä. Jollei kukaan ensimmäisessä äänestyksessä saa ehdotonta äänten enemmistöä, toimitettakoon uusi äänestys kahden ensimmäisessä äänestyksessä enimmän ääniä saaneen välillä. Valituksi on silloin katsottava se, joka toisessa äänestyksessä sai enimmät äänet.

89 §. Säännökset siitä, missä järjestyksessä apulaiskaupunginjohtajan virka on täytettävä, annetaan kaupunginhallituksen ohjesäännössä. Sellaisen henkilön valitsemisesta tähän virkaan, joka ei ole sitä hakenut olkoon vastaavasti voimassa, mitä 88 §:ssä on kaupunginjohtajan vaalista säädetty.

90 §. Virkaeron myöntää kaupunginjohtajalle ja apulaiskaupunginjohtajalle pyynnöstä valtuusto. Valtuusto voi erottaa kaupunginjohtajan ja apulaiskaupunginjohtajan virastaan, jos hän yhtämittaa vuoden ajan on sairauden tai ruumiinvian takia ollut kykenemätön virkaansa hoitamaan ja havaitaan vastaisuudessaakin siihen kykenemättömäksi.

Jos valtuusto muulla perusteella tahtoo erottaa kaupunginjohtajan virastaan, on päätös tehtävä kolmen neljänneksen äänten enemmistöllä ja alistettava lääninhallituksen vahvistettavaksi.

91 §. Virkavapauden myöntämisestä kaupunginjohtajalle ja apulaiskaupunginjohtajalle sekä virkain hoitamisesta heidän poissa ollessaan, esteellisyyden sattuessa taikka viran ollessa avoinna määrätään kaupunginhallituksen ohjesäännössä.

92 §. Kaupunginhallituksen on huolehdittava kaupungin hallinnosta, valvottava sen etuja, valmisteltava kaupunginvaltuuston käsiteltävät asiat sekä pantava täytäntöön valtuuston päätökset ja määräykset.

Jos kaupunginhallitus havaitsee, että valtuuston päätös syntynyt on laista poikkeavassa järjestyksessä tai menee valtuuston toimivaltaa ulommaksi tai muutoin on lain tai asetuksen vastainen, olkoon velvolinen jättämään päätöksen toimeenpanematta ja ilmoittakono viipymättä valtuustolle, minkä vuoksi päätöstä ei voida panna täytäntöön. Jos val-

N:o 143 (jatk.)

tuusto pysyy päätöksessään, pyytäköön lääninhallituksen toimenpidettä sen täytäntöön panemiseksi, ja on lääninhallituksen, jos se katsoo kaupunginhallitukselta puuttuneen laillista aihetta kieltoonsa, määrättävä, että kaupunginhallituksen on pantava päätös täytäntöön. Sellaista määrystä älköön lääninhallitus antako, ennen kuin aika valituksen tekemiseen valtuuston päätöksestä on kulunut umpeen.

93 §. Esitykset ja lausunnot, joita valtuusto tahi eri tarkoituksia varten asetetut lautakunnat valtion viranomaiselle antavat, on, jollei siitä ole ohjesäännöllä toisin määrätty, lähetettävä kaupunginhallituksen välityksellä.

5 L u k u.

Lautakunnat ja viranhaltijat.

94 §. Kunnallishallituksen avuksi voi valtuusto, laissa säädettyjen lautakuntain lisäksi, asettaa erityisiä toimeenpano- ja hallintotoimia varten kunnallishallituksen valvonnan alaisia lautakuntia.

Lautakuntain jäsenet valitsee kunnallisvaltuusto, jollei toisin ole säädetty. Kunnallishallituksen tulee edustajakseen kuhunkin lautakuntaan valita vuodeksi kerrallaan puheenjohtajansa tai joku jäsenistään.

95 §. Lautakunnan päätös on alistettava kunnallishallituksen tutkittavaksi, jos hallitus tai sen puheenjohtaja vaatii. Silloin kunnallishallitus, jollei voi hyväksyä päätöstä täytäntöön pantavaksi, ratkaisee itse asian taikka palauttaa sen uudestaan käsiteltäväksi.

Mitä 1 momentissa on sanottu, ei koske lakimääräisten lautakuntain sellaisista asioista tekemiä päätöksiä, jotka lain tai asetusten mukaan on jätetty niiden ratkaistaviksi, eikä myöskään lautakunnan päätöstä, milloin alistaminen on johtosäännöllä kielletty.

96 §. Tilapäisten tehtävain hoitamista varten on kunnallishallituksella valta asettaa toimikuntia ja määrätä niiden valtuudet.

97 §. Hallintotehtäviä hoitamaan voidaan, kunnallishallituksen ja lautakuntain jäsenenä toimivain lisäksi, asettaa viranhaltijoita, joiden virkain perustamisesta päättää valtuusto. Viranhaltijain ottamisesta ja erosta sekä toiminnasta säädetäköön kussakin kunnassa ohje- tai johtosäännöllä.

Viranhaltijain virkasuhde ja palkkaus järjestetään sekä yleiset määräykset virkojen täyttämisjärjestyksestä annetaan, mikäli niistä ei laissa tai asetuksessa ole säädetty, kunnan virkasäännöllä. Kurinpitotoimenpiteeksi voidaan virkasääntöön ottaa varoitus, virantoimituksesta pidättäminen ja virkaero.

98 §. Satunnaisiin tarpeisiin ja kiireellisissä tapauksissa saa kunnallishallitus, ilman valtuuston päätöstä, ottaa tarvittavia apulaisia, mutta on velvollinen ilmoittamaan toimenpiteensä valtuuston hyväksyttäväksi seuraavassa kokouksessa. Mainitut apulaiset, joiden palkkauksen val-

tuusto vahvistaa, toimivat kunnallishallituksen vastuulla ja sen antamia määräyksiä noudattaen.

Mikäli tarkoitusta varten on varattu määräraha kunnallishallituksen tai lautakunnan käytettäväksi, palkkaa tämä apulaiset serj rajoissa, tarvitsematta valtuustolle tehdä ilmoitusta niiden ottamisesta.

99 §. Lautakunnat ovat velvolliset antamaan vuosittain kunnallishallitukselle kertomuksen toiminnastaan edelliseltä kalenterivuodelta.

Mikäli viranhaltijat ovat lautakunnan alaisia, tämä lähinnä valvoo heidän toimintaansa.

100 §. Jollei virkasäännössä ole toisin määrätty, on kunnallishallituksen, kun se huomaa että kunnan lautakunta tai viranhaltija on tahallansa, huolimattomuudesta tai laiminlyönnistä tehnyt virheen, vaadittava asianomaiselta selitys sekä, jollei oikaisua muutoin voida saada, ilmoitettava asia valtuustolle.

101 §. Jos viranhaltija tai luottamusmies on hukannut varoja taikka osoittanut vilpillisyyttä tai muuta epärehellisyyttä, on valtuustolla oikeus pidättää hänet virkansa toimittamisesta. Asia on myös viipymättä saatettava tuomioistuimen käsiteltäväksi sekä ilmoitettava lääninhallitukselle.

102 §. Työntekijät, jotka ovat yleisen lain alaiset, ottaa kunnan palvelukseen kunnallishallitus tai muu kunnan viranomainen, sen mukaan kuin ohje- tai johtosäännöissä on säädetty taikka muutoin määrätty.

6 L u k u.

Kunnallistalous.

103 §. Kunnalla on oikeus perustaa pysyviä rahastoja. Valtuuston on silloin hyväksyttävä rahastolle säännöt, joissa säädetään rahaston tarkoituksesta ja kartuttamisesta sekä sen käyttämisestä ja muusta hallinnosta. Sellainen valtuuston päätös sekä myös päätös rahaston sääntöjen muuttamisesta ja rahaston lakkauttamisesta on alistettava kaupungissa sisäasiainministeriön ja maalaiskunnassa lääninhallituksen vahvistettavaksi.

104 §. Jos kunnalla on sellaista maata tai muuta omaisuutta, joka on lahjoitettu tai testamentattu kunnalle taikka erityisen väestöluokan hyväksi tai erityiseen tarkoitukseen, noudatettakoon sen hoidossa, mitä luovutuskirjassa on määrätty.

105 §. Kun valtuuston päätös koskee sellaisen kiinteän omaisuuden tai oikeuden myymistä, panttaamista tai vaihtamista, joka lahjana tai testamentilla on tullut kunnan omaksi ja määrätty käytettäväksi sen yhteiseksi hyödyksi jotakin erityistä tarkoitusta varten, taikka sopimusta tai muuta oikeustointa, josta johtuisi kunnalle sellaiseen kiinteään omaisuuteen tai etuun olevan oikeuden supistaminen tai muun-

N:o 143 (jatk.)

lainen muutos, on päätös alistettava sisäasiainministeriön vahvistettavaksi.

Sinä järjestyksessä kuin 1 momentissa on säädetty, voi kaupunki porvaristolle ja kaupungeille 23 päivänä helmikuuta 1789 annetun vaakuituksen 1 ja 4 §:n sekä kaupunkien lahjoitusmaiden käyttämisestä voimassa olevien muiden määräysten estämättä myös tarkoitukseen, josta sillä on yleistä hyötyä, luovuttaa asemakaavan ulkopuolella olevaa lahjoitusmaata, mikäli luovutus ei vaikeuta kaupungin vastaista kehitystä. Luovutus päätöstä vahvistaessaan määrätköön sisäasiainministeriö, että lahjoitusmaan myynnistä saadut varat on siirrettävä rahastoon ja käytettävä vastaavanarvoisen vastikemaan hankkimiseen, joka on muutettava lahjoitusmaan luontoiseksi.

106 §. Kunnan tuloja, sekä varsinaisia että pääomatuloja, on käytettävä kunnan menoihin. Menoina pidettäköön, paitsi varsinaisia menoja, myöskin pääomamenot.

Kunnan varsinaisiin menoihin ei saa käyttää pääomatuloja.

Niitä kunnan menoja varten, joihin varsinaiset tulot ja käytettäviksi otetut pääomat eivät riitä, määrätköön kunta veroja jäsentensä suorittavaksi voimassa olevain perusteiden mukaan.

107 §. Kaupunginvaltuuston päätös, joka koskee uusia tai lisättyjä maksuja yleisestä liikenteestä, niinkuin tie-, silta-, satama- ja lauttamaksuja tai muita sellaisia, alistettakoon sisäasiainministeriön vahvistettavaksi.

108 §. Valtuuston päätös sellaisen lainan ottamisesta, jonka takaisinmaksuaika on pitempi kuin viisi vuotta, on alistettava kaupungissa sisäasiainministeriön ja maalaiskunnassa lääninhallituksen vahvistettavaksi. Sama olkoon lakina kunnan takaussitoumuksesta.

Milloin kunnalla lain mukaan on oikeus saada laina valtion varoista, ei päätöstä lainan ottamisesta tarvitse alistaa vahvistettavaksi.

109 §. Jokaiseksi varainhoitovuodeksi on kunnalle hyväksyttävä talousarvio. Varainhoitovuotena on kalenterivuosi.

110 §. Talousarvioon on otettava edellisen vuoden arvioitu säästö tai vajaus, varainhoitovuoden varsinaiset menot ja tulot sekä erikseen pääomamenot ja pääomatulot. Menoihin luetaan myöskin määrärahat arvaamattomiin tarpeisiin, varaukset määrättyjä vastaisia tarpeita varten, siirrot rahastoihin ja poistot.

Talousarviossa on osoitettava menojen suorittamiseen tarvittavat varat. Se määrä, mikä hyväksytyjen menojen suorittamiseksi muitten tulojen lisäksi tarvitaan, on koottava kunnan verovelvollisilta jäseniltä varainhoitovuoden kunnallisverona.

Jos kunnassa on verontasausrahasto, voi valtuusto kunnallishallituksen esityksestä joko talousarvion käsittelyn yhteydessä taikka sen jälkeen, ennen kuin veroäyrin hinta on vahvistettu, säädetyssä järjestyksessä ja rahaston sääntöjä noudattaen päättää varainhoitovuoden kunnallis-

veron korotettavaksi verontasausrahaston kartuttamista varten taikka alennettavaksi sanotun rahaston varoja käyttämällä.

111 §. Kunnallisten liikelaitosten taloudesta voidaan, 110 §:n 1 momentin säännöksen estämättä, talousarvioon ottaa ainoastaan voitto tai tappio.

Pysyväisen rahaston omat tulot ja menot saa jättää talousarvion ulkopuolelle.

112 §. Talousarvion ehdotus on kunnallishallituksen laadittava ja lähetettävä valtuustolle tämän määräämänä aikana, viimeistään 1 päivänä joulukuuta.

Jollei valtuusto hyväksy muutoksitta kunnallishallituksen ehdotusta, on se palautettava kunnallishallitukselle, jonka tulee antaa lausuntonsa ja tehdä ehdotukseen ne muutokset, joihin valtuuston päätös antaa aiheita. Ehdotusta valtuustossa uudelleen esiteltäessä älköön käsiteltäväksi otettako muita kuin valtuuston aikaisemmin päättämät muutokset sekä kunnallishallituksen niiden johdosta tekemät uudet ehdotukset. Talousarvio on tällöin lopullisesti hyväksyttävä.

113 §. Kunnan taloutta on hoidettava hyväksytyin talousarvion mukaan. Talousarvioon otettujen määrärahan korottamisesta ja uusien määrärahan myöntämisestä varainhoitovuoden aikana päättää säädettyssä järjestyksessä valtuusto.

114 §. Jollei valtuusto ennen varainhoitovuoden alkua ole hyväksynyt talousarviota, on toistaiseksi, ja kunnas uusi talousarvio on hyväksytty, kunnan tulot kannettava sekä välttämättömät menot suoritettava.

115 §. Kunnan rahatointa hoitaa kunnallishallitus.

Kassa- ja tililaitosta hoitamaan voidaan kunnallishallituksen avuksi maalla asettaa ja kaupungissa on asetettava rahatoimisto sekä tarpeen mukaan rahatoimiston alaisia osastoja. Mikäli katsotaan tarpeelliseksi, voidaan myös asettaa asianomaisten lautakuntain alaisina toimivia kassa- ja tilitoimistoja erityisiä hallintoaloja varten.

116 §. Sakot, joihin kunnan viranomaisen lain nojalla poissaolosta tuomitaan, menevät kunnan kassaan ja ulosotetaan, jollei niitä makseta, sillä tavoin kuin kunnallisverosta on säädetty.

117 §. Tarkemmat määräykset talousarviosta sekä kassa- ja tililaitoksesta tulee valtuuston antaa tilisäännöllä.

118 §. Kunnallisverotuksen toimittaa taksoituslautakunta, ja siitä tehdyt muutokset ratkaisee, jollei sitä tehdä Kunnanvaltuustossa, tutkijalautakunta, niinkuin on erikseen säädetty.

119 §. Veroäyrin hinta lasketaan siten, että 110 §:ssä mainitun varainhoitovuoden kunnallisveron siihen osaan, jota kunta ei ole oikeutettu saamaan valtiolta kunnallisveron ennakon etumaksuna eikä kantamaan ennakkona verovelvollisilta, lisätään edellisen varainhoitovuoden kunnallisveron se osa, jota ei ole otettu huomioon sanotun vuoden vero-

N:o 143 (jatk.)

äyriin hintaa vahvistettaessa, ja niiden summa jaetaan veroäyrien lukumäärällä.

Toimitetun jaon mukaisen veroäyriin hinnan kunnallishallitus saa korottaa enintään kymmenellä sadalta.

120 §. Sen jälkeen kun veroäyriin hinta on vahvistettu, kunnallishallituksen on toimitettava kunnallisveron maksuunpano. Tällöin on kunkin verovelvollisen veroäyriin ja veroäyriin hinnan nojalla lasketusta verosta luettava lyhennykseksi, mitä häneltä edellisenä vuonna on kunnallisveron ennakkoa pidätetty tai maksuunpantu, ja jäännös pantava verovelvollisen maksettavaksi.

Liikaa kannetun ennakon palauttamisesta on säädetty erikseen.

121 §. Kunnallishallituksen toimesta on laadittava maksuunpanoja kantoluettelo, johon merkitään jokaisen verovelvollisen nimi ja asunto, verolähteet, joiden perusteella verot on pantu hänen maksettavakseen, sekä niistä laskettu vero ynnä veron suorittamiseksi ennakkona peritty tai maksuunpantu määrä. Luettelossa tulee myös olla eri sarakkeet suoritettuja ja suorittamatta jääneitä veroja varten.

Maksuunpano- ja kantoluettelo on, asianmukaisesti kuulutettuna, pidettävä viisi päivää verovelvollisten tarkastettavana, ja sitä vastaan voidaan tehdä muistutuksia, niinkuin on erikseen säädetty.

122 §. Kun se aika on päättynyt, jona muistutukset maksuunpanoja kantoluetteloa vastaan on ollut tehtävä, kunnallishallitus määrää kantoajat ja antaa veroliput. Sitten kun veroliput on jaettu taikka kuulutuksen jälkeen olleet verovelvollisten saatavina, on kunnallishallituksen toimitettava veronkanto.

123 §. Kunnallishallituksen on niistä veroista, joita ei ole suoritettu ja joista ei ole myönnetty vapautusta, laadittava yksityiskohtainen jäämäluettelo. Tämä on kunnallishallituksen viimeistään neljän viikon kuluessa veronkannon päättymisestä toimitettava asianomaiselle ulosottomiehelle pakkoperintää varten.

124 §. Valtuustolla taikka ohjesäännössä olevan valtuutuksen perusteella kunnallishallituksella on oikeus, jos kunnallisvero tai kunnallinen maksu on laittomasti maksuunpantu, myöntää vapautus sen maksamisesta, ei kuitenkaan, kun asia on muutoin vireillä taikka lainvoimaisella päätöksellä asiallisesti ratkaistu. Vapautuksen myöntämisen jälkeen älköön enää ryhdyttävä toimenpiteisiin veron tai maksun perimiseksi siltä osalta, josta vapautus on myönnetty.

Jos verovelvollisen henkilön veronmaksukyky oman tai läheisen henkilön sairauden, tapaturman tai muun sellaisen syyn tähden on ollenaisesti vähentynyt taikka jos verovelvollinen on kuollut ja häneltä on jäänyt leski, turvattomia lapsia tai muita perillisiä, joiden elatus on ollut hänen ansionsa varassa, voi kunnallisvaltuusto taikka 1 momentissa mainituin edellytyksin kunnallishallitus harkintansa mukaan hakemuksesta myöntää veron suorittamisen lykkäystä taikka, jollei asiaa ole taksoituk-

sen yhteydessä tutkittu, osittaisen tai täydellisen vapautuksen sen suorittamisesta.

125 §. Jos asianomainen kunnan viranomainen sen johdosta, että maksuvelvolliselta puuttuu ulosottokelpoisia varoja tai ettei häntä ole voitu tavata, taikka muusta laillisesta syystä on poistanut tileistä kunnallisveron tahi kunnallisen maksun, älköön tällainen poisto estäkö perimästä, mitä on suorittamatta. Kunnallishallituksen on tässä kohden huolehdittava kunnan edun valvomisesta.

126 §. Kunnallishallituksen tulee annettujen ohjeiden mukaan pitää kirjaa kunnan tuloista ja menoista sekä varoista ja veloista, niin myös päättää tilit kultakin varainhoitovuodelta.

Kunnan kiinteistöistä ja irtaimistosta sekä sitoumuksista, vakuuksista, vakuutusasiakirjoista ja muista arvopapereista on pidettävä luetteloja.

127 §. Kulumassa olevan vuoden kunnallishallinnon ja tilien tarkastusta toimittamaan valitaan, valtuuston päätöksen mukaan, vähintään neljä vuositilintarkastajaa sekä yhtä monta varavuositilintarkastajaa. Vuositilintarkastajaksi voidaan valita toisessakin kunnassa asuva Suomen kansalainen, jos hän siihen suostuu.

Valtuusto voi päättää jättää yhden vuositilintarkastajan ja yhden varavuositilintarkastajan määräämisen sisäasiainministeriön siihen hyväksymän kuntain keskusjärjestön tehtäväksi.

128 §. Kunnan tilit on annettava vuositilintarkastajille, ja näiden on annettava kertomus toimittamastaan tarkastuksesta kunnallishallitukselle johtosäännöllä määrättävinä aikoina, jotka on asetettava niin, että voidaan noudattaa, mitä 131 §:ssä säädetään.

129 §. Vuositilintarkastajan velvollisuutena on laillisen seuraamuksen uhalla huolellisesti tarkastaa 126 §:ssä mainitut tilit ynnä kunnan arvopaperit ja rahavarat sekä tutkia, ovatko tilit yhtäpitävät vuoden talousarvion kanssa.

130 §. Valtuusto voi uskoa jatkuvan tilintarkastuksen valitsemansa ja välittömästi valtuuston alaisena toimivan vakinaisen tilintarkastajan suoritettavaksi. Tämän toimittamissa tarkastuksissa kertyneet asiakirjat on pidettävä vuositilintarkastajain saatavina.

131 §. Jos vuositilintarkastajain kertomuksessa on tehty muistutuksia tilejä ja hallintoa vastaan, vaatikoon kunnallishallitus asianomaisten selitykset sekä jättäköön nämä ja oman lausuntonsa vuositilintarkastajain kertomuksen mukana valtuustolle niin ajoissa, että valtuusto ehtii käsitellä ne 49 §:n 2 kohdassa mainitussa kokouksessa.

132 §. Vuositilintarkastajain tulee tilintarkastuksensa lisäksi toimittaa tai toimituttaa, edeltäpäin ilmoittamattomina aikoina, kaikkien kunnan kassojen tarkastus vähintään kahdesti vuodessa ja, jos silloin epäkohtia tulee ilmi, heti tehdä asiasta ilmoitus kunnallishallitukselle ja valtuuston puheenjohtajalle.

N:o 143 (jalk.)

133 §. Valtuuston erityisesti valitsemien tarkastajain tulee, kunnan yhteisestä kiinteästä ja irtaimesta omaisuudesta tehtyjen luettelojen johdolla, vuosittain sopivalla ajalla pitää irtaimen omaisuuden tarkastus ja vähintään joka kolmas vuosi kiinteän omaisuuden katselmus niiden tilan ja hallinnon selville saamiseksi. Sekä kiinteistöjen että irtaimiston tarkastajain on annettava valtuustolle kertomus kunnan omaisuuden hoidosta ja tehtävä ehdotuksensa parannuksista, jotka he katsovat tarpeellisiksi.

Jos kiinteistöjen katselmuksessa tai irtaimiston tarkastuksessa tulee ilmi, että omaisuutta on huonosti hoidettu tai hukattu, taikka muuta virheellisyyttä, tehtäköön tarkastuskertomuksessa siitä muistutus.

134 §. Kunnallisvaltuusto päättäköön, saako vuositilintarkastajain taikka kiinteistöjen tai irtaimiston tarkastajain tekemä muistutus raueta vai onko sen johdosta ryhdyttävä toimenpiteeseen kunnan oikeuden ja edun valvomiseksi. Jälkimmäisessä tapauksessa on, jos asiassa on menetelty rikollisesti, 101 §:n mukaan nostettava syyte tuomioistuimessa. Muutoin valtuuston on, jollei tilintekijä hyväksy tilimuistutusta, vahvistettava vajauksen ja korvauksen määrä sekä alistettava asia lääninhallituksen tutkittavaksi ja ratkaistavaksi.

7 L u k u.

Kuntain yhteistoiminta.

135 §. Jos kunnat haluavat yhteisesti käsitellä yhteisiä, niiden toimialaan kuuluvia asioita, on ne käsiteltävä ja ratkaistava kuntien edustajain kokouksessa yhteisten asiain käsittelyä tahi pysyväistä hanketta varten taikka liittovaltuustossa.

Sama olkoon lakina asioista, jotka lakien ja asetusten mukaan on katsottava yhteisiksi kahdelle tai useammalle kunnalle.

Tämän luvun säännösten estämättä voivat kunnat myös keskinäisillä sopimuksilla taikka kuntain muutoin tekemillä yhtäpitävillä päätöksillä toimia yhteisten tehtävain toteuttamiseksi.

136 §. Kunta, joka haluaa yhteistoimintaa toisen tai toisten kuntain kanssa, tehköön siitä esityksen sille tai niille kunnille.

Jos kunta, joka ei ole ollut mukana kuntien edustajain kokouksessa, myöhemmin haluaa liittyä yhteistoimintaan, päättäköön siitä edustajain kokous.

137 §. Kuntien edustajain kokoukseen on kunkin kunnan valtuuston valittava yksi edustaja ja kaksi varaedustajaa. Valtuusto voi kuitenkin, jos katsoo sen tarpeelliseksi, valita kaksi tai enintään kolme edustajaa ynnä kaksi kertaa niin monta varaedustajaa. Vaalikelpoinen edustajaksi ja varaedustajaksi on jokainen, joka on vaalikelpoinen kunnalliseen luottamustoimeen. Edustajaksi ja varaedustajaksi kuntien edustajain

kokoukseen ei kuitenkaan voida valita 40 §:n 1 momentin 1 kohdassa mainittua henkilöä.

138 §. Kun valtuustossa valitaan edustajat ja varaedustajat kuntien edustajain kokoukseen, merkittäköön pöytäkirjaan valittujen nimet ja osoitteet sekä asiat, jotka on annettu edustajain kokouksen käsiteltäväksi, ja valtuutettujen lukumäärä kunnassa. Ote pöytäkirjasta on annettava edustajille valtakirjaksi ja sen ohessa viipymättä lähetettävä sen kunnan valtuuston puheenjohtajalle, joka on tehnyt esityksen edustajain kokouksen pitämisestä.

139 §. Edustajain toimiaika kestää, kunnes ne asiat on lopullisesti ratkaistu, joita varten heidät on valittu. Kunnalla on kuitenkin oikeus sitä ennenkin peruuttaa edustajan valtuutus ja valita toinen hänen sijaansa.

Siksi ajaksi kuin edustajain toimiaika kestää, valitsee kuntien edustajain kokous keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan.

140 §. Kuntien edustajain kokous on pidettävä sen tai niiden läänien alueella, joihin kokoukseen osallistuvat kunnat kuuluvat.

Kokouksen ajan ja paikan määrää, jollei aikaisempi kokous siitä ole päättänyt, ja kutsun kokoukseen antaa kokouksen puheenjohtaja taikka, hänen ollessaan estyneenä, varapuheenjohtaja.

141 §. Kutsu kuntien edustajain kokoukseen on kirjallisesti annettava ja todisteellisesti toimitettava valituille edustajille sekä ilmoitettava kullekin kunnallishallitukselle vähintään neljätoista päivää ennen kokousta.

142 §. Ensimmäisen kokouksen ajan ja paikan määrää sen kunnan valtuuston puheenjohtaja, joka on tehnyt esityksen kokouksen pitämisestä. Hän antaa myös siihen kokoukseen kutsun edustajille sekä johtaa puhetta, kunnes puheenjohtaja on valittu.

143 §. Jos edustaja on estynyt kokoukseen saapumasta, tulee hänen siitä viipymättä ilmoittaa kokoonkutsujalle, jonka on hänen sijaansa kutsuttava varaedustaja. Jollei tällaista ilmoitusta ja kutsua ole ehditty toimittaa, mutta varaedustaja muutoin on saanut esteestä tiedon, ilmoitautukoon hän edustamaan kuntaa poisjääneen sijasta.

144 §. Kutsun saanutta edustajaa tai varaedustajaa, joka ilman laillista estettä jää kokoukseen saapumatta, rangaistakoon enintään kymmenellä päiväsakolla. Jos kokous läsnäolevien vähälukuisuuden vuoksi jää pitämättä tahi on kesken lopetettava, korvatkoot poisjääneet yhteisvastuullisesti saapuville tulleiden edustajain palkat ja matkakulut sekä muut kokouksesta johtuvat kustannukset asianomaisille kunnille.

145 §. Edellä 144 §:ssä mainittuun sakkoon ja korvaukseen tuomitsee kokouspaikan alioikeus. Virallinen syyttäjä olkoon velvollinen syytettä ajamaan, jos poisjääminen hänelle syytteeseen pantavaksi ilmoitetaan.

146 §. Kuntien edustajain kokous älköön asiaa käsiteltäväksi ottako tai päätöstä tehkö, ellei siinä ole edustettuna vähintään kaksi kolmanesta niistä kunnista, jotka ovat valinneet edustajia kokoukseen.

N:o 143 (jatk.)

147 §. Kunnan edustajalla on edustajain kokouksessa niin monta ääntä kuin hänen edustamansa kunnan valtuustoon kuuluu jäseniä. Jos kunta on valinnut useampia edustajia, jaettakoon sanottu äänimäärä tasan sen kokouksessa saapuvilla olevien edustajain kesken. Päätökseksi tulee se mielipide, jota enimmäkseen äänet kannattavat, mutta äänten mennessä tasan se, johon puheenjohtaja on yhtynyt, paitsi vaaleissa, joissa ratkaisee arpa.

Kutakin kokousta varten on laadittava ääniluettelo, jossa mainitaan saapuvilla olevat edustajat sekä heidän äänimääränsä. Puheenjohtajan on esitettävä luettelo kokouksen hyväksyttäväksi.

148 §. Kuntien edustajain kokouksessa kirjoittaa pöytäkirjan puheenjohtaja tai hänen johdolla se, jonka kokous siihen valitsee. Pöytäkirjassa on lueteltava saapuvilla olevat sekä poisjääneet edustajat.

149 §. Pöytäkirjan tarkistavat, jollei kokous itse sitä toimita, valitut tarkistajat kokouksen määräämänä aikana. Sen allekirjoittavat puheenjohtaja ja pöytäkirjan pitäjä sekä, jos pöytäkirja kokouksessa tarkistetaan, yksi edustaja kustakin kokouksessa edustetusta kunnasta ja muussa tapauksessa tarkistajat. Pöytäkirja asiakirjoineen on säilytettävä, jollei kokous toisin päättä, kokouksen puheenjohtajan luona.

150 §. Kun edustajain kokous on tehnyt päätöksen ja siitä laadittu pöytäkirja on tarkistettu, on puheenjohtajan viipymättä toimitettava päätös ynnä kaksoiskappale siitä jokaiselle kunnalle, joka on valinnut edustajia kokoukseen, julkipantavaksi neljäntoista päivän ajaksi niinkuin julkisista kuulutuksista on säädetty. Kaksoiskappale on sitten palautettava edustajain kokouksen puheenjohtajalle, varustettuna todistuksella siitä, minä päivinä päätös on ollut julkipantuna.

Jos päätös koskee jotakuta henkilöä yksityisesti, on se annettava hänelle todistettavasti tiedoksi niinkuin 31 §:ssä on säädetty.

151 §. Toimituskirjat kuntien edustajain kokouksesta allekirjoittaa kokouksen puheenjohtaja.

152 §. Mikäli kuntien edustajain kokouksesta ei ole tässä laissa toisin säädetty, noudatettakoon siitä soveltuvilta kohdin, mitä kunnallisvaltuuston kokouksesta sanotaan.

153 §. Kuntien edustajain kokouksen tulee, mikäli siitä ei ole toisin säädetty, määrätä päätöstensä täytäntöönpanosta ja yhteisten kustannusten suorittamisesta.

Palkkion ja matkakustannusten korvauksen kuntain edustajille määrää ja suorittaa asianomainen kunta.

154 §. Selityksiä tai lausuntoja viranomaisille antamaan asioista, joita kuntien edustajain kokous on käsitellyt, sekä valitusten tekemistä varten kokouksen tulee asettaa valtuuskunta, jolle kokous valitsee puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Valtuuskunta on oikeutettu näissä asioissa käyttämään puhevaltaa kokouksen puolesta, mutta voi kuitenkin, milloin katsoo sen tarpeelliseksi, pyytää asianomaisilta kunnilta lausunnon asiasta taikka antaa määräyksen sille, jonka tehtävänä on

edustajain koolle kutsuminen, kutsua edustajat koolle asiasta päättämään.

155 §. Yhteisen pysyvän tehtävän hoitamisesta tahi sellaisen toimen, laitoksen tai muun hankkeen perustamisesta ja hoitamisesta voidaan kuntien edustajain kokouksessa tehdä päätös, sitten kun asia on valmisteltu. Tässä valmistelussa on laadittava alustava suunnitelma ja kustannusarvio, joka käsittää perustamis- ja vuotuiset ylläpitokustannukset. Niin ikään on laadittava ehdotus perusteista, joiden mukaan kustannukset on jäsenkuntain kesken jaettava, ja siitä, onko perustettava kuntainliitto. 159 §:n mukaisesti vai eikö. Jos päätetään perustaa pysyväinen hanke ilman kuntainliittoa, on edellä tässä luvussa olevain säännösten ohella noudatettava, mitä 156—158 §:ssä säädetään.

Kahden tai useamman kunnan yhteisen kansakoulun hallinnosta on erikseen säädetty.

156 §. Pysyväisen hankkeen suunnitelmaan voidaan ottaa myös määräyksiä:

1. jäsenten ja varajäsenten valitsemisesta edustajain kokoukseen kolmeksi vuodeksi kerrallaan ja äänten laskemisen perusteista siinä;

2. vuotuisen talousarvion hyväksymisestä ja tilien tarkastamisesta;

3. edustajain kokouksen oikeudesta määrätä maksuja yhteisen laitoksen käyttämisestä, ostaa, myydä tai vaihtaa kiinteää omaisuutta, kiinnityttää kiinteää tai irtainta omaisuutta ja ottaa lainoja;

4. jäsenkuntain vastuunalaisuudesta yhteisistä veloista; sekä

5. uusien jäsenkuntain ottamisesta hankkeeseen ja entisten eroamisesta siitä.

157 §. Sitten kun edustajain kokous on hyväksynyt suunnitelman ja kustannusarvion, on asia pantava pöydälle ja jokaiselle yhteistoimintaan osallistuvalla kunnalla annettava tilaisuus erikseen päättää, yhtyykö kunta hankkeeseen hyväksytyyn suunnitelmaan ja kustannusarvion pohjalla. Kunnan päätös on edustajain kokouksen asettaman määräajan kuluessa ilmoitettava edustajain kokoukselle otteella valtuuston pöytäkirjasta. Kunnan, joka ei määräajassa ole ilmoitusta tehnyt, katsotaan luopuneen hankkeesta.

Niiden kuntien edustajain, jotka ovat hankkeeseen yhtyneet, on sitten otettava asia lopullisesti ratkaistavaksi ja päätettävä, onko ja miten hanke toteutettava, sekä hyväksyttävä sitä varten ohjesääntö, joka alistetaan lääninhallituksen vahvistettavaksi. Silloinkin on vastaavasti noudatettava, mitä 164 ja 165 §:ssä kuntainliitosta säädetään.

158 §. Niille yhteisille laitoksille, johtokunnille, toimikunnille ja henkilöille, joille kuntien edustajain kokous on uskonut tehtäviä, hyväksyy kokous johtosäännöt.

159 §. Jos kuntien edustajain kokous on 155—157 §:ssä säädetyssä järjestyksessä päättänyt perustaa yhteisen pysyväisen hankkeen, jonka se katsoo vaativan oman itsenäisen järjestysmuodon, hallinnon ja talouden, voi kokous mainittua tarkoitusta varten perustaa kuntainliiton.

N:o 143 (jatk.)

160 §. Kuntainliitolle on kuntien edustajain kokouksen hyväksyttävä perussääntö, joka on alistettava lääninhallituksen vahvistettavaksi. Ennen sellaisen asian ratkaisemista pyytäköön lääninhallitus lausunnon siltä valtion hallintoviranomaiselta, jonka alaan asia kuuluu.

161 §. Päätösvaltaa kuntainliitossa käyttää liittovaltuusto, jonka jäsenet ja varajäsenet liiton jäsenkunnat valitsevat kolmeksi vuodeksi. Liiton hallintoa hoitaa liittovaltuuston valitsema liittohallitus, joka myös edustaa liittoa, valvoo sen yhteisiä etuja ja panee täytäntöön liittovaltuuston päätökset.

162 §. Perussäännöllä voidaan liiton päätösvalta siinä mainituissa asioissa siirtää liittohallitukselle, ei kuitenkaan liiton toiminnan olennaista laajentamista taikka kiinteän omaisuuden ostamista, myymistä, vaihtamista tai kiinnittämistä tahi liiton tilinpäätöksen hyväksymistä tai vastuuvapauden myöntämistä koskevissa asioissa.

163 §. Kuntainliiton perussäännössä on mainittava liiton nimi, tarkoitus ja perustajakunnat sekä se kunta, jota on pidettävä liiton kotipaikkana.

Perussääntöön on lisäksi otettava määräykset:

1. liittovaltuuston ja liittohallituksen kokoonpanosta;
2. liittovaltuuston ja liittohallituksen tehtävistä, toimivallasta ja toiminnasta yleensä;
3. liittovaltuuston ja liittohallituksen kokousten päätösvaltaisuudesta ja äänten laskemisen perusteista niissä päätöksiä tehtäessä;
4. liittohallituksen alaisten lautakuntain ja viranhaltijain asettamisesta sekä tarpeellisten ohje- ja johtosääntöjen hyväksymisestä liiton toiminnan järjestämiseksi;
5. liiton raha-asiaain hallinnosta ja sen valvonnasta;
6. tilien tarkastuksesta;
7. liiton vuotuisen talousarvion hyväksymisestä;
8. liiton oikeudesta ottaa lainoja sekä ostaa, myydä tai vaihtaa kiinteää omaisuutta ja kiinnityttää kiinteää tai irtainta omaisuutta;
9. perusteista, joiden mukaan jäsenkunta on velvollinen antamaan varoja liiton toimintaa varten;
10. jäsenkuntien vastuunalaisuudesta liiton veloista;
11. liiton laitosten käyttämisestä suoritettavien maksujen hyväksymisestä;
12. uusien jäsenten liittymisestä liittoon ja jäsenten siitä eroamisesta;
13. liiton purkamisesta ja loppuselvityksestä; sekä
14. muusta, minkä katsotaan olevan tarpeen liiton päätös- ja hallintovallan järjestämiseksi.

164 §. Jos laissa tai asetuksessa on erityisiä säännöksiä sellaisen tehtävän suorittamisesta, jota liiton toiminta tarkoittaa, on perussääntö sovitettava sen mukaan. Valvontaoikeus ja siitä johtuvat valtuudet, jotka valtion viranomaisella on määrätynlaisiin kunnallisiin laitoksiin

tai yrityksiin nähden, ovat voimassa myöskin vastaavanlaisiin kuntainliittojen ylläpitämiin laitoksiin ja yrityksiin nähden.

165 §. Mitä 160, 163 ja 164 §:ssä on säädetty perussäännön hyväksymisestä ja vahvistamisesta, olkoon vastaavasti noudatettava liiton perussääntöä muutettaessa, kuitenkin soveltaen liittovaltuuston äänestykseen, mitä perussäännössä siitä on sanottu. Jäsenkuntain suostumuksetta älköön liiton toimintaa olennaisesti muutettako tai laajennettako; ja sama olkoon lakina liitolle kuuluvan kiinteän omaisuuden myymisestä tai vaihtamisesta, jollei perussäännössä toisin säädetä. Perussäännön määräystä jäsenkunnan vastuunalaisuudesta liiton veloista älköön muutettako liiton saamamiesten suostumuksetta.

166 §. Liittovaltuuston kokouksiin sovellettakoon, mitä tässä laissa on kunnallisvaltuuston ja kuntien edustajain kokouksista säädetty sekä, siitä poiketen, liiton perussäännössä sanottu.

167 §. Liittovaltuuston päätökset on tiedoksi saatettava niinkuin 150 §:ssä on säädetty.

Liittohallituksen päätös, joka koskee jotakuta henkilöä yksityisesti, annettakoon tiedoksi niinkuin 31 §:ssä on säädetty. Muu liittohallituksen päätös on, milloin liittohallitus asian laatuun katsoen harkitsee tarpeelliseksi siitä ilmoittaa taikka jotta päätös saisi lainvoiman, saatettava tiedoksi 150 §:n 1 momentissa säädetyllä tavalla.

168 §. Ne tehtävät, jotka 154 §:n mukaan kuuluvat siinä mainitulle valtuuskunnalle, on vastaavissa tapauksissa liittohallituksen suorittava.

8 L u k u.

Alistaminen, valitus ja valvonta.

169 §. Kunnallisvaltuuston päätös, joka tullakseen voimaan on alistettava valtioneuvoston tai sisäasiainministeriön vahvistettavaksi, lähetettäköön lääninhallitukselle. Päätökseen on silloin liitettävä kunnallishallituksen asiasta antama lausunto. Sitten kun määräaika valitusten tekemiseen on päättynyt, tulee lääninhallituksen toimittaa valtioneuvostolle tai sisäasiainministeriölle asiakirjat ynnä oma lausuntonsa asiasta.

170 §. Kunnallisvaltuuston päätöksen, joka on alistettava lääninhallituksen vahvistettavaksi, lähettää lääninhallitukselle kunnallishallitus, myötäliittäen oman lausuntonsa. Sellaista asiaa älköön lääninhallitus ratkaisko ennen kuin määräaika valitusten tekemiseen on päättynyt.

171 §. Kunnallishallituksen on toimitettava alistaminen, vaikka valtuuston päätöksessä, joka on alistettava valtion viranomaisen vahvistettavaksi, ei ole määrätty alistamisesta.

172 §. Kun päätös, jonka on tehnyt kuntien edustajain kokous tahi liittovaltuusto tahi liittohallitus, on alistettava lääninhallituksen vahvis-

N:o 143 (jatk.)

tettavaksi, käsitelkään asian sen läänin lääninhallitus, johon edustajain kokoukseen osallistuneet kunnat kuuluvat taikka jossa kuntainliiton kotipaikka on. Jos edustajain kokoukseen osallistuneet kunnat kuuluvat eri lääneihin, on asia sen läänin lääninhallituksen käsiteltävä, jossa edustajain kokous on pidetty. Tämän lääninhallituksen on pyydyttävä asiasta lausunto toisilta lääninhallituksilta.

173 §. Valtioneuvostoon, sisäasiainministeriöön tai lääninhallitukseen alistettu päätös on vahvistettava muuttamatta taikka jätettävä vahvistamatta. Jos lääninhallitus kieltää vahvistuksen, ilmoittakoon kiellon syyt, ja valtuustolla on oikeus vahvistuksen kieltämisestä valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

Jollei alistettavaa päätöstä ole toimitettu sille viranomaiselle, jolle se on lähetettävä, vuoden kuluessa päätöksen tekemisestä, on päätös rauennut.

Mitä 1 ja 2 momentissa on sanottu, ei koske ehdotuksia, jotka, sen mukaan kuin on erikseen säädetty, jätetään valtioneuvoston tai lääninhallituksen päätettäväksi.

174 §. Samaa menettelyä kuin 169—172 §:ssä ja 173 §:n 1 ja 2 momentissa on säädetty noudatettakoon myös silloin, kun alistettuna vahvistettua päätöstä muutetaan.

175 §. Kunnallisvaltuuston tekemään päätökseen on oikeutettu hakemaan muutosta jokainen sillä perusteella, että hänen yksityistä oikeuttaan on loukattu, ja kunnan jäsen myös sillä perusteella, että päätös on syntynyt laista poikkeavassa järjestyksessä tahi menee valtuuston toimivaltaa ulommaksi taikka muutoin on lain tai asetuksen vastainen.

Sellisestä päätöksestä, joka on luonteeltaan yksinomaan valmistelua tai täytäntöön panemista, ei ole lupa tehdä valitusta.

176 §. Muutosta 175 §:n nojalla haetaan lääninhallitukselta kirjallisella valituksella, joka on valittajan itsensä tai hänen valtuuttamansa asiamiehen annettava taikka postitse toimitettava lääninhallitukselle kunnanvaltuuston päätöksestä valitettaessa kolmenkymmenen ja kaupunginvaltuuston päätöksestä valitettaessa neljäntoista päivän kuluessa. Tämä aika luetaan:

1. jos päätös koskee jotakuta henkilöä yksityisesti taikka toista kuntaa, tiedoksiantopäivästä;
2. jos päätös on säädetyllä tavalla asetettu nähtäväksi, siitä päivästä, jona se on tapahtunut; sekä
3. jos valitus koskee kunnanvaltuuston päätöstä taksoitusta vastaan tehdystä muistutuksesta, siitä päivästä, jona päätös julistettiin.

Valituksen mukana tulee olla se päätös, josta valitetaan, sekä selvitys siitä päivästä, mistä valitusaika edellisen mukaan on luettava.

177 §. Muutosta sellaiseen kunnallisvaltuuston päätökseen, joka on alistettava valtion viranomaisen vahvistettavaksi, haettakoon valitusajan kuluessa siltä viranomaiselta, jolle asia on alistettava. Jos päätös on alistettava valtioneuvoston tai sisäasiainministeriön vahvistettavaksi,

voidaan valituskirja samassa ajassa antaa tahi postitse toimittaa lääninhallitukselle sieltä valtioneuvostolle tai sisäasiainministeriölle lähetettäväksi.

178 §. Oikeudesta valittaa kunnallishallituksen päätöksestä sekä myös siitä, mitä silloin on noudatettava, olkoon, mikäli ei ole toisin säädetty, soveltuvin osin voimassa, mitä 175 ja 176 §:ssä on säädetty muutoksenhausta valtuuston päätökseen.

179 §. Jollei muutoksen hakemisesta kunnallisen lautakunnan päätökseen erikseen ole säädetty, saa päätöksestä valittaa kunnallishallitukselle. Valituksesta on soveltuvin osin voimassa, mitä 175 ja 176 §:ssä on säädetty muutoksenhausta valtuuston päätökseen.

180 §. Oikeus valittaa kuntien edustajain kokouksen tahi liittovaltuuston tai liittohallituksen päätöksestä on sillä, joka katsoo yksityisen oikeutensa loukatuksi, kunnalla, joka on osallistunut edustajain kokoukseen tai kuuluu kuntainliittoon, sekä sellaisen kunnan jäsenenä. Sellaiseen valitukseen sovellettaisiin muutoin vastaavasti 172 ja 175—177 §:n säännöksiä.

181 §. Jos asianomaisia määrätään valituksen johdosta kuultavaksi, lähettäköön lääninhallitus viivyttämättä asiakirjat, asian laadun mukaan, kunnallisvaltuuston, kunnallishallituksen tahi kunnallisen lautakunnan puheenjohtajalle, jonka on lääninhallituksen asettaman määräajan kuluessa sille toimitettava selitys.

Valituksesta, joka on tehty kuntien edustajain kokouksen tai liittovaltuuston tai liittohallituksen päätöksestä, on asianomaisia kuultaessa asiakirjat toimitettava ensiksi mainitussa tapauksessa kuntien edustajain kokouksen valtuuskunnan sekä muissa tapauksissa liittohallituksen puheenjohtajalle. Tämä toimittakoon annetun selityksen määräjän kuluessa lääninhallitukselle.

182 §. Sitten kun lääninhallitus on ratkaissut valitusasian, on päätös asianmukaisessa järjestyksessä toimitettava valittajalle ja siitä kirjoitettava päätökseen todistus. Sitä paitsi on jäljennös päätöksestä toimitettava asian laadun mukaan kunnalle, kuntien edustajain kokoukselle tai kuntainliitolle sillä tavoin kuin 35 §:ssä on säädetty.

183 §. Lääninhallituksen päätökseen saa, mikäli erityisten asiain varalta ei ole toisin säädetty, hakea muutosta korkeimmassa hallinto-oikeudessa kolmenkymmenen päivän kuluessa päätöksen tiedoksi saamisesta. Silloin olkoon noudatettava, mitä muutoksen hakemisesta yleensä on säädetty, kuitenkin niin, että valituksen myös saa valitusajan kuluessa postitse toimittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen taikka antaa tai postitse toimittaa lääninhallitukselle sieltä perille lähetettäväksi.

184 §. Lääninhallituksen asiana on pitää silmällä, että kuntain asioita hoidetaan lakien ja asetusten mukaan, niin myös tarvittaessa antaa kuntain viranomaisille neuvoja ja ohjeita sekä vaatia niiltä tietoja kunnallsasioista ja lausuntoja.

N:o 143 (jatk.)

Kunnalliset laitokset, joita eri lääneihin kuuluvien kuntain yhteistoinnilla ylläpidetään, ovat sen läänin lääninhallituksen valvonnan alaisia, jossa laitoksen hallinto sijaitsee.

Kunnan hallinnon lisätystä valvonnasta on säädetty erikseen.

9 L u k u.

Taajaväkinen yhdyskunta.

185 §. Taajaväkinen yhdyskunta on maalla muodostettu yhdyskunta taajahkon asutuksen olojen järjestämistä ja hoitamista varten.

Sellainen yhdyskunta voidaan muodostaa saman läänin eri kuntiin-kin kuuluvista alueista.

186 §. Määräyksen taajaväkisen yhdyskunnan muodostamisesta antaa valtioneuvosto asetuskokoelmassa julkaistavalla päätöksellä. Siinä on tarkoin määrättävä myöskin yhdyskunnan alueen rajat, jotka, mikäli tarve vaatii, on lääninhallituksen toimesta käytävä ja maahan merkittävä.

Tarkempia säännöksiä yhdyskunnan perustamisesta voidaan antaa asetuksella. Yhdyskunnan ja sen alueen muuttamisesta säädetään 201 §:ssä.

Taajaväkisen yhdyskunnan jäsenyyteen nähden ovat vastaavasti voimassa 6 §:n säännökset.

187 §. Taajaväkisellä yhdyskunnalla on, samalla kuin sen alue ja jäsenet kuuluvat asianomaiseen maalaiskuntaan, tästä kunnasta riippumatta oikeus jättää valitsemainsa valtuutettujen käsiteltäväksi ja päätettäväksi yhdyskuntaa koskevia talous- ja järjestys- sekä muita yhteisiä asioita, verottaa jäseniään yhdyskunnan menojen suorittamista varten sekä asettaa lautakuntia ja viranhaltijoita yhdyskunnan päätösten toimeenpanoa ja sen hallinnon hoitoa varten.

Mitä 7 luvussa on säädetty kuntain yhteistoiminnasta, olkoon vastaavasti voimassa taajaväkisestä yhdyskunnasta.

188 §. Taajaväkinen yhdyskunta järjestetään ohjesäännöllä sekä, mikäli havaitaan yhdyskunnalle tarpeelliseksi, yleistä järjestystä, palotointa, terveydenhoitoa tai satamalaitosta taikka muita sellaisia asioita koskevilla, yhdyskunnan toimialaan kuuluvilla säännöillä.

189 §. Taajaväkisen yhdyskunnan päätösvallan käyttämisessä, sen hallinnossa, verotuksessa, alistuksissa ja valittamisessa sekä muussa asiain hoidossa on, mikäli tässä laissa tahi yhdyskunnalle vahvistetussa ohjesäännössä ei toisin säädetä, noudatettava, mitä maalaiskunnasta on vastaavasti voimassa.

190 §. Jäseniä taajaväkisen yhdyskunnan valtuustoon valittaessa on vastaavasti noudatettava, mitä kunnan valtuutettujen valitsemisesta on säädetty. Valtuutettujen vaali on toimitettava samaan aikaan kuin kunnan valtuutettujen vaali ja tämän yhteydessä sekä viimeksi mainit-

tua vaalia varten laadittujen vaaliluetteloiden mukaan. Tarkempia erikoissäännöksiä niistä voidaan antaa asetuksella.

Yhdyskunnan valtuutettujen lukumäärästä ovat vastaavasti voimassa 36 ja 37 §:n säännökset.

191 §. Yhdyskunnan valtuusto hyväksyy 188 §:ssä mainitut säännöt ja ohjesäännön. Ne on alistettava lääninhallituksen vahvistettaviksi. Samaa menettelyä noudatettakoon vastaavasti, milloin myöhemmin tarvitaan niihin muutoksia taikka uusia sääntöjä.

Sääntöjen vahvistamisen tiedoksi saattamiseen ja voimaantuloon on noudatettava 13 §:n säännöksiä.

192 §. Jokaisessa taajaväkisessä yhdyskunnassa on oleva hallintolautakunta, joka tämän lain säännösten ja niiden määräysten mukaan, jotka yhdyskunnan valtuusto tai muu viranomainen laillisesti antaa, huolehtii yhdyskunnan hallinnosta, valvoo sen etua, valmistaa valtuuston ratkaistavaksi jätettävät asiat sekä panee täytäntöön valtuuston päätökset ja määräykset.

Hallintolautakunnasta on soveltuvin osin voimassa, mitä 34 ja 35 §:ssä on säädetty kunnallishallituksesta.

Tarkemmat säännökset hallintolautakunnan tehtävistä, kokoonpanosta ja toiminnasta annettakoon yhdyskunnan ohjesäännöllä.

193 §. Verot, jotka tarvitaan yhdyskunnan menojen suorittamiseen, määrätään saman vuoden kunnallisverotuksessa asetettujen veroäyrien perusteella.

194 §. Jos maatalouskiinteistö ainoastaan osaksi sijaitsee yhdyskunnan rajain sisällä, tulee sen lautakunnan, joka määrää kunnalliset veroäyrit, säädettyjen perusteiden mukaan arvioida, kuinka suuren osan kiinteistöstä saadusta verotettavasta tulosta on katsottava tulleen yhdyskuntaan kuuluvasta osasta, sekä sen mukaan määrätä verovelvolliselle veroäyriä yhdyskunnan verojen suorittamista varten.

195 §. Yhdyskunnan tulee pyydettyessä saada kunnan viranomaisilta kohtuullista korvausta vastaan ote kunnallisverotuksessa laaditusta veroluettelosta yhdyskunnan osalta sekä tarpeelliset jäljennökset yhdyskunnan jäsenille pantua kunnallisverotusta koskevista viranomaisten päätöksistä.

196 §. Yhdyskunnan verojen kanto on, jollei yhdyskunnan valtuusto ole katsonut tarpeelliseksi järjestää eri veronkantoa, toimitettava kunnallisen veronkannon yhteydessä.

Maksamatta jätetyt verot ulosotetaan samojen viranomaisten toimesta kuin kunnallisverotkin ja noudattaen, mitä näistä on laissa ja asetuksissa säädetty.

197 §. Jos havaitaan, että kunnan ja taajaväkisen yhdyskunnan verotusten suhde ei vastaa oikeuden ja kohtuuden vaatimuksia eikä kohtuullista verorasituksen tasoitusta voida saada aikaan vapaaehtoisella sopimuksella, saa kunta tai yhdyskunta alistaa asian lääninhallituksen ratkaistavaksi. Verontasointu voidaan järjestää kunnan varoista yhdys-

N:o 143. (jatk.)

kunnalle suoritettavan avustuksen tai yhdyskunnan jäsenille kunnallisverotuksesta myönnetyn helpotuksen muodossa taikka soveltamalla muuta lääninhallituksen määräämää kohtuullista perustetta. Lääninhallitus määrää tällöin ajan verontasoituksen voimassaololle sekä vahvistaa ne muut ehdot, jotka tasoituksen asianmukaista toteuttamista varten harkitaan tarpeellisiksi.

198 §. Yhdyskunnan jäsenille kunnallisverotuksesta tuleva helpotus saadaan 197 §:ssä mainitussa tapauksessa, poiketen laissa säädetyistä yleisistä verotusperusteista, toimeen panna joko määräämällä jokin osuus yhdyskunnan jäsenten verotettavasta tulosta kunnallisverosta vapaaksi taikka siten, että jostakin kunnallisesta laitoksesta tai järjestelystä johduttavia taikka joihinkin tarpeisiin meneviä kustannuksia ei panna yhdyskunnan verovelvollisten jäsenten maksettaviksi, vaan jaetaan kunnan muiden verovelvollisten kesken.

199 §. Jos voimassa oleva verontasointus ei enää sovellu kunnan tai yhdyskunnan oloihin taikka ei vastaa oikeuden ja kohtuuden vaatimuksia eikä uutta järjestelyä saada aikaan vapaaehtoisella sopimuksella, on lääninhallituksen asiana määrätä uudesta verontasointuksesta taikka tasoituksen kumoamisesta.

200 §. Lääninhallituksen tulee valvoa taajaväkisten yhdyskuntain toimintaa ja erityisesti huolehtia siitä, että niille annetaan tarpeelliset säännöt ja että näitä asianmukaisesti sovelletaan.

201 §. Valtioneuvosto määrää, milloin tarpeelliseksi havaitsee yhdyskunnan alueen laajentamisesta tai supistamisesta taikka yhdyskunnan jakamisesta tai lakkauttamisesta. Tällainen valtioneuvoston päätös on julkaistava asetuskokoelmassa.

202 §. Jos yhdyskunta, kunnallista jaoitusta samalla muuttamatta, lakkautetaan, jaetaan tai alueeltaan supistetaan, on tarpeen vaatiessa samalla määrättävä yhdyskunnalle annettujen säännösten voimassaolosta sekä yhdyskunnan omaisuudesta ja veloista. Tällöin noudatettakoon vastaavasti, mitä kunnallisen jaoituksen muuttamisesta on säädetty.

203 §. Jos kunnassa on taajahkoa asutusta käsittävä alue, jolla 188 §:ssä tarkoitetut olot kaipaavat erityisiä toimenpiteitä kunnan puolelta, mutta ei kuitenkaan ole riittäviä syitä taajaväkisen yhdyskunnan muodostamiseen, on kunta velvollinen, sikäli kuin voimassa olevat maalaiskuntaa koskevat säännökset ja kunnan varat sallivat, asianmukaisesti tyydyttämään sellaisen alueen erityiset tarpeet. Lääninhallitus valvokoon, että tarpeellisiin toimenpiteisiin siinä tarkoituksessa ryhdytään.

10 L u k u.

Kunnallispiiri.

204 §. Jos jokin kunnan osa on yleistä tarkoitusta varten lain tai asetuksen nojalla erotettu eri piiriksi, käsiteltäköön sen asiat piirin yhteisissä kokouksissa. Näissä kokouksissa ovat oikeutetut äänioikeutta

käyttämään ne piirin jäsenet, joilla 15 §:n mukaan on kunnallinen ääni-oikeus.

205 §. Kunnallispiirin kokoukset kutsuu ja avaa ensi kerralla kunnallisvaltuuston puheenjohtaja tahi se, jonka valtuusto siihen määrää. Seuraavat kokoukset kutsuu ja kokouksissa johtaa puhetta se, jonka piirin jäsenet keskuudestaan valitsevat vähintään yhdeksi ja enintään kolmeksi vuodeksi.

206 §. Piirin erityisiä tarpeita varten suoritettavaa veroa koskeva ehdotus on otettava käsiteltäväksi kahdessa perättäin seuraavassa kokouksessa. Päätös on katsottava hyväksytyksi, jos jälkimmäisessä kokouksessa, josta on erikseen ilmoitettava, vähintään kaksi kolmannesta läsnäolevista sitä kannattaa.

207 §. Mikäli 204—206 §:ssä ei ole toisin säädetty, olkoon piirin kokouksista soveltuvilta kohdin noudatettava, mitä vastaavan kunnan valtuustosta on säädetty.

208 §. Piirin kokouksissa tehtyjen päätösten täytäntöönpano on, jollei ole toisin säädetty tai piirin kokouksessa päätetty, asianomaisen kunnan viranomaisten asiana.

11 L u k u.

Erityisiä säännöksiä.

209 §. Milloin ei ole toisin säädetty, valtuuston, kunnallishallituksen ja lautakunnan päätös voidaan panna täytäntöön, ennen kuin se on saanut lainvoiman, jollei muutoksen hakeminen täytäntöönpanon vuoksi käy hyödyttömäksi tai se viranomainen, jonka käsiteltävänä asia valituksen johdosta on, kiellä päätöksen täytäntöön panemista.

210 §. Valtuuston sekä kunnallishallituksen ja kunnallisten lautakuntain puheenjohtajien tulee pitää huolta siitä, että pöytäkirjat liitteineen sekä niistä tehdyt luettelot ynnä muut asiakirjat säilytetään siten ja siinä paikassa kuin valtuusto määrää. Puheenjohtajan on myös annettava ne kuntalaisten nähtäväksi sekä toimesta erotessaan jätettävä ne seuraajalleen.

Kunnallisia arkistoja koskevia yleisiä säännöksiä on annettu laissa julkisista arkistoista (18/39).

211 §. Jokaisella on oikeus pyynnöstä saada, mikäli asiakirjoja ei ole säädetty tai laillisesti määrätty salassa pidettäviksi, oikeaksi todistettu jäljennös 210 §:ssä mainituista asiakirjoista tahi ote siinä mainittujen viranomaisten pöytäkirjoista. Valitusasioissa on toimituskirja annettava joutuisasti ja ainakin ennen kuin puolet kunkin tapauksen varalta säädetystä määräajasta on kulunut.

212 §. Valtuuston asiana on määrätä, onko asiakirjoista suoritettava lunastusta ja kuinka paljon. Älköön lunastusta kuitenkaan otettako niistä asiakirjoista, jotka annetaan kunnan yhteisiä tarpeita varten taikka

N:o 143 (jatk.)

asianomaisille viranhaltijoille tahi yleisille asiamiehille, älköönkä silloin, kun päätös on pöytäkirjanotteella tiedoksi annettava sille, jota päätös koskee.

213 §. Maistraatti toimii julkisena hallintoviranomaisena sekä tuomioistuinena talous- ja järjestysasioissa. Maistraatti asetetaan niinkuin pormestarin, neuvosmiesten ja maistraatinsihteerin valitsemisesta on erikseen säädetty.

214 §. Kauppalan järjestysoikeudessa on puheenjohtaja ja kaksi jäsentä. Sen tehtävästä ja asettamisesta on voimassa, mitä 213 §:ssä on maistraatista sanottu, kuitenkin niin, että myöskin puheenjohtaja on lääninhallituksen nimitettävä.

Järjestysoikeuden puheenjohtajan kelpoisuusehtona on lainopillinen loppututkinto. Sopivien ehdokasten puuttuessa voidaan puheenjohtajaksi kuitenkin nimittää muukin, joka on osoittanut sellaista hallinnollista kykyä ja perehtymistä kunnallisiin asioihin kuin viran menestyksellinen hoitaminen edellyttää.

Järjestysoikeudella tulee olla työjärjestys, jonka järjestysoikeuden ehdotuksesta ja kauppalanvaltuustoa kuultuaan lääninhallitus vahvistaa.

215 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1949. Sillä kumotaan 27 päivänä marraskuuta 1917 annetut maalaiskuntain kunnallislaki (108/17) ja kaupunkien kunnallislaki (108/17) sekä kunnallishallituksesta kaupungissa 8 päivänä joulukuuta 1873 annetun asetuksen (40/73) 5 luku ja maalaiskuntain kunnallishallinnosta 15 päivänä kesäkuuta 1898 annetun asetuksen (21/98) 6 luku paitsi edellisen asetuksen 53—57, 60 a ja 62—64 § ja jälkimmäisen 78—84 ja 88 a §, 89 § 3 momentti ja 90—91 §, sellaisina kuin mainitut lainkohdat ovat muutettuina voimassa. Samalla kumotaan myös taajaväkisistä maalaisyhdyskunnista 22 päivänä toukokuuta 1931 annettu laki (185/31) sekä verojen ja sotalainan maksamisesta myönnettävistä huojennuksista eräissä tapauksissa 9 päivänä helmikuuta 1945 annetun lain (129/45) 2 §.

Sellaiseen kauppalaan, joka tämän lain voimaan tullessa kuuluu maalaiskuntaan, sekä kuntiin, jotka ovat yhteisen kunnallishallinnon alaiset, on, niin kauan kuin ne ovat siinä asemassa, sovellettava tämän aseman edellyttämiä aikaisempia säännöksiä.

144. Laki kunnallisen vaalilain muuttamisesta.

Annettu elokuun 27 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 643/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1925 : 2)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 27 päivänä marraskuuta 1917 annetun kunnallisen vaalilain (108/17) 4 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 21 päivänä helmikuuta 1925 annetussa laissa (73/25), näin kuuluvaksi:

4 §. Vaaliluettelon kullekin äänestysalueelle tehdään alueen vaalilautakunta elokuun kuluessa. Vaaliluetteloon on otettava sen vuoden henkikirjan mukaan kaikki ne äänestysalueella asuneet kunnan jäsenet, jotka ennen kuluvan vuoden alkua ovat täyttäneet kaksikymmentäyksi vuotta. Jos sellainen syy on tietty, jonka vuoksi jollakulla luetteloon merkityllä henkilöllä ei ole vaalioikeutta, on se merkittävä luetteloon hänen nimensä kohdalle. Jos äänioikeutettu kunnan jäsen todetaan virheellisesti jätetyksi pois luettelosta, on vaalilautakunnan merkittävä hänet vaaliluetteloon. Vaalilautakunta allekirjoittakoon luettelon.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1949.

145. Helsingin kaupunginkanslian johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama lokakuun 27 p:nä 1948.

(Vrt. kunn. as.-koh. 1930 : 3, 1933 : 24, 1945 : 41 ja 1946 : 190)

1 §. Kaupunginkanslia toimii kaupunginjohtajan alaisena.

2 §. Kaupunginkanslian palveluksessa on kaupunginsihteerit sekä tarpeellinen luku apulaiskaupunginsihteereitä, kansliashteereitä, kirjajia, kanslistejä, toimistoapulaisia, puhelinkeskuksen hoitajia, vahtimestareita ja muita sääntöpalkkaisia viranhaltijoita ynnä palveluskunta. Tarpeen mukaan voidaan kansliaan ottaa myös tilapäistä henkilökuntaa.

Kaupunginkanslian yhteydessä ja sen osana toimivan painatus- ja hankintatoimiston henkilökunnasta määrätään erillisessä johtosäännössä.

Kaupunginkansliassa toimii myöskin tarpeellinen henkilökunta työtoteutkimusten suorittamista varten kaupungin laitoksissa ja virastoissa.

3 §. Kaupunginsihteerin valitsee kaupunginvaltuusto, apulaiskaupunginsihteerit, kansliashteerit, kirjajaajat, kanslistit sekä ylivahtimestarin kaupunginhallitus.

Muut kanslian sääntöpalkkaiset viranhaltijat, tilapäisen henkilökunnan sekä palveluskunnan ottaa palvelukseen kaupunginhallituksen yleisjaosto.

4 §. Kaupunginsihteerin pätevyysvaatimuksista on määrätty kaupunginhallituksen ohjesäännössä. Apulaiskaupunginsihteeriksi valittavalla tulee olla tuomarinvirkaa varten vaadittava lainopillinen loppuutkinto tai yleistä tointa hoidettaessa saavutettu hyvä perehtyminen kunnallishallintoon sekä sen lisäksi taitoa ja kokemusta sihteerin tehtävien hoitamisessa. Kansliashteeriksi valittavalla tulee olla tuomarinvirkaa varten vaadittava lainopillinen loppuutkinto tai yleistä tointa hoidettaessa saavutettu perehtyminen kunnallishallintoon sekä sen lisäksi taitoa ja kokemusta sihteerin tehtävien hoitamisessa.

N:o 145 (jatk.)

5 §. Kaupunginsihteerin tehtävänä on:

- 1) toimia kaupunginkanslian päällikkönä;
- 2) jakaa kaupunginhallitukselle saapuvat asiat kaupunginjohtajien valmisteltaviksi;
- 3) valvoa pöytäkirjanpitoa kaupunginhallituksen ja sen jaostojen kokouksissa;
- 4) valvoa kaupunginhallituksen ja sen jaostojen kokousten esityslistojen laatimista sekä huolehtia kaupunginhallituksen kaupunginvaltuustolle tekemien esitysten painattamisesta;
- 5) huolehtia kutsujen toimittamisesta kaupunginhallituksen ja sen jaostojen kokouksiin;
- 6) ainakin kahdesti vuodessa laadituttaa kaupunginhallituksessa ratkaisematta olevien asioiden luettelo; sekä
- 7) avustaa kaupunginjohtajia heidän pyynnöstään muissakin virkaansa kuuluvissa tehtävissä.

Kaupunginsihteerin tehtävistä siinä tapauksessa, että hänet määrätään hoitamaan kaupunginvaltuuston kokousten pöytäkirjanpitoa ja valtuuston kirjeenvaihtoa, säädetään kaupunginvaltuuston työjärjestyksessä.

6 §. Apulaiskaupunginsihteerin tehtävänä on:

- 1) kaupunginjohtajien ja kaupunginsihteerin tarkempien osoitusten mukaan valmistella asioita hallituksen ja sen jaostojen kokouksissa esiteltäviksi sekä avustaa kaupunginjohtajia päätöksistä aiheutuvien mietintöjen ja kirjelmien laadinnassa;
- 2) kaupunginhallituksen osoitusten mukaan antaa yleisölle ja sanomalehdistölle tietoja käsitellyistä asioista;
- 3) kaupunginsihteerin ollessa lomalla tai estyneenä kaupunginjohtajan määräyksestä hoitaa hänen tehtäviään; sekä
- 4) suorittaa kaupunginjohtajien ja kaupunginsihteerin heille antamat muut tehtävät.

7 §. Kansliasihteerin tehtävänä on:

- 1) kaupunginsihteerin määräyksestä laatia kaupunginhallituksen ja sen jaostojen kokousten pöytäkirjat sekä tarvittavat kirjelmät;
- 2) kirjoittaa tarvittavat pöytäkirjan otteet; sekä
- 3) suorittaa kaupunginjohtajan ja kaupunginsihteerin heille antamat muut tehtävät.

Kaupunginhallitus voi päättää, että jonkun kansliasihteereistä on toimittava kaupunginhallituksen määräämien lautakuntien sihteerinä.

8 §. Kirjaajan tehtävänä on:

- 1) hoitaa kaupunginhallituksen päiväkirjat;
- 2) ottaa vastaan kaupunginhallitukseen saapuvat asiakirjat ja postilähetykset sekä toimittaa ne kaupunginsihteerille, mikäli ei kaupunginhallitus toisin määrää;
- 3) huolehtia kaupunginhallituksen toimituskirjain lähettamisestä;
- 4) hoitaa ja järjestää kaupunginhallituksen arkistoa; sekä

5) suorittaa kaupunginjohtajien ja kaupunginsihteerin hänelle antamat muut tehtävät.

9 §. Kanslistien ja toimistoapulaisten tehtävänä on:

- 1) hoitaa kaupunginkanslian puhtaaksikirjoitustyöt;
- 2) pitää luettelota, jotka kaupunginhallitus katsoo tarpeellisiksi; sekä
- 3) suorittaa kaupunginjohtajien, kaupunginsihteerin, apulaiskaupunginsihteerien ja kanslasihteerien heille antamat muut tehtävät.

146. Helsingin kaupunginvaltuuston työjärjestys.

Kaupunginvaltuuston vahvistama joulukuun 15 p:nä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1931 : 1, 1938 : 65 ja 1946 : 189)

I L u k u.

Kokoukset ja asiain käsittely.

1 §. Kunkin vuoden ensimmäisessä kokouksessa, joka on pidettävä tammikuun alkupuolella, valtuusto valitsee puheenjohtajan sekä ensimmäisen ja toisen varapuheenjohtajan.

Ensimmäisen kokouksen kutsuu koolle edellisen vuoden valtuuston puheenjohtaja tai ensimmäinen taikka toinen varapuheenjohtaja tahi, ellei kukaan heistä ole valtuuston jäsen tai heillä on laillinen este, iältään vanhin valtuutettu.

Kokoonkutsuja johtakoon kokouksessa puhetta, kunnes puheenjohtaja sekä ensimmäinen ja toinen varapuheenjohtaja on valittu.

KunL:n 43 §:n 1 mom.: Valtuutetut valitsevat vuosittain keskuudestaan puheenjohtajan sekä yhden tai kaksi varapuheenjohtajaa. Jos varapuheenjohtajia on kaksi, on toinen heistä valittava ensimmäiseksi ja toinen toiseksi varapuheenjohtajaksi. — — —

KunL:n 48 §: Valtuuston tulee kokoontua:

1. milloin puheenjohtaja katsoo asiain käsittelemistä varten sen tarpeelliseksi;

2. kun kunnallishallitus tai vähintään neljäs valtuutetuista sitä puheenjohtajalta on pyytänyt; tai

3. kun lääninhallitus on määrännyt valtuuston kokouksen pidettäväksi.

KunL:n 49 §: Valtuuston on kokoonnuttava ainakin:

1. tammikuussa, jolloin edellisen vuoden lopussa avoimiksi tullesiin toimiin valitaan valtuuston puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja, vuositilitarkastajat ja varavuositilitarkastajat, kunnallishallituksen jäsenet sekä muut luottamusmiehet, ei kuitenkaan taksoitus- eikä tutkijalautakunnan jäseniä;

2. viimeistään kesäkuussa taikka kaupungissa sisäasiainministeriön, valtuuston esityksestä, määrättävänä aikana myöhemmin päättämään edellisen vuoden hallinnosta annetuista kertomuksista sekä tileistä, tilinpäätöksen hyväksymisestä ja vastuuvapauden myöntämisestä;

3. syyskuussa, jolloin on valittava jäsenet taksoitus- ja tutkijalautakuntaan ja tehtävä ehdotus veroäyrin hinnasta ennakkoperintälain (696/46) mukaan; sekä

N:o 146 (jalk.)

4. joulukuussa, jolloin on päätettävä kunnan talousarvion hyväksymisestä seuraavaksi vuodeksi.

KunL:n 50 §: Jollei valtuusto voi jotakin 49 §:ssä mainittua asiaa käsitellä säädettyä aikana, on valtuuston puheenjohtajan niin pian kuin mahdollista määrättävä kokouspäivä asian käsittelemistä varten.

KunL:n 51 §: Valtuutetut kutsuu kokoukseen puheenjohtaja. Jos puheenjohtaja esteellisyyden tai muun syyn tähden ei voi antaa kutsua, antakoon sen varapuheenjohtaja, tahi, jos hänkin on estyneenä, kunnallishallituksen puheenjohtaja.

Kutsu, jossa tulee olla ilmoitus kokouksen ajasta ja paikasta ynnä kokouksessa käsiteltäviksi tulevista asioista, on valtuuston määrättävällä tavalla julkaistava ja valtuutetuille ilmoitettava. Kokouksesta ja siinä käsiteltävistä asioista annettakoon myös kirjallinen tieto kunnallishallitukselle sekä sen puheenjohtajalle ja jäsenille.

2 §. Kutsu valtuuston kokoukseen on julkaistava kaupunginkanslian ilmoitustaululla ja niissä kaupungissa ilmestyvissä sanomalehdissä, joissa valtuusto on päättänyt kokouksistaan ilmoittaa ja on se erikseen kullekin valtuutetulle kirjallisesti toimitettava.

KunL:n 53 §: Kaupungissa on vähintään seitsemän päivää ennen annettava kutsu valtuuston kokoukseen, jossa tulee käsiteltäväksi:

1. kaupunginjohtajan tai apulaiskaupunginjohtajan taikka kaupunginhallituksen jäsenen vaali;
2. kysymys kaupunginjohtajan tai apulaiskaupunginjohtajan erottamisesta virasta;
3. vuositilintarkastajain ja varavuositilintarkastajain taikka taksoituslautakunnan jäsenen lukumäärän vahvistaminen;
4. edellisessä kohdassa mainitun luottamusmiehen tai tutkijalautakunnan jäsenen vaali;
5. seuraavan vuoden talousarvio, kun sitä käsitellään ensimmäisen kerran;
6. ehdotus veroäyriin hinnasta ennakkoperintälain (696/46) mukaan; tai
7. tilintarkastajain kertomus.

Kutsu muihin valtuuston kokouksiin on, mikäli ei ole toisin säädetty, annettava viimeistään kokouksen edellisenä päivänä.

3 §. Jos sekä puheenjohtaja että ensimmäinen ja toinen varapuheenjohtaja ovat estyneitä olemasta kokouksessa saapuvilla, valitaan tilapäinen puheenjohtaja; kunnes tämä on valittu, johtaa puhetta iältään vanhin läsnäoleva valtuutettu.

KunL:n 24 §:n 2 mom.: Kun puheenjohtaja esteellisyyden tahi muun syyn takia on tilapäisesti estyneenä, astuu hänen sijaansa varapuheenjohtaja. Jos tämäkin samoin on estyneenä, johdetaan asian käsittelyä 23 §:n 2 momentissa säädettyllä tavalla. (*KunL:n 23 §:n 2 mom.:* Milloin sekä puheenjohtaja että varapuheenjohtaja eroavat — — — — on uusi vaali toimitettava jäljellä olevaksi toimikaudeksi, kokouksen siksi kerraksi valitsemalla puheenjohtajan johdolla).

4 §. Valtuuston kokous on aloitettava nimenhuudolla.

Kun nimenhuuto on toimitettu, on puheenjohtajan todettava, että valtuusto on päätösvaltainen ja laillisesti kokoonkutsuttu.

KunL:n 25 §:n 1 mom.: Kunnallisvaltuusto älköön ottako asiaa käsiteltäväksi älköönkä tehkö päätöstä, ellei vähintään kaksi kolmannelta valtuutettujen koko silloisesta lukumäärästä ole saapuvilla.

KunL:n 28 §:n 1 mom.: Kunnallisvaltuuston kokoukset ovat julkiset, mutta valtuusto voi kuitenkin jonkin erityisen asian osalta siitä toisin päättää.

5 §. Valtuutettu, joka ei ole saapuvilla nimenhuudossa, merkitään pöytäkirjaan nimenhuudosta poissa olevaksi. Jos hän saapuu myöhemmin, ilmoittautukoon puheenjohtajalle ja merkittäköön pöytäkirjaan, minkä asian käsittelyn aikana hän on saapunut. Samoin meneteltäköön, kun valtuutettu kesken kokouksen haluaa siitä poistua. Jos valtuutettu on ilmoittanut esteen, jonka tähden hän on poissa kokouksesta tai poistuu siitä, on sekin pöytäkirjaan merkittävä. Kaupunginvaltuusto hyväksyy esitetyt esteet.

Kokouksessa läsnä oleviksi katsotaan ne valtuutetut, jotka pöytäkirjan mukaan ovat kokoukseen saapuneet eivätkä ole ilmoittaneet siitä poistuvansa tai muuten julkisesti todettu kokouksesta poissa oleviksi.

Esteilmoitukset on tehtävä kaupunginkansliaan viimeistään kokouspäivänä, kiireellisessä tapauksessa kaupunginsihteerille ennen nimenhuudon alkamista.

KunL:n 26 §: Jos valtuuston tahi kunnallishallituksen puheenjohtaja, varapuheenjohtaja tai jäsen ilman pätevää estettä jää tulematta kokoukseen taikka ilman sellaista syytä lähtee kesken pois, maksakoon sakkoo kokoukselta tulevaa palkkiota vastaavan määrän, puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja kuitenkin vähintään viisikymmentä ja jäsen kolmekymmentä markkaa. Jos kokous läsnäolevien vähälukuisuuden vuoksi jää pitämättä tahi on kesken lopetettava, olkoon sakko kaksinkertainen.

6 §. Valtuutetut istuvat kokouksissa ryhmittäin puheenjohtajan osoituksen mukaan.

7 §. Asiain käsittelyä valtuuston kokouksissa johdetaan sekä suomeksi että ruotsiksi.

8 §. Asioita valtuustolle esiteltäessä tulee valtuutettujen käytettävissä olla esityslistaan otettu selostus niistä taikka asiakirjat semmoisiin sekä kaupunginhallituksen tai valtuuston mahdollisesti asettaman valiokunnan ehdotus valtuuston päätökseksi.

Esityslista ja muut painetut asiakirjat on, elleivät erityiset asiahaarat ole esteenä, toimitettava valtuutetuille vähintään kolme päivää ennen valtuuston kokousta.

Valtuuston esityslistat laaditaan molemmilla kielillä. Valtuuston painetuista asiakirjoista julkaistaan kaupunginhallituksen kirjelmät valtuustolle, vuositilintarkastajien ja kaupunginrevisorin kertomukset, ohje- ja johtosääntöjen tekstit, talousarvioehdotuksen taulukot ja liitteet sekä vahvistettu talousarvio samoin kuin niitä asioita koskevat asiakirjat, joissa kielilain 12 §:n mukaan on ruotsinkieltä käytettävä, molemmilla kielillä.

N:o 146 (jatk.)

9 §. Valtuustolle esiteltävät asiat ja niiden esittelyjärjestyksen määrää valtuuston puheenjohtaja.

Käsittelyn pohjana on kaupunginhallituksen ehdotus tai, milloin erityinen valiokunta on asetettu hallintoa tarkastamaan, tämän ehdotus.

KunL:n 44 §: Kunnallishallituksen on valmistettava ne asiat, jotka se valtuustolle lähettää.

Valtuuston kokouksessa älköön otettako päätettäväksi asiaa, jota kunnallishallituksella ei ole ollut tilaisuutta käsitellä. Kunnanvaltuustolla on kuitenkin oikeus, jos valtuusto sen yksimielisesti päättää, ottaa ratkaistavaksi kiireellinen asia.

KunL:n 45 §: Lausuntojen antamista ja hallinnon tarkastamista varten voi valtuusto asettaa valiokuntia.

KunL:n 54 §: Valtuusto voi, milloin katsoo sen välttämättömäksi, ottaa sellaisenkin asian, jota ei ole kutsussa mainittu, käsiteltäväkseen, jos asian kiireellisyys sitä vaatii.

KunL:n 56 §:n 1 mom.: Puheenjohtajan tulee valtuuston kokouksessa esitellä asiat ja katsoa, ettei muita kuin kutsussa mainittuja taikka 54 §:n mukaan ilman sitä käsiteltäväksi sallittuja asioita päätetä.

10 §. Sen jälkeen kun asia on valtuustolle esitelty on valtuutetulla oikeus pyytää puheenvuoroa paikaltaan seisomaan noustuaan.

Toisen puhuessa älköön puheenvuoroa pyydetäkö muutoin, kuin antamalla tai lähettämällä nimilippu valtuuston puheenjohtajalle.

Jos puheenvuoroja pyydetään yhtä aikaa sekä nimilipuvin että suullisesti, olkoon nimilipuvin pyydyillä etusija. Jos useat yhtä aikaa suullisesti pyytävät puheenvuoroa, määrätköön puheenjohtaja, missä järjestyksessä kukin heistä on sen saava.

Kaupunginjohtajan tai apulaiskaupunginjohtajan pyytäessä puheenvuoroa annettakoon se heille eunen muita puhujia.

Kun puheenvuoroa ei enää ole pyydetty, on keskustelu julistettava päättyneeksi.

KunL:n 55 §: Kaupunginjohtajan, kunnanjohtajan ja muun kunnallishallituksen puheenjohtajan sekä sen tai niiden jäsenten, jotka kunnallishallitus siihen on keskuudestaan määrännyt, on oltava saapuvilla valtuuston kokouksissa antamassa tarpeellisia tietoja. Jos he eivät kokoukseen saavu, älköön se estäkö asiain käsittelyä ja päättämistä. Myöskin muilla kunnallishallituksen jäsenillä on oikeus olla valtuuston kokouksissa saapuvilla.

Valtuuston kokouksissa saavat kunnallishallituksen puheenjohtaja ja jäsenet ottaa osaa keskusteluun, mutta eivät päätöksen tekoon, elleivät ole valtuuston jäseniä.

11 §. Kunkin tulee puheenvuoron saatuaan puhua istuntosaliin sitä varten asetetulta puhujakorokkeelta. Ainoastaan lyhyen lausunnon saa esittää paikallaan seisoen; jos puhuja haluaa kauemmin jatkaa puhuttaan, kehoitetaan puheenjohtaja häntä jatkamaan puhujakorokkeelta.

12 §. Puhujan on pysyttävä käsiteltävänä olevassa asiassa. Jos hän siitä poikkeaa, tulee puheenjohtajan kehoittaa häntä pysymään asiassa. Jos puhuja käyttää loukkaavia tai muuten sopimattomia sanoja, kutsutaan puheenjohtaja hänet järjestykseen. Ellei valtuutettu puheenjohta-

jan huomautuksesta ota ojentuakseen, kieltäköön puheenjohtaja häntä jatkamasta puhettaan.

Älköön kukaan muu kuin puheenjohtaja keskeyttäkö puhujaa.

KunL:n 56 §:n 2 mom.: Puheenjohtaja pitääkään kokouksessa myös huolta järjestyksestä, ja hän saa, varoitettuansa, toimituttaa pois sen, joka käyttäytyy sopimattomasti. Jos syntyy epäjärjestys, jota puheenjohtaja ei voi ehkäistä, hajoittakoon hän kokouksen.

13 §. Jos keskustelun kuluessa tehdään ehdotus asian pöydällepanosta tai jokin muu ehdotus, jonka hyväksyminen keskeyttäisi asian asiallisen käsittelyn, ja sitä ehdotusta on kannatettu, on seuraavien puhujien puheenjohtajan kehoituksesta kohdistettava lausuntonsa tähän ehdotukseen ja päätös siitä tehtävä, ennenkuin enempää keskustelua itse asiasta sallitaan. Jos ehdotus hyväksytään, keskeyttäköön puheenjohtaja asiallisen käsittelyn; jos se hylätään, jatkuu käsittely.

Asia, joka ensi kerran esitellään valtuustolle, on pantava pöydälle seuraavaan kokoukseen, jos vähintään kuusi valtuutettua sitä pyytää eikä asiaa koskevia asiakirjoja tai selostusta niistä ole kolmea päivää aikaisemmin jaettu valtuutetuille.

14 §. Keskustelun kuluessa tehty ehdotus on esitettävä kirjallisesti, milloin puheenjohtaja niin vaatii.

Ehdotusta, jota ei ole kannatettu, tai joka on tehty vaihtoehtoisesti, ei oteta äänestettäväksi. Käsittelyn pohjana oleva ehdotus otetaan kuitenkin äänestyksen alaiseksi, vaikkei sitä olisi kannatettukaan.

15 §. Sitten kun puheenjohtaja on julistanut keskustelun päättyneeksi, on hänen esitettävä selostus sen kuluessa tehdyistä päätösehdotuksista. Kun tämä selostus on myönnetty oikeaksi, esittäköön puheenjohtaja valtuuston hyväksyttäväksi äänestysmenettelyn ja äänestysesitykset äänestyksen alaisiksi tulevista päätösehdotuksista, minä jälkeen äänestys toimitetaan.

KunL:n 24 §:n 1 mom.: Valtuuston puheenjohtaja ja jäsen on esteellinen ottamaan osaa häntä henkilökohtaisesti koskevan päätöksen tekemiseen. —

KunL:n 27 §:n 2 ja 3 mom.: Sittenkun asiasta on keskusteltu ja puheenjohtaja on julistanut keskustelun päättyneeksi, tehköön hän sellaisen äänestysesityksen, että vastaus «jaa» taikka «ei» ilmaisee päätöksen. Jollei puheenjohtaja määrää heti toimitettavaksi nimenhuutoäänestystä, voidaan äänestys toimittaa seisomaan nousemalla, kädennostolla tai muulla puheenjohtajan määräämällä tavalla. Milloin äänestys on toimitettu muulla tavalla kuin nimenhuudolla, on vaadittaessa, tai jos äänestys puheenjohtajan mielestä ei ole antanut selvää vastausta, vielä toimitettava uusi äänestys julkisesti nimenhuudolla.

Se mielipide, jonka puolesta enimmäkseen äännetty, tulee päätökseksi, paitsi milloin puheenjohtaja katsoo päätöksen tekoon lain mukaan vaadittavan määräänemmistön. Äänen jakautuessa tasan tulee se mielipide päätökseksi, jonka puolesta puheenjohtaja on äänestänyt. Kun äänestysten tulos on saatu selville, julistakoon puheenjohtaja päätöksen. Milloin päätös on yksimielinen tai tehtyä vastaehdotusta ei ole kannatettu, todetkoon puheenjohtaja sen ja vahvistakoon päätöksen ilman äänestystä.

N:o 146 (jatk.)

KunL:n 57 §: Päätöksen tekoon vaaditaan, että vähintään kaksi kolmannesta saapuvilla olevista valtuutetuista sitä kannattaa asioissa, jotka koskevat:

1. kiinteän omaisuuden ostamista, myymistä tai vaihtamista, paitsi mitä rakennustontteihin sekä asemakaavalainsäädännöllä järjestettyihin asioihin tulee;

2. kunnan hoidettavain lainajvästöjen sekä kunnan tuloista muodostettavain pysyväisten rahastojen perustamista tai lakkauttamista taikka niiden sääntöjen muuttamista taikka varojen osoittamista tällaisesta rahastosta, niin myös verotuksella koottavan määrän korottamista;

3. määrärahan myöntämistä, mikäli on päätettävänä määrärahan korottaminen tai kokonaan uusien määrääminen;

4. uuden viran perustamista;

5. lainojen ottamista tai uudistamista taikka saadun lainan maksuajan pitentämistä, jolloin kuitenkin maksusuunnitelma vahvistetaan yksinkertaisella äänten enemmistöllä; tahi

6. takaussitoumuksia.

KunL:n 59 §: Jos valtuuston kokouksessa jotakin asiaa ei saada määräpäivänä loppuun käsittelyksi, esittääköön puheenjohtaja päätettäväksi toisen päivän asian käsittelyn jatkamista varten. Siitä ei tarvitse silloin erikseen ilmoittaa.

16 §. Esityslistassa lueteltujen asiain käsittelyn päätyttyä on valtuutetuilla oikeus, siitä aikaisemmin puheenjohtajalle ilmoitettuaan, tehdä kirjalliseen muotoon laadittuja aloitteita kaupungin yhteisistä asioista ja antaa ne puheenjohtajalle; kuitenkin alköön aloitetta otettako heti päätettäväksi, vaan on se lähetettävä kaupunginhallituksen valmisteltavaksi.

Kaupunginhallituksen on vuosittain helmikuun kuluessa annettava valtuustolle luettelo valtuutettujen tekemistä ja kaupunginhallitukselle lähetetyistä aloitteista, joita lähinnä edellisen vuoden loppuun mennessä valtuusto ei ole lopullisesti käsitellyt samalla ilmoittaen, mihin toimenpiteisiin niiden johdosta on ryhdytty.

17 §. Jos vähintään kymmenen valtuutettua haluaa kaupunginhallitukselle tai sen jaostolle tehdä kaupungin hallintoa koskevasta asiasta välikysymyksen, antakoon sen kirjallisesti laadittuna kaupunginkansliaan vähintään neljätoista päivää ennen valtuuston kokousta. Sellainen välikysymys ja vastaus siihen on merkittävä esityslistaan.

Jos välikysymystä käsiteltäessä on tehty ehdotus tarkastusvaliokunnan asettamisesta välikysymyksessä kosketeltua asiaa tutkimaan, voi valtuusto tästä päättää. Muuta päätöstä alköön välikysymyksen johdosta tehtäkö.

I I L u k u.

Vaalit.

A. Suhteelliset vaalit.

18 §. Suhteellisten vaalien toimittamista varten valtuusto valitsee tammikuussa pidettävässä kokouksessa alkavaksi vuodeksi vaalilautakunnan, johon kuuluu viisi valtuutettua ja näille kullekin henkilökohtainen varamies, sekä määrää valituista yhden puheenjohtajaksi.

Lautakunta valitsee itse keskuudestaan varapuheenjohtajan.

Lautakunta on päätösvaltainen, kun vähintään kolme jäsentä on saapuvilla.

Lautakunnalla on oikeus kutsua avukseen asiantuntijoita.

KunL:n 22 §:n 1 mom.: Vaalit, jotka ovat valtuuston, kunnallishallituksen tai lautakuntain asiana, toimitettakoon suhteellista vaalitapaa noudattaen, jos valittavia on kaksi tai useampia ja jos neljännes vaaliin osallistuvista sitä vaatii.

KunL:n 58 §: Valtuuston toimitettavissa vaaleissa noudatettakoon, mitä 22 §:ssä on säädetty.

Suhteellisissa vaaleissa annetaan ehdokaslistat valtuuston puheenjohtajalle valtuuston määrättävänä aikana, ja keskuslautakuntana toimii valtuuston valitsema vaalilautakunta. Muutoin on soveltuvilta kohdin noudatettava kunnallisen vaalilain (108/17) säännöksiä.

19 §. Valtuusto määrääköön ajankohdan, milloin ehdokaslistat viimeistään on valtuuston puheenjohtajalle annettava ja milloin vaalitoimituksen nimenhuuto alkaa.

20 §. Ehdokaslistassa saa olla enintään niin monen ehdokkaan nimet kuin vaalissa on valittava jäseniä ja varajäseniä yhteensä.

Ehdokaslistan otsikossa mainittakoon, missä vaalissa sitä on käytettävä. Ehdokaslista on vähintään viiden valtuutetun allekirjoitettava, joista ensimmäisenä mainittu toimii listan asiamiehenä, antaa sen valtuuston puheenjohtajalle ja on oikeutettu siihen tekemään 21 §:ssä mainitut oikaisut.

21 §. Kun määräaika ehdokaslistojen antamista varten on päättynyt, antakoon valtuuston puheenjohtaja ehdokaslistat vaalilautakunnalle, jonka tulee tarkastaa, onko ehdokaslista asianmukaisesti laadittu ja muuten lainmukainen, sekä antaa asiamiehelle tilaisuus puolen tunnin kuluessa ehdokaslistojen sisäänjättämisaajan päätyttyä tehdä siihen tarpeelliset oikaisut.

22 §. Kun 21 §:ssä mainitut oikaisut ehdokaslistoihin on tehty, yhdistäköön vaalilautakunta ne vaalilipuksi, johon ehdokaslistat, kukin varustettuna järjestysnumerolla, otetaan.

Tämän vaalilipun jäljennöksiä pantakoon nähtäväksi vähintään kolme kappaletta valtuuston kokoushuoneeseen viimeistään neljännes tuntia ennen vaalin nimenhuudon alkamista.

23 §. Nimenhuudon määräämässä järjestyksessä antakoon kukin valtuutettu äänestämänsä ehdokaslistan numerolla varustetun vaalilipun valtuuston puheenjohtajalle.

24 §. Nimenhuudon päätyttyä antaa valtuuston puheenjohtaja annetut vaaliliput vaalilautakunnalle, joka tutkii vaalilippujen pätevyyyden ja ehdokkaiden vaalikelpoisuuden sekä laskee vaalin tuloksen noudattamalla kunnallisen vaalilain säännöksiä.

Kun vaalin tulos on todettu, antaa vaalilautakunta siitä ilmoituksen valtuuston puheenjohtajalle, joka esittää sen valtuustolle pöytäkirjaan merkittäväksi.

B. Enemmistövaalit.

25 §. Kun enemmistövaali toimitetaan suljetuin lipuin, kutsukoon valtuuston puheenjohtaja kaksi valtuutettua merkitsemään vaaliin osaaottaneet ja annetut äänet.

KunL:n 22 §: —————

Jos yksi on valittava taikka enemmistövaalitapaa muutoin käytetään, tulee valituksi se tai ne, jotka vaalissa ovat saaneet enimmät äänet.

Suhteelliset ja vaadittaessa muutkin vaalit toimitetaan suljetuilla lipuilla.

Äänten mennessä tasan ratkaisee arpa.

26 §. Vaaleissa käytettävän vaalilipun tulee, ollakseen pätevä, olla niin kokoonlaitettu, ettei sen sisällys ole näkyvissä, ja vailla asiaankuulumattomia nimikirjoituksia ja merkkejä.

27 §. Vaaliliput annetaan valtuuston puheenjohtajalle nimenhuudon määräämässä järjestyksessä.

I I I L u k u.

Valiokunnat.

28 §. Kun valtuusto asettaa valiokunnan antamaan lausuntoja tai tarkastamaan hallintoa, määrätköön se valiokunnan puheenjohtajan.

29 §. Valtuuston puheenjohtaja ja varapuheenjohtajat ovat oikeutetut olemaan saapuvilla valiokuntien kokouksissa ja ottamaan osaa keskusteluihin, vaan ei päätöksiin, elleivät ole valiokunnan jäseniä.

I V L u k u.

Pöytä- ja toimituskirjat.

30 §. Valtuuston pöytäkirjaan on merkittävä:

nimenhuudossa läsnä olleet sekä erikseen esteen ilmoittaen ja estettä ilmoittamatta poissa olleet tai kokouksesta poistuneet valtuutetut ynnä kokouksen puheenjohtaja, kaupunginhallituksen läsnä olevat jäsenet ja pöytäkirjanpitäjä, mitkä merkinnät on tehtävä pöytäkirjan johdantoon;

kokouksen julistaminen päätösvaltaiseksi ja laillisesti kokoonkutsutuksi sekä valtuutetut, jotka on valittu pöytäkirjan tarkistajiksi;

selonteko kunkin esitellyn asian laadusta ja aikaisemmasta käsitte-lystä tai viittaus pöytäkirjaan liitettyihin asiakirjoihin; sekä

äänestykset ja päätökset mainitsemalla päätöksen teossa annetut äänimäärät, milloin äänestys on toimitettu nimenhuudolla tai äänet muuten laskettu taikka asiasta on ollut päätettävä määräenemmistöllä.

Milloin äänestys on toimitettu nimenhuudolla, on äänestysluettelo liitettävä pöytäkirjaan.

Päätöspöytäkirja on laadittava suomenkielellä huomioonottaen, mitä kielilain 15 §:n 2 momentissa säädetään.

Päätöspöytäkirjan ohessa on laadittava erillinen keskustelupöytäkirja, johon keskustelut merkitään kunkin puhujan käyttämällä kielellä.

KunL:n 29 §: Valtuuston, kunnallishallituksen ja lautakuntain kokouksessa on pidettävä pöytäkirjaa, jonka kirjoittaa puheenjohtaja tai hänen johdollaan kunnan- tai kaupunginsihteeri tai viranomaisen ottama muu pöytäkirjan pitäjä. Sen allekirjoittaa puheenjohtaja sekä varmentaa se, joka on pitänyt pöytäkirjan.

Pöytäkirja tarkistetaan joko heti tai seuraavassa kokouksessa taikka sen tarkistaa kaksi kullakin kerralla sitä varten valittua jäsentä, jotka hekin silloin allekirjoittavat pöytäkirjan. Jos pöytäkirjan tarkistaja ei hyväksy pöytäkirjaa, on se tarkistettava seuraavassa kokouksessa.

KunL:n 30 §:n 1 mom.: Sitten kun valtuuston pöytäkirja on tarkistettu, pidettäköön pöytäkirja, johon on liitetty osoitus, miten siinä mainittuihin päätöksiin haetaan muutosta, edeltäpäin ilmoitettuna päivänä kunnan- tai kaupungintalossa tai muussa valtuuston määrättävässä paikassa yleisesti nähtävänä. Sama olkoon lakina myös kunnallishallituksen pöytäkirjasta.

KunL:n 60 §: Sillä, joka on ollut valtuuston kokouksessa asiaa päättämässä, on oikeus heti ilmoittaa eriävä mielipiteensä tehtyä päätöstä vastaan. Jos hän tahtoo saada sen perusteltuna pöytäkirjaan liitetyksi, antakoon sen kirjallisesti laadittuna pöytäkirjan pitäjälle viimeistään pöytäkirjaa tarkistettaessa.

31 §. Kunkin kokouksen jälkeen on esityslista täydennettävä merkittämällä siihen kaupunginvaltuuston kussakin asiassa tekemä päätös, minkä jälkeen tämä asiakirja viipymättä on jaettava valtuutetuille, kaupunginhallitukselle sekä kaupungin lautakunnille.

32 §. Valtuuston ja sen valiokuntien kokouksissa pitää pöytäkirjaa kaupunginsihteeri, apunaan joku kaupunginhallituksen kansliasihteereistä, ellei valtuusto toisin määrää.

33 §. Valtuuston kansliatehtäviä hoitaa kaupunginkanslia.

147. Laki kunnallishallituksesta kaupungissa annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu joulukuun 3 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 828/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 22)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kunnallishallituksesta kaupungissa 8 päivänä joulukuuta 1873 annetun asetuksen 55 §:n 3, 4 ja 4 a kohta, sellaisina kuin ne ovat saman asetuksen muuttamisesta 30 päivänä joulukuuta 1947 annetussa laissa (980/47), näin kuuluviksi:

N:o 147 (jatk.)

55 §. Verotettavaa tuloa taksoitettaessa on noudatettava seuraavia säännöksiä:

3) Verovelvollisen henkilön tulosta on vielä, sen mukaan kuin kaupunginvaltuusto kunakin vuonna toimitettavaa taksoitusta varten päättää, lapsivähennyksenä vähennettävä vähintään kuusitoistatuhatta ja enintään kaksikymmentäneljätuhatta markkaa jokaiselta lapselta tai ottolapselta, jota hän elatusvelvollisuutensa nojalla verovuonna on elättänyt ja joka ennen verovuoden alkua ei ole täyttänyt kuuttatoista vuotta. Milloin vaimoa on erikseen verotettava, tehtäkään vähennys vain sen puolison tulosta, joka lapsen joko yksin tai pääasiallisesti on elättänyt. Lapsen osalta, jolla itsellään on tuloa, saadaan vähennys tehdä ainoastaan sikäli kuin sanottu tulo on valtuuston päättämää määrää pienempi.

4) Jos verovelvollisen henkilön tulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole yli sadankahdenkymmentuhannen markan, tehtäkään siitä vielä seuraava perusvähennys:

kun tulo ei ole yli viidenkymmentuhannen markan, vähintään kaksikymmentätuhatta ja enintään kolmekymmentäkuusituhatta markkaa, sen mukaan kuin kaupunginvaltuusto kutakin vuotta varten päättää, sekä, kun tulo on

yli 50 000,	vaan ei yli 54 000 mk:n,	95 % päätetystä vähennysmäärästä
» 54 000,	» » » 58 000	» 90 » » »
» 58 000,	» » » 62 000	» 85 » » »
» 62 000,	» « » 66 000	» 80 » » »
» 66 000,	» » » 70 000	» 75 » » »
» 70 000,	» » » 74 000	» 70 » » »
» 74 000,	» » » 78 000	» 65 » » »
» 78 000,	» » » 82 000	» 60 » » »
» 82 000,	» » » 86 000	» 55 » » »
» 86 000,	» » » 90 000	» 50 » » »
» 90 000,	» » » 94 000	» 45 » » »
» 94 000,	» » » 98 000	» 40 » » »
» 98 000,	» » » 102 000	» 35 » » »
» 102 000,	» » » 105 000	» 30 » » »
» 105 000,	» » » 108 000	» 25 » » »
» 108 000,	» » » 111 000	» 20 » » »
» 111 000,	» » » 114 000	» 15 » » »
» 114 000,	» » » 117 000	» 10 » » »
» 117 000,	» » » 120 000	» 5 » » »

4 a) Jos verovelvollisen henkilön veronmaksukyky läheisen omaisen elättämisen tahi oman tai läheisen henkilön vanhuuden, sairauden, tapaturman tai invaliditeetin tähden, viran tai työpaikan menettämisen

takia taikka muusta sellaisesta syystä on olennaisesti vähentynyt, voidaan tulosta vähentää enintään kuusikymmentätuhatta markkaa. Kuolleen henkilön tuloa voidaan harkinnan mukaan vähentää tai hänen kuolinpesänsä kokonaan vapauttaa verosta, jos häneltä on jäänyt leski, turvattomia lapsia tai muita perillisiä, joiden elatus on ollut hänen ansionsa varassa.

Tätä lakia sovelletaan ensi kerran vuoden 1948 tuloista toimitet-
 vassa kunnallisverotuksessa.

148. Laki väliaikaisista poikkeuksista kansaneläkelakiin annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 953/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 92)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Väliaikaisista poikkeuksista kansaneläkelakiin 23 päivänä maaliskuuta 1945 annettu laki (279/45) on edelleen voimassa vuoden 1952 loppuun.

149. Helsingin kaupungin maistraatin ja raastuvanoikeuden kokoonpanosta ja toiminnasta 19 päivänä joulukuuta 1919 vahvistettujen määräysten muuttaminen.

Korkeimman oikeuden päätös marraskuun 17 p:ltä 1948.

(Suomen as.-kok. 809/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 68)

Helsingin kaupunginvaltuuston esityksestä Korkein oikeus on muuttanut Helsingin kaupungin maistraatin ja raastuvanoikeuden kokoonpanosta ja toiminnasta joulukuun 19 päivänä 1919 vahvistamiensa määräysten 3 kohdan, sellaisena kuin se on marraskuun 2 päivänä 1938 annetussa Korkeimman oikeuden päätöksessä, näin kuuluvaksi:

3. Maistraatin ja raastuvanoikeuden apuna on maistraatinsihteeri, maistraatinnotaari, ensimmäinen julkinen notaari, toinen julkinen notaari, kolme siviilinotaaria, kahdeksan rikosasiainnotaaria, yksi aktuaari ja yksi kanslisti.

Maistraatti on oikeutettu tarvittaessa määräämään maistraatinnotaarin tai muun sopivan henkilön hoitamaan määrättyjä oikeusraatimiehelle kuuluvia tehtäviä.

150. Helsingin kaupungin leski- ja orpoeläkekassan hallituksen puheenjohtajan ja jäsenten palkkiot.

Kaupunginvaltuuston päätös maallskuun 31 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 185)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että leski- ja orpoeläkekassan hallituksen puheenjohtajan palkkio vahvistetaan 500 mk:ksi ja jäsenten palkkio 400 mk:ksi kokoukselta vuoden 1948 alusta lukien ja että ne vastedes on ilman erillistä päätöstä suoritettava saman suuruisina kuin miksi kaupunginvaltuusto kulloinkin päättää kaupungin lautakuntien ja komiteain kokouspalkkiot yleensä.

151. Maistraatin lisäjäseneä asemakaava- ja rakennusasioita käsiteltäessä toimivan asiantuntijan palkkio.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 18 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 198)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa maistraatin lisäjäseneä asemakaava- ja rakennusasioita käsiteltäessä toimivan asiantuntijan palkkion siinä tapauksessa, että tehtävää hoitaa kaupungin palveluksessa oleva viranhaltija, 6,000 mk:ksi kuukaudessa tammikuun 1 päivästä 1948 lukien.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1948

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 13.

Sisällys: 152. Asutuslautakunnan puheenjohtajan ja jäsenten palkkiot, s. 241. — 153. Sähkövoiman säännöstely, s. 241. — 154. Sähkövoiman kulutuksen säännöstely, s. 242. — 155. Sähkötariffin korotus, s. 245. — 156. Sähkötariffi, s. 246. — 157. Kaasunsäännöstelymääräykset, s. 247. — 158. Kaasun hinta, s. 248. — 159. Vesijohtolaitoksen maksut, s. 249. — 160. Ajonopeus Kuloosaaren sillalla, s. 250. — 161. Asetus, joka sisältää väliaikaisia määräyksiä moottoriajoneuvojen tunnusmerkeistä, s. 250. — 162. Alusten lastauksessa ja purkauksessa noudatettavien järjestysohjeiden soveltaminen, s. 251. — 163. Helsingin kaupungin vapauttaminen kunnanmetsälautakunnan asettamisvelvollisuudesta, s. 253. — 164. Taksa, jonka mukaan uskottujen miesten palkkiot maanmittaustoimituksissa Helsingin kaupungin alueella lasketaan, s. 254. — 165. Kaupungin palveluksessa olevien talonmiesten, talonmieslämmittäjien ja lämmittäjien sunnuntaityökorvaukset, s. 254. — 166. Putki-työntekijäin likaisen työn lisä, s. 255. — 167. Sairauslomalla olevalle viranhaltijalle osapäivätyöstä suoritettava palkka, s. 255. — 168. Kaupungin viranhaltijain vakuuttaminen työtapaturman varalta, s. 255. — 169. Ajomaksut raitiotielinjoilla, s. 256. — 170. Aluelääkärien palkkiot lääkärinhoidosta, s. 256.

152. Asutuslautakunnan puheenjohtajan ja jäsenten palkkiot.

Kaupunginvaltuuston päätös elokuun 25 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 71 ja 1947 : 29)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, muuttaen toukokuun 13 päivänä 1936 tekemäänsä päätöstä, että asutuslautakunnan puheenjohtajalle ja jäsenille on suoritettava sama palkkio kokous-, arvioimis-, tarkastus- ja katselmuspäivää kohden kuin kaupunginhallituksen asettamien komiteain ja valiokuntain puheenjohtajille ja jäsenille maksetaan kokoukselta, kuitenkin vähintään maatalousministeriön vahvistama määrä.

153. Sähkövoiman säännöstely.

Kansanhuoltoministeriön päätös huhtikuun 29 p:ltä 1948.

(Suomen as.-kok. 355/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 155)

Kansanhuoltoministeriö on muuttanut sähkövoiman säännöstelystä 27 päivänä syyskuuta 1947 antamansa päätöksen (721/47) 1 §:n 1 momentin, sellaisena kuin se on 23 päivänä lokakuuta 1947 annetussa päätöksessä (775/47), näin kuuluvaksi:

N:o 153 (jalk.)

1 §. Vallitsevan sähköenergian puutteen johdosta kielletään tois-
taiseksi koko maassa sähkön käyttö huoneiden lämmittämiseen, mainos-
ja näyteikkunavalaistukseen sekä syyskuun 1 päivän ja toukokuun 31
päivän välisenä aikana myös sähköliesien, keittolevyjien ja muiden keitto-
laitteiden käyttö siinä tapauksessa, että asianomaisessa taloudessa on
muuta ruoanlaittomahdollisuuksia käytettävissä.

Kansanhuoltoministeriön päätös marraskuun 29 p:ltä 1948.

(Suomen as.-kok. 814/48)

Kansanhuoltoministeriö on muuttanut sähkövoiman säännöstelystä 27
päivänä syyskuuta 1947 antamansa päätöksen (721/47) 1 §:n, sellaisena
kuin se on osittain muutettuna 29 päivänä huhtikuuta 1948 annetulla pää-
töksellä (355/48), näin kuuluvaksi:

1 §. Sähkön käyttö kielletään huoneiden lämmittämiseen sekä mainos-
ja näyteikkunavalaistukseen, kuitenkin niin, että mainos- ja näyteikkuna-
valaistus sallitaan itsenäisyyspäivänä sekä sunnuntain ja muun kirkollisen
juhlapäivän edellisestä arkipäivästä kello 17 seuraavaan arkipäivään kello 6
kuin myös jouluaatosta kello 12 loppiaista seuraavaan arkipäivään kello 6.

Syyskuun 1 päivän ja toukokuun 31 päivän välisenä aikana on sähkö-
liesien, keittolevyjien ja muiden keittolaitteiden käyttö kielletty talouk-
sissa, joiden käytettävissä on muita ruoanlaittomahdollisuuksia.

Kansanhuoltoministeriö voi asianomaisen voimapäällikön esityksestä
määrätä, että sähkön käyttö muussakin kuin 1 momentissa mainitussa
tapauksessa on kielletty, niin myös erityisistä syistä myöntää muitakin
poikkeuksia tämän päätöksen määräyksistä.

154. Sähkövoiman kulutuksen säännöstely.

Valtioneuvoston päätös kesäkuun 17 p:ltä 1948.

(Muutoksineen joulukuun 16 p:ltä 1948)

(Suomen as.-kok. 493/48 ja 872/48)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeukselli-
sissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain (303/41) nojalla
kansanhuoltoministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Valtaverkkoon liittyvien kuluttajien käyttämän sähkön kulutus
on säännöstelty siten kuin tässä päätöksessä määrätään. Tämä päätös
ei kuitenkaan koske joulukuussa 1948 tai sen jälkeen valmistuneeseen valta-
verkon osaan liittyneiden tai liittyvien kuluttajien sähkön käyttöä. *Valtio-
neuvosto 16/12 1948.*

2 §. Edellä 1 §:ssä tarkoitetut kuluttajat ryhmitellään sähkövoiman kulutuksen säännöstelyä varten neljään ryhmään seuraavasti:

I ryhmään kuuluvat puunjalostusteollisuuden harjoittajista puuhiomot, paperitehtaat, kartonkitehtaat, seinälevytehtaat, selluloosatehtaat, vaneritehtaat, rullatehtaat, puutalotehtaat, ei kuitenkaan puusepäntehtaat, sekä sahalaitokset, joissa on enemmän kuin yksi kehäsaha, sementti- ja kalkkitehtaat, sähkökemiallisen suurteollisuuden harjoittajista klooritehtaat ja karbiditehtaat, rikkihappo- ja superfosfaattitehtaat, malminlouhintaa harjoittavat yritykset, sähkösulattimoista Outokumpu Oy., Porin Metallitehdas mukaanluettuna, ja Ab. Vuokseniska Oy., Suomen Kaapelitehdas Osakeyhtiö, puuvilla-, pellava- ja villatehtaat sekä niille raaka-ainetta toimittavat kehäämöt, kauppa- ja tullimyllyt sekä viljavarastot (siilot), sokeritehtaat, margariinitehtaat, meijerit, jäähdytyslaitokset, Oy. Yleisradio Ab ja raitiotiet.

II ryhmään kuuluvat muut kuin ryhmässä I luetellut teollisuuslaitokset sekä lisäksi sellaiset liikkeet, käsityöläiset, ammatinharjoittajat, virastot ja muut kuluttajat, joiden ei tässä päätöksessä ole nimenomaan mainittu kuuluvan muuhun ryhmään.

III ryhmään kuuluvat tavalliset yksityistaloudet ja asunnot, maatalouskiinteistöt ja muut maataloudelliset tuotantolaitokset, mikäli on kysymyksessä kotitaloudessa tarvittavan sähkön käyttö, kuin myös sellaiset liikkeet sekä käsityön- ja ammatinharjoittajat, joiden kuluttama sähkömäärä on siksi vähäinen, ettei niitä kohtuudella voida lukea II ryhmään kuuluviksi.

IV ryhmään kuuluvat opistot ja oppilaitokset, lastentarhat, lastenseimet ja -kodit, museot ja taidekokoelmat, kirjastot, sairaalat ja klinikat, hoitolat, parantolat, vanhainkodit, kunnalliskodit ja yömajat, sähkölaitokset, vesijohtolaitokset, viemäriveden puhdistuslaitokset, katu- ja satamavalistus, satamalaitokset, posti- ja lennätinhallituksen sekä rajavartioston kiinteät radioasemat, keskusparistojärjestelmäiset puhelinkeskukset, palokunnat, rakennustyömaat, asunto- ja liikekiinteistöt, mikäli on kysymyksessä niiden hoitoa ja käyttöä varten tarvittava oma sähkön käyttö, maatalouskiinteistöt ja muut maataloudelliset tuotantolaitokset, mikäli on kysymyksessä sähkön käyttö voimatarkoitukseen, eduskuntatalo sekä vieraiden valtioiden lähetystöt ja niiden henkilökunnan asunnot sen mukaan kuin kansanhuoltoministeriö määrää.

3 §. Ryhmään I kuuluvalla kuluttajalla on oikeus käyttää sähköä tarvitsemansa määrän. Jos sanotun ryhmän kuluttajille varatut maan yhteiset voimavarat eivät siihen riitä, rajoitettakoon tarpeellisessa määrin lähinnä sellaisten kuluttajien sähkövoiman käyttöä, joiden harjoittamalla elinkeinotoiminnalla on maan talouselämän tai väestön toimeentulon turvaamisen kannalta muiden I ryhmään kuuluvien kuluttajien elinkeinotoimintaan verrattuna vähäisempi merkitys.

Ryhmään II kuuluvien kuluttajien sähkönjakelun perusteena pidetään viime käyttökauden vastaavan lukemajakson kilowattitunti-

N:o 154 (jatk.)

kulutusta, jota tässä päätöksessä sanotaan peruseräksi. Kansanhuoltoministeriö vahvistaa ennen kunkin lukemajakson alkua sen prosenttimäärän peruserästä, jota on pidettävä lukemajakson jakelumääränä, kuitenkin huomioon ottaen, että jakelumäärän tulee kuukaudessa olla vähintään 30 kilowattituntia.

Jokainen ryhmään III kuuluva kuluttaja, jonka sähkökulutusta varten sähkölaitos säännöllisissä oloissa asettaisi eri mittarin, saa 20 päivänä joulukuuta 1948 kulumassa olevan lukemajakson alusta lähtien ilman lisämaksuvelvollisuutta käyttää sähköä enintään 40 kilowattituntia kuukaudessa. Tämän lisäksi saa kuluttajataloudessa, jossa ei ole muuta keittomahdollisuutta kuin sähköliesi, käyttää kuukaudessa 80 kilowattituntia ensimmäistä ja 30 kilowattituntia kutakin seuraavaa jäsentä kohden. Jos ainoana keittomahdollisuutena on keittolevy, ovat vastaavat määrät enintään 60 ja 20 kilowattituntia kuukaudessa. Yksinomaan sähkölieden, keittolevyn tai puulieden varassa olevalle kuluttajataloudelle sähkölaitos on oikeutettu hakemuksesta myöntämään vuonna 1947 tai sen jälkeen syntynyttä lasta kohden 30 kilowattitunnin lisäkiintiön kuukaudessa.

Ryhmään IV kuuluvien kuluttajien sähkön käytöstä antaa valtioneuvosto tarvittaessa eri määräyksiä. *Valtioneuvosto 16/12 1948.*

4 §. Käytettäessä sähköä enemmän kuin 3 §:n 2 ja 3 momentissa edellytetään, on II ryhmään kuuluva kuluttaja velvollinen suorittamaan lisämaksuna 50 markkaa ja III ryhmään kuuluva kuluttaja 10 markkaa jokaisesta ylittävästä kilowattitunnista.

Jos kuluttaja ei aikanaan suorita sähkölaitoksen laskuttamia 1 momentissa tarkoitettuja lisämaksuja, sähkölaitos voi ryhtyä sellaisiin toimenpiteisiin, joihin sillä on oikeus siinä tapauksessa, että kuluttaja laiminlöisi käyttämästään sähkövoimasta veloitetun maksun suorittamisen.

5 §. Edellä 4 §:ssä tarkoitettuja lisämaksuja älköön elinkeinonharjoittaja suorittamansa työn tai valmistamansa tuotteen hinnoittelussa ottako kustannuksena huomioon.

6 §. Kansanhuoltoministeriöllä on oikeus harkintansa mukaan siirtää kuluttajia ryhmästä toiseen. Samoin on sähkölaitoksen vastuunalaisella johdolla oikeus harkintansa mukaan siirtää kuluttajia ryhmästä III ryhmään II tai päinvastoin. Tällaisesta siirrosta sähkölaitoksen on viipymättä ilmoitettava asianomaisen voima-alueen päällikölle, joka voi muuttaa sanottua päätöstä tai alistaa sen kansanhuoltoministeriön ratkaistavaksi.

7 §. Tarkemmat määräykset tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa kansanhuoltoministeriö, jolla on myös valta tarvittavassa laajuudessa myöntää poikkeuksia sen määräyksistä. Ministeriö määrää myös ajan, mistä lähtien 3 §:n 3 momentin määräyksiä sovelletaan.

155. Sähkötariffin korotus.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 21 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 154)

Kaupunginvaltuusto päätti mairittuna päivänä korottaa kesäkuun 18 päivänä 1947 vahvistamaansa sähkötariffia toukokuun 1 päivän 1948 jälkeen tapahtuvasta ensimmäisestä mittarinlukemisesta alkaen seuraavasti:

Tariffi.

Pienkulutus.

Valaistus-	A	10:—	mk kWh:lta
Seka-	B	8:50	» »
Voima-	C	7:—	» »
Talous-	EF		
1. Perusmaksu	E		

Vuosiperusmaksu (E):	1 huone	770	mk
»	1 » ja keittiö	1.260	»
»	2 huonetta » »	1.750	»
»	3 » » »	2.450	»
»	jokaisesta lisähuoneesta	700	»

2. Kulutusmaksu	F	3:—	» kWh:lta
Teho-	Hb, Hc		
1. Tehomaksu	H	7.200:—	» vkW:lta
Vuosimaksutariffi	P	650:—	» vuodessa

Suurkulutus.

Sp 1.			
1. Tehomaksu	H	5.400:—	» vkW:lta
Sp 2.			
1. Tehomaksu	H	5.400:—	» »
Ss 1.			
1. Tehomaksu	H	5.400:—	» »
Ss 2.			
1. Tehomaksu	H	5.400:—	» »
Ss 3.			
1. Tehomaksu	H	5.400:—	» »
4. Ylikulutusmaksu	SI	4:50	» kWh:lta
Avo- ja sulkuaikatariffi	Spk	{ 2:50	» »
		{ 8:—	» »

Kaupunginvaltuusto päätti lisäksi antaa sähkölaitokselle oikeuden myöntää poikkeuksia voimassa oleviin, tariffeja koskeviin rajoitusmääräyksiin, mikäli ne ovat ristiriidassa sähkön säännöstelyä koskevien määräysten kanssa.

156. Sähkötariffi.

Kaupunginvaltuuston vahvistama lokakuun 6 p:nä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 154)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä hyväksyä alla olevat sähkölaitoksen uudet myyntitariffit sovellettaviksi vuoden 1948 viimeisen mittarinlukemisen jälkeen tapahtuvaan kulutukseen:

Yleiset tariffit.¹⁾

T a r i f f i.

Pienkulutus.

Valaistus-	A	11: 50 mk kWh:lta
Seka-	B	9: 80 » »
Voima-	C	8: 10 » »
Talous-	EF	
1. Perusmaksu	E	
Vuosiperusmaksu (E):	1 huone	885 mk
»	1 » ja keittiö	1.450 »
»	2 huonetta » »	2.015 »
»	3 » » »	2.820 »
»	4 » » »	3.625 »
»	5 » » »	4.430 »
»	jokaisesta lisähuoneesta	805 »
2. Kulutusmaksu	F	3: 50 mk kWh:lta
Teho-	Hb, Hc	
1. Tehomaksu	H	8.280: — » vkW:lta
2. Kulutusmaksu	G	3: 50 » kWh:lta
3. Ylikulutusmaksu	I	11: 50 » »
Vuosimaksutariffi	P	747: 50 » vuodessa
Kaksoistariffi (yö-)	N	4: — » kWh:lta
Avo- ja sulkuaikatariffi	Ppk	{ 3: 50 » »
		{ 11: 50 » »

Suurkulutus.

Sp 1.

1. Tehomaksu	SH	6.240: — » vkW:lta
2. Kulutusmaksu	SG	3: 20 » kWh:lta

¹⁾ Rajoitus tariffin valintavapauteen:

Jos kuluttajan kuluttaman vuotuisen energiamäärän ja vastaavan tehonoton suhde huomattavasti poikkeaa tavanomaisesta arvostaan, on sähkölaitoksen harkitsemissa tapauksissa viimeksimainitulla oikeus määrätä veloitusperusteeksi k.o. tehonoton huomioiva tariffi.

Sp 2.			
1. Tehomaksu	SH	6.240: —	mk vkW:lta
2. Loistehomaksu ¹⁾	SLH	204: —	mk/kVAr
3. Kulutusmaksu	SG	2: 90	» kWh:lta
Ss 1.			
1. Tehomaksu	SH	6.240: —	» vkW:lta
2. Kulutusmaksu	SG	3: 20	» kWh:lta
Ss 2.			
1. Tehomaksu	SH	6.240: —	» vkW:lta
2. Loistehomaksu ¹⁾	SLH	204: —	mk/kVAr
3. Kulutusmaksu	SG	2: 90	mk kWh:lta
Ss 3.			
1. Tehomaksu	SH	6.240: —	» vkW:lta
2. Loistehomaksu ¹⁾	SLH	204: —	mk/kVAr
3. Kulutusmaksu	SG	2: 90	» kWh:lta
4. Ylikulutusmaksu	SI	5: 20	» »
Avo- ja sulkuaikatariffi	Spk	{ 2: 90	» »
		{ 9: 20	» »

Kaupungin omat tariffit.

Pienkulutus	KB	3: 50	mk kWh:lta
Suurkulutus pj.	KSp	2: 90	» »
» sj:	KSS	2: 60	» »
Katuvalaistustariffi	KK	2: 90	» »
Raitiotietariffi	KR	n. 4: 20	» »
Avo- ja sulkuaikatariffi	KPpk	{ 1: 15	» »
		{ 9: 20	» »

157. Kaasunsäännöstelymääräykset.

Kaupunginvaltuuston päätökset maaliskuun 31 p:ltä, lokakuun 27 p:ltä ja marraskuun 17 p:ltä 1948 sekä kaupunginhallituksen päätös marraskuun 18 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 138 ja 1947 : 35)

Kaupunginvaltuusto päätti oikeuttaa kaupunginhallituksen sen mukaisesti kuin kaasulaitoksen tilanne kulloinkin sallii korottamaan puuliesitalouksien kaasuannotukset seuraaviksi:

Talouden henkilöluku Annos puulieden ohella
1—3 henkilöä 0.5 m³ vuorokaudessa

¹⁾ $1 \geq \cos \varphi > 0.708$, 204 mk, $0.708 \geq \cos \varphi > 0.448$, 1.032 mk, $0.448 \geq \cos \varphi$, 1.656 mk.

N:o 157 (jatk.)

4—6 henkilöä	0.6 m ³ vuorokaudessa
7 tai useampia	0.7 » »

Kaupunginvaltuusto 31/3 1948.

Yllä mainitut muutokset ovat voimassa 1/4 1948 lukien. *Kaupunginhallitus 8/4 1948.*

Kaupunginvaltuusto päätti, muuttaen lokakuun 16 päivänä 1946 ja maaliskuun 31 päivänä 1948 tekemiään päätöksiä, että marraskuun 1 päivästä 1948 lukien otetaan käytäntöön seuraavat kaasukiintiöt:

1) Talouskaasua puulieden ohella:	
Talouden henkilöluku	Annos puulieden ohella
1—2 henkilöä	0.5 m ³ vuorokaudessa
3—5 »	0.8 » »
6 tai useampia	1.0 » »

Kesä-, heinä- ja elokuussa annetaan myöskin puuliesitalouksille normitalouskaasukiintiöt.

2) Kylpykojekiintiö on 0.3 m³ vuorokaudessa henkilöä kohden. *Kaupunginvaltuusto 27/10 1948.*

Kaupunginvaltuusto päätti oikeuttaa kaupunginhallituksen päättämään kaasun säännöstelystä siten, että kaasun kulutus kulloinkin vastaa, mikäli mahdollista, kaasulaitoksen tuotantoa, ja on kaupunginhallituksella oikeus päättää myös kaasunsäännöstelyn osittaisesta lakkauttamisesta. *Kaupunginvaltuusto 17/11 1948.*

Kaupunginhallitus päätti, että marraskuun 20 päivästä 1948 lähtien toistaiseksi korotetaan kylpykojekiintiöt 0.3 m³:stä 0.4 m³:iin vuorokaudessa henkilöä kohden sekä että sen lisäksi normitalouskiintiöt, puuliesikiintiöt ja kylpykojekiintiöt korotetaan 20 %:lla. *Kaupunginhallitus 18/11 1948.*

158. Kaasun hinta.

Kaupunginvaltuuston päätökset toukokuun 12 p:ltä ja lokakuun 6 p:ltä 1948.

(Vrt. *kunn. as.-kok. 1945 : 237*)

Kaupunginvaltuusto päätti, hyväksyen kaupunginhallituksen toukokuun 5 päivänä 1948 tekemän päätöksen, korottaa kaasun perushinnan 12 mk:aan m³:ltä ja 20 mk:aan rahakkeelta. Uusi kaasun hinta oli otettava käytäntöön rahakkeisiin nähden toukokuun 7 päivästä 1948 alkaen ja laskumittareihin nähden ylimääräisestä mittarinluennasta alkaen. *Kaupunginvaltuusto 12/5 1948.*

Kaupunginvaltuusto päätti:

että kaasun perushinta korotetaan 15 mk:aan m³:ltä ja uusi korotettu hinta otetaan käytäntöön siitä ylimääräisestä mittarien lukemisesta lähtien, joka suoritetaan heti kun kansanhuoltoministeriön hintaosasto on hyväksynyt kaasun perushinnan korotuksen;

että kaasurahakkeiden hinta toistaiseksi jää ennalleen, mutta että kaasun perushinnan korotusta vastaava 5 mk:n määrä rahaketta kohden peritään siitä ylimääräisestä mittarien lukemisesta lähtien, joka suoritetaan heti kun kansanhuoltoministeriön hintaosasto on hyväksynyt kaasun perushinnan korotuksen; sekä

että kaupunginhallitus oikeutetaan myöhemmin määräämään kaasurahakkeiden hinta kaasun korotettua perushintaa vastaavaksi. *Kaupunginvaltuusto 6/10 1948.*

Kansanhuoltoministeriö on vapauttanut kaasumaksut säännöstelystä. *Kansanhuoltoministeriö 9/11 1948.*

Kaasulaitoksen on pantava kaupunginvaltuuston 6/10 1948 tekemä kaasun hinnan korottamista koskeva päätös heti täytäntöön. *Kaupunginhallitus 18/11 1948.*

Kaasurahakkeiden uusi hinta, 25 mk rahakkeelta, otetaan käytäntöön joulukuun 3 päivästä 1948 alkaen. *Kaupunginhallitus 2/12 1948.*

159. Vesijohtolaitoksen maksut.

Kaupunginvaltuuston päätökset toukokuun 12 p:ltä ja lokakuun 6 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 32 ja 1947 : 85)

Kaupunginvaltuusto päätti korottaa huhtikuun 29 päivänä 1936 vahvistetun vesijohtolaitoksen taksan mukaan lasketut maksut 350 %:lla, veden hinnan osalta kuitenkin pyöristettyinä seuraaviin yksikköhintoihin:

Kulutuksen ollessa	0—1,000 m ³	10: —	mk	m ³ :ltä
»	»	1,001—2,000	»	9: 50 »
»	»	2,001—4,000	»	9: — »
»	»	yli 4,000	»	8: 50 »

Kaupunginvaltuusto päätti edelleen, että korotettua taksaa on sovellettava veden osalta siihen kulutukseen, joka alkaa kesäkuun mittarien lukemisen jälkeen, ja muiden maksujen osalta heinäkuun 1 päivästä 1948 lukien. *Kaupunginvaltuusto 12/5 1948.*

Kaupunginvaltuusto päätti korottaa vesijohtolaitoksen taksan mukaan lasketut maksut 450 %:lla, veden hinnan osalta kuitenkin pyöristettyinä seuraaviin yksikköhintoihin:

N:o 159 (jatk.)

Kulutuksen ollessa	0—1,000. m ³	12: —	mk	m ³ :ltä
»	»	1,001—2,000	»	11: 50
»	»	2,001—4,000	»	11: —
»	»	yli 4,000	»	10: 50

Kaupunginvaltuusto päätti edelleen, että korotettua taksaa on sovellettava veden osalta siihen kulutukseen, joka alkaa joulukuun mittarien lukemisen jälkeen, ja muiden maksujen osalta tammikuun 1 päivästä 1949 lukien. *Kaupunginvaltuusto 6/10 1948.*

160. Ajonopeus Kulosaaren sillalla.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistama syyskuun 1 p:nä 1948.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö vahvisti mainittuna päivänä maistraatin elokuun 3 päivänä 1948 tekemän, kaupunginhallituksen esityksen mukaisen päätöksen, että ajonopeus Kulosaaren sillalla rajoitetaan 20 km:ksi tunnissa ja että siltaa ei saada liikennöidä autoilla, joiden kokonaispaino ylittää 11 tonnia.

161. Asetus, joka sisältää väliaikaisia määräyksiä moottoriajoneuvojen tunnusmerkeistä.

Annettu joulukuun 10 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 898/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 50)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä säädetään:

1 §. Poiketen 30 päivänä huhtikuuta 1948 annetussa autoasetuksessa (349/48) olevista, moottoriajoneuvojen tunnusmerkkejä koskevista säännöksistä on rekisteröidyssä moottoriajoneuvossa, joka otetaan käytäntöön vuonna 1949, käytettävä ennen sanottua vuotta ajoneuvolle viimeksi annettuja tunnusmerkkejä. Kuitenkin on autolle annettava asianomaisen lääninhallituksen tai poliisiviranomaisen leimaama merkki liimattavaksi vaunun -tuulilasiin.

2 §. Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö hankkii 1 §:ssä mainitut merkit ja antaa tarvittaessa asetuksen toimeenpano-ohjeita.

162. Alusten lastauksessa ja purkauksessa noudatettavien järjestysohjeiden soveltaminen.

Sosiaaliministeriön päätös marraskuun 25 p:ltä 1948.

(Suomen as.-kok. 800/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 83)

Sosiaaliministeriö on alusten lastauksessa ja purkauksessa noudatettavat järjestysohjeet sisältävän, 12 päivänä elokuuta 1948 annetun valtio-neuvoston päätöksen (604/48) 11 §:n 3 momentin ja 47 §:n nojalla päättänyt:

1 §. Nosto- tai apulaitteen suurinta sallittua kuormitusta laskettaessa on otettava huomioon riittävät varmuuskertoimet.

2 §. 1. Vintturin ja lastipuomin sekä niihin kuuluvien apulaitteiden, kuten hanhenkaulojen, masto- ja puomirenkaiden sekä silmukarojen, koetus on toimitettava koekuormituksin, jonka tulee olla jäljempänä mainittavin määrin suurinta sallittua kuormitusta suurempi:

<i>Suurin sallittu kuormitus</i>	<i>Koekuormitus</i>
alle 20 tonnin	25 % suurempi
20—50 tonnia	5 tonnia suurempi
yli 50 tonnin	10 % suurempi

2. Koetuksesta annettavassa todistuskirjassa on ilmoitettava kulma, jonka lastipuomi koekuormitusta suoritettaessa muodosti vaakasuoran tason kanssa.

3. Koekuormitus on suoritettava käyttämällä a) siirrettäviä painoja tai b) jousi- tai vesipainevaakaa tahi muuta vastaavaa laitetta. Ensin mainitussa tapauksessa on lastipuomi, sen jälkeen kun painot on nostettu, käännettävä niin paljon kuin mahdollista molempiin suuntiin. Jälkimmäisessä tapauksessa on koekuormitus suoritettava puomin ollessa käännettynä ensin toiseen ja sitten toiseen suuntaan niin paljon kuin on mahdollista.

3 §. 1. Nostokurjen ja muun nostolaitteen sekä niihin kuuluvien kiinteiden apulaitteiden koetus on toimitettava koekuormituksin, jonka tulee olla jäljempänä mainittavin määrin suurinta sallittua kuormitusta suurempi:

<i>Suurin sallittu kuormitus</i>	<i>Koekuormitus</i>
alle 20 tonnin	25 % suurempi
20—50 tonnia	5 tonnia suurempi
yli 50 tonnin	10 % suurempi

2. Koekuorman ollessa nostettuna on ulokkivarsi käännettävä niin paljon kuin mahdollista molempiin suuntiin. Nostokurki, jonka ulokki-

N:o 162 (jatk.)

varren säde on muuttuvainen, on koetettava ulokkivarren toimintasäteeseen ollessa suurin ja pienin.

3. Jos nestepaineella toimivaa nostolaitetta koetettaessa on riittämättömän paineen takia mahdotonta nostaa edellä määrätyn painoista koekuormaa, katsottakoon suurimman mahdollisen kuorman nostaminen riittäväksi.

4 §. 1. Irtonainen apulaite on koetettava koekuormituksin, joka on vähintään niin suuri kuin jäljempänä on kunkin laitteen kohdalle merkitty:

<i>Apulaite</i>	<i>Koekuormitus</i>
ketju	} kaksinkertainen suurin sallittu kuormitus
koukku	
rengas	
sakkeli	
pyöriö	
väkipyörät:	
yksikielkkinen	nelinkertainen suurin sallittu kuormitus
kaksi- tai useampikielkkinen, jonka suurin sallittu kuormitus on enintään 20 tonnia ..	kaksinkertainen suurin sallittu kuormitus
kaksi- tai useampikielkkinen, jonka suurin sallittu kuormitus on yli 20 ja enintään 40 tonnia	20 tonnia suurinta sallittua kuormitusta suurempi
kaksi- tai useampikielkkinen, jonka suurin sallittu kuormitus on yli 40 tonnia	puolitoista kertaa suurin sallittu kuormitus.

2. Kalibroitu ketju ja käsivoimin toimiva väkipyörä, joita käytetään toistensa yhteydessä, sekä mainitunlaiseen ketjuun tai väkipyörään kiinteästi kiinnitetty koukku, rengas, sakkeli ja pyöriö on koetettava koekuormituksin, joka on puolitoista kertaa niin suuri kuin suurin sallittu kuormitus.

5 §. Edellä 2, 3 ja 4 §:ssä mainitun koetuksen jälkeen on laite huolellisesti tarkastettava. Tällöin on tutkittava, onko koetus vahingoittanut laitetta tai sen osaa taikka aiheuttanut pysyvän muodonmuutoksen. Väkipyörien kiekot ja tapit on tätä tarkoitusta varten irroitettava.

6 §. 1. Teräsköyden suurin sallittu kuormitus saa olla enintään viidennes köyden murtokuormituksesta.

2. Teräsköyden koetuksessa on koekäppäle koetettava murtorajaan asti. Jollei koekäppäletta voida kokonaan vetää poikki, sallittakoon

teräsköyden koetus yksin langoin, jolloin vähintään 10 % langoista, kuitenkin vähintään kolme lankaa kustakin lankavahvuudesta, on vedettävä poikki. Teräsköyden murtorajana on tällöin pidettävä kuormitusta, joka vastaa enintään 80 % köyden eri lankojen murtokuormitusten summasta.

3. Teräsköyden tarkastuksessa on köyden omistajan tai käyttäjän esitettävä luotettava selvitys siitä, että köysi on asianmukaisesti koetettu.

7 §. Perusteellisella tarkastuksella tarkoitetaan tarkastusta, joka toimitetaan sellaisella huolella ja jota täydennetään sellaisilla toimenpiteillä, joita on pidettävä tarpeellisina täysin luotettavan selvyuden saamiseksi laitteen turvallisuudesta sitä käytettäessä; tarvittaessa on laitteen osat irroitettava.

8 §. Nostamiseen tai laskemiseen käytettävän ketjun ja muun senkaltaisen apulaitteen, kuten koukun, renkaan, sakkelin ja pyöriön, katsotaan olevan säännöllisessä käytössä, milloin sitä käytetään 52 tai useampana päivänä 12 peräkkäisen kuukauden aikana.

9 §. 1. Hehkutuksella (normalisoinnilla) tarkoitetaan lämpökäsittelyä, joka aiheuttaa uudelleen kiteytymisen niin, että teräs tulee hienorakenteiseksi ja yleensä paremmaksi ominaisuuksiltaan.

2. Hehkutus on toimitettava sopivasti rakennetussa suljetussa uunissa ja sopivassa lämpötilassa. Hehkutetun esineen on annettava hiitaasti jäähtyä, minkä jälkeen se on huolellisesti tarkastettava.

10 §. Seuraavat nostolaitteiden yhteydessä käytettävät apulaitteet ovat vapautetut hehkutuksesta:

ketjut, koukut, renkaat, sakkelit ja pyöriöt, jotka ovat valmistetut martin- tai sähköteräksestä taikka muusta niihin verrattavasta teräksestä,

kalibroidut ketjut,

koukut, renkaat, sakkelit ja pyöriöt, jotka on kiinteästi kiinnitetty kalibroituun ketjuun tai väkipyörään, sekä koukut ja pyöriöt, joissa on jokin ruuvikierteinen osa, kuulalaakeri tai pintakaraistu osa,

kaikki ehdolla, että ne perusteellisesti tarkastetaan ainakin joka kahdestoista kuukausi.

163. Helsingin kaupungin vapauttaminen kunnanmetsälautakunnan asettamisvelvollisuudesta.

Uudenmaan lääninhallituksen päätös huhtikuun 23 p:itä 1948.

Uudenmaan lääninhallitus on mainittuna päivänä tekemällään päätöksellä vapauttanut kaupungin toistaiseksi ja kauintaan vuoden 1950 loppuun erityisen kunnanmetsälautakunnan asettamisvelvollisuudesta ehdolla, että kiinteistölautakunta tänä aikana hoitaa kunnanmetsälautakunnalle kuuluvat tehtävät.

N:o 163 (jatk.)

Toukokuun 11 p:nä 1928 annetun yksityismetsälain mukaan on kunkin kuntaan asetettava kunnanmetsälautakunta. Lääninhallituksella on kuitenkin valta vapauttaa kunta kunnanmetsälautakunnan asettamisesta, milloin sen harkitaan voivan ilman haittaa tapahtua.

164. Taksa, jonka mukaan uskottujen miesten palkkiot maanmittaustoimituksissa Helsingin kaupungin alueella lasketaan.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama heinäkuun 22 p:nä 1948.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä kesäkuun 16 p:nä 1948)

Uudenmaan lääninhallitus vahvisti mainittuna päivänä seuraavan taksan, jonka mukaan uskottujen miesten palkkiot maanmittaustoimituksissa Helsingin kaupungin alueella lasketaan:

Uskottujen miesten palkkiona maanmittaustoimituksissa Helsingin kaupungin alueella suoritetaan 500 mk, jos uskotun miehen toimitukseen käyttämä aika, asunnon ja toimituspaikan väliset matkat mukaan luettuna, on alle 4 tuntia, sekä 800 mk päivältä, jos vastaava aika on 4 tuntia tai enemmän. Tähän palkkioon sisältyy korvaus matkakustannuksista.

165. Kaupungin palveluksessa olevien talonmiesten, talonmies-lämmittäjien ja lämmittäjien sunnuntaityökorvaukset.

Palkkalautakunnan päätös lokakuun 5 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 77)

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä:

että kaupungin palveluksessa oleville talonmiehille, talonmies-lämmittäjille ja sellaisille lämmittäjille, jotka eivät ole sidottuja vuorotyölistoihin, suoritetaan, siitä riippumatta, ovatko he virkasuhteessa vaiko työsuhhteessa kaupunkiin, syyskuun 1 päivästä 1948 alkaen sunnuntaityökorvausta näistä korvauksista voimassaolevien määräysten mukaisesti ja huomioonottamalla, että

1) talonmiesten katsotaan tekevän läpi vuoden 2 tuntia sunnuntaityötä; milloin talonmiehelle kuuluu lumenluonti, maksetaan hänelle lumisina sunnuntaina sunnuntaityökorvausta tehtyjen työtuntien mukaan, kuitenkin enintään 6 $\frac{1}{2}$ tuntia;

2) talonmies-lämmittäjien ja lämmittäjien katsotaan kesäaikana — 1. 6.—31. 8. välisenä aikana — tekevän työtä sunnuntaisin 2 tuntia ja muina vuoden aikoina 6 $\frac{1}{2}$ tuntia; sekä

että aikaisemmalta ajalta tulevat korvaukset suoritetaan sen käytännön mukaisesti, mitä kussakin laitoksessa tähän mennessä on noudatettu.

Päätöstä on siten tulkittava, että ellei talonmiehille ja lämmittäjille aikaisemmin ole sunnuntaityökorvauksia suoritettu, ne on nyttemmin maksettava taannehtivasti ajalta 1/1 1947—31/8 1948 kaupunginvaltuuston 17/12 1947 tekemän päätöksen perusteella toteennäytettyjen taikka ellei se ole käytännössä mahdollista, arvioitujen todellisten sunnuntaityötuntien lukumäärän perusteella. *Palkkalautakunta 14/12 1948.*

166. Putkityöntekijäin likaisen työn lisä.

Palkkalautakunnan päätös marraskuun 2 p:ltä 1948.

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 187*)

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä ilmoittaa kaikille laitoksille, että putkijohtoalan yleisen työehtosopimuksen 12 §:n mukaan maksettava erittäin likaisen työn lisä lasketaan vastaavissa kaupungin töissä marraskuun 1 päivästä 1948 alkaen tuntipalkoista eikä ohjelpalkoista, kuten kaupungin palkkahinnoittelun sanamuoto edellyttää.

167. Sairauslomalla olevalle viranhaltijalle osapäivätyöstä suoritettava palkka.

Palkkalautakunnan päätös joulukuun 14 p:ltä 1948.

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä, että mikäli sairauslomalla oleva viranhaltija, joka virkasäännön mukaan on oikeutettu 2/3 palkkaan, lääkärintodistuksella todetaan kykeneväksi hoitamaan virkaansa osan työpäivää, hänen palkkansa on laskettava siten, että hän saa ikälisänsä kokonaisuudessaan sekä työssäolotunneilta täyden pohjapalkkansa tuntimäärän perusteella, eli esim. puolen päivän työstä puolet pohjapalkastaan, ja sairauslomatuoneilta virkasäännön mukaisen osan näiden tuntien täydestä pohjapalkasta, eli puolen päivän sairauslomatuoneilta 2/3 puolen päivän täydestä pohjapalkasta. Täten on esim. puolen päivän sanotunlaisella sairauslomalla oleva viranhaltija oikeutettu ikälisiensä lisäksi saamaan 5/6 pohjapalkastaan.

168. Kaupungin viranhaltijain vakuuttaminen työtaturman varalta.

Kaupunginhallituksen päätös joulukuun 23 p:ltä 1948.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että Vakuutusosakeyhtiö Pohjolassa voimassa oleva kaupungin työtaturmavakuutus laajennetaan tammikuun 1 päivästä 1949 lukien koskemaan myös kaupungin viranhaltijoita, liikennelaitoksen viranhaltijoita lukuunottamatta.

169. Ajomaksut raitiotielinjoilla.

Kaupunginvaltuuston päätökset maaliskuun 10 p:ltä ja lokakuun 27 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 125)

Kaupunginvaltuusto vahvisti ajomaksut raitiotielinjoilla toukokuun 2 päivästä 1948 lukien seuraavan suuruisiksi:

Kertalippu	10 mk
Alennuskortti 7 matkaa	50 »
» 14 »	100 ».

Koululaisten, invalidien ja sokeiden liput:

Alennuskortti tai -lehtiö 14 matkaa	50 mk
---	-------

Kaupunginvaltuusto 10/3 1948.

Kaupunginvaltuusto vahvisti ajomaksut raitiotielinjoilla joulukuun 1 päivästä 1948 lähtien seuraavan suuruisiksi:

Kertalippu	10 mk
Kuponkikortti 6 matkaa	50 »
Alennuskortti 12 »	100 »

*Koululaisten, invalidien ja sokeiden liput kaikilla raitiotie- ja linja-auto-
linjoilla:*

Alennuskortti 12 matkaa	50 mk
-------------------------------	-------

Kaupunginvaltuusto 27/10 1948.

170. Aluelääkärien palkkiot lääkärinhoidosta.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 16 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 47)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa aluelääkärien palkkiot seuraaviksi:

Vähävaraisten hoidosta 200 mk ensimmäisestä käynnistä ja 100 mk seuraavista saman taudin aiheuttamista käynneistä sekä oman lääkemääräyksen uusimisesta 30 mk.

Kotikäynneistä vähävaraisten ja varattomien luona 300 mk päivällä ja 600 mk yöllä.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1948

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 14.

Sisällys: 171. Laki lapsen elatusavun turvaamisesta eräissä tapauksissa, s. 257. — 172. Laki avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain muuttamisesta, s. 262. — 173. Asetus lapsen elatusavun turvaamisesta eräissä tapauksissa, s. 263. — 174. Asetus yleisiin kasvatuslaitoksiin ja valtion ylläpitämiin turvakoteihin hakemuksen perusteella otetuista oppilaista suoritettavista hoitomaksuista annetun asetuksen muuttamisesta, s. 264. — 175. Asetus terveydenhoitosäännön muuttamisesta, s. 264. — 176. Helsingin kaupungin lastensuojelulautakunnan alaisen Nukarin lastenkodin työohjelma, s. 264. — 177. Helsingin kaupungin lastensuojelulautakunnan alaisen Nukarin lastenkodin ohjesääntö, s. 265. — 178. Laki köyhäinhoidollisesta kotipaikkaoikeudesta eräissä tapauksissa annetun lain muuttamisesta, s. 270. — 179. Laki alkoholilain väliaikaisesta muuttamisesta, s. 270. — 180. Asetus alkoholistin määräämisestä yleiseen alkoholistihuoltolaan, s. 271. — 181. Ammattiopintojen avustuslain täytäntöönpanosta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttaminen, s. 271. — 182. Kaupungeille ja kauppaloille kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuodelta 1948 oppilasmäärän mukaan maksettava valtionavustus, s. 272.

171. Laki lapsen elatusavun turvaamisesta eräissä tapauksissa.

Annettu elokuun 20 p:nä 1948.

(*Suomen as.-kok. 614/48*)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 L u k u.

Elatusvelvollisen toimittaminen työlaitokseen.

1 §. Elatusavulla tarkoitetaan tässä laissa sellaista elatusapua, jonka oikeuden lainvoimaisen päätöksen tai asianmukaisesti päätetyn sopimuksen perusteella on velvollinen suorittamaan avioliiton ulkopuolella syntyneelle lapselle makaaja tai aviolapselle avioeron saanut tai välien rikkoutumisen vuoksi erillään asuva puoliso.

Edellä 1 momentissa tarkoitetusta makaajasta ja aviopuolisosta käytetään jäljempänä nimitystä elatusvelvollinen.

2 §. Jos elatusvelvollinen on vähintään kolmen kuukauden ajalta laiminlyönyt elatusavun suorittamisen, voi lääninhallitus, milloin hän ei vaadittaessa suorita elatusapua tai aseta siitä hyväksyttävää vakuutta eikä myöskään esitä pätevää syytä elatusvelvollisuutensa täyttämättä jättämiseen, määrätä hänet köyhäinhoito-laissa tarkoitettuun työlaitokseen työllään suorittamaan sanotun elatusavun.

3 §. Esityksen tekeminen työlaitokseen toimittamisesta kuuluu sen

N:o 171 (jatk.)

kunnan huoltolautakunnalle, jossa lapsen äiti tai, jos lapsi ei ole äitinsä huollettavana, lapsi asuu. Lapsen äidillä tai, jos lapsi ei ole äitinsä huollettavana, holhoojalla taikka, ellei sellaista ole, pysyvällä huoltajalla on oikeus kirjallisesti pyytää esityksen tekemistä. Jos huoltolautakunta omasta aloitteestaan tekee esityksen, on siihen, mikäli mahdollista, liitettävä lapsen äidiltä tai mainitulta holhoojalta taikka huoltajalta asiassa vaadittu kirjallinen lausunto.

4 §. Työlaitokseen toimittamista koskevaan esitykseen on liitettävä:

1) äitiä, lasta ja elatusvelvollista koskevat virkatodistukset, joista selviää heidän perhesuhteensa;

2) elatusvelvollisuuden vahvistamista koskeva 1 §:ssä mainittu oikeuden lainvoimainen päätös tai sopimus alkuperäisenä tai huoltolautakunnan taikka muun viranomaisen oikeaksi todistamana jäljennöksenä;

3) edellä 3 §:ssä edellytetty kirjallinen vaatimus tai lausunto;

4) elatusvelvolliselta hankittu tahi muu selvitys niistä syistä, joista elatusvelvollisuuden laiminlyönti on aiheutunut; sekä

5) muu tarpeellinen selvitys.

5 §. Lääninhallituksen tulee antaa työlaitokseen toimittamista koskeva esitys viipymättä tiedoksi elatusvelvolliselle ja, jos tämä on holhouksen alainen, myös holhoojalle määräyksin, että näiden on esityksen johdosta määrääjässä tiedoksisaannista annettava kirjallinen selitys uhalla, että asia, jollei selitystä anneta, ratkaistaan ilman selitystä.

Milloin on syytä varoa, että elatusvelvollinen karkaa tai piileilee, voi lääninhallitus, vaatimatta 1 momentissa mainittua selitystä, huoltolautakunnan anomuksesta määrätä, että elatusvelvollinen on säilytettävä työlaitoksessa, kunnes asia lopullisesti ratkaistaan.

Lääninhallitus voi tarvittaessa palauttaa asiakirjat esityksen tekijälle täydennettäväksi tai hankkia puuttuvan selvityksen muulla tavoin.

6 §. Elatusavun työllä suorittamisesta ja elatusvelvollisen pitämisestä työlaitoksessa on vastaavasti voimassa, mitä köyhäinhuolto-asetuksessa on säädetty työvelvollisuudesta. Elatusapu on kuitenkin suoritettava myös työlaitoksessa oloajalta.

Elatusvelvollisen työlaitoksessa pitämisestä mahdollisesti kunnalle aiheutuvat kustannukset katsotaan, työlaitoksen kannatusmaksua lukuun ottamatta, elatusvelvolliselle annetuksi köyhäinhoidoksi.

7 §. Huoltolautakunnalla on oikeus saada poliisiviranomaisilta virkapapua elatusvelvollisen etsiskelemiseksi sekä hänen toimittamiseen työlaitokseen.

8 §. Milloin elatusvelvollinen ei ole tavattavissa eikä myöskään ole saatu luotettavaa tietoa hänen tai hänen asiamiehensä oleskelupaikasta ja asianhaaroista voidaan otaksua hänen piileilevän, voidaan huoltolautakunnan esitys hänen toimittamisestaan työlaitokseen antaa hänelle tiedoksi asunnon ovelle pantavalla ilmoituksella tai kuulutuksella virallisessa lehdessä ja hänen työlaitokseen saattamiseen antaa etsintäkuulutus, niin kuin niistä asetuksella säädetään.

2. L u k u.

Maastapoistumiskielto.

9 §. Milloin on syytä varoa, että elatusvelvollisen maasta poistuminen vaarantaa elatusavun suorittamisen, voi lääninhallitus huoltolautakunnan hakemuksesta kieltää häntä poistumasta maasta, ellei hän aseta lääninhallituksen hyväksymää vakuutta maksamatta olevan elatusavun suorittamisesta, siksi kunnes lapsi on täyttänyt kuusitoista vuotta.

Tällaista maastapoistumiskieltoa älköön kuitenkaan annettako, jos siitä olisi elatusvelvollisen ammatin harjoittamiselle tai muutoin kohtuutonta haittaa.

10 §. Edellä 9 §:ssä mainitun hakemuksen tekeminen kuuluu sen kunnan huoltolautakunnalle, jossa lapsen äiti tai, jos lapsi ei ole äitinsä huollettavana, lapsi asuu. Lapsen äidillä tai, jos lapsi ei ole äitinsä huollettavana, holhoojalla taikka, ellei sellaista ole, pysyvällä huoltajalla on oikeus kirjallisesti vaatia hakemuksen tekemistä. Jos huoltolautakunta omasta aloitteestaan tekee hakemuksen, on siihen, mikäli mahdollista, liitettävä lapsen äidiltä tai mainitulta holhoojalta taikka huoltajalta asiassa vaadittu kirjallinen lausunto.

11 §. Hakemukseen on liitettävä:

1) äitiä, lasta ja elatusvelvollista koskevat virkatodistukset, joista selviää heidän perhesuhteensa;

2) elatusvelvollisuuden vahvistamista koskeva 1 §:ssä mainittu oikeuden lainvoimainen päätös tai sopimus alkuperäisenä tahi huoltolautakunnan taikka muun viranomaisen oikeaksi todistamana jäljennöksenä;

3) edellä 10 §:ssä tarkoitettu kirjallinen vaatimus tai lausunto;

4) selvitys niistä seikoista, joiden perusteella voidaan varoa elatusvelvollisen maastapoistumisen vaarantavan elatusavun suorittamisen; sekä

5) muu tarpeellinen selvitys.

12 §. Lääninhallituksen tulee viipymättä antaa hakemus tiedoksi elatusvelvolliselle ja, jos tämä on holhouksen alainen, myös holhoojalle määräyksin, että näiden on hakemuksen johdosta määräajassa tiedoksi saannista annettava kirjallinen selitys uhalla, että asia, jollei selitystä anneta, ratkaistaan ilman selitystä.

Harkintansa mukaan lääninhallitus voi kuitenkin elatusvelvollista ja tämän holhoojaa kuulematta jo ennen lopullista päätöstä toistaiseksi antaa 9 §:ssä tarkoitettun kiellon.

13 §. Jos elatusvelvollinen on asettanut 9 §:ssä säädetyn vakuuden, tulee lääninhallituksen viipymättä peruuttaa antamansa maastapoistumiskielto.

Mikäli 9 §:ssä tarkoitettuja edellytyksiä ei olosuhteiden muuttumisen johdosta enää ole olemassa, peruuttakoon lääninhallitus niinkään maastapoistumiskielton.

N:o 171 (jatk.)

14 §. Lääninhallituksen tulee viipymättä saattaa maastapoistumiskielto tai sen peruuttaminen maan poliisiviranomaisten tietoon.

3 L u k u.

Palkan maksaminen lapsen elatukseen käytettäväksi.

15 §. Jos ansiotyössä oleva aviopuoliso tai avioliiton ulkopuolella syntyneen lapsen äiti on väkijuomain väärinkäytön tai muun siihen verrattavan syyntä takia laiminlyönyt alle 16 vuotiaan lapsensa elatuksen ja tämä sen johdosta on joutunut tai joutumassa elatuksen ja hoidon puutteeseen, voi 3 §:ssä tarkoitettu huoltolautakunta, lapsen huoltajaa sekä asianomaista isää tai äitiä kuultuaan, päättää, että määräosa viimeksi mainitun palkasta on maksettava lautakunnan nimeämälle henkilölle lapsen vastaiseen elatukseen käytettäväksi.

Lapsen elatukseen käytettävä palkan osa on, ottaen huomioon asianomaisen palkansaajan laissa säädetty elatusvelvollisuus, mikäli mahdollista määrättävä sellaiseksi, että se kohtuudella riittää lapsen tarpeenmukaiseen elatukseen ja kasvatukseen. Älköön tähän tarkoitukseen kuitenkaan määrättävä enempää kuin kaksi kolmannesta 1 momentissa mainitun elatusvelvollisen palkasta tai, jos siitä ennakkoperintälain nojalla pidätetään ennakkoa taikka osa siitä on ulosmitattu tai ulosmitataan taikka kuuluu konkurssipesälle, täten jäljelle jäävästä palkan osasta.

16 §. Huoltolautakunnan määräys palkan maksamisesta voidaan antaa kerrallaan korkeintaan vuoden ajaksi. Määräystä voidaan muuttaa, milloin aihetta siihen ilmaantuu.

17 §. Huoltolautakunnan on päätöksestään viipymättä todisteellisesti toimitettava kirjallinen tieto sekä asianomaiselle työnantajalle tai palkkaa maksavalle viranomaiselle että 15 §:ssä tarkoitettulle aviopuolisolle tai lapsen äidille. Päätöstä on valituksesta huolimatta heti noudatettava.

18 §. Jos avioliittolain 49 §:n tai avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain 4 §:n perusteella puoliso tai avioliiton ulkopuolella syntyneen lapsen äiti on oikeuden päätöksellä velvoitettu tai asianmukaisesti päätetyssä sopimuksessa sitoutunut antamaan varoja 15 §:ssä mainitun lapsen elatukseen, älköön 15, 16 ja 17 §:ssä säädettyihin toimenpiteisiin ryhdyttävä tai niitä jatkettava.

4 L u k u.

Muita elatusavun turvaamista koskevia säännöksiä.

19 §. Huoltolautakunnalla on oikeus sellaisen alaikäisen aviolapsen puolesta, jonka vanhemmat ovat saaneet avioeron tai väljen rikkoutumisen vuoksi asuvat erillään, lapsen äidin tai, jos lapsi ei ole äitinsä huollettavana, holhoojan taikka, ellei sellaista ole, pysyvän huoltajan

suostumuksella ajaa kannetta elatusvelvollisuudesta sekä muutoinkin viranomaisten luona ryhtyä toimiin lapseen kohdistuvan elatusvelvollisuuden toteuttamiseksi.

Jos edellä 1 momentissa tarkoitettu lapsen äiti, holhooja tai pysyväinen huoltaja on laiminlyönyt lapsen huollon tai kasvatuksen, on huoltolautakunnalla 1 momentissa tarkoitettu oikeus ilman tämän suostumustakin.

20 §. Huoltolautakunta on oikeutettu saamaan verotus- ja muilta viranomaisilta tässä laissa tarkoitettun elatusvelvollisuuden toteuttamiseksi tarpeellisia tietoja ja selvityksiä.

Kukaan älköön sivulliselle ilmaisko niitä tietoja, joita hän virassaan tai julkisessa toimessaan täten on toisilta viranomaisilta saanut.

21 §. Milloin haetaan elatusapua avioliiton ulkopuolella syntyneelle lapselle tai erikseen tehdään kanne elatusavun määräämisestä aviolapselle, niin myös jos vaatimus tarkoittaa elatusapua koskevan sopimuksen tai päätöksen muuttamista, voidaan vastaaja, jolla ei ole vakinaista asuinpaikkaa, jos hänen olinpaikkansa on tuntematon ja asianhaaroista voidaan otaksua hänen piileilevän, eikä tiedetä hänen maan ulkopuolella oleskelevan, kutsua oikeuteen kirjallisella haasteella, joka on hänelle tiedoksi kuulutettava virallisessa lehdessä vähintään kuutta viikkoa ennen haasteessa määrättyä aikaa, ja on ilmoitus siitä, missä virallisen lehden numerossa haaste on kuulutettu, vähintään neljä viikkoa ennen mainittua aikaa pantava muuhun sanomalehteen, josta vastaajan voidaan otaksua saavan siitä tiedon, tai kuulutettava radiossa.

Sama olkoon voimassa, jos 1 momentissa tarkoitettu haastettava on tietävästi lähtenyt maasta eikä ole voitu saada tietoa, missä hän tahti hänen asiamiehensä oleskelee, ja jos sen ohessa asianhaarat osoittavat, että hän piileilee taikka että hänellä on aikomus vastaiseksi asettua maan ulkopuolelle asumaan, kuitenkin niin, että haaste on kuulutettava virallisessa lehdessä vähintään kolmea kuukautta ennen sitä aikaa, joka haasteessa on määrätty. Jos vastaajalla on tässä maassa tietty asuinpaikka, pantakoon haaste sen ohessa ennen virallisessa lehdessä kuuluttamista hänen huoneensa ovelle ja annettakoon kotiväelle tieto siitä; jollei hänellä ole tiettyä asuinpaikkaa, mutta hän omistaa kiinteistön tässä maassa, toimitettakoon haaste ennen kuuluttamista sille, joka kiinteistöä hoitaa.

Jos 1 momentissa mainitussa elatusapuasiassa vastaaja jää oikeuteen saapumatta eikä esitä laillista estettä, älköön se myöskään aviolapsen elatusapua koskevassa asiassa estäkö asiaa ratkaisemasta, milloin oikeus katsoo sen selvitetyn. Takaisinvoittoa älköön myöskään tällaisessa tapauksessa haettako.

5 L u k u.

Erinäisiä säännöksiä.

22 §. Jos työnantaja ei noudata 15 §:n nojalla annettua määräystä, rangaistakoon enintään viidelläkymmenellä päiväsakolla.

N:o 171 (jatk.)

Syytettyä tällaisesta rikkomuksesta älköön virallinen syyttäjä nostako, ellei asianomainen huoltolautakunta ole sitä syytteen nostamista varten ilmoittanut.

23 §. Huoltolautakunnan päätöksestä, joka on annettu tämän lain 15 tai 16 §:n nojalla tahi jolla on hylätty lapsen äidin, holhoojan tai pysyväisen huoltajan 3 §:n mukainen vaatimus esityksen tekemisestä elatusvelvollisen toimittamiseksi työlaitokseen taikka 10 §:n mukainen vaatimus hakemuksen tekemisestä elatusvelvollisen kieltämiseksi poistumasta maasta, voidaan valittaa lääninhallitukseen kolmenkymmenen päivän kuluessa päätöksestä tiedon saatua.

Valitusasiakirjat saadaan sanotun ajan kuluessa myöskin antaa huoltolautakunnalle, jonka tulee viipymättä toimittaa asiakirjat omine lausuntoineen lääninhallitukselle.

Lääninhallituksen 15 tai 16 §:ssä tarkoitettussa asiassa antamaan päätökseen ei saa hakea muutosta.

Lääninhallituksen työlaitokseen toimittamista tai maastapoistumiskielloa koskevasta päätöksestä tehty valitus ei estä sen täytäntöönpanoa, ellei lääninhallitus toisin määrää.

24 §. Mitä tässä laissa on säädetty huoltolautakunnasta, koskee vastaavasti kuntaan erikseen asetettua lastensuojelulautakuntaa.

25 §. Sosiaaliministeriön asiana on valvoa tämän lain täytäntöönpanoa samoin kuin sitä, että kunnilla on sen toteuttamiseksi käytettävissään riittävästi työlaitospaikkoja.

26 §. Tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan tarvittaessa asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1948.

172. Laki avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain muuttamisesta.

Annettu elokuun 20 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 617/48)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 1213)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista 27 päivänä heinäkuuta 1922 annetun lain (173/22) 34 § näin kuuluvaksi:

34 §. Mitä edellä tässä luvussa on säädetty palkan pidättämisestä, on sovellettava elatusvelvolliselle työ-, palvelus- tai virkasuhteen perusteella työnantajalta tai siltä viranomaiselta, jonka tulee maksaa palkka, tuleviin, rahassa suoritettaviin muihinkin korvauksiin samoin kuin elä-

tusvelvolliselle kuuluvaan eläkkeeseen ja elinkorkoon. Määräys sellaisten varojen pidättämisestä voidaan antaa siinäkin tapauksessa, että niitä muuten ei ole lupa ulosmitata elatusvelvollisen velasta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1948.

173. Asetus lapsen elatusavun turvaamisesta eräissä tapauksissa.

Annettu marraskuun 12 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 787/48)

Sosiaaliministeriön toimialaan kuuluvia erinäisiä asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään lapsen elatusavun turvaamisesta eräissä tapauksissa 20 päivänä elokuuta 1948 annetun lain (614/48) 26 §:n nojalla:

1 §. Esitys lapsen elatusavun turvaamisesta eräissä tapauksissa annettussa laissa tarkoitetun elatusvelvollisen työlaitokseen toimittamisesta samoin kuin maastapoistumiskiellon antamisesta hänelle on tehtävä sille lääninhallitukselle, jonka toimialueella esityksen tekevä huoltolautakunta on.

2 §. Jos 1 §:ssä mainittua elatusvelvollista lapsen elatusavun turvaamisesta eräissä tapauksissa annetun lain 8 §:ssä tarkoitetun esityksen tiedoksiantamista varten ei ole tavattu eikä ole myöskään saatu luotettavaa tietoa hänen tai hänen asiamiehensä oleskelupaikasta ja jos asiahaaroista voidaan otaksua hänen piileilevän, pantakoon asiaa koskeva sosiaaliministeriön hyväksymän kaavan mukainen ilmoitus tehdystä työlaitokseen toimittamisesityksestä ja siitä, missä esitysasiakirjat ovat asiallisen nähtävinä, hänen asuntonsa ovelle tai talon ilmoitustaululle tai sellaisen puuttuessa muuhun näkyvään paikkaan talossa. Jos elatusvelvollisella ei ole vakinaista asuinpaikkaa, julkaistakoon edellä mainitun kaavakkeen sisällys asianomaisen huoltolautakunnan toimesta hänelle tiedoksi kuulutuksella virallisessa lehdessä. Viidentenätoista päivänä siitä lukien, kun ovellepano tai kuulutuksen julkaiseminen on tapahtunut, katsotaan elatusvelvollisen saaneen esityksestä tiedon.

3 §. Jos lääninhallitus on määrännyt elatusvelvollisen työlaitokseen tai milloin on syytä varoa, että elatusvelvollinen karkaa tai piileilee, määrännyt hänet säilytettäväksi työlaitoksessa, kunnes asia lopullisesti ratkaistaan, on asianomainen poliisiviranomainen, jolta huoltolautakunta on hakenut virka-apua elatusvelvollisen saattamiseksi työlaitokseen, velvollinen, ellei hän tapaa elatusvelvollista virka-alueeltaan eikä tämän oleskelupaikka maassa ole tunnettu, huoltolautakunnan pyynnöstä viipymättä esittämään lääninhallitukselle, että elatusvelvollisen toimittamiseksi työlaitokseen annettaisiin etsintäkuulutus.

N:o 173 (jatk.)

Tällainen etsintäkuulutus julkaistakoon valtion kustannuksella poliisi-sanomissa siinä järjestyksessä kuin yleisistä etsintäkuulutuksista on erikseen määrätty.

174. Asetus yleisiin kasvatustiloihin ja valtion ylläpitämiin turvakoteihin hakemuksen perusteella otetuista oppilaista suoritettavista hoitomaksuista annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu marraskuun 20 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 795/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 90)

Sosiaaliministerin esittelystä muutetaan yleisiin kasvatustiloihin ja valtion ylläpitämiin turvakoteihin hakemuksen perusteella otetuista oppilaista suoritettavista hoitomaksuista 28 päivänä tammikuuta 1949 annetun asetuksen 1 §, sellaisena kuin se on 3 päivänä toukokuuta 1947 annetussa asetuksessa, näin kuuluvaksi:

1 §. Yleisiin kasvatustiloihin ja valtion ylläpitämiin turvakoteihin otetuista oppilaista on vuosittain suoritettava hoitomaksua 18,000 markkaa oppilaalta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1949.

175. Asetus terveydenhoitosäännön muuttamisesta.

Annettu marraskuun 20 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 797/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927 : 66)

Sisäasiainministerin esittelystä lisätään 2 päivänä joulukuuta 1927 annetun terveydenhoitosäännön (336/27) 46 §:ään uusi näin kuuluva 5 momentti:

46 §.

Mitä 1 momentissa on säädetty, ei koske hautausmaata, johon haudataan asianomaisessa järjestyksessä poltetun ruumiin tuhka.

176. Helsingin kaupungin lastensuojelulautakunnan alaisen Nukarin lastenkodin työohjelma.

Sosiaaliministeriön vahvistama lokakuun 13 p:nä 1948.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä elokuun 25 p:nä 1948)

1 §. Nukarin lastenkoti sijaitsee Nurmijärven kunnassa ja toimii lastensuojelulautakunnan johdon ja valvonnan alaisena.

2 §. Lastenkodissa on 30 hoitopaikkaa.

3 §. Lastenkodin tarkoituksena on antaa lastensuojelulautakunnan huostaan otetuille 2—16 vuotiaille vajaamielisille lapsille hoitoa ja kasvatusta totuttamalla heitä omatoimiseen askarteluun; sopiviin käsitöihin ja työskentelyyn koti- ja maataloustehtävissä.

177. Helsingin kaupungin lastensuojelulautakunnan alaisen Nukarin lastenkodin ohjesääntö.

Sosiaaliministeriön vahvistama lokakuun 13 p:nä 1948.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä elokuun 25 p:nä 1948)

Sosiaaliministeriö on vahvistanut Nukarin lastenkodin ohjesäännön ehdolla, että mikäli sanotulle laitokselle haetaan valtionapua, sanotun laitoksen johtajan vaalille on saatava sosiaaliministeriön hyväksyminen ja laitoksen hoidokkeja otettaessa samoin kuin laitoksen toiminnassa muutoinkin noudatettava, mitä tylsämielisten hoitoa ja kasvatusta varten toimivien kunnallisten ja yksityisten laitosten valtionavusta annetussa laissa ja mainituista laitoksista annetussa asetuksessa näistä laitoksista ja niiden toiminnasta lähemmin on säädetty.

I L u k u.

Tarkoitus.

1 §. Nukarin lastenkoti sijaitsee Nurmijärven kunnassa. Sen tarkoituksena on antaa hoitoa ja kasvatusta lastensuojelulautakunnan huostaan otetuille 2—16 vuotiaille vajaamielisille lapsille.

Lastenkodissa on 30 hoitopaikkaa.

II L u k u.

Hallinto ja toimihenkilöt.

2 §. Nukarin lastenkodin omistaa Helsingin kaupunki. Laitoksen johtokuntana toimii lastensuojelulautakunta ohjesääntönsä mukaan.

3 §. Laitoksessa on, paitsi johtajaa, joka ohjaa laitoksen toimintaa, muita vakinaisia ja tilapäisiä viranhaltijoita sen mukaan kuin siitä erikseen määrätään.

4 §. Laitoksen johtajan, jonka tulee omata riittävä koulutus sekä olla mieluummin vajaakykyisten lasten hoitoon perehtynyt henkilö, valitsee lastensuojelulautakunta.

Laitoksen muut toimihenkilöt ottaa lastensuojelulautakunta, paitsi palveluskuntaa ja lastenhoitajatarharjoittelijoita, jotka ottaa laitoksen johtaja.

N:o 177 (jatk.)

5 §. Johtajan tulee erityisesti:

1) järjestää ja ohjata lastenkodin henkilökunnan toimintaa sekä valvoa, että jokainen tunnollisesti suorittaa tehtävänsä;

2) huolehtia siitä, että lapsille järjestetään heidän kehitystietään vastaavaa opetusta ja askartelua;

3) sairaustapausten sattuessa viipymättä pyytää lastenkodin lääkäriltä ohjeita ja tarvittaessa myös paikkakunnan terveyssisarelta lasten terveydenhuoltoa ja sairaanhoitoa koskevia neuvoja sekä huolehtia siitä, että näitä tarkoin noudatetaan sekä että asianmukaiset merkinnät tehdään lasten terveys- ym. kortteihin;

4) laatia lastenkodille vähintään 2 viikkoa käsittävä ruokalista ja alistaa se lääkärin hyväksyttäväksi;

5) laatia työaikalain säännösten mukainen laitoksen työntekijäin työjärjestys ja alistaa se lautakunnan hyväksyttäväksi;

6) pitää henkilökunnan kesken yhteisiä neuvotteluja lasten hoitoa ja kasvatusta sekä laitoksen toimintaa koskevista kysymyksistä;

7) huolehtia, että laitos ja sen ympäristö pidetään siistinä, ja että tulisijat ja palokalusto ovat aina kunnossa;

8) pitää hyväksytyin kaavakkeen mukaista luetteloa lastenkodin lapsista;

9) pitää kalustoluetteloa lastenkodin irtaimistosta, valvoa lastenkodin kiinteistön ja irtaimiston hoitoa ja kunnossapitoa sekä toimeenpanna vuosittain ja erityisesti johtajan vaihtuessa kaluston ja varastojen tarkastus;

10) huolehtia emännöitsijän avustamana laitoksen tarvikkehankinnoista ja tilityksistä;

11) tehdä lastensuojelulautakunnalle esityksiä lastenkodin toiminnan ja lasten hoidon edistämiseksi sekä vuosittain määrääjän kuluessa valmista ehdotukset kuluneen vuoden toimintakertomukseksi ja seuraavan vuoden talousarvioksi; sekä

12) muutoin ottaa huomioon kaikki, mitä lastenkodin toiminnan menestyminen vaatii ja asianomaiset viranomaiset sen suhteen määräävät.

6 §. Muut lastenkodin sekä vakinaiset että tilapäiset toimihenkilöt ovat velvolliset noudattamaan johtajan ohjeita ja määräyksiä, tukemaan johtajaa hoito- ja kasvatustehtävissä ottaen huomioon mitä lastenkodin yhteishenki ja lasten kasvattaminen vaativat sekä mitä velvoituksia lastenkodin siisteys, viihtyisyys ja säästäväinen taloudenhoito itsekullekin toimihenkilölle asettavat.

7 §. Hoitajilta vaaditaan harrastusta ja taipumusta sekä riittävä tietopuolinen ja käytännöllinen koulutus heidän toimeensa kuuluvissa tehtävissä.

Hoitajien tulee kohdella hoidokkeja sävyisästi ja kärsivällisesti, syötettäessä, puettaessa ja muuten hoidettaessa sekä varoa, etteivät hoidokit itseään vahingoita tai joudu vaaralle alttiiksi, kuin myöskin muutoin

tarkata hoidokkeja voidakseen heistä antaa tarpeellisia tietoja ja tehdä ilmoituksia lääkärille ja johtajalle.

8 §. Lastenkodin talonmiehen tulee huolehtia puitten varastoimisesta ja pilkkomisesta, lumen luomisesta, tonttialueen puhtaanapidosta, tavarain kuljetuksesta, peruna- ja puutarhamaan hoidosta sekä erilaisten pienehköjen korjaustöiden suorittamisesta samoin kuin suorittaa muitakin johtajan hänelle uskomia tehtäviä.

9 §. Muullakin henkilökunnalla tulee olla riittävät tiedot ja taidot sekä tarpeellinen kokemus työalallaan.

Henkilökunnan velvollisuuksista ja virkaan kuuluvista eduista on voimassa mitä niistä Helsingin kaupungin virkasäännössä erikseen säädetään.

I I I L u k u.

Lasten ottaminen lastenkotiin.

10 §. Lapsen sijoittamisesta lastenkotiin päättää lastensuojelulautakunta. Kiireellisissä tapauksissa on kuitenkin lastensuojelulautakunnan valtuuttamalla virkailijalla oikeus sijoittaa lapsi väliaikaisesti lastenkotiin, ennenkuin lautakunta on sen päättänyt.

Johtajan tulee saada lapsen mukana lähetekirjelmä tai muulla tavalla tiedot lapsen iästä ja kehitysvaiheista sekä hänen vanhemmistaan ja lähimmistä omaisistaan, niin myös syistä, joiden vuoksi lapsi on lastenkotiin sijoitettu.

11 §. Ennen lastenkotiin määräämistä on lääkärin tarkastettava lapsi. Sitäpaitsi on psykiatrin annettava lautakunnalle lapsen luonnetta, kehitystasoa ja tarkoituksenmukaista hoitoa koskeva lausunto. Jos tarkastusta ei ennakolta voida suorittaa, on se tehtävä myöhemmin ensi tilassa. Kuitenkin on lääkärintarkastus ehdottomasti toimitettava ennen laitokseen ottoa, jos on pelättävissä, että hoidokki sairastaa tarttuvaa tautia.

I V L u k u.

Hoito.

12 §. Lasten terveydenhuoltoon on kiinnitettävä kaikkea sitä huomiota, mitä voimassa olevat terveydenhuoltoon koskevat lait edellyttävät. Siinä mielessä lastenkotia valvoo lääkäri, joka antaa lasten ravintoa, vaatetusta, puhtautta, ulkoilua, huoneiden lämmitystä ja tuuletusta koskevia sekä muita terveydenhuoltoon kuuluvia ohjeita.

13 §. Lääkärin on käytävä lastenkodissa vähintään kerran kuukaudessa. Sitäpaitsi on kaupungin lastenpsykiatrin tarkastettava lapset kerran vuodessa. Lapsia koskevat lääkärin ohjeet on merkittävä lasten terveystietoihin.

14 §. Sairauden tai tapaturman sattuessa on johtajan siitä viipymättä tiedoitettava lääkärille. Lapselle on annettava asianmukaista

N:o 177 (jatk.)

hoitoa laitoksessa, sairaalassa tai muulla tavoin. Jos tauti on tarttuvaa, on lapsi eristettävä toisista lapsista tai, jos lääkäri niin määrää, poistettava lastenkodista.

Lastenkodissa on pidettävä sairaspäiväkirjaa, josta käyvät ilmi lastenkodissa sattuneet sekä lasten että aikuisten sairaustapaukset aikamäärineen, niiden aiheuttamat lääkärintarkastukset, annettu hoito ja sairauden lopputulos.

15 §. Lastenkodin henkilökuntaan pyrkivän on lääkärintodistuksella osoitettava olevansa terveydellisesti vaaraton lastenkodin muille asukkaille.

Lääkäriin on johtajan sitä esittäessä tai milloin hän itse arvelee syytä olevan käyntinsä yhteydessä tarkastettava henkilökuntaan kuuluva henkilö, ja on viimeksimainitun alistuttava tällaiseen tarkastukseen sekä noudatettava niitä ohjeita, joita lääkäri antaa.

Henkilökunnan tarkastuksista on lääkärin pidettävä päiväkirjaa.

16 §. Jos lastenkodin palveluksessa ei ole sellaista henkilöä, joka pystyy terveyssisaren toimiin, on a.o. virkälääkäriin kanssa sovittava terveyssisaren säännöllisistä ja riittävän usein tapahtuvista käynneistä lastenkodissa.

17 §. Lastenkodissa tulee olla tarpeelliset sairaanhoitovälineet.

18 §. Jokaista lasta varten tulee olla kunnolliset ruokailuvälineet, tarpeellinen määrä alus- ja pitovaatteita, jalkineita sekä oma vuode tarpeellisine vuodevaatteineen.

Muun lastenkodissa tarpeellisen kaluston sekä askartelu- ja leikkivälineiden lisäksi on jokaiselle lapselle varattava oma kaappi tai laatikko tavaroittensa säilyttämistä varten.

V L u k u.

Kasvatus.

19 §. Hoidettavana olevaa lasta on totutettava hyvin tapoihin, puhtauteen, järjestykseen, hänen voimiensa mukaiseen askarteluun ja työntekoon sekä kasvatettava siveelliseen elämäkäsitykseen, rehellisyyteen, avuliaisuuteen ja ahkeruuteen.

Kasvatus on pyrittävä saamaan yksilölliseksi noudattamalla mahdollisuuksien mukaan hyvän yksityisperheen kotielämän tapoja.

Lapset on ryhmitettävä ikänsä tai kehitysaasteensa mukaan. Seitsemän vuotta täyttäneiden poikien ja tyttöjen tulee nukkua, pukeutua, peseytyä ja kylpeä erikseen.

20 §. Lapsia on totutettava huolehtimaan itsestään sekä heitä ohjattava omatoimiseen askarteluun, sopiviin käsitöihin ja työskentelyyn koti-, puutarha- ja maataloustehtävissä.

21 §. Lapsia on huolellisesti valvottava, kuitenkin välttämättä heidän vapautensa tarpeetonta rajoittamista.

Järjestystä ja kuria on ylläpidettävä ystävällisin neuvoin ja varoituk-

sin. Milloin nämä keinot osoittautuvat riittämättömiksi, meneteltäköön lapsen yksilöllisyys ja hairahduksen laatu huomioon ottaen seuraavasti:

- 1) supistettakoon aikaisemmin myönnettyjä erikoisetuja;
- 2) rajoitettakoon niitä etuja ja vapauksia, joita lapsilla yleensä on;
- 3) lapsi erotettakoon kerran tai useammin tovereittensa seurasta aterialla tai vapaa-aikana;
- 4) kiellettäköön jokin nautintoaine määräajaksi;
- 5) lapsi määrättäköön päivällä vuoteeseen tai hänet eristettäköön määräajaksi yksinäiseen huoneeseen, kuitenkin vain yhdeksi päiväksi kerrallaan. Eristykseen käytettävän huoneen tulee olla valoisa ja jos eristys kestää yli 2 tuntia, lapselle on sen ajaksi varattava sopivaa toimintaa.

Rankaiseminen varsinaisessa mielessä ei saa tulla kysymykseen, ainoastaan totuttaminen, neuvominen sekä kasvatus syyn ja seurauksen yhteyden tajuamiseen. Järjestyssääntöjä vastaan rikottaessa on henkilökunnan tehtävä ilmoitus siitä johtajalle, joka päättää toimenpiteistä.

Lapsen häpäiseminen ja ruumiillisen rangaistuksen käyttö ei ole sallittu.

V I L u k u.

Lastenkodista päästäminen.

22 §. Johtajan on aina pidettävä vireillä kysymystä, voidaanko ehdottaa hoidokin siirtämistä perhehoitoon tai omaisten huollettavaksi.

23 §. Lapsi on päästettävä lastenkodista silloin kun se on hänen kehitykselleen eduksi ja hänelle sopiva sijoituspaikka on tiedossa. Päästäminen on tapahtuva viimeistään lapsen täyttäessä 16 vuotta, edellyttäen, että hänellä on sijoituspaikka varattuna ja toimeentulo turvattuna.

24 §. Lastenkodista erotessaan saakoon hoidokki vapaan matkan määräpaikkaansa sekä lautakunnan vahvistaman määrän vaatevarusteita ja matkalaukun.

Mikäli lapsi siirretään toiseen laitokseen, on uuteen sijoituspaikkaan toimitettava jäljennös häntä koskevista elämäkerrallisista tiedoista ja muistiinpanoista, joita hänestä on lastenkodissa tehty.

25 §. Lastensuojelulautakunnan ja lastenkodin johtajan velvollisuutena on mahdollisuuksien mukaan seurata ja tukea hoidokkia lähimpinä vuosina lastenkodista pääsemisen jälkeen.

V I I L u k u.

Erinäisiä määräyksiä.

26 §. Hoidokkeja saa tavata vain lastenkodin johtajan luvalla ja noudattaen hänen antamiaan määräyksiä. Jos käynneistä havaitaan olevan haitallisia seurauksia hoidokkien kasvatukselle tai hoidolle, kieltäköön johtaja käynnit määräajaksi tai toistaiseksi.

27 §. Lastenkodin hoidokin kotonakäyntiin on hankittava lastenhuollontarkastajan lupa.

N:o 177 (jatk.)

28 §. Hoidokit eivät saa johtajan luvatta vastaanottaa tai huostasaan pitää rahaa. Hoidokeille aiotut lahjat on johtajan suostumuksella joko hänen harkintansa mukaan käytettävä tai toistaiseksi talletettava. Rahalahjat on, ellei niitä heti käytetä, talletettava rahalaitokseen.

29 §. Lastenkodin lapsista on pidettävä sosiaaliministeriön hyväksymän kaavan mukaista luetteloja, jossa on kustakin lapsesta kaikki tarpeelliset henkilötiedot, samoin tiedot lastenkotiin ottoajasta, lastenkotiin ottamisen syistä, hänen käytöksestään lastenkodissa sekä hänen edistymisestään koulussa, niin myös hänen poistamisestaan lastenkodista ja sen jälkeen hankitusta sijoitus- tai toimipaikasta sekä myöhemmistä elämänvaiheista.

30 §. Asianmukaisia tarkastuksia varten on lastenkodissa oltava erityinen tarkastuspäiväkirja.

31 §. Huoltolait, asetus Helsingin kaupungin yhteiskunnallisen huollon hallinnosta, Helsingin kaupungin lastensuojeluohjesääntö ja tämä ohjesääntö ovat pidettävät lastenkodissa nähtävänä.

178. Laki köyhäinhoidollisesta kotipaikkaoikeudesta eräissä tapauksissa annetun lain muuttamisesta.

Annettu joulukuun 17 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 881/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 89)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan köyhäinhoidollisesta kotipaikkaoikeudesta eräissä tapauksissa 7 päivänä helmikuuta 1947 annetun lain (144/47) 5 § näin kuuluvaksi:

5 §. Köyhäinhoidollinen kotipaikkakunta tai muu kunta saa valtiolta korvauksen köyhäinhuoltolain 1 §:n 1 momentin mukaisesta köyhäinhoidosta, jota se on antanut tämän lain 1 §:n 1 momentissa tai 2 §:n 1 momentissa tarkoitetulle henkilölle maaliskuun 12 päivän 1940 jälkeen, mutta ennen vuoden 1948 päättymistä, tahi 1 §:n 2 momentissa taikka 2 §:n 2 momentissa tarkoitetulle henkilölle syyskuun 19 päivän 1944 jälkeen, mutta ennen vuoden 1948 loppua.

179. Laki alkoholistolain väliaikaisesta muuttamisesta.

Annettu joulukuun 23 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 895/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 16)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 17 päivänä tammi-kuuta 1936 annetun alkoholistolain (60/36) 4 ja 7 § väliaikaisesti näin kuuluviksi:

1 L u k u.

Alkoholistit ja heitä koskevat toimenpiteet.

4 §. Jos on osoittautunut, että 3 §:ssä mainitut toimenpiteet eivät riitä palauttamaan alkoholista raittiiseen ja säännölliseen elämäntapaan, taikka jos muuten on ilmeistä, että ne ovat siihen riittämättömät, määrättäköön sellainen henkilö raittiusvalvonnan alaiseksi tai, sen mukaan kuin 7 §:ssä tarkoitetulla asetuksella säädetään, yleisessä alkoholisti-huoltolassa hoidettavaksi.

7 §. Asetuksella säädetään, missä tapauksissa alkoholisti, jonka palauttamiseksi raittiiseen ja säännölliseen elämäntapaan raittiusvalvonta havaitaan riittämättömäksi, voidaan määrätä yleisessä alkoholisti-huoltolassa hoidettavaksi.

Tämä laki on voimassa vuoden 1950 loppuun, minkä jälkeen alkoholistolain 4 ja 7 § tulevat jälleen voimaan sellaisina kuin ne olivat, ennen kuin ne väliaikaisesti muutettiin 14 päivänä joulukuuta 1939 annetulla lailla (470/39).

180. Asetus alkoholistin määräämisestä yleiseen alkoholistihuoltolaan.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 967/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 108)

Sosiaaliministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään 17 päivänä tammikuuta 1936 annetun alkoholistolain (60/36) 7 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 23 päivänä joulukuuta 1948 annetussa laissa (895/48):

1 §. Jos raittiusvalvonta havaitaan riittämättömäksi palauttamaan alkoholistin raittiiseen ja säännölliseen elämäntapaan sekä jos sosiaaliministeriö on osoittanut hoitopaikan häntä varten, määrättäköön hänet hoidettavaksi yleisessä alkoholistihuoltolassa.

Ennen asian ratkaisemista tulee lääninhallituksen kirjallisesti sekä mukaan liittäen kertyneet asiakirjat sosiaaliministeriöltä tiedustella 1 momentissa tarkoitettua hoitopaikkaa.

2 §. Tämä asetus on voimassa vuoden 1950 loppuun.

181. Ammattiopintojen avustuslain täytäntöönpanosta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttaminen.

Valtioneuvoston päätös syyskuun 23 p:ltä 1948.

(Suomen as.-kok. 703/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 103)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä muuttanut ammattiopintojen avustuslain täytäntöönpanosta 4 päivänä syyskuuta 1947

N:o 181 (jatk.)

antamansa päätöksen (686/47) 2 §:n 1 momentin ja 3 §:n näin kuuluviksi:

2 §. Ammattiopintojen avustuslain 4 §:n 1 momentissa tarkoitettut kohtuulliset kustannukset ovat opintovuoden aikana 8 kuukautta toiminnassa olevassa sisäoppilaitoksessa opintovuotta kohden 28,000 markkaa ja muussa saman ajan toiminnassa olevassa oppilaitoksessa opintovuotta kohden 28,000 markkaa alle 17 vuotiaan, 32,000 markkaa 17—20 vuotiaan sekä 38,000 markkaa 21 vuotta täyttäneen oppilaan osalta, kuitenkin niin, että milloin oppilas asuu opintopaikkakunnalla, kustannusten suuruus on 30 sadalta viimeksimainittuja määriä pienempi.

3 §. Opintolaina on enintään 72,000 markkaa ja saa se nousta opintovuotta kohden korkeintaan 24,000 markkaan.

182. Kaupungeille ja kauppaloille kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuodelta 1948 oppilasmäärän mukaan maksettava valtionavustus.

Valtioneuvoston päätös syyskuun 30 p:ltä 1948.

(Suomen as.-kok. 723/48)

Kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta 1926 annetun lain 15 §:n 2 momentin ja 17 §:n nojalla, sellaisina kuin ne ovat 23 päivänä joulukuuta 1947 annetussa laissa (933/47), valtioneuvosto on, opetusministeriön esittelystä, määrännyt, että valtion varoista kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuodelta 1948 maksettava avustus, jonka kaupunkikunta saa mainitun 17 §:n mukaan, on oleva kutakin päiväjatko-opetusta saavaa oppilasta kohden viisituhatta, iltajatko-opetusta saavaa oppilasta kohden kaksituhattaviisisataa ja varsinaisessa kansakoulussa olevaa oppilasta kohden kolmetuhattaviisisataa markkaa, sekä se avustus, jonka kauppalakunta saa edellä mainitun 15 §:n 2 momentin mukaan, kutakin päiväjatko-opetusta saavaa oppilasta kohden kahdeksansataa, iltajatko-opetusta saavaa oppilasta kohden kolmesataa ja varsinaisessa kansakoulussa olevaa oppilasta kohden viisisataaviisikymmentä markkaa.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1948

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 15.

Sisällys: 183. Työehtosopimus Helsingin kaupungin ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r.y:n välillä, s. 273. — 184. Rakennusluontoisten töiden säännöstely, s. 276. — 185. Yksityishälyttimien liittäminen palokunnan palohälytysverkostoon, s. 277. — 186. Laki väkijuomayhtiön verottamisesta ja sen vuosivoiton käyttämisestä annetun lain muuttamisesta, s. 278. — 187. Asetus oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja postitse annetun asetuksen muuttamisesta, s. 278. — 188. Taksa maksujen laskemiseksi suolipesimön ja navetan käyttämisestä sekä elävän karjan ja lihan sekä vuotien punnituksesta Helsingin kaupungin teurastamossa, s. 279. — 189. Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon jäähdyttämön käyttämisestä, s. 280. — 190. Taksa Helsingin kaupungin teurastamon lihantukkumyyntihallin halli-, myynti- y.m. maksujen laskemiseksi, s. 281. — 191. Maksujen säännöstely, s. 281. — 192. Laki huoneenvuokrien säännöstelystä, s. 283. — 193. Laki tulojen ilmoittamisvelvollisuudesta kunnallisverotusta varten annetun lain muuttamisesta, s. 285. — 194. Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin, s. 287.

183. Työehtosopimus Helsingin kaupungin ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r.y:n välillä.

Palkkalautakunnan ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r. y:n allekirjoittama marraskuun 16 p:nä 1948.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä lokakuun 27 p:nä 1948)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 56)

1 §. *Sopimuksen voimassaoloalue.* Tämä sopimus on voimassa Helsingin kaupungin kiinteistötoimiston maatalousosaston alaisissa töissä.

2 §. *Työsopimus.* Työsopimukset tehdään yleensä ryhmäsopimuksina, mutta voidaan tehdä yksityisiäkin sopimuksia, jotka perustuvat ryhmäsopimukseen ja jotka eivät saa olla huonompia kuin ryhmäsopimus.

3 §. *Työsopimuksen irtisanominen.* Henkilökohtainen työstä irtisanomisaika on kummaltakin puolelta 14 vuorokautta, jos työsuhde on jatkunut alle yhden vuoden, ja yksi kuukausi, jos työsuhde on jatkunut kauemmin.

4 §. *Työaika.* Maataloustöissä. Kotieläinhoitotyötä lukuunottamatta on työaika eri kuukausina seuraava: marras-, joul-, tammi- ja helmikuussa klo 7.30—11 ja 12—15.30, maaliskuussa klo 7.30—11 ja 12—16, huhtikuussa klo 7—11 ja 12—16, touko-, kesä-, heinä-, elo- ja syyskuussa klo 7—12 ja 13—17 sekä lokakuussa klo 7—11 ja 12—16. Lauantaisin päättyvät työt kuitenkin klo 14.

Sekä aamu- että iltapäivisin pidetään 15 minuutin kahvitauko.

N:o 183 (jatk.)

Joulun, uudenvuoden, pääsiäisen, helluntain ja juhannuksen aattoina lopetetaan työt klo 12.

Työhön meno määrätystä kokoontumispaikasta ja paluu työstä sinne tapahtuu työaikana.

Kotieläinhoitotyössä on työaika päivässä enintään 9 tuntia tätä varten laaditun työsäännön mukaan. Kunkin neljän viikon aikana on työntekijällä oikeus saada neljä palkatonta vapaapäivää, joista kaksi pyhäpäiviä. Kuitenkin voidaan, mikäli työnantaja ja työntekijä siitä keskenään sopivat, osa vapaapäivistä korvata maksamalla pitämättä jääneistä vapaapäivistä 100 %:lla korotettu palkka.

5 §. Yli- ja pyhätyö. Ylityöstä maksetaan työntekijälle kahdelta ensimmäiseltä tunnilta 50 %:n korotus ja sitä seuraavilta tunneilta sekä lauantaisin suoritetusta ylityöstä ja sunnuntaityöstä 100 %:n korotus tuntipalkkaan.

Kotieläinhoitajan vapaapäiväksi määrättyinä päivinä tehdystä ylityöstä suoritetaan kaksinkertainen palkka.

Vapunpäivältä suoritetaan palkka samojen perusteiden mukaan kuin itsenäisyyspäivältäkin.

6 §. Palkkaus. Työntekijäin palkkauksessa noudatetaan niitä määräyksiä, jotka sisältyvät Maataloustyönantajain valtuuskunnan ja Maa- ja sekatyöväen liitto r.y:n välillä huhtikuun 9 päivänä 1948 allekirjoitetun työehtosopimuksen 14 §:ssä mainittuun liitteeseen n:o 1. Mikäli kysymyksessä olevassa sopimuksessa määrättyjä palkkoja muutetaan tämän sopimuksen voimassaoloaikana, sovelletaan muutoksia samasta ajasta ja saman suuruisina myöskin tämän sopimuksen alaisten työntekijäin palkkoihin.

Työntekijällä on oikeus ostaa työnantajatilaltaan oman perheensä tarpeita varten kaikkia tilalla tuotettavia viljoja, viljatuotteita, perunoita ja maitoa, joiden kaikkien tulee olla laadultaan hyviä. Työntekijä ja työnantaja voivat myös sopia keskenään asunnosta valoineen ym. eduista palkkaan kuuluvina.

Työntekijällä, jonka työsuhte on jatkunut yli vuoden, on oikeus saada työnantajatilaltaan työsuhteen ajaksi asunto, valo ja halkoja enintään 6 sylvä vuodessa. Samoin on hänellä oikeus, jos hänellä on lehmä, saada käyttäen tilalla löytyviä työväen navettoja yhtä lehmää varten ja ostaa vuodessa enintään 2,000 kg heiniä ja 600 kg kauranpahnoja sekä saada kesäksi lehmän laidun. Jos hänellä on sika, varataan työnantajan toimesta hänelle karsinatila yhteisessä sikalassa tai sikolähti, missä sikaa voidaan hoitaa talvellakin. Hänellä on myös oikeus saada korkeintaan 10 aarin perunamaa, joka työnantajan toimesta lannoitetaan ja muokataan kylvökuntoon kesäkuun 5 päivään mennessä.

Työnantajan on pidettävä työsuhteeseen liittyvät asunnot lämpimässä ja vähintään tyydyttävässä kunnossa. Perheeseen kuulumattomia henkilöitä ei saa pitää työväen asunnoissa.

Edellämainituista työsuhteeseen liittyvistä etuuksista peritään työn-

tekijältä paikkakunnan hintatasoa vastaava kohtuullinen korvaus virallisten määräysten tai niiden puuttuessa Maataloustyönantajain valtuustelukonferenssien mukaisesti. Kuivike- ja patjapahnat saa työntekijä kuitenkin korvauksetta, mutta on velvollinen luovuttamaan tuotetun lannan tilan viljelyksille.

7 §. Palkanmaksu. Työpalkat maksetaan irtisanomisajan ollessa 14 vuorokautta kunkin kuukauden 15 ja viimeisenä päivänä, sekä irtisanomisajan ollessa kuukausi, kuukauden viimeisenä päivänä. Jos nämä päivät ovat pyhiä, maksetaan palkat edellisenä arkipäivänä. Palkanmaksu tapahtuu työajan päätyttyä.

8 §. Työntekijäin erinäiset edut. Työntekijät saavat vuosilomaa täysin palkkaeduin kaupungin työntekijäin lomasäännön mukaan, kuitenkin niin, että vähintään puolet annetaan touko—syyskuun aikana ja loput ennen marraskuun 1 päivää.

Tapaturmakorvaukset, sairaus- ja hautausavustukset sekä eläkkeet myönnetään työntekijöille voimassaolevien lakien ja kaupunginvaltuuston päätösten mukaisesti.

Työntekijäin ammatillista järjestäytymisoikeutta ei työnantajain puolelta saa loukata.

Työntekijöillä on oikeus käyttää sen tilan saunaa, jolla he ovat työssä. Saunan he vuorottain lämmittävät ja puhdistavat työajan ulkopuolella. Samoin on työntekijöillä oikeus omaa tarvettaan varten vuoronsa mukaan käyttää tilan pesu- ja leivintupaa. Saunaan ja pesutupaan annetaan työnantajan puolesta vapaat puut.

Suoja- ja työpukuja, käsineitä ja jalkineita annetaan mahdollisuuksien mukaan työntekijäin käytettäväksi sellaisissa töissä, joissa vaatteiden ym. välineiden kuluminen tai likaantuminen on tavallista suurempi.

9 §. Työvälineet. Ellei toisin sovita, työntekijällä on oikeus saada työnantajalta työvälineet. Näitä hänen tulee käsitellä ja hoitaa huolellisesti samoin kuin kaikkea muutakin työnantajan elävää ja kuollutta omaisuutta. Omaisuuden särkyemisestä tai hukkaamisesta on ensi tilassa ilmoitettava työnjohtajalle.

Sopimuksen mukaan omia työkaluja käyttäville työntekijöille suoritetaan kohtuullinen korvaus.

10 §. Yleisiä määräyksiä. Työntekijän on esiinnyttävä työssään raittiina, käyttäytyttävä kunnollisesti ja suoritettava ahkerasti ja huolellisesti parhaan kykynsä mukaan kaikki hänelle annetut tehtävät sekä noudatettava työnjohtajan tai hänen määräämänsä edustajan ohjeita, sikäli kuin ne eivät ole ristiriidassa voimassaolevien sopimusten kanssa.

11 §. Luottamusmiehet. Tämän sopimuksen allekirjoittaneella ammattiosastolla on oikeus asettaa jokaiselle kaupungin maanviljelystilalle työntekijöistä valittu luottamusmies valvomaan työntekijäin oikeuksia ja sitä, ettei kummankaan sopimuspuolen taholta rikota tämän sopimuksen määräyksiä eikä hyviä tapoja.

N:o 183 (jatk.)

Ammattiosastolla on niinkään oikeus valita työntekijöiden keskuudesta yleisluottamusmies, jonka valinnasta on kirjallisesti ilmoitettava kaupunginagronomille. Yleisluottamusmiehellä on oikeus tämän sopimuksen soveltamista sekä työntekijäin sosiaalisia oloja koskevissa asioissa käydä työajalla kaupungin mautiloilla, toimistoissa ja muissa virastoissa, sovittuaan sopivasta ajasta asianomaisen työnjohtajan kanssa. Näissä tehtävissä menetettyä työaikaa ei vähennetä yleisluottamusmiehen palkasta.

Jos luottamusmies tai yleisluottamusmies asianomaisen työnjohdon toimeksiannosta joutuu omalla ajallaan hoitamaan hänen tehtäviinsä kuuluvia asioita, suorittaa kaupunki hänen realityöpalikkaansa vastaan korvauksen menetettyä ajalta.

Luottamusmiehiä älköön toimiensa vuoksi vieroksuttako tai siirrettäkö ilman pätevää syytä toiselle työpaikalle. Älköön luottamusmieskään esiintykö sopimattomalla tavalla.

12 §. Työehtosopimuksen tulkinta ja riitaisuudet. Työehtosopimuksen soveltamista ja tulkintaa koskevista erimielisyyksistä sopivat ensiksi kaupunginagronomi ja ammattiosaston edustaja. Elleivät he pääse yksimielisyyteen, ratkaisee asian palkkalautakunta. Riitaisuudet, joista ei täten päästä yksimielisyyteen, voidaan saattaa työtuomioistuimen ratkaistavaksi.

13 §. Sopimuksen voimassaoloaika ja irtisanominen. Tämä sopimus on tullut voimaan 1 päivänä marraskuuta 1948 ja päättyy 30 päivänä huhtikuuta 1949, josta päivästä lähtien se kuitenkin jatkuu edelleen yhden vuoden kerrallaan, ellei sitä viimeistään kolme kuukautta ennen sen päättymiseksi määrättyä aikaa ole jommankumman asianosaisen puolelta irtisanottu.

Joka sopimuksen irtisanoo, antakoon vastapuolelle kirjallisesti täydelliset muutosehdotukset. Asianosaiset ovat velvolliset irtisanomisen tapahduttua viipymättä valitsemaan jäsenet erityiseen neuvottelukuntaan, jonka tulee heti ryhtyä työhön uuden sopimuksen aikaansaamiseksi, mikä on alistettava kaupunginvaltuuston vahvistettavaksi.

Jos palkkasäännöstely sopimuksen voimassaollessa lakkaa, ryhdytään sopimuspuolten kesken välittömästi neuvotteluihin muuttuneen tilanteen ehkä vaatimista toimenpiteistä palkkausta koskevien määräysten muuttamiseksi.

184. Rakennusluontoisten töiden säännöstely.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 16 p:itä 1948.

(Suomen as.-kok. 899/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 147)

Valtioneuvosto on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä muuttanut rakennusluontoisten töiden säännöstelystä 22 päivänä

elokuuta 1946 antamansa päätöksen 1 ja 5 §:n, sellaisina kuin ne ovat 23 päivänä joulukuuta 1947 annetussa päätöksessä (1010/47), näin kuuluviksi:

1 §. Uusia huonerakennustöitä tai muita rakennusluontoisia töitä älköön aloitettako tai vanhoja rakennuksia laajennettako tai muutettako, ellei kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö tai sen antamien ohjeiden mukaan alueellinen taikka paikallinen viranomainen ole antanut siihen rakennustyölupaa.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö voi määrätä, että myös vanhojen rakennusten korjaustyön suorittamiseen, milloin niissä käytetään säännöstelyn alaisia rakennusaineita ja tarvikkeita, on hankittava 1 momentissa mainittu lupa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna alueellisena viranomaisena toimii työvoimapiirin piiritoimisto ja paikallisena viranomaisena maalaiskunnassa rakennuslautakunta ja kaupungissa sekä kauppalassa rakennustoimikunta.

5 §. Joka aikoo aloittaa 1 §:ssä mainitun rakennusluontoisen työn, jättäköön siitä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle osoitetun, sanotun ministeriön vahvistamalle lomakkeelle kirjoitetun hakemuksensa rakennuslautakunnalle siinä maalaiskunnassa tai rakennustoimikunnalle siinä kaupungissa tai kauppalassa, jossa rakennustyö on tarkoitus suoritetaan. Ellei rakennuslautakunnalla tai rakennustoimikunnalla annettujen ohjeiden mukaan ole valtaa ratkaista asiaa, on rakennuslautakunnan lähetettävä hakemus liittäen siihen lausuntonsa rakennustyön tärkeydestä ja kiireellisyydestä työvoimapiirin piiritoimistolle ja rakennustoimikunnan kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle. Työvoimapiirin piiritoimiston tulee, jollei se sanottujen ohjeiden mukaan saa asiaa ratkaista, lähettää hakemus edelleen kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle sekä liittää siihen niinikään oma lausuntonsa asiasta.

Hakemuksesta tulee käydä selville paitsi 2 §:n 1 momentissa mainitut seikat myös ministeriön vaatima mahdollinen muu selvitys rakennustyöstä.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1949.

185. Yksityishälyttimien liittäminen palokunnan palohälytysverkkoon.

Kaupunginhallituksen päätös joulukuun 16 p:ltä 1948.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä:
että yksityishälyttimiä saadaan liittää kaupungin palohälytysverkkoon ehdolla, että ne ovat rakenteeltaan ensiluokkaiset;
että liittäminen saa tapahtua korvauksetta, mikäli lisäkustannuksia

N:o 185 (jatk.)

ei aiheudu kaupungille ja muuten itsekustannuksia vastaavaa korvausta vastaan;

että turhasta hälytyksestä on laitteen omistajan maksettava korvauksena kaupungille 5,000 mk; sekä

että liittymisen ehdoksi voidaan palopäällikön harkinnan mukaan asettaa velvoitus n. s. emäkellon sijoittamisesta siten, että se on myös lähiympäristön käytettävissä tulipalon sattuessa.

186. Laki väkijuomayhtiön verottamisesta ja sen vuosivoiton käyttämisestä annetun lain muuttamisesta.

Annettu joulukuun 23 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 893/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1935 : 25)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan väkijuomayhtiön verottamisesta ja sen vuosivoiton käyttämisestä 20 päivänä toukokuuta 1935 annetun lain (207/35) 2 §:n 2 momentti näin kuuluvaksi:

2 §.

Valtion saamasta vuosivoiton ylijäämästä suoritetaan kullekin kunnalle rahamäärä, joka vastaa sataa markkaa jokaista kunnassa edellisenä vuonna henkikirjoitettua asukasta kohden, ei kuitenkaan yhteensä enempää kuin 30 % koko sanotusta ylijäämästä.

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran väkijuomayhtiön vuoden 1948 vuosivoiton käyttämiseen.

187. Asetus oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja postitse annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu lokakuun 1 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 721/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 225)

Oikeusministerin esittelystä muutetaan oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja postitse 31 päivänä tammikuuta 1930 annetun asetuksen 3 §, sellaisena kuin se on 18 päivänä lokakuuta 1945 annetussa asetuksessa (1002/45), näin kuuluvaksi:

3 §. Kun asiakirjoja pyynnöstä lähetetään tai 2 §:n 1 momentissa mainituissa tapauksissa palautetaan asialliselle, suoritettakoon jokaisesta lähetyksestä postimaksu sekä lähetysmaksuna valtion ja kirkolliselle

viranomaiselle 50 markkaa ja kunnalliselle viranomaiselle sen verran kuin kunnan valtuusto ehkä määrää.

Niissä valtion virastoissa ja viranomaisissa, joissa toimituskirjoista suoritetaan ainoastaan leimaveroa tahi joissa virkatoimista ja toimituskirjoista suoritettavat maksut peritään valtiolle, niin myös tuomiokapitulissa ja kreikkalaiskatolisessa kirkollishallituksessa, menee 1 momentissa mainittu lähetysmaksu valtiolle. Muissa valtion tai kirkollisissa viranomaisissa ja virastoissa saa lähetysmaksun se viran tai toimen haltija, joka asiakirjat lähettää tai palauttaa. Onko kunnalliselle viranomaiselle suoritettava lähetysmaksu menevä viran tai toimen haltijalle taikka kunnalle, määrää kunnan valtuusto.

Asiakirjojen lähettämisestä ja palauttamisesta aiheutuneet kustannukset sekä menevistä asiakirjoista tuleva leimavero ja lunastus perittävään, mikäli niitä ei jo ole suoritettu, postiennakolla. Kun mitään suoritettavaa ei ole perittävänä, voidaan lähetys toimittaa asialliselle kirjatuna. Jos postiennakkolähetystä ei lunasteta, meneteltävään niinkuin yleisten verojen ja maksujen ulosotosta on säädetty.

Asialliselta, joka varattomuuden takia tai muuten lain mukaan on oikeutettu saamaan pyytämänsä asiakirjan maksuita, älköön 1 momentissa määrättyä lähetysmaksua perittäkö.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1948.

188. Taksa maksujen laskemiseksi suolipesimön ja navetan käyttämisestä sekä elävän karjan ja lihan sekä vuotien punnituksesta Helsingin kaupungin teurastamossa.

Kaupunginvaltuuston vahvistama joulukuun 15 p:nä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 173)

1) Maksut suolien, sorkkien, mahalaukkujen ja päiden puhdistamisesta:

Nauta	20: —
Hevonen ja sika	10: —
Vasikka, alle 30 kg, lammas ja vuohi	6: —
Lisäksi kannetaan vesimaksu erikseen kulutetun vesimäärän perusteella suhteessa käyttöön.	

2) Maksut navetan käyttämisestä:

Hevonen	25: —
Nauta ja sika	20: —
Vasikka, alle 30 kg, lammas ja vuohi	10: —

N:o 188 (jalk.)

- 3) Maksut elävän karjan myymisestä:
 Elävän karjan myymisestä kannetaan paitsi navettamaksua myyntimaksu laskettuna ruhopainon mukaan, kilolta —: 50
 Mikäli myytäväksi tuotu eläin teurastamon johdon suositumuksella viedään elävänä pois teurastamolta on siitä maksettava sekä navetta- että myyntimaksu.
- 4) Punnitusmaksut:
 Elävän karjan punnitus:
 Hevonen, nauta ja sika 15: —
 Vasikka, alle 30 kg, lammas ja vuohi 10: —
 Lihan, vuotien, nahkojen y.m. punnitus:
 Hevonen, nauta ja sika 15: —
 Vasikka, alle 30 kg, lammas ja vuohi 10: —
 Vuota tai nahka kappaleelta 10: —
 Muu punnitus 100 kilolta tai sen osalta 15: —

189. Taksa maksujen laskemiseksi Helsingin kaupungin teurastamon jäähdyttämön käyttämisestä.

Kaupunginvaltuuston vahvistama joulukuun 15 p:nä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944 : 86 ja 1947 : 175)

J ä ä h d y t t ä m ö m a k s u t :

- 1) Esijäähdyttämö ja osasto riippuvia ruhoja varten:
 Hevonen, nauta ja sika, vuorokaudelta 25: —
 Vasikka, alle 30 kg, lammas ja vuohi, vuorokaudelta 10: —
 Paloiteltu liha, riista y.m. vuorokaudelta, jokaiselta 50 kilolta tai sen osalta 20: —
 Lihojen säilyttämisestä tukku-, tuuletus- tai noutohallissa peritään sama maksu kuin jäähdyttämössä säilyttämisestä.
- 2) Jäähdytyskoppien vuokrat:
 Lihakopit, pienet, vuosivuokra 15,000: —
 » suuret » 30,000: —
 Elinkammio » 12,000: —
 Suolauskopit, pienet, vuosivuokra 16,000: —
 » suuret » 24,000: —
 Muut kopit ja tilapäinen jäähdytystila suuruudesta riippuen suhteessa edelläoleviin.
- 3) Syväjäähdytyskoppien vuosivuokrat:
 Pienet kopit (3.74 m², korkeus 220 cm) 30,000: —

Metsästäjäkopit	2,000: —
Muut kopit ja tilapäinen säilytystila suuruudesta riippuen suhteessa n.s. pieniin koppeihin.	
Tavaran edeltävästä syväjäädäytymisestä kannetaan 4 mk kilolta paitsi metsästäjäkoppeihin tuotavasta tavarasta, joka sisältyy vuokraan.	
Jäähdytys- ja syväjäädäytyskoppeja vuokrattaessa lyhyemmäksi ajaksi lasketaan vuokra edelläolevan perusteen mukaan suhteessa aikaan, kuitenkin enintään 50 %:n korotuksella teurastamolautakunnan vahvistaman asteikon mukaan.	
Näitä maksuja sovelletaan myös kalasataman jäähdyttämössä.	

190. Taksa Helsingin kaupungin teurastamon lihantukku-myntihallin halli-, myynti- y.m. maksujen laskemiseksi.

Kaupunginvaltuuston vahvistama joulukuun 15 p:nä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 172)

	Mk
1) Myyntimaksut, kilolta	—: 50
2) Maksut juoksuratojen, sähkövintturien y.m. laitteiden käyttämisestä muualla tarkastetusta lihasta, kilolta ..	—: 25
3) Maksu yksinkertaisesta pöydästä, kuukaudessa	500: —

191. Maksujen säännöstely.

Kansanhuoltoministeriön päätös joulukuun 15 p:ltä 1948.

(Suomen as.-kok. 875/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 64)

Kansanhuoltoministeriö on muuttanut maksujen säännöstelystä 25 päivänä maaliskuuta 1945 antamansa päätöksen (286/45) 6 §:n 1 momentin, 7, 8, 9, 13 ja 15 §:n sekä 18 §:n 2 momentin näin kuuluviksi:

6 §. Jäljempänä 8 ja 9 §:ssä tarkoitetun viranomaisen vahvistaman maksun korottaminen on kielletty ilman saman viranomaisen lupaa.

7 §. Maistraatin tai muun valtion viranomaisen kuin kansanhuoltoministeriön tai kansanhuoltopiirin toimiston lain tai asetuksen nojalla vahvistamaan tai vahvistamien perusteiden mukaan määrättävään, tässä päätöksessä tarkoitettuun maksuun sovellettaisiin vastaavasti,

N:o 191 (jalk.)

mitä tässä päätöksessä on sanottu vahvistetusta tai vahvistettujen perusteiden mukaan määrättävästä maksusta.

8 §. Kansanhuoltopiirin toimisto vahvistaa matkustajakotien ja yömajojen huonemaksut kansanhuoltoministeriön antamien ohjeiden mukaisesti.

9 §. Kansanhuoltoministeriö vahvistaa seuraavat maksut tai niiden määräämisperusteet:

- 1) jalkineiden korjaus- ja valmistusmaksut;
- 2) maksut satama-alueella suoritettavasta lastauksesta ja purkauksesta sekä muusta tavarantoimituksesta kuin myös rautatievaunujen laudoituksesta;
- 3) hotellien huonemaksut;
- 4) kuntien ja yksityisten sairaaloiden sairaspaiikka-, leikkaussali- ja synnytyshuonemaksut;
- 5) saunamaksut;
- 6) parturi- ja kampaamomaksut;
- 7) pesu-, silitys- ja värjäysmaksut;
- 8) elokuvateattereiden pääsymaksuista lapsilta ja sotilailta perittävät maksut;
- 9) tilausompelimoiden ja -kutomoliikkeiden maksut;
- 10) vuokrahöyläys- ja -halkaisumaksut;
- 11) viljanpuhdistusmaksut; sekä
- 12) autojen huoltomaksut.

Sen estämättä, mitä edellä tässä päätöksessä on sanottu, kansanhuoltoministeriö voi, milloin se katsoo tarpeelliseksi, käsitellä ja vahvistaa myös muita kuin 1 momentissa mainittuja maksuja. Ministeriö voi myös päättää, että 8 §:ssä ja edellä tämän pykälän 1 momentissa tarkoitetuille maksuille ei tarvitse hakea vahvistusta eikä niiden korottamiselle lupaa.

13 §. Annettuaan päätöksensä maksua koskevassa asiassa kansanhuoltopiirin toimiston on viipymättä toimitettava päätöksensä valtioneuvoston hintojen ja maksujen säännöstelystä 15 päivänä maaliskuuta 1945 antaman päätöksen (259/45) 7 §:n 6 momentissa mainituille viranomaisille. Kansanhuoltoministeriö voi harkintansa mukaan muuttaa tai kumota päätöksen.

15 §. Elinkeinonharjoittajan on pidettävä liikkeessä yleisön nähtävänä tiedoitus, josta ilmenevät liikettä koskevat maksut. Jos maksujen suuruus on vahvistettu, tulee tiedoituksesta myös ilmetä, mikä viranomaislainen on maksut vahvistanut, sekä vahvistuspäivä.

Maksua perittäessä on siitä maksajan niin vaatiessa annettava hänelle yksityiskohtaisesti eritelty lasku.

18 §. — — — — —

Edellä 8 ja 9 §:ssä tarkoitetun maksun vahvistamista on asianomaisen elinkeinonharjoittajan haettava noudattaen, mitä 11 §:ssä on määrätty.

Ennenkuin maksun suuruus tai sen määräämisperusteet on vahvistettu, älköön maksua otettako älköönkä sen perimiseen ryhdyttäkö.

Tällä päätöksellä, joka tulee voimaan 20 päivänä joulukuuta 1948, kumotaan maksujen säännöstelystä annetun kansanhuoltoministeriön päätöksen (286/45) nojalla annetut ministeriön päätökset, ei kuitenkaan niitä, jotka koskevat edellä tämän päätöksen 8 ja 9 §:ssä tarkoitettuja maksuja taikka asunto- tai viljelystarkoituksiin luovutettujen maa-alueitten vuokria.

192. Laki huoneenvuokrien säännöstelystä.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 951/48)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, säädetään:

1 §. Valtioneuvostolla on valta väestön toimeentulon tai maan talouselämän turvaamiseksi säännöstellä rakennusten ja niiden osien vuokria ja näihin rinnastettavia tai liittyviä maksuja ja korvauksia, antaa määräyksiä irtisanomisoikeudesta ja muista huoneenvuokrasuhdetta koskevista seikoista sekä rakennusten ja niiden osien käytöstä tai luovuttamisesta toisen käyttöön.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu säännöstelystä ovat kuitenkin vapaat sellaiset uudet rakennukset ja vanhojen rakennusten uudet huoneistot, jotka ovat valmistuneet tammikuun 1 päivän 1949 jälkeen.

2 §. Mikäli vuokranantajan oikeus vuokrasopimuksen irtisanomiseen tehdään tämän lain nojalla annettujen säännösten perusteella viranomaisen suostumuksesta riippuvaksi tai vuokranantaja velvoitetaan viranomaisten määräyksestä jatkamaan päättynyttä vuokrasuhdetta, ei vuokranantajalta saa kieltää irtisanomisoikeutta eikä häntä velvoittaa jatkamaan vuokrasuhdetta,

1) jos vuokranantaja, joka neljä vuotta on omistanut osakeyhtiön tai asunto-osakeyhtiön osakkeet, jotka oikeuttavat määrätyn asuinhuoneiston hallintaan, tai talon, haluaa omaksi asunnokseen saada osakehuoneistonsa hallintaansa tai huoneiston talostaan, kuitenkin edellytyksellä, että hän tai hänen lapsensa ovat välttämättömästi asunnon tarpeessa, sekä muulloinkin, jos hän luovuttaa vuokralaisensa käyttöön huoneiston, johon tämän on kohtuuden mukaan tyydyttävä;

2) jos talo, missä huoneisto on, aiotaan kokonaan tai osaksi uudestaan rakentaa tahi asuinhuoneisto jakaa pienempiin osiin ja pätevät syyt puoltavat uudestaan rakentamista tai jakamista;

3) jos liike-, tehdas- tai niihin verrattavan huoneiston vuokranantaja

N:o 192 (jatk.)

välttämättä tarvitsee tuon huoneiston omaan käyttöönsä tai yleinen etu vaatii huoneiston käyttämistä muuhun tarkoitukseen;

4) jos työsopimus, jonka mukaan työpalkkaan sisältyy vapaa asunto taikka jonka johdosta työntekijällä on oikeus vuokralla hallita työnantajan omistamaa huoneistoa, lakkaa; eikä

5) muutenkaan, jos erittäin painavat syyt sitä vaativat.

3 §. Huoneenvuokrat ja niihin liittyvät tai rinnastettavat maksut ja korvaukset on niitä säännösteltäessä määrättävä niin, että omistajat säännönmukaisissa tapauksissa voivat näillä tuloilla suorittaa korot ja muut tavanomaiset kiinteistön hoidosta johtuvat menot sekä huolehtia rakennusten kohtuullisesta kunnossa pysymisestä.

Vuokrien korottaminen vastaamaan 1 momentissa tarkoitettua tasoa on toimeen pantava asteittain ja siten, ettei vuokralaisten taloudellista asemaa yleensä kohtuuttomasti rasiteta.

4 §. Sellaisen rakennuksen omistaja, jonka rakennus on vuokrasäännöstelymääräysten nojalla luovutettu toisen käyttöön, on oikeutettu saamaan sen siltä osin käyttöönsä kuin se on hänelle välttämätöntä.

5 §. Valtioneuvoston asiana on antaa määräykset menettelystä ja muutoksenhakuoikeudesta tämän lain nojalla annettujen määräysten täytäntöönpanossa sekä siitä, mitkä viranomaiset huolehtivat täytäntöönpanosta, ja velvoittaa kunnat asettamaan sitä varten lautakuntia ja toimihenkilöitä sekä määrätä näiden tehtävistä ja toiminnasta.

Valtioneuvosto voi myös antaa määräyksiä tarkastusten toimittamisesta ja ilmoittamisvelvollisuudesta, milloin se on tarpeen tässä laissa edellytetyjä toimenpiteitä tai tämän lain nojalla annettujen määräysten toimeenpanoa ja valvontaa varten.

6 §. Mikäli katsotaan kohtuulliseksi suorittaa valtion varoista korvausta tämän lain nojalla annettuun määräykseen perustuvan toimenpiteen johdosta, valtioneuvostolla on valta antaa siitä tarpeelliset määräykset.

7 §. Sitoumus, sopimus tai muu välipuhe, joka tehdään vastoin tämän lain nojalla annettuja määräyksiä taikka jonka tarkoituksena on näiden määräysten kiertäminen, olkoon mitätön.

8 §. Mitä tässä laissa on säädetty rakennuksen tai sen osan omistajasta, sovelletaan myös henkilöön, jolla osakeyhtiössä omistamiensa osakkeiden perusteella on oikeus hallita määrättyä yhtiölle kuuluvassa rakennuksessa olevaa huoneistoa.

9 §. Kun tämän lain nojalla on julkaistu sellaisia säännöksiä, joiden antamiseen hallitusmuodon mukaan eduskunnan myötävaikutus on tarpeen, on niistä viipymättä ilmoitettava eduskunnan puhemiehelle, jonka on saatettava ne eduskunnan tietoon heti tahi, jollei eduskunta ole koolla, niin pian kuin se on kokoontunut, ja ne on kumottava, jos eduskunta niin päättää.

10 §. Tämän lain nojalla annettujen määräysten rikkomisesta rangaistaan säännöstelyrikosten rankaisemisesta annetun lain mukaan.

11 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1949, ja se on voimassa vuoden 1949 loppuun, jolloin myös sen nojalla annetut määräykset lakkaavat olemasta voimassa.

Talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain (303/41) nojalla huoneenvuokrasäännöste-lystä annetut säännökset ja määräykset, jotka ovat voimassa tämän lain voimaan tullessa, ovat noudatettavina, kunnes ne on asianomaisessa järjestyksessä kumottu. Ne on kumottava viimeistään kolmen kuukauden kuluessa tämän lain voimaan tulemisesta.

193. Laki tulojen ilmoittamisvelvollisuudesta kunnallisverotusta var- ten annetun lain muuttamisesta.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 941/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1923 : 43)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan tulojen ilmoittamis-
velvollisuudesta kunnallisverotusta varten 9 päivänä huhtikuuta 1919
annetun lain (43/19) 8 ja 16 §, jälkimmäinen lainkohta sellaisena kuin se
on 21 päivänä joulukuuta 1923 annetussa laissa (277/23), näin kuuluviksi:

8 §. Taksoitusta varten on jäljempänä mainittujen viranomaisten,
henkilöiden, yhteisöjen, laitosten ja säätiöiden toimitettava taksoitus-
lautakunnalle tammikuun kuluessa edelliseltä kalenterivuodelta seuraa-
vat asiakirjat ja tiedot:

1) tuomiokunnan tuomarin ja raastuvanoikeuden haetuista lainhuu-
doista tehty luettelo, johon on merkitty hakijan ja hänen saantomiehensä
nimet, saannon laatu ja päiväys sekä luovutushinta ja oikeuden kiin-
teistölle määräämä arvo;

2) henkikirjoittajan ja maistraatin jäljennös niille tulleista kaupan-
vahvistajien päiväkirjanotteista;

3) maistraatin aluksen omistusoikeutta koskevista, alusrekisteriin
tehdystä ilmoituksista luettelo, johon on merkitty luovuttaja, vastaan-
ottaja, saantoaika sekä luovutushinta ja rekisteröitäessä alukselle mää-
rätty arvo;

4) holhouslautakunnan tieto siitä tulosta ja omaisuudesta, mikä
holhouksen alaisella henkilöllä on viimeksi annetun holhoustilin mukaan
ollut;

5) viranomaisen, yhteisön, laitoksen ja säätiön, niin myös sellaisen
yksityisen työnantajan, jolla verovuonna vähintään yhden kuukauden
ajan on ollut ainakin viisi henkilöä yhtäaikaisesti työssään, kullekin toimi-
henkilölleen ja muulle palkansaajalleen rahassa ja luonnossa suoritta-
mistaan palkka- ja eläke-eduista, niihin luettuna myös osapalkat, lahja-
ja tilapäispalkkiot, asuntoedut ynnä muut rahanarvoiset etuudet;

N:o 193 (jatk.)

6) sellaisen kiinteistön isännöitsijän, jossa osakeyhtiöön tai osuuskuntaan kuuluvilla osakkaana tai jäsenenä on asuntoja, asunnon suuruudesta ja siitä yhtiölle tai osuuskunnalle suoritettavasta vastikkeesta, osakkaan tai jäsenen omistamien osakkeiden tai osuuksien lukumäärästä, niin myös, onko asunto verovuoden aikana ollut muun kuin osakkaan tai jäsenen käytettävänä;

7) väkijuomayhtiön kullekin anniskeluliikkeelle luovuttamiensa väkijuomien määrästä ja hinnoista;

8) vakuutus- ja eläkelaitoksen sekä avustuskassan suorittamastaan määrästä, paitsi milloin sen vuotuinen määrä on vähemmän kuin viisituhatta markkaa;

9) sen, joka on maksanut korvausta tekijä-, patenti-, kaivos- tai muun senkaltaisen oikeuden käyttämisestä, kullekin suoritettua korvauksen määrästä, mikäli korvauksen vuotuismäärä on ollut tuhatta markkaa suurempi; sekä

10) poroisännän paliskuntaan kuuluvan poronomistajan omistamien, edellisenä poronhoitovuonna luettujen, vuotta vanhempien porojen luvusta.

Milloin taksoituslautakunnalle toimitetut tiedot koskevat verovelvollista, jota ei ole verotettava siinä kunnassa, on taksoituslautakunnan lähetettävä tiedot sen kunnan taksoituslautakunnalle, jossa verovelvollisen verotuspaikka on.

Jäljempänä mainittujen henkilöiden ja laitosten on taksoituslautakunnan kehoituksesta ilmoitettava:

1) muun kuin 1 momentin 5 kohdassa mainitun työnantajan edellisenä vuonna rahassa ja luonnossa suorittamansa palkka- ja eläke-edut, niihin luettuina myös osapalkat, lahja- ja tilapäispalkkiot, asunto-edut ynnä muut rahanarvoiset etuudet;

2) vakuutus- ja eläkelaitoksen sekä avustuskassan edellisenä vuonna suorittamansa, viittätuhatta markkaa pienempi elinkorko tai eläke;

3) palovakuutuslaitoksen vakuutetun rakennuksen, laitoksen, metsän tai tavaravaraston vakuutusarvo ja, jos sellainen omaisuus on vakuutuslaitoksen toimesta arvioitu, se arvo, mikä sille on pantu;

4) luottolaitoksen lainan antamista varten toimittamansa kiinteistön arvioimisen tulos;

5) pankin ja muun rahalaitoksen siihen tehty talletus ynnä siitä hyvitetty korko;

6) osakeyhtiön osingonsaajalle suorittamansa osinko; sekä

7) apteekin verovuonna valmistamiensa lääkemääräysten antajat ja kunkin osalta määräysten lukumäärä.

16 §. Taksoituslautakunnan on vahvistettava taksoitettavan tulon määrä tunnollisesti sekä kunnan että verovelvollisen etua silmällä pitäen harkittuaan, mitä verovelvollisen tuloista ja muista asiaan kuuluvista seikoista on tuloilmoituksesta tai muutoin selville käynyt taikka on oikeaksi katsottava.

Jos jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu oikeudellinen muoto, joka ei varsinaisesti vastaa asian luonnetta tai tarkoitusta, on verotusta toimitettaessa meneteltävä niin kuin jos asiassa olisi käytetty oikeata muotoa. Milloin kauppahinta, muu vastike tai suoritus-aika kauppa- tai muussa sopimuksessa on määrätty taikka muuhun toimenpiteeseen on ryhdytty ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että suoritettavasta verosta vapauduttaisiin, on taksoituslautakunnalla oikeus arvioida taksoitettava tulo.

Jos verovelvollisen omaisuudesta tehtyjen laskelmien mukaan verovelvollisen varallisuusaseman havaitaan verovuoden aikana muodostuneen hänelle edullisemmaksi kuin hänen tulojensa ja menojensa väliseen suhteeseen nähden, ottaen menoina huomioon myös hänen elinsuhteitensa mukaiset arvioidut yksityismenonsa, olisi ollut mahdollista, eikä verovelvollinen vaadittaessa esitä luotettavaa selvitystä siitä, että sen mukaisen omaisuuden lisäyksen on katsottava muodostuneen aikaisemmin verotetusta tai verovapaasta tulosta, pidettäköön sellaista lisäystä, ellei häntä siitä ole jälkitaksoitettava, hänen verovuodelta taksoitettava tulonaan.

Jollei tehtyä ilmoitusta panna taksoituksen perusteeksi, on syy mainittava taksoituslautakunnan pöytäkirjassa sekä pyynnöstä verovelvolliselle ilmoitettava.

194. Laki eräistä väliaikaisista poikkeussännöksistä verolakeihin.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 942/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 31)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Sen estämättä, mitä voimassa olevassa verolainsäädännössä on säädetty, on vuoden 1948 tulon ja omaisuuden perusteella toimitettavassa tulo- ja omaisuusverotuksessa sekä vuonna 1949 toimitettavassa kunnallisverotuksessa noudatettava seuraavia säännöksiä:

1 §. Veronalaisena tulona ei ole pidettävä:

1) sellaista rahana tai muuna etuutena kuukausipalkan, huoltorahan tai muulla nimellä saatua avustusta, joka valtion varoista on annettu asevelvollisten taikka asepalvelukseen vapaaehtoisina osallistuneiden henkilöiden omaisille taikka väestönsiirron tapahtuessa toiselle paikkakunnalle siirtyneille tai muuhun sellaiseen henkilökohtaiseen huoltoon käytettäväksi;

2) korvausta, mikä on kertakaikkisena tai jatkuvana suoritettu sotapalveluksesta taikka muuten sotatoimesta tai työntekijälle työstä aiheutuneen ruumiinvamman, sairauden tai kuolemantapauksen johdosta joko valtion tai yleishyödyllisten yhtymäin varoista taikka työn-

N:o 194 (jatk.)

tekijäin tapaturmavakuutuksen perusteella vahingoittuneelle tai sairastuneelle itselleen taikka hänen omaisilleen;

3) puolustusvoimain palveluksessa olleille valtion varoista suoritettua päivärahaa;

4) vuonna 1948 nostettua 13 päivänä elokuuta 1942 annetun korvauslain (656/42) nojalla annettujen korvausobligatioiden korkoa 12 päivän maaliskuuta 1940 ja 12 päivän maaliskuuta 1947 väliseltä ajalta eikä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun toisen korvauslain (390/45) nojalla annettujen korvausobligatioiden korkoa 1 päivän elokuuta 1944 ja 1 päivän elokuuta 1947 väliseltä ajalta; eikä

5) korvausosakkeiden hallintoyhteisöstä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetussa laissa (392/45) tarkoitetun yhteisön osuustodistusten eikä väli-
rauhansopimuksen mukaan Sosialististen neuvostotasavaltain liitolle palautetun omaisuuden korvaamisesta 18 päivänä lokakuuta 1945 annetun lain (1021/45) mukaisten valtion velkasitoumusten korkoa vuosilta 1945 ja 1946.

Veronalaisena omaisuutena ei ole pidettävä oikeutta 10 päivänä helmikuuta 1947 tehdyllä rauhansopimuksella luovutetulle tai vuokratulle alueelle jääneestä omaisuudesta saatavaan korvaukseen.

2 §. Verovelvollisella, jonka työ- ja toimintakyky jonkin elimen puutumisen tai toimintavajavuuden vuoksi on pysyvästi alentunut, on oikeus muiden lain sallimien vähennysten lisäksi tuloistaan vähentää, jos hänen työkyvyttömyys- tai haitta-asteensa on esitetyn selvityksen mukaan katsottava olevan sata prosenttia, kuusikymmentätuhatta markkaa tai, jos sanottu prosenttimäärä on pienempi, prosenttimäärää vastaava osa kuudestakymmenestä tuhannesta markasta.

Niinikään on henkilöllä, joka sotapalveluksessa tai muutoin sota-toimessa tai niihin liittyvissä erityisissä olosuhteissa on saanut ruumiinvamman tai sairauden, oikeus muiden lain sallimien vähennysten lisäksi tuloistaan tehdä valtion tapaturmatoimiston käyttämien arvioimisperusteiden mukaan vastaavasti 1 momentissa mainitut vähennykset.

Milloin verovelvollisen veronmaksukyky, muulla kuin 1 tai 2 momentissa mainitulla tavalla, on sodasta aiheutuneen onnettomuuden tähden olennaisesti vähentynyt, voidaan tuloa, sen jälkeen kun muut lain sallimat vähennykset on toimitettu, harkinnan mukaan vähentää enintään kuudellakymmenellä tuhannella markalla.

3 §. Verovelvollinen, jolla on hänen omaisuuttaan kohdanneen sotavahingon perusteella saatava sotavahinkoyhdistykseltä, saa omaisuuden perusteella toimitettavassa verotuksessa tämän saatavan arvosta verovapaana vähentää viisisataatuhatta markkaa sekä tämän määrän ylittävältä osalta puolet, ei kuitenkaan enempää kuin kaikkiaan kaksi miljoonaa markkaa.

4 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa valtiovarainministeriö.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1948

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 16.

Sisällys: 195. Laki invalidihuoltolain muuttamisesta, s. 290. — 196. Kaupungin töiden antaminen yksityisille urakoitsijoille, s. 290. — 197. Pennimäärien ta-soittaminen, s. 290. — 198. Ajomaksut omnibuslinjoilla, s. 291. — 199. Linjaliikenteen aloittaminen linjalla n:o 17 Rautatientori—Harjutori, s. 291. — 200. Työtulospisteen arvo Tervalammen työlaitoksessa, s. 292. — 201. Teknillisten laitosten kassa- ja tilitoimistojen yhdistäminen, s. 292. — 202. Kortteleiden numerointi kaupungin asemakaava-alueella, s. 292. — 203. 2. kaupunginosan korttelia n:o 38 a koskevia asemakaavamääräyksiä, s. 292. — 204. 4. kaupunginosan korttelia n:o 157 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 293. — 205. 7. kaupunginosan korttelia n:o 105 koskevia asemakaavamääräyksiä, s. 293. — 206. 4. kaupunginosan korttelia n:o 76 koskeva asemakaavanmuutos, s. 294. — 207. 11. kaupunginosassa sijaitsevaa Harjutoria koskeva asemakaavanmuutos, s. 294. — 208. 13. kaupunginosan korttelia n:o 428 koskevia asemakaavamääräyksiä, s. 295. — 209. 25. kaupunginosan kortteleita n:o 837 ja 838 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 295. — 210. 9. kaupunginosan korttelia n:o 204 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 296. — 211. 3. kaupunginosan korttelia n:o 58 koskevia asemakaavamääräyksiä, s. 296. — 212. 8. kaupunginosan korttelia n:o 148 koskeva asemakaavamääräys, s. 297. — 213. 13. kaupunginosan korttelia n:o 430 koskeva asemakaavanmuutos, s. 297. — 214. 14. kaupunginosan korttelia n:o 511 koskevia asemakaavamääräyksiä, s. 297. — 215. 4. kaupunginosan korttelia n:o 153 koskevia asemakaavamääräyksiä, s. 298. — 216. Munkkiniemenkadun nimen muutosta koskeva asemakaavanmuutos, s. 298. — 217. 14. kaupunginosan kortteleita n:o 524 ja 527 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 299. — 218. Kadunimien vahvistaminen osalle 16. kaupunginosaa, s. 299. — 219. 13. kaupunginosaa koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 300. — 220. 4. kaupunginosan korttelia n:o 69 a koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 300. — 221. 4. kaupunginosan korttelia n:o 72 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 301. — 222. 12. kaupunginosan korttelia n:o 384 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 301. — 223. 9. kaupunginosan korttelia n:o 199 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 302. — 224. 13. kaupunginosan korttelia n:o 412 b koskevia asemakaavamääräyksiä, s. 302. — 225. Asemakaavanmuutos koskeva uurnalehdon järjestämistä 13. kaupunginosassa, s. 303. — 226. 42. ja 43. kaupunginosia koskeva asemakaava, s. 303. — 227. 81. kaupunginosan kortteleita n:o 105 ja 106 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 304. — 228. 14. kaupunginosan korttelia n:o 479 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 305. — 229. Meilahdenkadun nimen muutosta koskeva asemakaavanmuutos, s. 306. — 230. Niilintien nimen muutosta koskeva asemakaavanmuutos, s. 306. — 231. Tonttijaoonmuutokset vuonna 1948, s. 306. — 232. Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokitteluun vuonna 1948, s. 307.

195. Laki invaliidihuoltolain muuttamisesta.

Annettu joulukuun 23 p:nä 1948.

(Suomen as.-kok. 938/48)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 179)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1946 annetun invaliidihuoltolain (907/46) 36 § näin kuuluvaksi:

36 §. Tämä laki kumooa sotainvaliidien työhuollosta 7 päivänä elokuuta 1942 annetun lain (649/42) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen sekä samana päivänä sotainvaliidien työhuoltovirastosta annetun lain (650/42). Tässä laissa säädettyä menettelyä noudattaen sovelletaan kuitenkin sotainvaliidien työhuoltolakia siinä tarkoitettulle henkilölle 28 päivänä toukokuuta 1948 annetun sotilasvammalain (404/48) voimaantulon jälkeen, mutta ennen vuoden 1951 loppua myönnettyyn työhuoltoon.

Tämän lain lääkintähuoltoa koskevia säännöksiä ei sovelleta henkilöön, joka on oikeutettu sotilasvammalain nojalla saamaan sairaanhoitoa.

196. Kaupungin töiden antaminen yksityisille urakoitsijoille.

Kaupunginhallituksen päätös joulukuun 9 p:ltä 1948.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä saattaa asianomaisille lautakunnille tiedoksi ohjeena, että kaupungin töitä saadaan antaa urakoitsijain suoritettaviksi vain sellaisissa välttämättömissä tapauksissa, joissa kaupunki ei omalla työvoimallaan tai omilla välineillään pysty työtä suorittamaan tahi joissa insinöörien tai arkkitehtien puute estää työn suorittamista riittävän nopeasti.

197. Pennimäärien tasoittaminen.

Kaupunginhallituksen päätös joulukuun 30 p:ltä 1948.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että kaupunki vuoden 1949 alusta alkaen maksuja suorittaessaan ja vastaanottaessaan sekä kirjanpidossaan mahdollisuuksien mukaan tasoittaa pennimääriin päättyvät erät markoiksi siten, että 50 penniä ja sitä pienemmät pennimäärät alennetaan lähinnä alempaan ja 50 penniä suuremmat pennimäärät korotetaan lähinnä korkeampaan markkaan.

198. Ajomaksut omnibuslinjoilla.

Maistraatin vahvistamat huhtikuun 29 p:nä ja marraskuun 9 p:nä 1948.

(Kaupunginvaltuuston päätökset maaliskuun 10 p:ltä ja lokakuun 27 p:ltä 1948)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 126)

Maistraatti vahvisti kaupunginvaltuuston maaliskuun 10 päivänä 1948 tekemän päätöksen, jonka mukaan Lauttasaaren linjaliikenteen linjojen n:o 20, 23 ja 24 kuukausilippujen hinta korotetaan 720 mk:ksi. Maistraatti 29/4 1948.

Omnibusliikenteen kaupunkilinjoilla otetaan käytäntöön myöskin 12 matkaan oikeuttava 100 mk:n alennuskortti. Muilta paitsi Lauttasaaren linjaliikenteen esikaupunkilinjoilta poistetaan kuukausiliput. Kaupunginvaltuusto 10/3 1948.

Maistraatti vahvisti seuraavat, kaupunginvaltuuston lokakuun 27 päivänä 1948 tekemän päätöksen mukaiset ajomaksut omnibuslinjoilla, joulukuun 1 päivästä 1948 lukien:

Linjaliikenne keskikaupunkilinjoilla:

Kertalippu	15 mk
Alennuskortti 4 matkaa	50 »
» 11 »	100 »

Linjaliikenne esikaupunkilinjoilla:

Vyöhyk-	1—2	Kertalippu	15 mk
keitä:	3	»	15 »
	4	»	20 »
	5	»	25 »
	6	»	30 »
	3	Alennuskortti 7 matkaa	100 »
	4	» 6 »	100 »
	5	» 5 »	100 »
	6	» 5 »	120 »

Maistraatti 9/11 1948.

199. Linjaliikenteen aloittaminen linjalla n:o 17 Rautatientori—Harjutori.

Maistraatin päätös joulukuun 28 p:ltä 1948.

Maistraatti päätti mainittuna päivänä myöntää kaupungille luvan linjaliikenteen harjoittamiseen linjalla n:o 17 Rautatientori-Harjutori vuoden 1953 loppuun. Maistraatti vahvisti taksaksi liikenteelle marraskuun 9 päivänä 1948 kaupungin keskikaupunkilinjoilla harjoittamalle linjaliikenteelle vahvistamansa maksut.

200. Työtulospisteen arvo Tervalammen työlaitoksessa.

Huoltolautakunnan hallinto-osaston päätös joulukuun 29 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 229 ja 1947 : 111)

Huoltolautakunnan hallinto-osasto vahvisti mainittuna päivänä Tervalammen työlaitoksen työtulospisteen raha-arvon tammikuun 1 päivästä 1949 lukien 30 mk:ksi ja elinkustannusten raha-arvon 150 mk:ksi päivältä.

201. Teknillisten laitosten kassa- ja tilitoimistojen yhdistäminen.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 6 p:ltä 1948.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että teknillisten laitosten kassa- ja tilitoimistot yhdistetään ja yhteinen kassa- ja tilitoimisto määrätään sähkölaitoksen toimitusjohtajan alaiseksi.

202. Kortteleiden numerointi kaupungin asemakaava-alueella.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 13 p:ltä 1948.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että kaupungin asemakaava-alueella olevien korttelien vastedes tapahtuvassa numeroinnissa kortteille on annettava viisinumeroisia lukuja, jolloin kaksi ensimmäistä numeroa osoittavat kaupunginosaa ja kolme jälkimmäistä numeroa muodostavat korttelien järjestysnumeron kunkin kaupunginosan erillisessä sarjassa.

203. 2. kaupunginosan korttella n:o 38 a koskevia asemakaavamääräyksiä.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle tammikuun 27 p:ltä 1948.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2681)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 26 päivältä marraskuuta 1947, jolla Helsingin kaupungin 2. kaupunginosan korttelin n:o 38 a tontille n:o 9 on hyväksytty asemakaavamääräyksiä, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontille n:o 9 korttelissa n:o 38 a saadaan sijoittaa ainoastaan liikehuoneistoja sekä yksityisiä asuinhuoneistoja kiinteistön hoitohenkilökunnalle.

Rakennuksen ullakkokerros saadaan sisustaa A:lla merkityllä tontin-osalla. Ullakon välipohjassa saadaan käyttää puupalkkeja, mutta ei muuta syttyvää rakennetta.

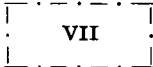
204. 4. kaupunginosan korttelia n:o 157 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle tammikuun 27 p:ltä 1948.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2671)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 26 päivältä marraskuuta 1947, jolla Helsingin kaupungin 4. kaupunginosan korttelin n:o 157 tontin n:o 18 asemakaava ja saman korttelin tonttijako on hyväksytty muutettaviksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala enintään 7-kerroksista rakennusta varten.

Rakennusala enintään 6-kerroksista rakennusta varten.

205. 7. kaupunginosan korttelia n:o 105 koskevia asemakaavamääräyksiä.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle tammikuun 27 p:ltä 1948.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2685)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 26 päivältä marraskuuta 1947, jolla Helsingin kaupungin 7. kaupunginosan korttelin n:o 105 tontille n:o 20 on hyväksytty asemakaavamääräyksiä, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

N:o 205 (jatk.)

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontille n:o 20 korttelissa n:o 105 saadaan sijoittaa ainoastaan liikehuoneistoja sekä yksityisiä asuinhuoneistoja kiinteistön hoitohenkilökuntaa varten.

Rakennuksen ullakkokerros saadaan sisustaa A:lla merkityllä tontinosalla.

206. 4. kaupunginosan korttelia n:o 76 koskeva asemakaavamääräys.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle tammikuun 30 p:ltä 1948.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2683)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 26 päivältä marraskuuta 1947, jolla Helsingin kaupungin 4. kaupunginosan korttelin n:o 76 tontille n:o 31 on hyväksytty asemakaavamääräys, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Tontilla n:o 31 korttelissa n:o 76 saadaan rakennuksen ullakkokerrokseen A:lla merkitylle osalle sisustaa lasten päiväkotia ja sen hoitohenkilökunnan huoneita. Huoneiden korkeuden tulee olla vähintään 2.5 m.

207. 11. kaupunginosassa sijaitsevaa Harjutoria koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle tammikuun 31 p:ltä 1948.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2692)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 17 päivältä joulukuuta 1947, jolla Helsingin kaupungin 11. kaupunginosassa sijaitseva Harjutorin asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

208. 13. kaupunginosan korttella n:o 428 koskevia asemakaavamääräyksiä.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle tammikuun 31 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1942 : 170)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2689)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 17 päivästä joulukuuta 1947, jolla Helsingin kaupungin 13. kaupunginosan korttelin n:o 428 tontille n:o 1 on hyväksytty asemakaavamääräyksiä, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Yleisen rakennuksen tontista n:o 1 korttelissa n:o 428 saadaan käyttää rakentamiseen enintään 3/5 tontin pinta-alasta. Rakennuksen korkeus saa olla enintään 21 m, paitsi A:lla merkityllä tontin osalla, jossa rakennuksen korkeus saa olla 24.5 m. Rakennuksen maanpäällinen tilavuus saa olla enintään 69 000 m³.

209. 25. kaupunginosan kortteleita n:o 837 ja 838 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle tammikuun 31 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 52)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2688)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 17 päivästä joulukuuta 1947, jolla Helsingin kaupungin 25. kaupunginosan korttelien n:o 837 ja 838 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Yleisen rakennuksen tontilla n:o 3 korttelissa n:o 837 saa A:lla merkityllä tontinosalla rakennuksen korkeus olla 18 m.

Asemakaavanmuutoksen kautta poistuu seuraava katu: *Tuulikinkuja—
Tuulikigränd.*

210. 9. kaupunginosan korttelia n:o 204 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle helmikuun 20 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1935 : 42 ja 1938 : 96)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2693)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 7 päivältä tammikuuta 1948, jolla Helsingin kaupungin 9. kaupunginosan korttelin n:o 204 tonttien n:o 11 ja 21 asema-kaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja tonttijakokartta seli-tyksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asian-omaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontille n:o 21 korttelissa n:o 204 saadaan A:lla merkitylle rakennus-
alalle rakentaa enintään 13 m korkea rakennus ja B:llä merkitylle raken-
nusalalle enintään kaksikerroksinen rakennus.

Tontille n:o 3 korttelissa n:o 204 saadaan A:lla merkitylle rakennus-
alalle rakentaa enintään kolmikerroksinen ja enintään 12 m korkea
rakennus. Kellarikerrokseen saadaan B:llä merkitylle rakennusosalle
sisustaa asuinhuoneita.

211. 3. kaupunginosan korttelia n:o 58 koskevia asemakaavamääräyk- siä.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle maaliskuun 22 p:ltä 1948.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2691)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vah-
vistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvis-
tettavaksi alistaman päätöksen 28 päivältä tammikuuta 1948, jolla Hel-
singin kaupungin 3. kaupunginosan korttelin n:o 58 tontille n:o 13 on
hyväksytty asemakaavamääräyksiä, niinkuin ohellinen asemakaava-
piirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asian-
omaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontille n:o 13 korttelissa n:o 58 saadaan sijoittaa ainoastaan liike-
huoneistoja sekä yksityisiä asuinhuoneistoja kiinteistön hoitohenkilö-
kunnalle.

Rakennuksen ullakkokerros saadaan sisustaa A:lla merkityllä tontin-
osalla. Ullakon välipohjassa saadaan käyttää puupalkkeja, mutta ei
muuta syttyvää rakennetta.

212. 8. kaupunginosan korttelia n:o 148 koskeva asemakaavamääräys.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle maaliskuun 22 p:ltä 1948.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2697)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 28 päivästä tammikuuta 1948, jolla Helsingin kaupungin 8. kaupunginosan korttelin n:o 148 tontille n:o 4 on hyväksytty asemakaavamääräys, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Tontilla n:o 4 korttelissa n:o 148 saadaan rakennuksen ullakkokerrokseen A:lla merkitylle osalle sisustaa asuinhuoneita. Ullakon välipohjassa saadaan käyttää puupalkkeja, mutta ei muuta syttyvää rakennetta.

213. 13. kaupunginosan korttelia n:o 430 koskeva asemakaavamuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle maaliskuun 22 p:ltä 1948.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2701)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 28 päivästä tammikuuta 1948, jolla Helsingin kaupungin 13. kaupunginosan korttelin n:o 430 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

214. 14. kaupunginosan korttelia n:o 511 koskevia asemakaavamääräyksiä.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle maaliskuun 22 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 206)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2696)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 28 päivästä tammikuuta 1948, jolla Helsingin kaupungin 14. kaupunginosan korttelin n:o 511 tontille n:o 2 on

N:o 214 (jatk.)

hyväksytyt asemakaavamääräyksiä, niinkuin ohellinen asemakaava-
piirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asian-
omaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Yleisen rakennuksen tontille n:o 2 korttelissa n:o 511 saadaan A:lla merkitylle tontinosalle rakentaa yksikerroksinen, B:llä merkitylle tontin-
osalle enintään kaksikerroksinen ja C:llä merkitylle tontinosalle enintään
4-kerroksinen ja D:llä merkitylle tontinosalle enintään 11-kerroksinen
rakennus, jonka katonharja saa kohota enintään tasoon +45.60 0-tasosta
luettuna. Rakennuksen ullakkokerros saadaan E:llä merkityllä osalla
sisustaa.

215. 4. kaupunginosan korttella n:o 153 koskevia asemakaavamää- räyksiä.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 4 p:ltä 1948.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2718)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vah-
vistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvis-
tettavaksi alistaman päätöksen 10 päivältä maaliskuuta 1948, jolla Hel-
singin kaupungin 4. kaupunginosan korttelin n:o 153 tontille n:o 8 on
hyväksytyt asemakaavamääräyksiä, niinkuin ohellinen asemakaava-
piirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asian-
omaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontille n:o 8 korttelissa n:o 153 saadaan sijoittaa ainoastaan liike-
huoneistoja sekä yksityisiä asuinhuoneistoja kiinteistön hoitohenkilö-
kuntaa varten.

Rakennuksen kattolista saadaan sijoittaa sekä Malminkadun että
Malmirinteen puolella enintään tasoon +38.82 0-tasosta luettuna. Ra-
kennuksen ullakkokerros saadaan sisustaa A:lla merkityllä tontinosalla.

216. Munkkiniemenkadun nimen muutosta koskeva asemakaavan- muutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 27 p:ltä 1948.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2745)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vah-
vistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistet-
tavaksi alistaman päätöksen 10 päivältä maaliskuuta 1948, jolla Helsin-

gin kaupungin 15. kaupunginosan asemakaavan muuttaminen siten, että Munkkiniemenkadun (Munksnäsgratan) nimi on muutettu Tukholmankaduksi (Stockholmsgatan), on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Poistettava katunimi: *Munkkiniemenkatu*. Uusi katunimi: *Tukholmankatu*.

217. 14. kaupunginosan kortteleita n:o 524 ja 527 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 28 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 88)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2736)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 21 päivältä huhtikuuta 1948, jolla Helsingin kaupungin 14. kaupunginosan korttelien n:o 524 ja 527 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Yleisen rakennuksen tontille n:o 1 korttelissa n:o 524 saadaan rakentaa messu-, virasto- ja hotellirakennus. Tontin pinta-ala saadaan kokonaisuudessaan käyttää rakentamiseen. A:lla merkityllä tontinosalla saadaan rakennuksen kattolista sijoittaa enintään tasoon +29.80 ja B:llä merkityllä tontinosalla enintään tasoon +44.65 0-tasosta luettuna.

218. Kadunnimien vahvistaminen osalle 16. kaupunginosaa.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle kesäkuun 14 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 191)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2744)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 21 päivältä huhtikuuta 1948, jolla osalle Helsingin kaupungin 16. kaupunginosaa on hyväksytty kadunnimet, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros tarkemmin osoittaa.

N:o 218 (jatk.)

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Alueella on seuraavat kadut:

Karunantie — Karunavägen
Kiskontie — Kiskovägen
Koroistentie — Koroisvägen
Maskuntie — Maskuvägen
Nousiaistentie — Nousisvägen
Paraistentie — Pargasvägen
Raisiontie — Resovägen
Sauvontie — Saguvägen
Tenholantie — Tenalavägen

219. 13. kaupunginosaa koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

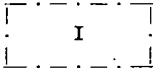
Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle kesäkuun 19 p:ltä 1948.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2758)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 12 päivältä toukokuuta 1948, jolla Helsingin kaupungin 13. kaupunginosan asemakaava Eteläisen Hesperiankadun varrella on hyväksytty muutettavaksi urheilualueen järjestämiseksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Rakennusala yksikerroksista, palonarkaan luokkaan kuuluvaa pukeutumis- ja kahvilarakennusta varten.

220. 4. kaupunginosan korttelia n:o 69 a koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 3 p:ltä 1948.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2778)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä kesäkuuta 1948, jolla Helsingin kaupungin 4. kaupunginosan korttelin n:o 69 a tontin n:o 53 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontille n:o 53 korttelissa n:o 69 a saadaan sijoittaa ainoastaan liikehuoneistoja sekä yksityisiä asuinhuoneistoja kiinteistön hoitohenkilökuntaa varten.

Rakennuksen ullakkokerros saadaan sisustaa A:lla merkityllä tontinosalla. Ullakon välipohjassa saadaan käyttää puupalkkeja, mutta ei muuta syytyvää rakennetta.

221. 4. kaupunginosan korttelia n:o 72 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 3 p:ltä 1948.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2774)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistetavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä kesäkuuta 1948, jolla Helsingin kaupungin 4. kaupunginosan korttelin n:o 72 tontin n:o 13 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Tontilla n:o 13 korttelissa n:o 72 saadaan rakennuksen ullakkokerrokseen A:lla merkitylle osalle sisustaa asuinhuoneita. Ullakon välipohjassa saadaan käyttää puupalkkeja, mutta ei muuta syytyvää rakennetta.

222. 12. kaupunginosan korttelia n:o 384 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 3 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 143)

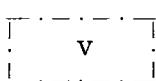
(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2767)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistetavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä kesäkuuta 1948, jolla Helsingin kaupungin 12. kaupunginosan korttelin n:o 384 tontin n:o 27 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

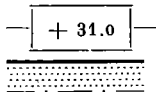
N:o 222 (jatk.)

Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala enintään 5-kerroksista rakennusta varten. Lisäksi saadaan kellarikerrokseen A:lla merkitylle osalle sisustaa myymälöitä.

Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen 0-tasosta luettuna rakennuksen kattolista on sijoitettava.

Istutettava tontinosa.

223. 9. kaupunginosan korttelia n:o 199 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksiin.

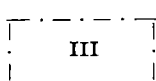
Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 17 p:ltä 1948.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2749)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 30 päivältä kesäkuuta 1948, jolla Helsingin kaupungin 9. kaupunginosan korttelin n:o 199 tonttien n:o 9 ja 16 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, ja 31 päivältä maaliskuuta 1948, jolla saman korttelin tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksiin ja tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala enintään kolmikerroksista ja enintään 12 m korkeata rakennusta varten, jossa kattolista saa olla puusta.

Tontille n:o 16 c saadaan Kallioliinnantieltä järjestää ajotie tontin n:o 16 b kautta. Ajotie on sijoitettava välittömästi tontin n:o 16 b itärajan viereen.

Tontilta n:o 16 b saadaan johtaa viemärijohto Kaivopuiston rantatielle tontin n:o 16 c kautta.

Tonttien n:o 16 a, 16 b ja 16 c väliset rajat on jätettävä aitaamatta.

Tonteilla n:o 16 b ja 16 c on julkisivuoikeus tonttia n:o 9 vastaan.

224. 13. kaupunginosan korttelia n:o 412 b koskevia asemakaavamääräyksiä.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle syyskuun 1 p:ltä 1948.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2766)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvis-

tettavaksi alistaman päätöksen 30 päivästä kesäkuuta 1948, jolla Helsingin kaupungin 13. kaupunginosan korttelin n:o 412 b tontille n:o 22 on hyväksytty asemakaavamääräyksiä, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Yleisen rakennuksen tontista n:o 22 korttelissa n:o 412 b saadaan käyttää rakentamiseen enintään $\frac{3}{5}$ tontin pinta-alasta. Rakennuksen korkeus saa olla enintään 21 m. Rakennukseen saadaan sijoittaa myöskin konttorihuoneistoja sekä ylioppilaskoti, joiden pinta-ala yhteensä saa olla enintään $\frac{1}{5}$ sallitusta kerrospinta-alasta.

225. Asemakaavanmuutos koskeva uurnalehdon järjestämistä 13. kaupunginosassa.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle lokakuun 2 p:ltä 1948.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2786)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 25 päivästä elokuuta 1948, jolla Helsingin kaupungin 13. kaupunginosan asemakaava on uurnalehdon järjestämiseksi hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

226. 42. ja 43. kaupunginosia koskeva asemakaava.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle lokakuun 2 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 258)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2771)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 25 päivästä elokuuta 1948, jolla Helsingin kaupungin 42. ja 43. kaupunginosia on hyväksytty asemakaava, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tonteilla korttelissa n:o 43013 saadaan käyttää rakentamiseen enintään $\frac{1}{2}$ tontin pinta-alasta ja on rakennukset sijoitettava vähintään

N:o 226 (jatk.)

8 m:n päähän naapuritontin rajasta. Tonteilla n:o 1 ja n:o 2 saadaan rakentaa enintään 4-kerroksinen ja enintään 14 m korkea rakennus, johon saadaan sijoittaa ainoastaan liikehuoneistoja sekä asuinhuoneistoja kiinteistön hoitohenkilökuntaa varten. Tontille n:o 3 saadaan rakentaa enintään 2-kerroksinen ja enintään 8 m korkea rakennus, johon saadaan sijoittaa ainoastaan liikehuoneistoja.

Tehdaskortteleissa n:o 43010, 43011 ja 43012 oleville tonteille rakennettaessa on rakennusjärjestyksen määräysten lisäksi noudatettava seuraavia määräyksiä:

Tontin pinta-alasta saadaan käyttää rakentamiseen enintään $\frac{1}{2}$.

Tehdasrakennuksessa saa olla paloapidättävät seinät. Tehdasrakennuksen korkeus saa olla enintään 21 m. Paloa pidättävin seinin tehty rakennus ei saa kuitenkaan olla 9 m korkeampi.

Erilliset asunto-, konttori- ja ruokalarakennukset saavat olla enintään 11 m korkeita. Kerroksia saa olla enintään kolme ja tulee rakennusten olla ainakin paloa hidastavaa luokkaa.

Tonteille saadaan rakentaa palonarkaan luokkaan kuuluvia, enintään kaksikerroksisia ja enintään 9 m korkeita varastorakennuksia. Jos rakennuksen pinta-ala ylittää 600 m², on se palonkestävin seinin jaettava enintään 600 m²:n laajoihin osastoihin. Ullakkotilan käyttö on kielletty.

Rakennusta ei saa sijoittaa lähemmäksi naapuritontin rajaa kuin puolet käytetystä rakennuskorkeudesta, ei kuitenkaan 6 m lähemmäksi.

Samalla tontilla olevien rakennusten pienimmän välimatkan tulee olla vähintään 9 m.

Liikennealuetta vastaan on rakennukset sijoitettava vähintään 3 m:n päähän liikennealueen rajasta. Kuitenkin saadaan enintään 5 m korkea, yksikerroksinen rakennus, jossa on palonkestävät ulkoseinät, rakentaa liikennealueen rajaan kiinni sekä tehdä rajaseinään aukkoja tavarankuljetusta varten.

Täten vahvistetun asemakaavan alueella on seuraavat kadut ja yleiset paikat:

Hitsaajankatu — Svetsargatan
Kipparivuori — Skutskepparberget
Linnanrakentajantie — Borgbygarvägen
Niittaajankatu — Nitargatan
Suolahivenkatu — Saltstengatan

227. 81. kaupunginosan kortteleita n:o 105 ja 106 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksiin.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle lokakuun 2 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 258)

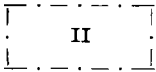
(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2781)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistet-

tavaksi alistaman päätöksen 25 päivältä elokuuta 1948, jolla Helsingin kaupungin 81. kaupunginosan korttelien n:o 105 ja 106 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala enintään kaksikerroksista ja enintään 8 m korkeata palonarkaan luokkaan kuuluvaa kivitaloa varten. Rakennus on palonkestävillä seinillä jaettava enintään 60 m²:n suuruisiin osiin.

Rakennusala yksikerroksista ja enintään 4 m korkeata palonarkaan luokkaan kuuluvaa rakennusta varten.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

228. 14. kaupunginosan korttella n:o 479 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun 2 p:ltä 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944 : 210)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2785)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 15 päivältä syyskuuta 1948, jolla Helsingin kaupungin 14. kaupunginosan korttelin n:o 479 tontin n:o 5 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

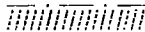
Asemakaavamääräyksiä:

Vleisen rakennuksen tontti n:o 5 korttelissa n:o 479 on sairaalatontti, jolle saadaan sijoittaa asuntoja vain sairaalan varsinaista henkilökuntaa ja enintään neljää lääkäriä varten. Rakennuskorkeus saa olla enintään 21 m paitsi A:lla merkityllä tontinosalla, jossa korkeus saa olla vain 10 m ja B:llä merkityllä tontinosalla, jossa korkeus saa olla 33 m. Rakennusten maanpäällinen kuutiotilavuus saa olla yhteensä enintään 117 000 m³.

C:llä merkitylle tontinosalle saadaan rakennuksen ylimpään kerrokseen sisustaa asuinhuoneita, joiden keskikorkeus on 2.5 m.

Istutettava tontinosa.

Piha-ala, jonka alle saadaan rakentaa.

229. Meilahdenkadun nimen muutosta koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun 3 p:ltä 1948.
(Katsota kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2787)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 6 päivältä lokakuuta 1948, jolla Helsingin kaupungin 14. kaupunginosan asemakaavan muuttaminen siten, että Meilahdenkadun (Mejlansgatan) nimi on muutettu Eino Leinon kaduksi (Eino Leinos gata), on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Poistettava katunimi: *Meilahdenkatu*. Uusi katunimi: *Eino Leinon katu*.

230. Niilintien nimen muutosta koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun 3 p:ltä 1948.
(Katsota kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2788)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 6 päivältä lokakuuta 1948, jolla Helsingin kaupungin 23. kaupunginosan asemakaavan muuttaminen siten, että Niilintien (Nilvägen) nimi on muutettu Floorantieksi (Floravägen), on hyväksytty, niinkuin ohellinen asemakaavapiirros tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Poistettava katunimi: *Niilintie*. Uusi katunimi: *Floorantie*.

231. Tonttijaonmuutokset vuonna 1948.

Kaup. osa	Kortteli	Tontti	M u u t o s	Kaup. valt. päätös	Sisäas. m:n. vahvistus
81 15	132—137 611	— 42 ja 44	Tonttijako vahvistettu Yhdistetty yhdeksi tontiksi n:o 42 + 44 Pihlajätien varrella	17.12.47 28.1.48	31.1.48 22.3.48
46 9	3 ja 5 204	— 9	Tonttijako vahvistettu Tontista n:o 9 korttelissa n:o 204 Kaivopuistossa on muodostettu kaksi uutta tonttia n:o 9 a ja n:o 9 b	» 18.2.48	» —
6	236	1	Tonttiin n:o 1 Hernesaarenrannan varrella on liitetty tontista n:o 3 336 m ² :n suuruinen alue ja näin muodostettu tontti merkitty n:olla 1	25.8.48	2.10.48

232. Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokitteluun vuonna 1948.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 3)

A. Perustetut virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup. valt. päätös	
						tetty	astui voimaan
1	Kunnalliskoti	Työtoiminnan valvoja (vrt. taulu B, n:o 1)	1 25	—	—	28.4	1.2.48
2	»	Toimistoapulainen	1 37	—	—	»	»
3	»	Vahtimestari (vrt. taulu B, n:o 2)	8 36	—	—	»	»
4	»	Puuseppä	1 36	—	—	»	»
5	Teurastamo	Karjapihan esimies	1 34	—	—	»	»
6	Nikkilän sairaala	Toimistoapulainen	1 21	—	—	18.2	»
7	Elintarvikekeskus	Apulaisemännöitsijä	1 19	V	—	10.3	1.4.48
8	Sielullisesti sairaiden vastaanottoasema	Osastonhoitajat (vrt. taulu B, n:o 7)	1 20	—	—	21.4	1.5.48
9	Sähkölaitos	Piirtäjä	1 27	—	—	2.6	1.6.48
10	Lastenneuvola	Terveysisär	1 22	—	—	16.6	1.1.49
11	Maistraatti	Maistraatinnotaari	1 35	—	—	30.6	»
12	Toivolän koulukoti	Kansakoulunopettaja	1 28	—	—	»	1.8.48
13	»	»	1 24	—	—	»	»
14	Kaupunginhallitus, asiamiesos.	Lainopillinen apulainen	1 37	III	—	25.8	1.1.49
15	Tilastotoimisto	Toimistoapulainen	1 16	—	—	»	»
16	Työtuvat	Varastonhoitaja (vrt. taulu B, n:o 10)	1 16	—	—	»	»
17	Työnvälitystoimisto, nuorisosos.	Apulaispsykologi	1 30	IV	—	»	»
18	»	Apulainen	3 28	IV	—	»	»
19	Suomenkieliset kansakoulut	Kouluhoitaja	3 23	—	—	»	1.9.48
20	Lastentarhat	Toimistoapulainen	1 16	—	—	»	1.1.49
21	Revisiotoimisto	Apulaisrevisori	1 31	—	—	15.9	»
22	Kouluhammasklinikka	Leikkaushoitajat	1 21	IV	—	»	»
23	Veneeristen tautien poliklinikat	Apulaislääkäri	2 27	—	—	»	»
24	»	Osastonhoitajat (vrt. taulu B, n:o 12)	2 21	—	—	»	»
25	»	Sairaanhoitajat (vrt. taulu B, n:o 13)	2 19	—	—	»	»
26	Sairaalavirasto	Toimistoapulainen	1 18	—	—	»	»
27	Marian sairaala	Laboratorioalilääkäri	1 33	—	—	»	»
28	»	Apulaislääkäri	1 30	—	—	»	»
29	»	Apulaisylivoitajat	1 23	—	—	»	»
30	»	Osastonhoitajat	1 21	—	—	»	»
31	»	Sairaanhoitajat	2 19	—	—	»	»
32	»	Apuhoitaja	8 16	—	—	»	»
33	»	Lastenhoitaja	3 16	—	—	»	»
34	»	Toimistoapulainen	2 16	—	—	»	»
35	»	Apumies	3 16	—	—	»	»
36	Kulkutautisairaala	Lastentarhanopettaja	1 23	—	—	»	»
37	»	Kanslianhoitaja	1 21	—	—	»	»

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkaluokka	Keräilyluokka	Kaup. valt. päätös	
						tehty	estui voimaan
38	Kulkutautisairaala	Asentaja	1	19	—	15,9	1.1.49
39	Kivelän sairaala	Aililääkäri	1	33	—	»	»
40	»	Apulaislääkäri	2	30	—	»	»
41	»	Poliklinikanhoitajat	1	21	—	»	»
42	»	Hieroja	1	14	—	»	»
43	»	Toimistoapulainen	2	18	—	»	»
44	»	Apumies	2	16	—	»	»
45	»	Siivoaja	1	9	—	»	»
46	Nikkilän sairaala	Psykologi	1	28	—	»	»
47	»	Laboratoriohoitajat	1	21	—	»	»
48	»	Sosiaalihoitajat	1	22	—	»	»
49	»	Miesten käsityönohjaaja	1	21	—	»	»
50	»	Mielisairaanhoitajat	8	18	—	»	»
51	»	Mielisairaanhoitaja	3	20	—	»	»
52	»	Kanslianhoitaja	1	23	—	»	»
53	»	Toimistoapulainen	1	17	—	»	»
54	»	Kylvettäjä	2	10	—	»	»
55	»	Siivoaja	6	9	—	»	»
56	»	Keittäjä	1	12	—	»	»
57	»	Keittiöapulainen	2	9	—	»	»
58	»	Asentaja	1	20	—	»	»
59	»	Puuseppä	1	21	—	»	»
60	»	Varastonhoitaja (vrt. taulu B; n:o 14)	1	18	—	»	»
61	Tuberkuloosisairaala	Sairaanhoitajat	2	19	—	»	»
62	»	Toimistoapulainen	1	21	—	»	»
63	»	Varastonhoitaja	1	13	—	»	»
64	Malmin sairaala	Osastonhoitajat	1	21	—	»	»
65	»	Sairaanhoitajat	3	19	—	»	»
66	»	Keittiöapulainen	1	9	—	»	»
67	»	Lämmittäjä (vrt. taulu B, n:o 15)	1	18	—	»	»
68	Sairaanhoitajatarkoulu	Siivoaja	1	9	—	»	»
69	Kotitalouslautakunta	Kotitalousneuvoja	1	26	—	»	»
70	Valmistava poikien ammattikoulu	Ammattityöopettaja	1	28	—	»	»
71	»	Toimistoapulainen	1	18	—	»	»
72	Sähkölaitos, mittaritoimisto	Apulaistyönjohtaja (vrt. taulu B, n:o 16)	1	24	V	»	»
73	Tilastotoimisto	Toimistoapulainen	1	16	—	6.10	»
74	Helsinki-Malmin kaupunginvoudin konttori	»	1	19	—	»	»
75	Teknilliset laitokset	Asiamies	1	42	II	»	»
76	Sähkölaitos, hankintatoimisto	Toimistopäällikkö	1	32	III	»	»
77	Vesijohdte	»	1	32	III	»	»
78	Kaasulaitos, kaupallinen toimisto	» (vrt. taulu B, n:o 17)	1	34	III	»	»
79	Kunnalliskoti	Työnjohtaja	1	20	V	17.11	»

B. Lakkautetut virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaup. valt. päätös	
					tehty	astui voimaan
1	Kunnalliskoti	Esimies (vrt. taulu A, n:o 1)	1	25	28.1	1.2.48
2	»	Vartija (vrt. taulu A, n:o 3)	11	36	»	»
3	»	Varastonhoitaja	1	36	»	»
4	»	Työnjohtaja	1	32	»	»
5	»	Portinvartija	3	40	»	»
6	Maidontarkastamo	Maidontarkastaja	1	32	18.2	1.1.48
7	Sielullisesti sairaiden vastaanottoasema	Sairaanhoitajatar (vrt. taulu A, n:o 8)	1	19	21.4	1.5.48
8	Kunnalliskoti	Lämmittäjä	1	11	»	1.9.48
9	Kiinteistötoimisto, talo-osasto	»	1	5	12.5	1.1.48
10	Työtuvat	Myyvälänhoitaja (vrt. taulu A, n:o 16)	1	16	25.8	1.1.49
11	Veneeristen tautien poliklinikat	Toimistoapulainen	1	16	15.9	»
12	»	Hoitajatar (vrt. taulu A, n:o 24)	2	19	»	»
13	»	» (vrt. taulu A, n:o 25)	2	17	»	»
14	Nikkilän sairaala	Apumies (vrt. taulu A, n:o 60)	1	16	»	»
15	Malmi sairaala	» (vrt. taulu A, n:o 67)	1	16	»	»
16	Sähkölaitos, kassa- ja tilivirasto	Rahastaja (vrt. taulu A, n:o 72)	1	21	»	»
17	Kaasulaitos, kassa- ja tilivirasto	Sivutuotteiden myyntipäällikkö (vrt. taulu A, n:o 78)	1	33	6.10	»
18	Kunnalliskoti, sikala	Rehumestari	1	21	17.11	»
19	» maanviljelys	Työnjohtaja	1	20	»	»

C. Toisiin palkkaluokkiin siirretyt virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka		Kaup. valt. päätös	
				entinen	uusi	tehty	astui voimaan
1	Terveystieteiden tutkimuskeskus, eläinlääkintöosasto	Apulaiseläinlääkäri	1	32	38	31.3	1.5.48
2	Kouluhammasklinikka	Kouluhammasklinikan esimies	1	39	41	15.9	1.7.48
3	»	» apulaisesimies	1	36	37	»	»
4	»	Kouluhammaslääkäri	4	36	37	»	»
5	»	»	16	25	22	»	»
6	Kotitalouslautakunta	Siivoaja	1	4	6	»	1.1.49

D. Uuden nimen saaneet virat.

N:o	Virasto tai laitos	Viran		Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaup. valt. päätös	
		aikaisempi nimi	uusi nimi			tehty	astui voimaan.
1	Kunnalliskoti	Toimistoapulainen	Varastokirjanpitäjä	1	35	28.1	1.2.48
2	Kaupunginhallitus, asiamiesosasto	Lainopillinen apu- lainen	Apulaiskaupungin- asiamies	1	41	25.8	—

Aakkosellinen asiahakemisto

Helsingin kaupungin kunnalliseen asetuskokoelmaan vuosilta 1928—1947.

Merkintöjä.

Vuotta osoittava luku 1947 tarkoittaa voimassaolevaa asetusta, 1947-asetusta, joka ei enää ole voimassa.

Vuosiluvun jäljessä oleva luku tarkoittaa asetuksen juoksevaa numeroa, paitsi milloin merkintä s. osoittaa sen tarkoittavan määrättyä sivua.

Ahkeruusraha, kunnalliskodin ja työlaitosten hoidokkien, ks. Utteruusraha.	
Ahlström, R., hänen lahjoittamiensa rahastojen hoitoa koskevat määräykset	1928: 41 (muut. 1941: 22)
Altaaminen, kaupungin maan, rakennusyrityksiä varten, siitä suoritettavien maksujen taksa	1926: 44, 45; 1929: 43; 1946: 77
veloittamistapa	1928: 32
Ajokieltoja, maistraatin antamia 1924: 46; 1927: 28; 1929: 56;	1932: 45
Ajokirja autojen käytöstä	1941: 95; 1942: 51; 1943: 115; 1946: 88
Ajoliikennemääräyksiä, maistraatin antamia 1924: 44, 45, 57; 1931: 34, 35	
Ajoneuvot, niiden kuljetustaksat 1942: 128; 1945: 10, 133; 1946: 34; 1947: 139	
niiden käytön säännöstely, ks. Keskitetty liikenne.	
» ottaminen sotavoiman tarpeisiin sodan aikana 1924: 8, 9; 1939: 71 (muut. 1940: 44; 1944: 87); 1939: 99; 1940: 45;	1944: 88
Ks. myös Moottoriajoneuvot.	
Ajonopeudet, kuorma-autojen ja henkilöomnibussien	1924: 47
moottoriajoneuvojen korkeimmat 1938: 1, 2; 1939: 78 (väliaik. muut. 1944: 76;	1945: 79)
Ajonopeus Oulunkylän—Pukinmäen välisellä tiellä olevalla Vantaan sillalla	1947: 140
Ajotiet, niiden hiekoittaminen	1929: 47
Akordisopimukset, kaupunginhallituksen oikeuttaminen teemmään niitä	1938: 60
Alaikäiset, joihin nähden kunnan viranomaisella on holhooja-oikeus, niiden ottaminen valtion kasvatuslaitokseen	1924: 38
Aleksis Kliven koulu, sen nimen vahvistaminen	1935: 8
Alihoitajattaret, heidän johtosääntönsä	1927: 34, 35
heiltä vaadittava oppikurssi	1929: 74
Alistaminen, kaupunginvaltuuston päätösten	1927: 84; 1946: 111
Alkoholiliike, ks. Väkijuomayhtiö.	
Alkoholiliasetus	1936: 17 (muut. 1938: 43)
Alkoholililaki ... 1936: 16 (väliaik. muut. 1939: 102; 1941: 113; 1943: 147;	1947: 107)
Alkoholilit, heihin kohdistuva raittiushuolto	1947: 109

kustannukset heidän hoidostaan yleisessä huoltolassa 1938: 24; 1946: 40, 161;	1947: 110
väliaik. asetus heidän määräämisestään yleiseen huoltolaan 1940: 72; 1941: 114; 1943: 148;	1947: 108
Alokat, ks. Asevelvolliset.	
Alueliikenne, siinä käytettyjen henkilöautojen lukumäärän rajoittaminen	1938: 39; 1939: 79
Alueilto	1944: 129, 131; 1945: 129; 1946: 76
eräiden sen yhteydessä Helsingin kaupunkiin liitettyjen kylien ja yksinäistalojen nimet	1946: 156
sen yhteydessä tapahtuva köyhäinhoidollisen kotipaikakoikeuden siirtyminen	1945: 267
Aluelääkärit, heidän johtosääntönsä	1937: 67 (muut. 1946: 199)
heidän lääkärialueidensa uudestijärjestely ... 1923: 15; 1927: 15; 1945: 143;	1946: 3
» palkkionsa vähävaraisille annettavasta lääkärinholdosta	1938: 5; 1943: 189; 1945: 152; 1946: 47
maksun suorittaminen heidän vähävaraisten potilaittensa hoitoon käytetyistä lääkkeistä	1947: 40
muutos heidän johtosääntönsä v:lta 1912	1929: 5
Alukset, niistä tapahtuva kauppa ... 1934: 32; 1936: 48; 1937: 46;	1938: 67
satamalaitoksen, niiden käyttämisestä vahvistetun taksan muutos	1941: 85; 1945: 240; 1947: 164
taksa niille annetusta vedestä 1936: 41 (lisäys 1939: 14; muut. 1945: 206;	1947: 159)
Ammatinharjoittajat, sotapalveluksessa olevat, heidän vuokra-velkojensa järjestely	1942: 120
Ammatit ja ammatin haarat, oppiajat niissä	1939: 3
Ammatteihin valmistavat koulut, niistä annetun asetuksen muuttaminen	1923: 24
Ammattientarkastus, kaupungin, sen johtosääntö	1938: 16
laki siitä	1927: 4
sen lain toimeenpaneminen	1927: 5
Ammattikoulu kirjaltajia varten, sen ohjesääntö	1925: 34
valmistava poikain, sen ohjesääntö	1925: 32 (muut. 1941: 98)
» tyttöjen, sen johtajattaren palkkio	1931: 53
» » » ohjesääntö	1925: 33
Ammattikoulut, valmistavat, maksuttomien kouluaterioiden antaminen niiden oppilaille	1943: 119
niiden oppilaiden hammashoito	1939: 30
niissä kannettavien lukukausimaksujen korottaminen	1946: 110
Ammattilaiskoulu, yleinen, sen ohjesääntö	1925: 31
sen opetussuunnitelman muuttaminen	1947: 102
Ammattilaiskoulut, yleiset, niistä annetun asetuksen muuttaminen	1923: 23
Ammattiopetuslaitokset, kaupungin, niiden ohjesääntö 1946: 58 (muut. 1947: 5)	
niiden valvonta	1923: 50
tuntipalkkiot niissä ... 1938: 76; 1942: 107; 1944: 22; 1945: 239;	1947: 93
Ammattiopetuslaitosten johtokunta, sen ohjesääntö	1925: 29
» tarkastajat, heidän johtosääntönsä	1925: 30
Ammattiopintojen avustuslaki	1944: 155
sen toimeenpanoasetus	1944: 156
» täytäntöönpano ... 1944: 157; 1945: 294 (muut. 1946: 57);	1947: 103
Ammattioppilaitokset, kunnalliset, asetus niistä 1942: 11 (muut. 1946: 56)	
laki niistä	1939: 70 (väliaik. lykkäys 1939: 100; 1940: 120)

Ammattioppilaskoti, sen ohjesääntö	1926: 18 (muut.	1929: 66)
Ammattioppilaslautakunta, sen asettaminen		1923: 58
Annalan urheilukenttä, sen järjestyssäännöt		1934: 69
Ansiotoiminta, ulkosalla harjoitettava, määräykset siitä		1935: 9
Ks. Kauppa ja ansiotoiminta, kioskeissa ja ulkosalla harjoitettava.		
Antennit, niiden rakenne	1929: 35 (lisäys	1938: 29)
Apukoulut, kansakoulujen, niiden opettajien palkkaedut		1947: 95
» » uudelleen järjestäminen		1936: 36
Apulaiskaupungineläinlääkärin johtosääntö ...	1933: 38 (muut.	1946: 203)
Apulaislääkärinotoimet, vapaaehtoiset, niiden perustaminen sairaaloihin		1928: 9
Apulaislääkärit, sairaalain, heidän johtosääntönsä		1927: 29
Aputyöntekijät, puhtaanapitolaitoksen, lisäpalkkion suorittaminen heille		1945: 78
sortuneiden rakennusten raivaustöissä olevat, heidän tuntipalkkansa		1944: 98
Arkistot, julkiset, asetus niistä annetun lain täytäntöönpanosta laki niistä		1939: 2
		1939: 1
Arkistot, kunnalliset, niiden asiakirjain hoitaminen niiden huoneistot	1942: 61 (lisäys	1946: 232)
		1942: 60
Arkistot, liitoskuntien viranomaisten, lautakuntien ja laitosten, ohjeet niiden siirrosta kaupungin viranomaisille		1945: 62
Ks. myös Kaupunginarkisto.		
Arosin, Anna Sara, hänen testamenttirahastostaan suoritettavien avustusten korotus		1940: 138
Arviomisperusteet, Vallilan teollisuustonttien		1941: 39
Arvioperusteet, kaupungin viranhaltijain luontoisetukorvausten		
	1933: 47 (muut. 1939: 16; 1941: 121; 1942: 100; 1945: 52;	1947: 60)
Aseistus, poliisiin		1923: 63
Asemakaava, XIV kaupunginosan korttelin n:o 472		1940: 151
XVI kaupunginosan n. s. Reijolan alueen		1937: 101
XVIII » » korttelin n:o 604		1938: 104
» » » korttelien n:o 622 ja 623		1945: 184
» » » korttelin n:o 624		1946: 259
XXI » » (Hermannin) osaa varten		1941: 140
XXII » » (Vallilan)		1940: 144
XXIII » » (Annalan, Arabian ja Toukolan)		1938: 101;
		1940: 159
XXV » » (Käpylän)	1937: 102;	1940: 159
XXVI » » korttelien n:o 980—993 (Koskelan)	1936: 115;	1940: 159
46. » » Pitäjänmäen teollisuusalueen		1946: 260
81. » » Herttoniemen asuntoalueen		1946: 258
Asemakaava- ja rakennusasiat, maistraatin lisäjäseneä niitä käsiteltäessä toimivan asiantuntijan palkkio	1943: 94;	
	1945: 162;	1947: 198
Asemakaavalaki 1931: 20 (lisäys 1939: 37; muut. 1938: 44; 1940: 36; 1945: 118)		
Asemakaavamittaukset, asetus niistä	1935: 21 (muut.	1938: 47)
Asemakaavanmuutoksia 1927: 88; 1928: 43; 1929: 69; 1930: 50; 1931: 81		
» ja asemakaavamääräyksiä, jotka koskevat:		
I kaupunginosan kortt. n:o 7		1940: 145
I » » » 14		1941: 148
I » » » 15		1935: 53
I » » » 16		1935: 55

Asemakaavanmuutoksia ja asemakaavamääräyksiä, jotka koskevat:

I	kaupunginosan kortt. n:o 17	1946: 253
I	» » » 18	1947: 205
I	» » » 25	1934: 66
I	» » » 31	1935: 46
I	» » » 45:	
	tonttia n:o 1 Liisankadun varrella	1936: 105; 1937: 95
	tontteja n:o 2 ja 3 Unioninkadun varrella	1936: 127
I ja II	kaupunginosan kortt. n:o 42, 44 ja 45	1937: 107
II	kaupunginosan kortt. n:o 33	1936: 125
II	» » » 36	1942: 168
II	» » » 37	1946: 263
II	» » » 37	1947: 210
II	» » » 38 a:	
	tonttia n:o 6 Vilhonkadun varrella	1943: 192
	» » 8 Kaisaniemenkadun varrella	1939: 65
	» » 10 Vuorikadun varrella	1946: 264
	tontteja » 15 a ja 15 b Mikonkadun varrella	1939: 119
II	kaupunginosan kortt. n:o 39 a	1937: 108
II	» » » 40:	
	tonttia n:o 1 Vilhonkadun varrella	1939: 122
	» » 12 Vuorikadun varrella	1939: 68
II	kaupunginosan kortt. n:o 40	1947: 208
II	» » » 41	1940: 152
II	» » » 42 (Kaisaniemenkadun le-	
	vittäminen)	1934: 64
II	» » » 95 b	1945: 176
II	» » » 99 ja sen ympäristöä	1939: 60
II	» » keskusasema-aluetta sekä kortt. n:o	
	39 b, 96, 99 ja 103	1938: 97
III	» » kortt. n:o 46	1941: 124
III	» » » 47	1943: 196
III	» » » 49:	
	tontteja n:o 2 ja 4 Kasarmikadun varrella	1936: 111; 1937: 113
	tonttia n:o 5 Etelä Esplanaadikadun varrella	1934: 58; 1945: 183
III	kaupunginosan kortt. n:o 50	1939: 123
III	» » » 51:	
	tontteja n:o 1 ja 4 Ludviginkadun varrella	1936: 121
	tontteja n:o 6 Pikku Roobertinkadun varrella ja 12	
	Korkeavuorenkadun varrella	1940: 153
	tonttia n:o 13 Erottajankadun varrella	1939: 64; 1946: 242
III	kaupunginosan kortt. n:o 52 ...	1937: 97; 1938: 114, 121; 1947: 213, 216
III	» » » 53	1933: 83
III	» » » 195	1936: 119
IV	» » » 63	1938: 128
IV	» » » 63 ja 66 kohdalla Yrjönkadun	
	yli johtavan arkadin poistamista ...	1936: 102
IV	» » » n:o 63 ja 66	1938: 129
IV	» » » 64 ...	1939: 118; 1943: 197; 1947: 202
IV	» » » 71	1939: 57
IV	» » » 72:	
	tonttia n:o 6 Fredrikinkadun varrella ...	1933: 80; 1946: 245
	» » 10 Bulevardin varrella	1936: 112
IV	kaupunginosan kortt. n:o 73	1946: 246
IV	» » » 76:	

	tonttia n:o 5 Albertinkadun varrella	1940: 140; 1945: 186
	» » 7 Abrahaminkadun varrella ...	1941: 125;
		1945: 181, 196
IV	kaupunginosan kortt. n:o 77:	
	tonttia n:o 3 Bulevardin varrella	1944: 213; 1945: 181
	» » 6 Albertinkadun varrella	1946: 247
IV	kaupunginosan kortt. n:o 78—81, 157 ja 158 (Hieta- lahdenkadun levittäminen)...	1938: 107
IV	» » » 79 ja 80	1936: 113
IV	» » » 81:	
	tontteja n:o 30 a ja 30 b Lönnrotinkadun varrella ...	1935: 49
	tonttia n:o 37 Kalevankadun varrella	1945: 307
IV	kaupunginosan kortt. n:o 154	1938: 127
IV	» » » 155	1947: 219
IV	» » » 154, 155, 166 a, 166 b, 168 ja 169 (Lapinlahdenkadun le- vittäminen)	1938: 126
IV	» » » 154, 162, 179, 215, 216 ja 217 (n. s. Kampin alue)	1938: 112
IV	» » » 156:	
	tonttia n:o 1 Ruoholahdenkadun varrella	1946: 250
	» » 3 » »	1945: 197
	» » 5 » »	1947: 214
IV	kaupunginosan kortt. n:o 162	1940: 154
IV	» » » 166 ja 167 sekä osia kortte- leista n:o 154—158	1934: 63
IV	» » » 169	1937: 110; 1938: 130
IV	» » » 175 a	1939: 47
IV	» » » 217	1946: 261
V	» » » 83, 84 ja 91 (Sinebrychoffin alue)	1934: 52
V	» » » 83, 84 b, 91, 113, 117, 118, 164 ja 165	1939: 46
V	» » » 84 a ja 84 b	1936: 100
V	» » » 84 a	1937: 98
V	» » » 91	1935: 38
V	» » » 93	1938: 109
VI	» » » 119	1934: 57
VI	» » » 120 ja 123	1946: 255
VI	» » » 122	1945: 319
VI	» » » 123	1937: 93; 1944: 212
VI	» » » 176 ja 177 ...	1934: 65; 1941: 131, 149
VI	» » » 219	1939: 48
VI	» » » 222	1946: 251
VI	» » » 223	1933: 87
VI	» » » 226	1938: 102
VI	» » » 231	1936: 118
VI	» » » 235 ja 236 (Hernesaaaren alue)	1941: 130
VI	» Tehtaanpuiston kirkkotonttia	1933: 84
VII	» kortt. n:o 100 a ja 100 b	1945: 308
VII	» » » 100 b, 102, 127, 133, 134 ja 136	1937: 111
VII	» » » 101 ja 102 (Etelärantatien levittäminen)	1939: 61
VII	» » » 105:	

	tonttia n:o 2 Tarkk'ampujankadun varrella	1936: 101
	» » 19 Kasarnikadun varrella	1936: 122
VII	kaupunginosan kortt. n:o 107	1946: 238
VII	» » 108:	
	tonttia n:o 5 Jääkärinkadun varrella ja	
	» » 12 Tarkk'ampujankadun varrella	1937: 105
	» » 14 »	1945: 187
VII	kaupunginosan kortt. n:o 130	1941: 126; 1945: 309
VII	» » » 135	1946: 248
VII	» » » 183:	
	tonttia n:o 3 a Laivurinkadun varrella	1937: 104
	» » 22 Pietarinkadun varrella	1945: 193
VII	kaupunginosan kortt. n:o 185	1945: 303
VIII	» » » 141	1932: 83
VIII	» » » 146	1945: 310
VIII	» » » 150	1937: 114
VIII	» » » 161	1945: 188
IX	» » » 199:	
	tonttia n:o 3 a Itäisen Puistotien varrella	1933: 79
	» » 20 » » »	1932: 85
	tontteja n:o 20 a ja 20 b Itäisen Puistotien varrella	1933: 82; 1939: 67
	tonttia n:o 22 Kallioliinnantien varrella	1941: 123
IX	kaupunginosan kortt. n:o 199 ja 202 (Itäisen Puisto-	
	tien levittäminen)	1939: 112
IX	» » » 199—204	1940: 142
IX	» » » 199 ja 204 (Kaivopuiston	
	rantatien rakentaminen) ...	1940: 155
IX	» » » 200:	
	tontteja n:o 3 ja 4 Itäisen Puistotien varrella	1933: 85
	tonttia n:o 4 Itäisen Puistotien varrella	1934: 67
IX	kaupunginosan kortt. n:o 202	1934: 55
IX	» » » 203	1937: 99
IX	» » » 204:	
	tonttia n:o 9 Itäisen Puistotien varrella 1946: 240;	1947: 212
	» » 21 » » » ... 1935: 42;	1938: 96
IX	kaupunginosan kortt. n:o 234	1934: 59
X	» » » » 252	1932: 83
X	» » » » 272 ja 273	1938: 125
X	» » » » 273	1941: 142
X	» » » » 274 ja 282	1934: 68
X	» » » » 276 ja 278	1939: 127
X	» » » » 288	1932: 58
X	» » » » 291:	
	tonttia n:o 3 Kaikukadun varrella	1935: 47
	tontteja » 3 b Kaikukadun varrella ja 15 Sörnäis-	
	ten rantatien varrella	1942: 164
	» » 4 Haapaniemenkadun varrella ja 11	
	Sörnäisten rantatien varrella	1939: 62
	» » 11 ja 15 Sörnäisten rantatien varrella ...	1936: 110
X	kaupunginosan kortt. n:o 292	1940: 150
X	» » » » 294	1939: 120
X	» » » » 296 ja sen ympäristöä	1936: 128
X	» » » » 297 ja 298	1938: 116
X	» » » » 297	1945: 316

Asemakaavanmuutoksia ja asemakaavamääräyksiä, jotka koskevat:

X	kaupunginosan kortt. n:o	299	1946:	256
X	»	»	»	300	1938: 122
XI	»	»	»	301 a	1943: 193
XI	»	»	»	303	1937: 109
XI	»	»	»	309	1947: 209
XI	»	»	»	316	1937: 96
XI	»	»	»	318	1939: 51
XI	»	»	»	325 ja 326	1939: 124
XI	»	»	»	328 ja 331	1939: 55
XI	»	»	»	330 (Alli Tryggin puiston muodostaminen)	1938: 124; 1939: 113
XI	»	»	»	331:	
	tonttia n:o 9 Pengerkadun varrella		1938:	105
	tontteja n:o 9, 13 ja 15 Pengerkadun varrella		1936:	107
XI	kaupunginosan kortt. n:o	332	1936:	114
XI	»	»	»	334 ...	1939: 53; 1941: 150; 1947: 211
XI	»	»	»	335	1936: 123
XI	»	»	»	337, 341 ja 342	1945: 311
XI	»	»	»	338 a	1936: 104
XI	»	»	»	338 b ja 346	1936: 108
XI	»	»	»	340	1934: 61
XI	»	»	»	343:	
	tonttia n:o 2 Helsinginkadun varrella		1936:	124
	» » 4		»	1937:	106
XI	kaupunginosan kortt. n:o	345	1938:	108
XII	»	»	»	349	1935: 52
XII	»	»	»	350	1938: 98
XII	»	»	»	351	1933: 86
XII	»	»	»	352 ja 353	1938: 117
XII	»	»	»	356:	
	tontteja n:o 3 a ja 3 b Sturenkadun varrella		1938:	118
	» »		»	6 ja 12 Vaasanrinteen varrella	1945: 185
XII	kaupunginosan kortt. n:o	359	1938: 99, 119;	1945: 177
XII	»	»	»	361	1936: 106
XII	»	»	»	362	1939: 117
XII	»	»	»	364	1939: 125
XII	»	»	»	371 ja 381	1940: 157
XII	»	»	»	373	1945: 312
XII	»	»	»	377	1933: 81
XII	»	»	»	384	1941: 143; 1945: 189
XII	»	»	»	384, 385, 386, 389, 391, 392, 394 ja 395	1940: 143
XII	»	»	»	387 ja 388	1938: 106; 1947: 203
XII	»	»	»	388	1936: 116
XIII	»	»	»	401	1939: 114
XIII	»	»	»	410	1946: 254
XIII	»	»	»	411	1944: 211; 1946: 252, 262
XIII	»	»	»	412 b	1942: 165
XIII	»	»	»	413	1934: 53
XIII	»	»	»	413, 420, 421 ja 433	1945: 313
XIII	»	»	»	416	1936: 126
XIII	»	»	»	417:	
	tontteja n:o 9 a ja 9 b Dagmarinkadun varrella		1935:	41
	tonttia n:o 14 Temppeelinkadun varrella		1946:	241

Asemakaavanmuutoksia ja asemakaavamääräyksiä, jotka koskevat:

XIII	kaupunginosan kortt. n:o 418	1932: 57
XIII	» » » 419	1937: 117
XIII	» » » 426	1937: 115
XIII	» » » 428	1942: 170
XIII	» » » 431	1946: 243
XIII	» » » 433	1936: 98
XIII	» » » 436	1938: 123
XIII	» » » 442	1938: 113
XIII	» » » 446	1943: 194
XIII	» » » 448:	
	tonttia n:o 6 b Vänr. Stoolinkadun varrella	1945: 194
	» » 8 b » » »	1947: 204
	» » 9 Apollonkadun varrella	1934: 53
	» » 11 » »	1936: 117
	tontteja n:o 14, 15, 17 ja 19 Apollonkadun varrella	1945: 304
XIII	kaupunginosassa sijaitsevien roomalaiskatolisen, mooseksenuskolaisten ja yksityisen kreikkalaiskatolisen seurakunnan sekä entisen venäläisten sotilaiden hautausmaa-alueita	1935: 45
XIII	kaupunginosassa sijaitsevan yksityisen kreikkalaiskatolisen seurakunnan hautausmaata	1940: 158
XIII	kaupunginosan kortt. n:o 451, XIV kaupunginosan kortteleita n:o 465 ja 491 sekä eräitä puistoalueita	1942: 162
XIV	kaupunginosan kortt. n:o 463:	
	tonttia n:o 3 Töölöntorinkadun varrella	1934: 54
	tontteja n:o 7 ja 9 Töölöntorinkadun sekä n:o 30 Töölönkadun varrella	1935: 44
XIV	kaupunginosan kortt. n:o 464:	
	tonttia n:o 15 Pohj. Hesperiankadun varrella	1939: 50, 126
	» » 19 » » »	1937: 94
XIV	kaupunginosan kortt. n:o 473	1934: 62
XIV	» » » 474	1932: 83; 1934: 56
XIV	» » » 475	1932: 56; 1945: 305
XIV	» » » 477:	
	tonttia n:o 3 Ruusulankadun varrella	1939: 59
	tontteja n:o 40 Turuntien varrella sekä 3, 5, 7, 9, 11, 13 ja 15 Ruusulankadun varrella	1936: 99
XIV	kaupunginosan kortt. n:o 478	1938: 103; 1943: 195
XIV	» » » 479	1945: 179
XIV	» » » 479 a ja 479 b	1944: 210
XIV	» » » 479 b	1932: 86
XIV	» » » 481	1934: 60; 1942: 161
XIV	» » » 484	1932: 83
XIV	» » » 487:	
	tonttia n:o 42 Töölönkadun varrella	1935: 43
	» » 42 b » » »	1935: 50
XIV	kaupunginosan kortt. n:o 495	1938: 110
XIV	» » » 495—497, 501—503, 508 ja 510	1937: 118
XIV	» » » 497	1939: 110; 1945: 195
XIV	» » » 498	1940: 146
XIV	» » » 498 ja 506	1936: 97
XIV	» » » 499:	
	tonttia n:o 53 Töölönkadun varrella	1935: 51
	» » 55 » » »	1936: 109; 1937: 103

Asemakaavanmuutoksia ja asemakaavamääräyksiä, jotka koskevat:

XIV	kaupunginosan kortt. n:o	499, 500, 504, 505, 507, 509, 512, 513 ja 518	1935: 57
XIV	»	» » » 503	1939: 58
XIV	»	» » » 508	1939: 49
XIV	»	» » » 511	1939: 121; 1947: 206
XIV	»	» » » 512:	
	tonttia n:o 5 Messeniuksenkadun varrella		1937: 112
	tontteja n:o 70 b ja 72 Turuntien varrella		1938: 100
XIV	kaupunginosan kortt. n:o	513	1935: 40
XIV	»	» » » 514 ja sen ympäristöä	1942: 166
XIV	»	» » » 516	1932: 84; 1944: 208
XIV	»	» » » 516 ja 517	1945: 314
XIV	»	» » » 517:	
	tontteja n:o 9 ja 11 Tavaststjernankadun varrella ...		1935: 56
	tonttia » 15 » »		1941: 127
	» » 16 Stenbäckinkadun »		1936: 120
XIV	kaupunginosan kortt. n:o	521 ja 522	1937: 100
XIV	»	» » » 522	1934: 53
XIV	»	» » » 524	1933: 88
XIV	»	» » » 524 sekä tämän ja korttelin n:o 525 välistä aluetta	1940: 147
XIV	»	» » » 525	1936: 103
XIV	»	Stadionin aluetta (kortt. n:o 514 ja 515)	1935: 54
XV	»	kortt. n:o 519, 520, 528, 602, 605, 607, 608 ja 634	1938: 104
XV	»	» » » 520	1941: 146
XV	»	» » » 526, 529, 603 ja 645	1941: 138
XV	»	» » » 605	1939: 69
XV	»	» » » 609—614, 616 ja 620	1945: 175, 190 ja 320
XV	»	» » » 610	1945: 315
XV	»	» » » 611, 612, 614, 615, 619 ja 620	1941: 139
XV	»	» » » 616, 617 ja 620	1942: 167
XV	»	» » » 621	1942: 163
XV	»	» » » 642	1932: 83
XV	»	» » » 645	1939: 115
XV	»	(Meilahden) länsiosaa	1939: 109
XVI	»	kortt. n:o 525	1946: 239
XVI	»	» » » 712—721, 726, 727 ja 730— 734	1945: 191
XVI	»	» » » 728 ja 729 sekä niiden ympäristöä	1941: 132
XVIII	»	» » » 604	1940: 141
XX	»	» » » 781	1938: 115
XX	»	» » » 781 ja 786	1935: 39
XX	»	» » » 783 ja 784	1939: 107
XX	»	» » » 784	1941: 122, 135
XX	»	» » » 787—790	1944: 209
XX	»	» » » 789	1945: 182
XX	kaupunginosassa olevaa n. s. Leppäsuon aluetta		1944: 211
XXII	kaupunginosan kortt. n:o	555	1944: 206
XXII	»	» » » 559	1941: 136
XXII	»	» » » 580 a ja 580 b	1941: 144
XXII	»	» » » 582	1946: 249

Asemakaavanmuutoksia ja asemakaavamääräyksiä, jotka koskevat:

XXII	kaupunginosan kortt. n:o	690	1940: 156
XXII	»	»	1941: 128
XXII	»	»	1940: 148
XXII	»	»	1945: 178
XXII	»	»	1945: 306
XXII	»	»	1941: 151
XXII	»	»	1941: 145, 152
XXIII	»	»	1941: 133
XXIII	»	»	1944: 207
XXIII	»	»	1939: 111
XXIII	»	»	1945: 192
XXIII	»	»	1947: 215
XXV	»	»	1939: 66
XXV	»	»	1945: 321
XXV	»	»	1941: 129
XXV	»	»	1938: 120
XXV	»	»	1939: 63
XXV	»	»	1941: 137
XXV	»	»	1939: 52
XXV	»	»	1939: 54
XXV	»	»	1939: 108
XXV	»	»	1940: 149
XXV	»	»	1947: 217
XXV	»	»	1939: 116
XXV	»	»	1945: 317
XXV	»	»	1947: 207
XXV	»	»	1946: 257
XXV	»	»	1947: 218
XXV	»	»	1938: 111
XXV	»	»	1941: 134
XXVI	»	»	1938: 131
Heikinkadun ja Turuntien nimeä			1942: 169
Heikinkatua			1935: 48
Liuskasaarenkadun nimen muuttamista			1945: 318
Siltavuorenkadun nimen muuttamista			1945: 173
Sutelantien nimeä			1941: 141
Asemakaavoja piirrettäessä käytettävät merkinnät			1943: 100
Asemiehet, pikakoulutettavat, heidän kurssirahansa ... 1944: 161			
(muut. 1945: 23, 69);			1945: 253
sotapalveluksesta kotiutetut, heille suoritettava odotusraha			
1944: 160;			1945: 68
Asetuskokoelma, kunnallinen, ks. Kunnallinen asetuskokoelma.			
Asevelvolliset, heidän huoneenvuokratelkojensa järjestely 1940:			
135; 1942: 1 (muut. 1942: 52, 120; 1943: 59)			
heidän oikeutensa saada palkkaa kunnan virasta 1941: 4;			
1941: 5; 1941: 71;			1945: 270
» omaisilleen annettava sairaanhoito- ja hautausapu			
1943: 185;			1946: 82
» omaisilleen suoritettava huoltoraha 1939: 133; 1939:			
134 (muut. 1939: 135), 136, 137; 1940: 9 (muut. 1942:			
89); 1941: 60; 1943: 180, 181			
» perheenjäsenilleen suoritettava kuukausipalkka 1940:			
7 (muut. 1941: 3, 51), 8; 1942: 12 (muut. 1942: 88); 1943:			
58, 70; 1943: 69 (muut. 1943: 179); 1944: 125; 1945: 66;			1946: 83

heille ja heidän omaisilleen annettava vuokratuotto 1942: 2 (muut. 1942: 53, 90), 121; 1943: 182 (muut. 1945: 148)	
» myönnettävät kodinperustamislainat ... 1944: 176, 177 (muut. 1945: 123, 124, 277, 278, 279)	
kaupungin palveluksessa olevat, heidän viransijaisilleen suoritet- tava palkkio 1940: 62; 1941: 69; 1942: 102	
kaupungin palveluksessa olevat, heille suoritettava palkka 1939: 138; 1940: 5, 63, 64; 1940: 10, 11, 64; 1941: 52, 70; 1941: 72; 1942: 58; 1943: 71; 1944: 101; 1945: 4, 1945: 270	
sotapalveluksesta kotiutetut, heidän työhön sijoittamisensa perusteet 1944: 147; 1945: 67	
sotapalveluksesta kotiutetut, heille maksettava eroraha ... 1944: 127	
Ks. myös Asemiehet.	
Asevelvollisuus , eräiden viranhaltijain vapauttaminen sen suo- rittamisesta sodan aikana 1929: 8; 1934: 16; 1941: 47	
Asevelvollisuuslaki 1932: 49 (muut. 1939: 88; 1941: 4)	
asetus sen soveltamisesta 1941: 6	
Asiakirjat , kunnallisten arkistojen, niiden hoitaminen ... 1942: 61 (lisäys: 1946: 232)	
oikeus lähettää viranomaisille ja niiltä saada niitä postitse 1930: 9 (muut. 1936: 92; 1945: 99); 1930: 10 (muut. 1936: 93; 1941: 2; 1945: 225)	
viralliset, niiden nimikirjoitukset 1942: 122; 1942, s. 221	
Asiamiesosasto , kaupunginhallituksen, sen johtosääntö 1933: 23 (muut. 1935: 6; 1946: 195)	
Asuinhuoneistojen lämmityskustannukset 1947: 186	
Asuinpaikan muutos , velvollisuus ilmoittaa siitä kunnan työ- voimapäällikölle 1944: 164; 1945: 149	
Asunnonrakennustoiminta , yleishyödyllinen, ks. Yleishyödyllinen rakennustoiminta ja Rakennustoiminta.	
Asunnonvälitys , lomanviettoasuntojen määrääminen sen alai- siksi erällä paikkakunnilla 1943: 111, 112	
sen toimeenpano 1942: 75	
Asuntoalueiden lunastamislaki 1936: 22	
sen toimeenpanoasetus 1936: 23	
Asuntojentarkastuksen johtosääntö 1924: 19 (muut. 1946: 204)	
Asunto-osakeyhtiöt , niitä varten myytävien tonttien myynti- ehdot 1941: 40	
niitä varten ostettujen tonttien maksamattoman kauppahin- nan postponoiminen 1941: 63	
valtiolainoja niille 1940: 104, 105 (muut. 1941: 10), 106; 1940: 107; 1941: 12	
Asuntotontit , niitä luovutettaessa käytettävään vuokrasopimus- kaavakkeeseen otetut lisäykset 1930: 11	
Asutuslautakunnat , asetukset niistä 1936: 24; 1944: 169	
laki niistä 1936: 20 (muut. 1944: 121)	
Asutuslautakunta , sen jäsenten ja varajäsenten lukumäärä ... 1936: 70	
sen ohjesääntö 1943: 61	
sen puheenjohtajan ja jäsenten palkkiot sekä päiväraha ja korvaus matkakuluista 1936: 71	
Asutusneuvon ohjesääntö 1943: 61	
Aukioloajat , kauppa- y. m. liikkeiden, laki niistä 1934: 47; 1946: 95	
kioskien 1935: 9 (muut. 1937: 26, 44; 1938: 31)	
kukkakauppojen 1935: 11	
maito- ja leipäkauppojen 1935: 11; 1946: 153	
parturin- ja kähertäjänliikkeiden 1935: 10	

Aukioloajat, ravintolain, kahvilain y. m. s.	1925: 52
sanomalehtien pääkonttorien	1935: 10
Autobussiliikenne, sen ohjesääntö	1925: 44
Autobussit, ks. Linja-autot.	
Autolissa käytettävät puu- ja hiilikaasuttimet ... 1940: 51, 87;	1947: 130
Autojen käytöstä pidettävä ajokirja 1941: 95; 1942: 51; 1943: 115;	1946: 88
Autokuljetusmaksut 1943: 89 (muut. 1944: 92); 1945: 11 (muut.	
1945: 77); 1945: 134; 1945: 209 (muut. 1946: 93);	1947: 128
Automobiililiikenne, ammattimainen, lisäys sitä koskeviin järjes-	
tyssäntöihin	1929: 57
Automobiililiikenne, asetus siitä	1924: 17
eräillä kaupungin teillä ja kaduilla	1925: 16
Ks. Moottoriajoneuvoliikenne.	
Automobiilitaksa, ks. Vuokra-autotaksa.	
Autonkuljettajat, vuokra-autojen, heidän virkapukunsa	1938: 18
Autovajat, määräysten antaminen niistä	1942: 156; 1944: 16
paloturvallisuusmääräykset niitä varten	1944: 199; 1946: 41
Autovakuutusrahasto, sen säännöt	1935: 17
Avioliiton ulkopuolella syntyneet lapset, asetus heidän valvonnas-	
taan	1927: 69; 1943: 146
laki heistä	1927: 68 (muut. 1936: 11)
Avustuslainat, ks. Valtionlainat.	
Bensiini, sen astioista tapahtuvaa myyntiä koskevat määräykset	1932: 35
sen astioista tapahtuvaa myyntiä varten varattujen paikko-	
jen luovutusehdot	1932: 36
Bensiinijakeluasemat, periaatteet, joiden mukaan kaupungin	
maata niitä varten vuokrataan	1931: 74
säännöt niitä varten	1931: 73
Betoni- ja rautabetonirakenteet, määräykset niistä 1936: 68	
(muut. 1940: 136; 1941: 55);	1946: 181
Biljardit, järjestyssäntö niitä varten	1928: 31
niiden aukioloajat	1925: 52
niistä annetun asetuksen muuttaminen	1932: 26
Boguseheffsky-aviopuolisot, heidän testamenttivarainsa käyttö	1924: 16
Brändön huvilakaupungin rakennusjärjestys	1946: 131
Demidoff, A., hänen myötäjaisrahastostaan suoritettavien avus-	
tuserien korottaminen	1923: 57
Denaturoidut alkoholipitoiset aineet, niiden myynnin y. m. jär-	
jestäminen	1928: 25; 1932, s. 43
Desinfiointilaitos, siellä annetusta syyhelmähoidosta kannetta-	
vat maksut	1940: 108; 1946: 150
Desinfiointistolimita	1945: 300
Diakonissat, kaupungin palveluksessa olevat, heidän oikeutensa	
kunnan eläkkeeseen	1930: 15
Distriktssinnessjukhuset i Ekenäs, kommunalförbund nimisen	
kuntain liiton perussääntö	1946: 45
Ebeneserkoti, sen lastentarhain johtosääntö	1930: 44
sopimus sille tulevasta kaupungin avustuksesta	1930: 45
Ekholm, C. F., hänen stipendira hastonsa käyttämistä koskevien	
määräysten muuttaminen	1933: 53
Elatusavustukset, laki niiden korottamisesta	1945: 297
Elinkeinoliike, sen verotuspaikka	1940: 18, 131
Elinkeinomaksu, ulkomaalaisen satamassa harjoittamastaan	
myynnistä suoritettava, sen lakkauttaminen	1924: 31
Elinkeinonharjoittajain vapauttaminen hintakirjan pitämisestä	
erässä tapauksissa	1943: 91

Elinkustannusindeksi , sen laskuperusteet	1925: 49
Elintarvikekeskus , sen johtosääntö 1939: 21; uusi painos muu- toksineen	1946: 219
Elintarvikelaki	1941: 65
Elintarvikenäytteiden ottaminen	1941: 92
Elokuvanäytännöt , asetus niistä	1929: 27; 1946: 128
tarkemmat määräykset niistä 1929: 28 (muut. 1932: 48; 1937: 22; 1937: 58)	
Eläinlääkintäbakteriologi , hänen johtosääntönsä	1925: 61
hänen virkansa muuttaminen toisen kaupungineläinlääkärin- viraksi	1933, s. 84
Ks. Apulaiskaupungineläinlääkäri.	
Eläintarhan urheilukenttä , sen järjestyssäännöt	1932: 62
sitä luovutettaessa käytettävä perusmaksu 1932, s. 166; 1934: 70; 1944: 63; 1947: 153	
» » » vuokrasopimuskaaavake 1932: 63; 1947: 152	
Eläintautilaki	1937: 50; 1946: 157
sen soveltamisasetus 1937: 51 (muut. 1942: 33); 1944: 33; 1946: 158	
Eläintenhuoltolaitos , sen ylläpitämistä koskeva sopimus	1930: 7
taksa sinne otettujen eläinten hoidosta	1930: 8; 1945: 119
Eläke , kaupungin palveluksessa olevain diakonissain	1930: 15
kaupungin palveluksessa olevain kansakoulunopettajain ... 1926: 24; 1942: 46; 1943: 78	
» » » merikapteenien	1931: 48
» viranhaltijan ja työntekijän, sitä koskevia mää- räyksiä ... 1924: 6; 1940: 68, 133; 1942: 4, 99, 158; 1943: 21; 1944: 154; 1945: 3, 46, 74; 1945: 131. 296; 1947: 1	
oikeus lukea sitä varten hyväkseen palvelusaikansa raitiotie- yhtiössä	1937, s. 2; 1938, s. 3; 1945: 84
sen myöntäminen kaupungin viranhaltijalle, jonka palvelus ei ole ollut nuhteeton	1939: 92
valtion palvelukseen siirtyneen kunnan viranhaltijan 1925: 22 (muut. 1927: 18; 1933: 70); 1943: 22	
Eläkesääntö , työntekijäin 1924: 5 (muut. 1924: 78); uusi painos 1927: 77 (muut. 1938: 3); 1943: 17 (muut. 1945: 47; 1946: 173); sen erään määräyksen soveltaminen puistotyöntekijöihin nähdén	1944: 106
Eläkesääntö , viranhaltijain 1924: 4 (muut. 1924: 77); uusi painos 1927: 75 (muut. 1936: 33; 1937: 2); 1943: 16 (lisäys 1945: 128; muut. 1946: 172)	
Emännöitsijäntoimi , sen perustaminen Vallilan työväenasuntoi- hin	1924: 58
Ennakkoperintä , kunnallisveron väliaikainen	1943: 139, 140
laki siitä	1946: 112 (muut. 1947: 24)
sen täytäntöönpano	1946: 125
tulo- ja omaisuusveron ... 1943: 125 (muut. 1945: 95); 1943: 126 (muut. 1945: 96)	
v. 1947 kannettavan ennakon perusteeksi pantavan tulon ja omaisuuden arvon korottaminen	1946: 144
v:n 1940 kunnallisverojen	1940: 30
» 1944 »	1944: 150
Eristyslaitos , poikien, sen ohjesääntö	1947: 106
Eroamisikä , valtion virkamiehen 1926: 29 (väliaik. muut. 1942: 144; 1943: 163)	

Eroraha, sotapalveluksesta kotiutetuille asevelvollisille maksettava	<i>1944:</i> 127
Esikaupunkiyhdyskunnat, niiden arkistojen siirto Helsingin kaupungin viranomaisille	1945: 62
niiden viranhaltijain siirtyminen kaupungin palvelukseen 1945: 211;	1946: 55
Esineet, kiinteistöistä erotetut, niiden säilyttäminen ja rahaksi-muuttaminen	1939: 12
Etelä-Suomen voimaosakeyhtiö, sen kanssa tehty sopimus sähkö-energian hankinnasta	<i>1932:</i> 22; 1936: 80
sen yhtiöjärjestys	1942: 148
Finanssitalostatiedot, kaupunkikuntien	1926: 5; 1940: 96
Haagan kauppala, asetus sen lakkauttamisesta	1944: 130
sen yhdistäminen Helsingin kaupunkiin	1944: 129
Haapaniemen urheilukenttä, sen järjestyssäännöt	1932: 65
Hagan raitiotie, sitä koskevan toimilupakirjan muuttaminen ...	<i>1925:</i> 12
Hakasalmen urheilukenttä, sen käyttö	1931: 38
Halkotoimiston hallinta	1946: 78
Hallimyyvälät, niiden huutokaupoissa suoritettava käteismaksu	1929: 46
Hallinnon järjestäminen sota-aikana	<i>1941:</i> 64; <i>1942:</i> 151; <i>1945:</i> 245
Halot, ks. Polttoaineen hankinnan ja jakelun keskittäminen.	
Hammaspoliklinikka, ks. Kouluhammasklinikka.	
Hankinnat, kotimaisen tuotannon suosiminen niissä	1930: 24
Harjoittelijoiden ottaminen kaupungin virastoihin	1944: 81
Hautausapu, asevelvollisten omaisille annettava ...	<i>1943:</i> 185; 1946: 82
työntekijäin <i>1925:</i> 46; <i>1932:</i> 21 (lisäys <i>1934:</i> 7); 1939: 23 (muut. <i>1941:</i> 8; 1943: 19; 1946: 174);	1940: 67
sen maksaminen sodassa kaatuneiden kaupungin viranhalti-jain ja työntekijäin kuolinpesille	<i>1943:</i> 79
Heikinkatu, sen nimen muutos	1942: 169
sitä koskeva asemakaavanmuutos	1935: 48
Heimberger, R., hänen lahjoittamansa palkintorahaston ohje-säännön muutos	1923: 56
Helsingin kaupungin leski- ja orpokassa, ks. Leski- ja orpoeläke-kassa, kaupungin.	
Helsingin maalaiskunta, eräiden siihen kuuluvien kylien, tilojen ja muiden alueiden yhdistäminen Helsingin kaupunkiin	1944: 129; 1945: 129; 1946: 76
omaisuuden vaihtamista sen ja kaupungin välillä koskeva sopimus	1946: 126
Helsingin makasiinosakeyhtiö, sen laiturihuoltoa koskevat mää-räykset	1931: 3 (muut. 1941: 58)
sen laiturihuoltotariffi <i>1931:</i> 4; uusi painos 1937: 8 (korot. <i>1940:</i> 35, 139; <i>1941:</i> 20, 108; <i>1942:</i> 37)	1942: 37)
sen omaisuuden hankkimista kaupungille koskeva kauppasopimus	1944: 183
sen palveluksesta kaupungin palvelukseen siirtyneiden henki-löiden oikeuttaminen laskemaan hyväkseen palvelusvuosia	1945: 84
sen yhtiöjärjestyksen muuttaminen	<i>1929:</i> 75; <i>1937:</i> 86
Ks. myös Laiturihuoltotariffi ja Yleinen talletusmakasiini.	
Helsingin makasiinosakeyhtiön eläke- ja apukassa, sen ja kau-pungin välinen sopimus	1946: 16
sen varojen käyttäminen	1946, s. 15; 124
Helsingin perheasunnot osakeyhtiö, sen yhtiöjärjestys	1941: 102
Helsingin puhelinyhdistys, sen ja kaupungin välinen toimilupa-sopimus	1937: 74 (muut. 1945: 100)

Helsingin raitiotie- ja omnibusosakeyhtiö, sen henkilökunnan oikeuttaminen liittymään kaupungin leski- ja orpokassaan	<i>1939</i> , s. 80
sen löytötavaratoimiston ohjesääntö	1946: 38
» omaisuuden hankkimista kaupungille koskeva kauppasopimus	1944: 179
» palveluksesta kaupungin palvelukseen siirtyneen viranhaltijan oikeus eläkkeeseen	<i>1937</i> , s. 2; <i>1938</i> , s. 3; 59; 1945: 84
» raitiotie- ja linja-autolinjoilla suoritettavat ajomaksut	<i>1931:</i> 54; <i>1939:</i> 142; <i>1940:</i> 122; <i>1943:</i> 191
» yhtiöjärjestys	<i>1935:</i> 64
sille v. 1913 vahvistetun yhtiöjärjestyksen muutos	<i>1931:</i> 41
Helsingin yliopisto, sen kanssa tehty sopimus lääketieteellisen opetuksen antamisesta tuberkuloosisairaalassa	1930: 17
sen kanssa tehty sopimus yleisen sairaalan rakentamisesta ja käyttämisestä	1940: 90
Henkikirjat, tilastotoimiston arkistossa säilytetyt, niistä annettujen otteiden lunastusmaksu	1933: 6
Henkikirjoittaja, asetus niiden henkilöluetteloiden maksusta, jotka hänen tulee kunnallisten vaaliluetteloiden tekemistä varten toimittaa	<i>1930:</i> 30; <i>1944:</i> 97; <i>1945:</i> 122; 1947: 31
Henkikirjoitus, asetus kielilain soveltamisesta siinä	1946: 165
asetus siitä	1944: 120
» annetun lain väliaikaisesta täytäntöönpanosta laki	<i>1940:</i> 85
»	1939: 84 (lykkäys <i>1939:</i> 100; muut. 1942: 154)
siitä v. 1894 annetun asetuksen muuttaminen	<i>1934:</i> 25; <i>1937:</i> 14; <i>1943:</i> 105
Henkikirjoitustoimen yhdistäminen poliisilaitokseen	1945: 20
Henkikirjoitustoimiston johtosääntö	1945: 21
Henkilövuokra-autotaksa, ks. Vuokra-autotaksa.	
Henkisen työn tekijät, heidän työväliityksensä väliaikainen järjestely	1940: 39
Henry Fordin katu, sen nimi	1945: 318
Hermannin I, sen asemakaava	1941: 140
sen asuntotonttien luovutusehdot	1924: 56
» kivitalotonttien rakennusjärjestys	1924: 12
» tehdastonttien rakennustapa	1924: 13
Herttoniemen rautatie, sen avaaminen liikenteelle	<i>1937:</i> 90; 1938: 93
sen toimilupa	1923: 40 (muut. 1925: 45; 1935: 61, 62)
Herttoniemi, sen asuntoalueen asemakaava	1946: 258
sen asuntoalueen keskiosan tonttien vuokraperusteiden vahvistaminen	1945: 56
» rakennusjärjestys	<i>1936:</i> 4; 1941: 67
» rakennustarkastaja	1937: 38, 39
» varastoalueita luovutettaessa sen öljysatama-alueelta käytettävä vuokrasopimuskaavake	1935: 30
» öljysatama-alueen palopäällikkö	1937: 16
»	1935: 29
»	1935: 29
Hesperian pesäpallokenttä, sen järjestyssäännöt	1932: 67
Hevosottoasetus	<i>1924:</i> 9; <i>1939:</i> 99; <i>1940:</i> 45; 1944: 88
Hevosottolaki	<i>1924:</i> 8; 1939: 71 (muut. 1940: 44; 1944: 87)
Hiekoittaminen, katujen ajoteiden	1929: 47
Hietalahdenkatu, sen levittämistä tarkoittava asemakaavanmuutos	1938: 107
Hietalahdentori, sen torikaupan laajentaminen	1934: 12
Hietaranta, sen järjestyssäännöt	<i>1931:</i> 67; 1933: 78
sen käyttö	1930: 16

Hinaaja, kaupungin, sen käyttämisestä vahvistetun taksan muutos	1941: 85; 1945: 240;	1947: 164
Hintakirja, velvollisuus pitää sitä	1942: 50;	1943: 91
Hintojen korottaminen, sitä koskeva kieltö		1941: 107
säännöstely	1941: 106; 1942: 50;	1945: 63
Hoitolaitokset, tuberkuloottisten, ks. Tuberkuloosihuoltotoimisto ja Tuberkuloosisairaala.		
Hohouslaki, sen muuttaminen		1929: 30
Holmgren, A., hänen lahjoittamastaan rahastosta myönnettävään apurahojen korottaminen		1924: 51
Huoltolaitokset, kaupungin, niiden ohjesääntö 1936: 79 (lisäys)		1942: 43)
Huoltolautakunta, kaupungin, sen alaisten huoltolaitosten ohjesääntö	1936: 79 (lisäys)	1942: 43)
sen alaisten työtupien ja naisten työtupien yhdistäminen		1938: 42
» » » ohjesääntö	1937: 65 (muut.)	1938: 80)
» » viranhaltijain johtosääntö ...	1937: 66 (muut.)	
	1939: 31; 1943: 26; 1945: 266;	1947: 190)
» kokoontulo		1945: 235
» tehtävät siirtoväkeen nähden ...	1942: 28 (muut. 1943: 157; 1944: 94); 1942: 29 (muut. 1943: 158);	1943: 104
» työjärjestys	1937: 64 (muut.)	1938: 79)
» työtupien järjestyssäännöt	1939: 94 (muut. 1941: 111; 1944: 47), 96 (muut. 1940: 81;	1944: 48)
työttömien naisten ottamisessa sen työtupiin noudatettavat ohjeet		1939: 95
Huoltolautakunta, kunnallinen, asetus siitä		1936: 8
laki siitä		1936: 7
Huolto-ohjesääntö	1936: 78 (muut. 1938: 78;	1947: 8)
Huolto-ohjeet, asevelvollisille y. m. ja heidän omaisilleen, ks. Asevelvolliset.		
Huoltotoimisto viranhaltijoita ja työntekijöitä varten, sen perustaminen		1934: 4
Huoltovelvollinen kaupungin viranhaltija, määritelmä		1940, s. 22
Huolto, yhteiskunnallinen, asetus sen hallinnosta 1936: 77 (muut.)		1943: 98)
sen ohjesääntö	1936: 78 (muut. 1938: 78;	1947: 8)
Ks. myös Huoltolautakunta ja Sosiaalihuolto.		
Huoneenvuokralaki		1925: 21
Huoneenvuokralautakunnat, asetus niistä	1940: 25 (muut.)	1941: 13)
niiden toiminnanjohtajat	1944: 166 (muut.)	1945: 284)
Huoneenvuokralautakunnat, Helsingin kaupungin, muuttoilmoitusten toimittaminen niille		1944: 165
niiden johtosääntö	1945: 38 (muut.)	1947: 19)
» puheenjohtajan ja jäsenten palkkiot	1941: 153; 1944: 196; 1945: 164;	1947: 199
» pöytäkirjanotteista kannettavat maksut	1940, s. 84;	1943: 123
Huoneenvuokrasäännöstely, sitä koskevat määräykset 1941: 45 (muut. 1942: 26, 86); 1943: 1 (muut. 1943: 145; 1944: 108; 1944: 143, 144; 1945: 32, 88, 283; 1947: 117); 1943: 111, 112		
Huoneenvuokrat, niiden korotusmäärät 1941: 46; 1942: 74; 1943: 87; 1945: 33 (muut. 1946: 166);		1947: 143
Huoneenvuokrat, sotapalveluksessa olevien, niiden järjestely 1940: 135; 1942: 1 (muut. 1942: 52, 120; 1943: 59)		
Huoneistot, kunnallisten arkistojen		1942: 60
käyttämättömät, niiden luovuttaminen vuokralle		1944: 168
niiden käytön tehostaminen	1943: 144; 1944: 107 (muut. 1944: 145, 167; 1945: 89, 285); 1944, s. 115;	1946: 74

Huoneistot, niiden lämmittämistä koskevia määräyksiä 1943:	143	
	(muut. 1947: 185);	1947: 186
valtionvaroista lainoja saaneiden yhtymien taloissa sijaitse-		
vien luovutushinta	1943: 109;	1947: 142
Huonekorkeus, poikkeuksellinen, asuntopulan poistamiseksi suo-		
ritettavassa rakentamisessa, asetus siitä	1944: 124;	1947: 118
Huonerakennustyöt, järjestysohjeet niitä varten		1927: 85
Huonerakenteet, jotka vaativat erityistä valvontaa 1932:	46	
	(muut.	1941: 56)
Huopalahden kunnan yhdistäminen Helsingin kaupunkiin		1944: 129
Huutokaupalla myytävien tarvikkeiden hinnat	1942: 50;	1945: 63
Huvit, julkiset, asetus niistä		1931: 13
niiden toimeenpano rukous- ja pyhäpäivinä 1925, s. 117; 1934:		
17;		1938: 30
poliisijärjestyksen niitä koskevat määräykset (96—99 §) ...		1945: 91
Hyvösen lastenkoti, sen johtokunnan johtosääntö		1924: 59
Höyrykattilat, ks. Maahöyrykattilat.		
Ikäkorotus kansakoulunopettajan siirtymässä kunnan palvelukseen		1926: 24
kunnan toimesta valtion palvelukseen siirtyneen viranhaltijan		
1924: 3; 1924: 65 (muut. 1937: 92); 1943: 75 (muut.		1947: 79)
sitä vastaavan palkankorotuksen myöntäminen vuosisijaisina		
toimiville kansakoulunopettajille		1947: 99
sotapalvelusajan lukuunottaminen sitä laskettaessa		1924: 54
yhteismäärärahasta palkatusta toimesta sääntöpalkkaiseen		
siirtyneen viranhaltijan		1924: 25
Ks. Virkasääntö.		
Ilmasuojelu, ks. Väestönsuojelu.		
Ilmoitusten asettaminen kaupungin rakennuksiin, yleisille pai-		
koille y. m.		1946: 140
Imatran voimalaitos, sen kanssa tehty sopimus sähköenergian		
hankinnasta	1932: 22;	1936: 80
Imettäväisten eläinten lihan ihmisravinnoksi luovuttaminen ...		1943: 54
Indeksi, sen laskuperusteet		1925: 49
Indeksitarkistus, työpalkkojen yleinen		1947: 50
Invaliidihuoltoasetus		1946: 180
Invaliidihuoltolaki		1946: 179
sen täytäntöönpano		1947: 86
Ks. myös Sotainvaliidit.		
Invaliidisäätiö, sopimus paikkojen luovuttamisesta kaupungille		
sen huoltolaitoksesta		1942: 64
Irtaimen omaisuuden inventaajat (tarkastajat), heidän v. 1918		
vahvistetun johtosääntönsä muuttaminen	1934: 42;	1946: 6
heidän v. 1946 vahvistettu johtosääntönsä		1946: 193
heidän palkkionsa	1934, s. 35; 1943: 95; 1945: 163;	1946: 184
Irtaimisto, luettelon pitäminen siitä		1943: 97
Irtain omaisuus, kaupungin, sen palovakuuttaminen		1931: 51
Irtolainen, hänen pitämisestään työlaitoksessa aiheutuvien kus-		
tannusten laskeminen y. m.		1936: 95
hänen pitämisestään työlaitoksessa suoritettava korvaus		
1937: 15; 1942: 109; 1943: 155; 1945: 126; 1946: 109;		1947: 113
Irtolaisasetus	1936: 15 (muut. 1936: 94; 1937: 31;	1944: 163)
Irtolaislaki	1936: 13 (muut.	1944: 66)
Irtolaisvalvonta, siinä olevien huollettavien noudatettavat yleis-		
ohjeet		1938: 81
Itsenäisyyspäivä, laki sen viettämisestä	1929: 33;	1937: 59

Itsenäisyyspäivä, sen aikana suoritetusta työstä tuleva palkka 1929, s. 68; 1937, s. 76; 1939: 87;	1943: 165
Jakolaitos kaupungissa, asetus siitä	1936: 24
laki siitä	1931: 23 (lisäys
siitä annetun lain ja asetuksen mukaisista toimituksista suori- tettavat maksut	1938: 57 (muut. 1945: 17; 1946: 70)
Jaoituskaavat, kaupungin asemakaavan ulkopuolella olevien alueiden	1928: 44; 1930: 51; 1931: 80
Jaotus, kunnallinen, laki sen muuttamisesta	1925: 3 (lisäys 1934: 26)
Jatko-opetuksen uudelleen järjestäminen kansakouluissa	1945: 302
Johdot, niiden sijoittaminen uusiin katuihin	1930: 46
Johtokunnat, niiden päätösten saattaminen kaupunginhallituksen tietoon	1934: 2
Ks. myös Palkkiosääntö.	
Julkinen asunnonvälitys, ks. Asunnonvälitys.	
Julkiset arkistot, ks. Arkistot.	
Julkiset huvit, ks. Huvit.	
Julkiset kuulutukset, ks. Kuulutukset.	
Julkisivupiirustukset, niiden tarkastus	1923: 61
Julkisivupiirustusten tarkastustoimikunta (tarkastajat), sen johto- sääntö	1924: 35; 1946: 194
Julkisoikeudelliset palvelussuhteet, joita palkanpidätys ei koske	1938: 87
Juopuneena tavattu henkilö, laki hänen huollostaan	1931: 27
valtioneuvoston päätös hänen huollostaan annetun lain täy- täntöönpanosta ja soveltamisesta	1931: 28
Ks. Alkoholistasetus ja Alkoholistolaki.	
Jäljennöksistä kannettava lunastus 1938: 62; 1940: 60; 1943: 68; 1946: 10;	1947: 28
Järjestelylainat, niiden myöntäminen omakotirahastosta 1934: 84;	1935: 18
Järjestysohjeet, niiden voimassaolo	1931: 24
Jäänsärkijä, kaupungin, sen käyttämisestä vahvistetun taksan muutos	1941: 85; 1945: 240; 1947: 164
Jäätelönmyyntipaikat, niistä suoritettavien vuokrien maksuajat	1929: 45
Kaasulaitos, sen antaman kaasun kulutuksessa noudatettavan ohjesäännön 4 §:n muutos	1924: 29
sen liittymämaksut	1940: 127; 1943: 67; 1945: 19; 1947: 34
» maksujen vakuusjärjestelmä	1932: 71
» mittarivuokrat	1940: 127; 1947: 34
» työntekijäin työsäännöt	1924: 85
» veloituskulut	1945: 158
Kaasumaksujen kannanta	1941: 24; 1945: 158
Kaasukulutuksen supistaminen 1944: 135 (lisäys 1945: 18; 1946: 87; muut. 1946: 138; 1947: 35)	
Kaasutariffi 1923: 49; 1934: 44; 1937: 1; 1940: 84; 1942: 112 (kor. 1945: 115; 1945: 237);	1944: 135
Kaasuttimet, ks. Puu- ja puuhiilikaasulaitteet.	
Kadut, kaivuut niissä, ilmoitusvelvollisuus niitä tehtäessä	1923: 59
niiden suoritus- ja valvontataksa	1924: 11 (kor. 1944: 158)
niitä koskeva ohjesääntö	1924: 10
Kadut, niiden nimet, 1928: 42 (muut. ja lis. 1934: 52, 68; 1935: 54, 57; 1936: 115, 128; 1937: 102, 108, 118; 1938: 97, 101, 104, 112, 116, 125; 1939: 46, 107, 109, 113; 1940: 54, 143, 144, 155, 159; 1941: 129, 140, 141, 144, 147; 1942: 162, 166, 169; 1944: 209, 210; 1945: 173, 318; 1946: 258, 260)	

Kadut , niiden puhtaanapidosta kannettavat maksut, ks. Puhtaanapidomaksut.	
Kahvilat , järjestyssääntö niitä varten	1928: 31
niiden aukioloajat	1925: 52
» pidosta annetun asetuksen muuttaminen	1932: 26
Kaisaniemi , sen urheilukenttien käyttö	1931: 38
Kalastaman jäähdytyslaitoksen taksa	1942: 85; 1944: 86
Ks. myös Verkkoosaaren kalasatama.	
Kalastus , sen harjoittamista koskevien sääntöjen 1§:n muuttaminen	1929: 63; 1935: 16; 1947: 157
Kalavesi , kaupunkiin kuuluva, sen osittainen rauhoittaminen	1929: 49; 1939: 15
Kalleusryhmitys , kuntien, ks. Kuntien kalleusryhmitys.	
Kalliinanajalisäykset Helsingin kaupungin leski- ja orpoeläkekassasta eläkettä nauttiville 1940: 133; 1942: 99; 1944: 154; 1947: 58	
kaupungin eläkkeennauttijoille 1940: 68; 1942: 4; 1942: 46, 99; 1944: 154; 1945: 3	
» töissä oleville kuorma-ajureille 1940: 47; 1941: 9; 1942: 114; 1944: 83; 1945: 44, 75, 135; 1946: 21	
» » omin vaunuin oleville kuorma-autojen kuljettajille 1940: 47; 1941: 9; 1943: 131; 1945: 45, 76, 136, 210	
» viranhaltijoille ja työntekijöille 1941: 50; 1942: 3, 44, 73; 1943: 81; 1944: 154; 1945: 46, 74; 1946: 89	
Kallion urhellukenttä , sen järjestyssäännöt	1926: 32; 1932: 64
Kalustoluetteloista poistettujen esineiden käyttö	1943: 97
Kampin alue , sen asemakaavanmuutos	1938: 112
Kansakoulu , asetus sen järjestysmuodosta 1931: 15 (muut. 1934: 46; 1936: 19; 1942: 133; 1943: 12, 29; 1945: 31, 169)	
Kansakouluhuoneistot , niiden vuokra-arvon laskeminen valtionapua määrättäessä	1927: 51; 1930: 40
Kansakoulujen johtokunnat , kansakoulujen ohjesäännön niitä koskevat määräykset (1—4 §)	1928: 7; 1947: 15
kansakoulun järjestysmuodosta annetun asetuksen niitä koskevat määräykset (15—18 §)	1931: 15
kansakoulutoimen järjestysmuodosta annetun lain niitä koskevat määräykset (7 ja 8 §)	1923: 34; 1944: 69
Kansakoululaitoksen kustannukset:	
v. 1921 ann. lain muuttaminen	1924: 64
» 1921 » » täytäntöönpanoasetuksen muuttaminen	1925: 25
» 1921 » » 15 ja 16 §:n soveluttaminen	1923: 46
» 1926 » » täytäntöönpanoasetus 1926: 23 (muut. 1931: 17); 1932: 5 (muut. 1943: 31)	
» 1926 » laki 1926: 22 (muut. 1931: 16, 61; 1933: 71; 1936: 2; 1943: 11, 101, 102; 1943: 27; 1944: 18, 70; 1945: 220; 1946: 163; 1947: 94)	
Kansakoululaitos , sen ylläpitämiseen maksettava valtionavustus 1932: 6; 1934: 83; 1938: 22; 1941: 21; 1942: 62; 1944: 71	
Kansakoulunjohtajat , heidän johtosääntönsä	1926: 40
heidän vapaatuntinsa	1938: 95; 1943: 117
Kansakoulun kesäsiirtolat , asetus niistä	1947: 91
Kansakoulunopettaja , hänelle suoritettava eläke	1942: 46; 1943: 78
hänelle suoritettava palkka	1947: 97
hänen oikeutensa palkan saantiin sairasloman aikana 1941: 101; 1946: 154; 1947: 98	
» » palvelusajan lukemiseen	1926: 24

Kansakoulunopettaja, hänen sijoittamisensa uusiin virkoihin ja toimiin	1940:	31
yläkoulun yhteisluokan ja apukoulun, hänen palkkauksensa	1939: 6;	1947: 95
Kansakoulunopettajanvirat, niiden täyttäminen eräissä tapauksissa	1942: 59; 1944: 19;	1945: 30
Kansakoulunoppilaat, heidän psykiatrinen hoitonsa 1941: 78;	1942: 135;	1944: 110
heille tuleva maksuton hoito kaupungin poliklinikoissa	1940:	83
jatkoloukkien, heille annettava hammashoito	1939:	30
koulutarvikkeiden antaminen heille	1932:	7
lukumäärä luokkaa kohden 1928, s. 10 (väliaik. poikk. 1943: 30; 1944: 141; 1945: 144; 1946: 61; 1947: 92)		
maksuttomien kouluaterioiden antaminen heille	1943:	118
vierailta paikkakunnilta kotoisin olevat, heidän koulumaksunsa	1938: 41; 1945: 146;	1946: 234
Kansakouluntarkastajat, heille myönnetty osallisuus siviilivirkakunnan leski- ja orpokassaan	1933:	76
Kansakoulut, asetus niiden kesäsiirtoloista	1947:	91
laki niihin kuuluvan keskikoulun ja ammatillisen jatkokoulun perustamisesta kokeilutarkoituksessa	1946:	59
niiden apukoulujen uudelleenjärjestäminen	1936:	36
» jatko-opetuksen	1945:	302
» ohjesääntö	1928: 7 (muut. 1945: 167, 224; 1947: 15)	
» oppilasluku luokkaa kohden 1928, s. 10 (väliaik. poikk. 1943: 30; 1944: 141; 1945: 144; 1946: 61; 1947: 92)		
» palveluskunnalle suoritettavat korvaukset 1945: 168; 1946: 62; 1947: 100		
» tarkastajaneuvoston johtosääntö	1929:	4
» terveydenhoito-ohjesääntö (johtosääntö) ... 1926: 39; 1946: 133		
» veistokalustonhoitajien johtosääntö	1937:	3
» voimisteluneuvojain johtosääntö	1933:	12
» voimistelusalien käyttöä koskevat säännöt	1930:	39
» vuosi- ja lomaviransijaisia koskevia mää.äyksiä 1933: 49; 1936: 39; 1943: 13; 1947: 96, 99		
suomenkieliset, niiden luokkakirjastojen säännöt	1938:	17
tarkkailuluokkien perustaminen niihin	1939:	75
tulipalovaaran välttäminen niissä	1924:	24
tuntipalkkiot niissä 1938: 76; 1942: 107; 1944: 22; 1945: 60, 145; 1947: 93		
väliaik. mää.äykset niiden lukuvuoden pituudesta	1942:	39
Kansakoulutoimi, laki sen järjestysmuodon perusteista 1923: 34 (muut. 1931: 14; 1934: 15; 1943: 28; 1944: 69; 1947: 101)		
sen järjestysmuodon perusteista annetun lain toimeenpano-asetus	1924:	40
Ks. Kansakoulu, asetus sen järjestysmuodosta.		
Kansaneläkelaitos, kuntien ryhmitys sille suoritettavan lisäeläkeosuuden maksamiseksi	1942: 155;	1946: 33
sille suoritettavan vakuutusmaksun pidättäminen 1944: 64; 1946: 112		
Kansaneläkelaki 1937: 33 (muut. 1938: 27; 1940: 123; 1943: 159; 1946: 114; väliaik. muut. 1940: 12; 1941: 41; väliaik. poikk. 1940: 14, 125; 1942: 21, 22, 56, 136; 1943: 2, 62, 160; 1944: 8, 9, 75, 142, 172; 1945: 92, 93, 295; 1946: 141; 1947: 25)		
eräät sen mää.äämät maksut	1940: 40;	1941: 23
julkisoikeudelliset palvelussuhteet, joita se ei koske	1938:	87

paikkakuntien ryhmitys sen mukaisen lisäeläkkeen maksamista varten	1946: 32
sen mukaisen lisäeläkkeen väliaikainen korottaminen 1943: 161; 1944: 7 (muut. 1945: 94; 1946: 31)	1946: 31
sen toimeenpanoasetus 1938: 28 (muut. 1940: 124; 1943: 162; 1946: 30; 1946: 142; väliaik. muut. 1940: 13; 1940: 41)	1940: 41
tapaukset, joita siinä säädetty palkanpidätys ei koske.....	1938: 87
työpalkan laskuperusteet eräissä siinä mainituissa tapauksissa	1938: 88
Kansaneläkevakuutusmaksut, eräitä perusteita niiden määräämiseksi 1943, s. 260, 261; 1945: 250;	1947: 26
laki niiden lisäeläkerahastosta	1937: 34
niiden kannanta	1941: 66; 1941: 110
» palauttaminen	1940: 40; 1941: 23
Kansanhuolto, kaupungin, sen ohjesääntö 1941: 54; 1943: 86	
(muut. 1947: 9)	
paikallinen, sen yleinen ohjesääntö	1944: 44; 1947: 189
Kansanhuoltohallinto, kaupungin 1943: 85; 1947: 182, 183	
Kansanhuoltolautakunnat, asetus niistä 1939: 40; 1941: 53	
niiden velvoittaminen huolehtimaan säännöstelymääräysten toimeenpanosta	1941: 104
siirtoväen edustus niissä	1947: 184
Kansanhuoltolautakunta, sen toimistopäällikön väliaik. ohjesääntö	1939: 131
sen väliaik. ohjesääntö	1939: 130
Kansanhuoltopiirien toimistot, kansanhuoltolautakunnat ja kansanhuollonjohtajat 1944: 42, 43; 1947: 180, 181	
Kansanhuoltotoimiston johtosääntö	1942: 123
Kansanhuoltoviranomaisten oikeus toimittaa tarkastuksia 1941: 105;	1943: 186
Kansankirjastolaki 1928: 11 (muut. 1947: 105)	
Kansankirjastot, asetus niistä 1928: 12; 1941: 103	
Kansanlastentarhat, niiden apulaistarkastajan johtosääntö	1923: 3
Ks. Lastentarhat.	
Kansanpuistojen telttamaksut 1945: 53; 1947: 153	
Ks. myös Hietaranta, Kivinokka, Korkeasaari, Mustikka-maa, Satamasaari, Seurasaari ja Varsasaari.	
Kantokontrolli, kaupungin tulojen	1931: 75
Kantoluetellot, tilastotoimiston arkistossa säilytetyt, niistä annettujen otteiden lunastusmaksu	1933: 6
Kassa- ja tillilaitos, sen johtosääntö ... uusi painos 1940: 1 (muut. 1946: 191)	
muutoksia, jotka koskevat:	
erityisarvioehdotusten antamisaikaa (1 § 1 mom.)	1924: 36
köyhäinhoitokorvausten tileistä poistoa (18 §)	1932: 25
puhtaanapitolaitoksen tilivirastoa (10 §)	1928: 4
shekkien allekirjoittamista (25 §)	1927: 50
teknillisten laitosten kirjanpitoa (32 ja 44 §)	1935: 3
voiton merkitsemistä vuosirahasääntöön (3 §)	1923: 47
vuosirahasääntöehdotuksen antamisaikaa ja maksujen suorittamis- ja kuittaamistapaa (1 §:n 2 mom. ja 15 §)	1931: 9
vuosirahasääntöä (2, 3, 4 ja 5 §)	1946: 191
Kassa- ja tillivirasto, köyhäinhuollon, sen johtosääntö	1927: 79
Kasvatusapu, kansakoulunopettajien, sitä koskevien määräysten soveltaminen	1947: 98
Kasvatustilat, niiden maksujen periminen 1936: 91; 1943: 136	

niihin otetuista oppilaista suoritettavista hoitomaksuista annetun asetuksen muutos	1945: 215;	1947: 90
Kasvatustilat, kunnalliset, asetus niistä	1923: 33;	1943: 169
laki niiden valtionavusta	1923: 32 (muut.)	1943: 167)
niiden omien rakennusten vuokra-arvon määräämisperusteet	1944: 25	1944: 25
Kasvatustilat, valtion, asetus niistä	1924: 38	1924: 38
Katumaan aitaamisesta perittävä maksu ...	1926: 44, 45; 1929: 43;	1946: 77
korvausluettelon pitäminen	1941: 68	1941: 68
Kauppa, aluksista tapahtuva	1934: 32; 1936: 48; 1937: 46;	1938: 67
kiertävä liha- ja leikkele-, sitä koskevat määräykset	1941: 19	1941: 19
kukkien, ulkosalla	1935: 9 (muut. 1937: 26; 1938: 31;	1938: 37)
Kauppahalli, ks. Hallimyyvälät.		
Kauppa ja ansiotoiminta, kioskeissa ja ulkosalla harjoitettava, määräykset siitä	1935: 9 (muut. 1937: 26;	1937: 44)
Kauppakirjakaavake, tontteja myydessä käytettävä	1931: 70	1931: 70
Kauppa- y. m. liikkeet, laki niiden aukioloajasta	1934: 47;	1946: 95
Kaupunginarkisto, asiakirjojen siirto sinne	1946: 12	1946: 12
sen johtosääntö	1945: 103	1945: 103
Kaupungineläinlääkäri, hänen johtosääntönsä	1925: 59; 1933: 37; (muut.)	1946: 202)
hänen velvollisuutensa maidontarkastamon johtosääntöön mukaan (4 §)	1928: 26	1928: 26
Kaupungineläinlääkäri, toinen (apulais-), hänen johtosääntönsä	1933: 38 (muut.)	1946: 203)
Kaupungeedeetti, taksa hänen tehtävistään suoritettavista maksuista	1938: 58 (muut. 1945: 16;	1946: 71)
Kaupunginhallituksen asiamiesosasto, sen johtosääntö	1933: 23 (muut. 1935: 6;	1946: 195)
Kaupunginhallitus, kunnallislain sitä koskevat määräykset (31—35 §)	1927: 60	1927: 60
lauta- ja johtokuntien päätösten saattaminen sen tietoon ...	1934: 2	1934: 2
sen johtosääntö 1930: 2 (muut. 1932: 38; 1933: 22; 1935: 2; 1942: 9); uusi painos	1946: 169;	1944: 152
» jäsenille, jotka eivät ole kaupunginvaltuuston jäseniä, tuleva palkkio saapuvilla olostu valtuuston kokouksissa	1936: 44	1936: 44
» ohjesääntö 1930: 1 (muut. 1933: 24; 1944: 79; 1944: 197; 1946: 4); uusi painos	1946: 168	1946: 168
» oikeuttaminen lyhentämään kaupungille tulevia maksuja ja korvauksia sekä tekemään akordisopimuksia ja sovintoja	1938: 60	1938: 60
Kaupunginjohtajat, heidän palkkasääntönsä	1930: 6	1930: 6
heidän toimialaansa koskevat eri päätökset	1940: 137	1940: 137
» virka-asemansa	1930, s. 2	1930, s. 2
kaupunginhallituksen johtosääntönsä heitä koskevat määräykset (1—6 §) 1930: 2 (muut. 1932: 38; 1933: 22; 1935: 2; 1942: 9); uusi painos	1946: 169	1946: 169
kaupunginhallituksen ohjesääntönsä heitä koskevat määräykset (2—6 ja 14—16 §)	1930: 1; uusi painos	1946: 168
kunnallislain heitä koskevat määräykset (32 §)	1927: 60	1927: 60
Kaupunginkanslia, sen johtosääntö 1930: 3 (muut. 1933: 24; 1940: 73; 1945: 41;	1946: 190)	1946: 190)
sen palkkasääntö	1930: 38	1930: 38
Kaupunginkassan tarkastusmiehet, heille tuleva palkkio	1931: 50;	1943: 96
Kaupunginkirjasto, lisäyksiä ja muutoksia sen lainaussääntöihin	1924: 23; 1930: 54; 1931: 57; 1939: 97; 1945: 271;	1946: 130

sairaalaahaarakirjaston perustaminen siihen	1944: 85;	1946: 51
sen inventtaustarkastajain palkkio		1934, s. 6
» johtosääntö	uusi painos 1946: 209;	1947: 17
» ohjesäännön muutos		1934: 10
sunnuntaityöstä johtuvan vapaa-ajan järjestely		1944: 84
Ks. myös Kansankirjastolaki ja Kansankirjastot.		
Kaupunginlääkärien palkka		1943: 200
Kaupunginlääkäri, toinen, hänen johtosääntönsä		1934: 1
Kaupunginlääkäriä koskevat määräykset		1942: 119
Kaupunginmaksut, ks. Tullisääntö.		
Kaupunginmuseon johtosääntö	uusi painos	1946: 210
Kaupunginorkesteri, sen johtosääntö	1936: 57 (muut.	1945: 98)
sen järjestyssääntö		1937: 18
» toimiston johtosääntö	1936: 58 (muut. 1942: 93;	1946: 212)
» vuokraustariffi	<i>1936: 87; 1942: 81; 1945: 272;</i>	1947: 81
Kaupunginvaltuusto, kunnallislain sitä koskevat määräykset (7—30 §)	1927: 60 (muut. 1934: 28, 30)	
sen esityslistat ja pöytäkirjat		1933: 8
» jäsenille suoritettavat palkkiot <i>1938: 9; 1942: 106; 1945:</i>		1947: 29
		163; 1928: 34)
» kanslian johtosääntö	<i>1923: 17</i> (muut. <i>1925: 67;</i>	
» puheenjohtajalle ja varapuheenjohtajalle heidän osan-		
otostaan kaupunginhallituksen kokouksiin tuleva		
palkkio ... <i>1931: 2; 1938: 11; 1942: 106; 1945: 163;</i>		1947: 29
» päätöksiä alistettaessa noudatettavat ohjeet ... 1927: 84;		1946: 111
» työjärjestys	<i>1923: 16; 1931: 1</i> (muut. 1938: 65;	1946: 189)
Kaupunginvaltuutettujen vaalin siirtäminen <i>1939: 89; 1940: 61;</i>		
	<i>1942: 27;</i>	1944: 29
v. 1945 toimitettavat vaalit		1945: 97
Kaupunginviskaalit, heidän ohjesääntönsä		1927: 19
heidän työjärjestyksensä	1927: 54 (muut.	1941: 112)
Kaupunginvoudit, asetus kahden uuden viran perustamisesta ...		1947: 200
Kaupunkien viranhaltijain palkkauksen yleiset säännöstelyohjeet		
	1947: 52; 1947: 57 (os. kumottu)	
Kehruu- ja kutomatehtaat, järjestysohjeet niitä varten		1924: 69
Keillaradat, järjestyssääntö niitä varten		1928: 31
niiden aukioloajat		1925: 52
» pidosta annetun asetuksen muuttaminen		1932: 26
Kellokosken piiriomielisairaala, kaupungin osuus siinä 1934, s. 98;		
	<i>1943: 106;</i>	1944: 175
siihen osallistuneiden kuntain liiton perussääntö		1934: 73
Kongänkiilloituspaikat, niitä koskevat määräykset		1933: 54
Ks. Kauppa ja ansiotoiminta, kioskeissa ja ulkosalla harjoitettava.		
Kenkäteollisuus, järjestysohjeet sen työpaikkoja varten		1927: 23
Keramiikkiteollisuus, järjestysohjeet sitä varten		1924: 70
Keskitetty liikenne, sitä koskevat määräykset ... <i>1941: 93; 1942:</i>		
92 (muut. <i>1943: 114, 184; 1944: 32; 1942: 127; 1944: 178</i>		
(muut. <i>1945: 261; 1946: 36, 121);</i>		1947: 132
Keskuskeittola, sen johtosäännön muutos		1937: 32
Ks. myös Elintarvikekeskus.		
Kesäloma, kaupungin työntekijäin ... <i>1926: 21; 1939: 24; 1943:</i>		
20, 60 (muut. <i>1945: 48; 1946: 19, 108);</i>		1947: 53, 73
kaupungin viranhaltijain, erinäisiä sitä koskevia määräyksiä		
	1933: 44; 1943: 80;	1944: 99
» » ja työntekijäin, sen laskeminen .		1942: 159.

Kesäloma, kaupungin viranhaltijain ja työntekijäin, vv:lta 1941—44, sen järjestely	1943: 24, 176; 1944: 60,	126, s. 198
siirtoväkeen kuuluvien viranhaltijain ja työntekijäin oikeus lukea hyväkseen palvelusaikansa toisessa kunnassa		1945: 227
sotapalveluksesta kotiutettujen koulualan viranhaltijain ...		1945: 29
Ks. myös Lomasääntö, Virkasääntö ja Vuosiloma.		
Kesäsiirtolat, kansakoulun, asetus niistä		1947: 91
Ketunlihan jäädyttämömaksut		1943: 55
Keuhkotautisten tiedonantotoimisto ja poliklinikka, sen nimen muuttaminen tuberkuloosihuoltotoimistoksi		1928: 28
Kieli, virallinen	1932: 76; 1936: 18;	1943: 10
Kiellaki, asetus sen soveltamisesta henkikirjoituksessa		1946: 165
sen muuttaminen		1935: 13
Kielisuhteet, muuttuneet, niiden aiheuttamat muutokset kunnan viranomaisten pöytäkirjakieltä y. m. koskeviin määräyksiin		1933: 8
Kielitaitosääntö, viranhaltijain	1928: 33; 1933: 9;	1938: 77
Kieltolaki, eräiden sen säännösten muuttaminen		1928: 23
Ks. Väkiuomalaki.		
Kiertävä liha- ja leikkelekauppa, sitä koskevat määräykset		1941: 19
Kiinteistöjen rekisteröiminen kaupungissa, asetus siitä		1936: 24
laki siitä	1931: 23 (lisäys	1940: 37)
siitä annetun lain ja asetuksen mukaisista toimituksista suoritettavien maksujen taksa	1938: 57 (kor. 1945: 17;	1946: 70)
Kiinteistölautakunta, sen ja sen jaostojen välinen työnjako		1931: 64
sen johtosääntö ...	1930: 35 (muut. 1933: 25; 1939: 9; 1943: 133) uusi painos	1944: 138; 1946: 228 (muut. 1947: 12)
Kiinteistöt, kaupungin, niiden luetteloiminen		1942: 173
niiden palovakuuttaminen	1932: 61; 1944: 27;	1947: 149
niihin sijoitettujen virastojen y. m. tilitysvuokrat		1943: 138
niistä eroitettujen esineiden säilyttäminen ja rahaksimuuttaminen		1939: 12
Kiinteistötoimisto, sen johtosääntö 1930: 36 (muut. 1933: 26; 1934: 35; 1935: 7; 1936: 30; 1936: 63); uusi painos 1943: 134 (muut. 1944: 80, 139);		1947: 13
sen palkkasääntö		1930: 37
» vuokrasaatavien periminen		1939: 98
Kiinteän omaisuuden tarkastajien johtosääntö		1946: 192
Kiljavannummen keuhkotautiparantola osakeyhtiö, kaupungin osuus siinä		1935, s. 71
sen yhtiöjärjestys		1935: 63
sitoumus vastata eräistä sen menoista		1936: 29
Kioskit, määräykset niissä harjoitettavasta kaupasta 1935: 9 (muut. 1937: 26; 1937: 44;		1938: 31)
niissä harjoitetun myynnin aika		1923: 44
niistä suoritettavien vuokrien maksuajat		1929: 45
Kirjaaminen, lisämäärärahojen		1931: 49
pakkohuutokaupoissa huudettujen tonttien menojen ja tulojen		1932: 81
poistettujen, mutta myöhemmin kertyneiden saatavien ...		1938: 94
Kirjanpito, satama-alueiden		1929: 10
Kirjanpitäjät, sairaalain, heidän johtosääntönsä		1927: 39
Kirjapainokoulu, sen ohjesääntö		1925: 34
Ks. myös Ammattiopetuslaitokset.		
Kirjasto, kaupungin, ks. Kaupunginkirjasto.		
Kirjatyöntekijäinkatu, sen nimi		1945: 173
Kirjoitustarvikkeiden käyttö virastoissa		1942: 139

Kivelän sairaala, sen mielisairaiden osastoa koskevat muutokset ja lisäykset sairaaloita koskeviin määräyksiin	1929: 59
sen mielitautien osaston poliklinikan perustaminen	1946: 119
» silmätautien osaston ja poliklinikan perustaminen	1936: 81
» yksityisosaston potilailta kannettava puhelinmaksu ...	1939: 104
Ks. myös Sairaalat.	
Kivenlouhinta, -hakkuu ja -hionta, järjestysohjeet sitä varten ...	1927: 46
Kivinokan kansanpuisto, sen järjestyssäännöt 1934: 77 (lisäys 1936: 47);	1937: 10
Kivityöalan työntekijät, heidän palkkansa	1946: 23, 146
Kodinperustamislainaki	1945: 275
sen toimeenpanoasetus	1945: 276
Kodinperustamislainan enimmäismäärä	1945: 277
Kodinperustamislainat, asevelvollisille myönnettävät, ks. Asevelvolliset.	
Koiraveroa koskevia määräyksiä ... 1942: 31; 1942: 82; 1943: 56;	1944: 65
Komiteat, niiden asettamisjärjestys	1938, s. 131
» » kokouksista annettavat selostukset	1947: 27
niiden puheenjohtajain ja jäsenten palkkiot	1925: 27; 1929: 20
Ks. Palkkiosääntö.	
Kompassintarkastuspaalu ja -poiju, ohjeet niiden käyttämiseen	1936: 42 (lisäys 1943: 142)
Korkeasaaren eläintarha, taksa huviajelusta ja ratsastuksesta siellä	1931: 69
Korkeasaaren kansanpuisto, sen järjestyssäännöt	1934: 76
Korkokanta, kunnille perheenasuntotalojen rakentamista varten myönnettävien tukilainojen	1943: 6
omakoti-, perheasunto- ja asunto-osakeyhtiöläinäjien ... 1940:	1941: 12
107;	1938: 63
Kortteli n:o 700, sen tonttien yleiset luovutusehdot	1938: 6
Korttelit n:o 272 ja 273, niiden tonttien yleiset luovutusehdot	1937: 37
» » 532 ja 532 a, niiden tonttien yleiset luovutusehdot	1937: 37
Korva-, nenä- ja kurkkutautien poliklinikka, kaupungin avustama, sen potilasmäärän rajoittaminen	1934: 39
Koskelan omakotialue, sen asemakaava	1936: 115
sen nimi	1936, s. 249
» tonttien yleiset luovutusehdot	1936, s. 249
Kotieläintaudit, niiden ehkäisemisestä annetun lain muuttaminen	1929: 16; 1935: 23
niiden ehkäisemisestä annetun lain täytäntöönpanoasetuksen muuttaminen	1933: 3; 1935: 24
Ks. Eläintautilaki.	
Kotimainen tuotanto, sen suosiminen kaupungin hankinnoissa ...	1930: 24
Kotipalkka oikeus, köyhäinhoidollinen, eräissä tapauksissa 1940:	
126 (muut. 1943: 154); 1944: 181 (muut. 1945: 236);	1947: 89
sen siirtyminen alueliitoksen yhteydessä	1945: 267
Kotitalous- ja siirtolapuutarhajohtokunta, sen johtosääntö	1927: 17
Ks. Kotitalouslautakunta.	
Kotitalouslautakunta, sen johtosääntö ... 1931: 46 (muut. 1945:	1946: 208
213); uusi painos	1932: 73
sen puheenjohtajalle ja jäsenille tuleva palkkio ... 1931, s. 98;	
Ks. myös Palkkiosääntö.	
Kotitalousneuvojat, heidän johtosääntönsä	1931: 47
Kotschak, M., määräykset hänen lastenvaatusrahastonsa käytöstä	1934: 14

Koulualan viranhaltijat, sotapalveluksesta kotiutuvat, käyttämättömän kesäloman korvaaminen heille	1945: 29
Kouluateriat, maksuttomat, ammattikoulujen oppilaille	1943: 119
kansakoulujen oppilaille	1943: 118
Kouluhammasklinikka, sen eräissä kouluissa ja laitoksissa hoidettaville oppilaille antama hammashoito	1936: 76; 1939: 27, 30
sen johtajalle tuleva korvaus lastenhuoltolaitoksissa olevien lasten hammashoidosta	1933: 43; 1944: 62; 1946: 117
» johtosääntö	1932: 24 (muut. 1943: 116; 1946: 200)
» perustaminen	1924: 55
Koulukodit, niiden ohjesääntö	1926: 18 (muut. 1929: 66)
Koulutoimen järjestelyjä sota-aikana	1944: 17, 68, 93, 109
Kukkakaupat, niiden aukioloajat	1935: 11 (muut. 1938: 32)
Kukkakauppa, ulkosalla harjoitettava, sitä koskevat määräykset (4 §:n 5 kohta)	1935: 9 (muut. 1937: 26; 1938: 31; 1938: 37)
Kuljetustyöntekijäin palkat	1947: 70
Kuljetusvälineet, niiden käytöstä suoritettava korvaus 1941: 96; 1942: 127, 128; 1945: 10, 133; 1946: 34; 1947: 139	
Kulkutautisairaala, määräykset tarttuvan taudin levenemisen estämiseksi siellä	1927: 36
poliklinikan perustaminen sinne	1942: 71
sen sairaanhoitohenkilökunnan luontoisetujen arviota koskevan kaupunginvaltuuston päätöksen kumoaminen	1934: 8
Ks. myös Sairaalat.	
Kulosaaren kunnan yhdistäminen Helsingin kaupunkiin	1944: 129, 131
Kulosaaren silta, sen aukioloajat	1946: 183
sen siltamaksu	1934: 40
Kulosaaren siltarahasto, sen perustaminen	1934, s. 34
Kumpula, sen omakotialueen rakennusjärjestys	1925: 8
sen omakotialueen tonttien luovutusehdot	1925: 9
Kumpulän siirtolapuutarha, sen hallinto	1924: 49
sen palstoja luovutettaessa käytettävä vuokrasopimuskaavake	1924: 50
Ks. myös Siirtolapuutarhapalstat.	
Kunnallinen asetuskokoelma, siinä julkaistavien säännösten ruotsinkielisen tekstin vahvistaminen	1933: 52; 1946: 8
Kunnallinen hammaspoliklinikka, sen perustaminen	1924: 55
Ks. myös Kouluhammasklinikka.	
Kunnallinen huoltolautakunta, asetus siitä	1936: 8
laki siitä	1936: 7
Kunnallinen jaoitus, laki sen muuttamisesta	1925: 3 (lisäys 1934: 26)
Kunnallinen lastenpoliklinikka, potilasmäärän rajoittaminen siinä	1934: 38
Kunnallinen vaalilaki (muutoksineen v:een 1925) 1925: 2 (muut. 1930: 23; 1933: 13; 1934: 31; 1935: 1; 1937: 60; 1944: 132)	
Kunnallisasetus v:lta 1873, sen muutoksia, jotka koskevat:	
53 §:ää sekä 55 §:n (1) ja (4) kohtaa	1923: 42
56 §:ää	1925: 20
55 §:n 6 kohtaa	1927: 1
55 §:n 1 kohtaa	1931: 59
51, (52), 58—(61), 67—72 ja 74 §:ää	1934: 27
53 §:n 4 mom:ia	1937: 35
55 §:n 2 kohtaa	1938: 70
55 §:n 3, 4 ja 4 a kohtaa	1943: 8
55 §:n (1) ja 6 kohtaa	1943: 127
52, 60 ja 61 §:ää	1946: 113; 1947: 21

55 §:n 3, 4 ja 4 a kohtaa	1946: 143
55 §:n 1, 3, 4 ja 4 a kohtaa	1947: 22
Kunnalliset luottamusmiehet, heille suoritettava palkkio, ks. Palkkiosääntö.	
laki heidän poikkeuksellisesta valitsemisestaan	1945: 224
Kunnalliset rakennusyrietykset, lisäys niiden suunnittelua ja järjestämistä koskeviin sääntöihin	1927: 16
Kunnalliset äitiys- ja lastenneuvolat, laki niistä	1944: 56
niiden lääkärille suoritettava korvaus	1944: 95; 1946: 99
niistä annetun lain soveltamisasetus	1944: 57
Kunnalliskalenteri, sen julkaisemistavan muuttaminen	1933: 51
Kunnalliskoti, lääkärinhoito sen uudessa paviljongissa	1925: 18
sen hoidokkien ahkeruusraha ... 1938: 53; 1941: 74; 1943: 156; 1945: 234; 1946: 135;	1947: 112
» hoitohenkilökunnan työaika	1930: 12; 1945: 232; 1946: 49
» järjestyssäännöt ... 1928: 29; 1938: 49 (muut. 1944: 195; 1945: 233;	1946: 136)
» ohjesääntö	1923: 9; 1927: 80
» päiväjärjestys	1938: 54
Ks. Huoltolaitokset ja Työlaitokset.	
Kunnallislaki, kaupunkien (muutoksineen v:een 1925) uusi painos (muutoksineen v:een 1927)	1925: 1; 1927: 60
muutoksia, jotka koskevat:	
järjestyssääntöjen kuuluttamista (47 §)	1935: 19
kuntain yhteistoimintaa (53 §)	1932: 32
rahatointa (5, 22 ja 41 §)	1934: 28
valtuutettujen vaalikelpoisuuden rajoitusta (11 ja [II a] §)	1944: 133
1930: 22; 1934: 30;	1943: 9
lisäyksiä	
Kunnallislaki, maalaiskuntain, kuntain yhteistoimintaa koskevat muutokset siihen	1932: 33
Kunnallisvaalit, niiden siirtäminen	1940: 61; 1942: 27; 1944: 29
v. 1945	1945: 97
v. 1945 ja 1947, poikkeuksellinen vaalioikeus ja -kelpoisuus niissä	1945: 117; 1947: 33
Kunnallisverot, niiden ennakkoperintä	1940: 30; 1943: 139, 140; 1944: 150
niiden ennakon oikaiseminen	1944: 67
» kantoajat	1930: 18; 1942: 47
Ks. myös Ennakkoperintälaki.	
Kunnallisverotus, asetus sitä koskevan Suomen ja Tanskan välillä tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta	1925: 65
kaupungissa sijaitsevien maatalouskiinteistöjen	1933: 77
lomakekaavat, joiden mukaan tulot on ilmoitettava sitä varten	1923, s. 88; 1931, s. 103; 1939: 93
siinä tehtävät tulovähennykset	1943: 129; 1945: 6; 1946: 29; 1947: 20
siirtoväen verotuspaikka v. 1946 toimitettavassa kunnallistaksoituksessa	1945: 248
sitä koskevat poikkeukset sodan aikana	1940: 15, 16, 17, 18, 19, 20, 132; 1941: 14, 80; 1942: 6, 130; 1944: 3; 1946: 28
tulojen ilmoittamisvelvollisuudesta sitä varten annetun lain muuttaminen	1923: 43; 1942: 76; 1943: 128
väkijuomayhtiön (alkoholiliikkeen)	1935: 25
Kunnan kättilöt, ks. Kättilötoimi, kunnallinen, ja Kättilöt.	
Kunnan sairaanhoitajattaret, heidän johtosääntönsä	1928: 10
Kunnan toimivallan väliaikainen laajentaminen	1944: 96, 112

Kunnan viranhaltijain neuvotteluoikeus ...	1944: 72 (muut. 1945:	
	170);	1945: 171
palkkauksen säännöstely	1947: 52; 1947: 57 (os. kumottu)	1945: 280
Kuntien ryhmitys kalleusryhmiin		1945: 280
asevelvollisille suoritettavan vuokratrahan suuruuden määräämiseksi		1943, s. 300
asevelvollisten perheenjäsenille maksettavan kuukausipalkan määräämiseksi	1942, s. 27, s. 148; 1943: 70;	1946: 83
kansaneläkelain mukaisen lisäeläkkeen maksamista varten		1946: 32
lisäeläkeosuuden maksamiseksi kansaneläkelaitokselle 1942:		
	155;	1946: 33
työpalkkojen säännöstelyssä käytettävä ... 1945, s. 82; 1946:		
	26;	1947: 48
työttömyysavustuksen suuruuden määräämiseksi		1945, s. 20
vuokratrahan suuruuden määräämiseksi		1942, s. 4
äitiysavustusten maksamiseksi	1937: 54;	1941, s. 41
Kuoletuslainat, niiden myöntäminen pienasuntojen rakentamisen edistämiseksi	1923: 7; 1924: 1; 1925: 14, 63;	1929: 34
Kuoletus suunnitelmat, teknillisten laitosten 1927: 12 (muut. 1931: 7;		1945: 147)
Kuolinpesä, sille suoritettavan viranhaltijan palkan määrääminen		1933: 45
Kuorma-ajurit omalla hevosella, heidän työsuhteidensa y. m. yhdenmukaistaminen		1944: 105
heille suoritettava kalliinajanlisäys ja palkka 1940: 47; 1941:		
9; 1942: 114; 1944: 83; 1945: 44, 75, 135; 1946: 21;		1947: 71
Kuorma-ajuritaksa	1929: 11;	1946: 2
Kuorma-autojen kuljettajat kaupungin palveluksessa, heidän palkkansa		1946: 24
Kuorma-autojen kuljettajat omin vaunuin, heidän autoilleen työmailla aiheutuneen vahingon korvaaminen		1945: 80
heidän työsuhteidensa y. m. yhdenmukaistaminen		1944: 105
heille suoritettava kalliinajanlisäys ja palkka ... 1940: 47;		
1941: 9; 1943: 131; 1945: 45, 76, 136, 210;		1947: 129
puhtaanapitolaitoksen, lisäpalkkion suorittaminen heille ...		1945: 78
Kuorma-autot, niiden ajonopeudet		1924: 47
niiden paino ja leveys		1924: 48
» tehostettu käyttö		1941: 94
Ks. myös Moottoriajoneuvot.		
Kurinpitomenetelmä, valtion viranhaltijaan kohdistuva 1926: 29		
	(muut. 1942: 143)	
Kurssirana, pikakoulutettaville asemiehille suoritettava, ks. Asemiehet.		
Kutomatehtaat, järjestysohjeet niitä varten		1924: 69
Kutsuntaviranomaiset	1932: 49;	1941: 6
Kuukausipalkka asevelvollisten y. m. omaisille 1939: 133; 1939:		
134, 135, 136, 137; 1940: 7 (muut. 1941: 3), 8, 9; 1941:		
51; 1942: 12 (muut. 1942: 88); 1943: 58, 70; 1943: 69		
(bmuut. 1943: 179); 1944: 125; 1945: 66; 1946: 83;		1947, s. 108
sen laskeminen hautausapua maksettaessa kaupungin työntekijän kuolinpesälle		1940: 67
Kuulutukset, julkiset, laki niistä		1925: 5
niistä annetun lain soveltamisasetus		1925: 6
Kuulutukset, kunnan, niiden julkaiseminen eräissä tapauksissa		1930: 47
Kuusisaaren rakennusjärjestys		1946: 231
Kuvapatsaat, ks. Muistopatsaat.		

Kylät, n. s. liitosalueella sijaitsevat, niiden nimet	1946: 156
Kähertäjänniikkeet, niiden aukioloajat pyhä- ja juhlapäivinä ...	1935: 10
Käpylä, eräille sen tonteille vahvistetun rakennusjärjestyksen sovelluttaminen	1923: 52
sen asemakaava	1937: 102
» kivitallotonttien rakennusjärjestys	1923: 53
» Mäkelänkadun kivitallotonttien vuokraehdot	1924: 42
» raitiotielinjan toimilupa	1925: 28
» tonttien luovutusmuoto	1937, s. 216
Käpylän urheilukenttä, sen järjestyssäännöt	1931: 68; 1932: 66
Käsirattaat, niiden käytöstä suoritettavat maksut, ks. Kuljetusvälineet.	
Kättilöntoimi, kunnallinen, asetus siitä	1937: 77
laki siitä	1937: 75 (muut. 1941: 30)
Kättilöt, kunnan, heidän lukumääränsä Helsingin kaupungissa ...	1937, s. 149
heistä annetun lain soveltamisasetus	1944: 55
laki heistä	1944: 54
Käyttörahassto, sen säännöt	1935: 4
Köyhäinhoidollinen kotipaikkaoikeus eräissä tapauksissa, ks. Kotipaikkaoikeus, köyhäinhoidollinen.	
Köyhäinhoidon kassa- ja tilivirasto, sen johtosääntö	1927: 79
Köyhäinhoito, asetus sen hallinnon perusteista Helsingin kaupungissa	1934: 48
Ks. Huolto, yhteiskunnallinen.	
sen ja sairaalain välinen menettely varattoman henkilön pyrkiessä sairaalaan	1936: 85
» korvausta koskevan vaatimuksen tiedoksianto	1933: 72
» ohjesääntö	1923: 8; 1927: 78; 1934: 49
Ks. Huolto-ohjesääntö.	
Köyhäinhoitolaitokset, kunnalliset, niiden rakennuspiirustusten vahvistaminen ja niiden käytettäväksi hyväksyminen 1923: 19;	1933: 74
Köyhäinhoitolaki, sen muutoksia, jotka koskevat:	
useita §:iä	1933: 14
11 (10 a) §:ää	1934: 29
24, 30, 60 ja 62 §:ää	1936: 10
65 §:ää	1936: 14
sen 78 §:n selittäminen	1936: 66
Köyhäinhoitolautakunnan lastenpäiväkotii, sen johtosääntö	1927: 82
Köyhäinhoitolautakunta, sen johtosääntö	1927: 81; 1934: 50
sen jäsenen lukumäärän lisääminen	1932: 44
» työtupien ohjesääntö	1934: 51
Ks. Huoltolautakunta.	
Köyhäinhoitosopimus, pohjoismainen	1923: 36; 1928: 35
sen soveltaminen	1923: 37; 1928: 36 (muut. 1933: 73; 1937: 80)
Laajalahden asuntoalueen rakennussuunnitelma ja sen tonttien luovutusehdot	1946: 127
Laboratorio, terveydellisten tutkimusten, ks. Terveydellisten tutkimusten laboratorio.	
Lahjoitusrahastojen varoista myönnettyjen lainojen korko	1945: 265
Lainat, valtion-, ks. Asunto-osakeyhtiöt, Omakotirahasto, Perheasuntolainat ja Yleishyödyllinen rakennustoiminta.	
Lainaussäännöt, kaupunginkirjaston, ks. Kaupunginkirjasto.	
Laiturihuolto, sitä koskevat määräykset 1931: 3 (muut. 1941: 58);	1944: 187
Laiturihuoltotariffi 1931: 4; uusi painos 1937: 8 (kor. 1940: 35,	

139; 1941: 20, 108; 1942: 37); 1944: 188; 1945: 109 (kor. 1945: 161; 1946: 100; 1947: 168)	
Laituripaikat , ks. Venelaituripaikat.	
Laiturit , Munkkiniemen, niiden käytöstä suoritettavat maksut	1939: 19
Lakkautuspalkka	1931: 29
Lapinlahdenkatu , sen levittämistä tarkoittava asemakaavanmuutos	1938: 126
Lapset , avioliiton ulkopuolella syntyneet, asetus heidän valvon- nastaan	1927: 69; 1943: 146
laki heistä	1927: 68 (muut. 1936: 11)
Lapsilisien maksaminen kaupungin viranhaltijoille	1947: 78
Laryngologialilääkäri , tuberkuloosisairaalan, hänen johtosään- tönsä	1939: 5
Laskut , niitä hyväksyttäessä noudatettava menettelytapa	1930: 28
Lastenhoidon neuvola , lastensairaalaissa toimiva, sen järjestelyä koskevat määräykset	1932: 19
sen perustaminen kulkutautisairaalaan	1942: 71
Lastenhoidon neuvolat , niiden ohjesääntö	1937: 63
Lastenhoidon neuvontatoiminnan siirtäminen terveydenhoitolau- takunnan alaiseksi	1946: 52
Lastenhuoltolaitokset , kaupungin, niiden ohjesääntö	1941: 18
niissä olevien lasten hammashoidosta kouluhammasklinikan johtajalle tuleva korvaus	1933: 43; 1944: 62; 1946: 117
Lasten kesäsiirtolain rahasto , sen korkovarojen luovuttaminen lastensuojelulautakunnan käytettäväksi	1936: 45
Lastenkodit , kaupungin, niiden ohjesääntö	1926: 17 (muut. 1929: 65)
Lastenkoti , Gustaf ja Maria Hyvösen, sen johtokunnan johto- sääntö	1924: 59
Lastenneuvolat , kunnalliset, laki niistä	1944: 56
niiden lääkärille suoritettava korvaus ... 1944: 95; 1946: 99;	1947: 39
niissä annetusta erikoishoidosta suoritettava maksu	1947: 38
niistä annetun lain soveltamisasetus	1944: 57
Lastenpoliklinikka , kunnallinen, potilasmäärän rajoittaminen siinä	1934: 38
Lastenpäiväkoti , köyhäinhuoltolautakunnan, sen ohjesääntö ...	1927: 82
Lastensuojelu , korvauksen maksaminen valtion varoista sen ai- heuttamista kustannuksista	1938: 23
Lastensuojeluasetus	1936: 12
Lastensuojelulaki	1936: 9
Lastensuojelulautakunta , sen ohjesääntö 1923: 62 (muut. 1926: 42; 1933: 66)	
Ks. Lastensuojeluohjesääntö.	
sen paikallisasiamiesten johtosääntö	1926: 16; 1937: 85
» työjärjestys	1926: 15; 1937: 62
äitiyshuollon hallinnollisen hoidon määrääminen sen tehtäväksi	1937, s. 66
Lastensuojeluohjesääntö 1937: 61; 1943: 99 (muut. 1946: 230; 1947: 2)	
Lastentarhat , asetus niistä	1927: 59; 1936: 1
laki niiden valtionavusta	1927: 58
niiden johtosääntö	1930: 42
» kesävirkestystä varten myönnettyjen määräraha- saamisen ehto	1933: 61
niihin pääsemään oikeutetut lapset	1935: 28
sopimus niiden luovuttamisesta kaupungille	1930: 43
Ks. myös Ebeneserkit ja Kansanlastentarhat.	
Lastenvalvoja , asetus hänen toimestaan	1923: 13
Ks. Avioliiton ulkopuolella syntyneet lapset.	

Lautakunnat, niiden päätösten saattaminen kaupunginhallituksen tietoon	1934: 2
Ks. myös Palkkiosääntö.	
Lautatarhat, järjestysohjeet niitä varten	1924: 66
Lautasaaren silta, moottoriajoneuvojen suurin nopeus sillä	1939: 78
sen julistaminen maantiesillaksi	1938: 90
» liikennöiminen	1937: 55
Lauttaussääntö, Vantaanjoen	1938: 133
Leikkelekauppa, kiertävä, sitä koskevat määräykset	1941: 19
Leikkikentät, ehdot niiden luistinradoiksi luovuttamista varten	1933: 50
Leimaverolaki	1929: 38 (muut. 1932: 78)
Leipäkaupat, niiden aukioloajat 1935: 11; 1938: 32; 1940: 26; 1941: 43;	1946: 153
Lentohalli, taksa sen paikanvuokrista	1931: 5
Lentokoneet, Helsinkiin tuodut, niistä suoritettavat liikennemaksut	1931: 43
niiden laskeutumis- ja oleskelumaksut	1928: 30
Leskieläke, ylimääräinen, oikeus nostaa se, jos asianomainen joutuu palkkaa vastaan kaupungin töihin	1945: 131
Leski- ja orpoeläkekassa, kaupungin, sen johtokunnan puheenjohtajan ja jäsenten kokouspalkkio 1937, s. 143; 1943: 93;	1946: 185
sen säännöt 1937: 70 (lisäys 1938: 48; muut. 1939: 29); 1946: 132 (muut.	1947: 59)
siitä eläkettä nauttiville henkilöille suoritettava kalliinajanlisäys	1940: 133; 1942: 99; 1947: 58
siviilivirkakunnan leski- ja orpokassan osakkaina olevien kaupungin viranhaltijain oikeus liittyä siihen 1937: 72 (muut.	1938: 36)
Ks. myös Siviilivirkakunnan leski- ja orpokassa.	
Liha, eräiden imettäväisten eläinten, sen ihmisravinnoksi luovuttaminen	1943: 54
Lihakauppa, kiertävä, sitä koskevat määräykset	1941: 19
Lihantarkastamo, sen johtosääntö	1925: 60
sen taksa	1923: 45; 1924: 30
sen ylläpitäminen Malmilla	1945: 299
Ks. Teurastamo.	
Lihantarkastus, tarkempia määräyksiä siitä	1932: 30
Lihantarkastuslaki, sen muuttaminen	1934: 81
sen nojalla annettujen asetusten määräysten lieventäminen	1932: 29
» täytäntöönpanoasetus	1932: 27
Lihatuoitteet, asetus niiden valmistuksen valvonnasta ... 1924: 71;	1932: 28
Liikehuoneistojen lämmityskustannukset	1947: 186
Liikenne, keskitetty. Ks. Keskitetty liikenne sekä Moottoriajoneuvoliikenne.	
Liikennejärjestys	1932: 1 (muut. 1937: 89; 1938: 7; 1946: 116)
Liikennejärjestyssääntö, yleinen ... 1929: 2; 1937: 82 (muut.	1947: 135)
Liikennelaitos, palkan maksaminen sen henkilökunnalle	1947: 67
sen henkilökunnan virkapuvut ja arvonmerkit	1945: 228
» lautakunnan johtosääntö	1944: 180; uusi painos 1946: 197
» linja-autonkuljettajien ikäkorotuksia vastaavat palkan korotukset	1947: 75
» löytötavararahaston säännöt	1947: 141
Liikennemaksut, niiden kanto II tullikamarissa	1940: 116; 1941: 76
tullikamarin ulkopuolella käsiteltyjen matkatavaroiden vapauttaminen niistä	1931: 42

Liikennemaksutariffi 1924: 52 (muut. 1931: 43; 1932: 14; 1933: 11; 1935: 35); 1939: 20 (muut. 1942: 116; kor. 1942: 35, 115; 1944: 149; 1945: 244; 1947: 156)	
Liikennemerkit 1930: 31; 1937: 28 (lisäys tarkemmat ohjeet niistä 1937: 122; 1938: 134; 1940: 80	
Liikenneohjesääntö 1923: 6	
Ks. Liikennejärjestys.	
Liikennetoimistot, liikennepiirit ja toimistojen sijoituspaikat 1944, s. 215; 1946: 182; 1947: 133	
Liikennöimismääräykset, satamaradan 1941: 91	
Liiketoimistot, laki niiden aukioloajoista 1934: 47; 1946: 95	
Liinavaatevaraston johtajattaret, sairaalain, heidän johtosääntönsä 1927: 41	
Liitosalueella sijaitsevien eräiden kylien ja yksinäistalojen nimet 1946: 156	
Liljeblad, Alma, hänen lahjoitusrahastonsa säännöt 1929: 62	
Linja-autoasema, sen järjestyssäännöt 1935: 59 (muut. 1936: 86); 1937: 29	
sen järjestyssääntöjen soveltaminen 1937: 73	
» toimistomaksut 1935: 60; 1937: 30 (lisäys 1939: 86; muut. 1942: 36; 1945: 113; 1946: 79; 1947: 134)	
Linja-autonkuljettajat, liikennelaitoksen, ks. Liikennelaitos.	
Linja-autot, liikenne linjalla n:o 25 1947: 119 (os. kumottu)	
n:o 36 1947: 122	»
» 41 1947: 120	»
» 54 1947: 121	»
» 63 1947: 123	»
niiden ajonopeudet 1924: 47	
» rakenne 1926: 4; 1928: 22; 1929: 3; 1938: 25 (muut. 1946: 37)	
raitiotieyhtiön ja kaupungin, ajomaksut niissä 1940: 122; 1945: 114, 207; 1946: 67, 233; 1947: 124, 125; 1947: 126	
Lippu, satamaviranomaisten 1923: 21	
Lisäeläkeosuus, ks. Kansaneläkelaitos.	
Lisämäärärahat, niiden kirjaaminen 1931: 49	
Liuskasaarenkadun nimen muutos 1945: 318	
Lomanviettoasunnot, ks. Asunnonvälitys.	
Lomasääntö, työntekijäin 1926: 21; 1939: 24; 1943: 20, 60 (muut. 1945: 48; 1946: 19, 108)	
sen määräysten soveltaminen 1947: 53	
Lotat, sotapalvelukseen kutsutut, heille suoritettava palkka, ks. Asevelvolliset.	
Lulstinradat, urheilu- ja leikkikenttien luovuttaminen niitä varten 1933: 50	
Lumityöntekijäin palkkojen korottaminen 1945: 5	
Lunastamislaki, asuntoalueiden 1936: 22	
sen toimeenpanoasetus 1936: 23	
Lunastusmaksut, niiden kannannassa noudatettava menettely 1939: 11; 1946: 11	
toimituskirjain 1942: 110	
Luokkakirjastot, suomenkielisten kansakoulujen, niiden säännöt 1938: 17	
Luontoisetujen arvio, kulkutautisairaalan ja Nikkilän sairaalan hoitohenkilökunnan, sitä koskevan kaupunginvaltuuston päätöksen kumoaminen 1934: 8	
Luontoisetukorvaukset 1933: 47 (muut. 1939: 16; 1941: 121; 1942: 100; 1945: 52; 1947: 60); 1947: 61	
Luotsaus, siitä annetun asetuksen muuttaminen 1926: 36; 1942: 77	
Luotsitaksa kaupungin satama-alueella 1927: 56 (muut. ja lisäys 1941: 75; kor. 1945: 15, 241; 1947: 163)	

Luovutusehdot, tonttien, ks. Tontit.	
Lyhentäminen, eräiden kaupungille tulevien maksujen	1938: 60
Ly-määräyksen saaneiden kaupungin palkkannauttijain virka- lomat	1944: 104
Lämmittäminen, huoneistojen, sitä koskevia määräyksiä 1943: 143 (muut.)	1947: 185)
Lämmityskeskukset, polttoöljyä käyttävät, ehdot, joita on nou- dattava niitä tehtäessä	1947: 192
Lämmityskustannukset, asuin- ja liikehuoneistojen	1947: 186
Lämpötekniikko, hänen työjärjestyksensä	1924: 14 (muut. 1926: 8)
Lääkitysvoimistelijain ja koulutettujen hierojien koulutus ja am- mattitoiminta	1946: 39
Lääkärialueet, niiden uudestijärjestely, ks. Aluelääkärit.	
Lääkärintoimitus, yleinen, laki siitä 1939: 43 (lykkäys 1939: 100; 1940: 120; 1941: 100; muut.)	1944: 74)
sen ohjesääntö	1942: 119
Lääkärintodistukset, sairaslomien perusteeksi esitettävät 1937: 42;)	1945: 296
Lääkärintoimi, laki sen harjoittamisesta	1925: 13
Lääkärit, kaupungin sairaalain, heidän oikeutensa harjoittaa yksityistä vastaanottoa virka-asunnoissaan	1940: 60
Löytötavararahasto, liikennelaitoksen, sen säännöt	1947: 141
Löytötavaratoimisto, raitiotie- ja omnibusosakeyhtiön, sen ohje- sääntö	1946: 38
Maahöyrykattilat, asetus niistä	1926: 31 (muut. 1927: 2)
Maanhankintalaki	1945: 104
sen toimeenpanoasetus	1945: 105
Maanpuolustustehtävät, naispuolisten viranhaltijain ja työnteki- jain irrottaminen niihin	1944: 128
Maan siirtäminen kameraalisessa suhteessa	1925: 4
Maan vapaaehtoisen hankkimisen järjestely, laki siitä 1945: 106 (muut.)	1945: 263)
Maanvuokrasuhteiden pitentäminen eräissä tapauksissa	1945: 107
Maarekisteri, asetus kaupunkialueella sijaitsevien tilojen mer- kitsemisestä siihen	1931: 78
sen laatiminen ... 1939: 129; 1940: 112; 1942: 98; 1944: 174;	1945: 264
Ks. Kiinteistöjen rekisteröiminen kaupungissa.	
Maatalousalan työnvälitys, erikoisosaston perustaminen työnvä- litystoimistoon sitä varten	1937: 57
Maatalouskiinteistöt, niiden verottaminen	1933: 77
Maatalouskonttori, sen johtosääntö	1923: 28
Ks. Kiinteistötoimisto.	
Maatalouslautakunta, sen ohjesääntö	1923: 27
Ks. Kiinteistölautakunta.	
Maatalousministeriö, asetus sille annetusta vallasta myöntää lie- vennyksiä lihantarkastusta koskevista määräyksistä	1932: 29
Maataloustyöntekijät, kaupungin, heidän oikeuttamisensa luke- maan hyväkseen kaupungin tiloilla palvelemissa aika ...	1946: 54
heidän työehtosopimuksensa	1945: 165; 1947: 56
Maataloustyöt, palkanormien määrääminen niitä varten	1943: 73
virkevapauden myöntäminen viranhaltijoille niihin osallistu-	
mista varten	1944: 103
Maidon pastöroiminen	1945: 286
sen rasvapitoisuuden standardisoiminen	1947: 46
Maidontarkastamo, sen johtosääntö	1928: 26
Maidontarkastus, sen järjestäminen 1928: 27; 1932: 68; 1945: 154; 1947: 44, 45	

Maidontarkastuslaki	1946: 101
sen täytäntöönpano	1946: 159, 160
Maistraatinsihteeri, laki hänen vaalistaan	1927: 62 (muut. 1929: 15)
laki hänen valitsemisoikeudestaan	1927: 61
Maistraatit, niille kuuluvan postirahanvapauden laajentaminen	1923: 60
Ks. Postirahanvapaus.	
Maistraatti, laki pormestarin ehdottamis- sekä neuvosmiesten ja sihteerin valitsemisoikeudesta	1927: 61
laki pormestarin sekä neuvosmiesten ja sihteerin vaalista	1927: 62 (muut. 1929: 15)
laki sen kokoonpanosta asemakaava- ja rakennusasioita käsiteltäessä	1931: 21
sen kokoonpanosta ja toiminnasta annettujen määräysten 3. kohdan muuttaminen	1927: 63; 1938: 68
» toimimies	1929: 26
» työjärjestyksen muuttaminen	1926: 12; 1937: 91; 1940: 43
siihen asemakaava- ja rakennusasiain käsittelyä varten asetettavien lisäjäsenten lukumäärä ja palkkio 1931: 55; 1943: 94; 1945: 162;	1947: 198
Maitokaupat, niiden aukioloajat 1935: 11; 1938: 32; 1940: 26; 1941: 43;	1946: 153
Majoitus- ja ravitsemisliikkeet, asetus niistä	1938: 82
tarkemmat määräykset niistä 1938: 83 (muut. 1944: 26; 1945: 34;	1947: 201)
Majoituskorvauksia vaadittaessa noudatettavat periaatteet ...	1942: 57
Majoituslautakunta, sen johtosäännön muutos	1945: 214
sen johtosäännön soveltaminen rauhan aikana	1930: 26
» johtosääntö	1946: 221
» puheenjohtajan palkkio 1930: 26; 1931: 50; 1945: 163;	1947: 29
Makasiiniosakeyhtiö, ks. Helsingin makasiiniosakeyhtiö.	
Makkarat, asetus niiden valmistuksen valvonnasta	1924: 71; 1932: 28
Makkaratarjoilu kaduilla, sitä koskevia määräyksiä 1925: 17 (muut. 1929: 29; 1934: 11); 1935: 9 (muut. 1937: 44)	
Ks. Kauppa ja ansiotoiminta, kioskeissa ja ulkosalla harjoitettava.	
Makkaratehtaiden valvojat (kaitsijat), heidän ohjesääntönsä ...	1924: 72
heidän virka-asemansa	1934: 43
oikeus saada ikäkorotuksiin nähden lukea hyväkseen sinä palveltu aika	1945: 49
Makkien puhtaanapitomaksut	1923: 4; 1925: 50
Ks. Puhtaanapitomaksut.	
Maksut, kaupungille tulevat, oikeus niiden lyhentämiseen	1938: 60
niiden korottamista koskeva kielto	1941: 107
» vahvistaminen ... 1942: 50, 94; 1943: 90, 113; 1945: 63; 1945: 64 (muut. 1946: 94)	
» vanhentuminen	1939: 44)
valtiolle tulevat, niiden periminen täysin markoin	1944: 4, 5
Mallasjuoma, mieto, laki sen valmistuksesta ja myynnistä	1931: 26
Malmi sähkölaitoksen ja kaupungin välinen sähköenergian jakelua koskeva toimilupasopimus	1945: 260
Mankala Osakeyhtiö, sen yhtiöjärjestys	1942: 149
Margarinivalmistelaki	1932: 39
sen soveltaminen	1932: 40
Marian sairaala, ks. Sairaalat.	
Markkina-alukset, aika jona kauppa niistä on sallittu	1938: 67
Marttilan omakotialue, sen perustaminen	1940: 111

Mastokauppmaksu, sen lakkauttaminen	1924: 31
Matkatavarat, niiden vapauttaminen liikennemaksuista	1931: 42
Matkustussääntö ... <i>1929:</i> 12 (muut. <i>1930:</i> 27; väliaik. muut. <i>1940:</i> 32); 1943: 18 (muut. <i>1945:</i> 51; 1946: 15; 1947: 74)	
sen soveltamisohjeet Tervalammen työlaitoksen viranhaltijoihin nähden	1945: 85
Maunulan asuntoalueen perustaminen	1945: 57
Maunulan kansanasunnot Oy:n yhtiöjärjestys	1945: 120
Maunulan pienasunnot Oy:n yhtiöjärjestys	1945: 121
Melkö, sen siirtäminen Helsingin kaupunkiin	1930: 19
Merikapteenit, heidän virkavuosiensa laskeminen eläkettä varten	1931: 48
Merimieshuoneet, laki niiden lakkauttamisesta	1937: 24
Merimiesten työnvälitysosasto, työnvälitystoimiston, sen ohjesääntö	<i>1930:</i> 14
sen perustaminen	1927: 83
Metalliteollisuustyöpaikat, niiden järjestysohjeet	1927: 21
Metallityöntekijäin palkat	<i>1945:</i> 238
Mielisairaala, Kellokosken, helsinkiläisten potilaiden otto siihen	<i>1943:</i> 106; 1944: 175
Mielisairaalat, kaupungin, valtionavun anominen niille	1942: 14
laki niiden valtionavusta 1929: 18 (muut. <i>1932:</i> 3; 1944: 52; 1945: 252; väliaik. muut. <i>1940:</i> 4; <i>1941:</i> 115; <i>1942:</i> 152; <i>1943:</i> 171; <i>1944:</i> 191)	
niiden alihoitajattarien ja hoitajien johtosääntö	1927: 35
» valtionavusta annetun lain toimeenpanoasetus 1929: 19 (muut. 1943: 39; 1944: 53; 1946: 53)	
niitä koskevat lisäykset ja muutokset sairaaloita koskeviin määräyksiin	1929: 59
ohjesääntö niistä järjestettävästä perhehoidosta	1926: 38
Mielisaira, asetus heidän sairaaloihin tai muihin laitoksiin ottamisestaan tehtävistä ilmoituksista	1932: 43
Mielisairaiden huoltola ja poliklinikka, sen perustaminen	1927: 8
Ks. Sielullisesti sairaiden huoltotoimisto.	
Mielisairasasetus	1937: 79 (muut. 1938: 69)
Mielisairaslaki	1937: 78
Mittaaminen tullipakkahuoneen ulkopuolella, siinä noudatettava järjestyssääntö	<i>1925:</i> 36; 1935: 36
siitä vaakamestareille tuleva palkkio <i>1925:</i> 37; <i>1928:</i> 19; 1935: 37 (muut. 1937: 47; <i>1940:</i> 78; <i>1942:</i> 15; <i>1942:</i> 117; <i>1944:</i> 49; <i>1945:</i> 110, 160; 1947: 167)	
Mittarivuokrat, kaasu- ja sähkölaitosten	<i>1940:</i> 127; 1947: 34
Ks. myös Sähkölaitos.	
Mjölbbollstad sanatorium, sen säännöt	<i>1930:</i> 53
Mjölbbollstad sanatorium kommunalförbund, sen perussääntö ...	1934: 74
Moottoriajoneuvoliikenne, asetus siitä <i>1926:</i> 2 (muut. <i>1928:</i> 20, 21); <i>1929:</i> 1 (muut. <i>1929:</i> 24; <i>1931:</i> 32, 33); 1937: 83 (muut. <i>1940:</i> 97; <i>1941:</i> 15; <i>1945:</i> 12, 72; <i>1946:</i> 92; 1946: 178; 1947: 127)	
asetus sisältävä väliaikaisia määräyksiä siitä	1947: 115
laki siitä	1926: 1 (muut. 1937: 81)
siitä v. 1929 annetun asetuksen toimeenpano-ohjeet	<i>1929:</i> 25
Ks. myös Automobiili liikenne.	
Moottoriajoneuvot, määräysten antaminen niiden säilytyshuoneista y. m.	1942: 156; <i>1944:</i> 16
niiden katsastusmiesten ohjesääntö ja toimitustaksa	1926: 3

niiden käyttämisestä suoritettavat maksut 1941: 96; 1942: 127; 1943: 89 (muut. 1944: 92); 1945: 11 (muut. 1945: 77); 1945: 134; 1945: 209 (muut. 1946: 93);	1947: 128
» käyttöluvut ja tunnukset	1946: 122; 1947: 131
» käytön säännöstely	1941: 93
» käytöstä pidettävä ajokirja 1941: 95; 1942: 51; 1943: 115;	1946: 88
» luvun rajoittaminen alueliikenteessä	1938: 39; 1939: 79
» suurin nopeus 1938: 1, 2; 1939: 78; 1947: 140 (väliaik. määr. 1944: 76; 1945: 79)	
» tehostettu käyttö	1941: 94
puu- ja puuhiilikäyttöiset ... 1940: 51; 1940: 87; 1944: 16; väliaikaiset määräykset niiden tunnusmerkeistä 1940: 128; 1941: 97; 1942: 131; 1943: 137; 1944: 173; 1945: 254; 1946: 177;	1947: 116
Moottorijoneuvovero, asetus siitä	1947: 137
laki siitä	1947: 136
Muistopatsaat, niitä varten vv. 1931 ja 1932 luovutetut paikat ...	1932: 88
Munkkiniemi, sen laiturin käytöstä suoritettavat maksut	1939: 19
sen raitiotietä koskevan toimiluvan muuttaminen	1925: 12
» venelaituripaikoista suoritettavat maksut	1939: 18
Muonitus, väestönsuojelumuodostelmien	1940: 2; 1941: 61
Musiikkilautakunnan ja kaupunginorkesterin toimisto, sen johtosääntö	1936: 58 (muut. 1942: 93; 1946: 212)
Musiikkilautakunta, sen johtosääntö	1936: 56; uusi painos 1946: 211
Mustikkamaan kansanpuisto, sen järjestyssäännöt	1938: 19
Muuttoilmoitusten toimittaminen huoneenvuokralautakunnalle	1944: 165
Myynti, ks. Rahaksimuuttaminen.	
Myyntiäittä, työlaitosten, sen johtosääntö	1933: 42
Myyntiehdot, tonttien, ks. Tontit.	
Myyntikojut ja -pöydät, niitä varten varattujen paikkojen vuokraustapa	1932: 59
Myyntipaikat, tilapäiset, niiden vuokrien kannanta	1941: 62
Ks. Kauppa ja ansiotoiminta, kioskeissa ja ulkosalla harjoitettava.	
Myötäjäisrahasto, A. Demidoffin, siitä suoritettavien myötäjäismääräin korottaminen	1923: 57
Mäkelä, sen eräitä kortteleita vuokrattaessa ja rakennettaessa noudatettavat määräykset	1929: 64 (muut. 1936: 65)
sen kivitalotonttien rakennusjärjestys	1924: 43
» » vuokraehdot	1924: 42
Märäholm, sen siirtäminen Helsingin kaupunkiin	1926: 6
Naapurussuhteet, niistä annetun lain muuttaminen ...	1931: 22; 1938: 26, 45
Nainen, laki hänen kelpoisuudestaan valtionvirkaan	1926: 28
Naisten työtuvat, niiden työntekijättärien työsäännöt	1924: 82
niiden yhdistäminen huoltolautakunnan alaisiin työtupiin ...	1938: 42
Nesteet, tulenarat, niistä annetun asetuksen muuttaminen	1932: 34; 1941: 37
Neuvola, ks. Lastenhoidonneuvola.	
Neuvontatoimiston perustaminen poliisilaitoksen yhteyteen ...	1944: 37
Neuvosmiehet, laki heidän vaalistaan	1927: 62 (muut. 1929: 15)
laki heidän valitsemisoikeudestaan	1927: 61
Neuvottelu-oikeus, kunnan viranhaltijain, laki siitä	1944: 72 (muut. 1945: 170)
siitä annetun lain soveltamisasetus	1945: 171

Nikkilän sairaala, sen sairaanhoitohenkilökunnan luontoisetujen arviota koskevan kaupunginvaltuuston päätöksen kumoaminen	1934: 8
sitä koskevat muutokset ja lisäykset sairaaloita koskeviin määräyksiin	1929: 59
Ks. myös Sairaalat.	
Nimet, eräiden Helsingin kaupunkiin kuuluvien kylien ja yksinäistalojen	1946: 156
eräiden kaupungin talojen	1931: 39
katujen, torien y. m. yleisten paikkain, ks. Kadut.	
ratsastusharjoittelu- ja kilpailupaikkojen	1940: 54
Nimikirjoitukset virallisissa asiakirjoissa 1942: 122; 1942, s. 221	
Nopeus, moottoriajoneuvojen korkein sallittu, ks. Moottoriajoneuvot.	
Norja, sen ja Suomen välinen köyhäinhuoltosopimus ... 1923: 36; 1928: 35	
sen ja Suomen välisen köyhäinhuoltosopimuksen soveltaminen 1923: 37; 1928: 36 (muut. 1933: 73; 1937: 80)	
Nostokurjet, ohjeet niitä käytettäessä 1925: 23; 1941: 86	
Nostoväki, ks. Asevelvolliset.	
Nosturinhoitajan toimeenottaminen ja palkkaus 1947: 161	
Nosturitaksa 1935: 15 (muut. 1937: 21); 1941: 87 (muut. 1945: 112, 159); 1947: 160	
Nuohousohjesääntö 1942: 19 (muut. 1945: 269; 1946: 44)	
Nuohouspiirit 1939: 105 (muut. 1940: 82); 1942: 145 (muut. 1943: 132)	
liitosalueella	1946: 151
Nuohoustariffi 1940: 114; 1942: 20 (muut. 1942: 118; 1944: 117; 1945: 101, 205; 1946: 43, 152; 1947: 84)	
Nuoret rikoksenteikijät, heidän esitutkintansa	1943: 33
laki ja asetus heistä	1942: 174, 175
Nuorison iskujoukot	1941: 88
Nuorisotyölautakunnan johtosääntö	1947: 14
Nyåker, sen liittäminen äänestysaluejakoon	1926: 51
sen siirtäminen Helsingin kaupunkiin	1925: 68
Näytteet, elintarvikke-, niiden ottaminen	1941: 92
Obligatioiden omistajille myönnettävä veronhuojennus 1943: 121 (muut. 1945: 7); 1946: 129	
Obligatiolainat, laki niistä	1942: 10
Oikeusaputoimiston johtosäännön muutokset	1946: 207
Olin, A. I., hänen stipendirahastonsa säännöt	1933: 40
Omaisuus, kaupungin, sen palovakuuttaminen 1929: 44; 1931: 51 ; 1932: 61; 1944: 27; 1947: 149	
Omakoti- ja asuntoalueet, uudet, niiden perustaminen 1940: 28, 111; 1941: 48 ; 1945: 57	
vuokrasopimuskaavake luovutettaessa tontteja niiltä 1945: 130	
Omakoti- ja siirtolapuutarhapiirustuksista kannettavat lunastusmaksut 1931: 66; 1943: 66; 1945: 208; 1947: 151	
Omakotirahasto, asetus siitä 1927: 44; (muut. 1934: 18; 1935: 34; 1936: 96); 1940: 99 (muut. 1943: 110; 1944: 170)	
järjestelylainojen myöntäminen siitä 1934: 84; 1935: 18	
laki siitä	1927: 43 ; 1940: 98
valtionneuvoston päätös lainojen myöntämisestä siitä 1927: 45 (muut. 1934: 19; 1935: 33); 1935: 18; 1940: 100 (muut. 1942: 91); 1940: 107; 1941: 12	
Omnibussit, ks. Linja-autot.	
Opetuslaitokset, kaupungin, niissä suoritettavat tuntipalkkiot 1938: 76; 1942: 107; 1944: 20, 22; 1945: 60, 145; 1947: 93	
Opetustilasto, sen julkaisemistavan muuttaminen 1933: 51; 1938: 33	

Oppiajat eri ammateissa ja ammatinhaaroissa	1939:	3
Oppikoulut, yksityiset, asetus niistä	<i>1925:</i>	53; 1944: 21
Oppikoulutontit, niitä luovutettaessa sovellettavat periaatteet	1936:	27
Oppilaitokset, kunnalliset ja yksityisluontoiset teknilliset, niistä annetun asetuksen muutos	1943:	166
Oppisopimuslaki	1923:	29 (muut. 1934: 22)
sen soveltaminen	<i>1923:</i>	30; 1934: 23
sitä koskeva ohjesääntö	1923:	64 (lisäys 1930: 20; 1931: 12, 77)
Oppivelvollisuuslaki, sen muuttaminen 1925: 7; 1929: 36; 1931: 48; 1932: 75; 1940: 129; 1945: 58; 1946: 60, 162		
sen täytäntöönpanoasetuksen muuttaminen 1923: 35; 1931: 19; 1934: 82		
Osapäivätyön käytäntöön ottaminen kaupungin virastoissa	1947:	76
Osastonhoitajattaret, sairaalain, heidän johtosääntönsä	1927:	33
Osoitenumerot, talojen, niiden valaiseminen	1947:	148
Oulunkylän kunnan yhdistäminen Helsingin kaupunkiin	1944:	129
Oulunkylän rakennusjärjestys	1945:	290
Oulunkylän—Viikin—Herttoniemen rautatiet, ks. Herttoniemen rautatie.		
Painatus- ja hankintatoimiston johtosääntö	1946:	148
Paineletkut, niiden liittimien mallit ja mitat	1934:	24
Painotuotteet, asetus, jolla kielletään niiden kaupaksi tarjoamisen häiriöitä tuottavalla tavalla	1931:	58
niiden standardikoot	1942:	138
Pakaa, ks. Mäkelä.		
Pakilan omakotialueen perustaminen	1941:	48
rakennusjärjestys	1945:	290
siirtolapuutarha-alueen palstojen vuokraehdot	1947:	150
Pakkahuoneen vaakamestari, hänen tehtävänsä	1936:	34
Palautus, kansaneläkevakuutusmaksun, ks. Kansaneläkevakuutusmaksut.		
Palkanmaksukausi, työntekijäin	1944:	78
Palkanpidätys, ks. Ennakkoperintälaki.		
Palkansäästö, eräille eläkekassoille menevä	1926:	25, 26
Palkat, eräiden kaupungin viranhaltijain valtion viranomaisten vahvistamat	<i>1929:</i>	14; 1938: 91; 1938: 92; 1943: 200
eräiden poliisivirkailijain, ks. Palkat valtion viroissa ja toimissa		
kaupungin palkkasääntöön merkitsemättömäin pysyväisten virkojen haltijain	<i>1936:</i>	130 (muut. 1937: 121)
kaupungin sivuviroissa suoritettavat	<i>1924:</i>	76; 1925: 48
» työntekijäin <i>1923:</i> 68; <i>1924:</i> 79; <i>1927:</i> 76; <i>1931:</i> 11 (muut. <i>1934:</i> 9); <i>1934:</i> 80; <i>1935:</i> 31; <i>1936:</i> 82; <i>1937:</i> 49		
Ks. myös Palkkatariffi.		
» työntekijäin, niiden korottaminen paremman ammattitaidon, työkyvyn tai ahkeruuden perusteella	<i>1945:</i>	2
» työntekijäin, niiden laskemistapa	<i>1923:</i>	68; 1924: 79
» yhteismäärärahaista palkattujen viranpitäjäin ...	<i>1925:</i>	19
niiden maksamistapa sairaustapauksissa	1946:	236
sotapalveluksessa vamman tai sairauden saaneille kaupungin viranhaltijoille ja työntekijöille	<i>1945:</i>	4
valtion viroissa ja toimissa <i>1924:</i> 2; <i>1927:</i> 53; <i>1928:</i> 6; <i>1929:</i> 13; <i>1930:</i> 13; <i>1931:</i> 25; <i>1936:</i> 49; <i>1937:</i> 12, 13; <i>1938:</i> 85; <i>1941:</i> 120; 1943: 75 (muut. <i>1944:</i> 73; <i>1945:</i> 81; <i>1946:</i> 176; 1947: 79)		
varatyöntekijäin	1938:	12

viranpitäjain, niiden maksutapa	1924:	74
Ks. myös Tuntipalkat, Virkasääntö, Työpalkat ja Palkkaus.		
Palkintorahasto, R. Heimbergerin, sen ohjesäännön muutos	1923:	56
Palkka, itsenäisyyspäivänä suoritetusta työstä 1929, s. 68; 1937,		
s. 76;	1939:	87
kansakoulunopettajille sairasloman aikana suoritettava 1941:		
101;	1947:	98
kaupungin tilapäiselle työvoimalle suoritettava ...	1942:	45; 1943: 71
» viranhaltijain sijaisille suoritettava 1933: 48		
(muut. 1936: 38; 1940: 62, 66; 1941: 69; 1942: 101, 102)		
» viranhaltijoille sairasloman aikana suoritettava 1940: 65		
sen suorittaminen kesälomalle lähtevälle viranhaltijalle	1944:	99
sotatoimien vuoksi keskeytyneestä työstä	1944:	41
säännöllistä asepalvelusta vakinaisessa väessä suorittaville	1945:	270
yhtyöstä kaupungin viranhaltijoille suoritettava 1924: 15;		
1933: 7 (muut. 1937: 9); 1942: 5 (lisäys 1942: 103; muut.		
1946: 235; 1947: 62);	1943:	164
Ks. myös Asevelvolliset.		
Palkkalautakunnan johtosääntö	1946:	170
Palkkalautakunnan toimiston johtosääntö	1946:	171
Palkkaluokat, kaupungin sääntöpalkkaisten viranhaltijain 1924:		
75; 1927: 74; 1938: 72, 73		
Ks. myös Virat, vakinaiset, niiden luokittelu.		
Palkkamäärien pyöristäminen	1941:	89; 1945: 157
Palkkaneuvoston asettaminen	1942:	23; 1942: 48
Palkkanormit maataloustöitä varten	1943:	73
Palkkasoutajat, heidän järjestyssääntönsä	1923:	25
heidän taksansa	1923:	26 (muut. 1931: 40; kor.
Ks. Vuokramoottoriveneet.	1942:	65)
Palkkatariffi, kaupungin työntekijäin 1938: 74 (lisäys 1939: 140);		
1941: 49 (muut. 1944: 100); 1946: 20, 25, 115;	1947:	187
Palkkaus, kansakoulujen yläkoulun yhteisluokkien opettajien	1939:	6
kuntien viranhaltijain, sen säännöstely 1947: 52; 1947: 57 (os. kumottu)		
palkkaluokittelun alapuolella olevan kuukausipalkkaisen tilapäisen henkilökunnan	1947:	66
perheenelatusapumaksuja vähennettäessä	1923:	11
Palkkausohjesääntö, sääntöpalkkaisten viranpitäjain 1924: 75; 1927: 74		
Palkkaussääntö, oikeusministeriön erälle maistraatin, raastuvanoikeuden ja ulosottolaitoksen viranpitäjille vahvistama		
1929: 14;	1938:	92
Palkkio, aluelääkäreiden	1938:	5; 1943: 189; 1945: 152; 1946: 47
asutuslautakunnan puheenjohtajan ja jäsenten	1936:	71
huoneenvuokralautakuntien puheenjohtajille ja jäsenille 1941:		
153; 1944: 196; 1945: 164;	1947:	199
irtaimen omaisuuden inventtaajain 1934, s. 35; 1943: 95; 1945:		
163;	1946:	184
kaupunginhallituksen jäsenille, jotka eivät ole kaupunginvaltuuston jäseniä, saapuvilla olosta valtuuston kokouksissa	1936:	44
kaupunginkassan tarkastusmiesten	1931:	50; 1943: 96
kaupunginkirjaston inventtaustarkastajain	1934,	s. 6
kaupunginvaltuuston puheenjohtajan ja jäsenten 1938: 9;		
1942: 106; 1945: 163;	1947:	29
» » » varapuheenjohtajan, heidän		
osanotostaan kaupunginhallituksen kokouksiin		
1931: 2; 1938: 11; 1945: 163;	1947:	29

komiteain ja valiokuntain jäsenten 1925: 27; 1929: 20; 1942: 106; 1945: 163;	1947: 29
kotitalouslautakunnan puheenjohtajan ja jäsenten 1931, s. 98;	1932: 73
leski- ja orpokassan johtokunnan puheenjohtajan ja jäsenten 1937, s. 143; 1943: 93;	1946: 185
maistraatin rakennusasiaintuntijan 1931: 55; 1943: 94; 1945: 162;	1947: 198
majoituslautakunnan puheenjohtajan 1930: 26; 1931: 50; 1945: 163;	1947: 29
taksoituslautakunnan ja sen jaostojen puheenjohtajien 1943: 92; 1945: 163;	1947: 29
terveydenhoitolautakunnan toimiston välittämän lääkärin 1943: 190;	1946: 46
teurastamolautakunnan puheenjohtajan ja jäsenen 1932, s. 111	1939: 7
työväenopistojen ulkomaisille luennoitsijoille suoritettava ...	1931: 53
valmistavan tyttöjen ammattikoulun johtajattaren	1942: 105; 1945: 163;
vuositilintarkastajain	1947: 29
Palkkiosääntö , kaupungin hallintoelinten sekä valiokuntain ja komiteain puheenjohtajien ja jäsenten 1929: 20; uusi painos 1930: 48 (lisäys 1931: 52 sekä s. 98; 1932, s. 111; 1933: 4; muut. 1932: 73; 1937: 45; 1938: 10); 1938: 75 (lisäys 1940: 161; 1941: 153; 1942: 104); 1942: 106 (muut. 1945: 162); 1945: 163 (muut. 1946: 9);	1947: 29
Pallokenttä , sen maksut 1940: 57 (muut. 1942: 79); 1945: 53;	1947: 153
Palohallinnon järjestäminen lääneissä	1940: 86
Paloheinän omakotialue , sen perustaminen	1941: 48
Palojärjestys	1941: 17 (muut. 1945: 166; 1946: 167)
Palokunta, kaupungin , korvauksen suorittaminen virantoimituksessa kuolleen viranhaltijan omaisille	1944: 159
maksut sen antamasta avustuksesta	1943: 122
sen henkilökunnan vapauttaminen suorittamasta korvausta virkapuvustaan	1937: 48
sen järjestelyn ja koulutuksen perusteet	1940: 76
Palolaitos , taksa sen sairaankuljetusvaunujen käyttämisestä, ks. Sairankuljetusvaunut.	
Palolaki	1933: 58 (muut. 1943: 32; 1946: 42)
Palomiehet , heidän työaikansa	1940: 58; 1945: 82
korvaus menetetyistä vapaapäivistä	1944: 34
palkka itsenäisyyspäivältä	1943: 165
Palomuurit , yhteiset, niiden rakentamista koskevien anomusten ratkaiseminen	1936: 64
Palonkestävyys , rakennusten ja rakennusosien, sen luokitteluinen	1936: 3 (lisäys 1941: 38; muut. 1944: 171)
Palopääällikkö , hänen määräämisensä Herttoniemen öljysatama-alueen palopääälliköksi	1937: 16
Palosääntö	1933: 59 (muut. 1945: 246)
Palotoimi , asetus sille tulevan valtionavun lakkauttamisesta ...	1926: 37
Paloturvallisuuden tehostaminen sodan aikana	1944: 39; 1945: 26
Paloturvallisuusmääräykset ruiskumaalaamoita varten 1945: 125 (lisäys 1947: 82)	
Paloturvallisuusohjeet autosuojia varten	1944: 199; 1946: 41
teollisuuskaasuttimia varten	1944: 198
öljylämmityksen käytössä noudatettavat	1947: 193
Palovakuuttaminen , kaupungin irtaimen omaisuuden	1931: 51
kaupungin kiinteistöjen	1932: 61; 1944: 27; 1947: 149
» omaisuuden	1929: 44

Palvelusehtosääntö, sen muuttaminen	1924: 21;	1927: 73
sen 18 §:n soveltaminen		1931: 8
Ks. Virkasääntö.		
Paperin käyttö virastoissa	1942: 139, 140	
standardikoot		1942: 138
Parkkeauskielto, ks. Pysäköimiskieltoja.		
Parkkeauskieltoimerkki, sen vahvistaminen	1929: 55	
Ks. Liikennemerkit.		
Parmaustaksa, sen muutos	1937: 27	
Parturin- ja kähertäjänliikkeet, niiden aukioloajat	1935: 10	
Pasila, raitiotie sinne	1927: 86	
Pastöroiminen, maidon ja kerman	1945: 286	
Patsaat, ks. Muistopatsaat.		
Pelastusaukot	1944: 11;	1945: 26
Perheasunnot, Osakeyhtiö Helsingin, sen yhtiöjärjestys	1941: 102	
Perheasuntolainat, -takuut ja -avustukset, asetus niistä 1940:		
laki niistä	102 (muut. 1943: 4)	
niiden myöntäminen ja suorittaminen 1940: 103 (muut. 1943: 7); 1940: 107; 1941: 12; 1943: 6; 1943: 40; 1946: 64;	1943: 3)	1946: 120
Perhehoito, mielisairaaloista järjestettävä, sen ohjesääntö		1926: 38
Perhelisälaki 1943: 42 (muut. 1944: 200; 1945: 217; 1946: 96; 1947: 177)		
sen toimeenpano 1943: 43 (muut. 1944: 113); 1943: 44, 188; 1944: 201 (muut. 1945: 281; 1946: 97); 1944: 202; 1945: 282		
(muut. 1946: 98);		1947: 178
Perimiskuitit, asetus siitä	1927: 64;	1944: 182
Perimispalkkio, sitä koskevat määräykset ... 1936: 84 (muut. 1937: 5, 6)		
Pienasunnot, niiden rakentamiseksi myönnettyjen avustuslainojen muuntaminen kuoletuslainoiksi	1929: 34	
niiden rakentamiseksi myönnetty avustus- ja kuoletuslainat		
1923: 7; 1924: 1; 1925: 14, 63		
Pienasuntolainat, laki niistä	1944: 189	
niiden myöntäminen	1944: 190	
Pihlajasaaren pukusuojamaksut	1945: 127;	1947: 153
Pika-ajuritaksa	1924: 32;	1946: 1
Pikakoulutettavien asemiesten kurssiraha, ks. Asemiehet.		
Pilaantunut tavara, maksut sen kuljettamisesta y. m.	1927: 9	
Pirkkolan omakotialue, sen tonttien luovutusehdot	1940: 28	
Pistejärjestelmä, työlaitoksissa noudatettava ja sen soveltamisohjeet	1944: 90;	1945: 229
Pitäjänmäen teollisuusalueen asemakaava	1946: 260	
rakennusjärjestys	1944: 58	
Poikien eristyslaitoksen ohjesääntö	1947: 106	
Poistetut saatavat, jotka myöhemmin kertyvät, niiden kirjaaminen		1938: 94
Poliisi, sen virkapuku ja aseistus	1923: 63	
Poliisijärjestys	1925: 51 (muut. 1933, s. 24; 1938: 20);	1945: 91
sen 68 §:n 2 mom:n soveltaminen		1947: 148
Poliisilaitoksen suojeluosaston sairaosasto, sen nimen muuttaminen		1936: 31
Ks. Sielullisesti sairaiden vastaanottoasema.		
Poliisilaitokset, kaupunkien osanotosta niiden menoihin annetun lain soveltamisasetus	1931: 31 (muut.	1933: 57)
laki kaupunkien osanotosta niiden menoihin		1931: 30
Poliisilaitos, henkikirjoitustoinen yhdistäminen siihen		1945: 20
neuvontatoimiston perustaminen sen yhteyteen		1944: 37

sen lääkärin- ja haavurintoimien lakkauttaminen	1931, s. 81
» viranpitäjän palkkaus 1924: 2 (muut. 1927: 53; 1928: 6; 1929: 13; 1930: 13; 1931: 25); 1936: 49 (muut. 1937: 12, 13) 1938: 85; 1941: 120; 1943: 75 (muut. 1944: 73; 1945: 81; 1946: 176; 1947: 79)	
Poliisilääkäri , hänen johtosääntönsä	1933: 65 (muut. 1946: 198)
Poliisitoimi , asetus siitä ... 1925: 15 (muut. 1929: 23; 1932: 74; 1945: 289)	
Poliisitoimien perustaminen, muuttaminen ja lakkauttaminen 1941: 155, s. 174; 1943: 76; 1944: 23; 1945: 27, 28, 216; 1946: 27;	1947: 80
Poliisivartiopiirit , kaupungin jako niihin	1945: 293
Poliklinikat , kaupungin sairaalan, kansakouluoppilaiden maksu- ton hoito niissä	1940: 83
Marian ja Kivelän sairaalan, niissä kannettavat maksut 1939: 17;	1946: 50
sukupuolitautien, niiden lukumäärä	1943: 49
työvelvollisten tutkiminen niissä	1944: 118
Poliklinikka , korva-, nenä- ja kurkkutautien, potilasmäärän ra- joittaminen siinä	1934: 39
sen perustaminen Kivelän sairaalan mielitautien osastoa varten	1946: 119
» » kulkutautisairaalaan	1942: 71
Ks. myös Lastenpoliklinikka. veneristen tautien, sen uudelleen järjestäminen	1936: 73
Polttoaineen hankinnan ja jakelun keskittäminen	1941: 81
Polttoainepäälikön asettaminen kuntiin	1941: 81
Polttoöljyä käyttävät lämmityskeskukset, ehdot, joita on nou- datettava niitä tehtäessä	1947: 192
Pormestari , laki hänen ehdottamisoikeudestaan	1927: 61
laki hänen vaalistaan	1929: 15)
Posti , oikeus lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja sen välityksellä 1930: 9 (muut. 1936: 92; 1945: 99); 1930: 10 (muut. 1936: 93; 1941: 2; 1945: 225)	
Postirahanvapaus , asetus siitä 1924: 18 (muut. 1925: 42; 1929: 31); uusi painos 1941: 1 (muut. 1942: 32; 1942: 141);	1942: 142
sen myöntäminen maistraateille	1923: 60
Postisiirtoliike , sen käyttäminen valtionavustusten ja avustus- laintojen suorittamisessa	1940: 48
Postponoiminen , tonttien maksamattoman kauppahinnan, eräissä tapauksissa	1941: 63
Potilaspaikat , niiden varaaminen kaupungille Invaliidisäätiön hoitolaitoksessa	1942: 64
niiden varaaminen kaupungille Suomen punaisen ristin sai- raalassa	1931: 83; 1942: 63
» varaaminen kaupungille yliopiston klinikoissa (ylei- sessä sairaalassa)	1940: 90
Prosenttiurakat	1946: 145
Psykiatrinen hoito , kansakouluoppilaiden 1941: 78; 1942: 135; 1944: 110	
Puhelinkaapelit , niiden sijoittaminen kaupungin katujen y. m. alle 1937: 74	
Puhelinmaksut , Kivelän sairaalan yksityisosaston potilailta kan- nettavat	1939: 104
Puhelinyhdistys , ks. Helsingin puhelinyhdistys.	
Puhtaanapitohallitus , sen ohjesäännön 7 §:n muuttaminen	1928: 1
Ks. Puhtaanapitolautakunta.	
Puhtaanapitolaitoksen tilivirasto , sen johtosääntö	1928: 3; 1932: 55
sen perustaminen	1926: 9
Puhtaanapitolaitos , lisäpalkkio eräille sen autonkuljettajille ja	

apumiehille	1945: 78
sen johtosääntö	1932: 54 (muut. 1940: 75)
» työntekijäin työ säännöt	1924: 83 (muut. 1944: 46)
sille v. 1920 vahvistetun johtosäännön muuttaminen	1928: 2
Puhtaanapitolautakunta, sen johtosääntö	1932: 53
sen lakkauttaminen	1947: 179
Puhtaanapitomaksut 1923: 4; 1925: 50; 1930: 25; 1934: 13; 1943: 83;	1945: 151
Puistotalot, Helsingin kaupungin, niiden järjestyssäännöt	1945: 55
niitä vuokrattaessa käytettävä vuokrasopimuskaavake	1945: 54
Puistotyöntekijät, työntekijäin eläkesäännön erään määräyksen soveltaminen heihin nähden	1944: 106
Pukinmäen rakennusjärjestys	1946: 91
Punainen risti, ks. Suomen punainen risti.	
Punnitseminen tullipakkahuoneen ulkopuolella, siinä noudatettava järjestyssääntö	1925: 36; 1935: 36
siitä vaakamestareille tuleva palkkio 1925: 37; 1928: 19; 1935: 37 (muut. 1937: 47; 1940: 78; 1942: 15; 1942: 117; 1944: 49; 1945: 110, 160;	1947: 167)
Putkityöntekijäin palkat	1947: 69
Puu- ja puuhilikaasulaitteet, niitä koskevat määräykset 1940: 51, 87;	1947: 130
Puunjalostustehtaat, järjestysohjeet niitä varten	1924: 67
Pyhäpäivät, julkisten huvitilaisuuksien toimeenpano niiden aikana	1925, s. 117; 1934: 17; 1938: 30
Pysäköimiskiellet, maistraatin antamat	1929: 53, 54; 1931: 36
Päivystystyön järjestely kaupungin virastoissa 1946: 227 (muut. sitä koskevien määräysten tulkinta	1947: 65)
tunninosien merkitys sitä koskevia määräyksiä sovellettaessa	1947: 64
Päiväraha, asevelvollisille y. m. suoritettava 1941: 51; 1942: 12 (muut. 1943: 57); 1943: 69 (muut. 1943: 179);	1945: 66
Pääliikenneväylät	1947: 138)
Pöytäkirjakieli	1933: 8
holhouslautakunnan, museolautakunnan ja työväenopistojen yhteisen johtokunnan	1924: 7
työväenopistojen puheenjohtajaneuvoston	1929: 22
Pöytäkirjanotteet, kaupungin viranomaisten antamat, niistä kannettava lunastus 1938: 62; 1939: 11, 90; 1940: 60; 1943: 68, 123; 1946: 10;	1947: 28
niistä suoritettavien lunastusmaksujen kannannassa noudatettava menettely	1939: 11; 1946: 11
Raadot, maksut niiden kuljettamisesta y. m.	1927: 9
Raajarikkoisten huoltolaitos Helsingissä, siellä hoidettavien kansakoululasten hammashoito	1936: 76
Raastuvanoikeus, laki pormestarin ehdottamis- sekä neuvosmiesten valitsemisoikeudesta	1927: 61
laki pormestarin ja neuvosmiesten vaalista 1927: 62 (muut. sen kokoonpanosta ja toiminnasta annettujen määräysten muuttaminen	1929: 15)
1927: 63 (muut.	1938: 68)
Ks. myös Maistraatti.	
Rahasto, Kulosaaren silta-, sen perustaminen	1934, s. 34
kunnollisen palvelusväen palkitsemis-, sen sääntöjen muuttaminen	1938: 66
yleishyödyllisen rakennustoiminnan edistämislainaa, muutoksia sitä koskeviin määräyksiin 1923: 31; 1926: 11; 1932: 60;	1935: 12

Rahastot, kaupungin pysyväiset, niitä koskevat määräykset kaupunkien kunnallislaissa (22 ja 41 §)	1934: 28
niitä koskevat määräykset v:n 1873 kunnallisasetuksessa (52 §)	1946: 113
» varten vahvistetut säännöt:	
autovakuutusrahaston	1935: 17
käyttörahaston	1935: 4
verotasausrhaston	1935: 5
Rahastot, lahjoitetut:	
Ahlströmin, Rafael, rahastot, niiden hoitoa koskevat määräykset	1923: 41 (muut. 1941: 22)
Arosinin, Anna Sara, testamentti-, sen korkovaroista suoritettavien avustusten korottaminen	1940: 138
Bogusheffsky-aviopuolisoiden testamenttirahasto, sen käyttö Demidoffin, Aurore, myötäjäsrahasto, siitä suoritettavain myötäjääsmääräin korottaminen	1923: 57
Ekhölmmin, C. F., stipendirahasto, sen käyttämistä koskevien määräysten muuttaminen	1933: 53
Heimbergerin, Richard, palkintorahasto, sen ohjesäännön muutos	1923: 56.
Holmgrenin, Adolf, lahjoitusrahasto, siitä myönnettävään apurahain korottaminen	1924: 51
Kotschakin, M., lastenvaatetusrahasto, määräykset sen varojen hoidosta ja käyttämisestä	1934: 14
Lasten kesäsiirtolain rahasto, sen korkovarojen luovuttaminen lastensuojelulautakunnan käytettäväksi	1936: 45
Liljebadin, Alma, rahasto, sen säännöt	1929: 62
niiden varoista myönnettyjen lainojen korko	1945: 265
Olinin, A. I., stipendirahasto, sen säännöt	1933: 40
Rosenbergin, Johan Gustaf, rahasto, sen korkovarojen luovuttaminen lastensuojelulautakunnan käytettäväksi	1936: 45
Rahastovokselit, niitä koskevat määräykset	1936: 28
Rahatoimikamari, sen asiamiesosaston ja rahatoimikonttorin välisen työnjako kaupungin saatavia perittäessä	1929: 48
sen johtosäännön muutoksia ... <i>1923: 39; 1924: 37; 1926: 41;</i>	1927: 49
» ohjesäännön muutoksia	1923: 38; 1925: 39; 1927: 48
sille myönnetty oikeus tehdä muutoksia ja lisäyksiä vuokraehtoihin ja sopimuskaavakkeisiin	1925: 69
Rahatointo, sen johtosääntö <i>1930: 4; uusi painos 1932: 12 (muut. 1933: 27); 1943: 175 (muut. 1946: 222;</i>	1947: 11)
Raitiotie- ja omnibusosakeyhtiö, maksut sen raitiotie- ja linja-autolinjoilla	1931: 54; 1939: 142; 1940: 122
sen henkilökunnan oikeuttaminen liittymään kaupungin leski- ja orpokassaan	1939, s. 80
» löytötavaratoimiston ohjesääntö	1946: 38
» matkalippujen hintojen tasoittaminen	1943: 191
» omaisuuden hankkimista kaupungille koskeva kauppasopimus	1944: 179
» palveluksesta kaupungin palvelukseen siirtyneen viranhaltijan oikeus laskea hyväkseen aikaisempi palvelusaikansa	1937, s. 2; 1938, s. 3; 59; 1945: 84
» yhtiöjärjestys	1935: 64
sille v. 1913 vahvistetun yhtiöjärjestyksen muutos	1931: 41
Ks. Liikennelaitos.	
Raitiotiemaksut, niiden korottaminen <i>1926: 34; 1931: 54; 1940: 122; 1945: 114, 207;</i>	1947: 125

Raitiotiet, niiden liikenteessä noudatettavien järjestyssääntöjen muutos	1933:	19
Raitiotietoimiluvut:		
Arkadiankadun linjan	1924:	27
Fredrikinkadun linjan	1929:	52
Hagan ja Munkkiniemen linjojen, niiden muuttaminen ...	1925:	12
Helsinginkadun linjan	1940:	121
Kirurgin linjan	1924:	27
Käpylän linjan	1925:	28
Lauttasaarenkadun linjan	1942:	111
Munkkiniemen- ja Paciuksenkadun linjan	1933:	41
Pasilan linjan	1927:	86
Ruoholahden—Hämeentien linjan	1929:	51
Vanhankaupungin linjan	1925:	66
Raitiotievaunuista löydetyn tavarain myynti	1946, s. 58	
Raittishuolto, laki siitä	1947:	109
Raittiuslautakunnat	1928:	24
Raittiuslautakunta, sen lakkauttaminen	1932, s. 42	
Raittiusvalistuslautakunnan johtosääntö 1944: 140 (muut. 1945: 268);	1946:	218
Raivaustyöt, sortuneiden rakennusten, niissä olevien aputyöntekijäin tuntipalkka	1944:	98
Rakennukset, kaupungin omistamat, niiden hoito	1923:	51
Rakennukset ja rakennusosat, niiden palonkestävyyden luokitteleminen	1936: 3 (lisäys 1940: 38; muut. 1944: 171)	
Rakennusalan työntekijäin palkka	1946:	22, 90
Rakennusjärjestys, Brändön huvilakaupungin	1946:	131
Hermannin I:n kivitallotonttien	1924:	12
Hermannin I:n tehdastonttien	1924:	13
Herttoniemen (tehdaskorttelien ja öljysatama-alueen) 1936: 4;	1941:	67
Kumpulan omakotialueen	1925:	8
Kuusisaaren rakennussuunnitelma-alueen	1946:	231
Käpylän kivitallotonttien	1923:	53
» puutallotonttien, sen soveltaminen	1923:	52
Oulunkylän	1945:	290
Pakilan	1945:	290
Pitäjänmäen teollisuusalueen	1944:	58
Pukinmäen rakennussuunnitelma-alueen	1946:	91
Taivaskallion huvila-alueen	1925:	10
Toukolan, sen muuttaminen	1923:	55
Vallilan ja Pakaan kivitallotonttien	1924:	43
XV kaupunginosan	1925:	47
Rakennusjärjestys, yleinen	1945:	247
muutoksia, jotka koskevat:		
rakennuskorkeuden lisäämistä (50 ja 53 §)	1929:	21
rakennusoikeuden lisäämistä (43 ja (50) §)	1927:	87
Rakennuskonttori, sen maanmittausosaston toimitusmaksut ...	1927:	11
sen suorittamista töistä kannettava korvaus 1937: 40 (muut. 1937: 41)	1937:	41
» tililaitoksen johtosäännön muutos	1928:	5
Ks. Rakennustoimiston tilivirasto.		
sen työntekijäin työnsääntö	1924: 81 (muut. 1944: 45)	
Rakennusluontoiset työt, niiden säännöstely 1942: 54; 1944: 12;	1946: 123 (muut. 1947: 147)	
työntekijäin ottaminen niihin	1942: 80, 108	
Rakennuslupa-anomuksia koskevien lausuntojen antaminen ...	1946:	66

Rakennuspiirustukset, merkitsemistapa niitä laadittaessa 1926:		
	13; 1932: 47 (muut.	1945: 142)
Rakennussuunnitelmia piirrettäessä käytettävät merkinnät ...		1943: 100
Rakennussääntö	1932: 2 (muut.	1938: 46)
Rakennustarkastaja, hänen määräämisensä kaupungin ulkopuo-		
lella olevien alueiden rakennustarkastajaksi 1937:	38, 39;	
	1939: 128; 1941: 117;	1942: 137
Rakennustarkastus, sen toimitusmaksut 1927:	7; 1946: 68 (muut.	1947: 145)
Rakennustoiminta, sen väliaikainen järjestely kaupungeissa ja		
kauppaloissa		1940: 38
valtiolainoja sitä varten	1941: 11 (muut.	1943: 5)
Rakennustoiminta, yleishyödyllinen, sen edistämiseksi myönne-		
tyistä valtionvaroista lainoja saaneiden talojen huoneis-		
tojen luovutushinta	1943: 109;	1947: 142
sen edistämislainarahasto 1923:	31; 1926: 11; 1932: 60;	1935: 12
Rakennustoimisto, sen johtosääntö 1932:	51 (muut. 1934: 37;	
	1936: 61; 1937: 36;	1946: 213)
sen satamarakennusosaston siirtäminen satamalautakunnan		
alaiseksi		1946, s. 308
» suorittamista töistä kannettava lisäkorvaus 1937:	40	
	(muut.	1937: 41)
» työntekijäin työsäännöt	1924: 81 (muut.	1944: 45)
työmaaruokalain järjestäminen sen työmailla		1944: 102
Rakennustoimiston tilivirasto, sen johtosääntö 1932:	52 (muut.	1946: 214)
» työpajat, niiden asettaminen suosituimmuus-		
asemaan tilauksia tehtäessä		1933: 62
		1939: 8
Rakennustontit, niiden myynnissä noudatettavat periaatteet ...		
Rakennusvelvollisuus, sen täyttäminen ennen rakennusjärjestyk-		
sen voimaantuloa myydyllä tonteilla		1924: 34
Rakennusyrietykset, kunnalliset, lisäys niiden suunnittelua ja jär-		
jestämistä koskeviin sääntöihin		1927: 16
Rakenteita, betoni- ja rautabetoni-, niitä koskevia määräyksiä		
	1936: 68 (muut. 1940: 136; 1941: 55);	1946: 181
huone-, niistä annetut määräykset	1932: 46 (muut.	1941: 56)
Raskaudentila, viranhaltijan ja työntekijän oikeus saada sen		
vuoksi virkavapautta täysin palkkaeduin, ks. Virkasääntö.		
Rasvapitoisuus, maidon, sen standardisoiminen		1947: 46
Ratsastushalli, sen hallinto ja käyttö		1937: 20
sen käytöstä suoritettavat maksut 1940:	55, 109 1943: 65;	
	1945: 137;	1946: 137
Ratsastuspaikkojen viralliset nimet		1940: 54
Rauhoittaminen, kaupunkiin kuuluvan kalaveden osittainen		
	1929: 49;	1939: 15
Rautabetonirakenteet, määräykset niistä 1936:	68 (muut. 1940:	
	136; 1941: 55);	1946: 181
Rautatie, Oulunkylän—Viikin—Herttoniemen, sen avaaminen		
liikenteelle	1937: 90;	1938: 93
sen toimilupa	1923: 40 (muut. 1925: 45; 1935: 61, 62)	
Ravintolanpito, siitä annetun asetuksen muuttaminen		1932: 26
Ravintolat, järjestyssääntö niitä varten		1928: 31
niiden aukioloajat		1925: 52
Reijola, sen asemakaava		1937: 101
Reimars, sen asuntopalstoja luovutettaessa käytettävä vuokra-		
sopimuskaavake		1927: 6
Rekisterinpito tylsä- ja vähämielisistä henkilöistä		1944: 119
Rekisteröiminen, kaupunkikiinteistöjen, asetus siitä		1936: 24

laki siitä	1931: 23 (lisäys	1940: 37)
siitä annetun lain ja asetuksen mukaisista toimituksista suori-		
tettävien maksujen taksa	1938: 57 (muut. 1945: 17;	1946: 70)
Reserviläiset, ks. Asevelvolliset.		
Revisiointikonttori, sen johtosäännön muutos		1932: 13
Ks. Revisiotoimisto.		
Revisiotoimisto, sen johtosääntö	1936: 62 (muut. 1942: 96;	1946: 217)
Rikoksenteelijät, nuoret, asetus heistä		1942: 175
heidän esitutkintansa		1943: 33
laki heistä		1942: 174
Rokottaja, hänelle ja rokotuksen tarkastajalle tulevan korvauk-		
sen suorittaminen ja jakaminen		1937: 56
Rokotusasetus	1936: 51 (muut. 1939: 4;	1946: 102)
Rokotuslaki		1936: 50
Rosenberg, J. G., hänen rahastonsa korkovarojen luovuttaminen		
lastensuojelulautakunnan käytettäväksi		1936: 45
Ruiskumaalaaot, paloturvallisuusmääräykset niitä varten 1945:		
125 (lisäys		1947: 82)
Ruokalanjohtajattaret, sairaalain, heidän johtosääntönsä		1927: 40
Ruotsi, sen ja Suomen välinen köyhäinhoitosopimus ... 1923: 36;		1928: 35
sen ja Suomen välisen köyhäinhoitosopimuksen soveltaminen		
1923: 37; 1928: 36 (muut. 1933: 73;		1937: 80)
Ruskeasuo, sen liittäminen äänestysaluejakoon		1926: 51
sen siirtäminen Helsingin kaupunkiin		1925: 68
Räjähdyksaineet, niistä annetun asetuksen muuttaminen 1942:		
132;		1944: 116
Rättien lajittelu- ja revintätyö, järjestysohjeet sitä varten		1924: 68
Röntgenlaitokset, määräykset niitä varten	1932: 31;	1945: 50
Röntgenlaitos, Marian sairaalan, sen johtosääntö		1927: 31
Saatavat, kiinteistötoimiston vuokra-, niiden periminen		1939: 98
poistetut, mutta myöhemmin kertyneet, niiden kirjaaminen		1938: 94
Sahalaitokset, järjestysohjeet niitä varten		1924: 66
Sairaalahallinto, sen ohjesääntö	1925: 55 (muut.	1947: 6)
Sairaalain tilivirasto, sen johtosääntö	1925: 57 (muut.	1946: 206)
Sairaalat, asetus niiden sairaalamaksujen ulosmittauksesta		1930: 29
asetus niihin otettujen mielisairaiden ilmoittamisesta		1932: 43
Ks. myös Mielisairaalat ja Tuberkuloosisairaalat.		
Sairaalat, kaupungin, hyvityksen maksaminen niiden viranhalti-		
joille, jolleivät ruokaile niissä	1942: 49;	1947: 61
kansakouluoppilaiden maksuton hoito niiden poliklinikoilla		1940: 83
maksut niissä annetusta hoidosta 1927: 42; 1928: 8; 1931: 6;		
uusi painos 1933: 39 (muut. 1939: 28; sovelt. 1939:		
103); 1943: 130 (muut. 1945: 212);		1947: 36
» tilapäisestä ruokailusta niissä 1937: 7 (muut. 1941:		
73); 1942: 113; 1945: 116; 1946: 48;		1947: 43
niiden alihoitajattarien johtosääntö	1927: 34,	35
» alihoitajattarilta vaadittava oppikurssi		1929: 74
» apulaislääkärien johtosääntö		1927: 29
» ja köyhäinhoidon välillä noudatettava menettely va-		
rattoman henkilön pyrkiessä niihin		1936: 85
» järjestyssääntö		1927: 37
» kirjanpitäjain johtosääntö		1927: 39
» liinavaatevaraston johtajattarien johtosääntö		1927: 41
» lääkärin oikeus harjoittaa yksityistä vastaanottoa		
virka-asunnoissaan		1940: 69
» mielisairaiden hoitajien johtosääntö		1927: 35

niiden osastonhoitajattarien johtosääntö	1927: 33
» poliklinikoissa suoritettavat maksut 1929: 71, 72; 1939: 17;	1946: 50
» päivystyssääntö	1927: 30
» ruokalanjohtajattarien johtosääntö	1927: 40
» röntgenlaitoksen johtosääntö	1927: 31
» sairaalamaksujen ulosotto	1934: 45
» säännöt 1925: 56 (muut. 1934: 5; 1937: 17;	1946: 205)
» toimitsijain johtosääntö	1927: 38
» viranhaltijain rajoitettu oikeus poistua kaupungista vapaa-aikoinaan	1944: 38
» viranhaltijain työaika 1929: 17; 1935: 27; 1940: 27; 1943: 183; 1945: 83;	1946: 49
» ylihoitajattarien johtosääntö	1927: 32
niitä koskeviin määräyksiin mieli- ja tuberkuloosisairaaloien suhteen tehdyt muutokset ja lisäykset	1929: 59
oikeus aterioita niiden ruokaloissa	1929: 73; 1937, s. 3
sairaala-aikojen perustaminen niihin	1944: 85; 1946: 51
valtionavun anominen niitä varten	1942: 14
Ks. myös Kellokosken mielisairaala, Kivelän sairaala, Kulku- tautisairaala, Mielisairaalat ja Tuberkuloosisairaala.	
Sairaanhoitajatarkoulu, sen johtosääntö	1936: 43
sen kolmannen vuosikurssin oppilaiden palkkio ... 1933: 63;	1946: 118
» ohjesääntö	1925: 58
» valmistavan koulun ja oppilaskodin johtajattarenviran luonne	1933: 5
siinä hyväksytyjen oppilaiden pätevyys	1931: 37
Sairaanhoitajattaren- ja sairaanhoitajantoimi, asetus sen harjoit- tamisesta	1929: 61 (muut. 1932: 4)
Sairaanhoitajattaret, asetus heidän koulutuksestaan 1929: 60;	1933: 4 (muut. 1937: 76; 1947: 47)
heidän työaikansa	1929: 17; 1935: 27; 1945: 83; 1946: 49
kunnan, heidän johtosääntönsä	1928: 10
Sairaankuljetusvaunut, maksu niiden käyttämisestä 1926: 50;	1939: 10; 1942: 126; 1944: 136; 1947: 83
Sairassijat, ks. Potilaspaikat.	
Sairausapu, asevelvollisten omaisille sodan aikana annettava	1943: 185; 1946: 82
perheellisten sotaleskien	1947: 104
työntekijäin 1925: 46; 1932: 21 (lisäys 1934: 7); 1939: 23 (muut. 1941: 8; 1943: 19; 1946: 174)	
Sairausloma, kansakoulunopettajan oikeus palkan saantiin sen aikana	1941: 101; 1946: 154; 1947: 98
sen perusteeksi esitettävät lääkärintodistukset ... 1937: 42;	1945: 296
virkasäännön sen aikana suoritettavia palkkaetuja koskevien määräysten soveltaminen	1940: 65
Sakkokorko, yksityisoikeudellisiin sopimuksiin perustuvia mak- sua laiminlyötäessä kannettava, sitä koskevia määräyksiä	1932: 42; 1936: 84 (muut. 1942: 68); 1937: 5, 6
Salkkuteollisuus, järjestysohjeet sen työpaikkoja varten	1927: 23
Sammutusvedenottoaikkujen merkitseminen	1943: 173, 174
Sanomalehdet, asetus, jolla kielletään niiden kaupaksi tarjoami- nen häiriöitä tuottavalla tavalla	1931: 58
Sanomalehtien pääkonttorit, niiden aukioloajat	1935: 10
Sanomalehtikauppa, kadulla tapahtuva, sen järjestäminen	1932: 72

Ks. Kauppa ja ansiotoiminta, kioskeissa ja ulkosalla harjoitettava.	
Santahamina , eräiden sen talojen siirtäminen Helsingin kaupunkiin kuuluviksi	1924: 60
Satama-alueet , aika, jona aluksista tapahtuva kauppa siellä on sallittu	1934: 32; 1936: 48; 1937: 46; 1938: 67
lauttaussääntö niillä oleville lauttausväylille	1938: 133
niiden maanpuoleiset rajat 1929: 9 (muut. 1939: 45; 1941: 109; 1946: 65)	
» taloudellinen kirjanpito	1929: 10
niillä säilytetyn tavarain paikanvuokrat 1927: 10; 1928: 18; 1937: 69; 1942: 147 (muut. 1945: 242; 1947: 166)	
varastopaikkojen vuokraaminen niillä	1925: 38
Satamahallinto , sen ohjesäännön muutos	1925: 40
Ks. Satamalautakunta.	
Satamahallintotoimisto , sen johtosääntö 1931: 45 (muut. 1936: 35; 1943: 63; 1945: 14)	
Ks. Satamalaitos.	
Satamajärjestys	1926: 14 (muut. 1946: 5)
Satamajäänmurtaja , ks. Jäänsärkijä.	
sen toimintaohjesääntö	1928: 17
Satamakannantakonttori , sen johtosääntö	1928: 16
Ks. Satamalaitos.	
Satamakatsantomiehentoimi , sen perustaminen	1923: 14
Satamalaitoksen johtaja , hänen johtosääntönsä	1928: 14
Satamalaitos , sen johtosääntö	1946: 187
Satamalautakunta , rakennustoimiston satamarakennusosaston siirtäminen sen alaiseksi	1946, s. 308
sen johtosääntö 1931: 44 (muut. 1939: 91; 1944: 185; 1945: 13); 1946: 186	
» vuokralle antamilla varastoalueilla noudatettavat järjestyssäännöt	1947: 169
Satamaliikennekonttori , sen johtosääntö	1928: 15
Ks. Satamalaitos.	
Satamaluotsaus , sen taksan vahvistamisen järjestys ...	1926: 36; 1942: 77
Satamaluotsitaksa 1927: 56 (muut. 1941: 75; 1945: 15, 241; 1947: 163)	
Satamamaksutariffi 1924: 53 (muut. 1933: 10; 1935: 14; väliaik. kor. 1940: 119; 1942: 115; 1944: 149; 1945: 244; 1947: 156)	
Satamaomaisuuden kuoletussuunnitelma	1946: 139
Satamarata , sen liikennöimismääräykset	1941: 91
Satamasaaren kansanpuisto , sen järjestyssäännöt	1934: 77; 1937: 10
Satamat , niiden tavaravajoissa säilytetyn tavarain paikanvuokra 1937: 68; 1942: 78; 1942: 146 (muut. 1945: 243; 1947: 165)	
niissä aluksista tapahtuvan kaupan aika 1934: 32; 1936: 48; 1937: 46; 1938: 67	
Satamatyöläiset , heitä varten rakennetut ruokailu- ja odotushuoneet	1925: 35
Satamaviranomaiset , heidän lippunsa	1923: 21
Satamavirkailijat , heidän virkapukunsa	1924: 41
Satulasepänteollisuus , järjestysohjeet sen työpaikkoja varten ...	1927: 23
Sedmigradskyn pientenlastenkoulu ja Marian turvakoti , sen oppilaille annettava hammashoito	1939: 27
Seurasaaren kansanpuisto , sen järjestyssäännöt	1934: 78
Sielullisesti sairaiden huoltotoimisto , miesten keskuskodin lakkauttaminen	1947: 41
sen perustaminen	1927: 8
» ylihoitajattarenvirka	1936: 60

Sielullisesti sairaiden vastaanottoasema, sen apulaislääkärin tehtävät	1936: 59 (muut.	1938: 40)
sen johtosääntö		1938: 64
» nimi		1936: 31
Siipikarja, teurastettu, sen tukkumyynti		1939: 33
Siipikarjateurastamo, sen hyväksyminen vientiteurastamoksi ...		1937: 88
sen taksa	1939: 35; 1944: 28;	1945: 204
Siirtolapuutarha, Kumpulan, sen hallinto		1924: 49
Kumpulan, sen palstoja luovutettaessa käytettävä vuokra-		
sopimuskaavake		1924: 50
Pakilan, sen palstojen vuokraehdot		1947: 150
Vallilan « »		1932: 11
Siirtolapuutarhajaosto, sosialilautakunnan, sen johtosääntö ...		1926: 10
Siirtolapuutarhaneuvoja, hänen laatimiensa ehdotusten ja piirustusten lunastusmaksut ...	1931: 66; 1943: 66; 1945: 208;	1947: 151
Siirtolapuutarhapalstat, niitä luovutettaessa käytettävä vuokra-		
sopimuskaavake	1931: 71;	1946: 63
Siirtoväenasiainosasto, sisäasiainministeriön väliaikainen, asetus siitä		1944: 30
Siirtoväki, sen edustus kansanhuoltolautakunnissa		1947: 184
sen sosiaalihuolto 1940: 70 (muut. 1941: 31; 1942: 28; 1943:		
157; 1944: 94); 1940: 71; 1942: 29, 55 (muut.		1943: 158)
» verotuspaikka v. 1946 toimitettavassa kunnallistaksol-		
tuksessa		1945: 248
siihen kuuluvien viranhaltijain ja työntekijäin oikeuttaminen		
kesälomaa varten lukemaan hyväkseen palvelusaikansa		
toisessa kunnassa		1945: 227
Siivoojat, kaupungin virastojen ja laitosten, heidän palkkauksensa		1947: 68
		1945: 173
Siltavuorenkadun nimen muutos		1945: 173
Sivillivirkakunnan leski- ja orpokassa, eräiden kaupungin virkojen haltijain oikeuden olla sen osakkaina lakkauttaminen		1937: 71
eräille kansakouluntarkastajille myönnetty osallisuus siihen		1933: 76
laki sille menevästä palkansäästöstä		1926: 25
sen ohjesääntö 1926: 43 (muut. 1927: 24; 1929: 50;		1943: 77)
» osakkaina olevien kaupungin viranhaltijain oikeus liittyä		
kaupungin leski- ja orpokassaan ... 1937: 72 (muut.		1938: 36)
sille menevästä palkansäästöstä annetun lain soveltamisase-		
tus		1926: 26
» tulevan hautausavun lakkauttaminen		1926: 27
Sivuvirat, niiden palkkaus		1924: 76
uusien palkkaluokkien perustaminen niitä varten		1925: 48
Sokeanavustuslaki	1941: 118 (muut. 1943: 34;	1945: 70)
sen toimeenpano	1941: 119;	1945: 71
Sosiaalihuolto, sotasiirtolaisten, ks. Siirtoväki.		
Sosiaalilautakunta, sen siirtolapuutarhajaoston johtosääntö ...		1926: 10
Sotainvalidit, heidän huoltonsa väliaikainen järjestäminen 1940:		
42 (muut. 1940: 52); 1942: 157; 1947: 87, 88		
kaupungin töissä olevat, heille suoritettavat palkkaedut ...		1943: 82
Sotakuukausipalkkojen maksamisen lakkauttaminen		1947, s. 108
Sotalainan maksamisessa myönnettävät huojennukset		1945: 8
Sotalesket, perheelliset, heille annettavat sairausavustukset ...		1947: 104
Sotaleskien työhuolto, asetus siitä		1943: 37
laki siitä	1943: 36 (muut. 1944: 115;	1945: 255)
Sotaorpojen työhuolto, asetus siitä		1943: 37
laki siitä	1943: 35 (muut. 1944: 114;	1945: 37)

Sotapalvelus, eräiden viranpitäjien vapautus siitä sodan aikana	<i>1929: 8; 1934: 16; 1941: 47</i>
Ks. Asevelvolliset.	
Sotapalvelusaika, sen lukuunottaminen viranpitäjien ikäkorotuksia laskettaessa	<i>1924: 54</i>
Ks. Virkasääntö.	
Sotasiirtolaiset, ks. Siirtoväki.	
Sotavoima, hevosten ja ajoneuvojen ottaminen sen tarpeisiin sodan aikana	<i>1924: 8, 9; 1939: 71 (muut. 1940: 44); 1939: 99; 1940: 45; 1944: 87, 88</i>
Soutustadion, siellä pidettävistä kilpailuista suoritettavat maksut	<i>1940: 56; 1945: 53; 1947: 153</i>
Sovinnot, kaupunginhallituksen oikeus tehdä niitä	<i>1938: 60</i>
Stadion-säätiö, sen sääntöjen muuttaminen	<i>1931: 76</i>
Standardikoot, paperin	<i>1942: 138</i>
Standardisoiminen, maidon rasvapitoisuuden	<i>1947: 46</i>
Sukeltajat, kaupungin palveluksessa, heidän palkkauksensa	<i>1945: 172</i>
Sukupuolitaudit, laki ja asetus niistä	<i>1939: 38, 39 (lykkäys 1939: 100; 1940: 120; 1941: 100; muut. 1943: 153)</i>
Sukupuolitautilain poliklinikkain lukumäärä	<i>1943: 49</i>
Sukupuolitautilain aiheuttamista toimenpiteistä kaupungille aiheutuneiden kustannusten korvaaminen	<i>1944: 35</i>
Sukupuolitautilaissa tai -asetuksessa mainituista toimituksista lääkärille suoritettava korvaus	<i>1943: 50; 1945: 251; 1947: 37</i>
Sunnuntaiyökorvaus	<i>1947: 77</i>
Suojapukujen hankkiminen kaupungin työntekijöille	<i>1945: 132</i>
Suojarakennuksien rakentaminen ja tarkastaminen	<i>1941: 35</i>
Ks. myös Väestösuojat.	
Suojeluskuntalaiset, ks. Asevelvolliset.	
Suomenlinna, asetus sen linnoituksesta ja linnoituspiiristä	<i>1929: 7</i>
Suomen punainen risti, sen kanssa tehty sopimus sairaalan rakentamisesta ja käytöstä	<i>1931: 83; 1942: 63</i>
Sutelantie, sen nimeä koskeva asemakaavanmuutos	<i>1941: 141</i>
Synnytys, viranhaltijan ja työntekijän oikeus saada palkkaa sen vuoksi myönnetyn virkavapauden aikana	<i>1936: 75; 1937: 43</i>
Ks. Virkasääntö.	
Syyhelmähoito, desinfioimislaitoksessa annettu, siitä kannettavat maksut	<i>1940: 108; 1946: 150</i>
Sähköenergian jakelua koskeva kaupungin ja Malmin sähkölaitoksen välinen toimilupasopimus	<i>1945: 260</i>
Sähkölaitoksen jakoverkko, taksa talojen liittämisestä siihen	<i>1945: 86</i>
Sähkölaitokset, laki niistä	<i>1928: 39</i>
niistä annetun lain soveltamisasetus	<i>1929: 6</i>
Sähkölaitos, sen lämmitystarkoituksiin jakaman yövirran hinta sen maksujen kannanta	<i>1924: 28</i>
» » vakuusjärjestelmä	<i>1941: 24</i>
» » mittarinvuokrien kantamatta jättäminen	<i>1932: 71</i>
» » sähköasennusten osa- ja jälkitarkastustaksa	<i>1943: 67; 1945: 19</i>
» » sähkötariffi	<i>1932: 23 (muut. 1932: 82; 1933: 69); 1936: 74; 1940: 88 (väliaik. muut. 1940: 127); 1945: 257, 258; 1946: 103; 1947: 154</i>
» » taloustariffi	<i>1924: 61</i>
» » työntekijäin työ säännöt	<i>1924: 86</i>
» » urakoitsijoita koskevat määräykset	<i>1940: 89</i>
» » veloituslaskut	<i>1945: 158</i>
sopimus sähköenergian hankinnasta sille	<i>1932: 22; 1936: 80</i>

Sähkömittarit, niiden eroittamisesta säädetyn maksun alentaminen	1932: 70
Sähkön käytön rajoittaminen	1945: 259; 1946: 86
Sähköraittiotiet, ks. Raittiotiet.	
Sähkötyöntekijäin palkat	1947: 69
Sähkövirran hinnan säännöstely	1941: 106
Sähkövoiman tuotannon ja kulutuksen säännöstely ...	1945: 256; 1947: 155
Säännöstelymääräysten noudattamisen valvominen, kansanhuoltoviranomaisten oikeus toimittaa tarkastuksia sitä varten	1941: 105; 1943: 186
toimeenpano, kansanhuoltolautakuntien velvoittaminen huolehtimaan niistä	1941: 104
Taideteokset	1932: 88, 89
Taideteollisuuskeskuskoulu, ks. Ammattiopetuslaitokset.	
Taivaskallio, sen huvila-alueen rakennusjärjestys	1925: 10
sen huvila-alueen tonttien luovutusehdot	1925: 11
Taksoitus, ks. Kunnallisverotus.	
Taksoituslautakunta, sen ja sen jaostojen puheenjohtajien palkkiot	1943: 92; 1945: 163; 1947: 29
sen jäsenen lukumäärä	1938: 61; 1945: 273
Takuut, valtion, asunto-osakeyhtiöille 1940: 104, 105 (muut. 1941: 10), 106	
Talletusmakasiini, yleinen, sen järjestyssääntö	1944: 186
sen ohjesääntö	1944: 184
» taksat	1944: 188; 1945: 111; 1947: 162
» työmaksut	1945: 61; 1945: 138
Talletusten omistajille myönnettävä veronhuojennus 1943: 121 (muut. 1945: 7);	1946: 129
Tallit, ratsastushallin, niiden vuokrat, ks. Ratsastushalli.	
Talonomistajain velvollisuus suorittaa työvelvollisten luettelointi	1942: 42
Taloussprii, sen myynti	1932, s. 43
Tanska, sen ja Suomen välinen köyhäinhoitosopimus 1923: 36; 1928: 35	
sen ja Suomen välisen köyhäinhoitosopimuksen soveltaminen 1923: 37; 1928: 36 (muut. 1933: 73);	1937: 80)
Tapaturmavakuutuslaki, työväen	1925: 26
sen toimeenpanoasetus	1925: 62
Tariffisääntö, valtion rautateiden, sen muuttaminen ...	1945: 262; 1947: 194
Tarkastaja, väkijuomaliikkeen, hänen palvelusehtonsa	1933: 55
hänen virka-asemansa	1932, s. 41
Tarkastajaneuvosto, kansakoulujen, sen johtosääntö	1929: 4
Tarkastajat, ammattiopetuslaitosten, heidän johtosääntönsä ...	1925: 30
kaupunginkassan, heille suoritettava palkkio	1931: 50; 1943: 96
väkijuomaliikkeen, heidän ohjeensa	1933: 2
Tarkastusmaito, sen myyntiä koskevat säännöt	1932: 15
Tarkastusmaitotalo, sen eläinlääkärin ohjeet	1932: 18
sen lääkärin ohjeet	1932: 17
Tarkkailuluokat, kansakoulujen	1939: 75
Tavaravajat, niissä säilytetyn tavaran paikanvuokra 1937: 68; 1942: 146 (muut. 1945: 243);	1947: 165)
Teatterijärjestys yhdistysteattereille	1934: 75
Tehdaskorttelit, ks. Teollisuustontit.	
Teknilliset laitokset, niiden kuoletussuunnitelmat 1927: 12 (muut. 1931: 7);	1945: 147)
rakennustoimiston niiltä velottaman lisäprosentin suuruus 1937: 41	
sakkokorkoa ja perimispalkkiota koskevien määräysten soveltaminen niiden kantamiin maksuihin	1937: 5

Teknilliset oppilaitokset, kunnalliset, niistä annetun asetuksen muutos	1943: 166
valtion, asetus niistä	1940: 115
Teknillisten laitosten [hallitus] lautakunta, sen [ohjesäännön] johtosäännön muutos	1940: 74;
sen sihteerin johtosääntö	1946: 220
Tenniskentät, ks. Verkkopallokentät.	1926: 49
Teollisuuskaasuttimet, väliaikaiset paloturvallisuusohjeet niitä varten	1944: 198
Teollisuustontit, eräiden niiden luovutusehdot	1938: 6, 63
niiden luovutusta koskevat määräykset	1939: 77
Vallilan, niiden arvioimisperusteet	1941: 39
» » yleiset vuokraehdot	1939: 76
Tervalammen työlaitos, matkustussäännön soveltamisohjeet sen viranhaltijoihin nähden	1945: 85
sen hoidokeille suoritettava utteruusraha 1938: 52; 1941: 74; 1942: 66; 1944: 90; 1945: 229 (os. kumottu)	
» hoidokkien työsuorituksen ja käytöksen arvosteluperusteet 1938: 52; 1942: 66; 1944: 90; 1945: 229 (os. kumottu); 1946: 134;	1947: 111
» järjestyssääntö	1938: 51
» ohjesääntö	1936: 79 (lisäys 1942: 43)
» päiväjärjestys	1938: 56; 1942: 67; 1945: 230; 1947: 191
» viranhaltijain työaika	1945: 231; 1946: 237
Terveydellisten tutkimusten laboratorio, sen eräiden virkojen nimitysten muuttaminen	1936: 72
sen johtosäännön muutos	1946: 201
» taksa	1943: 64 (muut. 1945: 301)
Terveydenhoidontarkastajan johtosäännön muutos	1946: 224
Terveydenhoitojärjestys ... 1933: 1 (väliaik. muut. 1940: 33; 1942: 34)	
sen torikauppaa koskevien säännösten soveltaminen 1927: 47; 1933: 20	
Terveydenhoitolaki	1927: 65 (muut. 1937: 25)
Terveydenhoitolautakunta, sen ohjesääntö	1932: 69 (muut. 1947: 7)
sen toimiston välittämän lääkärin palkkio	1943: 190; 1946: 46
terveydenhoitolain sitä koskevat määräykset (2—8 §)	1927: 65
terveydenhoitosäännön sitä koskevat määräykset (1—3 §)	1927: 66
Terveydenhoito-ohjesääntö, kansakoulujen, ks. Kansakoulut.	
Terveydenhoitosääntö 1927: 66 (muut. 1930: 21; 1942: 38; 1943: 88)	
Terveyden- ja sairaanhoitotilasto, sen julkaisemistavan muuttaminen	1929: 58
Terveyssisarret, kunnalliset, heistä annetun lain soveltamisasetus laki heistä	1944: 51
.....	1944: 50
Terveystoimiston veneristen tautien vastustamista varten lakkauttaminen	1943, s. 90
Teurastajien palkka	1944: 100; 1947: 176
Teurastamo, kesälomien myöntäminen siellä työskenteleville teurastajille	1938: 13
sen apumiesten taksa	1933: 36; 1933: 68 (muut. 1935: 20)
» elävän karjan myyntiosaston taksa 1936: 6 (lisäys 1936: 46); 1945: 203; 1947: 173	
» järjestyssäännöt 1933: 28 (lisäys 1936: 5; 1941: 84; muut. 1942: 134)	
» jäähdytyslaitoksen taksa 1933: 32 (muut. 1934: 3); 1940: 94 (lisäys 1941: 83); 1945: 201; 1947: 175	

sen lihan tukkumyyntihallin taksa 1933: 33; 1933: 67 (muut. 1937: 19; lisäys 1938: 137; 1939: 34; muut. 1940: 95); 1945: 202;	1947: 172
» määrääminen yleiseksi teurastamoksi	1936: 89
» purkauksmaksujen taksa	1945: 292; 1947: 170
» suolipesimön ja navetan sekä punnitusmaksujen taksa 1933: 31 (muut. 1938: 15; lisäys 1940: 50, 93); 1945: 203;	1947: 173
» suorittama korvaus hylätystä lihasta	1936: 88; 1945: 291
» tarkastusmaksujen taksa 1933: 30 (muut. 1940: 92); 1945: 200;	1947: 174
» teurastajien taksa	1933: 35; 1937: 87; 1941: 82
» teurastamis- ja palvelusmaksujen laskemisperuste	1933: 34
» teurastamomaksujen taksa 1933: 29 (muut. 1940: 91); 1945: 199;	1947: 174
» teurastusmaksujen taksa	1945: 198; 1947: 171
» työntekijäin työsäännöt	1934: 79
» yhteyteen perustetun siipikarjateurastamon hyväksymisen vientiteurastamoksi	1937: 88
siellä teurastettujen eläinten suolien alkuperätodistuksista suoritettavat maksut	1938: 64 (lisäys 1939: 35; 1944: 28; 1945: 204
sille vuotien ostosta, tarkastuksesta ja leimauksesta suoritettavat maksut	1940: 49
teurastetun siipikarjan tukkumyynti siellä	1939: 33
Teurastamolautakunta, sen johtosääntö 1932: 37 (muut. 1942: 83); uusi painos	1946: 215
sen puheenjohtajan ja jäsenten palkkio 1932, s. 111; 1945: 163;	1947: 29
Teurastamontoimisto, sen johtosääntö 1933: 15 (muut. 1942: 84);	1946: 7, 216)
Teurastuslaitos, sen johtajanviran perustaminen	1928: 41
Tieasetus	1927: 57
Tielaki	1927: 25 (muut. 1946: 155)
Tiet, teknilliset ohjeet niiden rakentamisesta ja kunnossapidosta	1937: 84
Tilasto, Helsingin kaupungin, sen julkaisemistavan muuttaminen	1926: 33; 1929: 58; 1933: 51;
kaupunkien finansseista	1926: 5
virallinen, laki tietojen antamisesta sitä varten	1940: 96
Tilastotoimisto, sen johtosääntö 1930: 5 (muut. 1942: 97; 1946: 223);	1947: 16
siellä säilytetyistä henkikirjoista ja kantoluetteloista annettujen otteiden lunastusmaksu	1933: 6
Tilausmaito, sen myyntiä koskevat säännöt ... 1932: 16 (muut.	1934: 71)
Tilintarkastajat, kaupungin, heidän johtosääntönsä	1935: 32
heille suoritettavat palkkiot	1942: 105; 1945: 163; 1947: 29
Tilivirasto, puhtaanapöytätoimiston, sen johtosääntö ... 1928: 3;	1932: 55
sen perustaminen	1926: 9
Tilivirasto, rakennuskonttorin, sen johtosääntönsä muutos	1928: 5
» rakennustoimiston, sen johtosääntö 1932: 52 (muut.	1946: 214)
» sairaalan, sen johtosääntö	1925: 57 (muut. 1946: 206)
Todistukset, kaupungin sairaalan lääkärin antamat, niistä kannettavat lunastusmaksut	1939: 90; 1946: 10; 1947: 28
kaupungin viranomaisten antamat, niistä kannettava lunastus	1938: 62; 1940: 60; 1943: 68; 1946: 10; 1947: 28
Toimimiehet, asetus heidän asettamisestaan eräisiin virastoihin	1929: 26
Toimitsijat, sairaalan, heidän johtosääntönsä	1927: 38

Toimituskirjain lunastukset, asetus niistä	1942: 110
Toimituskirjat, kaupungin viranomaisten antamat, niistä kannettavien lunastuksien taksa 1938: 62; 1940: 60; 1943: 68; 1946: 10;	1947: 28
Tontinmittaus, asetus siitä	1936: 24
laki siitä	1931: 23 (lisäys 1940: 37)
siinä noudatettava taksa	1938: 57 (muut. 1945: 17; 1946: 70)
valtionneuvoston päätös menettelystä siinä	1936: 26
Tontinmyyntiehdot, niiden muuttaminen	1923: 22; 1929: 42
Tontinvuokralaki	1939: 36 (muut. 1944: 10)
Tontit, asunto-osakeyhtiöitä varten myytävät, niiden myyntiehdot	1941: 40
niiden maksamattoman kauppahinnan postponoiminen eräissä tapauksissa	1941: 63
niitä myydessä käytettävä kauppakirjakaavake	1931: 70
pakkohuutokaupoissa ostetut, niiden tulojen ja menojen kirjaaminen	1932: 81
periaatteet niitä luovutettaessa oppikouluja varten	1936: 27
rakennettavaksi tarkoitettut, niiden myynnissä noudatettavat periaatteet	1939: 8 (väliaik. lisäys 1940: 110; muut. 1944: 134)
Vallilan teollisuus-, niiden arvioimisperusteet	1941: 39
Tonttien luovutusehdot, korttelien n:o 272 ja 273	1938: 6
korttelien n:o 532 ja 532 a	1937: 37
korttelin n:o 700	1938: 63
Kumtähden omakotialueen	1925: 9
Marttilan omakotialueen	1940: 111
Pakilan omakotialueen	1941: 48
Paloheinän omakotialueen	1941: 48
Pirkkolan omakotialueen	1940: 28
Taivaskallion huvila-alueen	1925: 11
Toukolan	1923: 54; 1938, s. 182
Vallilan	1939: 76; 1940: 29
yleiset, niihin tehdyt lisämääräykset	1930: 11
Ks. myös Omakotialueet.	
Tonttien luovutusmuoto Käpylän alueella	1937, s. 216
XXIII kaupunginosassa	1938, s. 182
Vallilassa	1939: 76
Tonttien rakentamisaajan pidennykset	1946: 75
Tonttijako, muutoksia siihen 1932: 87; 1936: 129; 1937: 119; 1938: 132; 1940: 160; 1941: 154; 1942: 171; 1943: 198; 1944: 214; 1945: 322; 1946: 265;	1947: 220
Tonttikirja, asetus sen pitämisen johtamisesta ja valvonnasta sen laatiminen 1939: 129; 1940: 112; 1942: 98; 1944: 174;	1936: 25
Tonttireskisterikartta	1945: 264
Torikauppa, sen laajentaminen Hietalahdentorilla	1936: 26
Töölöntorilla	1934: 12
Toukola, sen asemakaava	1940: 134
sen rakennusjärjestyksen soveltaminen ja muutos	1938: 101
» tonttien luovutusehdot	1923: 55
» tonttien luovutusehdot	1923: 54; 1938, s. 182
Tuberkuloosiasetus	1927: 67
Tuberkuloosihuoltotoimisto, maksu ulkokuntalaisten hoidosta sen alaisissa sairaskodeissa	1937: 4
sen järjestely	1938: 38
» nimeä koskeva päätös	1928: 28
Tuberkuloosisairaala, lääketieteellisen opetuksen antaminen siellä sen laryngologialääkärin johtosääntö	1930: 17
	1939: 5

sen sairasmaksutaksa	1928:	8
» ylilääkärinviran täyttämistapa	1926:	35
sitä koskevat lisäykset ja muutokset sairaaloita koskeviin määräyksiin	1929:	59
Ks. myös Sairaalat.		
Tuberkuloosisairaalat, laki niiden valtionavusta 1929: 18 (muut. 1932: 3; 1944: 52; 1944: 191; 1945: 252 väliaik. muut. 1940: 4; 1941: 115; 1942: 152)		
niiden valtionavusta annetun lain täytäntöönpanoasetus 1929: 19 (muut. 1943: 39; 1944: 53; 1946: 53)		
Tuberkuloottisten asuntolan ohjesääntö	1946:	149
Tukilainat, kunnille perheenasuntotalojen rakentamista varten suoritettavat, niiden korkokanta	1943:	6
Tukkumyynti, teurastetun siipikarjan	1939:	33
Tulenarat nesteet, niistä annetun asetuksen muuttaminen 1932: 34; 1941: 37	1941:	37
Tulipalovaara, sen välttäminen kansakouluissa	1924:	24
Tullihallinto, asetus siitä	1927:	52
Tullikamarit, kaupungille tulevien maksujen kanto niissä 1940: 116; 1941: 76	1941:	76
Tullilaki	1939:	41
eräät sen säännöksiin tehtävät poikkeukset	1944:	77
Tullipakkahuoneet ja tullimakasiinit, niissä olevien kärryjen y. m. käyttämistä koskevat määräykset	1939:	74
niissä säilytetyistä tavaroista kannettava paikanvuokra ... 1942: 78	1942:	78
Tullisääntö 1929: 32; 1936: 67; 1939: 42 (muut. 1940: 77; 1943: 120)		
Tuloilmoitukset kunnallistaksoitusta varten, niiden antoajan pitentäminen 1942: 6, 130; 1944: 3; 1946: 28		
niiden lomakekaavat	1923, s. 88; 1931, s. 103; 1939: 93	
Tulo- ja omaisuusvero, sen ennakkoperintä 1943: 125, 126 (muut. 1945: 95, 96)		
» sen pidättäminen osinkoa maksettaessa	1926:	7
sitä koskevan lain muutos	1942:	30
Tulo- ja omaisuusveroasetus	1944:	1
Tulo- ja omaisuusverolaki	1943:	124
Tulojen ilmoittamisvelvollisuus kunnallistaksoitusta varten, siitä annettua lakia koskeva muutos 1923: 43; 1942: 76; 1943: 128		
Tulot, niiden kantokontrolli	1931:	75
Tunninosien merkitys työaikalakia sovellettaessa	1947:	63
Tuntiopettajien oikeus palkalliseen sairauslomaan	1946:	154
Tuntipalkat, kaupungin työntekijäin 1927: 76; 1931: 11 (muut. 1934: 9; 1934: 80; 1935: 31; 1936: 82; 1937: 49; 1938: 74 (lisäys 1939: 140); 1941: 49; 1944: 98, 100; 1945, s. 85; 1946: 20, 25, 115; 1947: 187		
Tuntipalkkiot kaupungin opetuslaitoksissa 1938: 76; 1942: 107; 1944: 20, 22; 1945: 60, 145, 239; 1947: 93		
Tuotantokomiteat, laki niistä	1946:	104
niitä koskeva päätös	1946:	105
Turuntie, sen nimen muuttaminen	1942:	169
Turvakodit, valtion ylläpitämät, niihin otetuista oppilaista suoritettavista hoitomaksuista annetun asetuksen muuttaminen 1945: 215; 1947: 90		
Turvasäilöön sodan aikana otettujen työläisten työsuhde	1944:	205
Tuulaaki, sen kannannasta II tullikamarissa suoritettava palkkio 1940: 116; 1941: 76		
sen laskemisperusteet 1923: 65, 66; 1924: 22; 1925: 70, 71; 1927: 71, 72; 1929: 39, 40; 1930: 32, 33; 1931: 62, 63; 1932: 79, 80; 1940: 117; 1945: 287, 288		

Tylsä- ja vähämieliset henkilöt, rekisterinpito heistä	1944: 119
Tylsämielisten hoitolaitokset, asetus niistä	1927: 27 (muut. 1943: 170)
laki niiden valtionavusta	1927: 26 (muut. 1932: 77; 1943: 168)
niiden omien rakennusten vuokra-arvon määräämisperusteet	1944: 25
Työaika, kaupungin sairaalain potilaiden työskentelyn ohjaajien keskeytymättömässä työssä	1923: 67; 1924: 63; 1925: 64; 1926: 48; 1927: 70; 1928: 40; 1929: 37
kunnalliskodin hoitohenkilökunnan ...	1930: 12; 1945: 232; 1946: 49
palomiesten	1940: 58; 1945: 82
sairaalain henkilökunnan	1929: 17; 1935: 27; 1940: 27; 1943: 183; 1945: 83; 1946: 49
työlaitosten viranhaltijain	1945: 231; 1946: 237
virastojen	1924: 20; 1931, s. 21 (väliaik. muut. 1947: 188)
Työaikalaki	1946: 225
sen soveltamisasetus	1946: 226
tunninosien merkitys sitä sovellettaessa	1947: 63
Työasiainlautakunnat	1945: 222 (muut. 1947: 197)
Työasiat, niiden hallinnon väliaikainen järjestely	1941: 25, 99; 1942: 150; 1943: 149, 187; 1944: 203; 1946: 17 (muut. 1947: 196)
Työehtosopimus, kaupungin maataloustyöntekijäin ...	1945: 165; 1947: 56
kaupungin työntekijäin	1941: 49 (lisäys 1944: 100); 1946: 20, 115; 1947: 187
Työehtosopimuslaki	1946: 85
Työlaitokset, kaupungin, niiden hoidokkien työsuoritusten ja käytöksen arvosteluperusteet	1938: 52; 1942: 66; 1944: 90; 1945: 229 (os. kumottu); 1946: 134; 1947: 111
niiden järjestysäännöt	1928: 29; 1938: 50, 51
» ohjesääntö ...	1923: 10; 1927: 80; 1936: 79 (lisäys 1942: 43)
» päiväjärjestys	1938: 55, 56; 1942: 67; 1945: 230; 1947: 191
niiden viranhaltijain työaika	1945: 231; 1946: 237
niissä suoritettavat utteruusrahat	1938: 52; 1941: 74; 1942: 66; 1943: 156; 1944: 90; 1945: 229 (os. kumottu); 1946: 135; 1947: 112
Työlaitokset, kunnalliset, niiden valtionavun myöntämisen ehdot	1933: 75
Työlaitos, irtolaisen pitämisestä siinä aiheutuvien kustannusten laskeminen y. m.	1936: 95
irtolaisen pitämisestä siinä suoritettava korvaus	1937: 15; 1942: 109; 1943: 155; 1945: 126; 1946: 109; 1947: 113
työvelvollisen toimittamista siihen koskevan vaatimuksen tiedoksianto	1933: 72
Työlaitosten myyntilaitta, sen johtosääntö	1933: 42
Työmaaruokalain järjestäminen rakennustoimiston työmailla	1944: 102
Työmaksut yleisessä talletusmakasiinissa	1945: 61; 1945: 138
Työnantajan velvollisuus ilmoittaa eräiden työsuhteiden lopettamisesta	1944: 123 (muut. 1945: 140); 194: 194
Työntekijät, heidän ilmoittamisvelvollisuutensa työsuhteen päättyessä	1942: 80, 108
heidän ottamisensa rakennustöihin	1942: 80
» vuosilomaansa koskevia määräyksiä	1939: 25 (muut. 1942: 124); 1942: 125; 1943: 25; 1944: 59 (muut. 1944: 162); 1944: 104; 1945: 90, 155; 1946: 18, 147
Työntekijät, kaupungin, esikaupunkiyhdyskuntien palveluksesta kaupungin palvelukseen siirtyneet, heidän palvelusvuosiensa laskeminen	1946: 55
heidän alimmat tuntipalkkansa	1927: 76; 1931: 11 (muut. 1934: 9); 1934: 80; 1935: 31; 1936: 82; 1937: 49; 1938: 74 (lisäys 1939: 140); 1941: 49; 1945, s. 85; 1946: 20, 25, 115; 1947: 187

heidän eläkesääntönsä 1924: 5 (muut. 1924: 78); uusi painos 1927: 77 (muut. 1938: 3); 1943: 17 (muut. 1945: 47; 1946: 173; 1947: 54)	
heidän eläkesääntönsä erään määräyksen soveltaminen puistotyöntekijöihin nähden	1944: 106
heidän eläkkeidensä järjestely 1943: 21; 1944: 154; 1945: 3, 46, 74; 1945: 131; 1947: 1, 58	
» irtisanomisensa sairaustapauksissa	1934: 72
» lomasääntönsä ja sitä koskevia määräyksiä 1926: 21; 1939: 24; 1943: 20, 60 (muut. 1945: 48; 1946: 19, 108); 1947: 53, 73	
» oikeutensa laskea hyväkseen palvelusaikansa raitiotieyhtiössä	1937, s. 2; 1938: 59, s. 3; 1945: 84
» palkanmaksukautensa	1944: 78
» palkkatariffinsa 1941: 49 (muut. 1944: 100); 1946: 20, 25, 115; 1947: 187	
» palkkojensa laskemistapa	1923: 68; 1924: 79
» siirtämisensä vakinaisista töistä varatöihin	1936, s. 224
» tuntipalkkansa varatoissa	1938: 12
» työehtosopimuksensa 1941: 49; 1946: 20, 115; 1947: 56, 187	
» vuosilomiensa järjestäminen vv. 1941—44 1943: 24, 176; 1944: 104, 126, s. 198	
heille itsenäisyyspäivänä suoritetusta työstä tuleva palkka 1929, s. 68; 1937, s. 76; 1939: 87	
» suoritettavat kalliinajanlisäykset ja palkkojen järjestely 1940: 47; 1941: 9, 50; 1942: 3, 44, 73; 1944: 154; 1945: 3, 46, 74; 1946: 107, 145	
» suoritettava vuorotyölisä ja erityinen palkanlisä ...	1947: 72
» tuleva sairaus- ja hautausapu 1925: 46; 1932: 21 (lisäys 1934: 7); 1939: 23 (muut. 1941: 8; 1943: 19; 1946: 174); 1940: 67	
naispuoliset, heidän irrottamisensa maanpuolustustehtäviin heidän oikeutensa saada raskauden ja synnytyksen vuoksi virkavapautta täysin palkkaeduin, ks. Virkasääntö.	1944: 128
palkan maksaminen heille sairaustapauksissa	1946: 236
» » » sotapalveluksensa aikana 1939: 138; 1940: 6, 11; 1940: 63, 64; 1941: 52, 70; 1941: 71, 72; 1943: 71; 1945: 270	
palkkaluokittelun alapuolella olevat kuukausipalkkaiset, tilapäiset, heidän palkkauksensa	1947: 66
siirtoväkeen kuuluvat, heidän oikeuttamisensa lukemaan hyväkseen kesälomaa varten palvelusaikansa toisessa kunnassa	1945: 227
sodan aikana turvasäilöön otetut, heidän työsuhteensa	1944: 205
sodassa kaatuneet, ylimääräisen hautausavun maksaminen heidän kuolinpesilleen	1943: 79
sotainvaliidit, palkan suorittaminen heille	1945: 4
verohuoltotoimiston perustaminen heitä varten	1934: 4
väestönsiirron yhteydessä poistuneet, palkan maksaminen heille	1939: 138
Työnvälitys, henkisen työn tekijäin, sen järjestely	1940: 39
sen tarkastus	1926: 20
sitä koskevien asioiden johtoa koskevien määräysten väliaik. muuttaminen 1942: 16; 1943: 47, 152; 1944: 204; 1945: 223	
Työnvälityslaki	1926: 19; 1936: 52
sen toimeenpanoasetus	1936: 53

Työnvälitystoimisto, sen henkisen työn tekijäin osaston käyttäminen täytettäessä tilapäisen työvoiman tililtä palkattavia virkoja	1944: 148
sen järjestyssääntö	1947: 18
» maatalousalan työnvälitysosaston perustaminen	1937: 57
» merimiesten työnvälitysosaston ohjesääntö	1930: 14
» » » perustaminen	1927: 83
» ohjesääntö	1928: 13; 1936: 69 (muut. 1947: 3)
Työnvälitystoimistot, apurahan myöntäminen niille valtion varoista	1926: 20
Työpalkat, niiden säännöstely <i>1941:</i> 107; <i>1942:</i> 72 (muut. <i>1943:</i> 72; poikkeus <i>1943:</i> 74); <i>1944:</i> 153; <i>1945:</i> 1; <i>1945:</i> 73 (muut. <i>1946:</i> 106); <i>1946:</i> 164;	1947: 49
niiden säännöstelyssä käytettävä paikkakuntaluokittelu <i>1945,</i> s. 82; <i>1946:</i> 26;	1947: 48
» yleinen indeksitarkistus	1947: 50
Työsopimusten tekemisen säännöstely <i>1942:</i> 108; <i>1944:</i> 89, 122; <i>1945:</i> 141;	1947: 51
Työsuhteiden päättymisen säännöstely <i>1942:</i> 108; <i>1944:</i> 89, 122; <i>1944:</i> 123 (muut. <i>1945:</i> 140), 194;	1945: 139
Työttömyyden torjuminen	1944: 146; 1945: 65
Työttömyysavustus	1945: 22
Työttömyyshuoltotoiminta, sen järjestäminen	1936: 83
Työttömät naiset, heidän ottamisensa huoltolautakunnan työtupiin	1939: 95
Työtuvat, huoltolautakunnan, niiden järjestyssäännöt <i>1939:</i> 94, 96 (muut. <i>1940:</i> 81; <i>1941:</i> 111; <i>1944:</i> 47, 48)	1938: 80
huoltolautakunnan, niiden ohjesääntö	1937: 65 (muut. 1938: 80)
köyhäinhuoltolautakunnan, niiden ohjesääntö	1934: 51
Ks. myös Naisten työtuvat.	
Työtä vieroksuviiden henkilöiden määrääminen työhön tai erikoistyölaitokseen, asetus siitä	1946: 81
laki siitä	1946: 80 (muut. 1947: 195)
Työvelvollinen, hänen työlaitokseen toimittamista koskevan vaatimuksen tiedoksiäntö ja häntä koskeva etsintäkuulutus ...	1933: 72
Työvelvolliset, heidän luetteloidmisensa	1942: 42
heidän tutkimisensa kaupungin poliklinikoissa	1944: 118
Työvelvollisuuslaki <i>1939:</i> 72 (muut. <i>1941:</i> 57); <i>1942:</i> 40 (muut. <i>1943:</i> 150)	1943: 151
asetus sen soveltamisesta <i>1939:</i> 73 (muut. <i>1940:</i> 21); <i>1941:</i> 27 (lisäys <i>1941:</i> 90; muut. <i>1942:</i> 17); <i>1942:</i> 41 (muut. <i>1942:</i> 87);	1943: 151
Työvelvollisuuslautakunnat, niiden toimintaohje	1939: 132
Työvoimalautakunnat, niitä koskevia määräyksiä <i>1941:</i> 26, 27, 88; <i>1942:</i> 17, 18; <i>1942:</i> 41; <i>1943:</i> 48; 1943: 151;	1944: 193
niiden puheenjohtajien ja jäsenten palkkiot	1941: 153
Ks. Työasiainlautakunnat.	
Työväenasunnot, niiden hallinnon johtosäännön muutoksia 1924: 26;	1928: 46
Vallilan, emännöitsijäntoimen perustaminen niihin	1924: 58
Työväenopisto, suomenkielinen, sen ohjesääntö 1928: 37; uusi painos	1947: 10
Työväenopistot, asetus niistä	1927: 3 (muut. 1932: 8); 1938: 35
Työväenopistot, laki niiden valtionavusta <i>1926:</i> 47 (muut. <i>1931:</i> 60); 1938: 34 (väliaik. muut. <i>1939:</i> 101; <i>1940:</i> 22, 130; <i>1941:</i> 116; <i>1942:</i> 153; <i>1943:</i> 172; <i>1944:</i> 192)	

niiden huoneistojen vuokra-arvojen laskeminen 1930: 41; 1932: 9 (muut. 1936: 90); 1944: 111;	1945: 59
» puheenjohtajaneuvoston johtosääntö	1928: 38
» » pöytäkirjakieli	1929: 22
niissä maksettavat tunti- ja luentopalkkiot 1938: 76; 1942: 107; 1944: 20; 1945: 145;	1947: 93
Työväen tapaturmavakuutuslaki	1925: 26
sen täytäntöönpanoasetus	1925: 62
Työvälineet, kaupungin, niiden varustaminen merkinnällä	1943: 84
Töölöntori, torikauppa sillä	1940: 134
Ulkoantennit, niiden rakenne	1929: 35 (muut. 1938: 29)
Ulkomaalainen, hänen aluksesta-harjoittamastaan kaupasta suo- ritettavan elinkeinomaksun lakkauttaminen	1924: 31
Uloke, taksa, jonka mukaan maksu oikeudesta sijoittaa sellainen tontinrajan ulkopuolelle suoritetaan 1926: 46; 1946: 69 (muut. 1947: 146)	
Ulosmittaus, eräiden sairaalain sairaalamaksujen	1930: 29; 1934: 45
Ulosottoapulaiset, korvauksen suorittaminen heille sodan joh- dosta menetetyistä palkkiotuloista	1945: 226
Ulosottolaki, sen muuttaminen	1927: 13
Ulosottomiehet veroja ja maksuja perittäessä, asetus heistä 1927: 14 (muut. 1937: 23; 1938: 89;	1945: 102)
Urakkapalkalla työskentelevien työntekijän loma- y. m. kor- vaukset	1947: 73, s. 226
Urakkatyöntekijät, heille suoritettava palkka itsenäisyyspäivältä 1939: 87	
Urakoitsijat, sähkölaitoksen, heitä koskevat määräykset	1940: 89
Urheilu- ja retkeilylautakunnan johtosääntö 1944: 137; 1945: 39; uusi painos	1946: 196
Urheilu- ja retkeilytoimiston johtosääntö	1945: 40
Urheilukentät, ehdot niiden luistinradoiksi luovuttamista varten niiden vuokramaksut 1931: 72; 1940: 56, 57, 1942: 69, 70, 79; 1944: 63, 1945: 53;	1947: 153
Ks. myös Eläintarhan urheilukenttä.	
Urheilulautakunta, sen johtosääntö	1923: 20
Uudistymäärärahat, lisäyksiä myönnettäessä niihin noudatet- tava menettely	1943: 53
Uutteruusraha, kunnalliskodin ja työlaitosten hoidokkien 1938: 52, 53; 1941: 74; 1942: 66; 1943: 156; 1944: 90; 1945: 229, 234; 1946: 134, 135;	1947: 112
Vaakamestari, pakkahuoneen, hänen tehtävänsä	1936: 34
Vaakamestarit, järjestyssääntö heidän tullipakkahuoneen ulko- puolella suorittamastaan punnitsemisesta ja mittauksesta 1925: 36;	1935: 36
taksa heille tulevista palkkioista 1925: 37; 1928: 19; 1935: 37 (muut. 1937: 47; 1940: 78; 1942: 15; 1942: 117; 1944: 49; 1945: 110, 160;	1947: 167)
Vaalilaki, kunnallinen 1925: 2 (muut. 1930: 23; 1933: 13; 1934: 31; 1935: 1; 1937: 60;	1944: 132)
Vaaliluettelot, kunnalliset, asetus niiden henkilöluetteloiden mak- susta, jotka henkilökirjoittajan tulee niiden tekemistä var- ten toimittaa	1930: 30; 1944: 97; 1945: 122;
Vaalloikeus, poikkeuksellinen, v. 1945 toimitettavissa kunnallis- vaaleissa	1945: 117
v. 1947 toimitettavissa kunnallisvaaleissa	1947: 33
Vaalit, kaupungin valtuutettujen, niiden siirtäminen 1939: 89; 1940: 61; 1942: 27;	1944: 29
Vaatetusteollisuus, järjestysohjeet sitä varten	1927: 22

Vallokuntien kokouksista annettavat selostukset	1947:	27
Vallila, sen asuntotonttien luovutusmuoto ja myyntiehdot	1939:	76
sen kivitalotonttien rakennusjärjestys	<i>1923:</i>	53; <i>1924:</i> 43
» » vuokraehdot	1924:	42; 1940: 29
» siirtolapuutarha-alueiden vuokraehdot	1932:	11
» teollisuustonttien arvioimisperusteet	1941:	39
» » vuokraehdot	1939:	76
Vallilan työväenasunnot, emännöitsijäntoimen perustaminen niihin	<i>1924:</i>	58
Valtio, laki sen vastuunalaisuudesta virkamiehen aikaansaamasta vahingosta	1927:	20
Valtionapu ammattioppilaitoksille	1942:	11
kansakouluhuoneistojen	<i>1927:</i>	51; <i>1930:</i> 40
kansakoululaitoksen	<i>1932:</i> 6; <i>1934:</i> 83; <i>1938:</i> 22; <i>1941:</i> 21; <i>1942:</i> 62; <i>1944:</i> 71	
kasvatuslaitosten	1923: 32 (muut. 1943: 167); 1923: 33; 1943: 169	
kaupungin sairaalain perustamis- y. m. kustannuksiin, sen anominen	1942:	14
lastentarhain	1927:	58
mieli- ja tuberkuloosisairaalain	1929: 18 (muut. <i>1932:</i> 3; 1944: 52; 1945: 252; väliaik. muut. <i>1940:</i> 4; <i>1941:</i> 115; <i>1942:</i> 152; <i>1943:</i> 171; <i>1944:</i> 191); 1929: 19 (muut. 1943: 39; 1944: 53; 1946: 53)	
palotoimen, sen lakkauttaminen	1926:	37
postisiirtoliikkeen käyttäminen sen suorittamisessa	1940:	48
tylsämielisten hoitoa varten toimivien laitosten	1927: 26 (muut. <i>1932:</i> 77; 1943: 168)	
työlaitosten	1933:	75
työnvälitystoimistojen	<i>1926:</i>	20
työväenopistojen	<i>1926:</i> 47 (muut. <i>1931:</i> 60); 1938: 34 (väli- aik. muut. <i>1939:</i> 101; <i>1940:</i> 22, 130; <i>1941:</i> 116; <i>1942:</i> 153; <i>1943:</i> 172; <i>1944:</i> 192)	
Valtionavut, kaupungille tulevat, niiden hakeminen	1947:	30
Valtionlainat asunto-osakeyhtiöille, ks. Asunto-osakeyhtiöt.		
omakotirahastosta, ks. Omakotirahastot.		
perheasuntoja varten, ks. Perheasuntolainat.		
postisiirtoliikkeen käyttäminen niiden suorittamisessa	1940:	48
Valtionrautateiden tariffisäännön muuttaminen	<i>1945:</i> 262; 1947: 194	
Vanhakaupunki, raitiotie sinne	1925:	66
Vanhankaupunginlahden kalavesien rauhoittaminen	1939:	15
Vanhempainneuvosto, asetus siitä	1924:	80
Vanhentuminen, verojen ja maksujen	1925: 24 (muut. 1939: 44)	
Vantaanjoki, sen lauttaussääntö	1938:	133
Vapaaehtoiset, sotapalveluksessa olevat, ks. Asevelvolliset.		
Vapaaehtoiset apulaislääkärinotimet, niiden perustaminen	1928:	9
Vapaakirjeoikeus, asetus siitä	1924: 18 (muut. <i>1925:</i> 42; <i>1929:</i> 31); uusi painos 1941: 1 (muut. <i>1942:</i> 32; 1942: 141); 1942: 142	
Vapunpäivä, laki sen järjestämisestä työntekijäin vapaapäiväksi sen määrääminen vapaapäiväksi kaupungin virastoissa ja laitoksissa	1944:	40
Varastoalueet, satamalautakunnan vuokralle antamat, niiden järjestyssäännöt	1936:	40
Varastopaikat, tulenvaaran vähentämiseksi niillä annettujen ohjeiden muutos	1947:	169
Varastopaikat satamissa, niiden järjestyssäännöt	1938:	14
Varastopaikat satamissa, niiden järjestyssäännöt	1925:	38

taksa niiden paikanvuokrasta	1927: 10; 1928: 18; 1937: 69; 1942: 147 (muut. 1945: 242;	1947: 166)
Varatyöt, kaupungin, tuntipalkat niissä	1938: 12
Varsasaaren kansanpuisto, sen järjestyssäännöt	1937: 10
Vastaanottokoti, lastensuojelulautakunnan, sen ohjesääntö	1926: 18 (muut.	1929: 66)
Vastuunalaisuus, valtion, virkamiehen aikaansaamasta vahingosta	1927: 20
Vedenmyynti, kaupungin ulkopuolella oleville yksityisten alueille, sen ehdot	1940: 59
Veistokalustonhoitajat, kansakoulujen, heidän johtosääntönsä	1937: 3
Velodromin harjoitus- ja vuokramaksut	1942: 69; 1945: 53;	1947: 153
Veneeriset taudit, ks. Sukupuolitaudit.	
Veneeristen tautien poliklinikka, sen uudelleenjärjestäminen	1936: 73
Veneet, järjestyssäännöt niiden talviteloille panemista varten	1932: 20
niiden rekisteröimismaksu 1943: 23;	1947: 158
Venelaituripaikat, maksut niistä	1925: 41; 1927: 55; 1937: 11; 1938: 21; 1939: 18; 1940: 79; 1941: 77; 1943: 23;	1947: 158
Verkkopallokentät, Kaisaniemen, niiden vuokraehdot	1931: 65 (muut. 1945: 53;	1947: 153)
Verkkosaaren kalasataman järjestyssäännöt	1943: 45
Veronnakko, sen oikaiseminen	1944: 67
v. 1947 kannettava, sen perusteeksi pantavan tulon ja omaisuuden arvon korottaminen	1946: 144
Verohuoltotoimisto, sen perustaminen	1934: 4
Veroilmoitukset, ks. Tuloilmoitukset.	
Verolait, poikkeussäännökset niihin	1940: 19, 132 (muut. 1941: 14); 1941: 80; 1943: 51; 1944: 6; 1945: 9, 249;	1947: 23
Veronhuojennus, eräiden talletusten ja obligatioiden omistajille myönnettävä 1943: 121 (muut. 1945: 7);	1946: 129
verojen ja sotalainan maksamisessa myönnettävä	1945: 8
Veronlisäys, laki siitä 1934: 20 (väliaik. määr. 1940: 17);	1943: 141
sen laskeminen v. 1920 annetun lain nojalla	1933: 56
siitä annetun lain soveltaminen 1934: 21;	1944: 2
Veronmaksutodisteet	1940: 30
Verot, asetus niitä pakkotoimin perittäessä annettavasta kuitista 1927: 64;	1944: 182
niiden periminen täysin markoin	1944: 4, 5
» vanhentuminen 1925: 24 (muut.	1939: 44)
Ks. myös Kunnallisverotus.	
Verottaminen, ks. Kunnallisverotus.	
Verotuksessa myönnettävät arvonvähennykset eräissä tapauksissa	1943: 52
Verotuslautakunta tulo- ja omaisuusverotusta varten	1942: 30
Verotusrahasto, sen säännöt	1935: 5
Verotusvalmisteluvirasto, sen johtosääntö 1936: 54 (muut.	1946: 188)
sen tarkkailijain toimintaohjeet	1936: 55
Vesi, aluksille annettu, maksu siitä	1936: 41 (lisäys 1939: 14; muut. 1945: 206;	1947: 159)
Vesijohtolaitos, sen kuoletussuunnitelman muuttaminen	1931: 7;	1945: 147
sen taksa 1936: 32 (muut. 1945: 153;	1947: 85)
» työntekijäin työ säännöt	1924: 84
» veloituslaskut	1945: 158
sille v. 1914 vahvistetun taksan korottaminen	1924: 62; 1925: 54;	1931: 56

sille yksityisiä viemärijohtoja koskevien piirustusten ja näiden mukaan rakennettujen viemärijohtojen tarkastamisesta suoritettavat toimitusmaksut	1947: 144
Vesikioskit , niistä suoritettavien vuokrien maksuajat	1929: 45
Viemärijohtoja , yksityisiä, koskevien piirustusten ja niiden mukaan rakennettavien viemärijohtojen tarkastamisesta suoritettavat toimitusmaksut	1947: 144
Virallinen tilasto , ks. Tilasto.	
Viranhaltijat , eräät sota-aikana asevelvollisuudesta vapautetut 1929: 8; 1932: 49; 1934: 16; 1939: 88; 1941: 4, 47	
Viranhaltijat , esikaupunkiyhdyskuntien	1945: 211; 1946: 55
Viranhaltijat , kaupungin, eroavat, heille suoritettava saamatta jääneen kesäloman korvaus	1943: 80
heidän eläkesääntönsä 1924: 4 (muut. 1924: 77); uusi painos 1927: 75 (muut. 1936: 33; 1937: 2; lisäys 1939: 92); 1943: 16 (lisäys 1945: 128; muut.	1946: 172)
» eläkkeensä valtion palvelukseen siirryttäessä 1925: 22 (muut. 1927: 18; 1933: 70);	1943: 22
» eläkkeidensä järjestely 1943: 21; 1944: 154; 1945: 3, 46, 74;	1947: 1
» ikälisänsä valtion palvelukseen siirryttäessä 1924: 3; 1924: 65 (muut. 1937: 92); 1943: 75 (muut.	1947: 79)
» irtisanomisensa sairaustapauksissa	1934: 72
» kesälomaansa koskevia määräyksiä 1933: 44; 1939: 26;	1945: 29
» kesälomiensa järjestely vv. 1941—1944; 1943: 24, 25, 176; 1944: 60, 126, 162	
» kielitaitosääntönsä	1928: 33; 1933: 9
» kuolinpesilleen suoritettavan palkan määrääminen ...	1933: 45
» luontoisetukorvaustensa arvioimisperusteet 1933: 47 (muut. 1939: 16; 1941: 121; 1942: 100; 1945: 52;	1947: 60)
» oikeutensa lukea hyväkseen palvelusaikansa raitio- tietyhtiössä	1937, s. 2; 1938, s. 3; 59; 1945: 84
» oikeutensa saada raskauden ja synnytyksen vuoksi virkavapautta täysin palkkaeduin, ks. Virka- sääntö.	
» palkkojensa maksuajan muuttaminen	1924: 74
» palvelusehtosääntönsä muutoksia	1924: 21; 1927: 73
Ks. Virkasääntö.	
» palvelusehtosääntönsä 18 §:n soveltaminen	1931: 8
» sotapalvelusaikansa lukeminen virkavuosia ikäkorotusta varten laskettaessa	1924: 54
» viransijaisuuspalkkionsa 1933: 48 (muut. ja lis. 1936: 38; 1940: 62, 66; 1941: 69; 1942: 101, 102)	
» väliaikainen siirtymisensä toiseen virkaan	1941: 69
heille annettu kieltö hoitaa kunnallista luottamustehtävää toisessa kunnassa	1927: 73
» sotapalveluksen ja asevelvollisuuden suorittamisen aikana maksettava palkka 1939: 138; 1940: 5, 63, 64; 1940: 10, s. 22; 1941: 4; 1941: 5, 52, 70; 1941: 71, 72; 1942: 58; 1943: 71;	1945: 270
» suoritettavat kalliinajanlisäykset ja palkkojen järjestely 1940: 47; 1941: 9, 50; 1942: 3, 44, 73; 1943: 81; 1944: 154; 1945: 3, 46, 74; 1946: 89;	1947: 1
» tuleva palkka heidän erotessaan saavutetun ikärajan tai työkyvyttömyyden vuoksi	1933: 46; 1936: 37

heille työstä itsenäisyyspäivänä suoritettava palkka 1929, s. 68; 1937, s. 76	
» ylityöstä maksettava korvaus 1924: 15; 1933: 7 (muut. 1937: 9); 1942: 5 (lisäys 1942: 103; muut. 1946: 235; 1947: 62)	
lautakuntien jäseniksi valitut, kokouspalkkion suorittaminen heille	1946: 9
ly-määräyksen saaneiden vuosilomat	1944: 104
naispuoliset, heidän irrottamisensa maanpuolustustehtäviin palkan maksamista sairaustapauksissa	1944: 128
palkan suorittaminen heille heidän lähtiessään kesälomalle palkkaluokittelun alapuolella olevat kuukausipalkkaiset, tilapäiset, heidän palkkauksensa	1946: 236
	1944: 99
palkkasääntöön merkitsemättömien pysyvien virkojen, heidän luokittelunsa	1947: 66
	1936: 130 (muut. 1937: 121)
palokunnan palveluksessa olleet ja virantoimituksessa kuolleet, korvauksen suorittaminen heidän omaisilleen	1944: 159
sairaaloitten, heidän rajoitettu oikeutensa poistua kaupungista vapaa-aikoinaan	1944: 38
siirtoväkeen kuuluvat, heidän oikeuttamisensa kesälomaa varten lukemaan hyväkseen palvelusaikansa toisessa kunnassa	1945: 227
sodassa kaatuneet, ylimääräisen hautausavun maksaminen heidän kuolinpesilleen	1943: 79
sotainvalidit, palkan suorittaminen heille	1945: 4
sääntöpalkkaiset, heidän luokittelunsa 1924: 75; 1927: 74; 1938: 73 (muut. 1938: 135, 136; 1939: 141; 1940: 162; 1941: 156; 1942: 172; 1943: 199; 1944: 215; 1945: 323, 324; 1946: 266; 1947: 221)	
» » palkkaluokkansa 1924: 75; 1927: 74; 1938: 72, 73	
» » palkkausohjesääntönsä 1924: 75; 1927: 74	
» » » 3 §:n soveltaminen 1923: 11	
tilapäiset, heidän palkkaamisensa	1942: 45; 1943: 71; 1947: 66
valtion viranomaisten eräille heille vahvistamat palkat 1929: 14; 1938: 91; 1938: 92; 1943: 200	
vapaaehtoisesti sodan aikana kaupungista poistuneet, palkan maksaminen heille	1939: 138
verohuoltotoimiston perustaminen heitä varten	1934: 4
virkevapauden myöntäminen heille lastensa evakuoimista varten	1944: 36
virkevapauden myöntäminen heille maataloustöihin osallistumista varten	1944: 103
yhteismäärärahasta palkatut, heidän oikeutensa ikäkorotukseen sääntöpalkkaiseen virkaan siirryttäessä	1924: 25
yhteismäärärahasta palkatut, heidän palkkansa	1925: 19
Viranhaltijat, kunnan, heidän neuvotteluoikeudestaan annetun lain soveltamisasetus	1945: 171
heidän palkkauksensa säännöstely ... 1947: 52; 1947: 57 (os. kumottu)	
laki heidän neuvotteluoikeudestaan	1944: 72 (muut. 1945: 170)
Viranhaltijat, valtion, heidän nimittämiskirjastaan y. m. annetun lain täytäntöönpanoasetuksen soveltaminen	1926: 30
heidän oikeutensa ja velvollisuutensa kun virka lakkautetaan laki heidän nimittämiskirjastaan y. m. 1926: 29 (muut. 1930: 34; 1942: 143; 1942: 144; 1943: 163)	

Ks. myös Palkat valtion viroissa ja toimissa.

Viranomaiset , heidän antamistaan jäljennöksistä ja todistuksista kannettavat lunastukset 1938: 62; 1939: 11, 90; 1940: 60; 1943: 68, 123; 1946: 10; 1947: 28	1947: 28
Viransijaisuuspalkkiot , kaupungin 1933: 48 (muut. ja lis. 1936: 38; 1940: 62, 66; 1941: 69; 1942: 101, 102)	1942: 101, 102
Virastot , harjoittelijoiden ottaminen niihin 1944: 81	1944: 81
niiden siivoojien palkkaus 1947: 68	1947: 68
» työajat 1924: 20; 1931, s. 21 (väliaik. muut. 1947: 188)	1947: 188
osapäivätyön käytäntöön ottaminen niissä 1947: 76	1947: 76
Virat, kunnalliset , avoimeksi tulleet, niiden haettaviksi julistaminen 1923: 5	1923: 5
niiden hoitaminen sodan aikana 1939: 139	1939: 139
palkkasääntöön merkitsemättömät pysyvät, niiden luokittelu 1936: 130 (muut. 1937: 121)	1936: 130 (muut. 1937: 121)
vakinaiset, niiden luokittelu 1924: 75; 1927: 74; 1938: 73 (muut. 1938: 135, 136; 1939: 141; 1940: 162; 1941: 156; 1942: 172; 1943: 199; 1944: 215; 1945: 323, 324; 1946: 266; 1947: 221)	1947: 221
» niiden palkkaluokat 1927: 74; 1938: 72	1938: 72
Virka-asunnot , kaupungin sairaalain lääkärien oikeus harjoittaa yksityistä vastaanottoa niissä 1940: 69	1940: 69
Virka- ja itsehallintoalueiden kielellinen jaotus 1943: 10	1943: 10
Virkamatkat , omilla kulkuneuvoilla 1940: 32	1940: 32
Ks. Matkustussääntö.	
Virkamiehet, valtion , ks. Viranhaltijat, valtion.	
Virkapuku , liikennelaitoksen henkilökunnan 1945: 228	1945: 228
poliisin 1923: 63	1923: 63
satamavirkailijain 1924: 41	1924: 41
vuokra-autoilijain 1938: 18	1938: 18
Virkasääntö 1931: 10 (muut. 1934: 6, 33; 1935: 22; 1936: 75; 1938: 71); uusi painos 1939: 22 (muut. 1941: 7; lisäys 1940: 5, kumottu 1941: 72; sovelt. 1937: 43; 1940: 65; lisäys 1943: 14; muut. 1943: 15; 1944: 24; 1944: 82; 1946: 13); uusi painos 1946: 175 (muut. 1947: 188; sovelt. 1947: 55)	1947: 55
Voimisteluneuvojat , kansakoulujen, heidän johtosääntönsä 1933: 12	1933: 12
Vuokra-alueet tiheissä asumusryhmissä , laki niiden lunastamisesta 1936: 22 (muut. 1946: 72)	1946: 72
niiden lunastamisesta annetun lain toimeenpanoasetus 1936: 23 (muut. 1943: 38)	1943: 38
Vuokra-autoilijain virkapuku 1938: 18	1938: 18
Vuokra-autotaksa 1924: 33; 1925: 43 (muut. 1932: 41; 1939: 106; 1940: 34; 1941: 59; 1945: 43, 298; 1946: 35; 1947: 114)	1947: 114
Vuokraehdot , Herttoniemen asuntoalueen keskiosan 1945: 56	1945: 56
Laaialahden asuntoalueen 1946: 127	1946: 127
Marttilan omakotialueen tonttien 1940: 111	1940: 111
Maunulan asuntoalueen 1945: 57	1945: 57
Pakilan siirtolapuutarha-alueen 1947: 150	1947: 150
Pirkkolan omakotialueen tonttien 1940: 28	1940: 28
teollisuustonttien 1939: 76	1939: 76
Vallilan ja Pakaan kivitalotonttien 1924: 42; 1940: 29	1940: 29
Vallilan kivitalotonttien 1940: 29	1940: 29
Vuokramaksut , niiden alentaminen ja lyhentäminen 1933: 18	1933: 18
Vuokramoottoriveneet , järjestyssäännöt niiden kuljettajille 1923: 25; 1933: 16	1933: 16
niiden taksa ... 1923: 26 (muut. 1931: 40); 1933: 17 (kor. 1942: 65)	1942: 65

Vuokratorotukset, vuokrasopimusten indeksimääräysten edellyttämät, niiden toimeenpanematta jättäminen 1944: 91; 1946: 73	
Vuokrantarkkailulautakunta, sen asettaminen 1923: 18 (muut. 1923: 48)	
Vuokraraha, sotapalveluksessa oleville ja heidän omaisilleen annettava, ks. Asevelvolliset.	
Vuokrasaavat, kiinteistötoimiston, niiden periminen 1939: 98	
niiden lyhentäminen 1933: 18	
Vuokrasopimukset, niiden indeksimääräysten edellyttämien vuokratorotuksien toimeenpanematta jättäminen 1944: 91; 1946: 73	
niiden purkaminen 1933: 18	
» voimassaolo 1943: 41	
Vuokrasuhteet, eräiden huoneistojen 1942: 25	
Vuokrasäännöstely, ks. Huoneenvuokrasäännöstely.	
Vuokrat, kaupungin omiin kiinteistöihin sijoitettujen virastojen y. m. 1943: 138	
kohtuuttomat, laki niiden ehkäisemisestä 1923: 1; 1940: 24; 1941: 44	
korkeimmat kohtuullisiksi katsottavat 31/V 1923—1/VI 1924 1923: 2	
tilapäisten myyntipaikkojen, niiden kannanta 1941: 62	
Ks. myös Huoneenvuokrasäännöstely ja Huoneenvuokrat.	
Vuokraustariffi, kaupunginorkesterin 1936: 87; 1942: 81; 1945: 272; 1947: 81	
Vuokravelat, niiden järjestely sotapalveluksessa oleville, ks. Asevelvolliset.	
Vuorotyölisän maksaminen 1947, s. 72; 1947: 72	
Vuosikertomukset, kunnallisten elinten, niiden yhdenmukaistaminen 1946: 14	
Vuosiloma, kuntien viranhaltijain, laki siitä 1939: 26	
Vuosilomakorvaukseen nähden lyhytaikaisina pidettävät työt 1942: 125	
Vuosilomalaki, työntekijäin 1939: 25 (muut. 1942: 124); 1946: 18	
(muut. 1946: 147)	
sen 7 §:n tulkinta 1945: 155	
Vuosilomaluetto, työntekijäin, sen kaava 1939, s. 77	
Vuosilintarkastajat, ks. Tilintarkastajat, kaupungin.	
Väestönsuojat, kaupungin, niissä olevat yömajat 1945: 156, 218	
niiden merkitsemisen toteuttaminen 1943: 108; 1945: 26	
» rakentaminen 1943: 107, 177; 1944: 13, 15	
» sodanaikainen kunnossapito ja tarkastus 1943: 178; 1945: 26	
yksityiset, niiden rakentaminen yleisten väestönsuojien yhteyteen 1940: 113	
yksityisten rakentamat, avustus niitä varten 1939: 83	
Ks. myös Suojarakennuksien rakentaminen ja tarkastaminen.	
Väestönsuojelu, sen täytäntöönpanosuunnitelman laatiminen ... 1941: 34	
sen yleissuunnitelma 1940: 53 (muut. 1941: 32; 1943: 103; 1945: 25);	
siihen liittyvä huolto 1944: 61	
Väestönsuojelujärjestyksen laatiminen 1941: 33 (muut. 1941: 79; 1942: 24; 1943: 46; 1944: 14; 1945: 24; 1946: 84)	
Väestönsuojelulaki 1939: 80	
sen täytäntöönpanosta annettu asetus 1939: 82	
Väestönsuojelulautakunnan ohjesääntö 1940: 46; 1945: 219; uusi painos 1947: 4	
Väestönsuojelumuodostelmien muonitus 1940: 2; 1941: 61	
Väestönsuojelutoimenpiteet, yksityisten suoritettavat, laki niistä 1939: 81	
Väestönsuojelutoimisto, sen lakkauttaminen 1945: 218	
sen neuvonta- ja tarkastustyön taksa 1941: 36	

Väkijuomalaki	1932:	10
sen täytäntöönpanoasetus	1932,	s. 41
Väkijuomaliikkeen tarkastaja, hänen palvelusehtonsa	1933:	55
hänen virka-asemansa	1932,	s. 41
Väkijuomaliikkeen tarkastajat, kunnan valtuustojen asettamat, heidän ohjeensa	1933:	2
Väkijuomat, niiden liikennemaksujen alentaminen	1932:	14
Väkijuomayhtiö, sen verottaminen ja sen vuosivoiton käyttö ...	1935:	25
Yhdistysteatterit, niiden teatterijärjestys	1934:	75
Yhteiskunnallinen huolto, asetus sen hallinnosta Helsingin kaupungissa	1936:	77 (muut. 1943: 98)
eräiden määräaikojen pidentäminen haettaessa valtion varoista korvausta sen kunnalle aiheuttamista kustannuksista	1944:	31
sen ohjesääntö	1936:	78 (muut. 1938: 78; 1947: 8)
Ks. myös Huoltolautakunta, Siirtoväki ja Sosiaalihuolto.		
Yhteisluokat, kansakoulujen, niiden opettajien palkka	1939:	6
Yksinäistalot, eräät liitosalueella sijaitsevat, niiden nimet	1946:	156
Yksityisoppikoulut, asetus niistä	1925:	53; 1944: 21
Yleinen ammatti[lais]koulu, sen ohjesääntö	1925:	31
sen opetussuunnitelman muuttaminen	1947:	102
Ks. Ammattiopetuslaitokset, kaupungin.		
Yleinen lääkärihoito, ks. Lääkärihoito.		
Yleinen sairaala, Meilahden, kaupungin ja valtion välinen sopimus sen rakentamisesta ja käyttämisestä	1940:	90
Yleinen talletuskasiini, sen järjestyssääntö	1944:	186
sen ohjesääntö	1944:	184
» taksat	1944:	188; 1945: 111; 1947: 162
» työmaksut	1945:	61; 1945: 138
Yleiset paikat, ks. Kadut.		
Yleishyödyllinen rakennustoiminta, sen edistämiseksi myönnettyistä valtionvaroista lainoja saaneiden talojen huoneistojen luovutushinta	1943:	109; 1947: 142
valtiolainojen myöntäminen sitä varten	1941:	11 (muut. 1943: 5; 1945: 108)
Yleishyödyllisen rakennustoiminnan edistämislainarahasto, sen sääntöjen muutokset ja sen lainakoron alentaminen	1923:	31; 1926: 11; 1932: 60; 1935: 12
Yleisten töiden lautakunta, sen johtosääntö	1932:	50 (muut. 1934: 36; 1946: 229)
Ylihoitajattaret, sairaalain, heidän johtosääntönsä	1927:	32
Yliopistoklinikat, ks. Yleinen sairaala.		
Ylityö, tilapäisen työvoiman käyttäminen sen asemesta	1933:	60
Ylityökorvaus, viranhaltijain <i>1924: 15; 1933: 7 (muut. 1937: 9); 1942: 5 (lisäys 1942: 103; muut. 1946: 235; 1947: 62);</i>	1943:	164
Yömajat, järjestyssääntö niitä varten	1928:	31
kaupungin väestönsuojissa ja rakennuksissa olevat	1945:	156, 218
niistä annetun asetuksen muuttaminen	1932:	26
Äidit, asevelvollisten y. m., heille eräissä tapauksissa suoritettava huoltoraha, ks. Asevelvolliset.		
Äitiysavustus, sen hallinnollinen hoito	1937,	s. 66
sen suorittaminen talousarvion ulkopuolella	1937,	s. 67
» suuruuden vahvistaminen	1945,	s. 281; 1947: 42
sitä varten tarvittavien varusteiden valmistus kaupungin omissa laitoksissa	1937,	s. 70

Äitiysavustuslaki 1937: 52 (sovelt. 1937: 54); 1941: 28 (muut. 1943: 135; 1945: 35, 274)	
sen toimeenpanoasetus 1937: 53; 1941: 29 (muut. 1942: 13; 1945: 36)	
Äitiys- ja lastenhoidon neuvontatoiminnan siirtäminen terveydenhoitolautakunnan alaiseksi	1946: 52
Äitiys- ja lastenneuvolat, kunnalliset, laki niistä	1944: 56
niiden lääkäreille suoritettava korvaus 1944: 95; 1946: 99; 1947: 39	
niistä annetun lain soveltamisasetus	1944: 57
Äänestysalueet 1924: 39 (lisäys 1926: 51); 1929: 41; 1938: 8; 1944: 151; 1945: 42; 1947: 32	
Öljylämmityksen käytössä Helsingissä noudatettavat paloturvallisuusohjeet	1947: 193
Öljyä käyttävät lämmityskeskukset, ehdot, joita on noudatettava niitä tehtäessä	1947: 192